ALICE A. BAILEY

TJENESTE FOR MENNESKEHEDEN

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Tjeneste for menneskeheden

Uddrag fra værker af
Alice A. Bailey
og den tibetanske mester
Djwhal Khul

Udvalgt af en studerende

ESOTERISK CENTER FORLAG

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Tjeneste for menneskeheden
Originaltitel: Serving Humanity
Denne kompilation er uddrag fra bøger af Alice A. Bailey
som Lucis Trust har copyright på
© Copyright 1972 by Lucis Trust Ltd., Genève, London, New York
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002
Trykt hos Narayana Press, Gylling
ISBN 87-88365-50-6
Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk
info@shop-ecf.dk

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Referencefortegnelse over bøger af Alice A. Bailey

Ref. Eng. (Dansk)	*Titel*
CF (KI)	A Treatise on Cosmic Fire (En afhandling om Kosmisk Ild)
DN (NS)	The Destiny of the Nations (Nationernes Skæbne)
DNA1 (DNT1)	Discipleship in the New Age, Vol. I (Discipelskab i den nye tidsalder, bind I)
DNA2	Discipleship in the New Age, Vol. II
ENA (UNT)	Education in the New Age (Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave)
EXH (HF)	The Externalisation of the Hierarchy (Hierarkiets fremtræden)
GLA (BLV)	Glamour: A World Problem (Blændværk et verdensproblem)
IHS (IMS)	Initiation, Human and Solar (Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave)
LOM (OM)	Letters on Occult Meditation (Breve om okkult meditation)
POH (MP)	The Problems of Humanity (Menneskehedens problemer)
RC (KT)	The Reappearance of The Christ (Kristi Tilsynekomst, 2. udgave)
TEL (TEL)	Telepathy and the Etheric Vehicle (Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave)
WM (HM)	A Treatise on White Magic (En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave)

A Treatise on the Seven Rays (En afhandling om de syv stråler):

EP1 (EP1)	Vol. I – Esoteric Psychology I (Esoterisk Psykologi I)
EP2 (EP2)	Vol. II – Esoteric Psychology II (Esoterisk Psykologi II)
EA (EA)	Vol. III – Esoteric Astrology (Esoterisk Astrologi)
EH (EH)	Vol. IV – Esoteric Healing (Esoterisk Healing)
RI (SI)	Vol. V – The Rays and the Initiations (Strålerne og Indvielserne)

Referencen står efter hvert uddrag af en bog, med henvisning til den engelske tekst, og den danske, hvis bogen er oversat.

(EA e.545; EA d.492) henviser til:

EA e.545 (Esoteric Astrology, engelsk side 545).
EA d.492 (Esoterisk Astrologi, dansk side 492).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Indhold

		Side
1.	Den sande tjener	17
2.	En opfordring	17
3.	Tjenestekaldet	20
4.	Det åndeligt orienterede menneskes træghed	26
5.	Loven om tjeneste	29
6.	Behovet for tjenere	33
7.	Hvad er tjeneste?	37
8.	Tilskyndelsen til at tjene	39
9.	Den tjenendes kendetegn	40
10.	Lær at tjene	42
11.	Tjeneste for menneskeheden	45
12.	Guddommelig inspiration	49
13.	Oplysningskræfterne	50
14.	Mystisk opfattelsesevne	51
15.	Forberedelse af Kristi genkomst	52
16.	Overskygget af avatar	56
17.	Planen for menneskehedens udvikling	58
	(a) Planen	58
	(b) Den plan, som er skabt ved meditation	62
	(c) Opfattelse af planen	65
	(d) Mestrenes problemer med at formidle planen	67
	(e) De farer, som de tjenende står overfor	69
	(f) Materialisering af planen	70
18.	Menneskeheden	75
19.	Menneskelige relationer	82
	(a) Kærlighed	82
	(b) Broderskab	92
	(c) God vilje	95
	(d) World goodwill	99
	(e) Rette menneskelige relationer	102
	(f) Kristus og rette menneskelige relationer	106
	(g) Racemæssige relationer	112
	(h) Den nye verdensorden	113
	(i) Verdensborgerskab	119
	(j) Verdens enhed	123

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

20. At vogte over talens brug. 128
21. Kritik. 132
22. Tjeneste ydet af menneskeheden. 135
23. Energi.. 140
(a) Energiimpulsers cykliske natur. 144
(b) Energi i tjeneste. 148
(c) Det æteriske vehikel (vitallegemet). 150
(d) Vækning af centrene.. 155
(e) Auraen.. 159
(f) Udstråling. 164
24. Telepati. 166
(a) Telepatisk kommunikation.. 166
(b) Telepatisk forbindelse. 168
(c) Telepatisk sensitivitet.. 169
25. Impression eller indtryk. 171
26. Okkult blindhed.. 178
27. Åbenbaring. 179
28. Illumination eller indre oplysning. 187
29. Intuition.. 190
30. Sjælsbevidsthed.. 194
31. Meditation. 196
(a) Hvad er meditation?. 196
(b) Vestens og østens meditationsform. 197
(c) Farer ved meditation.. 197
(d) Visualisering.. 199
(e) Erkendelser som følge af meditation. 200
(f) Meditation og tjeneste. 202
32. Discipelskab. 203
33. Krav til aspiranter. 207
34. Hvad er en discipel?. 214
35. Disciples status. 216
36. Krav til disciplen.. 217
(a) Oprigtighed.. 226
(b) Sensitivitet. 226
(c) Psykiske evner. 228
(d) Astral polarisering. 233
(e) Mental polarisering.. 235
(f) Ubundethed.. 236
(g) Upersonlighed.. 238

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(h) Guddommelig indifferens.. 241
(i) Sindsro. 244
(j) Ydmyghed.. 247
(k) Esoterisk sans. 248
(l) Vedholdenhed.. 249
(m) Mod.. 250
(n) Evne til at give. 250
37. Forberedelse til tjeneste. 251
38. Kontrol over sindet.. 253
39. Legemernes renselse med henblik på tjeneste. 254
40. Pleje af det fysiske legeme. 262
41. Kost. 265
42. Evnen til at helbrede. 266
43. Healingsarbejde.. 267
44. En forms udvikling. 273
45. Livslængde. 277
46. Døden.. 278
47. Disciplens udvikling.. 280
48. Disciplens dobbelte liv. 286
49. Vejens valg. 288
50. Den rette beslutning. 288
51. Prøvestadiets vej. 293
52. At træde ind på vejen. 294
53. Disciplens umiddelbare mål. 301
54. At arbejde under de eksisterende betingelser.. 302
55. At stå alene. 302
56. Ensomhed. 305
57. Accepteret discipel. 308
58. »Søn af en mester«. 312
59. Mestrene og disciplene. 314
60. Okkult lydighed.. 322
61. Fri vilje. 326
62. Frihed.. 328
63. Disciplens alder.. 331
64. At leve som en sannyasin. 333
65. De ældre år og tjeneste. 336
66. Den nye verdenstjenergruppe. 340
(a) Inddeling af menneskeheden i grupper. 340
(b) Historisk baggrund. 343

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(c) Den nye verdenstjenergruppes fødsel. 354
(d) Organisering af den nye verdenstjener-gruppe. 357
(e) Den nye verdenstjenergruppes kendetegn. 361
(f) Krav før medlemsskab. 364
(g) Medlemsskab. 369
(h) Gruppesymbolet. 373
(i) Forening af mennesker af god vilje. 374
(j) Verdenstjenergruppens mission. 376
(k) Aktiviteter og metoder. 382
(l) Farer som gruppen må undgå. 387
(m) Skoling af tjenere. 389
(n) Den nuværende situation. 393
(o) Indvarsling af den nye tidsalder. 397
(p) Verdenstjenergruppens fremtid. 397
(q) Skabende arbejde. 400
(r) Cyklisk rytme i den nye gruppes arbejde. 401
(s) Planen for menneskeheden. 401
(t) Impression og overføring af planen. 405
(u) Udtryk for gruppekærlighed. 408
(v) Disciplens udviklingsstadium. 409
(w) Hierarkiets eksternalisering. 412
(x) Forberedelse af Kristi genkomst. 414
(y) Konklusion. 419
67. Det tjenende hierarki. 421
68. Hierarkiets eksternalisering. 431
69. En mesters ashram. 435
70. Disciples forberedelser til den nye tidsalder. 443
71. Tjeneste, en tilnærmelse til de store. 449
72. Kanaler for tjeneste. 450
73. Lysbærere. 450
74. Glæden ved at tjene. 452
75. Tjenestelivet. 455
76. Farer ved tjenestelivet. 464
77. Tjeneste for det enkelte menneske. 466
78. Motiver til tjeneste. 467
79. Kærlig tjeneste. 469
80. Selvisk tjeneste. 470
81. Tjenestens udstrækning. 472

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

82. Penges betydning i tjenestearbejdet. 475
83. Skabende tjeneste. 487
84. Begrænsninger.. 487
85. Irritation.. 490
86. Spændingspunkter.. 491
87. Krisepunkter. 494
88. Mistet tid til tjeneste. 497
89. Herre over tid.. 498
90. Fremtiden.. 498
91. Loven om genfødelse. 501
92. Faktorer der styrer inkarnationer med henblik på tjeneste. 503
93. Inkarnerende sjæle påvirker civilisationen. 505
94. Karma.. 505
95. Viden. 508
96. Ansvar. 511
97. Offervilje. 513
98. Smerte og lidelse.. 515
99. Blændværk og illusion. 519
(a) Blændværk. 519
(b) Materialismens blændværk. 522
(c) Idealismens blændværk. 523
(d) Magtens illusion. 524
(e) Besejring af tærskelens vogter. 526
100. Succes. 527
101. Nederlag.. 528
102. Anerkendelse.. 531
103. Afslapning og rekreation. 535
104. Bevidsthed.. 535
(a) Iboende bevidsthed.. 535
(b) Bevidsthedens udvidelse. 538
(c) Bevidsthedskontinuitet.. 541
(d) Begrænsning og fangenskab. 541
(e) At tjene ved at befri planetens fanger. 542
105. Skoling.. 545
(a) Skoling af disciple. 545
(b) Skoling af studerende.. 549
(c) Leveregler for den unge aspirant. 550
106. Undervisning.. 551

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

107. Overføring af viden. 555
108. Esoteriske studier. 565
109. Skoleundervisning og opdragelse. 567
110. Gruppeaspekter. 574
(a) Gruppelivets lov. 574
(b) Valg af de rette meddisciple. 575
(c) Gruppeskoling. 577
(d) Gruppeintegritet. 577
(e) Tjenestebånd. 580
(f) Vækst ved at dele. 580
(g) Disciple og grupperelationer. 581
(h) Gruppebevidsthed. 586
(i) Telepatisk sensitivitet. 586
(j) Gruppearbejde. 589
(k) Lederskab. 593
(l) Grupper i den nye tidsalder. 595
(m) Gudsriget på jorden. 597
111. Indvielse. 599
(a) Regler for ansøgere til indvielse. 599
(b) Forberedelse til indvielse. 600
(c) Indvielse. 603
(d) Gruppeindvielse. 606
(e) Den indviede. 608
(f) Første indvielse (fødslen). 612
(g) Anden indvielse (dåben). 615
(h) Tredje indvielse (transfigurationen). 618
(i) Fjerde indvielse (korsfæstelsen). 620
112. De mørke kræfter. 621
113. Den hvide magiker. 627
114. Mantraer. 628
115. Pilgrimmen. 631
116. En esoterisk katekismus. 633
117. Nogle opmuntrende ord. 635
118. Afslutning. 637

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Denne bog består af citater, så lad mig indlede med nogle, der anslår den rette tone:

> »At jeres vision må blive større og jeres evne til tænkning og jeres abstrakte refleksion må vokse, er mit håb og ønske for jer« (RI e.207; SI d.219).
>
> » … De, der læser og studerer disse ideer, beskæftiger sig med begreber og tanker, der er helt ubegribelige og totalt uforklarlige og til tider endda helt uden mening for det almindelige menneske …« (RI e.363; SI d.370).

En studerende, Pretoria, juni 1972

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv er disciple. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Efter lærernes opfattelse er jeg ikke en gammel mand, dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1
Den sande tjener

Mesteren ser ikke på en medarbejders verdslige magt eller status eller på antallet af de mennesker, som er samlet omkring hans person, men på de motiver, som bestemmer hans aktivitet, og på virkningen af hans indflydelse på hans medmennesker. Sand tjeneste er den spontane udstrømmen fra et kærligt hjerte og en intelligent tankegang. Sand tjeneste er et resultat af at være på den rette plads og blive dér; den er frembragt af den uundgåelige indstrømmen af åndelig kraft og ikke af ihærdig aktivitet på det fysiske plan; den er virkningen af, hvad et menneske i sandhed er, en guddommelig Guds søn, og ikke en følge af indstuderede ord og gerninger. En sand tjener samler dem omkring sig, som det er hans pligt at tjene og hjælpe gennem sit livs kraft og sin åndeliggjorte personlighed og ikke ved at stille fordringer eller gennem indtrængende tale. I selvforglemmelse tjener han; i selvfornægtelse vandrer han på jorden, og han tænker ikke på, om hans bedrifter er store eller små, og han har ingen forudfattede meninger om sit eget værd eller sin brugbarhed. Han lever, tjener, arbejder og øver indflydelse, men forlanger intet til sit personlige selv. (WM e.188-189; HM d.201-202).

2
En opfordring

Jeg opfordrer verdens tænkere til at opgive deres sekteriske holdning, deres nationalisme og deres kritikløse loyalitet og til at arbejde i en broderskabets ånd i deres egen nation, idet de må betragte den som en integreret del af en stor føderation af nationer, – en sammenslutning, som allerede eksisterer på den indre side, men afventer, at verdens tænkere handler for at materialisere den på den ydre side. Jeg pålægger dem at arbejde i religionens tjeneste og inden for den specielle religion, som de på grund af fødsel eller efter valg er interesseret i, idet de må betragte enhver religion som en del

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af den store verdensreligion. De må vurdere de aktiviteter, som deres gruppe, samfund eller organisation arbejder med, og som ønsker deres hjælp, og vurdere, hvorvidt de grundlæggende principper og den anvendte teknik tjener det almene vel og fremmer virkeliggørelsen af broderskab.

Jeg beder jer opgive jeres antagonisme og jeres antipatier, jeres had og jeres racemæssige modsætningsforhold og søge at tænke i retninger som: den ene familie, det ene liv og den ene menneskehed. Jeg beder ikke om en sentimental eller følelsesmæssig reaktion på denne opfordring. Jeg vil minde jer om, at had og separatisme har bragt menneskeheden ud i den nuværende triste tilstand. Jeg vil imidlertid til denne påmindelse føje den kendsgerning, at der i dag i verden findes et tilstrækkeligt stort antal frie mennesker til at ændre menneskehedens og den offentlige menings holdning, såfremt deres viljesindsats måler sig med det, de véd og tror.

Jeg opfordrer jer også til at bringe ofre, at give jer selv, jeres tid, jeres penge og jeres interesse for at bringe disse ideer ud til menneskene omkring jer i jeres egne omgivelser og til den gruppe, I selv befinder jer i, og således vække jeres brødre. Jeg opfordrer til forenet handling for på ny at indprente tankerne om broderskab og enhed. Jeg beder jer anerkende jeres medarbejdere i alle grupper og styrke deres hænder. Jeg beder jer forsegle jeres læber mod hadefulde og kritiske ord og tale om broderskab og grupperelationer. Jeg anmoder jer om at drage omsorg for, at hver dag for jer bliver en ny dag med nye muligheder. Se ikke på egne anliggender, egne småbekymringer, ærgrelser og mistænksomheder men på nødvendigheden af den opgave, der skal udføres, og udbred tanken om enhed, kærlighed og harmløshed.

Yderligere beder jeg jer afbryde jeres forbindelse til alle de grupper, der forsøger at tilintetgøre og angribe, hvor oprigtige end deres motiver måtte være. Slut jer til den side, der virker for konstruktive mål, som ikke bekæmper andre grupper eller organisationer, og som har elimineret ordet »anti« fra deres ordbog. Stå på samme side som dem, der stille og roligt virker for opbygning af den nye ordning, – en ordning, der er baseret på kærlighed, der virker under broderskabsimpulsen, og som besidder en opfattelse af et broderskab, der er baseret på den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

viden, at vi, hver og én, uden hensyn til race, er børn af den ene Fader – og som er nået til den erkendelse, at de gamle arbejdsmetoder må vrages, således at nye kan få en chance. Kan I ikke selv undervise, tale eller skrive, da giv af jeres tanker, af jeres penge til dem, der kan. Giv af jeres fritimer – og -minutter, således at andre gøres fri til at tjene planen; giv af jeres penge, således at det arbejde, der udføres af dem, der er tilknyttet den nye gruppe af verdenstjenere, kan gå hurtigt frem. I spilder megen tid på uvæsentlige ting. Mange af jer afser liden eller ingen tid. Det samme er tilfældet med hensyn til penge. Giv som aldrig før og muliggør derved arbejdets fysiske aspekter. Nogle giver af det, de selv har behov for, og den kraft, de derved frigør, er stor. De, der befinder sig på den indre side, er taknemmelige for det, der skænkes af dem, der kun kan give ved store, personlige ofre. Andre giver af det, de kan undvære, men kun når det ikke kræver noget offer. Lad også denne tilstand ophøre og giv maksimalt med retfærdighed og forståelse, således at kærlighedens og lysets tidsalder hurtigere kan indledes. Jeg bekymrer mig ikke om, hvor eller til hvem I giver, blot I giver, – lidt, hvis I kun har lidt tid og få penge, – meget, hvis I har meget. Arbejd og giv, hold af og tænk og hjælp de grupper, som bygger op og ikke tilintetgør, som er kærlige, og som ikke angriber, som løfter og ikke river ned. Lad jer ikke narre af det skinargument, at tilintetgørelse er nødvendig. Der har uden tvivl været behov derfor, men tilintetgørelsens cyklus er praktisk talt forbi, om I blot kunne indse det, – og bygmestrene vil nu få travlt. Frem for alt opfordrer jeg jer til at leve et liv i større fordybelse, og jeg beder jer om, af hensyn til jeres medmennesker, at styrke kontakten med jeres egen sjæl, således at I vil have ydet jeres del for at muliggøre åbenbaringen, og således at I vil have ydet jeres del til at bringe lyset ind og derfor vil være i stand til at drage fordel af det nye lys og den nye information, og yderligere være bedre i stand til at vise vejen og berede vejen for de desorienterede søgende til den tid. De, som ikke er beredt til de kommende begivenheder, vil blive blindet af det tiltagende lys og desorienterede på grund af det under, der åbenbarer sig; de vil blive strejfet af Guds levende åndedrag; og det er op til jer at forberede dem til denne begivenhed.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(EP1 e.187-189; EP1 d.210-212).

3
Tjenestekaldet

(1) Verdens enhed, broderskab i dens sande betydning, vækst af telepatisk vekselvirkning, bortskaffelse af det uvæsentlige (som tjener til at adskille menneskers tanker, og som skaber separatisme på det fysiske plan), betoning af det fundamentale af den tidløse visdom, manifestation af en sand forståelse, enhedsskabelse med sjælen, genkendelse af dem, der tilhører gruppen af verdensfrelsere – dette er det arbejde, som umiddelbart må udføres, og dette må optage hele jeres opmærksomhed.

Dette og kun dette berettiger til anvendelse af alt, hvad enhver af jer har at give – kærlighed og liv, tid og penge.

Dette og kun dette retfærdiggør jeres eksistens og fremkalder hos alle jer, som er modtagelige for visionen, den yderste selvopofrelse, som er så sjælden og så langtrækkende i sine virkninger. At lægge alt, hvad I har, for fødderne af livets herre for at fremme verdens frelse, at eliminere det i jeres liv, som muligvis kan hindre, at give alt, hvad I har, indtil det smerter, at styre jeres liv med hengivenhed som grundlag og så bestandig spørge jer selv: Hvad kan jeg afstå fra for bedre at kunne hjælpe? – Dette og mere end det ligger foran alle jer, som hører kaldet og responderer på behovet og den gunstige lejlighed. (WM e.428; HM d.441).

(2) Hver gang der findes en tendens til syntese og forståelse i verden, hver gang det mindre forenes med det større, og enheden sammensmelter med helheden, hver gang store og universelle begreber påvirker menneskemassernes sind, så er følgen ulykke og katastrofe, nedbrydning af formaspektet og af det, som kunne forhindre disse begreber i at blive til kendsgerninger på det fysiske plan. Derfor er problemet for de hierarkiske arbejdere: – hvorledes forhindres den frygtede lidelse, og hvorledes kan mennesket føres fremad, medens den åndelige erkendelses tidevandsbølge skyller over verden og udretter sit nødvendige arbejde. Her findes årsagen til den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nuværende *opfordring til tjeneste*, som lyder som en trompetfanfare i øret på alle opmærksomme disciple.

Denne opfordring til tjeneste møder som regel et gensvar, men dette er farvet af aspirantens personlighed, stolthed og ambition. Behovet erkendes sandt nok. Ønsket om at møde det er ægte og oprigtigt; længslen efter at tjene og opløfte er virkelig. Aspiranten foretager skridt, som vil sætte ham i stand til at komme i overensstemmelse med planen. Men de vanskeligheder, som vi på den indre side har at gøre med, er, at selv om der ikke hersker nogen tvivl om villighed og ønsket om at tjene, så er karakteregenskaberne og temperamenterne således, at nærmest uovervindelige vanskeligheder viser sig. Vi må arbejde gennem disse aspiranter, og det materiale, som de frembyder, giver os tit store bekymringer.

Latente karakteregenskaber

Det er ofte, at disse latente karakteregenskaber ikke viser sig før efter, at tjenesten er påbegyndt. De overvågende vejledere kan formode, at de findes, men selv de har ikke ret til at tilbageholde en tjenestemulighed. Når disse egenskaber efterhånden kommer til syne, er tragedien den, at mange andre lider foruden den berørte aspirant. Når hans menneskelige struktur gør sig gældende og træder ud af idealismens tåger, af smukke planer og megen tale og planlægning, så er mange i mellemtiden blevet tiltrukket af en synkron idealisme og samles omkring tjeneren. Når de skjulte svagheder viser sig, lider de lige så meget som han. De stores metode, som består i at udvælge dem, som til en vis grad har skolet sig i sensitiv respons, og i at arbejde gennem dem, medfører visse farer. Den almindelige velmenende aspirant befinder sig ikke i en sådan fare som den mere fremskredne og aktive discipel. Han er i fare i tre retninger og kan miste fodfæstet på tre måder:

1. Hele hans natur stimuleres på en overdreven måde på grund af hans indre kontakter og de åndelige kræfter, som han er i berøring med, og dette medfører virkelig fare, for han ved endnu næppe, hvordan han skal styre sig selv, og er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sjældent bevidst om den risiko, dette medfører.

2. De mennesker, som han arbejder med, skaber på deres side hans problem. Deres grådighed, deres smiger og lovprisning og deres kritik tjener til at formørke hans vej. Fordi han ikke er tilstrækkelig ubundet og åndeligt fremskreden, vandrer han omtåget rundt i en sky af tankeformer uden at vide det. På den måde går han vild og afviger fra sin oprindelige hensigt, og atter ved han det ikke.
3. Hans latente svagheder må komme frem under arbejdets pres, og nu og da vil han uundgåeligt vise tegn på brist, hvis jeg kan anvende et sådant ord. Personlighedens fejl bliver forstærkede, når han søger at føre sin særlige form for tjeneste ud i livet. Jeg refererer til den tjeneste, som han selv har valgt og formuleret på baggrund af personlig ambition og magtlyst, selv om dette kun delvis eller slet ikke erkendes. Han er naturligvis under pres, og ligesom et menneske, der bærer en tung byrde op ad en stejl bakke, opdager han tegn på overanstrengelse og viser en tendens til at bryde sammen fysisk eller til at sænke sit ideal, så det tilpasses hans svagheder.

Til alt dette må lægges den belastning, som findes i selve denne epoke og den ulykkelige menneskeheds generelle tilstand. Dette udøver sin virkning i underbevidstheden på alle disciple og på alle, som nu arbejder i verden. Nogle viser tegn på fysisk pres, selv om det indre liv forbliver i balance og normalt, sundt og rigtigt orienteret. Andre bryder sammen emotionelt, og dette medfører to virkninger afhængig af aspirantens udviklingstrin i henhold til tjeneste. Enten lærer han gennem belastningen at holde den indre afstand, noget som besynderligt nok kunne kaldes sjælens »forsvarsmekanisme« i den nuværende periode i verdensudviklingen, eller også bliver han endnu mere nervøs og er på vej til at blive neurotisk. Atter andre føler belastningen i det mentale legeme. I nogle tilfælde bliver de forvirrede, og ingen tydelig sandhed træder frem. De arbejder da videre uden inspiration, fordi de ved, at det er rigtigt at gøre det, og fordi de også har arbejdsrytmen. Andre griber

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lejligheden, således som de ser den, og ved at gøre det falder de tilbage til deres medfødte selvhævdelse (som er den fremherskende fejl hos de mentale typer). De opbygger en struktur omkring deres tjeneste og konstruerer en form, som i virkeligheden udtrykker det, de selv ønsker, og det de selv tror er rigtigt, men som er separatistisk og et produkt af deres tanker og ikke af deres sjæle. Nogle, der er mere magtfulde og koordinerede, føler på deres side hele personlighedens pres; den foranderlige psykiske natur responderer både på planens behov og dens teori; de erkender deres sande værdifulde aktiver og ved, at de har noget at bidrage med. De er imidlertid endnu så opfyldt af det, der kaldes *personlighed*, at deres tjeneste gradvis og stadigt trappes ned til personlighedens niveau og farves som følge deraf af deres personlighedsreaktioner, deres sympati og antipati og deres individuelle livstendenser og vaner, som til sidst gør sig gældende; vi har da en arbejder, som udfører et godt arbejde, men som ødelægger det hele ved sin ikke-erkendte separatisme og sine individuelle metoder. Dette betyder, at en sådan arbejder kun drager dem til sig, som han kan underordne sig og styre. Hans gruppe er ikke farvet af den nye tidsalders impulser, men af de separatistiske instinkter i den arbejder, der står i centrum. Faren her er så subtil, at disciplen må være yderst omhyggelig i sin selvanalyse. Det er så let at blive blændet af skønheden i sine egne idealer og visioner og af sin egen positions formodede retlinethed og tillige hele tiden være subjektivt påvirket af personlig magtlyst, individuel ambition og skinsyge på andre arbejdere, alt sammen fælder, som kan fange den ubetænksomme discipel.

Men hvis sand upersonlighed opøves, hvis evnen til at stå fast udvikles, hvis enhver situation behandles i kærlighedens ånd, hvis der ikke tages forhastede beslutninger, og hvis separatisme ikke tillades at snige sig ind, da vil der vokse en gruppe af sande tjenere frem, og de, som kan materialisere planen og fremme den nye tidsalders tilblivelse med dens underværker, vil fremtræde samlet. (WM e.622-625; HM d.627-631).

(3) … Jeg (vil) søge at gøre to ting:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Pege på det umiddelbare mål for de studerende i dette århundrede og sammenfatte de skridt, som de må tage.
2. Pege på de ting, som må fjernes og overvindes, og de straffe, som overvælder aspiranten på prøve og disciplen, når der er begået fejltagelser, og når fejl er tolereret.

Det umiddelbare mål

… Det umiddelbare mål (må) tydeligt erkendes, så spildte anstrengelser kan undgås og virkeligt fremskridt opnås. Mange velmenende aspiranter har en tendens til at bruge overdreven tid på deres registrerede bestræbelser og på at formulere deres planer for tjeneste. Bestræbelserne i verden er nu så stærke, og menneskeheden orienterer sig nu så direkte hen imod vejen, at sensitive mennesker overalt drages ind i en hvirvel af åndeligt begær, og de længes stærkt efter et befriet liv, efter åndelige forpligtelser og efter erkendt sjælsbevidsthed. Deres erkendelse af deres egne latente muligheder er nu så stærk, at de overvurderer sig selv; de bruger megen tid på at beskrive sig selv som den ideelle mystiker eller på at beklage deres mangel på åndelig fremgang, eller at det ikke er lykkedes dem at finde et område for tjeneste. Således fortaber de sig på den ene side i en skøn idealisme, i de farvestrålende hypotesers og i yderst tiltalende teoriers vage og dunkle områder; på den anden side opsluges de af en dramatisering af sig selv som kraftcentre i et område for frugtbar tjeneste; mentalt udkaster de planer for verdens higen for at se sig selv som det centrale punkt, omkring hvilket denne tjeneste vil kredse; de gør ofte en anstrengelse for at gennemføre disse planer og frembringer for eksempel en organisation på det fysiske plan, som potentielt er værdifuld, men lige så potentielt nytteløs, måske endda farlig. De evner ikke at erkende, at den motiverende impuls først og fremmest beror på det, som hindulærerne kalder »jeg-følelsen«, og at deres virke er baseret på en subjektiv egoisme, som skal – og må – fjernes, før sand tjeneste kan udføres. (WM e.618-619; HM d.624-625).

(4) … Der (er) behov for mobilisering af enhver discipel … Denne mobilisering indbefatter en fokusering af disciplens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

energier, hans tid og hans ressourcer for menneskeheden. Det kræver ny forpligtelse til tjeneste, en helliggørelse af tankelivet … og en selvforglemmelse, som ville udviske alle stemninger og følelser, alle personlighedsbegær, uvilje, forurettethed og al smålighed i forbindelse med jeres medmennesker. På det fysiske plan ville det betyde en fuldstændig tilpasning af det aktive ydre liv, således at hele livet ville blive en fokuseret aktiv tjeneste. Jeg vil bede jer om at studere den nævnte formulering og anvende den som et åbenbaringens lys, således at I kan vide, hvori jeres mangler består, og hvad I skal gøre.

… Gør i dag en ny begyndelse – ikke for jeres egen skyld, men for at hjælpe en verden i nød. Glem jer selv. (DNA1 e.98-99; DNT1 d.121).

(5) En af de første lektioner, som de, der forberedes til indvielse må mestre, er den vanskelige dobbelte indstilling, som tillader den rette personlighedsaktivitet og interesse i personlighedens anliggender, og som alligevel på samme tid ikke tillader noget personligt at gribe ind i det subjektive åndelige liv, den tjeneste og den skoling, der gives som forberedelse til indvielse. (DNA1 e.99; DNT1 d.121-122).

(6) … Den tjeneste, du kan yde, er af større værdi for dig end den tjeneste, der kan ydes dig. (DNA1 e.301; DNT1 d.339).

(7) Verden i dag tilbyder alle disciple mulighed for at blive verdensdisciple nær mesterens hjerte og at gå hurtigt gennem discipelskabets tidlige stadier. Den tilbyder verdensdisciplene en mulighed for at begynde deres tilnærmelse til Hierarkiets hjerte, til Kristus. Det er denne første mulighed, I skal beskæftige jer med, for når I kommer nærmere jeres gruppe, kan I begynde at modtage den skoling, som i jer vil udvikle *en brugbarhed i verden.* I kan spørge om ikke de fleste af jer er for gamle til at virkeliggøre dette? Det er op til jer selv at afgøre. Sjælen kender ikke til alder i menneskelig forstand og kan bruge sit redskab, hvis det forvandles til et egnet og disponibelt redskab. Er I for satte og selvoptagne til at opnå den ubundethed, der er nødvendig for verdenstjeneste? Det er op til jer at afgøre og at bevise for jer selv. … Er I for deprimerede (et synonym for selviskhed) og for sensitive til at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

yde menneskeheden tjeneste i et større omfang end hidtil? Disse problemer kan løses, *hvis I nærer tilstrækkelig interesse*. Er jeres gruppebevidsthed en vedvarende gruppebevidsthed? Eller er det en selvbevidsthed, der hele tiden kommer mellem jer og jeres medmennesker? Det må I selv bringe klarhed over. Besidder I den dybe ydmyghed baseret på erkendelse af planen og målets herlighed – og ikke en sans for selvundervurdering, som I hæger om og anser for et tegn på åndelig ydmyghed? I må genfortolke dette tema om ydmyghed såvel som alle jeres begreber i lyset af esoteriske og åndelige værdier. Vil I gøre det? (DNA1 e.768-769; DNT1 d.844-845).

(8) … Hvor hurtigt I vil blive i stand til at opnå den næste bevidsthedsudvidelse eller indvielse, som I hver især har inden for rækkevidde, vil afhænge af jeres respons på (det) kollektive behov. I skal derfor hver enkelt af jer både overveje jeres individuelle respons på kravene fra jeres egen sjæl og jeres kollektive respons på det kollektive behov. Det er den indviede i jeres indre, den indre Kristus, der nu opfordres til denne kollektive tjeneste. I dag er det den udstråling af Kristus-ånden, som er aktivt til stede i alle disciples hjerte, der er det eneste, som kan føre til menneskehedens frelse og sætte den i stand til at fortsætte fremad på discipelskabets vej, og som kan vække den nye ånd, der kan og vil etablere den nye verden. (DNA2 e.244).

4
Det åndeligt orienterede menneskes træghed

Det åndeligt orienterede gennemsnitsmenneske, mennesket af god vilje eller disciplen, er til stadighed klar over den udfordring, som ligger i tiden, og de muligheder, som de åndelige begivenheder frembyder. Ønsket om at gøre godt og at udrette noget af åndelig betydning gnaver uophørligt i bevidstheden. Ingen, der elsker sine medmennesker, og som drømmer om at se gudsriget materialiseret på jorden, eller som er sig massernes vågnende modtagelighed for åndelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

impulser bevidst – hvor langsom den opvågnen end er – kan andet end være dybt utilfreds. Han er bevidst om, at det, han gør for at fremme de ønskværdige mål, er meget lidt. Han ved, at hans åndelige liv er en biting, noget han omhyggeligt holder for sig selv og ofte er bange for at tale om til sine nærmeste og kære. Han prøver så vidt muligt, at indpasse det i sin udadrettede tilværelse og at få tid og lejlighed til det på en ganske diskret og uskadelig måde. Han føler sig hjælpeløs over for den opgave at organisere og reorganisere sit liv, så de åndelige krav bliver tilgodeset først, han søger at finde undskyldninger for sig selv, og det lykkes så godt, at han til sidst er overbevist om, at han gør sit bedste under de givne omstændigheder. Sandheden er, at han gør så lidt, at formentlig en (måske to) ud af døgnets fire og tyve timer er helliget mesterens arbejde; han skjuler sig bag den undskyldning, at hans hjemlige forpligtelser forhindrer ham i at gøre mere, og overser, at netop hans hjemlige omgivelser kan og bør være stedet, hvor han sejrer – med takt og kærlig forståelse. Han glemmer, at *der ikke findes nogen omstændigheder, hvorved den menneskelige ånd kan besejres*, eller hvorved aspiranten ikke kan meditere, tænke, tale og forberede vejen for Kristi komme, forudsat at han ønsker det tilstrækkeligt stærkt og kender betydningen af afkald og tavshed. *Omgivelser og livsomstændigheder er ingen virkelig hindring for det åndelige liv.*

Måske gemmer han sig bag den undskyldning, som et dårligt helbred giver, og ofte bag en indbildt sygdom. Han ofrer så megen tid og omsorg på sig selv, at de timer, som kunne være givet til mesterens arbejde bliver stærkt beskåret. Han er så optaget af at føle sig træt, at pleje en forkølelse eller af indbildt hjertebesvær, at han efterhånden udvikler en »kropsbevidsthed«, der til sidst dominerer hans liv; og så er det for sent at gøre noget. Det gælder især folk, der har rundet de halvtreds eller mere, og det er en undskyldning, som det er svært ikke at bruge, for mange føler sig trætte og utilpasse i den alder, og det har en tilbøjelighed til at blive værre med årene.

Den eneste kur mod denne snigende træghed er at ignorere kroppen og glæde sig over den livsfylde, der ligger i at tjene.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Jeg taler ikke her om virkelig sygdom eller alvorlige fysiske handicap; disse kræver den rette pleje og tilbørlig opmærksomhed. Jeg taler om de tusinder af skrøbelige mænd og kvinder, som er optaget af at pusle om sig selv og derfor spilder megen tid, som kunne have været anvendt i menneskehedens tjeneste. Jeg beder dem, der søger at gå discipelskabets vej, om at anvende de mange timer, som de bruger til nytteløs personlig omsorg, til tjeneste for Hierarkiet.

Endnu en undskyldning, der fører til træghed, er *frygten* for at tale om det, der hører gudsriget til; de er bange for at blive afvist og anset for underlige, eller at virke påtrængende. Derfor tier de stille, forpasser enhver lejlighed og opdager aldrig, hvor ivrige folk i virkeligheden er efter at diskutere det virkelige, eller hvor modtagelige de er for den trøst og det håb, der ligger i tanken om Kristi genkomst, eller i at få del i det åndelige lys. Dette er i sandhed en form for åndelig fejhed, der er så udbredt, at den er skyld i millioner af tabte timer i verdens tjeneste.

Der er mange andre undskyldninger, men de her nævnte er de mest almindelige. Hvis et flertal af menneskene kunne frigøre sig for disse hindringer, ville så mange timer og så megen ekstra tid vindes for Kristi værk og tjeneste, at det i høj grad ville lette arbejdet for dem, der ikke tillader nogen undskyldninger at stille sig hindrende i vejen, og Kristi tilsynekomst ville være nærmere, end den er i dag. Vi er ikke kaldet til at holde den livsrytme, som Kristus og det åndelige Hierarki selv arbejder under, og som er afstemt efter menneskehedens behov og åndelige modtagelighed. Men vi er kaldet til at udvise en åndelig aktivitet og ikke gemme os bag undskyldninger. Det er vigtigt, at alle åndeligt orienterede mennesker indser, at dér, hvor de befinder sig, mellem de mennesker, som de er forbundet med, og med det fysiske og psykologiske udstyr, de nu engang er udrustet med, *kan og skal de arbejde.* Der bliver ikke udøvet tvang eller lagt noget som helst pres på dem, der tjener Hierarkiet. Situationen er klar og enkel. (RC e.166-169; KT d.159-161), (EXH e.619-622; HF d.612-614).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

5
Loven om tjeneste

(1) Loven om tjeneste er … den herskende lov for fremtiden … I tidligere tider var det tjeneste for den enkeltes egen sjæl (med betoning på den enkeltes egen frelse), der optog aspirantens opmærksomhed. Intet andet havde interesse. Så kom tiden, hvor tjeneste for mesteren og tilligemed for den enkeltes egen sjæl havde den største interesse. Man tjente mesteren, og pligt over for ham blev betonet, fordi derved blev den enkeltes frelse fremmet. Nu lyder en ny tone – tonen for vækst gennem tjeneste for menneskeheden og gennem en udvikling af selvforglemmelse. (DNA1 e.551; DNT d.609).

(2) I vil en skønne dag vågne op til erkendelse af, at *videnskaben om tjeneste* har større betydning end videnskaben om meditation, fordi det er den tjenende discipels bestræbelser og ihærdige aktivitet, der fremkalder sjælskræfterne, gør meditation til et essentielt krav og er den metode – frem for alle andre – som kan påkalde den åndelige triade, tilvejebringe intensivering af det åndelige liv, fremme opbygningen af antahkaranaen og gennem en række forsagelser føre til den store forsagelse, der sætter disciplen fri i al evighed. (DNA2 e.59).

(3) … Sjælens tredje lov … er udset til at styre al sjælsaktivitet. Det er loven om tjeneste. Men inden vi uddyber dette emne nærmere, vil jeg gerne omtale tre ting, som fortjener vor fulde opmærksomhed.

For det første er det en kendsgerning, at resultatet af al kontakt opnået ved meditation og hele vor succes vil blive bestemt af den påfølgende tjeneste for menneskeheden. Hvis der er den rette forståelse, vil handlingen nødvendigvis være rigtig.

… De tre store videnskaber, som vil vise sig i den nye tidsalder, og som vil føre menneskeheden fra det uvirkelige til det virkelige og fra åndelig søgen til erkendelse, er:

1. Videnskaben om meditation, den kommende videnskab om sindet.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

2. Videnskaben om antahkaranaen eller videnskaben om den brobygning, der må finde sted mellem den højere og lavere tænkning.
3. Videnskaben om tjeneste, som er en bestemt teknik med henblik på enhedsskabelse. …

For det andet er der ingen mulighed for at unddrage sig denne lov om tjeneste. Unddragelse medfører straf, hvis det sker bevidst. Evne til at tjene markerer et bestemt fremskredent stadium på vejen, og først når dette stadium er nået, kan der ydes spontan tjeneste i kærlighed, ledet gennem visdom. Hvad der indtil dette tidspunkt er synligt, er god hensigt, blandede motiver og ofte fanatisme. …

For det tredje blev denne lov for første gang udtrykt fuldt og helt af Kristus for totusinde år siden. … Fiskenes tidsalder forberedte langsomt, meget langsomt, vejen for tjenestens guddommelige aspekt, som vil blive de kommende århundreders storhed. I dag har vi en verden, der langsomt og støt er ved at nå til den erkendelse, at »intet menneske lever for sig selv«, og først når den kærlighed, der har været talt og skrevet så meget om, finder sin udløsning i tjeneste, kan mennesket begynde at leve op til sine iboende evner. …

Det er ikke let at tjene. Mennesket er i dag kun lige begyndt at lære, hvordan det skal tjene. …

Tjeneste udlægges sædvanligvis som noget meget ønskværdigt, og det erkendes sjældent, hvor overordentlig vanskelig tjeneste egentlig er; der må ofres megen tid, forbundet med afsavn af interesser og egne ideer. Tjeneste kræver uhyre hårdt arbejde, fordi den nødvendiggør velovervejet indsats, bevidst viden og evne til at arbejde uden tilknytning. Disse kvaliteter opnås ikke let af den almindelige aspirant, men alligevel er tendensen i dag til at tjene en holdning, der gælder for et stort flertal af verdens befolkning. Så stor en succes har den evolutionære proces været.

Tjeneste betragtes ofte som den tjenendes forsøg på at bibringe de nærmeste omgivelser det samme synspunkt som hans eget, fordi det, som den vordende tjener har anset for godt, sandt og nyttigt, nødvendigvis må være godt, sandt og nyttigt for alle. Tjeneste anses for at være noget, vi yder de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fattige, de hjemsøgte, de syge og de ulykkelige, fordi vi gerne vil hjælpe dem og kun lidet erkender, at denne hjælp først og fremmest tilbydes, fordi vi selv er blevet ilde berørt af de ulykkelige forhold og derfor må forsøge at forbedre disse forhold, for at vi igen kan føle os godt tilpas. Denne form for hjælp befrier os fra vor egen elendighed, selv om det ikke lykkes os at befri eller hjælpe de lidende.

Tjeneste er ofte tegn på et fortravlet og overaktivt temperament eller på en selvtilfreds natur, der får den, der besidder den, til at gøre en ihærdig indsats for at forandre situationer og ændre dem til det, som han synes, de skal være, og hvorved den tjenende tvinger andre mennesker til at tilpasse sig det, som han føler, der skal gøres.

Eller, med andre ord, tjeneste kan opstå af et fanatisk ønske om at træde i Kristi fodspor, denne store Guds søn, »som gik omkring og gjorde godt,« og som gav os et eksempel til efterfølgelse. Mennesker tjener derfor ud fra en følelse af lydighed, og ikke ud fra en spontan indskydelse rettet imod de nødlidende. Den væsentlige kvalitet for tjeneste mangler således, og i begyndelsen formår menneskene ikke mere end at gøre visse tilløb. Tjeneste kan ligeledes ydes ud fra et dybt rodfæstet ønske om åndelig fuldkommenhed. Dette betragtes som en af de nødvendige kvalifikationer for discipelskab, og for at blive discipel må man derfor tjene. Denne teori er korrekt, men tjenestens levende substans mangler. Idealet er korrekt, sandt og fortjenstfuldt, men motivet bag er helt forkert. Tjeneste kan også ydes, fordi det mere og mere bliver skik og brug at være optaget af en eller anden form for tjeneste. Mennesket følger med strømmen. Alle tjener aktivt inden for velgørende bevægelser, i filantropiske foretagender, i Røde Kors arbejde, inden for områder af opbyggende, opdragelsesmæssig karakter og med den opgave at forbedre forholdene i en nødlidende verden. Det er moderne at tjene på den ene eller den anden måde. Tjeneste giver en følelse af magt, tjeneste bringer venner med sig, tjeneste er en form for gruppeaktivitet og giver ofte den tjenende langt mere (rent verdsligt) end den, der tjenes.

Men alligevel, til trods for alt det, som viser forkerte motiver og falsk stræben, ydes der konstant og beredvilligt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tjeneste. Menneskeheden er på vej mod den rette forståelse af tjeneste … (EP2 e.118-122; EP2 d.122-126).

(4) Når det personlige lavere selv underordnes de højere rytmer og er lydig over for den nye lov om tjeneste, da vil sjælens liv begynde at strømme igennem mennesket til andre, og virkningen i den nærmeste familie og gruppe vil være den, at mennesket viser en virkelig forståelse og en sand hjælpsomhed. Efterhånden som livsstrømmen bliver stærkere gennem anvendelse, vil virkningen brede sig fra den nærmeste lille familiegruppe til omgivelserne. Et større kontaktområde bliver da muligt, indtil til sidst (hvis adskillige liv på den måde er blevet tilbragt under indflydelse af loven om tjeneste) virkningen af det udstrømmende liv måske omfatter hele nationen og hele verden. Men det vil ikke blive planlagt, heller ikke vil der blive kæmpet for det som et mål i sig selv. Virkningen vil blive et naturligt udtryk for sjælens liv og tage form og retning efter et menneskes stråle og forgangne liv; den vil blive farvet og bestemt af de omgivende forhold, – af tiden, af perioden, af race og alder. Den vil blive en levende strøm, og en spontan given ud, og det tilkendegivne liv og den kraft og kærlighed, der sendes ud fra sjælens plan, vil virke som en mægtig, tiltrækkende kraft på de gruppeenheder, som sjælen eventuelt kommer i kontakt med i de tre verdener for sjælens udtryk. Der er ingen andre verdener, i hvilke sjælen i denne tid kan udtrykke sig på denne måde. Intet kan stoppe eller standse dette livs kraft af naturlig, kærlig tjeneste undtagen i de tilfælde, hvor personligheden kommer i vejen. Da bliver tjeneste, således som lærerne på livets indre side forstår den, forvrænget og forandret til overdreven geskæftighed. Den ændres til ambition, til et forsøg på at få andre til at tjene, således som vi synes, at tjeneste bør ydes, samt til en kærlighed til magt, som er en hindring for sand tjeneste, i stedet for til kærlighed til vore medmennesker. Der opstår et faremoment i ethvert liv, når tjeneste er forstået i teorien, og den højere lov er erkendt. Da kan personlighedens evne til at imitere og efterabe, og den iver, der skyldes en ekstrem aspiration, let forveksle teori med virkelighed, og et tjenestelivs ydre ageren med sjælslivets naturlige, spontane strøm gennem det redskab, hvorigennem det udtrykker sig.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(EP2 e.128-129; EP2 d.131-132).

6
Behovet for tjenere

(1) Verdens behov i dag har aldrig været større, ej heller har det ansvar, der hviler på dem, der går discipelskabets vej været så dybt, reelt og tyngende. Vi har brug for alle dem, der arbejder på denne vej, og som stræber mod frigørelse. Vi har brug for dem, der søger tæt kontakt med deres sjæle og med os, der søger at vejlede menneskeheden i dag. Vi har brug for viede og uselviske medarbejdere som aldrig før i menneskehedens historie. …

Vi lever i en tid, hvor den enkelte enten betyder meget lidt og ganske enkelt er en ubetydelig del af helheden under verdens nuværende belastning og uro, eller han kan betyde meget for mange. (DNA1 e.652-653; DNT d.719).

(2) Verden gennemgår i vor tid en forberedelsesperiode og et mellemstadium for tilpasning til den ny verden og den ny verdensorden, som er på vej. Denne ny verden er i sandhed en nyskabelse, og det er dens aktiviteter, mestrene i vor tid er beskæftiget med, mens de til stadighed arbejder gennem deres disciple. I denne forberedelsesperiode er mestrene blandt andet optaget af at forberede disciple til konstruktivt arbejde, til tjeneste og sluttelig til indvielse. De er derfor beskæftiget med at danne nye discipelgrupper, som efterhånden kan integreres i de eksisterende grupper og stå til rådighed for verdenstjeneste. Det er planen at gøre dette i større omfang som følge af verdens nød og verdensaspiranternes villighed til at påtage sig de personlige risici, der følger med det forberedende arbejde. (DNA1 e.680; DNT1 d.750-751).

(3) Så længe størstedelen af menneskeheden befinder sig i så dystre tilstande som nu, er der intet, der er vigtigere end at hjælpe med at befri den med ethvert personligt offer. Fristelsen for mange mennesker i disse tider er ofte at vige uden om problemet, og de bruger de daglige opgaver og karmiske forpligtelser så vel som en slags tilfredshed over

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

egne emotionelle reaktioner som undskyldning for ikke at handle direkte og rent praktisk på menneskehedens vegne. …

Hvad gør du rent praktisk for at give en hjælpende hånd til vore medarbejdergrupper overalt i verden, når de forsøger at dæmpe bekymringerne i verden? … Hos alle, der tjener deres medmennesker, findes det kendetegn, at deres hjerte lyser op i glimt. Sådanne glimt holder vi øje med fra tid til anden, og finder vi dem, indikerer det, at de kommer fra en verdenstjener.

… Problemet for alle disciple i dag er at opnå vellykkede resultater både i deres position i samfundet, og i de opgaver, de har valgt for at vise samfundssind, og på samme tid *for enhver pris* være i stand til at praktisere et liv i tjeneste. (DNA2 e.570-572).

(4) … (Der er) behov for vidende og for dem, hvis sind og hjerter er åbne; for dem som er fri for forudfattede meningers fanatiske greb og fri for gamle idealismer, der må erkendes som ufuldstændige antydninger af store ikke opfattede sandheder – sandheder som i større omfang og for første gang kan virkeliggøres, HVIS lektien i den nuværende verdenssituation og i krigens katastrofe læres behørigt, og offerviljen kommer til at gøre sig gældende. (GLA e.170; BLV d.155).

(5) Det er vigtigt, at tjenere overalt – de intelligente mennesker af god vilje – får en forståelse, frisk og klar, af det arbejde, der må udrettes, og at de bliver »fremmende kanaler og ikke hæmmende faktorer af selviske interesser« i den guddommelige strøm. Dette kræver vision og mod. Det kræver mod at tilpasse sit liv – dagligt og i alle forhold – til nødvendighedens krav og tjeneste for menneskeheden; det kræver mod at gribe livsproblemer på andres vegne og at tilsidesætte sine egne personlige ønsker for den kritiske situation i verden og dens behov og at gøre det konsekvent og til stadighed. Imidlertid er der meget, som opmuntrer tjenerne. Menneskeheden har nu nået et udviklingstrin, hvor der er en virkelig forståelse af Hierarkiets plan – kald det broderskab, den rette fordeling, internationalisme, enhed, eller hvad I vil. Det er en voksende og virkelig forståelse, som er almindeligt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

erkendt af verdens tænkere og esoterikere, af oplyste religiøse mennesker, af vidsynede statsmænd, af industriledere og forretningsfolk med en altomfattende vision og humanitær indsigt og selv af det jævne menneske i dag. Der er også en mere afklaret bevidsthed om de åndelige værdier, som er ved at bryde igennem, og en større villighed til at opgive det, der hindrer tjeneste. De planer, Kristus har for menneskehedens befrielse, er mere modne nu, for de måtte vente på den tid, hvor tendensen i den menneskelige aspiration blev mere synligt betonet; og den nye æra med dens latente muligheder kan nu skimtes i horisonten, befriet for det slør af blændværk og ønsketænkning, der fordunklede denne æra for bare ti år siden. Alt dette er en udfordring til disciplen. Hvad er det, han må gøre?

Disciplen må tage sig selv, som han er på ethvert tidspunkt, med enhver given udrustning og under enhver given omstændighed. Derefter må han underordne sig selv, sine egne affærer og sin tid til nødvendighedens krav, især i kriseperioder for gruppen og nationen eller under verdenskriser. Når han gør dette i sin egen bevidsthed og derfor tænker i de sande værdiers baner, vil han opdage, at hans egne private affærer bliver ordnet for ham, hans evner tiltager, og hans begrænsninger er glemt. Han indtager sin plads blandt dem, der erkender den kommende periodes behov – en tidscyklus, hvor de nye ideer og idealer må understreges, for hvilke der må kæmpes, hvor de vidtrækkende planer for helhedens vel må forstås, støttes og udbredes, den nye og klarere vision for menneskelivet må opfattes og til sidst virkeliggøres, og en cyklus, hvor alle medlemmer af den nye verdenstjenergruppe må yde alt, hvad de formår for at løfte menneskehedens byrde. (TEL e.195-197; TEL d.180-181).

(6) … I er alle voksne sjæle og gør fremskridt gennem planlagt tjeneste, ikke ved at blive hjulpet. Jeres opgave er at støtte det arbejde som Hierarkiet planlægger, at finde måder og metoder hvorved tjenesten kan udføres intelligent, at opdage måden hvorpå verdens behov (ikke jeres gruppes behov) kan imødekommes, at finansiere den deltagelse i broderskabets arbejde som I har fået overdraget af jeres sjæl, og at udføre jeres del i udviklingen af de menneskelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

holdninger som er nødvendige, hvis virkelig fred skal findes i verden … Hvis dette arbejde udføres fornuftigt, kan en verdensenhed etableres, som vil skabe rette menneskelige relationer, en sund verdenspolitik, en forenet åndelig stræben, og en økonomisk »fordeling« som vil gøre en ende på al konkurrence og på den nuværende ujævne fordeling af livets nødvendigheder. (EXH e.325; HF d.325).

(7) Hierarkiets søgelys fejer hen over kloden i denne tid, udvælgende mænd og kvinder her og der fra menneskemasserne, de som viser esoteriske muligheder, og i hvis liv kærlighed til menneskeheden og kærlighed til Kristus er en fundamental faktor.

Den almindelige hengivne person, som til stadighed aflægger løfter og vier sig selv til Kristus eller til mestrene i en tilbedelsens ånd, vil *ikke* blive valgt til denne specielle skoling. Hans egen holdning og udvikling kommer voldsomt på tværs og stiller sig imellem ham og deres mål. Men det menneske der glemmer sig selv og som er mere interesseret i at hjælpe ulykkelige mennesker, men som ikke desto mindre er fast overbevist om de usynlige verdeners realitet, er det menneske mestrene søger i denne tid. (EXH e.695-696; HF d.684-685).

(8) … Før de, som ved, og som har fået vist vejen, uden forbehold og med alt, hvad de har, vier sig til at hjælpe verden i nødens time, før kan arbejdet ikke gennemføres, og Hierarkiets planer kan ikke virkeliggøres. Skulle det ikke ske inden for den nærmeste fremtid, må der måske findes andre og mere drastiske metoder. (EP2 e.735; EP2 d.688).

(9) Behovet for tjeneste af mænd og kvinder, der er fri for illusion og blændværk, har aldrig været så bydende nødvendigt som det er i dag, og det er for disse potentielle tjenere som kan imødegå nøden i verden, at jeg har skrevet.

At NÆRVÆRELSENS engel må gøre sin nærhed gældende og inspirere jer til modigt at gå gennem den brændende grunds ild, er min indtrængende bøn; at *kendsgerningen* om NÆRVÆRELSEN må fornemmes af jer og lede jer til større aktivitet – når engang den brændende grund er passeret – er mit dybeste ønske for jer; og at lyset må skinne på jeres vej og bevirke en sikker og ubetinget fuldbyrdelse efter al den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

anstrengelse og kamp, som har præget jeres livsvej, er mit hjertes ønske for jer. Jeg kalder jer til en mere aktiv og vedholdende indsats. (GLA e.271-272; BLV d.243-244).

7
Hvad er tjeneste?

(1) Tjeneste kan kort defineres som den spontane virkning af sjælskontakt. Denne kontakt er så fuldstændig og fast, at sjælens liv kan strømme ind igennem det instrument, som sjælen er nødt til at benytte på det fysiske plan. Det er den måde, hvorpå denne sjæls natur kan gøre sig gældende i det praktiske livs verden. Tjeneste er ikke en kvalitet eller en præstation; den er heller ikke en aktivitet, som mennesker ihærdigt må stræbe hen imod; den er ikke en metode til at frelse verden. Denne forskel må forstås ganske tydeligt, ellers vil hele vor holdning til denne yderst vigtige bevisførelse for evolutionsprocessens succes i menneskeheden være på vildspor. Tjeneste er en tilkendegivelse af liv. Den er en sjælsimpuls og viser sjælens evolutionære drivkraft i lige så høj grad som drivkraften til selvopretholdelse eller til arternes forplantning viser dyresjælen. Dette er en vigtig udtalelse. Tjeneste er et sjælsinstinkt, hvis vi må bruge et så utilstrækkeligt udtryk, og er derfor en medfødt egenskab og et særpræg ved sjælens udfoldelse. Den er det fremtrædende kendetegn for sjælen, ligesom *begær* er den lavere naturs fremtrædende kendetegn. Tjeneste er gruppebegær, ligesom den i den lavere natur er personlighedens begær. Den er drivkraften til det bedste for gruppen. Tjeneste kan derfor ikke læres eller påtvinges et menneske som et ønskværdigt bevis for aspiration, der fungerer udefra, og er baseret på en teori om tjeneste. Den er helt enkelt den første reelle virkning, der på det fysiske plan vidner om den kendsgerning, at sjælen begynder at udtrykke sig i en ydre manifestation.

Hverken teori eller aspiration vil eller kan gøre et menneske til en virkelig tjener. Hvordan kan det da være, at så megen tjenesteaktivitet giver sig til kende i verden i dag?

Ganske enkelt, fordi det liv, de ord og de gerninger, som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kendetegner verdens første, store tjener, som kom til os for at lade os forstå, hvad tjeneste egentlig er, nødvendigvis har haft en virkning; mennesker prøver i dag seriøst på at efterligne hans eksempel, idet de kun lidet forstår, at efterligning ikke bringer dem de sande resultater, men kun viser dem en voksende mulighed.

… I dag er der et sandt kapløb om tjeneste og megen filantropisk indsats. Alt dette er imidlertid stærkt farvet af personligheden, og det gør ofte megen fortræd, for mennesker søger at påtvinge andre aspiranter deres ideer om tjeneste og deres personlige fremgangsmåde. De er måske blevet sensitive over for sjælsindtryk, men de misfortolker ofte sandheden og er tilbøjelige til at følge personlighedens hensigter. De må lære at lægge vægt på sjælskontakt og på en aktiv fortrolighed med egoets liv og ikke på tjenestens formside. Må jeg bede dem af jer, som responderer på disse ideer og er sensitive over for sjælsindtryk (og som ofte misfortolker sandheden ved at følge personlighedens hensigter) om at lægge vægt på sjælskontakt og ikke på tjenestens formside. Formsidens aktivitet lægger vægt på personlighedens ambitioner og tilslører dem med tjenestens blændværk. Hvis der drages omsorg for det væsentlige ved tjenesten – sjælskontakt – så vil den ydede tjeneste flyde med en spontanitet ad de rigtige baner og bære megen frugt. Den uselviske tjeneste og dybe strøm af åndeligt liv, som er blevet udvist inden for verdensarbejdet i den senere tid, er et lovende tegn. (EP2 e.124-126; EP2 d.128-130).

(2) … Der er dem, der er så optaget af teori i deres tjeneste og dens udtryksform, at det ikke lykkes dem at tjene, og de evner heller ikke at forstå den smertefulde periode, som altid går forud for udvidet tjeneste. Deres teorier blokerer vejen til det sande udtryk og lukker døren for virkelig forståelse. Tankens element er for aktiv. (EP2 e.128; EP2 d.131).

8
Tilskyndelsen til at tjene

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

… Når vi med den okkulte videnskabs ord bliver bedt om at tjene og adlyde, er vi ikke interesserede. Dog er tjeneste midlet, *frem for alle andre*, til at vække hjertecentret, og lydighed er lige så stærkt virkende, når det drejer sig om at fremkalde reaktionen fra de to centre i hovedet over for sjælskraftens påvirkning og forene dem til ét område for sjælserkendelse. Så lidt forstår mennesker deres drifters styrke. *Hvis tilskyndelsen til at tilfredsstille begæret er den grundlæggende tilskyndelse i menneskets formliv, er tilskyndelsen til at tjene en grundlæggende tilskyndelse i menneskets sjæl*. Dette er en af de vigtigste udtalelser i dette afsnit. Det bliver endnu kun sjældent indrømmet. Der kan dog altid findes tegn på denne tilskyndelses tilstedeværelse selv hos de mest uheldige mennesketyper. Den bliver fremkaldt i stærkt skæbnebetonede øjeblikke, eller i en øjeblikkelig nødsituation og under yderst vanskelige forhold. Menneskets hjerte er sundt, men sover ofte.

Tjen og adlyd (sjælen). Disse er kendingsordene i disciplens liv. De er blevet forvrænget til fanatiske slagord og har således frembragt filosofiske og teologiske formler af religiøs art, men disse formler tilslører samtidig en sandhed. De er blevet givet mennesket til overvejelse i vendinger, der udtrykker personlig hengivenhed og lydighed over for mestre og ledere i stedet for tjeneste og lydighed over for sjælen. Sandheden kommer imidlertid altid frem og må uundgåeligt sejre. Når først aspiranten på prøvestadiets vej har en vision herom (uanset hvor spinkel denne måtte være), vil loven om begær, som har styret ham gennem tidsaldre, langsomt og sikkert give plads for loven om frastødning, og denne vil med tiden befri ham for ikke-selvets trældom. Den vil føre ham til disse situationer, der kræver skelneevne og denne lidenskabsløse holdning, som er adelsmærket for det menneske, der er på vej hen imod befrielse. Lad os imidlertid huske, at en skelnen, der er baseret på en beslutning om at være fri, og en lidenskabsløs holdning, som viser et hårdt hjerte, vil lade disciplen havne i et fængsel omgivet af en krystalliseret skal, der er langt vanskeligere at bryde end det normale fængsel i det almindelige, selviske menneskes liv. Dette selviske, åndelige ønske er ofte såkaldte esoterikeres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

største synd og må omhyggeligt undgås. Den, der er vis, vil derfor bestræbe sig på at tjene og adlyde. (EP2 e.158-159; EP2 d.160-161).

9
Den tjenendes kendetegn

Hans kendetegn kan beskrives nemt og kort. De er ikke helt det, man kunne have troet. Jeg taler her ikke om de kvalifikationer, som kræves for at betræde discipelskabets vej eller prøvestadiets vej. Disse er velkendte. De er det åndelige livs selvfølgeligheder og udgør slagmarken for de fleste aspiranter. Vi beskæftiger os her med de kvaliteter, som vil træde frem, når et menneske arbejder under impulsen fra loven om tjeneste. De vil vise sig, når han er en virkelig kanal for sjælens liv. De vigtigste tre kendetegn for ham vil da være følgende:

1. Han vil, som det kunne forventes, udmærke sig ved kvaliteten *harmløshed* og ved aktivt at afholde sig fra sådanne handlinger og sådan tale, som kunne såre eller give anledning til misforståelse. Hverken med ord, antydning, indblanding, insinuation eller udtalt utilfredshed vil han skade sin gruppe. I vil bemærke, at jeg ikke siger »vil skade nogen enkeltperson«. De, som arbejder under loven om tjeneste, behøver ingen påmindelse om ikke at gøre den enkelte fortræd. De behøver derimod på grund af den overvældende åndelige stimulering og intensiteten af deres aspiration at blive mindet om at vise harmløshed over for gruppen.
2. Det andet kendetegn er en *villighed til at lade andre tjene, som de finder bedst*, vel vidende, at det liv, der flyder gennem den enkelte tjener, må finde sine egne kanaler og veje, og at det kan være farligt at dirigere disse strømme og derved forhindre fuldførelsen af den påtænkte tjeneste. Den tjenendes anstrengelser vil udvikle sig i to retninger:

   a. At hjælpe andre til at bevare en tilstand af åndelig

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

væren, således som han selv er ved at lære det.

b. At bistå den enkelte med at udtrykke sin tjeneste inden for det område, han har valgt, på den måde han ønsker at udtrykke sin tjeneste, og ikke som den betragtende hjælper synes, han burde gøre det.

Et punkt bør her klarlægges. De, som arbejder under loven om tjeneste, har ikke først og fremmest til opgave at samarbejde med den gruppe i verden i dag, som arbejder under virkningen af den generelle respons på det, som vi tidligere har omtalt. Disse virkninger føres let ind i de aktiviteter, som samlet giver sig udslag i filantropiske bestræbelser, pædagogiske forsøg eller en social indsats i samfundslivet. Antallet af dem, som responderer således, er stort, og viljen til at tjene på denne måde, behøver intet incitament. Den bemærkelsesværdige respons på de mange nyere fremstød for god vilje var et afgjort bevis på dette. Men den nye tjenertypes arbejde styres hen imod dem, som er ved at skabe sjælskontakt, og som derfor kan arbejde under den nye lov for Vandbærerens tidsalder, der er på vej ind. Denne lov koncentrerer sig ikke alene om at opretholde tilstanden af åndelig væren, men også om *sammen med andre* at arbejde subjektivt, telepatisk og integreret. Denne forskel fortjener opmærksomhed, for der kan nemt spildes kræfter ved at gøre en indsats på områder, der allerede varetages udmærket set ud fra de resultater, der er opnået af tjenesteenhederne i dette område.

3. Det tredje kendetegn for den nye tjener er *glæde*. Glæde erstatter kritik (denne årsag til megen elendighed) og er *stilhedens tavse sprog*.

Det ville være godt at grunde over de sidstnævnte ord, for deres sande betydning kan ikke gengives i ord, kun gennem et liv, helliget de nyere rytmer og tjeneste for helheden. Da kan denne »stilhedens talende glæde« og »glædebringende talende stilhed« lade sin sande betydning skinne igennem. (EP2 e.131-133; EP2 d.134-136).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

10
Lær at tjene

Den første virkning af sjælens indstrømmende kraft, som er den vigtige faktor, der fører til tjeneste i praksis, vil være at integrere personligheden og forene menneskets tre lavere aspekter til én tjenende helhed. Dette er et vanskeligt og elementært stadium for den studerende i visdommens hal. Mennesket bliver sig sin magt og sin kapacitet bevidst, og idet det har forpligtet sig til tjeneste, begynder det at tjene desperat. Det skaber den ene og den anden kanal for at udtrykke den kraft, der driver det. Det river ned og ødelægger ligeså hurtigt, som det skaber. Det bliver midlertidigt et alvorligt problem for de andre tjenende, som det måtte være tilknyttet, for det ser ingen anden vision end dets egen, og den aura af kritik, der omgiver det, og det ihærdige pres fra den selvhævdende kraft i dets indre forårsager, at »de små« snubler, og der må konstant foretages et genoprettende arbejde (på dets vegne) af ældre, mere erfarne disciple. Mennesket bliver offer, for en tid, for sin egen indre trang til at tjene og for den kraft, der strømmer igennem det. Dette stadium vil i nogle tilfælde puste ild i ambitionens latente frø. Denne ambition er i sidste instans personlighedens trang til forbedring og er på rette sted og tid et aktiv, men det må rykkes op med rode, når personligheden bliver sjælens redskab. I andre tilfælde vil den tjenende opnå en mere vidtrækkende og kærlig vision, og medens han fjerner blikket fra sin egen bedrift, vil han gå til arbejdet i tavs forening med grupperne af alle sande tjenere. Han vil lade sin personligheds tendenser, sine ideer og sine ambitioner synke ned i det større gode for helheden, og selvet vil blive tabt af syne. Måske kan der ikke gives noget bedre forslag til den mand eller den kvinde, som søger at virke som en sand tjener, end at bede dem gentage dagligt, og lægge hele deres hjerte og sind i ordene, dedikationen i slutningen af den esoteriske katekismus, der er medtaget sidst i bogen *Indvielse, menneskelig og solar*. Jeg vil gerne minde sådanne tjenere om, at dersom de oprøres over eller forfærdes ved de ideer, der

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ligger bag de ord, så viser det måske, hvor stort behov de har for at præge deres bevidsthed med dette livsmål. Denne forpligtelse lyder som følger:

> »Jeg gør min del med fast beslutsomhed, med oprigtig stræben. Jeg ser opad. Jeg hjælper nedad. Jeg drømmer ikke, ej heller hviler jeg. Jeg arbejder hårdt. Jeg tjener. Jeg høster. Jeg beder. Jeg er korset. Jeg er vejen. Jeg går vejen gennem det arbejde, som jeg udfører. Jeg hæver mig over mit dødelige selv. Jeg døder begær, og jeg strider, mens jeg glemmer al belønning. Jeg giver afkald på hvile og under smertens belastning taber jeg mig selv af syne og finder selvet og træder ind i freden. Alt dette forpligter jeg mig højtideligt til, idet jeg påkalder mit højere selv.«

Efterhånden som arbejdet med at lære at tjene fortsætter, og den indre kontakt bliver mere sikker, vil det næste, der sker, være en uddybning af det meditative liv og en hyppigere forekommende oplysning af sindet gennem sjælens lys. Derved åbenbares planen. Det betyder dog ikke en spredning af dette lys ud over den tjenendes planer, hverken for hans eget livs vedkommende eller for hans valgte tjenesteområde. Dette må være klart forstået. Det ville kun antyde (om det skete) den mentale behændighed, hvormed den tjenende finder måder til retfærdiggørelse af sin egen ambition. Det vil derimod være erkendelsen, i sindet, af Guds plan for verden på netop den tid, hvor den tjenende lever, og af den del, han skal udføre for at fremme mål og hensigter for dem, der er ansvarlige for at bringe denne plan videre. Han bliver da villig til at være en ganske lille del af et større hele, og denne holdning ændrer sig aldrig, end ikke når disciplen er blevet en visdommens mester. Han er til den tid i kontakt med et langt større koncept af planen, og hans ydmyghed og hans proportionssans forbliver uændret.

En integreret, intelligent personlighed er tilstrækkelig til at den tjenende kan klare at udføre sin del af verdens aktive arbejde, forudsat hans vision ikke er sløret af personlig ambition, og at hans aktivitet ikke er af en sådan art, at den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

degenererer til påtaget hastværk og til en udfoldelse af rastløs aktivitet. Det er selve sjælens opgave ved at indpræge ideer at åbenbare for det ligevægtige, fredfyldte sind det næste skridt, der skal tages i arbejdet med verdens evolution. Således er planen for menneskeheden.

Efterhånden som kraften strømmer gennem personligheden og formidler den tjenende den nødvendige vision og følelsen af magtfuldhed, hvorved han bliver i stand til at samarbejde, finder denne kraft vej ind i følelses- og astrallegemet. Her igen vil der være en dobbelt virkning på grund af tilstanden i den tjenendes astrallegeme og hans indre orientering. Det vil muligvis forstærke forblindelsen og gøre illusionen dybere, hvilket udsætter den tjenende for de illusoriske psykiske virkninger, som da findes. Når dette sker, vil han træde frem på det fysiske plan forblændet fx ved tanken om sine overraskende personlige kontakter, medens han kun har været i forbindelse med en eller anden gruppetankeform, der hidrører fra de store. Han vil leve i den illusion, at han er et udvalgt redskab eller et talerør for Hierarkiet, medens sandheden er den, at han er blevet vildledt af de mange stemmer, fordi stilhedens røst er blevet overdøvet af larmen fra astralplanet; han vil blive vildført af den idé, at der ikke er andre veje end hans vej. En sådan illusion og et sådant bedrag er almindelig blandt lærere og mange arbejdende overalt i dag, fordi der er så mange, der helt sikkert skaber en kontakt med deres sjæl, og som bliver optændt af ønsket om tjeneste. Imidlertid er disse vordende tjenere endnu ikke fri for ambition, og principielt har de stadig tilbøjelighed til at lade personligheden komme til udtryk frem for at smelte sammen med gruppen af verdenstjenere. Dog, hvis de kan undgå blændværk og kan skelne mellem det virkelige og det uvirkelige, vil den indstrømmende kraft oversvømme deres liv med frugtbar, uselvisk kærlighed og med hengivenhed over for planen, over for dem, som planen tjener, og over for dem, som tjener planen. Bemærk rækkefølgen i disse holdninger og lad jer lede i overensstemmelse hermed. Da vil der ikke blive plads til egenkærlighed, selvhævdelse eller selvisk ambition. Alt, hvad det drejer sig om, er behovet for og den tvingende nødvendighed af at tage det næste umiddelbare skridt for at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

efterkomme dette behov, der viser sig for den tjenendes øjne. (EP2 e.134-137; EP2 d.137-140).

11
Tjeneste for menneskeheden

(1) De af jer som gerne vil tjene menneskeheden og deltage i Hierarkiets bestræbelser på at helbrede en lidende verden må lære at trænge ind bag overfladen, bag metoder og systemer, resultater og virkninger på det fysiske plan, og prøve at kontakte de kræfter der udgår fra Shamballa og Hierarkiet, samt de menneskelige behov som har skabt disse udtryksmidler og se dem for det de er – ikke udtjente systemer og barnagtige bestræbelser på forbedring, men embryoniske planer hvorved der til sidst kan komme befrielse og en kultur og civilisation som er udtryk for den nye tidsalder. Hvis I gerne vil bringe oplysning ind i jordens mørke områder (dvs. ind i menneskets sind) så må I selv se klart og forbinde det abstrakte og det konkrete på en sådan måde at en praktisk idealisme bliver synlig i jeres liv. Kun på den måde kan en aktiv idealisme i en nation, i et folk og i menneskeheden også blive synlig. Hoved såvel som hjerte må tages i anvendelse, og det er mange velmenende mennesker tilbøjelig til at glemme.
…

Det er gennem forståelse af hvad der sker med menneskeheden *som helhed* og bag scenen at verdens tænkere og den nye verdenstjenergruppe bedst kan tjene; det er udfoldelsen af den menneskelige bevidsthed gennem respons på den foreliggende situation i de enkelte lande der har betydning; den »menneskelige bevidsthedstilstand« er først lige begyndt at fokusere på de ting som har betydning og at udtrykke sig på en levende måde. Tænkere og verdenstjenere må lære at koncentrere sig om den vågnende bevidsthed og ikke på de overfladiske bevægelser. Denne opvågnen foregår hastigt og, mine brødre, tilfredsstillende. Formen eller formerne vil måske lide, men menneskets indre bevidsthed er i dette århundrede ved at blive udpræget guddommelig. (EXH e.73-74; HF d.81-82).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) Hvis det er så svært … at opflamme aspiranter som jer til nødvendig tjeneste og til virkelig ansvarsfølelse; hvis mænd og kvinder med alle de informationer som I besidder, ikke kan opflammes til en offervillig indsats, kan I måske få en idé om størrelsen af den opgave Hierarkiet står over for i dag. I kan måske forstå den følelse der næsten kunne sammenlignes med frustration som kunne skylle ind over mig (hvis jeg var begrænset af tidsbegrebet) når fx de som jeg forventer samarbejde fra er optaget af deres egne anliggender, uden sans for det umiddelbare, og foretrækker at fokusere på deres egen udvikling, deres egne familier, deres egne problemer hellere end at se det større verdensperspektiv, som ville føre til fuldt samarbejde. Afværgelsen af en verdenskatastrofe er målet for vore bestræbelser, og til dette formål har jeg bedt om jeres hjælp. (Januar 1939), (EXH e.79; HF d.86-87).

(3) Der er opstået nogen forvirring omkring den idealisme som er basis for mange menneskers aktiviteter i mange lande. Det er betydningen af det relativt nye ideal om statens velfærd kontra den enkeltes velfærd og menneskehedens velfærd. Staten bliver næsten et guddommeligt væsen i idealistens bevidsthed. Dette er et nødvendigt led i den evolutionære plan, men når det bliver til et problem er det for stort for individet at løse alene og uden hjælp. Men én fundamental sandhed kan jeg i hvert fald forsikre jer om. Når mennesker overalt – inden for grænserne af deres egen stat og mens de endnu støtter dens autoritet og civilisation – begynder at tænke på menneskeheden som helhed, da vil den offentlige mening blive så stærk og så rigtig i sin altfavnende holdning at statens politik uundgåeligt må rette sig efter det større ideal, og ofringen af individet og af menneskeheden i stort tal for den enkelte stat vil ikke længere være mulig. Delen vil ses i sit rette forhold til helheden. Det er denne vækkelse af den offentlige mening til globale rettigheder, til globale menneskelige interesser og til internationalt samarbejde, som er det egentlige mål for alle de åndelige bestræbelser netop nu. (EXH e.219; HF d.220-221).

(4) … Hvad kan den enkelte gøre for at hjælpe menneskehedens sag og standse ondskabens flodbølge? Hvis

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

han allerede kæmper på lysets side, så kender han sin bestemmelse og tjeneste. Men hvad med dem der spørger hvad de kan udrette og som er ivrige efter at se deres rolle klart og yde deres indsats idet de har det rigtige udsyn? Til dem vil jeg sige følgende:

1. Udeluk fordom, national stolthed og religiøs antipati fra jeres bevidsthed. … Den ulykkelige fortid, som alle nationer er fælles om, bliver i dag brugt som alibi af dem, der ikke ønsker at tage deres ansvar eller at ofre noget som helst for menneskehedens sag. En erkendelse af vore egne utilstrækkeligheder og en tolerancens og tilgivelsens ånd er nødvendig for alle i dag.
2. Nægt at være bange for noget resultat af rigtig og positiv handling. Frygt ligger bag mange af de afvigende holdninger i dag, og frygt kvæler sandheden, skjuler visionen og hindrer rigtige handlinger. Den kristne æras store leder har advaret os mod at være bange for dem der dræber legemet, men kun frygte dem der prøver at dræbe sjælen. …
3. Når I har opfanget visionen, erkendt hindringerne, og overvundet iboende fordomme og frygt, vil det stå jer klart hvad I skal gøre … Det er ikke mig der skal fortælle jer det. Detaljerne må I selv finde ud af; metoderne I vil anvende vil stå klart for jer; de humanitære problemer vil blive stadigt mere indlysende for jer, og I vil så stille jer på lysets kræfters side og støtte dem der *kæmper* for verdensfred og sikkerhed, forud for indførelsen af den nye verdensorden. Dette vil I gøre uden tanke for jer selv. I vil se livet i øjnene, sandt og ærligt, med et helhjertet engagement, vil give jeres tid, jer selv, jeres penge og om nødvendigt jeres liv. I vil pludselig indse at den passive tilskuers rolle ikke er for dem der repræsenterer lysets kræfter og elsker menneskeheden.
4. I vil også lære at holde jeres sind fri for had, nægte at hade den forblændede synder, selv når han må straffes for sin synd. Had og separatisme må ophøre og *vil* ophøre efterhånden som den enkelte aspirant uddriver dem af sit eget liv. Den store fejl hos pacifisterne og dem der er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

> neutralt indstillet, er deres afvisning af at identificere sig konstruktivt med menneskehedens smerte. Selv når de reagerer med voldsomme følelser over for lidelser der påføres små børn – og de forsvarsløse flygtninge – så engagerer de sig ikke tilstrækkeligt til at gøre noget ved situationen, fordi det kræver ofre. Dette lyder barskt, men er en nødvendig fremstilling af en kendsgerning. *Sympati som ikke fremkalder positiv handling af en eller anden art bliver et ondartet sår.*

Derfor, gennem tanke, ord og handling vil den der elsker menneskeheden gå ind i kampen mod det onde; i fuldstændig selvforglemmelse vil han tage kampen op for menneskehedens sag, og ikke gemme sig bag en følelse af håbløshed, og ikke lede efter et alibi i misforstået idealisme. Han vil møde kendsgerningerne i den foreliggende situation i lyset der strømmer ud fra selve visionen. Han vil da ile ind i tidsalderen med rette menneskelige relationer, med åndelig enhed, og med retfærdigt fordelte ressourcer, i fuldstændig tillid, fordi hans sans for værdier er justeret. Han ved at menneskeheden har en guddommelig bestemmelse som må udfoldes på kærlighedens vinger, gennem indsigtsfuld handling, uselvisk tjeneste og villighed til at dø i kamp, hvis det er den eneste måde hvorpå hans broder kan blive befriet. (EXH e.244-246; HF d.245-247).

(5) Enhver studerende, som tænker klart, og som anvender læren i sit daglige liv, bidrager på værdifuld måde til gruppebevidstheden.

En aspirant siger ofte til sig selv: »Hvilken reel nytte er jeg til? Hvorledes kan jeg inden for mit lille område tjene verden?« Lad mig svare på disse spørgsmål ved at gøre opmærksom på, at ved med tanken at præge denne bogs indhold ind i offentlighedens bevidsthed, ved over for jeres omgangskreds at give udtryk for den lære, den formidler, og ved at leve livet i overensstemmelse med dens lære, yder I virkelig tjeneste.

Dette vil nødvendigvis medføre, at hele personligheden forpligter sig til at hjælpe menneskeheden samt afgiver et løfte til det højere selv om at bestræbe sig på at se bort fra det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lavere selv i tjeneste – en tjeneste, der ydes på det sted og under de forhold, som menneskets skæbne og pligt har pålagt ham. Med dette mener jeg en fornyet bestræbelse for at tilvejebringe en renselse af alle legemerne, således at hele det lavere menneske kan blive en ren kanal og et redskab, hvorigennem åndelig kraft kan strømme uhindret. Jeg mener opnåelse af en holdning, hvor aspiranten intet ønsker for sig selv, og hvor han betragter alt, hvad han har som noget, han kan lægge på offeralteret til hjælp for sine brødre. Kunne alle, der læser denne bog, se resultaterne af en sådan forenet indsats, ville der opstå en intelligent forpligtet gruppeaktivitet, som ville kunne opnå store ting. Mange mennesker løber hid og did efter en eller anden person, eller efter et eller andet stykke arbejde, men de opnår intet og ingen grupperesultater, fordi de arbejder uden intelligent koordinering. En forenet gruppebestræbelse ville resultere i en inspireret reorganisering af hele verden og ville fjerne hindringer; der ville blive bragt virkelige ofre, og man ville afstå fra personlige ønsker og begær for at kunne tjene gruppeformål. (EP1 e.xix-xx; EP1 d.21-22).

12
Guddommelig inspiration

(1) Guddommelig inspiration eller den »guddommelige besættelse«, som er alle fremskredne sjæles privilegium, vil i de kommende år blive forstået som aldrig før, og vil helt klart blive en af de metoder, som den kommende Herre og hans store vil anvende for at hjælpe verden.

Vi må huske, at når det gælder en uønsket besættelse, så er mennesket helt i det besættende væsens vold og er uvidende om det og deltager ikke af egen vilje. Ved guddommelig besættelse samarbejder mennesket *bevidst* og villigt med den Ene, der søger at inspirere, indtage eller anvende dets lavere legemer. Motivet er altid i stadig højere grad at kunne hjælpe menneskeheden. Besættelsen er i dette tilfælde ikke et resultat af en negativ tilstand, men af et positivt samarbejde, og det foregår efter loven og i en bestemt periode. … Efterhånden som flere og flere af menneskeheden udvikler

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevidsthedskontinuitet mellem det fysiske og det emotionelle, og senere det mentale, så vil denne overskygning af legemerne blive mere almindelig og bedre forstået. (LOM e.122-123; OM d.126-127).

(2) Stimuleringen af visse mennesker til enestående handlinger, og tilskyndelse af andre til at fremstå som dynamiske og inspirerende ledere er en anden måde som den guddommelige intervention kunne udtrykke sig på. Ofte ned gennem tiderne har mennesker været overskygget og inspireret af Gud til at acceptere positivt lederskab og dermed gøre den guddommelige hensigt til en kendsgerning der bestemmer verdensudviklingen. Havde de ikke reageret positivt på denne påvirkning, og havde de ikke accepteret det ansvar der blev lagt på dem, ville retningen af verdensforløbet og verdensbegivenhederne have været helt anderledes. Jeg tænker ikke her specielt på åndelige ledere, men også på ledere i andre grene af samfundslivet – på sådanne udtryk for guddommelig vilje som Moses, lovgiveren; Akbar, krigeren og forskeren; Leonardo da Vinci, den inspirerede kunstner, og på andre store og fremtrædende skikkelser som har haft indflydelse på den generelle retning af den menneskelige civilisation. Jeg tænker også på de konstruktive kræfter som har vejledt menneskeheden på dens vej ind i et stadigt tiltagende lys af viden og forståelse. (EXH e.260; HF d.260).

13
Oplysningskræfterne

Disse oplysningskræfter er altid til stede på jorden i mindre omfang og har indflydelse på sindene hos den nye verdenstjenergruppe, som virker i uselviskhed for menneskeheden, og tænkere inden for alle filosofiske retninger, som arbejder for menneskets udvikling; de virker på og gennem alle som virkelig elsker deres medmennesker. De er ude af stand til at påvirke sindene hos lukkede, egocentriske personer; de kan intet gøre ved den separatistiske isolationist; de er uden virkning på teologer – politiske, religiøse eller sociale – og det er kun lidt de kan gøre ved den type sind som er koncentreret om personlige problemer, eller

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

deres gruppes problemer (*deres* gruppe, som udtryk for *deres* ideer og *deres* måde at arbejde på) og som ikke kan se sig selv eller deres gruppe i relation til hele menneskeheden. …

Den, som organiserer disse kræfter i denne tid, er Buddha. Han er symbolet på oplysning eller illumination. Utallige millioner har ned gennem tiderne anerkendt ham som en lysbærer fra det høje. Hans *fire ædle sandheder* afslørede årsagerne til menneskelig lidelse og peger på kuren. Hans budskab kan formuleres i følgende ord: hold op med at identificere dig med materielle ting; få en passende sans for de åndelige værdier; lad være med at betragte ejendom og jordisk eksistens som værende af primær betydning; følg den *ædle ottefoldige vej* som er vejen til rigtige relationer – rigtige relationer til Gud og til hinanden – og bliv lykkelig. Trinene på vejen er:

Rigtige værdier	Rigtig aspiration
Rigtig tale	Rigtig opførsel
Rigtig levemåde	Rigtig bestræbelse
Rigtig tænkning	Rigtig glæde eller sand lykke

Hans gamle budskab er så nyt i dag som det var da han udtalte disse ord på jorden; en forståelse af dets sandhed og værdi er stærkt påkrævet, og efterlevelsen af de »otte rigtige måder at leve på« vil sætte menneskeheden i stand til at nå frigørelsen. Det er på fundamentet af hans lære, at Kristus rejste sin overbygning af menneskeligt broderskab som et udtryk for Guds kærlighed. I dag … har menneskeheden en ny lejlighed til at forkaste selviske, materialistiske motiver og filosofier, og indlede de processer, som sikkert og gradvist vil føre til frigørelse. Det vil da blive muligt for mennesker at betræde lysets vej, som fører tilbage til lysets og kærlighedens guddommelige udspring. (EXH e.462-463; HF d.458-459).

14
Mystisk opfattelsesevne

… Der er en speciel kvalitet i ethvert menneskevæsen – en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

iboende, medfødt evne, som uundgåeligt er til stede – som kan kaldes »mystisk opfattelsesevne«. Jeg bruger her ordet i en langt bredere betydning, end det sædvanligvis er tilfældet, og jeg ser gerne, at I betragter denne mystiske perception eller opfattelsesevne, som omfattende:

1. Den mystiske vision af sjælen, af Gud og universet.
2. Evnen til at kontakte og rigtigt at forstå betydningens verden, den frembrydende virkeligheds subjektive verden.
3. Evnen til at elske og kontakte det, som ikke er det lille selv.
4. Evnen til intuitivt at opfatte og forstå ideer.
5. Evnen til at sanse det ukendte, det ønskelige og ønskede. Den heraf følgende beslutning og udholdenhed, som sætter et menneske i stand til at søge efter og kræve den ukendte realitet. Det er denne mystiske tendens, som har skabt de store, verdensberømte mystikere, det store antal opdagelsesrejsende, forskere og opfindere.
6. Evnen til at sanse, registrere og nedfælde det gode, det skønne og det sande. Det er denne evne, som har skabt de store digtere, skribenter, kunstnere og arkitekter.
7. Trangen til at opdage og trænge igennem til Guds og naturens hemmeligheder. Det er dette, som har skabt videnskabsmanden og det religiøse menneske.

Ved studiet af disse definitioner vil I se, hvor omfattende begrebet »mystisk opfattelsesevne« er. Det er hverken mere eller mindre end menneskets iboende evne til at nå ud og gribe det, som er større og bedre end ham selv, den evne, som har drevet mennesket frem gennem kulturer og civilisationer indtil i dag, hvor det står på grænsen til et nyt rige i naturen. Det er evnen til at opfatte og stræbe efter det tilsyneladende uopnåeligt gode. (ENA e.113-114; UNT d.119-120).

15
Forberedelse af Kristi genkomst

(1) Hvis den almindelige forudsætning og emnet for alt, hvad her er skrevet, accepteres, så opstår naturligt det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

spørgsmål: hvad kan der gøres for at fremskynde Kristi genkomst? Er der noget, den enkelte kan gøre på det sted, hvor han nu engang befinder sig med den udrustning, de muligheder, og de aktiver, han nu engang besidder? Lejligheden er så gunstig og behovet for en klar og tydelig åndelig hjælp så stort, at vi – enten vi bryder os om det eller ej – står over for en udfordring. Vi står over for valget mellem at acceptere og følgelig påtage os et ansvar eller afvise ideen og indrømme, at det hele ikke vedkommer os. Det, vi bestemmer os til her og nu, vil imidlertid få afgørende indflydelse på resten af vor livsaktivitet, for vi vil da enten sætte alt ind på at yde den hjælp, vi kan, i påkaldelsen af Kristus og forberedelsen til hans komme, eller vi vil slutte os til rækken af dem, der betragter hele foretagendet som noget, der kun appellerer til de godtroende og lettroende, og måske vil vi søge at hindre, at folk bliver vildledt og bedraget af noget, vi har afgjort med os selv er svindel. Heri ligger udfordringen. For at møde den kræves alt, hvad vi ejer af sans for ægte værdier, og alt, hvad vi kan præstere i retning af specialiseret, intuitiv forskning. Det kan da være, vi kommer til den erkendelse, at den lovede genkomst er helt i overensstemmelse med den almindelige religiøse tro og det aldrig udslukte håb i menneskers sind, som alene kan bringe sand forløsning til en lidende menneskehed.

Hos dem, der accepterer muligheden for hans genkomst og er villige til at indrømme, at historien kan gentage sig, vil tre spørgsmål opstå, som må besvares helt individuelt:

1. Hvordan kan jeg personligt tage denne udfordring op?
2. Hvad kan jeg specielt *gøre*?
3. Hvilke skridt burde jeg tage, og hvor er de andre, som vil tage dem sammen med mig?

Hvad der siges her og på de følgende sider er hovedsagelig for dem, der accepterer Kristus som en realitet, forstår den fortsatte åbenbaring og er villige til at indrømme muligheden af hans genkomst.

Efterkrigstidens vanskeligheder er store og problemerne komplicerede. Jo nærmere et menneske er ved det åndelige lys

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og dets kraftkilde, des vanskeligere er dets situation, for verden synes i dag så langt fra disse guddommelige muligheder. Det vil få brug for alt, hvad det ejer af tålmodighed, forståelse og god vilje, men samtidig vil dets erkendelse af kendsgerningerne være desto klarere. Der er indre og ydre problemer, der må løses, der er indre og ydre muligheder, som kan virkeliggøres. Stillet over for disse indre og ydre begivenheder og muligheder bliver det åndeligt orienterede menneske let offer for en følelse af fuldstændig håbløshed; det vil gerne hjælpe, men ved ikke, hvad det skal gøre; det ser kun alt for klart de truende vanskeligheder. En analyse af egne ressourcer – og af deres, med hvem det skal samarbejde – samt en klar opfattelse af de kræfter, der er vendt imod mennesket, (og i meget højere grad imod Kristus) gør, at det er mest tilbøjelig til at spørge: »Til hvad nytte er mine anstrengelser? Hvorfor ikke lade de gode og de onde kræfter udkæmpe denne kamp alene? Hvorfor ikke lade evolutionens egne kræfter – engang med tiden – bringe striden i verden til ophør og det gode til sejr? Hvorfor overhovedet gøre noget *nu*?«

Det er sunde og naturlige reaktioner. Millioners sult og fattigdom i Europa og andre steder, … de kapitalistiske kræfters grådighed, arbejderbevægelsens selviskhed; … den lille mands desperation i alle lande, som ikke lader ham se sikkerhed eller håb nogetsteds; kirkernes bestræbelse på at genoprette den gamle orden og det gamle styre, som i århundreder har været til så lidt nytte for verden, og endelig manglen på virkeligt lederskab i alle lande får almindelige mennesker til at føle det nytteløse i alle bestræbelser. Problemerne synes for store, for skrækkelige og vi selv for små og hjælpeløse.

Ikke desto mindre er der et stort opbud af naturlig godhed og vision i verden i dag, og omfanget af klar, humanitær tænkning er ubegrænset. Verdens frelse ligger i hænderne på de mange gode og millioner af rettænkende mennesker i alle lande, og det er dem, der vil forberede vejen for Kristi komme. Talmæssigt er de tilstrækkelige til opgaven og behøver kun opmuntring og fornuftig koordination for at kunne sætte deres kræfter ind på det forberedende arbejde, der

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

er nødvendigt, før Kristus kan komme. Vi må se problemerne *modigt* i øjnene, møde dem med forståelse og sandhed og med vilje til at tale realistisk og enkelt og med kærlighed i vor bestræbelse på at fremlægge sandheden og redegøre for de problemer, der må løses. Det rodfæstede ondes kræfter må fordrives, før Kristus, som alle venter på, kan komme.

… Et andet vigtigt spørgsmål opstår: I hvor lang tid skal vi holde ud, stride og kæmpe? Svaret lyder ganske klart: Han vil uvægerligt komme, når et vist mål af fred er tilvejebragt, når princippet om den rette fordeling i det mindste er ved at få kontrol over de økonomiske forhold, og når kirkerne og de politiske grupper er begyndt på »at bringe orden i deres eget hus«, da kan og vil han komme; da vil gudsriget være en åbenlys kendsgerning på jorden og vil ikke længere være en drøm baseret på ønsketænkning og religiøse forhåbninger. (RC e.160-163; KT d.153-156).

(2) Når folk kender sandheden og frit kan vurdere og vælge, vil vi få en langt bedre verden at se.

Det er ikke uomgængeligt nødvendigt, at alle disse ønskværdige mål er blevet virkeliggjort på jorden, før Kristus igen er iblandt os. Det er imidlertid nødvendigt, at denne holdning til religion og politik er almindeligt anerkendt som den mest ønskelige, og at man virkelig med fremgang har foretaget skridt i retning af rette menneskelige relationer. Det er disse retningslinjer, som ligger til grund for det arbejde, den nye verdenstjenergruppe og alle mennesker af god vilje udfører i verden, og deres første opgave må være at overvinde den vidt udbredte følelse af håbløshed og personlig afmagt. (RC e.165; KT d.157).

(3) … Det er som forberedelse til denne fremkomst i den ydre verden, til aktiv ydre fysisk tjeneste, at de (»gudesønnerne, som er menneskesønner«) allerede nu – én for én – kommer frem på det fysiske plan. De er ikke erkendt som det, de er, men de går Faderens ærinde, udviser god vilje, søger at udvide menneskehedens horisont og forbereder dermed vejen for den, de tjener, Kristus, som er alle mestrenes mester og engles og menneskers lærer. (RC e.170; KT d.162).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

16
Overskygget af avatar

Tilsynekomsten af den store herre på astralplanet vil (hvad enten den efterfølges af hans fysiske inkarnation eller ej) begynde ved en bestemt Wesakfest, hvor Buddha udtaler et mantra (som kun kendes af dem, der har 7. indvielse) og derved udløser kræfter, som sætter hans broder i stand til at fuldføre sin mission. Det er altså vigtigt, at kendskabet til Wesakfesten og dens sande betydning efterhånden bliver udbredt i vesten, og derfor vil alle, der er villige til at indstille sig på denne kraft og blive stimuleret af den og dermed være til rådighed for arbejdet, få lejlighed til det. Den ovennævnte reaktion bliver også mulig gennem presset fra de nuværende børn, hvoraf mange er chelaer, og nogle indviede. De er kommet ind for at berede vejen for hans fødder.

Når tiden er inde (fem år før hans nedstigning), vil de have forstået deres arbejde og være i fuld gang med deres tjeneste, selvom de måske ikke er bevidste om, hvad der skjuler sig i fremtiden.

Til den tid vil der være mange tilfælde af *overskygning* (og allerede nu er der nogle få). I alle lande, i østen såvel som i vesten, vil der være uddannede disciple og højtudviklede mænd og kvinder, som arbejder efter de planlagte retningslinjer og indtager fremtrædende positioner, så mange kan få forbindelse med dem. Og deres legemer vil være tilstrækkelig rene til, at de kan blive overskygget. Men det vil kun være muligt for dem, som har viet sig til det åndelige liv fra barndommen, som har tjent racen hele deres liv, og som i tidligere liv har gjort sig karmisk fortjent til det. Overskygningen vil manifestere sig på tre måder:

For det første ved at mennesker i deres fysiske hjerne modtager tanker, aktivitetsplaner, idealer og hensigter, som de, ubevidst hjulpet af den indstrømmende kraft, søger at realisere og i første omgang opfatter som deres egne (selvom de kommer fra avataren). Det er i virkeligheden en form for højere mental telepati, der kommer til udtryk på fysiske plan.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

For det andet ved at chelaen inspireres og overskygges under sit tjenestearbejde (som fx når han holder foredrag, skriver eller underviser). Han vil være bevidst om det, men måske ude af stand til at forklare det, og han vil i stadig stigende grad søge at være til rådighed, så han i total selvforglemmelse kan hengive sig til inspirationen fra sin herre. Den kommer via chelaens ego, og kraften strømmer gennem hans astrale permanente atom, men det er kun muligt, når det 5. kronblad er udfoldet.

For det tredje ved at chelaen samarbejder bevidst. I så fald vil han (på baggrund af kendskabet til sit væsens og sin naturs love) træde ud af sit fysiske legeme og overlade det til den store herre eller en af hans mestre. Det er kun muligt for en chela, der har integreret sine 3 lavere legemer og udfoldet det 6. kronblad. Gennem en bevidst viljeshandling opgiver han sit legeme og trækker sig tilbage i et bestemt tidsrum.

Det er stort set disse overskygningsmetoder, den store herre og hans mestre vil bruge i slutningen af århundredet. Af den grund sender de disciple i inkarnation i alle lande, og de vil få mulighed for at reagere på menneskehedens behov. Derfor er det nødvendigt at uddanne mænd og kvinder til at bruge den højere psykisme og sande inspiration eller mediumitet på en videnskabelig måde. … Der (skal) bruges mange bevidste medier (som fx H.P.B.), hvis mestrenes planer skal bære frugt, og bevægelsen må sættes i gang som forberedelse til ankomsten af ham, alle nationer venter på. Det er et arbejde mange kan deltage i, forudsat at de har den nødvendige udholdenhed.

Naturligvis vil den første gruppe være den største, for den kræver ikke så stor viden, men til gengæld er der en større risiko forbundet med den end de andre grupper – risikoen for en fordrejning af planerne og katastrofe for den pågældende enhed. Den anden gruppe vil være mindre og den tredje kun omfatte en håndfuld mennesker – måske to-tre stykker i bestemte lande. Da vil menneskesønnen gennem sit offer på ny færdes blandt mennesker og hans fysiske inkarnation blive en realitet. Det er kun få, han kan bruge, for den kraft, han fører med sig, kræver et særlig spændstigt instrument. Men forberedelserne er i gang. (CF e.756-758; KI d.704-706).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

17
Planen for menneskehedens udvikling

(a) PLANEN

(1) … Planen udgør netop så meget af den guddommelige hensigt, som det er muligt at iværksætte på planeten … på ethvert givet tidspunkt eller i en bestemt epoke i tid og rum. (DNA2 e.371-372).

(2) … Til hvad nytte er alle disse informationer til mennesker og aspiranter som søger at tjene? For det første må menneskeheden forstå at der *er* en plan som med usvigelig sikkerhed udfolder sig gennem alle verdensbegivenhederne, og at alt hvad der skete tidligere i menneskehedens historie, og i den senere tid, kan vi være forvisset om er i overensstemmelse med denne plan. For det andet, hvis en sådan plan eksisterer, forudsætter det også at der findes dem der er ansvarlige for planens iværksættelse og for dens succesrige gennemførelse. Set ud fra den almindelige menneskehed, ud fra dem der tænker i form af jordiske begivenheder, skulle planen være noget glædeligt og noget som vil gøre det materielle liv lettere. For det åndelige Hierarki medfører planen dispositioner og omstændigheder som vil løfte og udvide menneskehedens bevidsthed og dermed sætte mennesker i stand til at opdage de åndelige værdier *selv* og foretage de nødvendige forandringer *af egen fri vilje*, og således skabe den eftertragtede forbedring i deres omgivelser i overensstemmelse med den åndelige udvikling. (EXH e.670; HF d.660).

(3) … Underet og den umådelige storhed af det drama, der udfolder sig i universet, beviser, at det er en realitet, og menneskets forståelse, hvor lille den end synes at være, er en garanti for dets guddommelighed. Skridt for skridt nærmer vi os langsomt målet for bevidst og intelligent viden. Trin for trin mestrer vi materien og gør mekanismen for viden og kontakt mere hensigtsmæssig. Lidt efter lidt nærmer vi os (og dermed mener jeg den menneskelige familie som helhed) »stedet for erkendelse« og forbereder os til at bestige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

visionens bjerg. Om aspiranterne blot erkendte underne i denne åbenbaring, og om de blot fattede storheden i belønningen for deres anstrengelser, da ville vi have færre fejlslag, mere mod, bestandige og større resultater, og følgelig ville vi hurtigere opleve en mere oplyst verden.

… Vision kan man ikke tilegne sig. Den findes altid forude, men hvis hele livet leves for visionens skyld, og hvis det at tjene sine medmennesker forsømmes, så er visionen ikke til gavn. Jeg har søgt at give et indtryk af planens størrelse og af de trin på evolutionsstigen, der ligger foran enhver aspirant og ethvert medlem af Hierarkiet. (EP1 e.156-157; EP1 d.182).

(4) Forsøgsvis formuleredes planen i året 1900 under et af Hierarkiets store møder, som finder sted med 25 års interval. I 1925, ved det næste store møde om samarbejde, blev den nye plan drøftet i enkeltheder og visse nødvendige ændringer (som var en følge af verdenskrigen) blev bestemt, og medlemmerne af dette betydningsfulde råd besluttede to ting:

For det første, at alle medlemmerne af det planetariske Hierarki skulle gøre en forenet indsats over en periode af adskillige år (dvs. indtil 1950) for at tilvejebringe ganske bestemte resultater, og at de store i løbet af denne periode skulle rette deres opmærksomhed mod et bestemt forsøg på at udvide menneskehedens bevidsthed og på at etablere en slags fremskyndelsesproces, således at horisonten for menneskenes tænkning kunne blive stærkt udvidet, og at deres tro, overbevisning og viden ligeledes blev øget og styrket. Det blev besluttet, at bestemte uklare områder, der resulterede i spørgsmål, skulle gøres forståelige.

For det andet blev det vedtaget at skabe en nærmere og subjektiv forbindelse mellem seniordisciple, aspiranter og arbejdere i verden. Til dette formål satte mestrene deres personlige discipelgrupper i forbindelse med hinanden, subjektivt, intuitivt og undertiden telepatisk. Således opstod den nye gruppe af verdenstjenere. (EP1 e.170-171; EP1 d.195).

(5) I store træk havde organisatorerne af planen i tankerne, at den skulle opdeles i tre afdelinger:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

For det første det politiske område:

Hensigten med det planlagte arbejde var her udvikling og etablering af en international bevidsthed. … Det er overflødigt at gøre opmærksom på, at materielt pres og spænding samt tilintetgørelse af gamle politiske partier og handelsforbindelser måtte spille deres rolle. Det besluttedes at vise nødvendigheden af at etablere en international afhængighedens og relationens ånd, således at nationerne ville blive tvunget til politisk at erkende, at isolation, separatisme og pleje af national egoisme må stoppe, og at en national ånd, farvet af en følelse af overlegenhed, af klassehad og racemæssige modsætningsforhold udgør en barriere for menneskehedens sande udvikling. Menneskene må lære, at længslen efter at øge sine besiddelser ligeledes virker som en barriere for virkelig ekspansion. Således lagdes de planer, hvorved et broderskab af nationer, baseret på fælles behov, gensidig forståelse og gensidig hjælpsomhed, gradvis skulle blive til virkelighed. (EP1 e.172-173; EP1 d.196-197).

(6) Ophavsmændene til disse forskellige nationale tendenser er ofte uvidende om de impulser, der ligger bag deres arbejde, og de er hyppigt ude af stand til at forklare de idealer, de arbejder hen imod, bortset fra udtryk som menneskelig ambition og magt. Ikke desto mindre er de i virkeligheden – skønt de ikke selv er vidende om det – sensitive over for de store ideer, der kastes ind i deres tænkning af de hjerner, som befinder sig bag kulisserne. De responderer på ideen om almennytte, om menneskelig ligestilling, om overmennesket, om verdenshandelens særlige betingelser samt om fordeling af rigdommene, men – og det er det vigtige punkt – fordi de ikke lægger vægt på den indre syntese i bestræbelserne, fordi de ikke har et generelt kendskab til de store begrebers oprindelse, og fordi de ikke har nogen opfattelse af det indre broderskab, som leder menneskeheden frem til et ydre broderskab, så fordrejes disse store principper i høj grad, tilpasses det selviske og udnyttes kun i én retning. Klassehadets, racemodstandens og den nationale stoltheds ild brænder særdeles kraftigt. (EP1 e.175; EP1 d.199).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(7) *For det andet, det religiøse område:*

Målet for denne afdeling er at etablere en universel forståelse af virkelighedens natur og at nære væksten af den åndelige bevidsthed. Skønt religiøse forskelligheder på mange måder er noget af det vanskeligste at bygge bro over eller at forlige, er der dog sket et virkeligt fremskridt i denne fase af det hierarkiske virke. Der findes i dag i verden et meget stort antal mennesker som principielt tror på et religionernes broderskab. Selv om de ukyndige masser overalt har liden eller ingen idé om åndelige forhold, kan de lettere bringes til at tro på den ene Gud og på ideen om en universel tro end på nogen anden idé. Tusinder af mennesker er faktisk agnostikere eller tror ikke på noget, medens andre tusinder omend genstridigt ligger under for en teologisk autoritets herredømme. Ikke desto mindre har de i sig kimen til kærlighedens ånd, som er altomfattende og intuitiv. …

Inden for de næste ti år vil sammenslutningen af religioner, (som den ydre organisation er tilsynekomsten af) øge sit virke meget. Snart vil den indre struktur af en verdensreligion være så klart defineret i mange tusinders tankegang, at dens ydre struktur uundgåeligt vil komme til syne inden dette århundredes udgang.

Den indre struktur af en verdensføderation af nationer vil sluttelig blive lige så velorganiseret i sin ydre fremtoning, som hurtigt vil antage form omkring år 2025. Heraf må ikke sluttes, at vi vil have en fuldkommen verdensreligion og fuldendt sammenslutning af nationer. Så hurtigt bevæger naturen sig ikke, men begrebet og ideen vil være alment anerkendt, alment ønsket, og der vil i almindelighed arbejdes herfor. Er disse betingelser først til stede, kan intet i denne cyklus standse tilsynekomsten af den endelige, fysiske form. (EP1 e.176-177; EP1 d.200-201).

(8) *For det tredje, det videnskabelige område:*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

De, der arbejder inden for dette felt, har definitivt sat sig det mål at udvide menneskets bevidsthed og dets horisont, så der kan virkeliggøres en syntese af det håndgribelige og det uhåndgribelige. Dette vil tilvejebringe en indgang for menneskeheden til et nyt og subjektivt område samt til forståelse af nye bevidsthedstilstande. Denne udvikling vil blive tilvejebragt af dem, der virker inden for områder som uddannelse, videnskab og psykologi. Store ting er for tiden på vej, og de aktiviteter, som medarbejdere på tredje og femte stråle udfører, har aldrig før været styret så godt eller været så virkningsfulde som i dag.

… Energierne fra aspiranter og disciple på tredje og femte stråle er rettet mod arbejdet med at udvide den menneskelige bevidsthed, med at bringe universets skjulte undere for dagens lys og med at fremskynde udviklingen af menneskehedens latente evner. Disse evner vil, når de vækkes, betyde udvidelse af flere af de nuværende sanser og vil give mennesket adgang til den verden, som ligger hinsides uvidenhedens og stoffets slør. (EP1 e.177-178; EP1 d.201-202).

(b) DEN PLAN, SOM ER SKABT VED MEDITATION

(1) … Hele universet er blevet skabt og dets evolution igangsat ved hjælp af tankens kraft, hvilket blot er et andet ord for styret meditation. Dette gælder en samvirkende meditation udført af utallige subjektive, åndelige og mentale grupper. Lovene for dette meditative arbejde er et resultat af bestemte mentale beslutninger, som indeholder den planetariske Logos' vilje, og som præges på alle mindre grupper af liv af personer, hvis opgave det er at styre de guddommelige love og at styrke dem. Den frie vilje skal her fremhæves i relation til begrebet *tid*, men ikke i relation til de guddommelige resultater, der endeligt og uundgåeligt opnås ved slutningen af den nuværende verdensperiode. Det åndelige Hierarkis store tankeform, der er skabt ved fælles ashramisk meditation, kaldes af os *planen*. Sanat Kumaras grundlæggende hensigt åbenbares fra cyklus til cyklus af hans formidlere i Shamballa, og de præger denne hensigt på

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Hierarkiets seniormedlemmers sind. De igen anvender denne impression som genstand for deres ashramiske meditation og tilpasser de forskellige begreber og den skitserede hensigt til en nøje formuleret plan, der præsenterer – hvad menneskeheden angår – syv aspekter eller faser i den evolutionære udvikling og bestræbelse, der svarer til det arbejde, som ønskes udført af den implicerede stråleashram på ethvert specifikt tidspunkt. Således mediterer hver enkelt ashram på den generelle plan, og således finder enhver indviet og discipel sin plads og sit virke- og tjenesteområde (kunne I blot forstå det) – lige fra den allerhøjeste indviede til den mindst betydningsfulde discipel.

… Har I nogensinde stoppet op og tænkt over, at en mesters meditation på den plan, han er vogter af, og hans formulering af det, han kan udføre i et effektivt samarbejde, ikke er til nogen hjælp eller er nytteløs for de mennesker uden skolegang, der bor i vore storbyer og i landbrugsområderne? Disse ikke bevidst tænkende massers behov vil blive imødekommet af disciple med en beskeden åndelig udvikling, og deres største indsats bliver sandsynligvis økonomisk hjælp. Opgaven for disse disciple er at vise de uvidende masser, at efterhånden som århundreder går, så vil en åndelig levevis og sand åndelig forståelse omfatte ethvert aspekt af det, der kommer til udtryk på det fysiske plan, og ikke kun den religiøse eller filosofiske tænkemåde. Enhver discipels og indviets meditation har således sin nytte, for gennem deres meditation (som de udøver på hvert deres niveau) kan de tilpasse planen til de meget forskellige masser, og på den måde når den hierarkiske plan fra Hierarkiets mestre via ashramerne ud til den nye gruppe af verdenstjenere og derfra ud til hele den menneskelige familie. Jeg beder jer om at prøve at forstå den sande enkelhed i denne beskrivelse, for I kan også tage del i denne store meditative opgave.

En af de ting jeg satte mig for, da jeg påtog mig opgaven at tydeliggøre planen for menneskene for at forberede vejen for mesteren over alle mestre, var at vise, at planen ikke kun er baseret på planetarisk meditation, men at den under forløbet af sin udbredelse også kunne imødekomme det behov, som mennesker i alle grupper og på forskellige niveauer har, og –

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

endnu mere betydningsfuldt – at den kunne bevise, at ordet »åndelig« omfatter enhver fase i livserfaringen. Tænk dybt over dette udsagn. Det, som ligger højere end det nuværende stadium, er åndeligt. Det, som indeholder vision, og som presser mennesket frem mod et mål, der er højere end det allerede opnåede, er åndeligt. De gejstlige i vesten har trukket en skarp grænselinje mellem det, der er menneskeligt, og det der er åndeligt, mellem det der er materialistisk, og det der ikke er det. Ved at gøre dette har de skabt »synden« og i høj grad kompliceret menneskenes tilværelse og forståelse. De har lagt en selvisk betydning i deres aspiration. De har ikke lært menneskeheden, at meditation og bøn er enkle faser i samarbejdet med den guddommelige plan. Individualisme blev næret, og gruppeforståelse gik tabt. På grund af de sorte brødres arbejde var det muligvis umuligt at undgå, at menneskenes intention og opfattelse af sandhed kom ud på dette sidespor. Men tiden er nu inde, hvor menneskene kan præge deres egen tænkning med den store meditationsrytme, der spænder fra begær over bøn til gudsdyrkelse og derfra til meditation og invokation.

Dette er den øjeblikkelige opgave for den nye gruppe af verdenstjenere, der overalt samarbejder med mennesker af god vilje. Hvert enkelt medlem af den nye gruppe må selv konstatere, hvor han står, hvor hans meditative forpligtelse ligger, og inden for hvilket område skæbnen antyder, at hans tjeneste for menneskeheden kan ligge. Dette er ikke nogen let opgave … Menneskene er ofte så åndeligt ambitiøse, at de spilder deres tid ved at udføre noget, der ikke er deres skæbnebestemte opgave, fordi de derved får tilfredsstillet deres åndelige stolthed. (DNA2 e.233-235).

(2) … *Meditation* afklarer begreberne med hensyn til planens realitet og natur, … *forståelse* bringer denne plan ind i ønskets verden, og … *kærlighed* frigør den form der vil få planen til at materialisere sig på det fysiske plan. Det er til disse tre udtryk for jeres sjæl at jeg kalder jer. I kan alle, uden undtagelse, tjene på disse tre måder, hvis I ønsker det. (EXH e.23; HF d.33).

(c) OPFATTELSE AF PLANEN

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) I alle store bevægelser findes der en eller anden tanke eller samling af tanker, som Det store hvide broderskab så at sige har nedfældet i de såkaldte idealisters tænkning. Ideen udsendes af Det store hvide broderskab. De vælger et menneske eller en gruppe mennesker og nedfælder en idé i deres tænkeevne. Dér slår den rod og udformes til andre tanker, der ikke er lige så rene eller víse, men nødvendigvis farvet af tænkerens individualitet. Disse tankeformer opfanges derefter af verdens konkrete tænkere, som – idet de fatter ideens hovedtræk – krystalliserer den og opbygger den i en mere bestemt form, som lettere forstås af almenheden. Den har således nu nået det mentale plans lavere trin, og en yderligere udvikling bliver mulig. Den bliver derpå grebet som ønskværdig af dem, der er fokuseret på det astrale plan; den appellerer emotionelt til dem og bliver den offentlige mening. Den er nu praktisk taget rede til at tage form på det fysiske plan, og dermed har vi den praktiske tilpasning af et ideal til det fysiske livs behov. Ideen er »ført ned«; den har mistet meget af sin oprindelige skønhed; den er ikke så ren og så smuk, som da den blev undfanget, og den er et vrangbillede af sin oprindelige form, men den er ikke desto mindre bedre tilpasset almindeligt brug og kan benyttes som en trædesten mod højere mål. (WM e.131; HM d.146-147).

(2) … Planen eksisterer i fire bevidsthedstilstande:

1. Som den ses og kendes af Hierarkiets medlemmer, som fx de accepterede disciple i verden.
2. Som den eksisterer i bevidstheden hos medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe nedtrappet i deres sind og ønsker.
3. Som den eksisterer i bevidstheden hos mennesker af god vilje.
4. Som dens svage konturer findes i sindene hos de gennemsnitlige intelligente mennesker, der accepterer Gud på dette tidspunkt. (DNA1 e.377; DNT1 d.419).

(3) Menneskeheden har nu nået et udviklingstrin, hvor den definitivt kan opfatte Hierarkiets plan – kald det broderskab,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

deling af ressourcer, internationalisme, enhed, eller hvad I synes. Denne opfattelse er rigtig og udbredes mere og mere og erkendes generelt af verdens tænkere og esoterikere, af oplyste religiøse mennesker, af fordomsfrie statsmænd, og i dag endog af det almindelige menneske, skønt den guddommelige hensigt, der implementeres eller etableres af den guddommelige vilje, endnu ikke når selv de mest fremskredne. (DNA2 e.136-137).

(4) Disciplens opfattelse af den guddommelige plan vil nødvendigvis variere svarende til disciplens evolutionstrin. I de tidlige stadier af discipelskabet er hans evne til at »modificere, kvalificere og tilpasse« så sandelig begrænset, men for hver bevidsthedsudvidelse bliver han bedre til det. … Hvert stadium (når det gennemleves i praksis) sætter disciplen i stand til at se planen fra ashramens og mesterens synsvinkel med større klarhed. Til sidst kommer den tid, hvor disciplen når frem til at forstå den indre årsag til tingene og er så nær mesterens hjerte, at den hierarkiske planlægning bliver noget, han tager del i, og som han bidrager til. (DNA2 e.390).

(5) Jeg ønsker, at du erkender, at det arbejde, du udfører, er planlagt af os, og at det er din opgave at gøre dig sensitiv over for vor »impression«. Dette at udvikle sensitivitet er altid en vanskelig opgave for et første stråle menneske. Det foretrækker at stå alene og i sit indre udvikle de planer, som det mener er bedst egnet til den type tjeneste, det søger at udføre. Men i dag lærer disciple, at en forenet, organiseret og samlet plan for eller skematisk fremstilling over den verdensomfattende tjeneste er nødvendig, og at Hierarkiets overordnede plan må bringes til udførelse. … Alle disciple må gøre en indsats for at tilpasse sig denne plan. (DNA2 e.498).

(6) Planen, som den opfattes af verdensdisciple under forsøget med at arbejde og samarbejde med den, omfatter kun den del, der angår den menneskelige bevidsthed. Endnu har vi ikke været i stand til at fange blot et glimt af den uhyre syntese i den plan for evolutionerne ud over den evolution, der vedrører mennesket, hverken den, der ligger over, eller den, der ligger under den menneskelige; ej heller kan vi fatte Guds ideal, således som det ligger til grund for helheden af de manifesterede processer, selv på vor lille planet. Alt, hvad vi i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

virkeligheden ved, er, at planen er en kendsgerning, og at den er god; at vi er omfattet af den og underlagt den. (EP2 e.28-29; EP2 d.38).

(d) MESTRENES PROBLEMER MED AT FORMIDLE PLANEN

(1) (Mestrene må kæmpe med problemer og vanskeligheder når) de søger at fremme evolutionens planer ved hjælp af menneskesønnerne. I konklaver lægger de klogt deres planer; efter passende diskussion og vurdering fordeler de opgaverne; derefter søger de at overføre så meget som muligt af planen til dem, som tilbyder deres tjeneste, og som har et vist mål af sjælskontakt. De indprenter planen samt nogle forslag angående dens udstrækning i bevidstheden hos en eller anden mand eller kvinde på det fysiske plan. Hvis denne bevidsthed er ustadig eller overmættet, hvis den er fuld af stolthed, af fortvivlelse eller af mindreværdskomplekser, så vil visionens omrids ikke komme klart igennem. Hvad vil der ske, hvis det emotionelle legeme vibrerer voldsomt i en eller anden rytme fremkaldt af personligheden, eller hvis det fysiske legeme volder smerte og umuliggør koncentreret opmærksomhed? Mesteren vil bedrøvet vende sig bort, sorgfuld over den tabte mulighed til tjeneste, som den, der arbejder, er gået glip af på grund af sin egen fejl, og mesteren vil opsøge en anden til at løse opgaven – en, som måske ikke er egnet, men som er den eneste, der er til rådighed, eftersom den første, der blev rettet henvendelse til, svigtede.

I denne forbindelse kan det være af værdi at give aspiranter, der stiller sig til tjeneste, denne påmindelse om, at meget af det arbejde, som mange udfører, er et resultat af overdreven iver, som ikke fremmer mesterens arbejde. Med klog skelneevne fordeler han arbejdet og pålægger aldrig et menneske mere, end han vil kunne klare. Han kan skole sine disciple og gør det også, så det forekommer den iagttagende verden, som om han udfører mirakler, men glem ikke, at størstedelen af det arbejde, der udføres af en egnet discipel, kun er muligt, når kontrollen af hans tre legemer er koordineret, og hans indre samordning er gennemført. Den, der har et stabilt mentallegeme, som er stærkt positiv for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

modtagelse oppefra og negativ for lavere vibrationer, den, der har et astrallegeme, som er klart, ufarvet og roligt, den, der tillige har et fysisk legeme med rolige nerver og en stabil rytme (som et smykkeskrin, smukt, men dog stærkt som stål), vil kunne tjene som et kar, der er brugbart for mesteren, en kanal, hvorigennem han uhindret kan lade sin velsignelse strømme ud over verden.

… Det bør bemærkes, at endog de store selv stort set må planlægge under hensyn til den mangel på opfattelsesevne hos dem på det fysiske plan, hvorigennem de skal arbejde. De er hæmmet og afhængige af deres redskaber på det fysiske plan, og deres største problem er det udviklingstrin, som menneskemasserne i vesten har nået.

Husk, at dette trin angiver den evolutionære proces' succes og ikke dens fiasko, men da der endnu er meget, der må gøres, hindres logens arbejde ofte. Det trin, der er nået i dag, kan beskrives som en overgang fra fortidens tunge materialisme til en voksende og dyb erkendelse af de usynlige verdener men uden den balance, der kommer af selvopnået kundskab. De kræfter, der er sat i bevægelse af tænkere – verdens videnskabsmænd, de virkeligt fremskredne religiøse mennesker, spiritualister, Christian Science-tilhængere, New Thought-arbejdere, teosofferne, de nutidige filosoffer og de, som er beskæftiget inden for andre områder af menneskelig tænkning – påvirker gradvis og vedholdende menneskehedens subtile legemer og er ved at bringe dem til et punkt, hvor de begynder at erkende tre ting:

a. De usynlige verdeners realitet.
b. Tankens vældige kraft.
c. Behovet for videnskabelig oplysning om disse to ting.
(WM e.132-134; HM d.148-150).

(2) … (En mester søger) efter de sind, som er sensitive over for denne plan. Han er ikke primært beskæftiget med at lede efter mennesker, som er såkaldt gode. Selvforglemmelse og ligefrem venlighed er altid ensbetydende med harmløshed, og det rummer altid det størst mulige gode. Han søger efter de mennesker, som kan respondere i fællesskab på det aspekt af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

planen, som mesteren er ansvarlig for og efter dem, der kan indordne deres personligheder under planens krav. De har ingen selviske hensigter og ønsker intet andet end at hjælpe mesteren og de seniordisciple, som måtte arbejde under hans ledelse med et eller andet aspekt af planen. Dette indebærer, som jeg har påpeget, at de skoles i tilpasning, i erkendelse af sande værdier, i ideers bevægelighed og i uselvisk arbejde for deres medmennesker. (DNA1 e.683; DNT1 d.754).

(3) … Ligesom menneskehedens masser ikke kender, opfatter eller responderer på Hierarkiet, så findes der inden for selve Hierarkiet en gruppe som er analog til menneskemasserne. Der er mange mindre fremskredne medlemmer af Hierarkiet og mange, vældig mange disciple, som endnu ikke kender, opfatter eller responderer på Shamballas indflydelse og kraft.

Inden for Hierarkiet betinger impressionsvidenskaben alle relationer mellem senior- og juniormedlemmer i de forskellige ashramer. Alle responderer dog ikke på samme måde, for i sine højere aspekter er det en videnskab, der indgår i en udviklingsproces. Man kan sige, for at I lettere kan forstå det, at »impression« styrer og betinger alle dem inden for Hierarkiet, hvis abstrakte sind er højt udviklet. Hos mange disciple i ashramen er dette aspekt ikke fuldt udviklet, og derfor tillades det kun visse medlemmer af Hierarkiet (mestre, adepter og indviede af tredje grad) at kende planens detaljer; disse beskyttes af selve impressionsvidenskaben. De øvrige af Hierarkiets medlemmer modtager deres vejledning fra de ældre medlemmer. (TEL e.70-71; TEL d.71-72).

(e) DE FARER, SOM DE TJENENDE STÅR OVERFOR

… Her bør nævnes visse farer, som aspiranter må tage sig i agt for, når de søger at være til nytte.

De må vogte sig for at lægge overdreven vægt på ét aspekt af planen eller visionen på bekostning af et andet.

De må undgå en for stor tankekoncentration vedrørende den del af planen, som personligt tiltaler dem mest.

De må erkende medarbejdernes manglende evne til en kontinuerlig gennemførelse af planerne og til at samarbejde

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fredeligt og vedholdende. Gnidninger er ofte uundgåelige.

De må vogte sig for indsnigende selvinteresse og ambitioner.

De må være på vagt over for træthed, der skyldes langvarig anstrengelse med at virkeliggøre planen, og over for den anspændelse, som er en følge af intensive bestræbelser.

De må udvikle evnen til at erkende dem, som er sendt for at hjælpe dem i arbejdet.

De må frem for alt være på vagt over for svigtende kontakt med det højere selv og med mesteren. (WM e.134-135; HM d.150).

(f) MATERIALISERING AF PLANEN

(1) … (Til) opfattelse af planen og dens senere materialisering er mennesker inddraget og må nødvendigvis være det. Der gives en vision med vældige muligheder og også antydninger om måden, hvorpå disse muligheder kan blive til kendsgerninger, men hinsides dette går de store ikke. Detaljerne og metoden til at konkretisere idealet samt det nødvendige arbejde overlades til menneskesønnerne. Det tilfalder disciplen, som organiserer og overfører planen, at indføje detaljerne og at iværksætte den fornødne handling. På dette punkt er det klogt af ham at erindre, at han (med sine små planer) står under samme lov som de store i deres omfattende bestræbelser, og at det er i hans omgang med mennesker og ved hans håndtering af den menneskelige faktor, at vanskeligheder opstår.

De mennesker, der står til rådighed, kan inddeles i tre grupper:

a. De, som kan opfatte planen, og som har fået overdraget opgaven at udarbejde den.
b. De, som kan bruges, men som er blinde med hensyn til de større spørgsmål.
c. De, som intet kan opfatte, undtagen de ting, der angår deres egne selviske interesser.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Mestrene kan kontakte den første gruppe. De arbejder med disse enheder af menneskeheden og forventer, at der med rimelighed kan opnås relativ god fremgang. Denne første gruppe både hører tonen og ser planen. Den anden gruppe må benyttes af verdens disciple så godt det nu lader sig gøre. Den sidste gruppe må ofte udelukkes, set ud fra energiens synsvinkel, og benyttes kun om fornødent.

En af de vigtigste forudsætninger, som en discipel må opdyrke for at kunne opfatte planen og blive anvendt af mestrene, er *ensomhed*. I ensomheden blomstrer sjælens rose; i ensomheden kan det guddommelige selv tale; i ensomheden kan det højere selvs evner og skønhed slå rod og blomstre i personligheden. I ensomheden kan også mesteren nærme sig og indpræge i den stille sjæl den kundskab, som han søger at meddele, den lektie, der må læres samt arbejdets metode og plan, som disciplen må fatte. I ensomheden høres tonen. De store må arbejde gennem menneskelige redskaber, og planen og visionen hæmmes meget på grund af disse redskabers ufuldkommenhed. (WM e.131-132; HM d.147-148).

(2) Lidt efter lidt vil billedet af mulighederne og af planen udfolde sig for jer, eftersom jeres sind bliver mere sensitivt og jeres hjerne mere modtagelig for de mentale impulser. Lidt efter lidt vil verdens disciple arbejde med frembringelsen – på det fysiske plan – af det, som eksisterer subjektivt. Lidt efter lidt vil der over hele jorden fremstå grupper af oplyste sjæle, som kan stå i forbindelse og samarbejde med mestrene i fuldstændig frihed, fordi deres modtagelighed er blevet videnskabeligt skolet og udviklet. Deres evne til at arbejde i harmoni og samklang med Hierarkiet, at samarbejde med gruppelivet, i mange andre grupper af disciple og at overføre lys og åbenbaring til menneskers verden vil senere blive en fuldbyrdet kendsgerning, og den er allerede langt mere aktiv og tydeligt til stede, end I forestiller jer. En lille vision, kære broder, gør disciplens vej lettere, og derfor har jeg uddybet nogle af de muligheder, som vi med vort fremsyn anser for at være allerede eksisterende kendsgerninger. Intet kan hindre planens endelige succes; det er ganske enkelt kun et spørgsmål om tid. (DNA1 e.29; DNT1 d.48).

(3) Vanskelighederne for de åndelige bygmestre og planens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arkitekter begynder først for alvor, når det, som de konstruerer, bliver offentligt eje og derfor genstand for kritik samt ydre hjælp. Da bliver opgaven med at bevare ideens oprindelige renhed og hensigt vanskelig.

Vær forberedt på, at arbejdet ekspanderer. Men søg at udvide i overensstemmelse med planen og ikke efter en krisesituation, for du bygger i et samarbejde med de indre bygmestre og de to strukturer må supplere hinanden. Tænk over det, men bliv ikke usmidig i forbindelse med uvæsentlige ting. (DNA1 e.162-163; DNT1 d.188).

(4) … (Disciplen) forstår til sidst, at i relation til menneskeheden falder Hierarkiets planlægning i visse bestemte handlingsfaser, der alle har relation til og gælder eksternaliseringen af planen i hvert nærmere bestemt århundrede, cyklus eller verdensperiode. Disse faser er:

1. *Hensigtsfasen,* der har sit udspring i Shamballa og opfattes af Hierarkiets seniormedlemmer.
2. Fasen med Hierarkiets *planlægning*. I denne fase formuleres hensigten med hensyn til muligheder, aktualitet, hensigtsmæssighed og disciplenes velvilje til deltagelse, samt med hensyn til de energier, der kan implementere planen.
3. Dernæst udarbejdes et *program*, hvor planen beskrives af den bestemte ashram, der er involveret i implementeringen af planen. Den opdeles på en måde, så menneskene kan opfatte den og se dens retning, og så den viser de tilstande, der er nødvendige for at den kan manifesteres, samt viser de to forudsætninger, der er nødvendige for selve manifestationen. Det er som det første nedbrydning af alle hindringer og som det andet præsentation af planen.
4. Tilsynekomsten af det hierarkiske *mønster* (der er baseret på en erkendelse af hensigten, på nøje planlægning og på et detaljeret og omhyggeligt udtænkt program) både i sindene hos disciplene i den ashram, der er involveret i implementeringen af planen, og i intelligentsiaen på jorden. Disse to grupper har den opgave – den første gruppe bevidst og den anden ubevidst – at bringe dette mønster videre til massernes bevidsthed. Det er på ingen måde

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nogen nem opgave, hvilket de nuværende forhold i verden beviser.

5. Derefter kommer den endelige fase med *præcipitation*, når alt det subjektive arbejde er udført på basis af mulighederne, og når mønstret og en del af programmet er erkendt af verdens tænkere i enhver nation, enten de er positivt eller negativt indstillet. Planlægningen, der nu er nået til det endelige stadium, fortsætter herefter fremad med egen styrke.

… Disciplens indsats vil svare til hans udvikling og til hans ståsted i evolutionen. Nogle disciple kan hjælpe mesteren i planlægningsprocessen, fordi de er blevet sensitive over for impression fra Shamballa. Andre er fordybet i formuleringen af programmet og i at videregive arbejdet med nogle af dets specielle dele til mere begrænsede disciple. En gruppe af nøje udvalgte disciple holdes altid tilbage i Hierarkiet, hvor de udelukkende arbejder med mønstret. Dette er en meget vigtig fase i arbejdet, der kræver en sans for syntese og en evne til at holde de hierarkiske energistrømme under kontrol. Disciple, som ikke er så fremskredne, og som derfor er nærmere den menneskelige tænkning på det bestemte tidspunkt i historien, påtager sig at overvåge præcipitationen af planen. Deres arbejde er nødvendigvis langt mere eksoterisk, men meget ansvarsfuldt, for det er, når planen har nået stadiet for menneskelig implementering, at tendensen til fejl og misforståelser viser sig.

I hver ashram findes der disciple, hvis opgave det er at foretage de nødvendige justeringer af mønstret og de nødvendige ændringer i programmet, efterhånden som præcipitationsprocessen skrider frem. Det er en lov, at menneskets frihed ikke må krænkes. Så snart planen har nået præcipitationsstadiet, er dens ydre tilblivelse og gennemførelse dybest set udelukkende en menneskelig opgave. Det afhænger af, hvilken grad af modtagelighed menneskenes hjerne har og af deres erkendelse af nøden og årsagerne til den. Dette er et punkt, der bør huskes. (DNA2 e.361-362).

(5) … Der findes tre typer af hierarkiske medarbejdere:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. *Sjæle.* Dvs. de indviede, der har taget fjerde forsagelses-indvielse, og i hvem sjælens legeme, det kausale legeme, er blevet nedbrudt. De er planens vogtere.
2. *Sjælsgennemtrængte personligheder.* Det er de disciple og indviede, som har taget en af de tre første indvielser, og som »sjælene« arbejder igennem for at virkeliggøre planen.
3. *Intelligente aspiranter,* der endnu ikke har en sjælsgennemtrængt personlighed, men som erkender nødvendigheden af planen, og som søger det bedste for deres medmennesker.

Den højeste gruppe formulerer planen. Den anden gruppe »modificerer, kvalificerer og tilpasser« planen til de aktuelle menneskelige behov, hvorved planen sikres en gradvis og stabil videreførelse. Den tredje gruppe er de formidlere, som bringer planen ud til menneskeheden, og som søger at gøre den praktisk anvendelig på grundlag af åndeligt kompromis – et kompromis, som den anden gruppe bærer vidnesbyrd om.

Disciple er de absolut bedste formidlere, når de har opfattet planen og har åndelig indsigt vedrørende de skridt, der skal tages for at modificere planen på det mentale plan, således at menneskeheden kan acceptere den og gennemføre den på intelligent måde, for sker det alt for dynamisk og under pres, kan det give forfærdende virkninger. De accepterer det ansvar, det er at indgå et nødvendigt kompromis, for det er *deres* ansvar og ikke mestrenes ansvar. Derefter modificerer og omordner de planens forskellige aspekter – der er præsenteret for dem i ashramen – således at den kan gennemføres i en række fortløbende trin og ikke som en uigennemtænkt idé på en voldsom måde, der vil have en uheldig indvirkning. Man kan sige, at når disciplen arbejder med planen, så omdanner han med sit åndelige kompromis den grundlæggende idé (gennem mental modifikation) til et acceptabelt ideal.

Når modifikationsprocessen er fuldført, så daler ideen – i form af et ideal – ned på det astrale plan, det emotionelle plan. Dér bliver den farvet af den kvalitet, som den aktive discipel mener vil appellere mest til de menneskemasser, han skal arbejde med og specielt til den stræbende intelligentsia.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(DNA2 e.391-392).

18
Menneskeheden

(1) Menneskeheden udgør et energicentrum i kosmos og evner tre aktiviteter.

I. Først og fremmest er menneskeheden modtagelig for indstrømning af åndelig energi. Den strømmer ind i den fra kosmos og – for at tale symbolsk – disse energier er grundlæggende tre i antal:

1. *Åndelig energi*, som vi utilstrækkeligt benævner den. Denne energi udstråler fra Gud Faderen og når menneskeheden fra det plan, som teknisk kaldes det monadiske plan, arketypernes sfære, den højeste kilde, som et menneske kan blive bevidst om. …
2. *Sansende energi* – den energi, som gør mennesket til en sjæl. Det er princippet om bevidsthed, bevidsthedsevnen, dette noget, som er iboende stoffet (når det bringes i relation til ånden), og som opvækker modtagelighed for et ydre og et langtrækkende kontaktområde. …
3. *Pranisk energi eller livskraft*. Dette er den levende kraft, som er iboende selve stoffet, og hvori alle former er nedsænket, idet de udgør fungerende dele af en større form. …

Menneskeheden er udset til at være det mellemled, hvor visse aktiviteter kan indledes. Den er i virkeligheden den planetariske guddoms hjerne, og dens mange individer modsvarer hjernecellerne i det menneskelige legeme. Ligesom den menneskelige hjerne, der er opbygget af et uendeligt antal af sansende modtagelige celler, kan påvirkes på passende måde, når stilhed er opnået, og kan blive et udtryksmiddel for sjælens planer og hensigter, idet den overfører sine ideer via tænkeevnen, således kan også den planetariske guddom, som arbejder under det universelle sinds inspiration, påvirke menneskeheden med Guds hensigter og frembringe

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

følgerigtige virkninger i fænomenverdenen.

Hierarkiets medlemmer repræsenterer dem, der har opnået fred og indre ro, og som kan påvirkes; aspiranter og disciple repræsenterer de hjerneceller, som er begyndt at falde ind i den større guddommelige rytme. De er ved at lære karakteren af modtagelighed. Menneskemasserne er lig de millioner af ubrugte hjerneceller, som psykologer og videnskabsmænd fortæller os, at vi besidder, men ikke anvender. Denne analogi kan I udvikle mere detaljeret på egen hånd, men selv overfladisk set vil det være øjensynligt for jer, når I har forstået dette punkt, at hensigten med menneskehedens eksistens, målsætningen for gruppen af verdens mystikere og arbejdere, og det ideal, som stilles op for den enkelte aspirant, er det samme som i den individuelle meditation, dvs. at opnå den koncentrerede opmærksomhed og den mentale stilhed, hvori virkeligheden kan kontaktes, det sande og smukke registreres, det guddommelige formål opfattes samtidig med, at det bliver muligt at overføre til den fænomenale form på det fysiske plan den nødvendige energi, hvorved den subjektive erkendelse kan materialiseres.

Aspiranten gør dette i forbindelse med sin egen sjæls hensigt, hvis han er fremgangsrig i sin stræben; disciplen lærer at gøre dette i relation til gruppens hensigt, og den indviede samarbejder med den planetariske hensigt. Disse udgør den indre gruppe af vitalt levende hjerneceller i den planetariske hjerne, hele den menneskelige gruppe, og det er tydeligt, at jo mere magtfuld deres forenede vibration er og jo klarere det lys er, som de genspejler og overfører, desto hurtigere vil den nuværende uvirksomme masse af menneskelige celler bringes til aktivitet. Det okkulte Hierarki er for det planetariske liv, hvad lyset i hovedet er for den almindelige vakte discipel, dog i en så meget større målestok og med en så afpasset indre koordinering, at studerende, der læser disse instruktioner, ikke kan forstå ordenes sande betydning. Den mening, som må forstås, er, at virkelighedens natur vil blive åbenbaret gennem menneskeheden på det fysiske plan; det sande og det skønne vil blive manifesteret; den guddommelige plan vil til sidst blive virkeliggjort, og den energi blive overført til alle former i naturen, som vil gøre det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

muligt for den indre åndelige virkelighed at fremtræde.

II. Den anden type af aktivitet, som mennesket evner, er en intensiv, fremadskridende og spiralformet udvikling inden for menneskets indflydelsessfære. Denne sætning dækker udviklingsmåden og hele udfoldelsesmetoden for alle de enheder under udvikling, som vi kalder mennesker. Dette vil jeg ikke belyse her. Historien om den menneskelige strukturs vækst, hele området for udfoldelse af menneskelig bevidsthed og historien om alle racer og folk, som har levet eller lever på vor planet, kan behandles under denne overskrift. Det drejer sig om den anvendelse, menneskeheden har gjort af alle de energier, som findes tilgængelige inden for den natur, som menneskeheden er en del af, da energierne er uløseligt forbundet med selve det fjerde naturrige og tillige kommer til det fra de åndelige virkeligheders verden.

III. Den tredje type af aktivitet, som burde optage menneskehedens opmærksomhed, men som endnu kun svagt forstås, er, at menneskeheden burde virke som et centrum for overførsel af åndelige kræfter – sjælskraft og åndelig energi forenet og kombineret – til planetens fanger og til de liv, som holdes i legemliggjort eksistens i de andre naturriger. Menneskene er tilbøjelige til først og fremmest at interessere sig for deres højere grupperelationer, for deres tilbagevenden til Faderens hus og for den retning, som vi kalder »opad« og bort fra den fænomenale verden. De beskæftiger sig principielt med at søge det centrum inde i formaspektet, som vi kalder sjælen, og efter at have fundet det, med arbejdet med at lære denne sjæl at kende og således finde fred. Dette er rigtigt og på linje med den guddommelige intention, men det er *ikke* hele planen for mennesket, og når det forbliver hovedformålet, er et menneske i fare for at falde i den åndelige selviskheds og separatismes snare.

Når et menneske finder dette centrum, og han opnår samklang med og træder i forbindelse med sin sjæl, ændrer han automatisk sin plads i menneskeheden og – for atter at tale symbolsk – opdager, at han udgør en del af det center af lys og forståelse, som vi esoterisk kalder det okkulte Hierarki, skyen af vidner, Kristi disciple og andre navne i henhold til retningen af disciplens overbevisning. Dette Hierarki søger

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

også at manifestere sig på det ydre plan i gruppen af verdensarbejdere, og når et menneske har fundet sin sjæl, og enhedens princip er blevet tilstrækkeligt åbenbaret for ham, overgår også han til den mere eksoteriske gruppe. Endnu kan ikke alle, som finder centret, kædes sammen med både den indre og ydre gruppe, men er de blevet det, har de forpligtet sig til det magiske arbejde, til at frelse sjæle, til at befri planetens fanger. Dette er målet for menneskeheden som helhed, og når alle mennesker har nået dette mål, vil disse fanger være befriet. (WM e.525-530; HM d.535-540).

(2) Vi kunne tage nationerne én for én og observere denne nationalistiske, separatistiske eller isolationistiske ånd, som dukker op fra vor historiske fortid, som er udsprunget af komplicerede raceforhold, territoriale positioner, af revolter og besiddelse af materielle ressourcer, og som har skabt den nuværende verdenskrise (1942) og spaltning og dette globale sammenstød af interesser og idealer. Men det ville ikke nytte noget. Den intelligente historieforsker (som ikke har nogen national fordom) ved meget vel hvad kendsgerningerne er, og er i dag dybt involveret i de processer som må til for at gøre en ende på verdens strid. Han ved at bestræbelserne på at opnå national storhed, en plads i solen, »lebensraum«, finansiel overhøjhed, økonomisk kontrol og magt må have en ende. Samtidig ved han at hvis menneskeheden skal befri sig for disse onde produkter af selviskhed, så må visse grundlæggende værdier bevares. Fortidige og nuværende kulturer og civilisationer er af stor værdi; hver nations særlige evne må fremkaldes til berigelse for hele menneskeslægten; den nye civilisation må have sine rødder i og udspringe af fortiden; nye idealer må fremkomme og anerkendes, og til det vil begivenheder og opdragelse i fortiden have forberedt folk. *Menneskeheden selv må blive målet for interessen og bestræbelsen, og ikke nogen speciel nation eller noget imperium*. Alt dette må udredes på en praktisk, realistisk måde, adskilt fra visionære, mystiske og urealistiske drømme, og alt hvad der bliver gjort må baseres på én erkendelse: menneskeligt broderskab, som udtrykker sig i rette menneskelige relationer.

Det vidt udbredte oprør imod humanitære drømmeres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

»svævende visioner« er baseret på den kendsgerning at der ud af den brogede forvirring af ord og overflod af planer er fremkommet meget lidt af praktisk værdi, og intet tilstrækkeligt magtfuldt til at gøre en ende på de gamle skrækkelige livsformer. Intet virkeligt effektivt er blevet gjort, før krigen, for at afværge den synlige og højlydte ondskab. Undskyldende forholdsregler er blevet prøvet og kompromiser er blevet forsøgt for fredens skyld, men det grundlæggende onde af nationale ambitioner, økonomisk ulighed, og ondartede klasseforskelle (nedarvede eller finansielle) eksisterede stadig. Religiøse uoverensstemmelser florerede, racehad var vidt udbredt, og de økonomiske og politiske forhold forblev korrupte, med partistridigheder, social og national strid.

… Folk er ved at vågne op og begynder at tænke, og de kan aldrig igen synke tilbage i fortidens negative tilstand. Der er tro og håb over hele linjen om at en ny og bedre verdensorden er mulig og at den endda er sandsynlig.

Hvordan kan vi enkelt og klart udtrykke målet for denne længselsfuldt ventede nye verdensorden og kort sætte ord på de mål som enhver person og nation skulle have for øje … ? Det er sikkert at enhver nation, stor eller lille, (når minoriteterne får samme og proportionale rettigheder) bør følge sin egen individuelle kultur og udvirke sin egen frelse som det synes bedst, men at alle og enhver bør komme til erkendelse af at de er organiske dele af ét samlet hele og at de må bidrage til dette hele med alt hvad de har og er. Denne idé er allerede til stede i hjertet hos talløse tusinder og fører et stort ansvar med sig. Disse erkendelser, når de udvikles intelligent og bliver viseligt behandlet, vil føre til rette menneskelige relationer, økonomisk stabilitet (baseret på princippet om at dele) og til en nyorientering i forholdet menneske til menneske, nation til nation, og til alt – lige til den højeste magt vi kalder »Gud«. (EXH e.375-377; HF d.375-377).

(3) Jeg beder jer om at opgive jeres antagonisme og jeres antipati, jeres had og jeres racemæssige uoverensstemmelser, og forsøge at tænke på alle mennesker som én familie, ét liv og én menneskehed. (EXH e.468; HF d.463).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(4) Mennesket har en god forståelse af visse store begreber. Visse store håb er ved at tage form og vil blive modellen for menneskets tilværelse. Visse store spekulationer vil blive eksperimentelle teorier og senere beviste kendsgerninger. Bag alt dette sker to ting: Menneskene stimuleres og bringes frem til det nødvendige spændingspunkt, der (som følge af en krise) må gå forud for et stort skridt fremad på evolutionsvejen. For det andet sker der en nyorientering, som efterhånden vil sætte menneskemasserne i stand til at præstere en fælles holdning til synspunkter, der hidtil har været betragtet som intelligente og optimistiske drømmeres vage syner. Der sker store fornyelser og ændringer. Menneskenes verden syder som respons på den åndelige energi, der strømmer ind. Denne energi er blevet fremkaldt af menneskehedens eget ubevidste og uhørlige råb. Menneskeheden er – for første gang i sin historie – blevet åndeligt påkaldende. (RI e.78; SI d.89).

(5) Mennesket er en levende entitet, en bevidst gudesøn (en sjæl), der besidder et animalt legeme. Dette er sagens kerne. Det udgør således i virkeligheden et led, og langtfra det manglende led. Det har forenet i sig resultaterne fra den evolutionære proces, efterhånden som den er forløbet op gennem tiderne. Den nye faktor, som det bringer ind i det evolutionære resultat, er et individuelt selvopretholdende, selverkendende aspekt. Det er tilstedeværelsen af denne faktor og dette aspekt, der adskiller mennesket fra dyret. Det er dette aspekt, der i menneskeheden fremkalder en bevidsthed om udødelighed, om selverkendelse og om selvcentrerethed, hvilket bevirker, at mennesket i sandhed fremstår som et billede af Gud. Det er denne medfødte og skjulte kraft, der giver mennesket evnen til at lide; en evne, som intet dyr ejer, men som tillige giver mennesket evnen til at høste goderne af denne erfaring i intellektets rige. Den samme evne, i svøb, virker i dyreriget, i instinkternes rige. Det er denne menneskehedens særlige egenskab, der forlener ham med evnen til at fornemme idealer, til at registrere skønhed, til at reagere med indlevelse på musik og til at nyde farve og harmoni. Det er dette guddommelige noget, der gør menneskeheden til den fortabte søn, som sønderrives mellem

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

begæret efter et verdsligt liv, besiddelser og oplevelse på den ene side og den tiltrækkende kraft fra det center eller hjem, hvorfra han er kommet, på den anden side.

Mennesket står midtvejs mellem himmel og jord med sine fødder dybt i det materielle livs dynd og med sit hoved i himmelen. I de fleste tilfælde er dets øjne enten lukkede og kan ikke se skønheden med det guddommelige syn, eller de er åbne, men fæstnet på det dynd og slam, der dækker dets fødder. Men når dets øjne et kort øjeblik åbnes og opløftes og ser virkelighedens og de åndelige værdiers verden, da begynder sønderrivelsen og det forvirrede liv for aspiranten.

Menneskeheden er vogteren af det skjulte mysterium, og vanskeligheden ligger i den kendsgerning, at det, som mennesket skjuler for verden, også er skjult for mennesket selv. Det kender ikke det under, det beskytter og nærer. Menneskeheden er Guds skatkammer … for kun i menneskeriget, som esoterikere længe har fremhævet, findes de tre guddommelige kvaliteter i fuld blomst og *samlet*. I mennesket har Gud Fader skjult livets hemmelighed; i mennesket har Gud Søn hemmeligholdt kærlighedens og visdommens skatte; i mennesket har Gud Helligånd indpodet manifestationens mysterium. Menneskeheden og den alene kan åbenbare naturen af guddommelighed og af det evige liv. Mennesket har fået det privilegium at åbenbare naturen af den guddommelige bevidsthed og at illustrere for alle gudesønners åsyn (ved den sidste konklave) det, der har ligget skjult i Guds sind. Deraf følger det påbud, vi har for os i dag (med ordene fra den store kristne lærer) om selv at besidde »Kristi ånd«. Denne ånd må dvæle i os og åbenbare sig i menneskeheden med stadig større fuldkommenhed. Mennesket har fået det hverv at hæve stoffet op til himmelen og at forherlige formsiden – og med rette – gennem sin bevidste manifestation af guddommelige evner. (EP1 e.311-313; EP1 d.327-328).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

19
Menneskelige relationer

(a) KÆRLIGHED

(1) *Kærlighed*

Menneskesønnerne er ét, og jeg er ét med dem.
Jeg søger at elske, ikke hade.
Jeg søger at tjene, ikke fordre skyldig tjeneste.
Jeg søger at hele, ikke såre.

Lad smerte blive gengældt med lys og kærlighed.
Lad sjælen beherske den ydre form
og livet, og alt, der sker,
og bringe den kærlighed for dagen,
som ligger bag om alt, der sker i tiden.

Lad vision og indsigt komme.
Lad fremtiden blive åbenbaret.
Lad indre enhed vise sig og ydre skel forsvinde.
Lad kærlighed sejre.
Lad alle mennesker elske.
(DNA1 e.790; DNT1 d.867).

(2) *Guddommelig kærlighed*

Det er ikke kærlighed, når man gør den person, som kærligheden er rettet imod, veltilpas i det ydre. Fremkaldte jeg den reaktion hos dig, ville jeg ikke fortjene din tillid, og i det lange løb ville jeg ikke kunne forvente din respekt. Kærlighed er en fremadskuende visdom, der søger at bevare det pågældende menneskes sensitivitet, så det garanteres sikre fremskridt. Kærlighed er således støttende, stimulerende og beskyttende og gælder ikke personligheden. Kærlighed virker som en positiv beskyttelse, men må ikke føre til, at modtageren af kærligheden og beskyttelsen får den negative opfattelse, at nogen tager sig af ham. Det er den stimulerende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kraft i den guddommelige kærlighed, jeg søger at bringe videre til dig og til alle, jeg tjener som mester og lærer. Denne viden kan medvirke til, at du på klog måde kan beskytte dig selv mod blændværk, illusion og personlighedsreaktioner og også mod fejl og fordomme, og derved bliver du bedre i stand til at tjene både menneskehed og Hierarki. Tænk over det. (DNA2 e.683).

(3) *Upersonlig kærlighed*

Det er ikke let at elske på samme måde som de store, med en ren kærlighed, som ingen gengæld kræver; med en upersonlig kærlighed, som fryder sig, når den møder genklang, men som ikke leder efter den; med en kærlighed, som er bestandig, rolig og dyb til trods for alle tilsyneladende afvigelser, vel vidende, at enhver, som selv finder hjem, vil opdage, at dette hjem er stedet for enhedsskabelse. (IHS e.76; IMS d.89).

(4) Når hjertet er fuld af kærlighed, og hovedet er fyldt med visdom, da gøres aldrig noget, som i det lange løb kan forvolde andre ubehag. … Det menneske, som er frygtløst, víst og kærligt, kan gøre hvad som helst, og resultaterne vil være harmløse og fremkalde det, som er godt. (DNA1 e.143-144; DNT1 d.168).

(5) *Følelsens blændværk*

Følelsens blændværk holder verdens gode mennesker i trældom og i en tæt tåge af emotionelle reaktioner. Menneskeracen har nået et stadium, hvor mennesker med gode hensigter, med nogen virkelig forståelse og med en vis frihed fra kærlighed til guld (en symbolsk måde at beskrive materialismens blændværk på), retter begæret mod deres pligt, deres ansvar, deres virkning på andre og mod den følelsesmæssige forståelse af kærlighedens natur. For mange mennesker, faktisk for de fleste, er kærlighed i virkeligheden ikke kærlighed, men en blanding af begær efter at elske og begær efter at blive elsket, samt en beredvillighed til at gøre hvad som helst for at vise og vække denne følelse og derved få det bedre i deres eget indre liv. Selviskheden hos de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mennesker, som er ivrige efter at være uselviske, er stor. Mange medvirkende følelser samler sig omkring følelsen eller ønsket om at vise de venlige og behagelige egenskaber, som vil fremkalde en tilsvarende reaktion over for den, der giver sig ud for at elske eller tjene, men som stadig er helt omgivet af følelsens blændværk.

Det er denne pseudokærlighed, primært baseret på en teori om kærlighed og tjeneste, der kendetegner så mange menneskelige relationer, som fx dem der eksisterer mellem mand og kone og forældre og deres børn. Forblændede af deres følelser for dem og meget lidt vidende om sjælens kærlighed, som i sig selv er fri og lader andre frie, vandrer de i en tæt tåge, og i deres bestræbelser for at fremkalde en besvarende affektion, trækker de ofte dem, de ønsker at tjene, med sig. Studér ordet »affektion«, min broder, og se dets sande indhold. Affektion er ikke kærlighed. Den er det begær vi udtrykker gennem en anspændelse af det astrale legeme, og denne aktivitet påvirker vore kontakter; den er ikke sjælens spontanitet som er fri for begær, som ingenting kræver for det personlige selv. Følelsens blændværk indfanger og forvirrer alle de velmenende mennesker i verden, fordi det påtvinger dem forpligtelser som ikke eksisterer, og skaber et blændværk som i sidste instans må spredes ved indstrømning af sand og uselvisk kærlighed. (GLA e.76-77; BLV d.74-75).

(6) *Kærlighedsloven*

Det er ikke let i denne korte oversigt at nærme sig spørgsmålet om den altdominerende rolle, kærligheden spiller i den evolutionære verdensorden, sådan som det tredimensionale menneske opfatter den. …

Betegnelsen »kærlighedsloven« er, når alt kommer til alt, for generel til at blive brugt om en lov, der styrer et enkelt plan, men da den illustrerer den idé, vi har brug for, må vi indtil videre lade os nøje med den. Kærlighedsloven er i virkeligheden hele systemets lov, som den kommer til udtryk på alle plan. Kærlighed var motivet til og drivkraften bag manifestationen, og det er kærlighed, der sørger for, at alt sker i ordnet rækkefølge. Kærlighed fører alting tilbage til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Faderens bryst, og kærlighed gør i sidste instans alt, hvad der findes, fuldkomment. Det er kærlighed, som bygger de former, der midlertidigt huser det skjulte indre liv, og det er kærlighed, som er årsag til, at disse former nedbrydes og tilintetgøres, så livet kan komme videre. Kærlighed manifesterer sig på hvert plan som den drift, der driver den evolutionære monade frem mod sit mål, og kærlighed er nøglen til devariget og årsagen til, at de to riger i sidste instans smelter sammen i den guddommelige hermafrodit. Kærlighed arbejder gennem de konkrete stråler med bygningen af systemet og rejsningen af den struktur, som værner om ånden, og kærlighed arbejder gennem de abstrakte stråler med stimuleringen og udviklingen af denne iboende guddommelighed. Kærlighed udtrykker gennem de konkrete stråler de guddommelige aspekter, der udgør *personaen* (masken), som skjuler det ene selv. Kærlighed udtrykker gennem de abstrakte stråler de guddommelige egenskaber og udvikler det indre gudsrige til fuldkommenhed. Kærlighed i de konkrete stråler fører til okkultismens vej. Kærlighed i de abstrakte stråler fører til mystikerens vej. Kærlighed former hylstret og indgyder livet. Kærlighed driver den logoiske vibration frem i en mægtig bølge, der fører alle ting med sig og manifesterer dem i fuldendt form.

De følelser, vi kalder personlig kærlighed, har deres oprindelse på astralplanet, begærenes hjemsted. I den laveste menneskетype viser denne kærlighed sig som dyrisk lidenskab, men efterhånden som evolutionen skrider frem, giver den sig udtryk i en gradvis udvidelse af kærlighedsevnen gennem faserne: kærlighed til ægtefælle, kærlighed til familie, kærlighed til venner og bekendte, og kærlighed til de samlede omgivelser. Patriotisme afløses efterhånden af kærlighed til menneskeheden, ofte personificeret i en af de store. Astralplanet er på nuværende tidspunkt det vigtigste for os, for det er det ukontrollerede begær, der er forskellen på personlighedens og egoets bevidsthed. (CF e.593-595; KI d.561-563).

(7) … (Det) grundlæggende postulat blev forkyndt os af Kristus, da han bad os »elske vor næste som os selv«. Dette bud har vi indtil nu kun ofret ringe opmærksomhed. Vi har

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

elsket os selv og har forsøgt at elske dem, vi bryder os om. Men at elske universelt og at elske sin næste, fordi han er en sjæl som vi, med en i det væsentlige perfekt natur og med en uendelig skæbne har altid været anset for en smuk drøm, der skulle fuldbyrdes i en så fjern fremtid og i en himmel så langt borte, at vi kunne betragte det som uopnåeligt og derfor glemme. To tusind år er gået, siden det største udtryk for Guds kærlighed vandrede på jorden og bad os elske hinanden. Stadigvæk kæmper vi, hader og anvender vore kræfter til selviske formål, vore legemer og vore drifter til materiel nydelse, og vore bestræbelser med hensyn til levevis er hovedsageligt for massernes vedkommende baseret på personlig selviskhed. Har I nogen sinde tænkt over, hvad verden ville have været i dag, om mennesket havde lyttet til Kristus og havde forsøgt at adlyde hans bud? Vi ville have elimineret megen sygdom (for de sygdomme, der stammer fra forkert brug af den seksuelle funktion, ligger til grund for en stor procentdel af de fysiske onder, der hærger nutidens civilisation), vi ville have umuliggjort krig, vi ville have reduceret kriminalitet til et minimum, og vort nutidige liv ville have været et eksempel på manifesteret guddommelighed. Men dette har ikke været tilfældet, og følgen er de nuværende tilstande i verden.

Men den nye lov må og vil blive bekendtgjort. Denne lov kan sammenfattes i ordene: Lad et menneske leve således, at hans liv er harmløst. Da vil der af hans tanker, handlinger og ord ikke fremkomme noget ondt i forhold til gruppen. Dette skal ikke forstås som negativ harmløshed, men som en vanskelig og positiv aktivitet. Såfremt ovennævnte praktiske udformning af Kristi ord blev almindeligt forkyndt og anvendt i praksis, ville der opstå orden ud af kaos, gruppekærlighed ville fortrænge egoisme, religiøs enhed ville indtage den fanatiske intolerances plads og ordnede relationer ville eliminere tøjlesløshed. (EP1 e.301-302; EP1 d.318-319).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(8) *Kærlighedens magt*

… I tjeneste (lærer mennesket) kærlighedens magt i okkult betydning. Det giver og modtager som følge heraf; det lever et liv i forsagelse, og himlens rigdomme strømmer ned over det; det giver alt og fyldes til bristepunktet; det beder ikke om noget for sig selv og er det rigeste menneske på jorden. (WM e.117; HM d.133).

(9) Ved det rene lys af kærlighed til hinanden kan I komme nærmere og nærmere til mig og til lærerne på livets subjektive side og hurtigere nå den port, som åbner sig mod den oplyste vej. I har den mulighed over for hinanden at bevise den videnskabelige værdi og styrke af kærlighed, der anses for en kraft i naturen. Lad dette bevis være jeres mål. På den måde kan I frigøre for hinanden alt det, som er nødvendigt for at frembringe magtfulde og vitale ændringer i gruppemedlemmernes livsmønstre og formål. Kærlighed er ikke en stemning eller en emotion; ej heller er det begær eller et selvisk motiv til ret handling i det daglige liv. Kærlighed er at anvende den kraft, som styrer verdnerne, og som fører til den integration, enhed og omfattende forståelse, som tilskynder guddommen selv til handling. Kærlighed er vanskelig at opdyrke – takket være den menneskelige naturs iboende selviskhed; den er vanskelig at praktisere i alle livets forhold, og dens virkeliggørelse vil kræve alt, hvad I har at give, samt udryddelsen af jeres selviske, personlige handlinger.

Disciple i en mesters gruppe må elske hinanden på en intelligent måde og med vedholdende styrke, og derved udløse det lys og den kraft, som til sidst vil bevirke, at gruppen får en effektiv værdi i verden. (DNA1 e.10; DNT1 d.28-29).

(10) Skænk hinanden virkelig kærlighed i den tid, der kommer, for kærlighed er det sammensmeltende og oplysende element i disciplens liv. Lad ikke jeres kærlighed forblive teoretisk, men giv udtryk for en virkelig forståelse, som ser bort fra fejl, som ikke accepterer hindringer, som afviser alle separatistiske tanker, og som omslutter jer alle med en beskyttende mur af kærlighed, der opfylder alle behov, hvor det er muligt – fysiske, emotionelle og mentale. (DNA2 e.4).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(11) … Disciple og aspiranter (må) på alle måder leve i harmoni og *kærlighed*. De voldsomme vibrationer i vore omgivelser må dæmpes ved hjælp af en stærk modvægt af kærlige vibrationer, idet vi altid husker, at når vi virker på udviklingens side, har vi selve guddommens magt med os, til vor disposition. Intet kan modstå det stadige pres af kærlighed og harmoni, når det anvendes længe nok. Det er ikke sporadisk anstrengelse der tæller. Det er det vedholdende og uforanderlige pres der til sidst nedbryder al modstand og separatismens mure. (EXH e.516; HF d.512).

(12) *Kærlighed helbreder*

… Alle, der virker i verden som magnetiske centre, (må) fortsætte svarende til deres indre lys med at arbejde med mennesker for at hjælpe dem, at helbrede dem, og at bistå dem med at foretage de nødvendige tilpasninger. Intet bør hindre jer i at tjene med denne indstilling end ikke, hvis I føler begrænsning og uvidenhed. Gør alt, hvad I kan for at opmuntre og vise sympati, at gøre opmærksom på uønskede holdninger og stoppe forkerte levemåder og at ændre dårlige psykologiske udtryksmåder, så snart I møder dem, alt efter bedste evne. Ikke desto mindre må I have i tankerne, at jeres nuværende bedste evner er langt mindre end jeres fremtidige kapacitet, og derfor må I altid være forberedt på at skulle ændre jeres synspunkt, når I præsenteres for højere og bedre metoder. Frem for alt andet i livet – giv alle, der søger jeres hjælp, den størst mulige *kærlighed*, for kærlighed frigør, kærlighed tilpasser og forklarer, og kærlighed helbreder, på alle tre plan. (EH e.353; EH d.333).

(13) … Kærlighed er udtryk for selve Guds liv. Kærlighed er den sammenbindende kraft, der gør alle ting hele (jeg beder jer tænke over denne sætning), og kærlighed er alt som *er*. Det vigtigste kendetegn på forskellen mellem sjælsenergi og personlighedskraft i forbindelse med healing ses i graden af, hvordan kærlighed anvendes og udtrykkes. Personlighedskraften er emotionel, fuld af følelse, og – når den anvendes – er personligheden altid bevidst om sig selv som healeren, og at den er det dramatiske midtpunkt på scenen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

med to aktører, healeren og patienten. Sjælsenergi virker ubevidst og anvendes af dem, der er i kontakt med deres sjæle, og som derfor ikke er selvcentrerede. Selv »står de ikke på scenen«, om jeg så må sige, og de er fuldt ud koncentrerede om gruppekærlighed, gruppeaktivitet og gruppehensigt. …

Så lad sand kærlighed, tavs og urokkelig, uden at klage, uden at kritisere blive jeres gruppelivs mål og kvalitet. Når I derefter skal udføre et bestemt arbejde, vil I virke som en enhed, hvor jeres hjerter og sind er ét. (EH e.356-358; EH d.336-337).

(14) *Kærlighed til menneskeheden*

Når kærlighed til alle væsener, uanset hvem de måtte være, begynder at blive en fastslået kendsgerning i en discipels hjerte, dog uden at han nærer kærlighed til sig selv, er dette tegn på, at han nærmer sig indvielsens port, og at han kan aflægge de nødvendige, forberedende løfter. Disse kræves, inden hans mester indgiver hans navn som ansøger til indvielse. Hvis han ikke tager sig af det lavere selvs lidelse og smerte, hvis det er uvæsentligt for ham, om lykke falder på hans vej eller ej, hvis det eneste formål med hans liv er at tjene og frelse verden, og hvis hans broders nød er af større betydning for ham end hans egen, da overstråler kærlighedens ild hans væsen, og verden kan varme sig ved hans fødder. Denne kærlighed skal være en praktisk og prøvet manifestation og ikke kun en teori eller ligefrem et upraktisk ideal og en behagelig følelse. Den er noget, som er vokset under livets prøvelser og modgang, således at livets oprindelige impuls går i retning af selvopofrelse og ofringen af den lavere natur. (IHS e.192-193; IMS d.199-200).

(15) I den ny tidsalder vil … nøgleordet for aspirantens fremskridt være *kærlighed til menneskeheden.* Dette vil vidne om hjertecentrets opvågnen. I fortiden og indtil for ganske få år siden var nøgleordet *tjeneste,* fordi den (såfremt den ydes uselvisk) legemliggjorde en teknik, som automatisk bragte hjertecentret i aktivitet. Det er kærlighed til menneskeheden, som er den største mangel i karakteren hos mange af nutidens disciple. De elsker dem, de er knyttet til, eller de elsker

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arbejdet, som knytter sig til gruppebestræbelsen, eller de elsker deres egen nation. De kan også elske et ideal eller en teoretisk antagelse, men de elsker ikke rigtigt menneskeheden som en helhed. Der er grænser for deres evne til at elske, og det er overskridelsen af disse grænser, som udgør deres største problem i denne tid. De er nødt til at lære, at det er menneskeheden, som har brug for deres troskab, deres loyalitet og tjeneste. Jeg vil bede jer allesammen om at tænke grundigt over disse udtalelser, for de rummer den opgave, der ligger foran jer alle, idet I søger at gøre jer rede til første eller anden indvielse. (DNA1 e.87-88; DNT1 d.109-110).

(16) Kærlighed, som ikke er emotion eller sentimentalitet og som ikke har noget at gøre med følelse (som er en forvrængning af sand kærlighed), men er en fast beslutning om at gøre hvad der er bedst for hele menneskeheden eller for gruppen (hvis det mere omfattende begreb er for meget for jer), og at gøre det for enhver personlig pris og gennem det yderste offer. Kun dem der virkelig elsker deres medmennesker, kan se tingene klart og forstå det uundgåelige i det der må gøres for at få en ende på det nuværende terror-regime og indvarsle den nye lov for fred. Fred er *ikke* målet for vor race eller tid, uanset hvad mange mennesker tror. Vi er nu i en cyklus af stadig voksende aktivitet hvis formål er at etablere rette menneskelige relationer i intelligent regi. Sådanne aktiviteter og intense forandringer er ikke overensstemmende med hvad man sædvanligvis forstår ved fred. Fred forbindes med den emotionelle side af livet og var målet i Atlantis, hvor fred var det store åndelige tema. Men fred og kærlighed til fred kan være et dødbringende sovemiddel, og er det for tiden. Det er som regel selvisk i sit formål, folk længes efter fred fordi de vil være lykkelige. Lykke og fred vil komme når der er rette menneskelige relationer. Fred og krig er ikke virkelige modsætninger. Fred og forandring, fred og bevægelse er de virkelige modsætninger. Krig er blot et aspekt af forandring og har sin rod dybt i materien. Den fred man sædvanligvis ønsker og diskuterer, drejer sig om materiel fred, og den er forbundet med personligheden, hvad enten det er den individuelle personlighed eller hele menneskehedens. Derfor beskæftiger

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

jeg mig ikke med fred, men med kærlighed, som ofte forstyrrer balancen i materien og i de materielle omstændigheder og derfor kan modarbejde den såkaldte fred.

… Kærlighed, sand åndelig kærlighed som sjælen kender den, kan altid blive betroet magt og lejlighed til at bruge den og vil aldrig svigte den tillid. Den vil bringe alle ting i overensstemmelse med sjælens vision. (EXH e.277-279; HF d.276-278).

(17) Opretholdelsen af de materialistiske værdiers dominans over mennesker bliver stadig svagere. Så langt har mennesket udviklet sig, at der er mennesker nok i verden i dag til at vende strømmen *hvis* de kan blive vækket af deres apati.

… Aspiranter er optaget af deres egne små gøremål og deres egne små bestræbelser, i stedet for at slippe alt i et forsøg på at forene sig om den nødvendige appel og aktivitet. De kæmper for deres egen fortolkning af sandheden, og for deres yndlingsidealer om fred, liv eller virke og – som Nero – »leger de mens Rom brænder«. Hele deres liv har de kæmpet for et ideal og en drøm, som de elsker mere end de elsker menneskeheden. Dog er det eneste nødvendige en så dyb kærlighed til menneskeheden at den finder udtryk på alle aktivitetsniveauer og alle livsområder. Hvis idealisterne i verden ville forstå situationen *som den er*, ville de slippe alt hvad de havde kært for at komme menneskeheden til hjælp og således befri de hjælpeløse masser fra slaveri og død. De ville kæmpe for menneskesjælens frihed med alle våben der er til rådighed i menneskehedens arsenaler. De ville standse aggressionens kræfter med magt, om nødvendigt. De ville bestræbe sig på klar tænkning og således holde kanalen åben for indstrømningen af åndelig kraft. De vigtigste forudsætninger i dag for virkelig verdenstjeneste er en alt dominerende kærlighed til menneskeheden og en sans for proportioner. (EXH e.310-311; HF d.310-311).

(18) *Universel kærlighed*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Vær ikke unødigt bekymret. For sjælen findes der hverken lys eller mørke, kun eksistens og kærlighed. Forlad jer på det. Der findes ingen adskillelse, kun identifikation med alkærlighedens hjerte. Jo mere I viser kærlighed, des mere kærlighed vil kunne nå ud til andre gennem jer. Kærlighedens bånd forener menneskenes og formernes verden, og de udgør tilsammen Hierarkiets store kæde. Den åndelige indsats, som I anmodes om at yde, består i at I udvikler jer til et vibrerende og kraftfuldt center for den grundlæggende universelle *kærlighed*. (DNA2 e.30).

(b) BRODERSKAB

(1) Hvis mennesket … ville drage begrebet broderskab, med alt hvad dette begreb indebærer, ind i det daglige liv og arbejde og i alle relationer, det være sig mellem kapitalist og arbejder, mellem politiker og folket, mellem nation og nation og mellem race og race, så ville den fred komme til jorden, som intet kan kuldkaste eller tilintetgøre. Så enkel en regel, og dog ligger den over flertallets mentale opfattelsesevne. (WM e.303-304; HM d.317-318).

(2) Astrale energier, … strømmer fra det tegn i zodiaken, som vi nu træder ind i, Aquarius. … Det vil (gennem sin mægtige kraft) stimulere menneskenes astrale legemer til en ny sammenhæng, til et menneskehedens broderskab, som vil slå bro over alle racemæssige og nationale forskelle og føre menneskenes liv frem til syntese og enhed. Dette indebærer en flod af forenende liv af en sådan kraft, som man endnu ikke kan forestille sig, men som – om tusinde år – vil have sammensvejset hele menneskeheden i et fuldkomment broderskab. Den emotionelle virkning vil være at »rense« menneskenes astrale legemer, således at den materielle verden ophører med at udøve tiltrækning, og det kan i sine senere stadier forårsage en tilstand i følelseslivet, der svarer til den tilstand, vi har gennemgået i det materialistiske liv. (WM e.313-314; HM d.328).

(3) Når vi skal til at betragte andre grundlæggende tendenser inden for den gængse tænkning, bliver det tydeligt, at en af de mest fremherskende faktorer er den voksende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

betydning, der lægges på gruppebevidsthed eller på opmærksomhed over for omgivelserne. Dette opfattes af det almindelige menneske som ansvarsfølelse og viser en egoisk vibration i individet. Dette er et af de første tegn på, at sjælen er begyndt at anvende sin mekanisme. Mennesket lever ikke længere for det enkelte selvs interesser, men begynder at erkende behovet for at tilpasse sig sine medmenneskers forhold. Det påtager sig pligten at være sin broders vogter i ordets bedste betydning og erkender, at fremgang, tilfredshed, fred i sindet og velstand for mennesket i virkeligheden kun eksisterer, når dets næste har del i det. Denne erkendelse udvides til stadighed fra kun at omfatte den enkelte til at omfatte staten og nationen og fra at omfatte familien til at omfatte verden. Dette ligger til grund for de store organisationer, broderskaber, klubber, forbund og bevægelser, hvis mål er alle menneskers fremgang og velfærd. Nødvendigheden af at give i stedet for at modtage vokser i menneskehedens bevidsthed, og erkendelsen af visse af de grundlæggende begreber, som er knyttet til broderskab, vokser ligeledes støt. Broderskab, som en kendsgerning i naturen, er stort set endnu kun en teori for menneskeheden, men broderskab som et ideal er nu ved at dannes i dens bevidsthed. (WM e.338-339; HM d.352-353).

(4) Meget er skrevet, prædiket og talt om broderskab. Så meget er sagt og så lidt broderskab praktiseret, at ordet i nogen grad er kommet i vanry. Ikke desto mindre *er* ordet en tilkendegivelse af den underliggende oprindelse og målet for menneskeheden og udgør grundtonen i det fjerde naturrige, menneskeriget.

Broderskab er en betydningsfuld, naturligt forekommende faktor; alle mennesker er brødre; inden for alle afskygninger af farve, tro, kultur og civilisationer, er der kun *én* menneskehed uden forskelligheder i sin væsentlige natur, i sin oprindelse, åndelige og mentale mål, sine anlæg, kvaliteter, udviklingsmåde og evolutionære udfoldelse. I disse guddommelige attributter (for det er, hvad de er) er alle mennesker lige; det er kun i relation til tiden og omfanget af de fremskridt, der er gjort for at åbenbare iboende guddommelighed at midlertidige forskelle kommer til syne.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Det er de midlertidige forskelligheder og de synder som uvidenhed og manglende erfaring afslører, der har lagt beslag på kirkens opmærksomhed og udelukket den gennemtrængende, altoverskyggende vision af det guddommelige i hvert menneske. Det er læren om broderskab, kirken nu må beskæftige sig med – ikke ud fra forestillingen om en transcendent Gud, en ydre, ukendt fader – men ud fra ideen om det guddommelige liv, som for evigt er til stede i ethvert menneskehjerte, og som for evigt søger at give sig udtryk gennem enkeltpersoner, nationer og racer.

Det sande udtryk for dette erkendte broderskab må helt klart komme gennem oprettelsen af rette menneskelige relationer og fremme af god vilje. Præsterne har glemt sekvensen i englenes sang: »Æret være Gud i det højeste, på Jorden fred, og god vilje over for mennesker«. De har ikke formået at erkende og, derfor, at lære, at kun i det omfang som god vilje kommer til udtryk i menneskets dagligliv, kan rette menneskelige relationer skabes, og fred kan komme til Jorden; de har ikke forstået, at Gud kan ikke æres, før der virkelig *er* fred på Jorden og god vilje blandt mennesker. Kirken har glemt, at alle mennesker er Faderens sønner og, derfor, brødre; at alle mennesker er guddommelige, at nogle mennesker allerede er bevidste om Gud og udtrykker guddommelighed, og at nogle ikke er det; de har overset den kendsgerning, at på grund af deres trin i udviklingen kender nogle mennesker Kristus, fordi Kristus i dem er aktiv, medens andre endnu kæmper for at aktivere kristuslivet; atter andre er helt uvidende om det guddommelige væsen, der ligger skjult dybt i deres hjerter. Forskellen findes kun i bevidsthedsgraden; der findes ingen forskelle i naturen. (POH e.147-148; MP d.137-138).

(5) Igennem nogle år har det åndelige Hierarki på vor planet nærmet sig menneskeheden og denne tilnærmelse har fremkaldt de store ideer om frihed, som overalt er en hjertesag for mennesker. Drømmen om broderskab, om fællesskab, verdenssamarbejde og fred, baseret på rette menneskelige relationer, tegner sig klarere i vort sind. Vi har også en vision om en ny og levende verdensreligion, en universel tro, som har rod i fortiden, men som vil kaste lys over den ny, gryende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

skønhed og den kommende levende åbenbaring. (POH e.152; MP d.141).

(6) Kammeratskabsfølelse kender hver enkelt af jer med sikkerhed, men det er nødvendigt, at I gør den tjeneste dybere, som I deler. Giv udtryk for dette. De delte byrders kammeratskab, sansen for dyb respons på behov, den ydede tjenestes kammeratskab, tilskyndelsen til at ofre – lær om dette til alle, som søger at arbejde med mesterens plan … (DNA1 e.167; DNT1 d.193).

(c) GOD VILJE

(1) … Den tid vil komme, hvor I personligt er så udadvendte, at jeres følelse for »andre« automatisk er langt stærkere end følelsen for personligheden eller det lavere selv. Giv jeres imagination frit løb et øjeblik og forestil jer en tilstand i verden, hvor flertallet i menneskeheden er beskæftiget med det gode for andre og ikke med deres egne selviske mål. En sådan leg med imaginative tanker er gode og konstruktive og vil være en hjælp i manifestationen af den nye verden og den nye form for menneskehed, som fremtiden uundgåeligt vil give til kende. Jeg vil ikke uddybe det yderligere, men pege på, at når den gode vilje praktiseres, så skabes grundlaget for denne nye type af sensitivitet. (DNA2 e.297-298).

(2) God vilje er i dag en drøm, en teori, en negativ kraft. Den skal udvikles til en kendsgerning, et fungerende ideal og en positiv energi. Det vil være vor opgave, og vi opfordres udtrykkeligt til at medvirke til at dette gennemføres. (EP2 e.732; EP2 d.685).

(3) *Den gode viljes magt*

Meget vil afhænge af hvad I og alle mennesker af god vilje samt disciple tænker og foretager sig. Jeg vil gerne minde jer om en anden højst opmuntrende kendsgerning, og det er, at den magt som de udgør der prøver at leve som sjæle, i berøring med sjælen og den åndelige virkeligheds verden, er helt uden sammenligning med deres egen registrerede følelse

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af magt og brugbarhed. I er langt stærkere end I tror når I prøver at anvende jeres åndelige kræfter konstruktivt og uselvisk. Hvis I til denne erkendelse føjer forståelsen af at I ikke er alene om dette, men at mennesker med samme vision som jeres, med samme idealer og åndelig inspiration findes i alle lande uden nogen som helst undtagelse, inden for alle religioner, grupper og organisationer, så kan I virkelig fortsætte opfyldt af mod, håb og tro. Hvis dette udsagn er sandt (og det tror jeg det er) så lad os stå sammen med vore brødre overalt, i fuld bevidsthed om vor styrke, om udfordringen, om ansvaret og glæden ved at tjene.

Med hensyn til noget af det I kan gøre, vil jeg foreslå følgende. Undgå at lade jer rive med af nogen frygtpsykose, eller at få påført nogen holdninger gennem hvilke verdens bekymring og uro og depression kan overvælde jer. Bestræb jer på at stå i jeres åndelige væren. Prøv hver morgen i jeres meditation på ny at indtage den holdning med beslutsomhed og opretholde den under timerne med tjeneste der ligger foran jer hver dag. Det vil ikke blive let, men det kan lade sig gøre hvis I kan være stille nok i fem minutter hver morgen – fuldstændig stille i jeres indre – og hvis I fylder dagen med vitale beskæftigelser og virkelig tjeneste, idet I nøje vogter på jeres tanker og tale. (EXH e.81-82; HF d.88-89).

(4) God vilje er det enkleste udtryk for sand kærlighed og det udtryk, som er lettest at forstå. Anvendelsen af god vilje i forbindelse med problemer, som menneskeheden står overfor, frigør intelligensen og leder den ad konstruktive baner. Hvor den gode vilje er til stede, falder separatismens mure og misforståelser bort.

Kærlighed og forståelse vil efterhånden følge efter et praktisk udtryk for god vilje som en faktor i alle former for menneskelige relationer og som en metode til kontakt mellem grupper, mellem nationer og deres minoriteter, mellem nationerne indbyrdes, inden for international politik og i religiøse sammenhænge. Udtrykket for sand kærlighed som en bestanddel af livet på vor planet kan måske ligge langt ude i fremtiden, men god vilje er en reel mulighed, og organiseringen af god vilje er en absolut nødvendighed. (POH e.118; MP d.111-112).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(5) *Mangel på enhed mellem mennesker af god vilje*

Vi lever i ekstremernes æra – ekstrem rigdom, ekstrem fattigdom, ekstrem uvidenhed, ekstrem lærdom, ekstrem utilfredshed, ekstrem tilfredshed, ekstrem tilfredsstillelse af egen ambition, ekstrem selviskhed og ekstrem selvopofrelse. …

I alle verdens lande findes der i dag mennesker af god vilje med virkelig forståelse. Mange tusinde af dem er kendte. Imidlertid er de enten plaget af frygt eller af en følelse af meningsløshed og af en erkendelse af, at arbejdet, der skal udføres, er så overvældende stort, at deres små og isolerede anstrengelser er helt nytteløse, når det gælder at nedbryde hadets og separatismens barrierer, der findes overalt. De er klar over, at de principper, der indeholder løsningen på verdens problemer, tilsyneladende ikke er systematisk udbredt; de har ingen forestilling om, hvor mange der tænker, som de selv gør, og følgelig har deres ensomhed, den manglende enhed og omgivelsernes træghed gjort dem afmægtige. (EP2 e.670-671; EP2 d.630-631).

(6) Hvorledes kan den økonomiske situation stabiliseres, og verden bringes i en tilstand, der er retfærdig, rigtig og fyldestgørende for alle? Hvorledes kan nationale uoverensstemmelser bringes ud af verden, og racehad bringes til ophør? Hvorledes kan de mange religiøse grupper fortsætte deres arbejde med at få mennesker til at give udtryk for deres guddommelighed i overensstemmelse med deres individuelle arv og samtidig leve i harmoni og vise verden en fælles holdning? Hvorledes kan krige bringes til ophør, og fred tilvejebringes på jorden? Hvorledes kan der skabes virkelig fremgang som en følge af enhed, fred og velstand?

Kun på én måde. *Ved at alle mænd og kvinder af god vilje og forståelse i alle lande handler i fællesskab*. Støt og roligt, uden hast må der gøres tre ting:

For det første må de finde hinanden, komme i kontakt med hinanden. På den måde vil følelsen af svaghed og formålsløshed opvejes. Det er den første pligt og opgave for den nye gruppe af verdenstjenere.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

For det andet må de klargøre og belyse de grundlæggende principper for ret levevis, god vilje og harmoni, som alle rettænkende mennesker i dag anerkender, men ikke anvender. Principperne må formuleres i vendinger så enkle som muligt og gøres praktisk anvendelige.

For det tredje må almenheden oplæres i disse principper. Støt, regelmæssigt og systematisk må de lære principperne for broderskab, for internationalisme, baseret på god vilje og kærlighed til alle mennesker, for religiøs enhed og for samarbejde og indbyrdes afhængighed. Det enkelte menneske i alle nationer og grupper må lære med god vilje og forståelse at udføre sin vigtige del; gruppen må påtage sig ansvar for andre grupper, og en nations ansvar over for andre nationer, og alle nationers ansvar over for nationernes verden må forklares og fremhæves.

Der er her ikke tale om et indholdsløst eller mystisk, upraktisk program. *Ingen autoritet eller regering undergraves af det. Det går ikke ud på at styrte regenter eller at fælde det ene eller andet politiske eller nationale parti*. Programmet kræver intelligent og praktisk indsats. Det vil kræve, at mange forskellige tænkere og mange skolede beslutningstagere samarbejder. Der må findes frem til mennesker af god vilje i alle lande, og alle, der responderer på disse idealer, må noteres på forsendelseslister. Deres samarbejde må søges og systematiseres. Programmet vil efterhånden kræve assistance fra mange talere og skribenter, som vil arbejde efter samme idealistiske retningslinjer, men med forskellige metoder. De kender deres eget land og den bedste måde at bringe disse fundamentale sandheder frem til deres egne landsmænd på, og derfor må de være frit stillet med hensyn til at arbejde, som de finder det bedst for deres nation. De, og alle mænd og kvinder af god vilje, vil udgøre den nye gruppe af verdenstjenere. En central gruppe, udvalgt blandt dem, vil sammenfatte arbejdet og sætte det i system, selvom der gives hver enkelt tjener og arbejder størst mulig handlefrihed. (EP2 e.672-673; EP2 d.632-633).

(7) Det største hierarkiske behov i dag (bortset fra behovet for medarbejdere) er, at der overalt oprettes sådanne grupper

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som dine, og at de får relation til grupper, der befinder sig inden for hovedgruppens, Hierarkiets, påvirkningsområde. Sådanne grupper dannes nu i tusindvis og findes i ethvert land, og de vil til sidst blive forenet i en stor åndelig strømning for den gode vilje, hvilket er ånd i faktisk manifestation. Aspiranter overalt, … må kontakte disse grupper og bringe dem sammen på grundlag af ét eneste begreb, og det er *den gode vilje*. Hver gruppe må nødvendigvis stå fri til at fortsætte mod sit eget mål og med sin egen arbejdsmetode. Enhed er et nødvendigt ideal og er en side af den gode vilje. Når den rette tid er inde, må disse grupper i fællesskab udsende et stort manifest til verden – lignende manifester må udsendes i hvert land af alle de grupper, der står for verdensenhed og god vilje. Således medvirker de til, at ordene »den gode vilje« fører kraft ud over hele planeten, mens disciple og aspiranter via deres tænkning medvirker til, at ordet »enhed« belives med en skjult kraft. På den måde vil en omfattende skare af mennesker af god vilje komme til at virke i forening, men alligevel uafhængigt, og i tilfælde af en verdenskrise vil en organiseret, parat og verdensomspændende offentlig mening have en sådan styrke og være så vel tilrettelagt, at den ikke kan ignoreres. (DNA2 e.457).

(8) Søg ikke at knytte andre grupper til din gruppe, men opfat din gruppe og alle andre lignende grupper som dele i en *verdensomspændende åndelig strømning,* som (når den når en vis styrke) resulterer i enhed for alle. Det mindst ønskelige er en overordnet organisation, der påbyder enhed. En mangfoldighed af levende organismer, der holdes løst sammen gennem samarbejde og vedvarende kommunikation, og som har samme mål og hensigt, er det, verden har behov for i dag … (DNA2 e.458).

(d) WORLD GOODWILL

(1) Med god vilje over for alle, med en fast tro på de guddommelige muligheder i mennesker og på den fremtidige genrejsning af menneskeheden, med en ophøjet forståelse af Gud, med en anerkendelse af de fundamentale værdier i Kristi

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lære, og med en glad beslutning om at gennemføre rekonstruktionsprocessen, opfordrer jeg dem, der kan respondere på denne vision til ufortøvet at gå i gang med arbejdet.

Jeg opfordrer jer ikke til organisatorisk loyalitet, men kun til at elske jeres medmennesker hvad enten de er tyskere, amerikanere, jøder, englændere, franskmænd, negre eller asiater. Jeg beder jer opgive jeres vage drømme om skønhed og umulige utopier og anden ønsketænkning og *møde livet som det er i dag*; og så begynde dér hvor I er med at gøre det bedre. Jeg beder jer om at eksperimentere med rigtige menneskelige relationer, begyndende med jeres egne personlige relationer til jeres familie og venner, og dernæst undervise dem I kommer i kontakt med, så også de begynder et lignende arbejde. Det drejer sig om at få rigtige individuelle relationer, rigtige grupperelationer, rigtige relationer til andre grupper, rigtige nationale og internationale relationer. Jeg vil bede jer forstå, at i dette arbejde er ingen værdiløs eller ubrugelig, men alle har en plads af praktisk betydning. I må forstå at god vilje er en dynamisk energi, som kan afstedkomme forandringer i verden af fundamental karakter, og at dens måde at ytre sig på er gennem individuelle mænd og kvinders aktivitet og deres samlede hensigt. Det samlede opbud af god vilje, den dynamiske virkning af intelligent og aktiv forståelse, og den magt der ligger i en skolet og levende offentlig mening, som ønsker det største gode for flest mulige, er ganske enkelt utrolig. Denne dynamiske magt er aldrig blevet brugt. Den kan i dag frelse verden. (EXH e.210-211; HF d.212-213).

(2) Det er svært at måtte indrømme at ingen nation (vor egen indbefattet) har rene hænder, og at vi alle er skyldige i begærlighed og tyveri, i separatisme, stolthed og fordomme, nationalt had og racisme. Det påhviler alle nationer at iværksætte en grundig intern rengøring, og det må foregå på linje med deres ydre bestræbelser for at frembringe en bedre verden med mere passende levemuligheder. Det må være en verdensbevidsthed, motiveret af ideen om det almene vel, hvori der lægges vægt på højere værdier end personlig og national vinding, og hvor mennesker skoles til rigtigt nationalt medborgerskab på den ene side og på den anden side til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ansvarsfølelse som verdensborgere.

Er dette billede for idealistisk? En garanti for dets realisering ligger i den kendsgerning, at tusindvis af mennesker i dag tænker i disse idealistiske baner; tusindvis af mennesker arbejder med at planlægge en bedre verden, og tusinder taler om denne mulighed. Alle ideer som udstrømmer fra det guddommelige i mennesket og naturen bliver efterhånden til idealer (omend de i nogen grad forvrænges i processen), og disse idealer bliver sluttelig de styrende principper for masserne. (POH e.14-15; MP d.20-21).

(3) … Trods krig og separatisme, trods grusomhed og fanatisme og en tøjlesløs selviskhed, er der ikke desto mindre i dag mere sand forståelse, mere god vilje og mere udbredt kærlighed end på noget andet tidspunkt i menneskehedens historie. Jeg siger dette med overlæg og fordi jeg har adgang til den hierarkiske viden. Lad jer derfor ikke bedrage af den ydre krigstumult. Jeg siger jer at menneskers hjerter overalt er opfyldt af medlidenhed både med sig selv og med alle andre mennesker. Konfliktens omfang og store udbredelse er tegn på en indre enhed og et subjektivt fællesskab, som alle er mere eller mindre bevidst om og som ikke anfægtes af selve konflikten. (EXH e.105-106; HF d.111).

(4) Virk uophørligt for at fremme Goodwill-arbejdet i verden, således at enhver nation kan få sin gruppe af mænd og kvinder som helliger sig etableringen af rette menneskelige relationer. I udgør kernen, og en ekspansion er nødvendig. Den gode viljes princip er til stede i verden overalt; opgaven vil blive vanskelig men ingenlunde umulig. (EXH e.641; HF d.632-633).

(5) Der tales i dag meget om god vilje, og ordet anvendes konstant; der eksisterer et reelt ønske om at anvende det inden for alle områder af menneskelig tænkning og i relation til ethvert tænkeligt problem; meget tyder på, at der er seriøse bestræbelser for at gøre den gode vilje til et effektivt middel i forbindelse med forhandlinger om fred og forståelse i verden og skabelse af rette menneskelige relationer.

Det største behov er en umiddelbar kampagne, iværksat af alle mennesker af god vilje overalt i verden, der går ind for betydningen af den gode vilje, og betoner dens praktiske

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

natur, idet den samler en effektiv og aktiv gruppe af den gode viljes mænd og kvinder og med henblik herpå – ikke for at oprette en superorganisation, men for at overbevise de ulykkeligt stillede og misbrugte mennesker om omfanget af den intelligente hjælp, de altid har inden for rækkevidde. Desuden må de vise, at de er i stand til at styrke det arbejde, der gøres af alle, der kæmper for at skabe rette menneskelige relationer og over for dem påvise det potentiale, der rummes i en skolet og levende offentlig mening (skolet af den gode viljes mennesker), som står til deres rådighed. På den måde vil der inden for enhver nation, enhver by og landsby fremstå mennesker af god vilje – med en skolet forståelse, praktisk sund sans, kendskab til verdens problemer, viljen til at udbrede den gode vilje og finde frem til ligesindede mennesker i deres omgivelser.

Det arbejde, som udføres af den gode viljes mennesker, består i undervisning. De fremsætter ingen mirakelløsninger på verdens problemer, men de *ved*, at en ånd af god vilje, i særdeleshed hvis den opøves og er baseret på viden, kan skabe *en atmosfære* og *en holdning*, som kan gøre det muligt at finde en løsning på problemerne. Når mennesker af god vilje samles, uanset deres politiske tilhørsforhold, nation eller religion, er der intet problem, som de ikke til sidst vil kunne løse, og endda løse det til alle parters tilfredsstillelse. *Det er skabelsen af denne atmosfære og fremkaldelsen af denne holdning, som er det væsentlige indhold i det arbejde, som udføres af disse mennesker af god vilje, og ikke fremlæggelsen af en eller anden færdigsyet løsning*. Denne ånd af god vilje kan endog være til stede, når parterne er stærkt uenige. (POH e.118-119; MP d.112-113).

(e) RETTE MENNESKELIGE RELATIONER

(1) Det umiddelbart foreliggende åndelige problem, som alle står overfor, består i efterhånden at modvirke had ved at tilskynde til praktisering af den gode viljes skolede, idérige, kreative og praktiske metode.

God vilje er menneskets første forsøg på at udtrykke Guds kærlighed. Dens virkning på jorden vil være fred. Den er så

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

enkel og praktisk anvendelig, at mennesker ikke vil forstå at værdsætte dens magt eller dens videnskabelige og dynamiske virkning. Et menneske, som oprigtigt praktiserer god vilje i en familie, kan helt ændre dens holdninger. God vilje, som virkeligt praktiseres i grupper i enhver nation, i politiske partier og religiøse grupper i ethvert land, og mellem alle verdens nationer, kan revolutionere verden. (POH e.6-7; MP d.12).

(2) … Alle nationer har behov for en gennemgribende hovedrengøring, og vanskeligheden på dette tidspunkt ligger i, at den må ske sideløbende med en nøje opfyldelse af deres internationale forpligtelser. Ingen nation kan leve for sig selv i dag. Hvis den forsøger på det, træder den ind på dødens vej, og det er den isolationistiske holdnings sande rædsel. Reelt har vi i dag én verden, og dette indikerer, kort fortalt, *menneskehedens psykologiske problem*. Målet er rette menneskelige relationer; nationer vil stå eller falde i det omfang, de lever op til denne vision. I den epoke som ligger foran os – som følge af evolutionens lov og Guds vilje – må vi drage omsorg for en etablering af rette menneskelige relationer.

Vi er på vej ind i en periode med omfattende eksperimenter og opdagelser; vi vil opdage, hvad vi virkelig er – som nationer, i vore grupperelationer, gennem vore religiøse tilkendegivelser og vor regeringsmåde. Det vil blive en særdeles vanskelig periode, og vi kan kun gennemleve den fremgangsrigt, dersom hver enkelt nation vil erkende sine egne indre mangler og håndtere dem visionært og med overvejende humanitær målsætning. Dette vil for den enkelte nation være ensbetydende med, at den må overvinde sin stolthed og nå til indre enhed. Hvert land er i dag splittet op af grupper, som bekæmper hinanden – idealister og realister, politiske partier og fremsynede statsmænd, religiøse grupper, som er fanatisk optaget af deres egne ideer, kapital og arbejde, isolationister og internationalister, mennesker som er voldsomt for eller imod visse grupper. Den eneste faktor, som i sidste instans og på det rette tidspunkt kan bringe harmoni og afslutte disse kaotiske tilstande, er rette menneskelige relationer. (POH e.27-28; MP d.31-32).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(3) Nationerne står stadig skarpt over for hinanden på den politiske arena, gruppe mod gruppe og (inden for nationerne) parti mod parti og mand imod mand. De kloge og de fremsynede, de som tilskyndes af en fornuftig og uselvisk sund fornuft, idealisterne og mænd og kvinder af god vilje findes overalt, og de kæmper for at finde frem til en løsning, at opbygge en ny verdensstruktur med lov, orden og fred, som kan sikre rette menneskelige relationer; men de er, på den anden side, en ganske lille minoritet sammenlignet med den store mængde af mennesker, som befolker vor jord; deres opgave er vanskelig, og set fra det synspunkt de må arbejde ud fra, forekommer det dem til tider at byde på nærmest uovervindelige vanskeligheder.

Der opstår uundgåeligt visse spørgsmål hos de mennesker af god vilje, som findes overalt:

Kan der stoles på at stormagterne arbejder uegennyttigt i de små nationers og menneskehedens interesse som helhed?

Kan anvendelsen af magtpolitik glemmes og de forskellige nationale imperialismer bringes til ophør?

Kan der formuleres en verdenspolitik som garanterer retfærdighed for alle, både små og store?

Er verdensopinionens interesse for rette menneskelige relationer stærk nok til at tøjle de selviske aggressive grupper og åbne døren for dem, som indtil nu kun har haft små muligheder?

Er håbet om at skabe en æra med rette menneskelige relationer, nationalt så vel som internationalt, en umulig drøm, spild af tid eller blot et vidnesbyrd om ønsketænkning?

Er målet om rette menneskelige relationer, lige ret og muligheder for alle mennesker overalt et realiserbart mål, som alle velmenende mennesker kan arbejde for med håb om fremgang?

Hvad er de første skridt, som bør tages for at fremme sådanne bestræbelser og skabe et sikkert grundlag for verdens gode vilje?

Hvordan vækkes den offentlige mening i et omfang, som gør det muligt at påvirke lovgivere og politikere over hele verden til at tage de mange skridt, som kan fremme rette

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskelige relationer?

Hvad skal minoriteterne gøre for at gennemføre deres berettigede krav, uden at fremkalde uoverensstemmelser og bære ved til hadets bål?

Hvordan kan vi eliminere de store skillelinjer mellem racer, nationer og grupper og slå bro over de kløfter, der findes alle vegne, hvordan kan vi arbejde på en sådan måde, som indebærer, at den »ene menneskehed« fremstår på verdens arena?

Hvordan kan vi udvikle bevidstheden om, at hvad der er godt for delen også kan være til gavn for helheden, og at det største gode for delen inden for helheden er en garanti for dette gode for denne helhed?

Disse og mange andre spørgsmål opstår og kræver højlydt et svar. Svaret kommer i form af en generelt accepteret talemåde og har desværre karakter af et anti-klimaks: *Opret rette menneskelige relationer ved at udvikle en ånd af god vilje*. Da og først da får vi en fredfyldt verden og bliver rede til at bevæge os fremad, ind i en ny og bedre æra. Selv om en talemåde i de fleste tilfælde er en bekræftelse af en erkendt sandhed, er det i dette tilfælde vanskeligt at få mennesker til at indrømme dens berettigelse. Ikke desto mindre må den, eftersom den er en sandhed, fremstå som en sådan, ikke kun hos nogle få personer her og der, men i et stort omfang over hele verden. Mennesker søger ivrigt det uventede og det usædvanlige, et forventet mirakel og at Gud (hvad de så end i deres tanker forbinder med dette udtryk) handler for dem, og således fritager dem for ansvar og udfører deres arbejde for dem. (POH e.115-117; MP d.109-110).

(4) Det gode ved den nuværende situation er, at selv i det mindste samfund tilbydes befolkningen et praktisk udtryk for, hvad der i verdensomfattende målestok er påkrævet; uoverensstemmelser i familier, i kirker, i kommunale anliggender, i byer, i nationer, mellem racer og internationalt kræver alle den samme objektivitet og samme tilpasning: *oprettelse af rette menneskelige relationer*. Teknikken eller metoden for at opnå dette er den samme overalt: *anvendelsen af en ånd af god vilje*. (POH e.117-118; MP d.111).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(5) I dag vil mænd og kvinder – højtstående så vel som de lavest stående – i alle nationer, samfund og grupper – fremlægge en vision om rette menneskelige relationer, som ifølge sagens natur *vil blive* en norm for menneskehedens fremtid. De afslører overalt de misforhold, som må elimineres, og de underviser uophørligt mennesker om den ny tidsalders principper. Det er disse mennesker, som har betydning. I politik findes der store og vise statsmænd, som tilstræber en klog ledelse af deres borgere, men de har endnu for meget at kæmpe imod; blandt dem var Franklin D. Roosevelt et fremtrædende nutidigt eksempel, for han ydede sit bedste og døde i menneskehedens tjeneste. Der er oplyste lærere, skribenter og foredragsholdere i alle lande, som søger at vise mennesker, hvor *praktisk* idealet er, hvor let det er at vække den gode vilje, og hvor let det er at anvende disse idealer i praksis, *når tilstrækkelig mange mænd og kvinder af god vilje er aktive i verden for at realisere dette mål*. Det er en særdeles betydningsfuld faktor. Der findes også videnskabsfolk, læger og landmænd, som har viet deres liv til arbejdet for en forbedring af menneskers levevilkår; der er et præsteskab inden for alle trosretninger, som uforbeholdent følger i Kristi fodspor (selv om de ikke er de ledende), og som afviser den materialisme, der har ødelagt kirken; der findes utalte millioner af mænd og kvinder, som ser sandt, tænker klart og arbejder hårdt i deres samfund for at skabe rette menneskelige relationer. (POH e.173-174; MP d.160-161).

(f) KRISTUS OG RETTE MENNESKELIGE RELATIONER

(1) Dette udtryk »rette menneskelige relationer« bliver i dag stærkt diskuteret; der er en stadigt voksende erkendelse af, at det er en bydende nødvendighed og det eneste håb for en sikker og fredelig fremtid. Fejlagtige menneskelige relationer har nu bragt os i så store vanskeligheder, at alle områder af livet er i en tilstand af kaos; alle sider af vort daglige liv er berørt deraf – familielivet, samfundslivet, erhvervslivet, regeringsbeslutninger, politiske og religiøse forhold, alle menneskers hverdag samt hele området for internationale relationer. Overalt er der had, konkurrence, mangelfuld

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilpasning, strid mellem partier, nederdrægtige beskyldninger, skandalekampagner og dyb mistillid mellem mennesker og nationer, mellem kapital og arbejde, mellem de mange sekter, kirker og religioner. Forskellen mellem en sekt og en kirke er, når alt kommer til alt, kun en gradsforskel og beror på historiske omstændigheder; det er et spørgsmål om fortolkning og om fanatisk at holde fast ved en eller anden yndlingsteori, og altid – eksklusivitet, som er i modstrid med Kristi lære. Ingen steder er der fred i dag, eller forståelse. Kun en lille minoritet i forhold til jordens samlede befolkning kæmper for at skabe de tilstande, der vil føre til fredelige og lykkelige forhold på jorden.

Styrken hos denne kæmpende minoritet, der arbejder for fred og rette menneskelige relationer, ligger i den kendsgerning, at det arbejde, de prøver på at gennemføre, er helt på linje med den guddommelige hensigt og det guddommelige formål. I dette kaos af modstridende, konkurrerende og kæmpende interesser planlægger Kristus at komme. Jeg må bede jer betænke den rædselsfulde situation, han her står overfor og nødvendigheden af, at et vist mål af orden tilvejebringes i verden, at visse fundamentale principper bliver formuleret og i hvert fald delvis accepteret, før hans arbejde virkelig kan være til nytte blandt mennesker. Hvis han kom lige nu, ville hans røst blive overdøvet af menneskers støjende uenighed, og hvis han søgte at tiltrække menneskers opmærksomhed, selv med den profeterede »mægtige basunklang« (*Matt*. 24,31), ville han blive klassificeret som en, der gjorde reklame for sig selv. Hvis han prædikede og underviste, ville han især tiltrække dem, der i forvejen tænker i overensstemmelse med hans budskab, eller de lettroende og godtroende ville flokkes om ham, som de gør om alle nye lærere – uanset hvad de lærer. De fleste mennesker er endnu for sultne, for psykisk nedbrudte, for nødstedte, forvirrede, og alt for usikre med hensyn til fremtiden, deres frihed og sikkerhed til at være i stand til at kunne lytte til ham. (Skrevet omkring 1948).

Så meget er sikkert, han vil ikke komme som en sejrende helteskikkelse, sådan som teologernes udlægning har forledt menneskene til at tro, for det ville på ingen måde afsløre hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

identitet, og han ville kun blive anset for endnu en militant person, som vi har haft mange af. Han vil ikke komme som jødernes Messias for at sikre det såkaldte Hellige Land og Jerusalem for jøderne, for han tilhører hele verden, og hverken jøderne eller noget andet folk er særligt privilegeret eller har nogen speciel ret til at gøre krav på ham som deres egen; han vil ikke komme for at omvende »hedningerne«, thi for ham og hans sande disciple findes der ingen »hedninger«, og den såkaldt hedenske verden har historisk set mindre på samvittigheden med hensyn til ondsindede konflikter end den militante kristne verden. De kristne landes og den kristne kirkes historie har været aggressiv og krigerisk – det sidste, Kristus havde ønsket, da han søgte at oprette kirken på jorden.

Da han sidst var her, sagde han (og ordene er blevet sørgeligt misforstået): »Jeg er ikke kommen for at bringe fred, men sværd« (*Matt.*10,34). Det vil vise sig at være sandt, især i den første tid efter hans komme. Det sværd, han fører, er åndens sværd, som frembringer en kløft mellem sand åndelighed og vanemæssig materialisme. Den største virkning af hans tilsynekomst vil uundgåeligt blive en vækst i alle lande af den *inklusivitetens ånd,* som han er udtryk for, og som vil kanaliseres eller udtrykkes gennem ham. Alle, som stræber efter rette menneskelige relationer, vil automatisk samle sig om ham, uanset om de tilhører en af de store verdensreligioner eller ej; alle, som ikke ser nogen væsentlig forskel mellem religionerne eller mellem mennesker eller nationer, vil gøre ham til deres samlingsmærke; de, der er udtryk for separatismens ånd og hylder udelukkelsesprincippet, vil lige så uundgåeligt afsløre sig, og alle vil kende dem på det, de er. Åndens kløvende sværd vil – uden at såre – afsløre og angive det første nødvendige skridt mod en menneskelig fornyelse.

Som midtpunkt i den indre triangel – af Buddha, Fredens Ånd og Syntesens Avatar – vil den kraft, som udgår fra Kristus være så stærk, at forskellen på had og kærlighed, aggression og frihed, selvisk grådighed og uselvisk fordeling vil blive indlysende klar for enhver, og forskellen på godt og ondt vil derfor blive lige så indlysende. Den påkaldende bøn »fra kærlighedens kilde i Guds hjerte, lad kærlighed strømme

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ind i menneskers hjerter« vil da blive opfyldt. Kristus vil frigøre den særlige energi og kraft, som kaldes intuitiv kærlighed og lade den strømme ind i verden. Resultatet af denne energis udbredelse vil blive dobbelt:

1. Utallige mænd og kvinder i alle lande vil forene sig i grupper for at fremme den gode vilje og skabe rette menneskelige relationer. Så stort vil deres antal være, at fra at være en lille og relativ ubetydelig minoritet vil de blive den største og mest indflydelsesrige kraft i verden. Gennem dem vil den nye gruppe af verdenstjenere blive i stand til at arbejde effektivt.
2. Denne aktive energi af kærlig forståelse vil mobilisere en vældig reaktion imod hadets magter. At hade, at være separatistisk og eksklusiv vil blive anset for den eneste synd, for man vil indse, at alle synder – som nu erkendes som sådan – kun stammer fra had eller dets resultat: den asociale bevidsthed. Had og dets følgevirkninger er den egentlige synd imod Helligånden, som kommentatorerne så længe har debatteret, idet de (i deres snæversyn) ganske overså enkelheden og det hensigtsmæssige af den sande definition.

Den magt, som den hierarkiske, åndelige påvirkning udøver – fokuseret gennem Kristus og hans arbejdende disciple – vil blive så stor, at det naturlige, nyttige og praktiske i rette menneskelige relationer vil blive så åbenbart, at situationen i verden hurtigt vil blive afklaret og den nye æra af god vilje og fred på jorden blive indvarslet. Den nye kultur og den nye civilisation vil da være mulig.

Dette er ikke et optimistisk billede af en mystisk og utopisk tildragelse. Det er ikke baseret på ønsketænkning eller på et blindt håb. Allerede i dag er Kristi disciple ved at udbrede læren om de rette menneskelige relationer. Mennesker af god vilje bestræber sig på at vise, at det kun er den gode vilje, som kan tilvejebringe den sande fred i internationale forhold. I det sande og »virkelige liv«, som Kristus vil demonstrere for en verden af tænkende mennesker, er der helt naturligt ingen plads for udelukkelse og separatisme, for det »liv og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

overflod« (som han søger at kanalisere til os) er en frit flydende strøm, der fejer barrierer og hindringer bort og skaber en uhindret cirkulation af selve livet og sandheden – hvis essentielle kvalitet er *kærlighed*.

Alle verdensreligionerne har fastslået, at Gud i sit væsen er kærlighed såvel som liv og intelligens. Dette liv er bærer af den essentielle egenskab, som kaldes Guds vilje såvel som Guds kærlighed. Begge er lige vigtige, for viljen er kendetegnet af kærlighed. Hidtil har menneskene intet vidst om den virkelige kvalitet af det sande liv, der er gennemsyret af kærlighed og vilje, men havde kun en vag, teoretisk forestilling. Kristi genkomst vil stadfæste dette guddommelige, virkelige liv som en kendsgerning; det, som han vil udrette – ved hjælp af sine disciple – vil bevise den kærlighed og guddommelige hensigt, der ligger bag alle ydre erfaringer.

Oprettelsen af rette menneskelige relationer er et aspekt af den guddommelige vilje med hensyn til menneskeheden og det næste aspekt af den guddommelige natur, som vil komme til udtryk i menneskelivet – individuelt, socialt, nationalt og internationalt. Intet har nogensinde virkelig forhindret denne guddommelige udfoldelse, undtagen *tids*-faktoren, og *den bestemmer menneskeheden selv* som et udtryk for den guddommelige frie vilje. Den guddommelige hensigt kan manifesteres hurtigere eller langsommere, alt efter hvad menneskene bestemmer sig til. Hidtil har mennesket været indstillet på en langsom – meget langsom – manifestation. Det er her, at menneskets frie vilje gør sig gældende. Men fordi det guddommelige er til stede i alle former, og derfor også i alle mennesker, *må* denne vilje til sidst opfyldes. På grund af den umådeligt materielle fokusering (esoterisk set) hos alle former i dag er denne vilje hidtil blevet forsinket i sit udtryk; det har *ikke* været menneskets vilje at indføre rette menneskelige relationer. Derfor krigens svøbe, den legemlige lidelse og den menneskelige elendighed i dag.

Disse faktorer vil fremkalde en stor og gennemgribende forvandling, hvis kendetegn allerede er synlige for åndeligt indstillede mennesker. Sådanne mennesker siger bestandigt (som Kristus i Getsemane) »ikke, som jeg vil, men som du

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vil« (*Matt*.26,39). De siger det ofte i håbløshed og uvidenhed, men det tyder ikke desto mindre på en almindelig åndelig nyorientering, en ydmyg holdning og samtykke. Kristus udviste denne *holdning*, da han sagde: »… Jeg er kommen … ikke for at gøre min vilje, men hans vilje, som sendte mig« (*Joh*.6,38). Han beviste sit *samtykke*, da han råbte: »Fader, ske ikke min vilje, men din«. Ydmyg underkastelse har noget at gøre med omstændighedernes pres og en anerkendelse heraf, som ikke behøver at indeholde forståelse, men som blot underkaster sig det uundgåelige. Samtykke indebærer derimod en intelligent forståelse, og det er et stort fremskridt. Begge vidner om tilstedeværelsen af en guddommelig overskyggende vilje i menneskehedens liv i dag; begge er forberedelsen til en forståelse af Kristi virke, som tilvejebringer rette menneskelige relationer. For øjeblikket er menneskehedens underkastelse under den guddommelige vilje en negativ underkastelse; den sande underkastelse er derimod en positiv holdning af åndelig forventning, som efterhånden leder til et positivt samtykke.

En sådan åndelig forventning kan dog også spores, og det er en del af den nye verdenstjenergruppes arbejde at intensivere den. De har også til opgave at fremelske sand åndelig underkastelse og intelligent samtykke hos masserne, der normalt er delt op i to grupper som udtryk for den ene eller den anden af disse to holdninger. Sand underkastelse, samtykke og forventning findes latent hos alle mennesker. Det er disse tre guddommelige egenskaber, som gør menneskene modtagelige for det budskab, Kristus vil bringe, og det uselviske offer, det forstående kompromis samt forståelsen af de mange divergerende synspunkter (der er en nødvendig forudsætning for rette menneskelige relationer) vil derfor med langt større lethed kunne tilvejebringes.

Vi gjorde alle vel i at tænke over, hvad sand underkastelse og samtykke indebærer. For at kunne tilvejebringe rette menneskelige relationer må man kunne give afkald på sin ret, frafalde sine krav, underkaste sig de givne omstændigheder og villigt acceptere de guddommelige love. Dette er, hvad Kristus tidligere demonstrerede for os på jorden, og dette er, hvad han vil hjælpe menneskeheden til at gøre med forståelse og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

entusiasme. Det vil skabe lykke. Lykke er en svær lektie at lære; det er en helt ny erfaring for menneskeheden, og Kristus vil blive nødt til at lære mennesker, hvordan de kan omgås lykken korrekt, således at de kan overvinde den ældgamle vane at være ulykkelige, og lære den sande glæde at kende. Kristus kommer imidlertid ikke kun for at lære menneskene nødvendigheden af rette menneskelige relationer. Han kommer for at lære dem, hvordan de selv kan skabe og fremme disse. (RC e.108-115; KT d.106-112).

(2) … (Kristus) vil igen træde frem og vise menneskeheden vejen til en civilisation og en bevidsthedstilstand hvor rette menneskelige relationer og internationalt samarbejde til alles bedste vil være den universelle grundholdning. Han vil – gennem den nye gruppe af verdenstjenere og alle mennesker af god vilje – nu fuldstændiggøre sin forening med Guds vilje (hans Faders plan) på en sådan måde, at den evige vilje til det gode vil blive omsat af menneskeheden til god vilje og rigtige relationer. Dermed vil hans opgave være tilendebragt; han vil være fri til at forlade os for ikke mere at vende tilbage, og han vil overlade menneskenes verden i hænderne på den store åndelige tjener, som vil blive det nye overhoved for Hierarkiet, den usynlige kirke. (EXH e.609; HF d.602-603).

(g) RACEMÆSSIGE RELATIONER

(1) Der er ingen videnskabelig og hidtil ukendt måde at løse raceproblemer på. Det er i sidste ende et spørgsmål om rigtig tænkning, menneskeværdig opførsel og ganske enkelt venlighed. Problemet vil ikke blive løst gennem blandede ægteskaber, eller ved at isolere visse grupper i bestemte landområder, eller ved nogen menneskeskabt idé om overlegenhed eller underlegenhed. Rette menneskelige relationer vil komme gennem en gensidig erkendelse af fejl, sorg over fortidens forkerte handlinger, og ved om muligt at genoprette hvad man har forbrudt. De vil komme, når nationerne kan opdrages til at værdsætte de gode egenskaber hos andre nationer og forstå den rolle de spiller i helhedsbilledet. De vil blive udviklet, når følelsen af race-overlegenhed er udryddet; når raceforskelle og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

racestridigheder er bilagt og forvist til en mørk fortid og kun en fremtid med samarbejde og forståelse mellem folkene bliver aktivt fremelsket; de vil blive til virkelighed når den livsholdning med rette relationer (som oplyste mennesker af alle racer søger) er blevet til en vanemæssig holdning hos masserne og når det anses for at være i modstrid med de bedste interesser hos en nation at udsprede ideer, som tenderer mod at rejse barrierer af racemæssig eller national karakter, skabe had eller give næring til forskelle og separatisme. Sådan en tid vil med sikkerhed komme, hvor menneskeheden vil mestre problemerne omkring de rette menneskelige relationer og holdninger. (EXH e.195; HF d.197-198).

(2) Fred må ikke *påtvinges* af dem der hader krig. Fred må være et naturligt resultat af og udtryk for den menneskelige ånd og en beslutning om at forandre verdens holdning til mere ansvarlige rette menneskelige relationer.

Dette er ikke en umulig idealistisk drøm, men en umiddelbar mulighed, forudsat at tilgivelsens ånd og god vilje er til stede. …

Det vigtige er ikke at påtvinge verden en bestemt ideologi, eller at fjerne en, men at skabe de tilstande i verden som vil give alle nationer tilstrækkelig føde, alle livsfornødenheder, og mulighed for at udtrykke sig og yde deres specielle bidrag til alle nationers velfærd.

De praktiske detaljer må udarbejdes af alle mennesker i tæt samarbejde. Mennesker med vision, og ikke blot politikere; verdenstjenere, og ikke blot militære ledere; humanitære organisationer, og ikke blot nationernes herskere må afgøre disse vældige spørgsmål. Under hele denne proces må man kunne regne med støtte fra mennesker af god vilje i alle lande. (EXH e.208-209; HF d.210-211).

(h) DEN NYE VERDENSORDEN

(1) Mennesker af god vilje må ikke blive tilskyndet til handling ud fra motivet offer. … En høj og klar tone af glæde gennem den gode viljes aktivitet må sendes ud. Lad skønheden af det som vil komme, det strålende i visionen og den åndelige, videnskabelige og fysiske genopbygning af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskeheden blive holdt op for dem og inspirere dem til fornyet indsats.

Gennem det arbejde som tidligere er blevet gjort overalt i verden af mennesker med visioner og god vilje findes der i dag mange tusinde mennesker i Europa og Amerika og andre steder som venter på den vejledning, der vil sætte dem i gang med den rigtige aktivitet. I alle lande findes der mænd og kvinder af god vilje som er rede til at svare på en klar opfordring og en intelligent organisering af rekonstruktionsarbejdet. Find dem!

Det budskab som må bringes, forud for en fremtidig fred består af følgende tre klare og praktiske sandheder:

1. At århundreders fejl og fejltagelser der kulminerer i den nuværende krig er menneskeheden fælles om. Den forståelse vil fremme etableringen af *princippet om at dele*, der er så nødvendigt i verden i dag.
2. At der ikke findes noget problem eller nogen tilstand som ikke kan klares med viljen-til-det-gode. God vilje nærer forståelsens ånd og fremmer manifestationen af *princippet om samarbejde*. Denne samarbejdsånd er hemmeligheden i alle rette menneskelige relationer og en fjende af konkurrenceånden.
3. At der er et blodfællesskab mellem mennesker som, når det erkendes, nedbryder alle barrierer og gør en ende på had og separatisme. Fred og lykke for enhver berører derfor alle. Dette udvikler *princippet om ansvarlighed* og lægger grunden til den rette fælles handling.

Dette er de fundamentale sandheder som mennesker af god vilje tror på og som ansporer dem til tjeneste og handling. Disse tre praktiske og videnskabelige sandheder er det første alle verdenstjenere accepterer. Disse sandheder er ikke i modstrid med nogen position i verden, omstyrter ingen regering eller religiøs holdning, og er indbygget i alle menneskers bevidsthed, hvor de vækker en umiddelbar respons. Deres accept vil hele verdens sår.

Jeg vil bede alle mennesker af god vilje i verden studere principperne for den nye verdensorden. Jeg kalder på dem,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fordi de kæmper for retfærdighed og for de små nationers rettigheder og for børnenes fremtid i alle nationer, begynder at undervise dem de kan nå i de rette holdninger og i den fremsynede vision, som vil gøre fortidens fejltagelser umulige i fremtiden.

Ét fundamentalt guddommeligt attribut er endnu ikke så stærkt som det burde være i menneskeheden – og det er *tilgivelse*. Det forbindes stadig med storsindethed. Det ses ikke som en essentiel forudsætning for fremtidige relationer mellem nationer, baseret på en forståelse af vor fælles menneskehed. (EXH e.206-207; HF d.208-209).

(2) … Den nye verdensorden vil lette etableringen af rette menneskelige relationer, baseret på retfærdighed, på anerkendelse af iboende rettigheder, på muligheder for alle – uanset race, farve eller tro – på afskaffelse af kriminalitet og selviskhed gennem den rette opdragelse, og på erkendelsen af de guddommelige muligheder i mennesket, såvel som forståelsen af en guddommelig styrende intelligens, i hvem mennesket lever, røres og har sin eksistens. (EXH e.192; HF d.194).

(3) Målet for dem der bliver betroet opgaven at rette verden op, er hverken at påtvinge hele verden demokrati, eller at omvende en verden af forskellige religioner til kristendommen. Det er derimod at fostre de bedste elementer i ethvert nationalt regeringssystem som folket kan billige, eller som de intelligent vil støtte. Enhver nation må forstå at dens regeringsform godt kan være velegnet for den selv, men måske uegnet for en anden nation; det må læres at en nations funktion er at forbedre dens nationale liv, rytme og maskineri, således at den kan blive en effektiv samarbejdspartner i det internationale liv.

Det er lige så vigtigt at den nye verdensorden i menneskeheden fremelsker en sans for det guddommelige og et forhold til Gud, men uden at fremhæve de forskellige racers teologier og separatistiske trosretninger. Det væsentlige i religiøse og politiske trosretninger må der undervises i, og en ny enkelhed i livet må indprentes. I dag er disse værdier gået tabt i den overdrevne vægt der lægges på materiel besiddelse, på *ting* og på penge. Problemet penge må ses i øjnene;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

problemet med distribution af rigdommene – naturrigdomme eller menneskelige – vil kræve en forsigtig behandling og kompromiser mellem de nationer der ejer ubegrænsede ressourcer og dem, der kun har få eller ingen; problemet med de forskellige nationale regeringsformer må behandles med indsigt og mod; restitueringen af menneskeheden – psykologisk, åndelig og fysisk – må være en hovedopgave. Følelsen af sikkerhed må skabes på et urokkeligt fundament af rette relationer, og ikke på basis af tvang. Mennesker må føle sig sikre fordi de søger at udvikle international goodwill og kan have tillid til hinanden, og derfor ikke er afhængige af styrken i deres hære og flåder.

Forståelsen af at der findes et åndeligt Hierarki som virker gennem den nye verdenstjenergruppe må vokse støt, på den ene eller anden måde. Det vil ske, når verdens statsmænd og de forskellige nationers herskende klasse af politiske og religiøse ledere er mennesker med visioner, åndeligt motiverede og uselvisk orienteret.

Den fremtidige verdensorden vil blive det effektive udtryk for en fusion af den indre åndelige livsvej og den ydre civiliserede og kultiverede handlingsvej; dette er afgjort muligt, fordi menneskeheden, i sine højere rækker, allerede har udviklet evnen til at leve i den intellektuelle og den fysiske verden samtidig. Mange lever i dag også i den åndelige dimension. I morgen vil der være mange flere. (EXH e.192-193; HF d.195-196).

(4) En ny verdensorden er mulig, og der er visse skridt som nødvendigvis må tages, hvis visionen af denne nye verden skal nå sin sidste fase af fuldbyrdet kendsgerning. Visse aspekter af visionen kan jeg i korthed vise jer; jeg kan angive milepælene på vejen til fremtidens verdensorden. Samtidig kan jeg forsikre jer om at hvert skridt på den vej vil betyde en kamp, en omstyrtelse af det gammelkendte og elskede, og en tilintetgørelse af det som er inhumant, selvisk og grusomt; jeg er endvidere nødt til at indprente jer nødvendigheden af først at omstyrte de forskansede aggressive kræfter som i dag kommer til udtryk i de totalitære magter.

Først vil jeg bede jer alle koncentrere jer om visionen af den nye verdensorden, bevare et åbent sind og forstå at denne

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nye måde at leve på svæver over menneskeheden og vil materialisere sig når selviskheden er overvundet, rette menneskelige relationer korrekt etableret, og idealet af denne nye verdensorden er befriet for alle nationalistiske begreber og aspirationer. Det vil ikke blive en amerikansk verden, eller en fransk verden, eller en britisk verden, eller en totalitær verden. Den vil blive resultatet af den civilisation som nu er udlevet, og af den kultur som er blomsten af denne civilisation, men samtidig vil den ikke være nogen af dem. Den vil blive en menneskelig verden, baseret på virkelig forståelse af rette menneskelige relationer, på anerkendelsen af lige uddannelsesmuligheder for alle mennesker, alle racer og alle nationer, og på den fundamentale erkendelse af at »Gud har skabt alle mennesker på jorden af ét blod«. Det vil være en verden hvori raceforskelle og nationale enheder vil blive betragtet som berigende for helheden og som bidragende til menneskehedens betydning. Sådanne forskelle i race og nationalitet vil blive bevaret og kultiveret, ikke i en separatistisk ånd, men i erkendelse af at de mange aspekter af menneskelig udfoldelse og differentiering skaber et ædelt hele og at alle parter i denne helhed er gensidigt afhængige af hinanden. Alle vil forstå deres forbindelse med hinanden i en progressiv, samlet menneskelig bestræbelse, og selve det foretagende at leve et forenet liv vil bevirke et indre arbejde, som vil blomstre frem i skabelsen af en skønhed og en rigdom som vil udmærke menneskeheden som helhed. Heri vil alle deltage, med visdom og organiseret effektivitet, idet hver især yder til det globale liv hvad de har at give. Dette bliver muligt, fordi hele menneskeheden vil blive anerkendt som den essentielle enhed den er, og som værende af større åndelig betydning end de enkelte dele.

Dette er ingen tom og uvirkelig drøm. Det er allerede ved at ske. Begyndende bevægelser hen imod denne verdenssyntese er allerede i gang. Der er en drøm om føderation, om økonomisk samvirke og om religiøs enhed, såvel som sociale og internationale relationer som hurtigt er ved at tage form, først i menneskers bevidsthed og dernæst i forsøg. Der er et bånd der forener dem i hensigt og det føles af mange i det politiske og økonomiske område, og det er ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ønsketænkning eller fantasi men udtryk for en frembrydende realitet. Den føles og opfattes af tænkere overalt … Den findes i forvrænget og parodisk udgave i begrebet superstaten, hvormed verdens diktatorer forblinder deres folk. Men de forskellige led er ved at blive smedet, som vil drage visionen ned og forankre den på jorden, nedfælde det mønster der vil blive til i den næste verdenscyklus.

Når mennesker af god vilje har opfattet denne vision af den nye verdensorden, i alle lande, og når alle disciple og aspiranter har gjort den til en del af deres liv, så vil det næste skridt blive at undersøge de faktorer som hindrer dens materialisation. Hertil behøves bred tolerance og et fordomsfrit sind, og disse kvaliteter er sjældne hos almindelige aspiranter og gennemsnitsmennesker. Fortidens nationale fejlgreb må ses i øjnene, selviskheden i området for kapital såvel som arbejde må erkendes; blindhed, nationalistiske ambitioner, klamren sig til gamle territoriale krav og indbildte rettigheder, iboende besiddelseslyst, vægring ved at give afkald på tidligere fordele, forstyrrelser i den religiøse og sociale bevidsthedssfære, uvished mht. realiteten af det indre åndelige liv, og den falskhed, som er baseret på blændværk og frygt – alle disse faktorer er vævet ind i livsmønstret i enhver nation uden undtagelse og blev udnyttet af de onde magter, og undgået af de velmenende men svage i verden. Disse faktorer må ses i deres sande perspektiv. De mennesker som gerne vil arbejde for lysets magter, må løfte deres øjne fra virkningernes verden til årsagernes verden; der må være en forståelse af de faktorer som har skabt og betinget den moderne verden, og disse grundliggende faktorer må erkendes for det de er. Denne tagen mål af situationen og denne erkendelse af skyld og ansvar må gå forud for ethvert forsøg på at bringe den nye verdensorden i fysisk manifestation.

Denne nye verdensorden vil ikke komme som et svar på bønner, eller passiv ønsketænkning og forventning hos de fredselskende idealister og visionære mystikere. De viser vejen og angiver det nødvendige mål. Den vil komme når mystikeren og den visionære vågner op til tidens krav og kommer ned fra drømmens, teoriens og ordenes verden til den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

barske virkelighed i dagligdagen og det offentlige liv. De må være villige til at kæmpe for det de ønsker og ved er godt og sandt og rigtigt, og må stå fast imod dem der søger at fordreje visionen og at standse dens virkeliggørelse, rustet til kamp så den endelige afrustning kan blive mulig.

… Hindringerne (som står i vejen for den kommende verdensorden) synes at være mange, men kan alle opsummeres under betegnelsen *selviskhed* – national, racemæssig, politisk, religiøs og individuel selviskhed.

Det praktiske aspekt af metoden til fjernelse af hindringerne kan også udtrykkes enkelt. Visionen vil blive til virkelighed på jorden når den enkelte villigt tilsidesætter sine personlige interesser for gruppens vel; når gruppen eller grupperne forener deres interesser med nationens vel; når nationen opgiver sine selviske mål og hensigter for den internationale trivsel, og når disse rette internationale relationer bliver baseret på hele menneskehedens trivsel. Således kan den enkelte opfylde sin rolle i den større helhed, og hans hjælp er nødvendig. Følelsen af personlig formålsløshed vil da forsvinde. Det mest ubetydelige menneske i den mest ubetydelige nationale enhed er dermed kaldet til selvopofrelse og tjeneste i den gruppe det er en del af. Til sidst bliver selve menneskeheden – igen som en integreret enhed – ført ind i tjeneste for det planetariske liv. (EXH e.241-244; HF d.241-244).

(i) VERDENSBORGERSKAB

(1) Det er brobyggende arbejde, der nu må udføres – brobygning mellem livet, som det er i dag, og som det kan blive i fremtiden. Hvis vi i de kommende år udvikler denne teknik – at bygge bro mellem de mange kløfter, der eksisterer i den menneskelige familie, og at modvirke racehad og separatistiske holdninger hos nationer og folk, vil det lykkes os at skabe en verden, hvor krig bliver umulig og menneskeheden vil erkende, at den er én menneskelig familie og ikke en stridende samling af nationer og folk, som kappes om at udnytte hinanden mest muligt og fremelske fordomme og had. Dette har, som vi har set, været tilfældet i fortidens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

historie. Mennesket har udviklet sig fra et isoleret dyr, der kun styres af selvopholdelsesinstinktet, af føde og parring, gennem familieliv, stammeliv og nationalt liv til det punkt, hvor det i dag sanser et bredere ideal – international enhed eller den ene menneskeheds gnidningsløse virke.

Denne tiltagende idealisme er i færd med at bane sig vej ind i den menneskelige bevidstheds forgrund, på trods af alle former for separatistisk indstilling. Den er stort set årsagen til det eksisterende kaos og for oprettelsen af De forenede nationer. Den har fremkaldt de ideologiske konflikter, som søger at komme til udtryk, den har frembragt den dramatiske tilsynekomst af nationale frelsere (såkaldte), verdensprofeter og verdensarbejdere, idealister, opportunister, diktatorer og forskere og humanister. Disse indbyrdes stridende idealismer er et sundhedstegn, hvad enten vi accepterer dem eller ikke. De er utvetydige reaktioner på det menneskelige behov – påtrængende og rigtigt – for bedre forhold, mere lys og forståelse, større samarbejde, sikkerhed og fred og velstand i stedet for terror, frygt og sult.

… Det er vanskeligt for nutidens menneske at forestille sig en tid, hvor der ikke eksisterer racisme, national eller separatistisk religiøs bevidsthed i menneskers tænkning. Det var ligeså vanskeligt for det forhistoriske menneske at forestille sig en tid, hvor der var national tænkning. Det er godt at huske på. Den tid da menneskeheden bliver i stand til at tænke universelt ligger endnu langt ude i fremtiden, men selve den kendsgerning, at vi kan tale om den, ønske den og lægge planer for den, er en sikker garanti for, at det *ikke* er umuligt. Menneskeheden har til alle tider bevæget sig fra et stadie af oplysning til et andet og fra storhed til storhed. Vi er i dag på vej mod en langt bedre civilisation, end vi tidligere har oplevet, mod forhold, som vil sikre en lykkeligere menneskehed og gøre en ende på nationale uoverensstemmelser, på klasseskel (der hviler på arvelig eller økonomisk status), og som vil sikre alle et rigere og mere fuldkomment liv.

Det vil være indlysende, at der må gå mange årtier før denne tilstand bliver en realitet, men det bliver årtier og ikke århundreder, hvis menneskeheden kan lære verdenskrigens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lektie, hvis man kan hindre, at reaktionære og konservative mennesker i alle nationer svinger civilisationen tilbage til de gamle, dårlige forhold. Men vi kan allerede nu gøre en begyndelse. Enkelhed bør være løsenet, for det er enkelhed, der vil dræbe vor gamle, materialistiske levevis. *Samarbejdende god vilje* er den første idé, som skal præsenteres for masserne og læres i skolerne, idet man derved kan sikre en ny og bedre civilisation. *Kærlig forståelse* intelligent udtrykt bør være kendetegnet for kultiverede og indsigtsfulde grupper samt en indsats fra deres side på at relatere betydningens verden til de ydre bestræbelsers verden – til gavn for masserne. *Verdensborgerskab* som en tilkendegivelse både af god vilje og forståelse bør være målet for oplyste personer overalt og et kendetegn for det åndelige menneske. I disse tre ideer er de rette relationer etableret mellem undervisning, religion og politik. (POH e.63-65; MP d.63-65).

(2) Tidsfaktoren må, som aldrig før, styre aktiviteterne hos mennesker af god vilje og det arbejde, der udføres af dem, som har til opgave at undervise, ikke kun verdens børn og unge, men også lære menneskeheden at praktisere rette menneskelige relationer og de muligheder, som ligger umiddelbart forude. Grundtonen og det ord, som skal fremhæves, er *menneskeheden*. Kun én altoverskyggende faktor kan i dag redde verden fra en truende økonomisk kamp på liv og død, kan forhindre at fortidens materialistiske systemer atter vækkes til live, kan standse en fornyet tilsynekomst af de gamle ideer og begreber og gøre en ende på den raffinerede kontrol, som de økonomiske interesser udøver, og massernes voldsomme utilfredshed. *Vi må støtte troen på menneskets enhed*. Denne enhed må ses som noget, der er værd at kæmpe og dø for; den må udgøre det nye grundlag for alle vore politiske, religiøse og sociale organisationer og må blive grundtonen i vort undervisningssystem. Menneskelig enhed, menneskelig forståelse, menneskelige relationer, menneskelig retfærdighed og alle menneskers essentielle enhed – disse faktorer er de eneste, hvorpå vi kan basere den ny verden, hvorved vi kan afskaffe konkurrence og afslutte den udnyttelse af en del af menneskeheden, som finder sted,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og den uretfærdige fordeling af jordens rigdomme. Så længe der eksisterer ekstremt rige og ekstremt fattige, når mennesket ikke målet for sin høje skæbne.

Gudsriget kan komme til syne på Jorden i den nærmeste fremtid, men medlemmerne af dette rige anerkender hverken rige eller fattige, hverken høj eller lav, ikke arbejde eller kapital, men kun børn af den ene fader, og den kendsgerning – naturlig eller dog åndelig – at alle mennesker er brødre. Her ligger løsningen på det problem, som vi behandler. Det åndelige Hierarki på vor planet anerkender hverken kapital eller arbejde; det anerkender kun mennesker og brødre. Løsningen er derfor undervisning og endnu mere undervisning samt en tilpasning af tidens erkendte tendenser til den vision, som ses af åndeligt indstillede mennesker og af dem, der elsker deres medmennesker. (POH e.83-84; MP d.81-82).

(3) Inden for alle nationer findes nogle, som nærer en vision om en bedre verden, som tror og tænker og planlægger *for menneskeheden*, og som forstår, at de, som danner de forskellige grupper – politiske, religiøse, uddannelsesmæssige og arbejdsmæssige – er mænd og kvinder og på væsentlige punkter, omend ubevidst, brødre. De ser verden som en helhed og arbejder for en uomgængelig sammensmeltning; de erkender problemet for nationerne, store som små, og den vanskelige situation, hvori minoriteterne i dag befinder sig; de ved at brug af magt frembringer resultater, som ikke er virkelig effektive (for omkostningerne er alt for store) og som oftest kun midlertidige. De ved, at det eneste virkelige håb ligger i en oplyst offentlig mening, som må være et resultat af en sund undervisningsmetode og en retsindig og præcis propaganda. (POH e.94; MP d.91).

(4) Enhed, fred og sikkerhed vil komme gennem erkendelsen – intelligent vurderet – af de onder, som har ført til den herskende verdenssituation, og derpå ved at tage de vise, barmhjertige og forstående forholdsregler, som vil føre til etableringen af rette menneskelige relationer, til erstatning af samarbejdet med nutidens konkurrenceprægede system og ved at oplyse masserne i alle lande om naturen af den sande gode vilje og dens hidtil uudnyttede muligheder. Det vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indebære, at utalte millioner ledes ind i de rette uddannelsessystemer i stedet for, at de bliver anvendt til krigsformål som hære, flåder og oprustning.

Kun det, som er åndeligt, er af betydning, og det må alle mennesker kæmpe for. Planetens åndelige Hierarki er først og fremmest interesseret i at finde frem til de mennesker, som vil arbejde ad disse linjer. Hierarkiet er primært interesseret i menneskeheden, idet de gør sig klart, at de trin, som menneskeheden tager *i den umiddelbare fremtid*, vil betinge den ny tidsalder og være bestemmende for menneskets skæbne. Vil det blive en skæbne, der indebærer udslettelse, en krig, der inddrager hele planeten, verdensomspændende hungersnød og pest, nation mod nation og et fuldstændigt sammenbrud af alt det, der gør livet værd at leve? Alt dette kan ske, hvis ikke der foretages væsentlige forandringer, realiseret med god vilje og med kærlig forståelse. Så kan vi, på den anden side, opleve en periode (vanskelig, men nyttig, fordi den er lærerig) med tilpasning, indrømmelser og afkald; vi kan opleve en periode med den rette erkendelse af fælles muligheder, en samlet bestræbelse for at udvirke rette menneskelige relationer og med en undervisningsproces, som vil lære de unge i alle nationer at fungere *som verdensborgere* og ikke som nationalistiske propagandister. Hvad vi frem for alt behøver at se – som et resultat af åndelig modenhed – er afskaffelsen af de to principper, som har bragt verden så meget ondt, og som kan udtrykkes i to ord: Suverænitet og nationalisme. (POH e.171-172; MP d.158-159).

(j) VERDENS ENHED

Der er ikke mulighed for at råde verden med hensyn til fuldkommengørelse eller påpege en løsning, der vil bringe umiddelbar lettelse. Menneskehedens åndelige ledere vil anse visse retningslinjer som rigtige og en garanti for konstruktive holdninger.

1. De forenede nationer *skal og må* have støtte fra sin generalforsamling og komiteer; der findes på nuværende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tidspunkt ingen anden organisation, som menneskeheden med nogen forhåbninger kan se hen til. Derfor må FN støttes, men samtidig bør denne gruppe af ledere vide, hvad der er nødvendigt at gøre.

2. Den brede almenhed i alle nationer *må* skoles i rette menneskelige relationer. Frem for alt må verdens børn og unge have oplysning om den gode vilje over for alle mennesker i verden, uanset race eller tro.
3. Der må gives tid til de nødvendige tilpasninger, og menneskeheden må lære at give udtryk for intelligent tålmodighed; menneskeheden må modigt og optimistisk håndtere den langsomme proces ved opbygningen af den ny civilisation.
4. En intelligent og samarbejdsvillig offentlig mening må udvikles i alle lande, og dette må være en udbredt åndelig forpligtelse. Det vil tage lang tid, men *hvis* mennesker af god vilje og *hvis* de åndeligt indstillede mennesker i verden bliver virkeligt aktive, *vil det kunne gøres på femogtyve år*.
5. Verdens økonomiske råd (eller den organisation som repræsenterer verdens ressourcer) *må* gøre sig fri af bedragerisk politik, kapitalistisk indflydelse og dens dobbeltbundede planlægning; det *må* frigøre jordens ressourcer til brug for menneskeheden. Dette vil være en langvarig opgave, men den vil blive mulig når verdens behov vurderes bedre. En oplyst offentlig mening vil gøre de beslutninger, som det økonomiske råd vedtager, praktiske og mulige. Der *må* oplyses om fordeling og samarbejde i stedet for griskhed og konkurrence.
6. Der må være frihed til at rejse overalt i en hvilken som helst retning og i et hvilket som helst land; ved hjælp af dette frie samkvem kan medlemmer af den menneskelige familie lære hinanden at kende og forstå hinanden; pas og visa bør ophøre, for de er symboler på separatismens udbredte vranglære.
7. Mennesker af god vilje må mobiliseres overalt og sættes til at arbejde; det er deres bestræbelser, menneskehedens fremtid afhænger af; der findes millioner af dem, og – når de mobiliseres og organiseres – vil de repræsentere en stor del af den tænkende offentlighed.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Det vil være gennem det stadige, vedholdende og organiserede arbejde, som udføres af mennesker af god vilje overalt i verden, at verdens enhed vil kunne realiseres. For øjeblikket er disse mennesker optaget af at blive organiseret og er tilbøjelige til at føle, at det arbejde, der skal gøres, er kæmpestort, og at de kræfter, som de skal bekæmpe, er så omfattende, at deres – for tiden – isolerede bestræbelser er utilstrækkelige til at kunne nedbryde de barrierer af grådighed og had, som de står overfor. De erkender, at der endnu ikke eksistere en systematisk udbredelse af den gode viljes princip, som rummer en løsning på verdensproblemet; de har endnu ingen idé om antallet af dem, der tænker, som de selv gør det. De stiller sig de samme spørgsmål, som rører sig i sindet hos alle mennesker: Hvordan kan orden blive genoprettet? Hvordan kan der realiseres en retfærdig fordeling af verdens ressourcer? Hvordan kan de fire friheder blive virkelige og ikke kun være smukke drømme? Hvordan kan sand religiøsitet genopstå og en åndelig levevis styre menneskets hjerte? Hvordan kan der skabes ægte velstand, som et resultat af enhed, fred og overflod?

Der findes kun én farbar vej og meget tyder på, at det er en vej som millioner af mennesker følger? *Enhed og rette menneskelige relationer – individuelle, samfundsmæssige, nationale og internationale – kan tilvejebringes gennem en forenet aktivitet af mænd og kvinder af god vilje i alle lande.*

Disse mænd og kvinder af god vilje må findes og organiseres og derigennem opdage deres talmæssige potentiale – for det er vitterligt til stede. De må danne en verdensgruppe, der står for rette menneskelige relationer, og de må oplyse menneskeheden om naturen og styrken i god vilje. På den måde vil de blive i stand til at skabe en verdensomspændende offentlig mening, der vil blive så magtfuld og så åbenhjertig om denne side af menneskeligt velfærd, at ledere, statsmænd, politikere, forretningsmænd og gejstlighed vil føle sig tvunget til at lytte og rette sig derefter. Støt og regelmæssigt må den offentlige mening belæres om internationalisme og en verdensenhed, der er baseret på den enkle praktisering af god vilje og indbyrdes samhørighed.

Dette er ikke et mystiskt eller upraktisk program; det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fungerer ikke gennem afsløring, underminering eller angreb; det betoner de nye politiske tendenser, dvs. politik, som er baseret på princippet om etableringen af rette menneskelige relationer. Mellem de udnyttede og udnytterne, krigsmagerne og pacifisterne, masserne og deres regeringer, vil denne gruppe mennesker af god vilje stå fast i deres organiserede millioner uden at tage parti, uden at fremkalde politisk eller religiøs uro og uden at føle had. De vil ikke danne en negativ gruppe, men en positiv gruppe, idet de fortolker betydningen af rette menneskelige relationer, står for menneskelig enhed og for praktisk, men ikke teoretisk, broderskab. Udbredelsen af disse ideer med alle, til rådighed stående metoder og udbredelsen af princippet om god vilje vil resultere i en magtfuld organiseret international gruppe. Den offentlige mening vil tvinges til at erkende bevægelsens potentiale; til sidst vil den talmæssige styrke af mænd og kvinder af god vilje rundt om i verden være så stor, at de vil øve indflydelse på verdens begivenheder. Deres forenede stemme vil blive hørt som fremme af de rette menneskelige relationer.

Denne bevægelse er allerede i færd med at gøre sig gældende. I mange lande vil denne plan om dannelse af en gruppe mennesker, som er uddannet i at bevise den gode vilje, og som besidder en klar indsigt, der bør kunne styre menneskelige relationer i verdens anliggender, allerede være ude over planlægningsstadiet. Kernen i dette arbejde fungerer i dag. Deres funktion kan opsummeres således:

1. At genoprette verdens tillid ved at bekendtgøre hvor megen god vilje – organiseret og uorganiseret – der findes i verden i dag.
2. At uddanne masserne i principperne og praktiseringen af god vilje. Udtrykket »god vilje« anvendes nu stort set af alle partier og grupper, nationale og internationale.
3. At sammenføre og koordinere til én fungerende helhed alle mænd og kvinder af god vilje i verden, som vil anerkende disse principper som deres *personlige* styrende ideal, og som vil stræbe efter at anvende dem i aktuelle sammenhænge eller i forbindelse med nationale anliggender.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

4. At oprette adresselister i alle lande over de mænd og kvinder at god vilje, som kan forventes at ville gå ind for verdens enhed, rette menneskelige relationer og som vil forsøge – i deres eget land – at få kontakt med andre, som er tilhængere af denne idé, gennem presse, foredrag og radio. Endelig må denne gruppe have sin egen nyhedsformidling eller tidsskrift, hvorigennem undervisningsprocessen kan intensiveres og god vilje blive gjort til et universelt princip og teknik.
5. At oprette i alle lande, og sluttelig i alle store byer, et centralt kontor, hvor der er tilgængelige informationer om den gode viljes mænd og kvinders aktiviteter over hele verden; om de organisationer, grupper og partier, som også arbejder ad tilsvarende linjer for international forståelse og rette menneskelige relationer. Derigennem vil mange finde frem til personer, som vil arbejde sammen med dem i forbindelse med deres specifikke bestræbelse for at fremme verdens enhed.
6. At arbejde, som mænd og kvinder af god vilje, med alle grupper, som har et verdensprogram, der tenderer til at slå bro over verdens uoverensstemmelser og nationale stridigheder og afslutning af racediskrimination. Når det viser sig, at sådanne grupper arbejder konstruktivt og er uden del i grove angreb eller aggressive aktionsformer, og drives frem af god vilje over for alle mennesker samt står uden for aggressiv nationalisme og partigængeri, da kan samarbejde med mænd og kvinder af god vilje tilbydes og frit gives.

Det forudsætter ikke nogen større indsats af forestillingsevnen at se, at hvis man gennemfører arbejdet med udbredelse af god vilje og skoling af den offentlige mening med hensyn til dens muligheder, og hvis man kan finde og organisere den gode viljes mennesker overalt i verden, kan … meget godt opnås. Der vil kunne samles tusinder af mennesker af god vilje. Det er den første opgave. Den magt, der ligger hos en sådan gruppe, støttet af den offentlige mening, vil være overvældende. De kan opnå fænomenale resultater.

Hvordan udnyttes styrken af denne gode vilje, og hvordan

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

udnyttes viljen til at etablere rette menneskelige relationer? Det vil vokse ud af det arbejde, der gøres og måden, hvorpå man møder de krav, som verdenssituationen stiller. Den skolede brug af magt i forbindelse med den gode vilje og med rette menneskelige relationer vil vise sig at være mulig, og den nuværende ulykkelige tilstand i verden kan ændres. Dette vil finde sted, ikke ved hjælp af fortidens sædvanlige krigeriske forholdsregler, eller en aggressiv eller velhavende gruppes påtvungne vilje, men ved hjælp af den skolede offentlige menings vægt – en offentlig mening, som hviler på god vilje, på intelligent forståelse af menneskehedens behov, på en beslutning om at skabe rette menneskelige relationer og på en erkendelse af, at *de problemer, som menneskeheden i dag står overfor, kan løses ved hjælp af den gode vilje*. (POH e.176-181; MP d.163-167).

20
At vogte over talens brug

(1) Det er blevet sagt, »at hoveddrivkraften, ved hvilken naturens hjul bevæger sig i objektiv retning, er lyd«, for den oprindelige lyd eller ordet sætter det stof i bevægelse, hvoraf alle former er skabt, og indleder den aktivitet, som endog er karakteristisk for substansens atom.

Alle fortidige nationers og store religioners litteratur og skrifter vidner om lydens virkekraft ved frembringelsen af alt, som er håndgribeligt og synligt. Hinduerne siger meget smukt, at »den store sanger bygger verdenerne, og at universet er hans sang«. Det er en anden måde at udtrykke det samme på. Hvis dette erkendes, og den videnskabelige baggrund til en vis grad forstås, så bliver betydningen af vore egne ord og anvendelsen af lyd i tale næsten skæbnesvanger.

Lyd og tale og brugen af ord er af de gamle filosoffer (og det samme er i stigende grad tilfældet for nutidige tænkere) blevet betragtet som det mest velegnede middel, som et menneske kan bruge i formningen af sig selv og sine omgivelser. Tanke, tale og den heraf følgende aktivitet på det fysiske plan fuldstændiggør trefoldigheden, som gør et menneske til det, det er, og placerer det, hvor det er.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Formålet med al tale er at iklæde tanken ord og således delagtiggøre andre i vore tanker. Når vi taler, fremkalder vi en tanke og gør den nærværende, og vi bringer det, som findes skjult inde i os, til hørligt udtryk. Tale afslører, og ret tale kan skabe en form med et velgørende formål, ligesom forkert tale kan frembringe en form, som har et ondsindet mål. Uden at erkende dette taler vi imidlertid uafbrudt og uansvarligt dag efter dag; vi bruger ord, vi mangfoldiggør lyde og omgiver os med selvskabte formverdener. Derfor er det vigtigt, at vi bør tænke, før vi taler, og således huske påbudet: »Du skal erhverve kundskab, før du må tale«. Efter at have tænkt må vi vælge de rette ord til at udtrykke tanken, idet vi søger at give ethvert ord, vi ytrer, den korrekte udtale, den rigtige værdi og den sande klanglige kvalitet.

Da vil vort talte ord skabe en tankeform, som vil legemliggøre den idé, der er i vore tanker. Vore ord vil derfor heller ikke føre nogen mislyd med sig, men vil føje deres del til den store harmoniske akkord eller det forenende ord, som det er menneskehedens opgave slutteligt at udtale. Forkert tale skaber adskillelse, og det er interessant at tænke på, at ordet, enhedens symbol, er guddommeligt, hvorimod tale i sine mange variationer er menneskelig.

Efterhånden som evolutionen forløber, og menneskeheden hæver sig til sin sande position i universets store plan, vil rigtig og korrekt tale blive dyrket i stadig større grad, fordi vi vil tænke mere, før vi ytrer os, eller som en stor lærer har sagt, »gennem meditation vil vi korrigere den forkerte tales vildfarelse«. Betydningen af ordformer, sande og korrekte lyde og stemmekvalitet vil stadig blive mere indlysende. (WM e.142-144; HM d.157-158).

(2) Et af de fineste redskaber for praktisk udvikling, som ejes af både høj og lav, er TALEN. Den, der vogter sine ord, og som kun taler med et altruistisk formål for at overføre kærlighedens energi ved hjælp af talen, er et menneske, der er på vej til hurtigt at mestre de indledende skridt i forberedelse til indvielse. Talen er den mest okkulte udtryksform, der eksisterer; den er midlet til skabelse og redskabet for kraft. I tilbageholdelsen af ord, i esoterisk forstand, ligger en bevarelse af kraft. I anvendelsen af ord, som er rigtigt valgt og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

talt, ligger fordelingen af solsystemets kærlighedskraft – den kraft, som bevarer, styrker og stimulerer. Kun den, som kender noget til disse to aspekter af tale, kan betros at stå foran indvieren og i dennes nærværelse fremsige visse lyde og hemmeligheder, som gives ham under tavshedsløfte.

Disciplen må lære at tie over for det, som er ondt. Han må lære at tie over for lidelserne i verden og ikke spilde tid på ørkesløse klager og sorgfulde tilkendegivelser, men løfte verdens byrde; at arbejde og ikke spilde energi med snak. Dog bør han tale, hvor opmuntring er påkrævet og anvende sproget til konstruktive formål; han bør udtrykke verdens kærlighedskraft, således som den måtte strømme igennem ham og lede den derhen, hvor den bedst vil tjene til at lette et åg eller løfte en byrde, og huske, at efterhånden som menneskeheden går frem i udvikling, vil kærlighedens faktor mellem kønnene og dens udtryk blive overført til et højere plan. Da vil virkeliggørelsen af den sande kærlighed, som forbinder dem, der er ét i tjeneste og i åndelig stræben, vise sig gennem det talte ord og ikke, som nu, gennem udtryk på det fysiske plan. Da vil kærligheden mennesker imellem komme til udtryk gennem talens anvendelse med det formål at skabe på ethvert plan, og den energi, som for størstedelens vedkommende nu kommer til udtryk gennem de lavere centre eller forplantningscentrene, vil blive overført til strubecentret. Dette er endnu kun et fjernt mål, men selv nu er der nogle, som har en vision om dette ideal, og som – gennem forenet tjeneste, kærligt samarbejde og enhed i åndelig stræben, tanke og indsats – søger at give det form og skikkelse, endskønt endnu kun mangelfuldt. (IHS e.74-75; IMS d.87-88).

(3) Lad den studerende spørge sig selv, om den holdning, han indtog mentalt, og om de ord, som han ved en særlig lejlighed udtalte, dikteredes af et begær efter at påtvinge sine tilhørere sin vilje. Dette at påtvinge sin vilje kan være både rigtigt og forkert. Er det rigtigt, ville det betyde, at han talte under sin åndelige viljes impuls, at hans ord ville være på linje med sjælens hensigt og intention og styret af kærlighed og ville derfor være konstruktive, hjælpsomme og helbredende. Hans holdning ville være ubunden, og han ville ikke nære ønske om at tilfangetage sin broders tanker. Men hvis hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ord dikteredes af egenvilje og af begær efter at påtvinge andre mennesker *sine* ideer for at kunne brillere i deres nærværelse eller for at tvinge dem til at være enige med ham i hans konklusioner, da ville hans metode være destruktiv, dominerende, aggressiv, argumenterende, voldsom, grov eller irritabel, alt afhængig af hans personligheds tendenser og tilbøjeligheder. (WM e.573-574; HM d.581).

(4) Symbolsk og uden at overbetone betydningen kan det siges, at en ashram har tre kredse (her refererer jeg ikke til grader eller rang):

a. Den kreds, der taler og står nær ved den ydre dør. Deres stemmer kan ikke trænge særligt langt ind og forstyrre ashramen.
b. Den kreds, der kender loven om tavshed, men finder den vanskelig. De står i den centrale del og udtaler intet ord. De kender endnu ikke tavsheden i ashramen.
c. Den kreds, der lever inde i det hemmelige stille sted. De anvender ikke ord, men alligevel trænger lyden igennem, og når de taler – for taler gør de – så lytter menneskene.

Denne trefoldige fremstilling af de afbalancerende kræfter mellem tale og tavshed er de forklarlige virkninger af okkult lydighed – i sig selv en automatisk respons på kraften fra livet i ashramen og på tankerne og kærligheden fra ashramens mester. … (Lær) hvornår du skal tale, og hvornår du skal være tavs, og husk, at når du eliminerer besiddertrang og selv-ros, så reducerer du talen til kun at indeholde den åndelige væsentlige betydning. (DNA2 e.550-551).

(5) … I (må) alle se at få den kontrol over jeres tale som ofte har været jeres mål, men som I sjældent har opnået. Husk at den mest magtfulde faktor i denne kontrol over talen er et kærligt hjerte. Ophidset og frygtsom tale, hadefuld sladder, ondskabsfulde insinuationer, mistro, at tilskrive folk og personer forkerte og onde motiver, og alle de divergerende holdninger som har adskilt verdens mange forskellige nationer er udbredt i dag og har bragt verden ud i den nuværende fortvivlede situation. Det er så let at forfalde til den samme vanemæssige tale og tankegang som vi finder omkring os og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

at opdage at vi selv tager del i angreb og i en hadefuld atmosfære. Vogt jer omhyggeligt og sig intet som kan opflamme til had og mistro i forbindelse med nogen race, nogen person, nogen gruppe eller leder af grupper eller nationer. I må hele tiden være på vagt så I ikke i forsvar for det I personligt eller nationalt værdsætter højt finder jer selv fulde af had og i færd med at bryde kærlighedens lov – den eneste lov der virkelig er i stand til at frelse verden. Måske nøglen til jeres succes i denne henseende vil være *et kærligt hjertes tavshed*. (EXH e.82; HF d.89).

21
Kritik

(1) Det er mig magtpåliggende at sige, at det sande arbejde under den kommende cyklus (det arbejde åndeligt at sammensvejse verden i en syntese og frembringe et erkendt broderskab af sjæle) kun vil blive udført af dem, som nægter at være separatistiske, og som vogter deres ord, således at intet ondt siges; disse er de arbejdere, som ser det guddommelige i alt, og som nægter at tænke det onde og at tilskrive nogen noget ondt; de arbejder med forseglede læber; de blander sig ikke i deres brødres anliggender eller afslører det, som vedrører dem; deres liv er præget af forståelse og af kærlighed; deres tanker kendetegnes ved en skolet åndelig opfattelsesevne og ved en åndelig bevidsthed, som anvender et vågent intellekt, der er en naturlig følge af en kærlig ånd.

Lad mig gentage dette tema med andre ord, for det har vital betydning, og virkningerne af disse redskabers arbejde i verden er umådelige. Disse mænd og kvinder, hvis opgave det er at indlede den nye tidsalder, har lært tavshedens hemmelighed; de besjæles uophørligt af en ånd af altomfattende kærlighed; deres tale leder dem ikke på afveje ind i området for almindelig kritik, og de tillader ingen fordømmelse af andre; de er besjælede af en beskyttende ånd. De vil blive betroet at fremme den nye tidsalders liv. (WM e.631; HM d.636-637).

(2) … (Du har) et meget kritisk sind. Du er meget bevidst

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

om og ser hurtigt din families og dine meddisciples svagheder og småfejl. Lad dem ikke vinde indpas hos dig, men undgå dem, for de bygger en barriere mellem dig og dem og hæmmer og hindrer din tjeneste. (DNA1 e.195; DNT1 d.223).

(3) … (Det er) først og fremmest dig selv, som du kritiserer, men det kan være ligeså forkert og unødvendigt som at kritisere andre. (DNA1 e.198; DNT1 d.226).

(4) Hvad betyder det om andre kender svaghederne hos deres broder på vejen, og om alle er bekendte med den enkeltes svage sider. Er du endnu så ufuldkommen, og er du så ukærlig, at kundskab vil fremkalde kritik, og uvilje i stedet for kærlighed og forståelse? (DNA1 e.301; DNT1 d.337-338).

(5) Endnu elsker du ikke, hvor du kritiserer. Det må du lære at gøre, og den kærlighed vil kaste nyt lys på det, du opfatter, og du vil lære at føle. Da vil livet åbne sig for dig med nye områder for tjeneste og med større brugbarhed. (DNA1 e.558; DNT1 d.616).

(6) … »Alle kriser som følge af kritik« må omhyggeligt undgås af alle disciple, hvis de ønsker at skabe den ønskede rytme. … Til tider kan kritik fremføres, som måske er en korrekt beskrivelse af de faktiske forhold. Hermed menes, at den discipel, der i dette tilfælde fremfører kritik, kan have nået et stadium, hvor hans dømmekraft i en sådan udstrækning er baseret på kærlighed, at den ingen *personlighedsvirkning* fremkalder, hverken i hans eget liv eller i en meddiscipels. Kritikken er ganske enkelt en kærlig erkendelse af begrænsninger, og den bliver først forkert, når uangribelige kendsgerninger bruges til at rejse kritik i dem, der ikke er modne dertil, og kritikken da giver anledning til unødig diskussion. (DNA1 e.725; DNT1 d.798).

(7) … Vi ser i andre det, som er i os selv, selv når det overhovedet ikke er der eller ikke er til stede i samme omfang. Disciple må lære at skelne mellem den sande analytiske indsigt og såkaldt kritik. En mester kritiserer ikke medlemmerne i sin ashram. Han søger at vise dem de punkter, hvor de måtte hindre anvendeligheden af ashramens tjeneste. Der er en grundlæggende forskel mellem denne konstruktive hjælp og den kritik, som er baseret på en sans for personlig overlegenhed og en forkærlighed for at finde fejl. (DNA1

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

e.729; DNT1 d.803).

(8) … Gruppekritik, som enten udtales eller stærkt føles … kan have mange årsager, men har sædvanligvis sine rødder i jalousi, kuldkastet ambition eller stolthed over personligt intellekt. Hvert medlem i en gruppe og især medlemmer, der tilhører den nære kreds af lederen eller lederne, har en tendens til at sidde til doms. De har ikke ansvaret; de kender ikke problemerne, som de i virkeligheden er, og det er derfor let at komme med kritik. Man bør her erindre, at kritik er en ondartet gift. Den skader i alle tilfælde til sidst den, der kritiserer, men som følge af den kendsgerning, at den er *udtalt styret*, skader den endnu mere den, der kritiseres. Ved rene motiver, sand kærlighed og et stort mål af ubundethed vil de subtile legemer hos den der angribes forblive immune, men de fysiske virkninger vil være tydelige, og hvor der findes en fysisk svaghed eller begrænsning, *der* vil den projicerede gift lokaliseres. …

I kunne her spørge: Hvad kan en leder eller en gruppe af ledere gøre under sådanne, desværre normale og sædvanlige, omstændigheder? Intet andet end at fortsætte arbejdet; trække sig tilbage i sig selv; når lejlighed gives tale sandhed i kærlighed; vægre sig ved at blive bitter over den smerte, gruppen forvolder, og vente til gruppemedlemmerne lærer samarbejdets lektie, stilhed, kærlig påskønnelse og klog indsigt i og forståelse af de problemer, som alle gruppeledere møder i disse vanskelige og individualistiske tider. Den tid vil komme. (EP2 e.617-619; EP2 d.583-585).

22
Tjeneste ydet af menneskeheden

(1) Jeg vil også gerne fremhæve karakteren af den tjeneste, som menneskeheden som en helhed yder den almindelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

evolutionsplan. Den regel, som vi her betragter, gælder ikke kun det enkelte menneske, men også det fjerde naturriges forudbestemte aktivitet. Gennem meditation, disciplin og tjeneste får mennesket det lyspunkt, der svagt og flakkende kom til ved tiden for hans individualisering i en fjern fortid, til at flamme op til et strålende lys, som oplyser de tre verdener. Dette har sin genspejling i lyset i hovedet. På denne måde oprettes en forbindelse, som ikke blot tillader en synkronisering af vibrationerne, men også en udstråling og udfoldelse af magnetisk kraft, som kan erkendes i de tre verdener i menneskets umiddelbare omgivelser.

Således er det også med menneskeriget. Efterhånden som dets indre oplysning tiltager, og dets lys vokser i styrke, bliver dets virkning på naturrigerne under det menneskelige analog med den individuelle sjæls (som er dets refleksion) på mennesket i fysisk inkarnation. Jeg siger analog som en forårsagende kraft, skønt den ikke er overensstemmende i virkning. Bemærk denne forskel. Menneskeheden er makrokosmos i relation til de bevidsthedsstadier, der ligger under det menneskelige, som H.P.B. klart har påpeget. Virkningen på disse lavere og mere materielle stadier er hovedsagelig firfoldig.

1. Stimuleringen af det åndelige aspekt, der udtrykker sig som sjælen i alle former, såsom i et mineral, i en blomst eller i et dyr. Energiens positive aspekt i alle disse former vil vokse sig stærkere og frembringe udstråling, fx i tiltagende grad i mineralriget. I dette ligger en antydning om karakteren af den proces, der vil sætte en grænse for vor planetariske eksistens og til sidst for vort solsystem. I planteriget vil virkningen vise sig som forøget skønhed og mangfoldighed og i udviklingen af nye arter med et formål, som er umuligt at forklare dem, der endnu ikke er indviet. Et af resultaterne vil blive frembringelsen af nærende former, som vil dække de mindre devaers og engles behov.

I dyreriget vil virkningen blive fjernelsen af smerte og lidelse og en tilbagevenden til de ideelle tilstande i Paradisets Have. Når mennesket virker som en sjæl, helbreder det; det stimulerer og vitaliserer; det overfører universets åndelige kræfter, og alle skadelige udstrålinger og alle ødelæggende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kræfter møder i det menneskelige rige en barriere. Det onde og dets virkninger er stort set afhængig af, om menneskeheden fungerer som kanal herfor. Menneskehedens opgave er at overføre og anvende kraft. Dette gøres på en ødelæggende måde og med skadelige resultater i de tidlige og uvidende stadier. Når der senere handles under sjælens indflydelse, bliver kraften forvaltet rigtigt og klogt, og resultatet bliver godt. Det er i sandhed rigtigt, at »hele skabelsen indtil nu har arbejdet under smerte, ventende på, at Guds sønner manifesterer sig«.

2. Overførsel af lys. Menneskeheden er den planetariske lysbærer, som overfører kundskabens, visdommens og forståelsens lys, og dette i esoterisk betydning. Disse tre aspekter af lys bringer tre aspekter af sjælsenergi til sjælen i alle former gennem anima mundi, verdenssjælen. Dette kan erkendes rent fysisk, hvis vi ser på forskellen mellem vor planets oplysning i dag og for fem hundrede år siden – vore strålende oplyste byer og vore landdistrikter, som skinner ud i natten med deres oplyste gader og hjem; vore lufthavne, der markeres med strålekastere og lys; vore oceaner, hvor oplyste skibe sejler samt vore oplyste flyvemaskiner, der i stigende antal flyver hen over himlen.

Dette er blot resultatet af menneskets voksende indre oplysning. Menneskets kundskabsaspekt af lyset, har frembragt dette. Hvem kan sige, hvad der vil komme til at ske, når visdomsaspektet bliver det dominerende? Når disse to er fast forenet gennem forståelse, vil sjælen herske i de tre verdener og alle naturrigerne.

3. Overførsel af energi. Skønt dette endnu ikke vil blive forstået, kan man få en forestilling herom ved at erkende, at menneskeriget påvirker de tre riger under det menneskelige. Den nedstrømmende åndelige triangel og den opadstigende stof-triangel mødes spids mod spids i menneskeheden, når balancepunktet findes. Verdens håb ligger i menneskets fuldendelse og åndeliggørelse. Menneskeheden selv er verdensfrelseren, som alle verdensfrelsere kun har været et symbol på og en garanti for.

4. Sammensmeltningen af deva- eller engleevolutionen med den menneskelige evolution. Dette er et mysterium, som vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

blive løst, når mennesket når til bevidsthed om sin egen solengel, blot for at opdage, at også denne kun er en livsform, som, når den har tjent sit formål, må lades tilbage. Engle- eller devaevolutionen er en af de store kraftlinjer i det guddommelige udtryk, og solenglene, agnishvattaerne i *Den hemmelige lære* og i *En afhandling om Kosmisk Ild* tilhører – i deres formaspekt – denne linje.

Således tjener menneskeheden; og ved at udvikle en bevidst evne til tjeneste ved en voksende bevidst forståelse af den individuelle rolle, som må spilles i virkeliggørelsen af planen, og ved at personligheden underordner sig sjælen, vil menneskeheden gøre stadige fremskridt mod dens mål, som er verdenstjeneste. (WM e.98-101; HM d.114-116).

(2) Når menneskene opnår indre oplysning og på intelligent måde fremskynder deres karmiske andel i deres levetid og højner rigerne under det menneskelige (hvilket har den refleksvirkning, at de højeste riger højnes samtidigt), da kan og vil de også komme til at tage del i Hierarkiets arbejde.

Det har i æoner forekommet, at denne cyklus, der ville lægge vægten på at dele, var alt for fjern til at blive taget i betragtning. Men da menneskeheden fremskyndede krigen, bragte den automatisk og i nogen grad overraskende det endelige resultat meget nærmere. Illuminationen af menneskenes sind vil hurtigt følge. Processen med at højne rigerne under det menneskelige er i forbløffende grad blevet fremmet af videnskaben – kronen på dette værk var spaltningen af atomet og at det var muligt for den menneskelige ånd at trænge ind i det allerinderste af mineralriget. Tænk over det. (DNA2 e.315).

(3) Alt, som påvirker menneskeheden, og som stimulerer den til at fortsætte sine fremskridt, vil uundgåeligt påvirke de tre lavere naturriger. Glem ikke det. Menneskeheden er makrokosmos for det trefoldige lavere mikrokosmos. (DNA2 e.327).

(4) Må jeg minde jer om det okkulte udsagn, at ethvert levende væsen eller manifesteret liv – fra den planetariske Logos ned til det mindste atom – enten har været, er eller vil blive et menneske. Dette gælder alle manifesterede liv i fortid,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nutid og fremtid. Derfor er menneskeheden og det, som menneskeheden står for, antagelig det primære og mest betydningsfulde aspekt af det guddommelige formål. Gør et lille ophold og tænk over dette udsagn. Det er derfor den første klare kendsgerning, der indicerer det menneskelige væsens storhed og mål. Og indtil to andre på hinanden følgende kendsgerninger er åbenbaret for os, vil det ikke være muligt korrekt at bedømme de andre aspekter af Sanat Kumaras formål. Alt liv under det menneskelige bevæger sig langsomt hen imod en menneskelig livserfaring; det skal også passere igennem den fase, der kendetegnes ved menneskelige anstrengelser med deraf følgende erfaring, eller det har allerede hævet sig op over denne fase af begrænsning og er – gennem indvielse – ved at drage den menneskelige natur ind i et guddommeligt stadium (for at bruge en helt utilstrækkelig formulering).

Grundtonen for Verdens Herre er derfor MENNESKEHEDEN, for den er grundlaget, målet og den inderste struktur hos alle væsener. Menneskeheden selv er nøglen til alle evolutionære processer og til al korrekt forståelse af den guddommelige plan, som i tid og rum udtrykker den guddommelige hensigt. Hvorfor han valgte, at det skulle være sådan, ved vi ikke, men det er noget, vi må acceptere og huske i alle vore studier af impressionsvidenskaben, fordi det er den faktor, der gør relationer og kontakter mulige, og det er kilden til al forståelse. Dette er noget af det mest vanskelige at udtrykke og udtale sig om, mine brødre, og kun den altgennemtrængende intuition kan gøre det mere tydeligt for jeres videbegærlige og aktive intelligens.

I vil derfor se, at skønt vi kalder et af de vigtige centre MENNESKEHEDEN, så er – i sidste instans – alle centre sammensat af liv under udvikling hen imod et menneskeligt stadium, eller af de livsenheder, som er på det menneskelige stadium, og af dem, der har lagt dette stadium langt bag sig, men er udrustet med alle de evner og al den viden, som har båret dem frem til menneskeligt udtryk i tidligere planetariske systemer og solsystemer eller i vort eget bestemte og karakteristiske planetariske liv.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

På grund af denne ensartethed i erfaring bliver evnen til kontakt såvel som indtryksvidenskaben fuldt og helt mulige og naturlige. De store og almægtige liv i Shamballa kan påvirke de alvidende liv og mindre liv i Hierarkiet, *fordi* de har del i menneskeheden; Hierarkiets medarbejdere, mestre og indviede kan følgelig påvirke menneskeheden på grund af den erfaring og forståelse, de deler; og de liv, som danner den menneskelige familie, udgør et mål for rigerne under det menneskelige og kan – hvad de også gør – påvirke dem på grund af fundamentale instinktive tendenser, som blev udviklet i den menneskelige gruppe, men som endnu er latente, instinktive og potentielle faktorer hos de tre grupper under den menneskelige. …

Menneskehedens mest fremtrædende egenskab er intelligent modtagelighed for indtryk. Tænk over dette klare og vægtige udsagn. Videnskabens arbejde er, når alt kommer til alt, ganske enkelt udviklingen af kendskabet til substans og form; dette kendskab vil gøre det muligt for menneskeheden til sidst at virke som den vigtigste indtryksskaber i relation til de tre naturriger under det menneskelige; det er menneskehedens største ansvar. Arbejdet med relationer er rent faktisk arbejdet med at udvikle eller metoden til at fremkalde den menneskelige sensitivitet. Jeg hentyder her til sensitiviteten over for indtryk fra Hierarkiet.

Det arbejde, der gøres gennem indvielsesprocesserne, har til hensigt at gøre disciple og indviede egnede til at modtage indtryk fra Shamballa; den indviede er i virkeligheden en blanding af en videnskabelig og religiøs skoling; han er blevet nyorienteret i retning af visse aspekter af den guddommelige eksistens, som endnu ikke erkendes af gennemsnitsmennesket. Jeg forsøger at gøre den fundamentale syntese, der ligger til grund for alt manifesteret liv på jorden, klar for jer og ligeledes det nære samspil eller den relation, som for evigt eksisterer og kommer til udtryk i den højeste kontakt- og indtryksvidenskab. (TEL e.126-128; TEL d.118-120).

(5) Menneskets virke er at vække den døde til live, at bringe broderskab til udtryk på det fysiske plan og at overføre guddommelig energi til en ventende formernes verden. Ligesom strålerne spiller deres rolle i forbindelse med

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskeheden og bringer mennesket frem til manifestation, sådan som det er i sit inderste væsen, således vil dets virke med dyreriget og med de andre riger fortsætte støt og uafladeligt. Selv om menneskeheden næppe ved, hvordan og hvorfor, så vil den spille sin rolle i opbygningsarbejdet. Det skabende arbejde vil fortsætte, og planen blive virkeliggjort. Menneskets arbejde for dyreriget er at stimulere instinktet, indtil individualisering muliggøres. Menneskets arbejde for planteriget er at nære den duftskabende evne og at tilpasse plantelivet til utallige anvendelsesmuligheder for mennesket og dyrene. Menneskets arbejde med mineralriget er at arbejde alkymistisk og magisk. Den transmutationsproces og den deraf følgende åbenbaring kan jeg ikke behandle her. (EP1 e.267; EP1 d.287).

(6) *Forbindelsen* mellem den menneskelige familie og den guddommelige plan består i den opgave at bringe de tre højere riger på vor planet i nær forbindelse med de tre lavere naturriger, og på den måde udgøre et udvekslingssted for guddommelig energi. Den *tjeneste*, menneskeheden må yde, er at skabe enhed, harmoni og skønhed i naturen, således at sjælen i alle former bliver til én fungerende enhed. Dette virkeliggøres først individuelt, derefter i gruppeformation, og sluttelig gennem et helt naturrige. (EP2 e.363-364; EP2 d.351).

23
Energi

(1) … Energi betragtes nu som alt, hvad der ER; manifestation er en manifestation af et hav af energier, hvoraf nogle har taget form, mens andre udgør det medium, hvori disse former lever, røres og har deres eksistens, og atter andre beliver både formerne og deres omgivende substantielle medier. Man må også huske, at former eksisterer inden i former. … Du – når du sidder i dit rum – er en form inden i en form; rummet selv er en form inden i et hus, og huset (en anden form) er formentlig et af mange lignende huse placeret sammen som en helhed, hvorved de danner en endnu større

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

form. Alligevel er alle disse forskellige former dannet af én håndgribelig substans, som – når den koordineres og sættes sammen efter et bestemt mønster eller en vedtaget idé i en tænkers bevidsthed – skaber en materiel form. Denne håndgribelige substans er sammensat af levende energier, der vibrerer i en indbyrdes relation, men dog har deres egen karakter og deres eget kvalificerede liv. (TEL e.177-178; TEL d.164).

(2) … Den sande underviser arbejder med energier i en verden af energier; disse energier er præget og kvalificeret af bestemte guddommelige attributter, og ethvert menneske kan derfor betragtes som en samling energier, domineret af én speciel energitype, som tjener til at skille det ud fra sine medmennesker, hvilket er årsagen til den store forskellighed blandt mennesker. Hvis det er sandt, at der er syv grundlæggende energityper, som betinger de forskellige former for liv, og at disse igen er inddelt i niogfyrre forskellige typer af kvalificeret energi, vil problemets indviklede forhold blive åbenbar. Hvis det er sandt, at disse energier uophørligt spiller på energi-substansen (ånd-materie) og fremkalder »de myriader af former, som udgør Guds form« *(Bhagavad Gita XI*), og at ethvert barn er en mikrokosmisk gengivelse (på et bestemt udviklingstrin) af makrokosmos, så vil opgavens storhed blive indlysende og omfanget af den tjeneste, der kræves af os, vil kalde på alle de bedste kræfter, ethvert menneske måtte råde over på ethvert givet tidspunkt i tid og rum. (ENA e.24; UNT d.38).

(3) Den nødvendige forudsætning for dem, der søger at forstå esoterismen eller at undervise esoterisk studerende, er at understrege energiernes verden og at erkende, at bag alle hændelser i fænomenernes verden (og dermed mener jeg de tre verdener for menneskets udvikling) eksisterer energiernes verden; disse energier er af stor kompleksitet og forskellighed, men alle bevæger sig og fungerer ifølge loven om årsag og virkning. (ENA e.60; UNT d.71).

(4) … Energier (er) i sig selv hverken gode eller dårlige. Den store hvide loge, vort åndelige Hierarki, og Den sorte loge anvender de samme universelle energier, men med helt forskellige motiver og mål; begge grupper består af øvede

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

esoterikere. (ENA e.61; UNT d.72).

(5) … *Virkningen af energiimpulserne beror på responsmekanismens natur*. Et menneske reagerer på energiimpulserne i overensstemmelse med dets udstyr og legemlige natur. Dette er et fundamentalt udsagn. Det er en lov som bør overvejes nøje. Den virkning en mester eller indviet har på mennesker er vidt forskellig, fordi ethvert menneske møder hans vibration med en bestemt type fysisk legeme, en bestemt astral eller emotionel natur, og et sind som i ethvert tilfælde er forskelligt fra alle andres. Anvendelsen af den stimulerende energi vil for enhver være forskellig, dets bevidsthedsfokusering er helt forskellig, dets mentale type er helt anderledes, dets centre og deres aktivitet og indre organisation er anderledes. Det er det samme for grupper, organisationer og nationer. (EXH e.85; HF d.92).

(6) … På grund af talløse tusinder af mænd og kvinders anstrengelser kan energier, som hidtil ikke kunne trænge dybere ind i substansen end til den hierarkiske substans og de højere mentale plan, nu for første gang med held blive forankret på det tætte fysiske plan, eller i det mindste på æteriske plan. Dette er en kendsgerning og mere betydningsfuld end I måske kan forstå. (EXH e.659; HF d.650).

(7) … I alt okkult arbejde har (man) med energi at gøre – energienheder, energi legemliggjort i former, energistrømme i bevægelse – samt at disse energier styrkes og virkeliggør vort formål ved, at vi anvender tanken; de følger gruppens klart definerede tankeretninger. (EP1 e.9; EP1 d.38).

(8) Enhver form er et univers i sig selv, og alle former er levende og vibrerer med guddommelig aktivitet. Vi anvender ordet »energi« som udtryk for denne aktivitet, og længere kan vi endnu ikke gå. Energi er liv, men energi er også død. Aktivitet kan opfattes med sanserne og erkendes i det organiske og ikke-organiske – en lang række af atomare livsvæsener opbygget i struktur efter struktur, og som viser sig at være i uophørlig bevægelse. En lang række af levende strukturer, opbygget i stadigt større og mere inklusive former, viser sig ligeledes at være i uophørlig bevægelse. Disse strukturer viser sig igen at være vibrerende organismer, og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

således udfolder der sig for menneskets bevidste syn intet andet end liv og aktivitet, bevægelse og energi og altid en sammenhæng, en ordnet hensigt, en voksende syntese, en plan og en *vilje*. (EP1 e.194-195; EP1 d.217-218).

(9) Vi har måske, så det næsten grænser til forvirring, fremhævet den uhyre ophobning af tilskyndende energier, som virker igennem hele vort kosmos; det enkelte menneske kan godt blive overvældet af sin følelse af hjælpeløshed og utrolige ubetydelighed. Men dette skyldes kun den forholdsvis uudviklede tilstand, som dets »modtagerapparat« befinder sig i. Når det således er forvirret, bør det huske, at det potentielt ejer den skabende evne til at opbygge og gradvis udvikle en bedre modtagermekanisme, som til sidst vil sætte mennesket i stand til at være modtagelig over for alle impulser og over for enhver type af guddommelig energi. Denne evne kan ikke tilintetgøres og er i sig selv et guddommeligt brændpunkt af energi, som uvægerlig må befordre det gode, som det har påtaget sig under inspiration af universets store arkitekt. Mennesket former alle ting til et guddommeligt forudset mål og vil … gennem sine redskaber Venus og Vulkan, der symboliserer formen og sjælen … føre mennesket fra det uvirkelige til det virkelige. (EA e.403-404; EA d.365).

(10) … (Energi) kan bruges forkert og føre til separation og skabe uro, eller den kan bruges rigtigt og bringe endelig harmoni og forståelse; men energien er der og må øve sine virkninger i alle tilfælde. Som det gælder i det enkelte menneskes liv, vil sjælslivets indvirkning på formaspektet medføre, at en eller anden af strålerne vil dominere og kontrollere. Hvis mennesket eller nationen er åndeligt orienteret, vil energiindvirkningen føre noget godt med sig og stile imod gennemførelsen af den guddommelige plan og således blive fuldt og helt konstruktiv. Hvor personlighedskraften er fremherskende, vil virkningerne blive destruktive og forhindre, at den guddommelige hensigt træder frem. Ikke desto mindre kan og vil selv den destruktive kraft arbejde sig hen imod det gode, for den evolutionære krafts tendens er uforanderlig. Den kan forhales eller fremskyndes i henhold til væsenets hensigt, aspiration eller orientering (hvad enten dette væsen er et menneske eller en nation); den kan

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lade sjælshensigt eller personlighedsegoisme komme til udtryk, men trangen til forbedring vil uundgåeligt sejre. (EA e.458-459; EA d.415).

(11) Misforstår I mig, hvis jeg siger, at sygdom er energi, der ikke fungerer som ønsket eller i overensstemmelse med planen? Indstrømmende energier bringes i forbindelse med kræfter, og følgen bliver et godt helbred, stærke og velegnede former og vital aktivitet. De samme indstrømmende energier kan bringes i forbindelse med de samme kræfter, men følgen bliver nu omvendt, idet der skabes et friktionspunkt, der forårsager sygdom, smerte, lidelse og måske død. Energierne og kræfterne består af samme essentielle guddommelige natur, men det er den etablerede forbindelse, der har skabt problemet. Et studium af sætningen vil klart vise, at en sådan definition kan anvendes til at forklare alle slags vanskeligheder, og at den egentlige årsag til situationen (enten god eller ond) er selve relationsaspektet. Dette udsagn er af største betydning for al jeres tænkning. (EH e.588; EH d.544).

(a) ENERGIIMPULSERS CYKLISKE NATUR

(1) Den rytmiske natur af sjælens meditation må ikke overses i aspirantens liv. Der hersker over alt i naturen ebbe og flod, og i havets tidevand har vi et vidunderligt billede på en evig lov. Efterhånden som aspiranten tilpasser sig sjælslivets tidevand, begynder han at erkende, at der altid sker en indstrømning, en vitalisering og stimulering, som efterfølges af en udstrømning lige så sikkert og uundgåeligt som kraftens uforanderlige love. Denne ebbe og flod kan vi se virke i døds- og inkarnationsprocesserne. Den kan også ses i menneskets lange kæde af liv, for visse liv kan synes at være statiske og begivenhedsløse, langsomme og træge set ud fra sjælens erfaring, mens andre er vibrerende, fulde af erfaring og af vækst. Dette bør huskes af alle jer, der arbejder og søger at hjælpe andre til at leve rigtigt. Befinder de sig i ebbe-stadiet eller er de påvirkede af sjælsenergiens højvande? Gennemgår de en periode med midlertidig ro, som er en forberedelse til større impuls og anstrengelse, så må det arbejde, som skal ydes, være at styrke og stabilisere for at sætte dem i stand til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

at »stå i åndelig væren«. Er de underkastet en cyklisk indstrømning af kræfter, da må den, der støtter, søge at hjælpe med at styre og benytte energien, som, hvis den styres forkert, vil ende i forliste liv, men, hvis den benyttes med klogskab, vil frembringe en fuldstændig og frugtbar tjeneste.

Disse tanker kan også anvendes af dem, der studerer menneskehedens store racemæssige cykler, og meget af interesse vil blive opdaget. Men det er vigtigere for os at vide, at disse cykliske impulser i disciplens liv forekommer med større hyppighed, hastighed og styrke end i det almindelige menneskes liv. De skifter med foruroligende hurtighed. Mystikerens oplevelse af bjerge og dale er blot én måde at udtrykke denne ebbe og flod på. Til tider vandrer disciplen i solskin og til andre tider i mørke; til tider føler han glæde ved sandt fællesskab og til andre tider synes alt tungt og goldt; hans tjeneste er lejlighedsvis en frugtbar og tilfredsstillende oplevelse, og han synes at være i stand til at yde virkelig hjælp; til andre tider føler han, at han intet har at tilbyde, og at hans tjeneste er frugtesløs og tilsyneladende uden resultater. Visse dage står alting klart for ham, og han synes at stå på bjergets top og se ud over et solbeskinnet landskab, hvorfra han ser alt klart. Han kender og føler sig som en Guds søn. Senere synes skyerne imidlertid at sænke sig, og han føler sig ikke sikker på noget som helst og synes intet at vide. Han vandrer i sollyset og er næsten overvældet af solstrålernes glans og varme og spekulerer på, hvor længe denne uensartede oplevelse og voldsomme skiften mellem disse modsætninger skal vare ved.

Når han imidlertid først forstår det faktum, at han oplever virkningerne af de cykliske impulser og af sjælens meditation på sin formnatur, bliver meningen klarere, og han erkender, at det er formaspektet, der svigter i sin respons og reagerer ujævnt på energi. Han lærer da, at så snart han kan leve i sjælsbevidstheden og efter eget ønske opnå den »store højde« (om jeg så må sige), vil formlivets svingninger ikke berøre ham. Han ser da den knivskarpe smalle vej, som fører fra det fysiske livs plan til sjælens rige, og opdager, at når han kan betræde den sikkert, så fører den ham ud af sansernes altid skiftende verden ind i dagens klare lys og ind i virkelighedens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

verden.

Derefter bliver livets formside for ham ganske enkelt et område for tjeneste og ikke en verden for sanseoplevelse. Den studerende bør tænke over denne sidste sætning. Han bør stræbe efter at leve som en sjæl. De cykliske impulser, der udgår fra sjælen, vil derefter erkendes som impulser, han selv er ansvarlig for og selv har sendt ud; han ved da, at han selv er den igangsættende årsag og ikke er underkastet virkningerne. (WM e.62-64; HM d.78-80).

(2) Det daglige livs ebbe og flod under en særlig inkarnation udviser også sine mellemstadier, og dem må aspiranten lære at blive opmærksom på og udnytte. Han må kunne opfatte forskellen mellem intensiv udadrettet aktivitet, perioder med tilbagetrækning og mellemstadier, hvori det ydre liv synes statisk og uden aktiv interesse. Dette må han gøre, hvis han fuldt ud vil anvende de muligheder, som livserfaringerne er bestemt til at give. Hele livet er ikke koncentreret i et voldsomt bestandigt arbejdsjag, og det består heller ikke af en evig siesta. Det har normalt sin egen rytme og vibration og sit eget særlige pulsslag. Visse liv ændrer rytme og aktivitetsform hvert syvende år; andre forandres hvert niende eller elvte år. Yderligere andre virker med kortere cykler, som indeholder måneder med uafladelig stræben fulgt af måneder med tilsyneladende passivitet. Visse mennesker er endvidere så sensitivt indrettede, at de midt i deres arbejde tvinges af begivenheder og omstændigheder til midlertidigt at trække sig tilbage, hvor de assimilerer de lektier, som de har lært under den forudgående arbejdsperiode.

To grupper af mennesker virker uden nogen tilsyneladende ebbe og flod på det fysiske plan, men udviser til stadighed en indre trang til arbejde. Det er mennesker, som er så ringe udviklet, så langt nede (så at sige) på udviklingsstigen og så overvejende animale, at de ikke viser nogen mental reaktion på omstændighederne, men kun et respons på de fysiske behov og anvender tiden til tilfredsstillelse af begær. Dette aftager aldrig, og derfor findes der kun lidt, som kan kaldes cyklisk i deres udtryk. De indbefatter både den ikke-tænkende slider og det uciviliserede menneske. Derefter er der de mænd

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og kvinder, der befinder sig i den modsatte vægtskål, og som har klatret relativt højt op på udviklingsstigen. De er så frigjort fra det rent fysiske og så vidende om begærets natur, at de har lært at bibeholde en kontinuerlig aktivitet – baseret på disciplin og tjeneste. De arbejder bevidst med cykler og forstår på en vis måde deres natur. De evner den guddommelige kunst at trække deres bevidsthed tilbage til sjælens under kontemplation, og de kan kontrollere og på klog måde styre deres arbejde i menneskenes verden. Dette er den lektie, som alle disciple er ved at lære, og dette er den store bedrift, som gøres af menneskehedens indviede og dem, der er skolede. (WM e.514-515; HM d.524-525).

(3) … Cykler af erkendelse må uundgåeligt blive fulgt af perioder med rolig afbalanceret vækst og assimilering. I løbet af disse måneder vil de høje øjeblikke måske høre op, og arbejdet vil fortsætte uden erkendte spændinger og som følge deraf uden øjeblikke af overvældende betydning. Det er lykkeligvis tilfældet. En ubrudt række af åndelig oplysning og uformindskede forsøg på at stille ind på høje kontakter ville i sidste ende sløve redskabet, således at de ægte erkendelser ville tone bort. Tænk over det … og vær taknemmelig for de kommende dage med pligter, med rolig levevis, vedvarende orientering mod lyset, med stille forbindelse med din sjæl, med studier og med tanker. (DNA1 e.323-324; DNT1 d.362).

(4) Alt liv er cyklisk, og det er et punkt, som disciple har en tendens til at glemme og overse. De finder sig mismodige, når den intense *følelse* forlader dem. Den indviede går altid den lige vej mellem modsætningernes par, afklaret og uden angst. (DNA1 e.448; DNT1 d.498).

(5) Aspirantens vej når til tider højdepunkter og kunne beskrives som en række af stabile vækstcykler, der ind imellem understreges af afgrænsede perioder med forceret udvikling, hvori den ene begrænsning efter den anden med magt må fjernes af aspiranten selv. Alle begrænsninger og forhindringer må fjernes. (DNA1 e.598; DNT1 d.659).

(6) Ifølge cyklisk lov findes der perioder med udadvendthed og perioder med tilbagetrækning, perioder med fremgang i et udadvendt tjenestearbejde, og perioder hvor bevidstheden trækker sig tilbage fra det ydre og atter centrerer

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sig ved selve livshjertet. (DNA2 e.115).

(b) ENERGI I TJENESTE

(1) … Vi (vil) begynde med den forudsætning, at *»energi følger tanke«*. Dette er den første og mest grundlæggende så vel som den allerældste af esoterikerens forudsætninger. Den anden har relation til den første og vil indgå i vore betragtninger. Den siger, at *»det øje, der åbnes ved tænkning, sætter energi i bevægelse«*.

Disciple i de tidlige stadier af deres skoling har tendens til at anse energi, som et forråd eller reservoir, som de kan lære at trække på og derigennem sikre sig det kvantum af energi, de har brug for til deres tjeneste og deres behov. Men energi er flydende og i bevægelse. Vi lever i et veritabelt hav af bevægende kræfter, der er kvalificeret på utallige måder, betinget af utallige sind, ofte fejlstyret, til tider klogt styret, alligevel er de alle en del af indholdet i den Ene's sind, i hvem vi lever, røres og har vor væren, og uden for hvis grænsering intet kan eksistere. Disciple har i æoner benyttet de energier og kræfter, der findes i de tre verdener, til personlighedens mål og til at fremme deres hovedinteresser, uanset hvad de måtte være. De har i nogen grad lært at sætte sig i besiddelse af og at anvende et vist mål af sjælsenergi, hvorved de har oplyst deres vej, forbedret deres åndelige udtryk i de tre verdener og udført mindre tjenestearbejde. De er også begyndt at forstå betydningen af intention og af hensigt, medens et indre program kun langsomt er ved at betinge deres daglige liv. Der kommer dog et stadium – et stadium, som det nu er jeres pligt og privilegium at opfatte – hvor en anden kilde af energi, inspiration og lys kan blive tilgængelig for disciple og kan anvendes til tjeneste. Det er energien fra lysets kræfter, som har sit udspring i ashramen, og som udstråler derfra. Selv om I endnu befinder jer i yderkanten af ashramen, kan I åbne jer for disse energier. (DNA2 e.132-133).

(2) … (Den indviede må) lære at skelne mellem de forskellige energier, han kommer i kontakt med. Den indviede skal mestre teknikkerne til at skelne mellem:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Sin egen energi eller de energier, han har udviklet som et resultat af sine livserfaringer ned gennem tiderne eller århundrederne.
2. Sin stråleenergi, der rigtigt anvendt betinger hans arbejde med og for Hierarkiet.
3. Den energi i ashramen, som han selv benytter sig af i processen med at gennemføre de aktiviteter, der er iværksat ved hjælp af impression. I de tidlige stadier kalder han denne energi for sin mesters, men senere lærer han, at den i virkeligheden er en energi, der er fremkaldt af hans mesters gruppe, ashramen.
4. Hierarkisk energi eller energi fra visse tilknyttede ashramer eller fra hele gruppen af ashramer, selve Hierarkiet. Denne højt kvalificerede og meget kraftfulde energi kan først benyttes, når disciplen har fortjent retten til visse privilegier, og man har tillid til, at han anvender kræfterne korrekt.
5. Energien fra Hierarkiets overhoved eller Kristus-kraften, som den til tider kaldes. Denne kraft tilfører til de normalt anvendte energier visse betingende kvaliteter, som udstråler fra Shamballa, og som derfor har relation til viljesaspektet. Denne type kraft har hidtil ikke været tilgængelig for de aktive disciple, men det er den nu, idet den er blevet frigjort ved Wesak-festen i år (1948). Selv nu kan den kun benyttes af højt betroede disciple, og normalt kun af disciple, hvis stråler for de to vigtige legemer, sjælen og personligheden, er første stråle for magt eller vilje og anden stråle for kærlighed-visdom. Der findes naturligvis undtagelser til denne regel, og sådanne undtagelser vil blive flere og flere, efterhånden som tiden iler. Men i vor tid skaber første og anden stråle legemer den mindste modstand. (DNA2 e.374-375).

(3) Enhver indviet er selv et polariseret punkt af præcipiteret energi. Enhver indviet arbejder fra et kendt polarisationspunkt, og hans hovedopgave er at præcipitere energi for at belive, stimulere og skabe det, der kræves

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

øjeblikkeligt i alle områder af guddommelig aktivitet. Okkult lydighed er i virkeligheden evnen til at arbejde med disse energier i relation til planen, selv om den indviede kun har kendskab til en lille del af planen. Han bliver en del af en stor gruppe, der fordeler energi. (DNA2 e.432).

(4) Indvielse er i virkeligheden en proces, hvor den indviede lærer, hvordan han skal arbejde med energi, hvordan han skal anvende de skabende, tiltrækkende og dynamiske energier i overensstemmelse med den hierarkiske plan for at tilvejebringe præcipitationen af den planetariske hensigt i det ydre manifestationsområde. (DNA2 e.434).

(c) DET ÆTERISKE VEHIKEL (VITALLEGEMET)

(1) Livet selv, den skoling, der gives i fremtiden, videnskabens konklusioner og en ny civilisationsform vil altsammen i stadig stigende grad koncentrere sig om denne enestående substans, som er den egentlige form, efter hvilken alle fysiske legemer i alle naturriger dannes. Bemærk udtryksmåden.

… Det æteriske legeme eksisterer i subtil æterisk substans, og i grunden findes der ikke nogen virkelig kløft; der er kun menneskehedens ignorering af et aspekt af det fysiske legeme, som er af langt større betydning end det tætte fysiske vehikel. Menneskets bevidsthed er i dag fysisk-astral, og eksistensen af de betingende energier er ignoreret, overset og (fra bevidsthedens standpunkt) ikke-eksisterende.

En af de vigtigste opgaver for okkulte forskere i dag er at bevidne eksistensen af det æteriske legeme; den moderne videnskab er således allerede ved at bekræfte det, fordi dens forskning nu har bragt den ind på energiernes område. Elektroterapi, den voksende erkendelse af, at mennesket er elektrisk af natur og forståelsen af, at selv atomet, som et tilsyneladende livløst objekt, er et levende vibrerende væsen, dokumenterer dette okkulte synspunkt. Generelt set var videnskaben forud for esoterismen i sin opdagelse af energi som en dominerende faktor i ethvert formudtryk. … Den kendsgerning, at alle manifesterede former er former for energi, og at menneskets sande form ikke er nogen undtagelse,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

er videnskabens gave til menneskeheden, og ikke okkultismens. (TEL e.139-140; TEL d.132-133).

(2) Her kommer et fundamentalt udsagn – så fundamentalt, at det bestemmer og kontrollerer al tænkning vedrørende det æteriske legeme:

> *Æterlegemet er hovedsageligt dannet af den eller de dominerende energier, som mennesket, gruppen, nationen eller verden reagerer på i enhver given tidsperiode eller verdensepoke.*

Hvis I klart skal forstå dette, er det nødvendigt, at jeg fremfører visse fundamentale udsagn om det æteriske legeme, som kan vejlede den studerendes tænkning. Hvis de ikke gør det, vil han nærme sig sagen fra en forkert vinkel; det gør den moderne videnskab ikke. Den moderne videnskabs begrænsning ligger i dens manglende vision; håbet for den moderne videnskab består i, at den virkelig anerkender sandheden, når der foreligger bevis. Sandhed under alle omstændigheder er afgørende, og i den henseende giver videnskaben det ønskede eksempel, skønt den ignorerer og foragter okkultismen. Okkulte forskere skaber hindringer for sig selv enten ved den måde, de præsenterer sandheden på, eller ved falsk beskedenhed. Begge dele er lige dårligt.

Der er seks vigtige udsagn, som ligger til grund for alle betragtninger over det æteriske legeme, og jeg vil gerne præsentere dem for den studerende som et første skridt:

1. Der er intet i det manifesterede univers – solar, planetarisk eller i de forskellige naturriger – som ikke har en energiform, subtil og uhåndgribelig og dog substantiel, der kontrollerer, styrer og betinger det ydre fysiske legeme, og som er det æteriske legeme.
2. Den energiform – som ligger bag solsystemet, planeterne og alle former inden for deres bestemte afgrænsede omkreds – er selv betinget og styret af den fremherskende solare eller planetariske energi, som uophørligt og uden afbrydelse i tid skaber den, forandrer og kvalificerer den. Det æteriske legeme er underkastet en uophørlig

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forandring. Dette gælder makrokosmos såvel som mennesket, mikrokosmos og – gennem menneskeheden – til sidst og på mysteriøs vis også de underliggende naturriger. I dyreriget og planteriget er det allerede tydeligt.

3. Det æteriske legeme er sammensat af indbyrdes afhængige og cirkulerende kraftstrømme, der kommer fra et eller fra flere af vort planetariske livs syv plan eller bevidsthedsområder.
4. Disse energistrømme og dette system af tæt sammenvævede kraftstrømme er relateret til de syv brændpunkter eller centre, som findes i det æteriske legeme. Disse centre har hver især relation til visse typer af indstrømmende energi. Når den energi, der når æterlegemet, ikke forbindes med et specielt center, forbliver det center uvirksomt og sovende; når den forbindes, og centret er sensitivt over for denne påvirkning, da bliver centret levende og modtageligt og udvikler sig til en kontrollerende faktor i dette menneskes liv på det fysiske plan.
5. Det tætte fysiske legeme, der består af atomer – hver med sit eget individuelle liv, lys og aktivitet – holdes sammen af og er udtryk for de energier, som æterlegemet består af. Disse er, som vi skal se, af to slags:

   a. De energier, der (gennem sammenknyttede »strømme af stærk energi«) danner det underliggende æteriske legeme som helhed og i relation til alle fysiske former. Den form er da kvalificeret af det *almene* liv og vitaliteten på det plan, hvor legemets beboer fungerer, og det vil sige, hvor hans bevidsthed normalt befinder sig.
   b. De særlige og specialiserede energier, som mennesket (på sit særlige udviklingstrin, i sine daglige livsomstændigheder og gennem sine medfødte anlæg) *vælger* at lade styre sine daglige aktiviteter.

6. Det æteriske legeme har mange kraftcentre, der kan reagere på en mangfoldighed af energier fra det planetariske liv, men vi skal kun beskæftige os med de syv vigtigste centre,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som responderer på de syv strålers indstrømmende energier. Alle mindre centre betinges af de syv større centre; dette er et punkt, som de studerende er tilbøjelige til at glemme. Det er her, at viden om egoets og personlighedens stråler især er nyttig.

Man ser derfor tydeligt, hvor overordentlig vigtigt dette tema om energierne bliver, fordi det er bestemmende for og gør mennesket til det, det er i ethvert givet øjeblik, og ligeledes antyder det det plan, hvor et menneske skulle fungere og måden, hvorpå det skulle styre sine omgivelser, livsomstændigheder og alle forhold. Hvis det forstår dette, vil det også være i stand til at forstå, at det må flytte sin opmærksomhed fra det fysiske eller astrale plan til det æteriske bevidsthedsplan; menneskets mål vil da være at afgøre, hvilken energi der burde beherske dets daglige udtryk (eller energier, hvis det er en fremskreden discipel). Det vil også forstå, at ligesom dets holdning, færdigheder og forståelse stadig skifter til et stedse højere niveau, sådan vil dets æteriske legeme bestandigt forandre sig og respondere på nye energier. Disse energier vil det *med vilje* bringe ind; her er brugen af vendingen »med vilje« på sin plads. (TEL e.141-144; TEL d.134-136).

(3) Udviklingsstadiet bestemmer omfanget af det område, det æteriske legeme indtager ud over det fysiske legemes overflade. Det kan være nogle få centimeter eller flere. (TEL e.145; TEL d.137).

(4) Inde i det fysiske legeme gennemtrænger det æteriske legemes netværk hver eneste del. Det er på nuværende tidspunkt især forbundet med nervesystemet, som »fødes«, næres, kontrolleres og forsynes med energi af sin æteriske genpart. Denne genpart er til stede i millioner af bittesmå strømme eller energilinjer, som østens okkultister har givet navnet »nadier«. Disse nadier er formidlere af energi. (TEL e.145; TEL d.137).

(5) … De syv centre (befinder sig *ikke*) i det tætte fysiske legeme. De eksisterer *kun* i æterisk substans og i den æteriske såkaldte aura uden for det fysiske legeme. (TEL e.146; TEL d.138).

(6) Den stærke virkning af energiernes indstrømning via

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

energilegemet har selv automatisk skabt disse centre eller kraftreservoirer, disse fokuseringspunkter for energi, som det åndelige menneske må lære at anvende, og ved hvis hjælp han kan lede energi derhen, hvor der er brug for den. (TEL e.146; TEL d.138).

(7) Enhver form er (fordi den udgør et sammensat område af substantielle liv eller atomer) et center i det æteriske legeme af den form, som den udgør en bestanddel af. Den har som sin eksistensbasis et levende dynamisk punkt, der integrerer formen og opretholder den i essentiel væren. Denne form eller dette center – stort eller lille, et menneske eller et substansatom – er forbundet med alle andre former og udtryk for energier i det omgivende rum, hvor den er automatisk modtagelig over for nogle og afvisende over for andre, som den helt enkelt ignorerer. Den forstærker eller transmitterer andre energier, som udstråler fra andre former og bliver derved på sin side en indtryksgiver. I ser derfor, hvor forskellige sandheder nærmer sig hinanden og blandes, idet de tvinger os til at bruge de samme terminologier for at udtrykke de samme faktiske sandheder eller ideer. (TEL e.179-180; TEL d.166).

(8) Det æteriske legeme har én stor opgave. Denne opgave er at vitalisere og føre energi til det fysiske legeme, hvorved det integreres i jordens og solsystemets energilegeme. Det består af et netværk af energistrømme, af kraft- og lysbaner. Det udgør en del af det store netværk af energier, der ligger bag alle former, store som små (mikrokosmiske og makrokosmiske). Ad disse energibaner strømmer de kosmiske kræfter på samme måde, som blodet strømmer gennem venerne og arterierne. Denne konstante individuelle – menneskelige, planetariske og solare – cirkulation af livskræfter gennem alle formers æteriske legeme er basis for alt manifesteret liv og er et udtryk for alt livs grundlæggende enhed. (EH e.2-3; EH d.14).

(9) Det æteriske legeme er fundamentalt det mest betydningsfulde responsapparat, som mennesket besidder, idet det ikke kun betinger, at de fem sanser fungerer rigtigt, og som følge deraf sikrer de fem afgørende kontaktpunkter med den konkrete verden. Det sætter også mennesket i stand til at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sanse de mere subtile verdener, og når det vitaliseres og styres af sjælen, står porten til de åndelige områder også vidt åben. (EH e.83; EH d.88).

(10) En forståelse af, hvad jeg har sagt, vil føre den seriøse studerende til en mere praktisk indstilling til centrene og også til en fast beslutning om at gøre hans aktive strålingssfære mere gavnlig for hans medmennesker. Grunden hertil vil være, at hans indstilling vil udtrykke den subjektive ånds kvalitet og ikke – som hidtil – den ydre materies. Glem ikke, at det æteriske legeme er et materielt og substantielt legeme og derfor en integreret del af det fysiske plan; glem ikke, at det er bestemt til først og fremmest at bære det emotionelle og mentale plans energier i det ubevidste eksperimentelle stadium af inkarnationerne; at det også er bestemt til at bære sjælens trefoldige energier på et stadium af *bevidst* opnået erfaring; og at det tillige er bestemt til, når antahkaranaen er bygget, at bære monadens energier på et stadium af bevidst manifesteret guddommelighed. Kan I se skønheden i den åndelige proces og den hjælp, som ydes menneskesønnerne på alle stadier af deres tilbagevenden til det centrum, hvorfra de udgik? (TEL e.176; TEL d.163).

(d) VÆKNING AF CENTRENE

(1) Det spørgsmål opstår nu: Hvorledes kan denne opvækkelse og koordination bringes i stand? Hvilke skridt må der tages for at frembringe denne vitalisering og den endelige syntheseskabende aktivitet af de tre centre? … Aspiranten er ofte ivrig efter at få fortalt nye ting, og når han får fortalt en eller anden gammel sandhed – så gammel og så velkendt, at den ikke mere formår at fremkalde en respons – så føler han, at læreren har svigtet ham, og han bukker under for en følelse af meningsløshed og depression. … Lad os … nummerere (forudsætningerne) i en opstilling og derefter beskæftige os kort med hvert punkt.

1. Karakterens opbygning, den første og væsentligste

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nødvendighed.
2. Ret motiv.
3. Tjeneste.
4. Meditation.
5. Et teknisk studium af videnskaben om centrene.
6. Åndedrætsøvelser.
7. Indlæring af viljens teknik.
8. Udvikling af evnen til at anvende tiden.
9. Opvækkelse af kundalini-ilden.

… Indser I helt den kendsgerning, at såfremt I gjorde fuld brug af enhver oplysning, som gives under jeres skoling og gjorde den til noget virkeligt i jeres egen erfaring, og såfremt I i jeres daglige liv ville virkeliggøre den lære, som langsomt men sikkert er meddelt jer, så ville I meget snart stå foran indvielsens port? Erkender I, at sandheden må praktiseres i det daglige liv, før en ny sandhed uden risiko kan meddeles? …

Ret motiv. … Det spørgsmål, som den søgende nu stiller, og som kun han selv har ret til at besvare, er: Hvilket motiv styrer min aspiration og stræben? Hvorfor forsøger jeg at bygge på et sandt grundlag? Hvorfor påkalder jeg så flittigt min sjæl?

Udviklingen af ret motiv er en fremadskridende bestræbelse; og når man opdager sig selv, så skifter brændpunktet for ens bevæggrund konstant, efterhånden som lyset skinner mere vedholdende på ens vej, og et nyt og højere motiv dukker konstant op. Lad mig igen illustrere: En aspirant på begyndelsesstadiet er praktisk taget altid hengiven. For at komme på højde med de krav, en elsket ven og lærer opstiller, kæmper og stræber han og får fodfæste. Genstanden for hans hengivenhed og brændende anstrengelser erstattes senere af hengivenhed for en af de store, menneskehedens ældre brødre. Han vier alle sin naturs evner og kræfter i deres tjeneste. Denne bevæggrund erstattes på sin side med sikkerhed og i stigende grad af en levende kærlighed til menneskeheden, og kærlighed til et enkelt individ (det være sig nok så fuldkomment) viger for kærligheden til hele menneskeheden som broderskab. Efterhånden som sjælen får mere og mere kontrol over sit redskab, og sjælens natur manifesteres, så

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

erstattes til stadighed endog denne kærlighed af kærlighed til idealet, til planen og til de hensigter, der ligger bag selve universet. Mennesket vil komme til at opfatte sig selv som intet andet end en kanal, gennem hvilken åndelige kræfter kan virke, og det vil erkende sig selv som en del af det ene liv. Derefter vil det endog se selve menneskeheden som en relativ og mindre betydningsfuld del, og det fordyber sig helt i den store vilje.

Tjeneste. Et studium af ret motiv fører helt naturligt til ret tjeneste og forløber ofte i sin objektive form parallelt med den motiverende bevidsthed. Ud fra tjeneste som et udtryk for kærlighed til et enkelt menneske, til familie eller til nationen, vokser ønsket om at tjene et medlem af Hierarkiet, en mesters gruppe og derefter menneskeheden. Til sidst udvikles der en bevidsthed om planen og en bevidsthed om at tjene den og hellige sit liv til den bagved liggende hensigt hos den store eksistens, som har frembragt alt til opfyldelse af et eller andet specielt mål. (WM e.200-204; HM d.213-217).

(2) … Det (må) nøje erindres, at aspirantens hovedopgave er at håndtere energier, både dem inde i ham selv og dem i den fysiske fænomenale og ydre manifestations verden. Dette indebærer derfor en forståelse af centrene og deres opvækkelse. Men forståelsen må komme først, og opvækkelsen følger på et langt senere tidspunkt. Denne opvækkelse forekommer i to stadier:

Først kommer det stadium, hvor de syv centre automatisk bringes til den rette rytme, vitalitet og vibrerende aktivitet ved et disciplineret liv og ved renselse af tankelivet. Dette stadium indebærer ingen fare, og det tillades ikke aspiranten at have nogen målrettet tanke i forbindelse med centrene. Med dette mener jeg, at det ikke tillades ham at koncentrere sin tanke på et eller andet af centrene, og han må heller ikke forsøge at opvække eller vitalisere dem. Han må forblive fordybet i problemet med at rense de legemer, hvori centrene befinder sig, hvilket hovedsageligt er det astrale, det æteriske og det fysiske legeme, og bestandig huske, at det endokrine system og specielt de syv vigtige kirtler er de virksomme ydre manifestationer af de syv store centre. På dette stadium arbejder aspiranten omkring centrene og beskæftiger sig med

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det omgivende stof og med den levende substans, som helt omgiver dem. Dette er alt, som flertallet uden risiko kan gøre, og det er dette stadium, som størstedelen af aspiranter i verden i dag er engageret i, og som de i lang tid endnu skal forblive engageret i.

Det andet stadium er det, hvor centrene gennem det tidligere stadiums effektive virke bliver det, der esoterisk kaldes »befriede inde i fængslet«; de kan nu – under en lærers rette vejledning – underkastes bestemte metoder til opvækkelse og opladning; metoderne er forskellige alt efter aspirantens personlighedsstråle og egoiske stråle. Heraf kommer emnets vanskelighed og det umulige i at give generelle og fuldstændige regler. (WM e.587-588; HM d.595-596).

(3) Jeg vil her pege på to andre forhold for på den måde at tydeliggøre hele situationen. Der findes megen forvirring, når det gælder spørgsmålet om centrene og megen fejlagtig undervisning, som vildleder mange og forårsager en hel del misforståelse.

For det første vil jeg sige, at et arbejde, som indebærer stræben efter at opvække centrene, aldrig burde foretages, så længe aspiranten er vidende om bestemte urenheder i sit liv, eller hvis det fysiske legeme er svagt eller sygt. Det bør heller ikke udøves, når de ydre omstændigheders pres er således, at der ikke findes plads eller mulighed for ro og uafbrudt arbejde. For det øjeblikkelige og fokuserede arbejde på centrene er det væsentligt, at der findes mulighed for timer i tilbagetrukkethed og uden forstyrrende afbrydelser. Dette kan jeg ikke betone stærkt nok, og jeg gør det for at vise den ivrige studerende, at der under denne periode af vor historie kun findes få mennesker, hvis liv tillader denne afsondrethed. Dette er imidlertid en meget fordelagtig omstændighed, som ikke skal beklages. Kun én aspirant ud af tusinde befinder sig på det stadium, hvor han burde begynde at arbejde med energien i sine centre, og måske er selv denne vurdering for optimistisk. Det er langt bedre, at aspiranten tjener, elsker, arbejder og disciplinerer sig selv og lader sine centre udvikles langsommere og derfor mere sikkert. De vil uundgåeligt udvikle sig, og jo langsommere og sikrere metoden er (i det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

store flertals tilfælde) desto hurtigere er den. For tidlig udfoldelse medfører tab af megen tid og fører ofte spirerne med sig til langvarige vanskeligheder. (WM e.589-590; HM d.597-598).

(4) … Arbejdet i forbindelse med centrene er uløseligt forbundet med sand åndelig udvikling og bør foregå helt mekanisk og automatisk. Centrene er fysiske, da de er dele af det æteriske legeme og består af æterisk stof, og deres funktion er ganske enkelt at give den energi til kende, der strømmer til det fra det astrale legeme, fra sindet og fra sjælen (dvs. fra tre steder). (DNA2 e.604).

(5) Jeg anviser ingen fremgangsmåde til at vække centrene på, idet den rette tilskyndelse, stadig reaktion på højere impulser og praktisk erkendelse af inspirationens kilder automatisk og uden risiko vil bringe centrene i nødvendig og passende aktivitet. (GLA e.261; BLV d.235).

(6) … (Hvis) stimuleringen og denne opvågnen (af centrene) bliver forceret ved hjælp af øvelser af forskellig art før den studerende er rede og før de forskellige legemer er koordinerede og udviklede, da styrer aspiranten mod katastrofen. Åndedrætsøvelser eller pranayama træning bør aldrig finde sted uden kyndig vejledning og kun efter mange års åndelig praksis, hengivenhed og tjeneste; koncentration på centrene i energilegemet (i den hensigt at vække dem) må altid undgås; det vil forårsage overstimulering og åbne døre til astralplanet, som den studerende kun vanskeligt kan lukke igen. (EXH e.18; HF d.28).

(e) AURAEN

(1) En hvilken som helst livsforms aura kan defineres som kvaliteten af en sfære af strålingsaktivitet. Der kendes endnu kun meget lidt til auraer, og der er skrevet meget tåbeligt om dette emne. Auraen beskrives sædvanligvis som farve og lys, alt efter synets udviklingsstadie hos den, der ser, og det sanseapparat, som anvendes. Kun to ord beskriver en aura fra den okkulte videns synsvinkel, og det er »kvalitet« og »indflydelsessfære«. Det, som den clairvoyante i virkeligheden kontakter er et *indtryk*, som sindet hurtigt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

oversætter til farvesymbolik, hvor der egentlig ikke er nogen farve til stede. Det at se en aura er i virkeligheden en bevidsthedstilstand. At seeren i al sin oprigtighed tror, at han har registreret en farve, en række farver eller lys er helt rigtigt i mange tilfælde, men hvad han rent faktisk har registreret er kvaliteten af en sfære af strålingsaktivitet. Det gør han, når hans egen sfære af strålingsaktivitet er af samme art og kvalitet, som den kontaktede. De fleste seere registrerer en persons eller en gruppes astrale vibrationssfære og det gennem deres eget astrale legeme. En sandheds eller et mentalt begrebs indtryk og erkendelse er på samme måde udtryk for en lignende kontakt, der i dette tilfælde bringes ind i sindets område. (DNA1 e.752; DNT1 d.827).

(2) Det er væsentligt at forstå, at sensitivitet over for indtryk er en normal og naturlig udvikling, parallel med åndelig udvikling. Jeg gav jer en nøgle til hele processen, da jeg sagde at:

> *»Indtryksmodtagelighed vedrører skabelsen af en magnetisk aura, på hvilken de højeste impressioner og indtryk kan spille«.*

Jeg ønsker at I tænker dybt over disse ord. Efterhånden som disciplen begynder at vise sjælskvalitet, og det andet guddommelige aspekt tager ham i besiddelse og kontrollerer og former hele hans liv, vil den højere sensitivitet udvikle sig helt automatisk; han bliver en magnet for åndelige ideer og begreber; han drager til sit bevidsthedsområde omridset og senere detaljerne af den hierarkiske plan; han bliver til sidst opmærksom på den planetariske hensigt; alle disse indtryk er ikke noget, han må søge og under stort besvær tilegne sig viden om, gribe og holde fast på. De trænger ind i hans bevidsthed, *fordi* han har skabt en magnetisk aura, der påkalder dem og bringer dem »ind i hans sind«. Denne magnetiske aura begynder at forme sig fra det første øjeblik, han kommer i kontakt med sin sjæl; den uddybes og vokser, efterhånden som disse kontakter tiltager og til sidst bliver en vanemæssig bevidsthedstilstand; dermed er han altid og efter ønske i forbindelse med sin sjæl, det andet guddommelige aspekt.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Det er i virkeligheden denne aura, som er det reservoir af tankesubstans, han åndeligt kan forlade sig på. Han er fokuseret på mentalplanet. Han er ikke længere under kontrol af sin astrale natur; han har succes med at bygge antahkaranaen, ad hvilken de højere indtryk kan flyde; han lærer ikke at forøde denne indstrømning, men at akkumulere i sin aura (som han har omgivet sig med) den viden og visdom, som han indser, at han behøver i sin tjeneste for sine medmennesker. En discipel er et magnetisk center af lys og viden i den udstrækning, som hans magnetiske aura af ham holdes i en tilstand af modtagelighed. Den påkalder da konstant højere indtryk; den kan også sættes i »distribuerende aktivitet« af det, som er lavere og kræver hjælp. Disciplen bliver derfor i tidens fylde en lille eller minutiøs modsvarighed til Hierarkiet – invokativ, dvs. påkaldende, som det er i forhold til Shamballa, og let at fremkalde på menneskers forlangende. Dette er forhold, som fortjener den dybeste overvejelse. De indebærer en grundlæggende erkendelse af spændingspunkter og deres følgende ekspansion til magnetiske auraer eller områder, egnet for invokation og evokation.

Disse sensitivitetsområder gennemløber tre stadier, som det dog ikke er min hensigt at uddybe nærmere:

1. Sensitivitet over for indtryk fra andre mennesker. Denne sensitivitet bliver til nytte i tjenesten, *når* den nødvendige magnetiske aura er udviklet og bragt under videnskabelig kontrol.
2. Sensitivitet over for gruppeindtryk – overføring af ideer fra gruppe til gruppe. Disciplen kan blive et modtageligt redskab i enhver gruppe, han måtte tilhøre, og denne evne er tegn på fremskridt for hans vedkommende.
3. Sensitivitet over for hierarkiske indtryk, der når disciplen via antahkaranaen og – senere – fra Hierarkiet som helhed, når han har opnået nogle af de højere indvielser. Dette er tegn på en evne til at registrere indtryk fra Shamballa.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Det ville være nyttigt, hvis vi nu behandlede tre punkter, som er forbundet med sensitivitet over for indtryk, med skabelsen af det resulterende tankereservoir og med modtagelighed for en efterfølgende invokativ appel. Disse tre punkter eller processer er:

1. Registrering.
2. Optegnelse eller fiksering af fortolkningerne.
3. Den resulterende invokative respons.

Jeg vil minde jer om, at auraen, som enhver af jer har skabt omkring den centrale kerne af jeres inkarnerede selv eller sjæl, er et fragment af den overskyggende sjæl, der bragte jer i manifestation. Denne aura er (som I ved) sammensat af det æteriske legemes udstråling, og dette legemliggør på sin side tre energityper, for hvilke I er personligt ansvarlige. Disse tre energityper er (sammen med pranaenergien, som udgør det æteriske legeme):

1. Helbredsauraen. Den er grundlæggende fysisk.
2. Den astrale aura, der som regel er langt den mest dominerende faktor, vidtstrakt og kontrollerende.
3. Den mentale aura, som i de fleste tilfælde er relativt lille, men som udvikler sig hurtigt, når først disciplen *bevidst* tager hånd om sin egen udvikling, eller når først personligheden er polariseret på det mentale plan. Den tid vil engang komme, hvor den mentale aura vil udslette (hvis jeg kan bruge sådan et udtryk) den emotionelle eller astrale aura, og da vil sjælens egenskab, kærlighed, skabe en erstatning, således at den nødvendige sensitivitet ikke helt forsvinder, men bliver af en højere og langt mere intens natur.

I denne trefoldige aura (eller mere korrekt, firfoldige, hvis man regner det æteriske legeme med) lever og røres og eksisterer ethvert individ; det er denne levende, vitale aura, som er modtageren, der optegner alle indtryk, både objektive og subjektive. Den er »redskabet for sensitiv respons«, som den iboende sjæl må kontrollere og bruge for at registrere

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indtryk eller lede æteriske eller mentale indtryk ud i menneskers verden. Et astralt indtryk er rent selvisk og individuelt, og skønt det kan påvirke et menneskes omgivelser, styres det ikke som de andre registrerede energier. Det er auraen, som i overvejende grad skaber den virkning, som en person har på dem, han er knyttet til; det er ikke først og fremmest hans ord, der skaber reaktioner, selv om de formodes at udtrykke hans tænkning og reaktioner, men som sædvanligvis er udtryk for hans emotionelle begær.

Vi går derfor alle rundt med en subjektiv mekanisme, som er et sandt og fuldkomment billede af vort specielle trin i udviklingen. Det er auraen, som en mester studerer, og det er en faktor af overordentlig betydning i en discipels liv. Sjælens lys i auraen og den tilstand, auraens forskellige aspekter opviser, angiver, hvorvidt en discipel er ved at nærme sig discipelskabets vej eller ej. Når de emotionelle reaktioner aftager, og det mentale redskab klargøres, kan aspirantens fremskridt nøjagtigt vurderes. Jeg må bede jer skelne klart mellem astrallegemet og mentallegemet og det, som de udstråler. Disse såkaldte legemer er substantielle af natur; auraen er udpræget udstrålende og udgår fra ethvert substantielt legeme i alle retninger. Dette er et faktum, som I meget omhyggeligt må notere jer.

Aspirantens problem, når han »skaber« sin magnetiske aura, er selv at trække sig tilbage og dermed formindske omfanget og virkningen af sin astrale aura, men udvide og forøge den mentale auras styrke. Det må erindres, at størstedelen af aspiranter så afgjort er polariseret i den astrale natur, og at deres problem derfor er at opnå en anden polarisering og blive fokuseret på det mentale plan. Dette tager sin tid og koster store anstrengelser. Til sidst – som nævnt før – vil sjælens udstråling erstatte den nuværende emotionelle aktivitet hos aspiranten, og denne udstråling er i virkeligheden en udstråling fra kærlighedsbladene i den egoiske lotus. (TEL e.95-99; TEL d.93-96).

(3) »Strålingssfæren« er et stærkt redskab i tjenesten, og den forpligtede discipel skulle kultivere dens udvidelse og renhed ved kontakt. Der er en sand okkult lære i *Det nye testamentes* udsagn om, at »Peters skygge, når han passerede,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

helbredte«. Hans aura var af en sådan art, at den havde en velgørende virkning, hvor som helst og når som helst den berørte eller kom i kontakt med dem, der befandt sig i hans nærhed. Kristi kontrol over sin aura var sådan, at »han vidste, når kraft udstrømmede fra ham« – han vidste med andre ord, at helbredende energier var sendt gennem et af hans centre til en trængende person eller gruppe af personer. Det er også auraen og dens tiltrækningskraft og stabilitet, som holder en gruppe sammen, som fastholder en tilhørerskares opmærksomhed, og som gør et menneske betydningsfuldt alt efter den bestemte måde, hvorpå det nærmer sig sine medmennesker. »Strålingssfæren« er let at bestemme for dem, der kan studere den og betragte virkningen af dens udstråling på mennesker i deres samfund og deres omgivelser. En udpræget emotionel person, der virker gennem et overudviklet og ukontrolleret solar plexus center, kan ødelægge et hjem eller en institution. Jeg giver dette som eksempel. Et lysende, skabende liv, der bevidst anvender hjerte- eller strubecenter, kan bringe inspiration til hundreder. Dette er noget, som fortjener dyb eftertanke. I må imidlertid huske, at disse centre bringes i funktion gennem kultivering af visse dyder og *ikke* ved meditation eller koncentration på centrene. De bringes automatisk i den nødvendige strålende tilstand gennem rigtig levevis, høj tænkning og kærlig handling. Disse dyder vil nok forekomme jer kedsommelige og uinteressante, men de er højst virksomme og videnskabeligt effektive til at bringe centrene i den ønskede strålingsaktivitet. Når arbejdet er gjort, og når alle centrene er levende områder for udadrettet, strålende aktivitet, svinger de ind i hinandens indflydelsessfære, således at den indviede bliver et center af levende lys og *ikke* en sammensætning af syv udstrålende centre. Tænk over dette. (TEL e.174-175; TEL d.162-163).

(f) UDSTRÅLING

(1) Du er i en position, hvor du kan yde megen tjeneste for andre. Din anvendelighed afhænger af din evne til at opnå en stadig indre vækst og progressiv erkendelse og din deraf følgende evne til at møde alle, som søger din hjælp, i en ånd

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af kærlighed, fri for personlig kritik og med … intelligent tilbageholdenhed … Intensiveringen af din auras kraft (din personligheds udstråling) er særdeles ønskelig, for det er gennem den rette brug af auraen, at vi stimulerer andre til fornyet anstrengelse eller mindsker deres stærke udtryk. Denne intensivering er afhængig af kvaliteten, styrken og tempoet i dit subjektive liv. (DNA1 e.229-230; DNT1 d.261-262).

(2) Enhver discipel er et brændpunkt for et vist mål af kraft. Jo mere fremskreden disciplen er, desto større er den kraft eller energi, som vil udstråle fra ham. Derved opstår nødvendigvis situationer, som den mindre udviklede discipel må håndtere. Den sande discipel gør aldrig dette med forsæt. Den teori (der er så fremherskende blandt okkulte grupper), at lederen eller en anden arbejdende seniordiscipel må fremkalde situationer for at kunne udvikle eleven, er i modstrid med okkult lov. Det øjeblik du imidlertid træder inden for rækkevidden af en mesters udstråling eller nær på en discipel, som står over dig, må visse ting nødvendigvis finde sted i dit liv. Stråling er virkningsfuld, når den modtages på rette måde, registreres korrekt, og når den bevidst bruges til at foretage de fornemmede og nødvendige forandringer. (DNA1 e.740; DNT1 d.814-815).

(3) Du har behov for at fundere over hele emnet om indflydelsessfærer. Det er nært forbundet med emnet om auraen og dens esoteriske omkreds. Det omhandler »lyden« fra disciplens liv og naturen og kvaliteten af de udstrålinger, der udgår fra det »sted, hvor han står«. Det har også tilknytning til hele temaet om retning og om et åndeligt ståsted og til de magnetiske virkninger fra foreningen af sjæl og personlighed. Der er tendens til at betragte problematikken vedrørende udstråling og magnetisk påvirkning ud fra en ensidig synsvinkel. Det gælder specielt den discipel, der iagttager, hvordan hans udstråling og magnetisme virker på dem, han er i kontakt med. Der findes dog også en anden synsvinkel. De egenskaber, der udvikles automatisk, ligger bag hele temaet om karma, og de tiltrækker det til disciplen, der kan hindre ham så vel som hjælpe ham. Hans aura – der er en kombination af udstrålinger, energier og ordnede kræfter –

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kan frastøde det gode og tiltrække det dårlige og omvendt. Auraen kan være betingende for tendensen i disciplens liv via de mennesker, han har kontakt med, og via de relationer han har etableret. Auraen er en af de vigtigste faktorer, når der skal træffes et valg. Det vil jeg bede dig tænke over. (DNA2 e.537-538).

(4) Hele spørgsmålet om udstråling og magnetisme begynder … at gøre sig gældende allerede ved tilrettelæggelsen af hierarkiske arbejdsmetoder. Når disciplen har opnået en bevidst relation mellem hoved- og hjertecenter, bliver han automatisk åndelig magnetisk, og han kan begynde at fornemme sin udstråling. Gradvis gør denne magnetisme og udstråling sig mærkbar i disciplens omgivelser og vækker respons hos andre. Men ikke alene det, for denne magnetisk-udstrålende vibration tiltrækker også mesterens opmærksomhed, og disciplen finder frem til ashramen ved hjælp af udstrålingen fra sin egen udstrålende aktivitet, der er beslægtet med ashramens udstråling. Den intensive skoling, han modtager i ashramen, gør ham stadig mere åndeligt effektiv og »esoterisk tiltrækkende« i menneskenes verden. Han fortsætter sin opgave med at samle dem omkring sig, som han kan hjælpe, og som betragter ham som deres hjælper og vejleder. Således dannes en ashram – hver discipel bidrager med sin strålevibration, og processen tager lang tid og kræver mange inkarnationer med udvikling af valg og udstråling. (DNA2 e.560).

24
Telepati

(a) TELEPATISK KOMMUNIKATION

(1) … Denne (telepatiske) kommunikationsproces … (har) altid været i brug blandt adepterne, de indviede og de ældre disciple, som befinder sig i fysiske legemer. Nu skal denne proces udvides og til stadighed udvikles igennem den gruppe mystikere og verdenstjenere, der nu vil stå frem, og som udgør kimen til verdensfrelseren. (TEL e.6; TEL d.16).

(2) Et stærkt ønske om at opnå resultater i de telepatiske

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forsøg, og frygt for, at de skal mislykkes, er den sikreste vej til at spolere en frugtbar indsats. I al virksomhed af denne art er en ubundet holdning og indre afstand en virkelig forbundsfælle. Forskere på disse områder burde ofre mere tid og omtanke på at erkende de forskellige krafttyper. De må være opmærksomme på, at emotion eller begær hos den modtagende part skaber udadgående energistrømme, der tilbagekaster eller frastøder det, der søger kontakt, som fx den bevidst udsendte tanke fra nogen, der søger at skabe kontakt. Hvis disse tankestrømme er tilstrækkelig stærke, virker de som en boomerang og returnerer til det center, hvorfra de blev udsendt, og de drages tilbage af kraften fra den vibration, der udsendte dem. Dette er den skjulte årsag til:

a. Den mislykkede bestræbelse hos den, der udsender eller overfører; et stærkt ønske om at skabe et tilfredsstillende indtryk vil drage den udsendte tanke tilbage til afsenderen.
b. Den mislykkede bestræbelse hos den modtagende part, hvis eget intense ønske om et godt resultat udsender en sådan strøm af energi, at den indkommende energi bliver standset, blokeret og drevet tilbage dertil, hvorfra den kom; eller, hvis modtageren er klar over dette og søger at tilbageholde sine ønskers strøm, så vil det ofte kun lykkes for ham at omgive sig med en mur af tilbagetrængte ønsker, som intet kan gennembryde. (TEL e.10; TEL d.19-20).

(3) … Det (er) ikke min hensigt her at give regler for telepatisk samspil. Sådan et samspil findes mellem mennesker og mellem grupper. Disse relationer er langsomt og helt normalt ved at udvikle sig og behøver ikke at blive fremskyndet. De udvikler sig ligesom menneskets andre sanser, og som dets opfattelsesinstrument har udviklet sig. Menneskeheden er imidlertid ved at overskride denne telepatiske udvikling gennem den stærkt tiltagende modtagelighed hos hele grupper og menneskemasser over for gruppepåvirkning og -formidling af ideer. Den pludselige respons hos grupper og nationer på masseideologier har været både uventet og vanskelig at styre på en klog og konstruktiv måde. Hverken Shamballa eller Hierarkiet havde forudset, at massernes modtagelighed for indtryk ville udvikle sig

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hurtigere end den individuelle sensitivitet, men det skete. Individet i gruppen, der virker sammen med gruppen, er langt mere korrekt sensitivt end det menneske, der alene bestræber sig på at blive sensitivt over for indtryk.

En af de faktorer, der hindrer en personlig telepatisk udvikling, er den kendsgerning, at den stærke, mægtige og opadstræbende menneskeånd i vor tid – som helhed – modvirker personlighedsreaktioner, og telepati er en personlig sag, der beror på forbindelse mellem sind og sind. Men i det øjeblik et menneske *prøver* på at blive telepatisk, suges han øjeblikkeligt ind i en hvirvel af abstrakte energier, som gør ham modtagelig for åndelige indtryk langt mere end for personlige telepatiske forbindelser. (TEL e.84-85; TEL d.84-85).

(b) TELEPATISK FORBINDELSE

Den tiltagende telepatiske kontakt vil indlede en æra af universalitet og syntese baseret på sådanne kvaliteter som erkendelse af relationer og ansvarlighed. Dette vil på en enestående måde blive et kendetegn på Vandbærer-tidsalderens storhed.

Efterhånden som menneskeheden opnår en mere mental polarisation gennem den tiltagende dragende kraft, som det mentale princip udøver, vil anvendelsen af sprog til at *fremføre tanker mellem dem, der står lige, eller i kommunikation med dem, der står højere,* ophøre. Sproget vil fortsat blive anvendt til at nå ud til masserne og dem, der ikke fungerer på mentalplanet. Allerede nu regnes tavs bøn, aspiration og gudsdyrkelse for at være af højere værdi end en udtalt bøn og kundgørelse. Det er for dette stadium i menneskehedens udvikling, at forberedelser må træffes, og lovene, teknikken og processen i telepatisk kommunikation må fremstilles så tydeligt, at de kan forstås intelligent og teoretisk.

Disciple må i stadig stigende grad befatte sig med den rette forståelse, den rette udformning og den rette definition af den nye telepatiske videnskab. Mental forståelse og mental sympati vil gøre et sandt samspil muligt, og dette vil bygge

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bro mellem den gamle metode til at forstå tanker ved hjælp af det talte eller skrevne ord (som iklæder de tanker, som den individuelle tænker søger at formidle) og det fremtidige stadium af en umiddelbar respons på tanker, som ikke begrænses af tale eller andre udtryksmedier. Disciple vil forsøge at arbejde på begge måder, og de må studere og anvende såvel metoder for normale menneskelige relationer som for højere, subjektive relationer. På denne måde kan der bygges bro i overgangsperioden. Det vil tage omkring femhundrede år for menneskeheden at blive normalt telepatisk, og når jeg siger normalt, mener jeg *bevidst*. (TEL e.33-34; TEL d.40).

(c) TELEPATISK SENSITIVITET

(1) … Kultiveringen af sensitivitet over for telepatiske indtryk er et af de mest virksomme midler til at udvikle den fremtidige anvendelse af den intuitive evne.

Det sande telepatiske menneske er det menneske, som reagerer over for indtryk, der kommer til det fra alle former for liv i de tre verdener, men han er også lige så modtagelig over for indtryk, der kommer til ham fra sjælenes verden og fra intuitionens verden. Det er udviklingen af det telepatiske instinkt, som til sidst vil gøre et menneske til en mester i de tre verdener og tillige i de fem verdener for menneskelig og overmenneskelig udvikling. Gennem opøvelse af tilbagetrækning (okkult abstraktion) og gennem koncentration på den telepatiske evne kan hele den telepatiske videnskab (som en spire til menneskets fremtidige styrke) udvikles og forstås. Det er en proces, som nu foregår på to måder: Ved hjælp af telepatiske grupper og telepatiske mennesker og ved hjælp af eksoterisk videnskabelig forskning. Bygningen af den tankeform, som vil vænne menneskeheden til ideen om telepatisk arbejde og virke, skrider hurtigt frem, og spiren til denne udvikling er ved at blive meget vital og magtfuld og skyder ualmindeligt hurtigt op. Den er i sidste instans spiren til MESTERSKAB. (TEL e.35-36; TEL d.42).

(2) Den træning, mestrene i deres ashramer giver deres disciple, har et væsentligt formål: At forøge og udvikle deres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nedarvede og iboende sensitivitet … Vore fem sanser har åbnet fem store områder for alle mennesker, hvorfra påvirkninger kommer, og vi er så vant til dem alle, at vore reaktioner nu er automatiske og, skønt registrerede, ikke bevidst registrerede, medmindre der er en bestemt grund og målrettet hensigt dermed. Vi reagerer ligeledes og ligeså automatisk på emotionelle impulser, og menneskeracen er nu hurtigt (meget hurtigt) ved at nå mental telepati. Nogle få er begyndt at virke i retning af åndelig telepati. Kun få evner dog mere end lejlighedsvis at registrere en kontakt med en høj åndelig kilde, og resultatet er som regel også stærkt blandet med personlighedsreaktioner.

Kontakt, som resulterer i en sjælspåvirkning, er også ret hurtigt ved at udvikle sig … (TEL e.58; TEL d.61).

(3) I vil have bemærket, at jeg ikke har givet nogen regler for kunsten at udvikle telepatisk sensitivitet. Grunden er, som jeg tidligere har sagt, at denne sensitivitet bør være og altid er en normal udvikling, når disciplen er korrekt orienteret, helt engageret og er ved at lære decentralisering. Hvis det er en forceret proces, er den fremkaldte sensitivitet ikke normal og medfører store vanskeligheder og fremtidige farer. Når det drejer sig om disciple, vil afstandtagen fra den konstante betragtning og overvejelse af personlige omstændigheder og problemer uundgåeligt føre til en klar mental frigørelse; det vil igen skabe *den gunstige atmosfære for en fri mental perception eller opfattelse, der gør den højere sensitivitet mulig*. Efterhånden som disciplen opnår virkelig tankefrihed og bliver modtagelig for den abstrakte tænknings impression, skaber han sig selv et tankereservoir, som altid er til rådighed, når det er nødvendigt at hjælpe andre mennesker og for at imødekomme behov i hans voksende verdenstjeneste. Senere bliver han sensitiv over for indtryk fra Hierarkiet. Disse er først rent ashramiske, men forandres senere til det samlede Hierarkis impression, når disciplen bliver en mester. *Planen er da den dynamiske substans, som tilvejebringer indholdet af det tankereservoir, han kan trække på*. Det er et udsagn af enestående og usædvanlig vigtighed. Endnu senere bliver han sensitiv over for impression fra Shamballa, og kvaliteten af den vilje, som iværksætter det planetariske formål, lægges til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indholdet af den viden, som er til hans rådighed. Hvad der er mig magtpåliggende her er imidlertid at understrege eksistensen af et stadigt voksende tankereservoir, som disciplen har skabt som respons på de mange forskellige indtryk, han i stadig stigende grad bliver modtagelig for; ideer, begreber og åndelige mål, som han bliver opmærksom på, bliver af ham konstant formuleret til tanker med deres tilhørende tankeformer, og på disse lærer han at trække, når han søger at tjene sine medmennesker. Han opdager, at han er i besiddelse af et reservoir af tankesubstans, som er resultatet af hans egen mentale aktivitet, af hans indre modtagelighed, og som giver ham materialet til undervisning og er den »kilde til viden«, han trækker på, når han søger at hjælpe andre mennesker. (TEL e.94-95; TEL d.92-93).

25
Impression eller indtryk

(1) … Hierarkiets arbejdsmetode er at skabe *indtryk* i deres disciples sind, et telepatisk arbejde med mestrene som sendere og disciplene som modtagere af indtryk og af energi. Denne modtagen af indtryk og energi har en dobbelt virkning:

1. Den aktiviserer de latente kim til handling og vaner (gode eller dårlige) og afstedkommer derved afsløring, renselse, berigelse og nytte.
2. Den vitaliserer og opildner personligheden til den rette relation til sjælen, til omgivelserne og til menneskeheden.

Det er nødvendigt for jer og for alle disciple at forstå modsvarigheden mellem denne hierarkiske bestræbelse og enhver bestræbelse, som I kan udfolde for at arbejde som en gruppe af enkeltpersoner med grupper eller enkeltpersoner. En værdsættelse af den kraft, som I kan frigøre af den dynamiske virkning, som det kan lykkes jer at vække i det menneske, jeres målrettede tanke gælder, og af det indtryk, som I kan skabe i sindet og bevidstheden hos vedkommende, skulle anspore jer til en velkontrolleret renhed i livet (astralt og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fysisk), til agtpågivenhed over for tanker og ideer og til en kærlighed, som vil beskytte jer mod ønsket om magt. Således vil I bevare integriteten hos dem, I søger at hjælpe, og I vil være i stand til at tilskynde, til at styrke og til at undervise subjektivt uden nogen utilbørlig påvirkning, uden tvang og uden indgreb i vedkommendes frihed og åndelige rettighed. En vanskelig opgave, men en opgave som I er voksen, hvis I vil være tilstrækkeligt opmærksomme på og lydige … med hensyn til motiv, teknik og metode. (TEL e.40; TEL d.45-46).

(2) Indbyrdes befatter mestrene sig ikke med telepati som en videnskab, der giver anledning til nøje overvejelse, eller anstrengelse med henblik på at meddele eller overføre. De er først og fremmest optaget af *impressionsvidenskaben,* videnskaben om indtryk. Betegnelsen, som de oftest anvender, svarer esoterisk til det, som gennemsnitsmennesker mener, når de siger »jeg fik det indtryk«. Et indtryk er den mest subtile reaktion (mere eller mindre præcis) på den vibration, dvs. den mentale aktivitet hos en tænker eller grupper af tænkere, hvis udstrålende indflydelse som helhed påvirker enheden eller en samling enheder.

Det første stadium af korrekt telepatisk modtagelse er altid registreringen af et indtryk; det er i almindelighed vagt i begyndelsen, men når en tanke, idé, et formål eller en hensigt konkretiseres hos senderen, glider det ind i det andet stadium og viser sig som en bestemt tankeform; til sidst påvirker denne tankeform hjernebevidstheden … (TEL e.41; TEL d.47).

(3) Lad os nu behandle (følgende) processer: Registrering, optegnelse eller fiksering af fortolkninger og den resulterende invokative respons. Vi må altid huske, at jeg fremsætter generelle regler, og at jeg ikke behandler hverken det ideelle eller det uønskede; *impressionskilderne* forandrer sig, efterhånden som disciplen gør fremskridt, skønt den større og vigtigere kilde altid vil omfatte alle de mindre.

Den kendsgerning, at mennesket er modtageligt over for hierarkiske indtryk i sin mentale aura, vil ikke forhindre, at hans astrale natur er modtagelig for menneskers invokative og emotionelle kalden. De to sammen er højst nyttige i deres virkning, hvis disciplen sørger for, at de forbindes. Glem ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det, mine brødre. *Evnen til at fortolke* de optegnede, fikserede indtryk læres ligeledes, efterhånden som den mentale aura udvikles under indflydelse af »tanken holdt vedvarende i lyset« af sjælen; disciplen lærer, at enhver fastholdt sandhed tillader mange fortolkninger, og at disse udfolder sig med tiltagende klarhed, efterhånden som han tager den ene indvielse efter den anden og bevidst udvikler sin modtagelighed. *Evnen til at påkalde* viser sig fra liv til liv og omfatter påkaldelse af bevidst svar fra anima mundi eller den underbevidste sjæl i alle ting såvel som fra den menneskelige bevidsthed og fra verden af overbevidst kontakt.

Denne evne udvikles uafbrudt, når aspiranten betræder discipelskabets vej; den indledes ofte i de tidlige faser med megen forvirring, megen astral psykisme og hyppige fejlagtige fortolkninger. Der er dog ikke på dette stadium nogen grund til overdreven fortvivlelse, for alt, hvad der behøves, er erfaring, og den erfaring opnås gennem forsøg i det daglige. I intet tilfælde har den sandhed, at man lærer gennem en række forsøg og fejltagelser, vist sig mere korrekt end i den accepterende discipels erfaringsliv. Når han er en accepteret discipel, vil fejltagelserne aftage, selv om forsøgene (eller den eksperimentelle anvendelse af de mange forskellige energier) bliver mere omfattende og derfor dækker et langt større aktivitetsområde.

Registreringsprocessen er baseret på, hvad jeg vil kalde invokative tilnærmelser fra et stort område af mulige kontakter. Disciplen må lære at skelne mellem disse mange indvirkninger på hans sensitive aura. I de tidlige stadier registreres de fleste af dem ubevidst, skønt registreringen er klar og præcis; målet er ikke desto mindre *bevidst* registrering; dette opnås ved konstant og vedholdende at indtage iagttagerens holdning. Denne udvikles gennem opnåelse af indre ubundethed – iagttagerens ubundethed med hensyn til alle ønsker og længsler, der vedrører det separate selv. Det vil derfor være indlysende for jer, at brugen af ordet »iagttager« indebærer begrebet dualitet og dermed adskillelse. I dette tilfælde er motivet, som fører til iagttagelse imidlertid ikke selvinteresse, men beslutningen om at rense auraen, så den kun kan registrere det, som er oplysende og forbundet

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

med den guddommelige plan, som vil være til gavn for menneskeheden og derfor kan skabe en ny tjener i Hierarkiets ashramer.

Den inddeling af menneskets bevidsthed i det underbevidste, det bevidste eller selvbevidste og det overbevidste, som foretages af visse psykologer, er virkelig af værdi her. Det må imidlertid erindres, at disciplen først bliver en virkelig bevidst enhed i menneskeheden og derigennem udvikler en sand selvbevidsthed. Dette opnår han gennem at skelne mellem det lavere selv og det højere selv, og dette gør hans magnetiske aura sensitiv over for et aspekt af ham selv, der ikke hidtil har været en styrende faktor. Fra det opnåede punkt begynder han at registrere indtryk med tiltagende klarhed og nøjagtighed. Sædvanligvis er disciplens eneste ønske på de tidligste stadier at registrere indtryk fra Hierarkiet; han foretrækker langt denne forestilling frem for den at registrere indtryk fra sin egen sjæl eller fra de omgivende menneskelige forhold, hans medmennesker og de omgivelser og omstændigheder, de skaber. Han længes efter, hvad man kan kalde »vertikal impression«. Dette motiv, der stort set er selvcentreret, gør disciplen introspektiv, og det er på dette stadium, at mange aspiranter bliver fanger, astralt set, fordi de i deres magnetiske aura registrerer de mange astralt motiverede tankeformer af, hvad de tror og håber, at »vertikale indtryk« formodentlig ville give dem. De kontakter med lethed de astrale modsvarigheder til de højere verdener, som reflekteres (og dermed forvrænges) på det astrale plan; den verden, som dér registreres, er fortryllet og forblændet af selviske og fejlagtige begær og ønsketænkning hos velmenende sværmere. Det behøver jeg ikke at uddybe. Alle disciple må – på et eller andet stadium af deres skoling – arbejde sig igennem denne fase af blændværk; derved renser og intensiverer de deres magnetiske aura samtidig med, at de renser den omgivende astralverden, som de er i kontakt med. De lærer også, at længslen efter at registrere indtryk fra Hierarkiet *skal* give plads til den beslutning at stille deres magnetiske aura til rådighed for menneskeheden; de lærer da at registrere menneskelige behov og dermed at forstå, hvor hjælp er mulig, og hvorved deres medmennesker kan tjenes.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Gennem denne bevidste registrering af påkaldelser fra omverdenens horisontale kontakter bliver disciplens magnetiske aura frigjort for de hindrende tankeformer, der helt optager ham, og fra de længselsfulde ønsker, som hidtil forhindrede rigtig registrering. Disciplen holder da op med at skabe dem, og de, der er skabt, dør bort eller tæres hen af mangel på opmærksomhed.

Senere, når den accepterende discipel bliver til den accepterede discipel og tillades at deltage i ashramisk aktivitet, får han yderligere evnen til at registrere hierarkiske indtryk; dette er imidlertid kun muligt *efter*, at han har lært at registrere indtryk, der kommer til ham fra hans egen sjæl (vertikal impression) og fra menneskets verden omkring ham (horisontal impression). Når han har taget visse vigtige indvielser, vil hans magnetiske aura være i stand til at registrere indtryk fra naturrigerne under det menneskelige. Endnu senere, når han bliver en visdommens mester og derfor et fuldgyldigt medlem af det femte rige i naturen, vil Hierarkiets liv og aktivitet være den verden, hvorfra *horisontal* impression kommer ind i hans magnetiske aura, og *vertikal* impression vil komme fra den åndelige triades højere plan, og – endnu senere – fra Shamballa. Da vil menneskehedens verden for ham være, hvad naturrigerne under det menneskelige var, da det fjerde rige, menneskeriget, var den verden, hvorfra han modtog horisontale indtryk. I har her den sande betydning af menneskehedens kors klart åbenbaret.

Registrering er en kendsgerning og ikke noget usædvanligt fænomen. Sensitive mennesker får uafbrudt indtryk fra et eller andet bevidsthedsplan og er modtagelige for disse indtryk i henhold til det plan, hvor de normalt virker. Medier er fx yderst modtagelige for indtryk fra æteriske eller astrale plan ligesom det store flertal af astralt psykiske mennesker – og deres antal er legio. Indtryk fra mentale plan (konkrete, abstrakte eller af en endnu højere art) påvirker sindet hos dem, der har opnået en virkelig grad af fokusering på mentalplanet. Videnskabsmænd, matematikere, mystikere, okkult studerende, aspiranter og disciple, lærere og humanister og alle, som elsker deres medmennesker, er alle modtagelige for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sådanne indtryk, og et af de mest udprægede behov hos disciplen er at udvikle tilstrækkelig sensitivitet over for ashramisk impression og kontakt. Så bevæger han sig ud af den gruppe af mentalt sensitive, som er nævnt ovenfor.

Det emne, jeg nu behandler, er langt dybere og vedrører fortolkningen og den klare og korrekte optegnelse af impression, som er en langt vanskeligere opgave. Den, der får et indtryk, må vide, hvorfra det kommer; han må være i stand til at forbinde det med det område, hvor behovet for information, berigtigelse, vejledning eller energifordeling findes. Han må være i stand til klart at sige, hvilket aspekt af hans registreringsmekanisme (sindet, astrallegemet, energilegemet eller hjernen) der har modtaget og registreret indtrykket. En af vanskelighederne for den stræbende discipel og den oprigtige studerende er fx at opfatte og fastholde indtryk *direkte i hjernen* fra den åndelige triade (og senere monaden) via antahkaranaen.

Dette indtryk må komme direkte ned fra mentalplanet til hjernen og undgå enhver kontakt med astrallegemet; kun i den grad, som denne direkte nedstigning opnås, vil det modtagne indtryk være uden fejl. Det vil da ikke være iblandet noget som helst emotionelt kompleks, for det er det astrale bevidsthedsniveau, som er den store forvrænger af den virkelige sandhed. Indtryk fra ashramen eller fra den åndelige triade (som er den eneste type indtryk, jeg her behandler) passerer gennem tre stadier:

1. *Stadiet for mental optegnelse eller fiksering.* Klarheden og præcisionen af denne fiksering vil bero på modtagerkanalens tilstand, antahkaranaen; i denne fiksering indgår, mærkeligt nok, et vist *tidselement.* Det er ikke tid, som I kender den på det fysiske plan, som kun er en registrering i hjernen af forbigående »hændelser«; det er den højere mentale modsvarighed til tid. Det kan jeg ikke komme ind på her, da emnet er svært tilgængeligt; for tid har i denne forbindelse at gøre med afstand, med nedstigning, med fokusering og med evnen til at optegne eller fiksere.
2. *Stadiet for modtagelse i hjernen.* Præcisionen af denne

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

modtagelse beror på kvaliteten af de fysiske hjerneceller, på det tænkende menneskes polarisation i hovedcentret, og om hjernecellerne er fri for alle emotionelle indtryk. Vanskeligheden ligger deri, at den modtagende aspirant eller fokuserede tænker altid vil være emotionelt bevidst om nedstigningen af det højere indtryk og den deraf følgende tydeliggørelse af emnet i tanken. Dette indtryk må imidlertid optegnes af et fuldkomment roligt astrallegeme, så her ser I et af de væsentlige mål for sand meditation.

3. *Stadiet for bevidst erkendt fortolkning.* Dette er en overordentlig vanskelig fase. Fortolkningen beror på mange faktorer: Opdragelsen og skolingen, det opnåede udviklingstrin, disciplens mystiske eller okkulte tilnærmelse til sandhedskilden, hans frihed fra lavere psykisme, hans virkelige ydmyghed (som spiller en stor rolle for den rette forståelse) og hans personlige decentralisering. Hele hans karakter er i virkeligheden involveret i denne vigtige proces, der vedrører korrekt fortolkning.

I dette aspekt af impression må emnet SYMBOLER nødvendigvis medtages. Alle indtryk må nødvendigvis oversættes og fortolkes i symboler, i ordformer eller i billedlig fremstilling, dette kan aspiranten ikke undgå; og det er i ordformerne (som, unødvendigt at sige det, er symboler af natur), at han er tilbøjelig til at forvilde sig. De er mediet, gennem hvilket den registrerede impression overføres til hjernebevidstheden, dvs. til disciplens fysiske bevidsthed, og de muliggør en brugbar forståelse af abstrakte ideer eller af de aspekter af planen, som det er hans opgave at forstå og oplyse om.

Der er ingen grund til at komme nærmere ind på dette emne. Den sande discipel er altid vidende om muligheden for fejl, for indtrængen af psykiske elementer og forvrængninger; han ved godt, at sand og effektiv fortolkning af de modtagne indtryk i stor udstrækning beror på modtagerkanalens renhed og på hans naturs frihed for alle aspekter af lavere psykisme – et punkt, der ofte glemmes. Et tykt slør af konkrete tankeformer kan også fortegne den sande fortolkning, og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ligeledes astral indblanding; læren om vejen og den åndelige impression kan blive forstyrret af blændværk fra det astrale plan eller af separatistiske og konkrete ideer fra mentale niveauer. I dette tilfælde kan man virkelig sige, at »sindet er tilintetgøreren af virkeligheden«. Der ligger en dyb okkult betydning i ordene »et åbent sind«; det er lige så vigtigt for en korrekt fortolkning som frihed for blændværk og de psykiske fænomener, som findes på astralplanet. (TEL e.100-107; TEL d.97-102).

(4) Jeres hovedopgave som aspiranter er at opøve den højere sensitivitet, at gøre jer selv så rene og uselviske, at jeres sind forbliver uberørt af hændelserne i de tre verdener, og at søge den opmærksomme åndelige sans, der vil sætte jer i stand til at modtage impression og dernæst til at fortolke de modtagne impressioner korrekt. (RI e.549; SI d.551).

26
Okkult blindhed

(1) Blindhed er et forstadie til indvielse, uanset hvilken grad den har. Det er først ved den sidste og højeste indvielse, at »tendensen til blindhed« endegyldigt hører op. På evolutionens tidlige stadier er blindhed naturlig, medfødt, uundgåelig og uigennemtrængelig. I tidsaldre vandrer mennesket i mørke. Så kommer det stadium, hvor den almindelige blindhed er en beskyttelse, men det er også en fase, hvor den kan overvindes. Teknisk set er den blindhed, jeg her hentyder til, noget andet. Fra det øjeblik, hvor mennesket fanger det første svage glimt af dette »noget andet« og begynder at se sig selv i forhold til denne svagt sansede og fjerne virkelighed, er den blindhed, som jeg har talt om, en blindhed, der er *pålagt* den ivrige aspirant *af sjælen*, sådan at lektierne i bevidst erfaring, i discipelskab og senere i indvielser kan tilegnes og blive udtrykt korrekt. Dette betyder, at den ivrigt søgende beskyttes mod at gøre for hurtige og overfladiske fremskridt. Den indre lærer og senere mesteren ser efter dybde og dyb »rodfæstelse« (om jeg så må sige). Nødvendigheden af »okkult blindhed« samt en klog

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

håndtering og endelig eliminering af den er dele af det pensum, der pålægges kandidaten. …

Esoterisk set skaber blindhed således grundlag for lærdom og er knyttet til læren om øje, hals eller hjerte. Det har *ikke* relation til en tåget vision, til forståelse af halve sandheder eller til aspiranten, der famler sig frem, når han skal lære om sig selv eller får øje på målet og søger at gå vejen. Det er en velkendt tilstand, som alle begyndere udsættes for, og som de ikke kan undgå, fordi den er iboende deres natur. Okkult blindhed er åndeligt fremkaldt og »mørklægger« det glorværdige og lovede resultat og belønning. Disciplen henvises til sit eget selskab. Han ser intet andet end sit eget problem, sit eget lillebitte erfaringsområde og sin – for ham at se – svage og begrænsede udrustning. Det er dette stadium, profeten Esajas hentyder til, når han taler om at give »mørkets skatte« til den kæmpende aspirant. Øjeblikkets skønhed, det glorværdige i den forhåndenværende mulighed og behovet for at fokusere på opgaven og den tjeneste, der er mest betydningsfuld, er belønninger for at gøre fremskridt i det tilsyneladende uigennemtrængelige mørke. For den indviede er denne blindhed endnu mere esoterisk. For ham er der absolut intet lys tilbage – intet jordisk lys eller noget andet lys i de tre verdener overhovedet. Der findes kun mørke. Mystikeren har givet dette stadium navnet »sjælens mørke nat«. (RI e.197-198; SI d.209-210).

(2) … Slørene (tjener) sine formål. Blindhed nærer og beskytter, hvis den er iboende og naturlig, sjælspålagt eller fremkaldt åndeligt. Hvis den er viljesmæssigt selvpålagt, hvis den bruges som et alibi for en påstået endegyldig viden, hvis den er påtaget for at undgå ansvar, da kommer synd ind i billedet, og der opstår vanskeligheder. Må I alle blive beskyttet herimod. (RI e.200; SI d.212).

27
Åbenbaring

(1) Hele formålet med den forberedende proces til indvielse er at frembringe åbenbaring. I må altid huske, at det, der

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

åbenbares, har evigt været til stede. Der findes derfor en okkult sandhed i udsagnet om, at der er »intet nyt under solen«. Alt, der åbenbares på discipelskabets vej og ved indvielse, har altid eksisteret – det er det, der kan opfatte, udstråle og inkludere, der udvikles ned gennem tidsaldrene. På discipelskabets vej – i de tidlige stadier – er visionens øje det indre oplyste sind. På indvielsens vej er det det, som sindets øje giver ydre udtryk – det er sjælens intuitive forståelse. Men efterhånden som evolutionen skrider frem, vil det, der når frem til at kunne opfatte de eksisterende sandheder, i høj grad ændre sig under århundredernes gang. Fx besidder en adept i vor tid i udpræget grad en bedre intuitiv forståelse, og han er en mere akkurat fortolker, og hans vision har større skarphed, end adepten på atlantisk tid, og den indviede, der vil opnå indvielsens intuitive forståelse i løbet af den kommende Vandbærer-tidsalder, vil være langt mere fremskreden, end de der i dag fungerer som adepter. (DNA2 e.252).

(2) Jeg har sagt, at indvielse dybest set er en åbenbaringsproces. For disciplen, der er under forberedelse til at tage indvielse, lægges vægten nødvendigvis på *erkendelse* – en intelligent erkendelse af det, der skal åbenbares. Det kræver for hans del, at han definitivt forlader blændværkets verden, således at der kan komme en klar intuitiv forståelse af den nye vision igennem. Der kastes nyt lys over gamle og velkendte sandheder, således at deres betydning ændres helt ekstraordinært, og med denne ændring får guddommens plan og formål en fuldstændig ny mening. Den uerfarne neofyt modtager konstant åbenbaringer, og han registrerer det, han opfatter, som helt usædvanlige intuitioner. Det der i virkeligheden sker er imidlertid, at han bliver opmærksom på sjælsviden, hvorimod denne intuition for den indviede altid er en åbenbaring af Shamballas hensigt og en både kortvarig og langtrækkende manifestation af den guddommelige plan. (DNA2 e.257-258).

(3) Efterhånden som mennesket som menneskevæsen, som discipel og som indviet, gradvist bevæger sig fremad på livets strøm, så opnås der åbenbaring trin for trin, og fra ét stort fokuseringspunkt til det næste, indtil der intet mere er at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

åbenbare. (DNA2 e.293).

(4) Enhver åbenbaring har sin egen plads i en lang række af åbenbaringer og indre oplysning. Disciplen må, i den form åbenbaringen har, finde det, som han skal benytte for at nå frem til det næste fastlagte punkt for en opnåelig åbenbaring. (DNA2 e.308).

(5) … Når først den indviede er trængt ind til det sted, hvor åbenbaring er mulig, så opnår han automatisk den nødvendige fiksering, koncentration, ligevægt, polarisering og fokus, der vil sætte ham i stand til at fortolke det, der er blevet åbenbaret for ham i begreber og symboler, og det vil have betydning for den intelligentsia, som alle indviede principielt samarbejder med.

… Den mest uopsættelige og mest vanskelige del af hans opgave er at opfatte den præcipiterede sandhed, information eller åbenbaring på korrekt måde, og derefter *præsentere* den ligeså korrekt, så den kan imødekomme det øjeblikkelige menneskelige behov. (DNA2 e.312-313).

(6) Efterhånden som mennesket nærmer sig sit mål mere og mere, begynder det at forstå, at hele teknikken bag denne udvikling består af en række åbenbaringer, der er fremkaldt af dets erkendelse af subjektive betydninger, der har en helt anden karakter end de normale og tydelige meninger. … Min eneste intention i dag er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring. Den åbenbaring, der fremkaldes ved rigtig orientering og den rette tænkning, er en del af den indviedes skoling, og mange under skoling forsinker deres fremskridt ved ikke at være opmærksom på åbenbaringen, når den stiger op over deres åndelige horisont. (DNA2 e.318-319).

(7) Åbenbaring bryder sjældent igennem til disciplens bevidsthed i al sin fuldkomne skønhed. Det er en gradvis og stadig udviklingsproces. (DNA2 e.321).

(8) Livet er for alle mennesker fuldt af åbenbaringer, enten de erkendes eller ej. Man kunne sige, at der findes intet andet, skønt hovedparten af dem ikke har så stor betydning, undtagen når de *ses i en sammenhæng*. Man bør snarere betragte dem fra en anden synsvinkel og sige, at de skaber og opbygger et »område for åbenbaring« … (DNA2 e.346).

(9) … (I) indvielsesprocessen, hvad angår disciplen, (er)

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

åbenbaring ganske enkelt et ord, der giver udtryk for de konstant gentagne virkninger fra det fremadrettede pres og fra vision. Gennem hele evolutionsprocessen findes der dybest set intet andet end en voksende åbenbaring. De to ord, evolution og åbenbaring, hører sammen. Eventuelle forskelle beror på åbenbaringernes område eller – med andre ord – på de forskellige bevidsthedsniveauer, og specielt det niveau, hvor åbenbaringen finder sted.

… Åbenbaring er formløs, men forekommer også i form, og jo mere den nærmer sig det tidspunkt, hvor den bliver forstået, des mere subtil og fri af form bliver den.

… Den kan være et billedligt symbol eller en subtil tilkendegivelse. Den kan udelukkende komme til udtryk i ord, eller den kan tage form som en erkendelse uden ord. Den kan vise et mål eller fornemmes som en fremtidig mulighed, men den kan også være en tilskyndelse og en dynamisk impuls i den indviedes liv, fordi den ikke er fjern, men en reel del af hans guddommelige udrustning … (DNA2 e.367-368).

(10) I taler om en række indvielser, men mestrene taler om en *række åbenbaringer*, og deres arbejde med deres disciple er at forberede dem til åbenbaring. Husk, … at åbenbaring er vanskelig at modtage og at fastholde – et punkt, der ofte overses. Det er udmattende for disciplens personlighed, men det tjener intet formål, hvis ikke personligheden opfatter åbenbaringen. Den er usædvanligt stimulerende, og den indviede passerer igennem tre stadier, hvad angår en åbenbaring: Først kommer der et stadium med begejstring og med en uforlignelig erkendelse. Derefter følger mørke og næsten fortvivlelse, når åbenbaringen toner bort, og disciplen bliver klar over, at han igen må vandre i verden i det almindelige lys. Han har nu set det, der *er*, men det er ved dette punkt, at hans prøve ligger, for han må fortsætte med denne indre viden, men afstå fra åbenbaringens stimulation. Til sidst bliver han så optaget af sin tjeneste, af at hjælpe sine medmennesker og af at føre dem frem mod *deres* næste åbenbaring, at han glemmer begejstringen og reaktionen. Derefter opdager han til sin overraskelse, at på ethvert tidspunkt og efter ønske – hvis det tjener hans uselviske

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

interesser – er åbenbaringen for evigt hans. Tænk over dette. (DNA2 e.389).

(11) Ingen indvielse er mulig uden en forudgående åbenbaring, og hver indvielse fører til en efterfølgende åbenbaring. Målet for al indvielse er at tilføre en åbenbaring, alligevel er der ingen indvielse, der fuldbyrdes uden en forudgående selvfremkaldt og ikke tilført åbenbaring. (DNA2 e.417).

(12) Ordet »åbenbaring« er et ord, der i høj grad er blevet misbrugt af kirkens mystikere og af de store verdensreligioner. De har sædvanligvis anvendt det, så det fik en drejning til det selviske, og opfattelsen blev, at åbenbaring er en passende belønning, der skænkes mystikeren som en følge af hans kamp og dybe søgen efter Gud. Pludselig åbenbares Gud for ham, pludselig taler englen, pludselig synes hans søgen at være forbi, og belønningen i form af åbenbaring skænkes ham. Denne fremgangsmåde og række af begivenheder er blevet omtalt som den almindelige form gennem århundreder, og hele tiden har forestillingen om en overjordisk Gud domineret den religiøse tænkning. Men den åbenbaring, der skænkes, har i virkeligheden (indtil sjette indvielse) relation til den iboende Gud, til Gud i formen, til Gud i menneskehjertet og til den tilslørede og skjulte overjordiske realitet, som motiverer al eksistens, og som for evigt er bevidst vidende om sig selv. Åbenbaring er et penetreringsforløb: først til sindet, derefter til hjertet, og til sidst til hensigten hos den ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren. (DNA2 e.434-435).

(13) Hele emnet åbenbaring handler om åbenbaring af lys, og det fører til mange forskellige fortolkninger af ordet »lys«. Det har at gøre med opdagelse af de oplyste områder for væren, som ellers ville forblive ukendte og således skjulte. Vi skaber lys, vi anvender lys, og vi opdager større lys, der tjener til at åbenbare den ukendte Gud. Det er vort indre vejledende lys, der lidt efter lidt åbenbarer de mere strålende lys, som indleder åbenbaringsprocessen. (DNA2 e.436).

(14) … Når den indviede fortsætter på vejen … kommer (han) til det kritiske stadium, hvor »han oplever åbenbaring«.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Jeg vil bede jer tænke nøje over disse tre ord, fordi de fører til en intuitiv forståelse af nogle sandheder, som der er tendens til at glemme. Fx den sandhed, at åbenbaring er en åbenbaring af *noget, der altid er til stede.* Åbenbaring er i virkeligheden ikke en åbenbaring af noget nyt og hidtil ukendt. For at sige det mere enkelt: Den indviede opdager, at han kan opfatte mere, end han tidligere vidste eksisterede eller kunne opfatte, og at han blot opfatter noget, der altid har eksisteret. Han opdager, at begrænsningen lå i hans eget indre, og at vejen til åbenbaring går gennem opdagelse og nedbrydning af sine egne personlige eller snarere individuelle begrænsninger. (DNA2 e.437).

(15) Den tid er nær, hvor det vil erkendes, at alle religioner udspringer fra én stor åndelig kilde. Religionerne vil blive opfattet sådan, at de tilsammen udgør den grundstamme, hvorfra den universelle verdensreligion uundgåeligt vil opstå. Da vil der hverken findes kristne eller hedninge, jøder eller vantro, men helt enkelt én stor gruppe af troende, samlet fra alle de nuværende religioner. De vil acceptere de samme sandheder, ikke som teologiske begreber, men som nødvendige for åndeligt liv. De vil stå i fællesskab på det samme fundament af broderskab og menneskelige relationer. De vil anerkende den guddommelige sønneværdighed og vil i fællesskab søge at samarbejde med den guddommelige plan, således som den åbenbares for dem af menneskehedens åndelige ledere, og som den antyder det næste skridt, der må tages på vejen og tilnærmelsen til Gud. En sådan *verdensreligion* er ikke nogen håbløs drøm, men er umiskendelig ved at tage form i dag.

En anden frembrydende ledetråd til åndeligt liv er håbet om *åbenbaring*. Aldrig tidligere har menneskets nød været større og aldrig har forventningen om åbenbaring været mere sikker. Aldrig har mennesker mere indtrængende påkaldt guddommelig hjælp end i dag, og, som følge heraf, har der aldrig være en større åbenbaring på vej. Hvad denne åbenbaring vil være, kan vi ikke vide. Åbenbaringen af Guds natur har undergået en langsom udviklingsproces, den har været et sidestykke til den evolutionære vækst af menneskets

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevidsthed. Det tilkommer ikke os at definere eller begrænse den med vor konkrete tænkning, men at forberede os til den, at udfolde vor intuitive opfattelse og at leve i forventningen om dette åbenbarende lys. (POH e.140-141; MP d.130-131).

(16) Nu er en ny stor guddommelig tilnærmelse mulig, og en ny stor åndelig åbenbaring er på vej til menneskeheden. Den, der skal bringe den og fuldbyrde den, kommer os stadig nærmere. Hvad denne store tilnærmelse vil betyde for menneskeheden, ved vi endnu ikke. Men det kan siges med sikkerhed, at den vil føre til lige så store og afgørende resultater som de tidligere åbenbaringer, der blev fremført af dem, der kom som svar på menneskehedens krav. Verdenskrigen har renset menneskeheden. En ny himmel og en ny jord er ved at tage form. Hvad mener ortodokse teologer og almindelige kristne med udtrykket »en ny himmel«? Kan dette udtryk ikke antyde noget helt nyt, en helt ny opfattelse af de åndelige realiteter? Kunne det ikke tænkes, at den Kommende ville formidle os helt nye og ukendte sider af Guds natur? Ved vi allerede alt, hvad der er at vide om Gud? I så fald måtte Gud være meget begrænset. Er det ikke muligt, at vore nuværende ideer om Gud som universel bevidsthed, som kærlighed og som vilje kunne beriges med nye ideer eller kvaliteter, for hvilke vi endnu ikke har ord endsige den ringeste forståelse? Hver enkelt af disse tre nuværende begreber om det guddommelige – om Treenigheden – var helt nye, da de i rækkefølge blev fremstillet for den menneskelige tænkning og bevidsthed.

I de senere år er vor klodes åndelige Hierarki stadig kommet menneskeheden nærmere, og det er denne tilnærmelse, som er ansvarlig for de store frihedsbegreber, der i nyere tid har fået så stor betydning for mennesker overalt. Drømmen om broderskab, om fællesskab, om verdenssamarbejde og fred, baseret på rette menneskelige relationer, begynder nu at tage klarere form i vor bevidsthed. Vi forestiller os også en ny levende verdensreligion, en universel tro, som nok har rod i fortiden, men som vil anskueliggøre for os den gryende skønhed og kommende, levende åbenbaring. (RC e.148-149; KT d.142-143).

(17) Jeg vil påpege, at de to største åbenbarende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

repræsentanter, som nogensinde er kommet til jorden i nyere historisk tid, fremførte følgende enkle åbenbaringer for menneskeheden:

1. Årsagen til al menneskelig lidelse er begær og personlig selviskhed. Opgiv begæret, og du vil være fri.
2. Der er en befrielsens vej, og den fører til illumination.
3. Det gavner ikke et menneske at vinde hele verden og miste sin sjæl.
4. Ethvert menneske er en gudesøn.
5. Der er én befrielsens vej, og det er kærlighedens og offerets vej.

Disse åbenbareres liv var symbolske fremstillinger af det de lærte, og resten af deres lære var blot en udvidelse af deres centrale temaer. Deres bidrag var en integrerende del af tidsaldrenes generelle åbenbaring, der har ført menneskene fra en primitiv tilstand af menneskelig eksistens og frem til den komplekse tilstand, vi finder i den moderne civilisation. Den samlede åbenbaring kan kaldes åbenbaringen af den vej, som fører ud af formen og til alt livs centrum; denne åbenbarings renhed er ned gennem tiderne blevet bevaret af en lille håndfuld disciple, indviede og sande esoterikere, der altid har været til stede på jorden, og som har forsvaret denne læres enkelhed, søgt efter dem der kunne reagere på og erkende sandhedens frø eller kim og har undervist mennesker i at indtage deres plads og betræde den intuitive sanseevnes vej. En af Hierarkiets største opgaver er at søge og finde dem, som er sensitive over for åbenbaring og hvis sind er så øvede, at de kan formulere de opdukkende sandheder på en sådan måde, at disse forholdsvis uændret kan nå verdenstænkernes ører. Al åbenbaring mister imidlertid noget af sin guddommelige klarhed, når den udtrykkes i ord og sætninger.

Meget af fortidens åbenbaring er fremkommet via den religiøse impuls, og eftersom illusionen i tidens løb tiltog i virkning og vækst, er den oprindelige enkelhed (som åbenbarerne udtrykte) gået tabt. Al grundlæggende åbenbaring fremstilles i de enkleste former. Tilføjelse efter tilføjelse sneg sig ind; menneskenes sind komplicerede læren gennem

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mentale afhandlinger, lige til de store teologiske systemer var bygget op, som for eksempel dem vi kalder den kristne kirke og det buddhistiske system. Deres grundlæggere ville have meget svært ved at genkende de to eller tre fundamentale og guddommelige kendsgerninger eller sandheder, som de søgte at åbenbare og understrege – så omfattende er den kappe af illusion, som er blevet kastet over Kristi og Buddhas enkle erklæringer. De ortodokses vældige katedraler og pompøse ceremonier er meget langt fra det ydmyge liv, som Kristus – mesteren over alle mestre og læreren for såvel engle som mennesker – levede, og meget langt fra enkelheden i det liv han lever nu, medens han våger over og afventer sit folks tilbagevenden til den åndelige virkeliggørelses enkle vej. (GLA e.185-186; BLV d.167-169).

(18) Meget af den sande åbenbaring siden Kristi tid er kommet til verden ad videnskabens vej. … Når videnskabens åbenbaringer er grundlæggende og fundamentale, er de lige så guddommelige som religionens, men begge er de blevet misbrugt for at tilfredsstille menneskelige krav. Den æra er nær, hvor videnskaben vil bruge alle sine kræfter på at hele menneskehedens sår og bygge en bedre og lykkeligere verden.

Selvom videnskabens åbenbaringer ofte fokuseres gennem en enkelt mand eller kvinde, er de i højere grad resultatet af gruppebestræbelser og trænet gruppeaktivitet, end de såkaldte religiøse åbenbaringer er. (GLA e.187-188; BLV d.170).

(19) … Der samler sig lidt mindre illusion omkring videnskabens åbenbaringer, end der har samlet sig omkring de åbenbaringer, som menneskeheden kalder de mere udprægede åndelige sandheder. En grund hertil er, at den sidste store åndelige åbenbaring, givet af Kristus, blev givet for to tusind år siden, og udviklingen af menneskets tænkeevne og dets modtagelighed over for sandheden er tiltaget meget siden da. Desuden er videnskabens åbenbaringer for en stor del resultatet af gruppespænding – som til sidst fokuseres i en enkelt intuitiv modtager – og derved beskyttes åbenbaringen. (GLA e.189; BLV d.171).

(20) Evolutionsvejen er i virkeligheden erkendelsernes vej, der fører til åbenbaring. … Vi går fra lys til lys, fra åbenbaring til åbenbaring, indtil vi forlader lysets verden for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

at træde ind i den verden af liv, som for os endnu er rent mørke. (GLA e.205; BLV d.185).

28
Illumination eller indre oplysning

(1) Med illumination eller indre oplysning mener jeg ikke lyset i hovedet, som er et lejlighedsvist forekommende fænomen. Mange virkeligt intuitive mennesker er helt uvidende om dette lys. Det lys jeg hentyder til, er det der oplyser vejen. Det er »intellektets lys«, hvilket egentlig betyder det der oplyser sindet, og det er det som kan afspejle sig i det mentale redskab, der holdes »vedvarende i lyset«. (GLA e.3; BLV d.11).

(2) Det er indre oplysning som størstedelen af alle aspiranter må søge; de må opøve evnen til at anvende sindet som et spejl, hvormed de reflekterer sjælens lys og retter det mod blændværket, der derved spredes. Det vanskelige består i, mine brødre, at gøre dette når I står midt i blændværkets kvaler og vildfarelser. Det kræver en stille tilbagetrækning af sind, tanke og begær fra den verden, personligheden sædvanligvis virker i, og en centrering af bevidstheden i sjælens verden, for dér stille og tålmodigt at afvente begivenhedernes gang, vel vidende at lyset vil stråle frem, og at indre oplysning til sidst vil indfinde sig. (GLA e.82; BLV d.78-79).

(3) Gennemsnitsmenneskets almindelige lys, som kan sammenlignes med det tilstrækkelige almindelige lys fra en bils forlygter, tjener kun til at intensivere problemet og er ude af stand til at gennemtrænge disen og tågen. Det sætter den i relief, så dens tæthed og afskrækkende virkninger bliver endnu tydeligere. Tågetilstanden afsløres – men det er alt. Sådan forholder det sig på astralplanet i forbindelse med blændværk; det selvfremkaldte og selvudviklede lys, som er i mennesket, er ude af stand til nogensinde at trænge ind i eller opløse mørket og de tågede smitsomme tilstande. Det eneste lys, der kan opløse blændværkets tåger og befri livet for blændværkets skadelige virkninger, er sjælens lys, der – som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

en klar opløsende lysstråle – besidder den særlige og enestående kvalitet, der frembringer åbenbaring, umiddelbar spredning og indre oplysning. Den forundte åbenbaring er forskellig fra intuitionens åbenbaring. Den er åbenbaringen af det som blændværket slører og skjuler, dvs. en afsløring der er særegen for det astrale plan og betinget af dette plans love. (GLA e.139; BLV d.128).

(4) Når *indre oplysning* defineres som modsætning til blændværk, er det klart, at mine bemærkninger nødvendigvis må begrænse sig til visse aspekter af oplysning og kun vil dreje sig om de styrede arbejdsformer og de fremstillinger af problemet, der vedrører anvendelsen af lys på det astrale plan … Der findes mange andre mulige definitioner, for sjælens lys er som et vældigt søgelys, hvis stråler kan drejes i mange retninger og fokuseres på mange niveauer. Her er vi imidlertid kun optaget af dets specialiserede anvendelse.

Oplysning og kundskabens lys kan betragtes som synonyme udtryk, og mange blændværk kan opløses og spredes, når de udsættes for tænkningens styrke, der formidler kundskab, for i grunden betvinger sindet følelserne mentalt ved at fremlægge kendsgerninger. Problemet er at få det individuelle menneske, racen eller nationen, som handler under indflydelse af blændværk, til at inddrage den mentale evne til at vurdere situationen og underkaste den en rolig og fornuftig ransagelse. Blændværk og emotion går hinandens ærinde, og følelser bliver sædvanligvis så stærke i forbindelse med blændværk, at det er umuligt, let og effektivt at bringe kundskabens lys ind.

Oplysning og opfattelse af sandheden er også synonyme udtryk, men det bør huskes, at sandheden i dette tilfælde ikke er sandhed på de abstrakte plan, men konkret sandhed som tilkendegiver viden – sandhed, som kan formuleres og udtrykkes i konkret form og konkrete vendinger. Hvor sandhedens lys inddrages forsvinder blændværk automatisk, omend det kun er for en kort periode. Men, på den anden side opstår vanskeligheder fordi kun få mennesker bryder sig om at stå ansigt til ansigt med den egentlige sandhed, for det indebærer i sidste ende, at man må give afkald på det elskede blændværk, erkende fejl og indrømme fejltagelser, og det vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sindets falske stolthed ikke tillade. Jeg vil igen forsikre jer om, at ydmyghed er en af de mest magtfulde faktorer i forbindelse med frigørelsen af sindets oplysende kraft, når det genspejler og overfører sjælens lys. Beslutsomhed i mødet med det virkelige liv og en urokkelig erkendelse af sandheden – kølig, rolig og ulidenskabelig – vil i høj grad lette inddragelsen af den strøm af oplysning, som vil være tilstrækkelig til at opløse blændværk. (GLA e.144-145; BLV d.132-133).

(5) *Lysets teknik.* Ved hjælp af denne teknik tager det oplyste sind kontrollen over det astrale eller emotionelle legeme og opløser blændværk. Når lys strømmer ind, toner blændværk bort. Indre oplysning dominerer, og visionen af virkeligheden kan opleves. Denne teknik er forbundet med raja yoga, og dens mål er den anden indvielse; den frembringer evnen til at betræde discipelskabets vej og sætter mennesket i stand til at »leve et liv, oplyst af guddommelighed«. Indre oplysning er anvendelse af *transformationens kraft*. (GLA e.171-172; BLV d.156).

29
Intuition

(1) Intuitionen er primært en udvidelse i sensitivitet og i en indre respons over for sjælen. Denne sensitivitet må nøje forædles, og der bør ikke gives nogen opmærksomhed til tidsfaktoren. (DNA1 e.595; DNT1 d.657).

(2) (Disciplen) lærer til sidst at anvende intuitionen – med dens hurtighed og ufejlbarlighed – i stedet for det langsomme og besværlige sind med dets vildspor, illusioner, fejltagelser, dogmatisme og separatistiske tænkning og kultur. (DNA2 e.415).

(3) Modsætningen til illusion er, som I ved, intuition. Intuitionen er den erkendelse af virkeligheden som bliver mulig, når blændværk og illusion forsvinder. En intuitiv reaktion på sandheden vil forekomme, når det er lykkedes disciplen – ved på en bestemt måde at nærme sig sandheden – at stilne sindets tilbøjelighed til at skabe tankeformer, så lyset

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

direkte og uden nogen som helst afvigelse kan strømme fra de højere åndelige verdener. Intuitionen kan begynde at gøre sin nærværelse gældende, når blændværk ikke længere har magt over det lavere menneske, og når et menneskes lavere eller højere begær – fortolket emotionelt eller selvcentreret – ikke længere kan komme imellem hans hjernebevidsthed og sjælen. Alle sande aspiranter oplever denne store friheds flygtige øjeblikke i løbet af deres livskamp. De har da et intuitivt glimt af forståelse. Fremtidens konturer og sandhedens natur fejer i et øjeblik gennem deres bevidsthed, og livet er aldrig mere helt det samme som før. De har fået deres garanti for, at hele kampen er berettiget og vil fremkalde den rette belønning. (GLA e.67; BLV d.65-66).

(4) Intuitionen er en højere evne end tænkeevnen, og er en evne skjult i den åndelige triade; den er den rene fornufts evne, et udtryk for det buddhiske princip, og ligger over egoets og formens verden. Først når mennesket er indviet, bliver udøvelsen af sand intuition en naturlig mulighed. Med dette mener jeg, at intuitionen da vil virke lige så frit som det mentale princip hos en aktiv intelligent person. Intuitionen vil dog i yderste nød eller i tilfælde af tvingende behov gøre sig bemærket meget tidligere. (GLA e.81-82; BLV d.78).

(5) Lad os nu betragte intuitionen, som er illusionens modsætning, idet vi husker at illusionen holder mennesket fanget på det mentale plan, hvor den helt omgiver ham med menneskeskabte tankeformer, der forhindrer hans indtræden i de højere bevidsthedssfærer eller i den kærlige tjeneste, som må ydes i de lavere verdener ved bevidst og manifesteret indsats.

Det jeg især ønsker at påpege her er, at intuitionen er åbenbaringens kilde eller den, der skænker åbenbaring. Gennem intuitionen åbenbares en voksende forståelse af Guds veje i verden til menneskehedens bedste; gennem intuitionen vil Guds transcendens og immanens efterhånden kunne forstås, og mennesket kan træde ind i den rene viden, den inspirerede fornuft, der vil sætte det i stand til at forstå ikke bare naturens processer i dens femfoldige guddommelige udtryk, men også de bagved liggende årsager til disse processer, hvilket vil vise, at de er virkninger og ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

igangsættende hændelser; gennem intuitionen kommer mennesket til at kende Guds rige og opdager gudesønnernes natur, deres liv, fremtoning og de egenskaber, som de bringer med i manifestation. Gennem intuitionen henledes dets opmærksomhed på nogle af de planer og hensigter, som kommer til udtryk i de manifesterede og skabte verdener, og det får indblik i, på hvilken måde det og den øvrige menneskehed kan samarbejde og fremskynde den guddommelige hensigt; gennem intuitionen henledes dets opmærksomhed på det åndelige livs love, der er de love som styrer Gud selv, betinger Shamballa og vejleder Hierarkiet – og dette sker gradvist efterhånden som det viser sig i stand til at værdsætte dem og arbejde med dem. (GLA e.135-136; BLV d.124-125).

(6) … *Intuitionens trefoldige lys*. Dette lys dannes ved at forene det personlige selvs lys fokuseret i sindet, sjælens lys fokuseret i englen og det universelle lys, som nærværelsen udsender; processen vil, når den gennem koncentration og lang tids øvelse udføres med lethed, føre til to resultater:

a. Svaret på problemet vil pludselig dæmre i disciplens afventende sind (som stadig er modtagerorganet). Han vil få et fingerpeg om, hvad der er nødvendigt for at bringe hjælp til menneskeheden, den ønskede oplysning som, når den anvendes, vil åbne en eller anden dør i videnskabens, psykologiens eller religionens verden. Denne dør vil, når den er åbnet, bringe lindring eller befrielse til mange. Som jeg før har fortalt jer berører intuitionen aldrig individuelle problemer eller spørgsmål, som så mange selvcentrerede aspiranter tror. Den er rent upersonlig og kun anvendelig for menneskeheden på en synteseskabende måde.
b. »Lysets indtrængende repræsentant« (som *Den gamle kommentar* kalder disse dristige intuitive) genkendes som én, der kan betros en eller anden åbenbaring, en ny formidling af sandheden, en værdifuld udvidelse af en spirende sandhed, som allerede er givet til menneskeracen. Han ser da en vision, hører en røst, registrerer et budskab, eller – som den højeste form af alle – bliver en kanal for kraft og lys til verden, en bevidst legemliggørelse af det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

guddommelige eller en vogter af et guddommeligt princip. Disse former udgør sand åbenbaring, formidlet eller legemliggjort; de er stadig sjældne, men vil i stigende grad udvikles i menneskeheden. (GLA e.181-182; BLV d.164-165).

(7) Intuition er ikke en fremvældende kærlighed til mennesker og som følge deraf en forståelse af dem. Meget af det, der kaldes intuition, er genkendelse af ligheder og at være i besiddelse af en klar analytisk tankegang. Intelligente mennesker, der har levet i verden i nogen tid, som har oplevet og erfaret meget og som har haft kontakt med mange andre mennesker, kan sædvanligvis med lethed danne sig et indtryk af andres problemer og tilbøjeligheder, hvis de ønsker det. Dette må de imidlertid ikke forveksle med intuition.

Intuition har ingen forbindelse med hverken højere eller lavere psykisme; at se en vision, at høre stilhedens røst, eller at fornemme en opløftende reaktion på undervisning af en eller anden art, forudsætter ikke intuitionens aktivitet. Intuition er ikke blot det at se symboler, for dét er en særlig form for sanseopfattelse og en evne til at stille ind på den aktivitet af det universelle sind der frembringer de mønsterformer, som alle æteriske former er baseret på. Intuition er ikke intelligent psykologi og et kærligt ønske om at hjælpe. Dette opstår af et samspil mellem personligheden, ledet af en stærk sjælsorientering, og den gruppebevidste sjæl.

Intuition er den synteseskabende forståelse som er sjælens privilegium, og den bliver først mulig, når sjælen på sit eget plan arbejder i to retninger: Mod monaden og mod den integrerede og måske (omend kun lejlighedsvis) koordinerede og samstemte personlighed. Intuition er det første tegn på en dyb subjektiv forening, som når sin fuldbyrdelse ved den tredje indvielse.

Intuition er en omfattende forståelse af det universelle princip, og når den er virksom er der, i det mindste af og til, en fuldstændig mangel på følelsen af adskilthed. På sit højeste stade erkendes den som den universelle kærlighed, der intet har at gøre med sentimentalitet eller følelsesmæssige reaktioner, men overvejende er en identifikation med alt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

levende. Da kendes sand medfølelse; da bliver kritik umulig; først da ses det guddommelige kim der er iboende alle former.

Intuition er selve lyset, og når den er virksom ses verden som lys, og alle formers lyslegemer bliver efterhånden synlige. Det medfører evnen til at kontakte alle formers lyscentre, og der kan således skabes en nødvendig forbindelse, ligesom følelsen af overlegenhed og adskilthed træder i baggrunden. (GLA e.2-3; BLV d.10-11).

(8) Intuitionen (som filosoffen forstår den) er evnen til at nå til erkendelse gennem aktiviteten af en medfødt sans uden tankemæssig og logisk virksomhed. Intuitionen bliver aktiv, når den lavere tænkeevnes kilder er blevet brugt, udforsket og udtømt. Da, og først da, begynder den sande intuition at virke. Det er sansen for syntese, evnen til at tænke i store sammenhænge og til at komme i forbindelse med årsagsverdenen. (EA e.516; EA d.467).

(9) Alle disciple kender lidt til intuitionens kvalitet og åbenbarende evne, idet den til tider (om end sjældent) fremkalder en stor »åndelig begejstring«. Den skaber virkninger og stimulering; den antyder en fremtidig modtagelighed af vagt sansede sandheder og er en del af – hvis I blot kunne forstå det – hele fænomenet om forudseenhed. At registrere et aspekt af intuitiv forståelse er en yderst vigtig begivenhed i disciplens liv, når han er begyndt at betræde vejen til Hierarkiet. Det giver ham beviser, som han kan acceptere – beviser for, at der eksisterer viden, visdom og betydninger, som menneskehedens intelligentsia endnu ikke ved noget om. Det er for ham en garanti for hans egen højere naturs udviklingsmuligheder, for en virkeliggørelse af hans guddommelige tilknytninger og for muligheden af at nå frem til det allerhøjeste, han åndeligt kan opnå. (RI e.131; SI d.143-144).

30
Sjælsbevidsthed

(1) Når menneskeheden er forvisset om guddommelighed og udødelighed og har nået et punkt med viden om sjælens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

natur og om det rige, den fungerer i, vil holdningen til det daglige liv og til aktuelle anliggender undergå en sådan forandring, at vi i sandhed vil se fremkomsten af en ny himmel og en ny jord. Når først den centrale entitet i enhver menneskelig form anerkendes og bliver kendt for det, den essentielt er, og når først dens guddommelige bestående er fastslået, da vil vi uundgåeligt opleve begyndelsen til, at der på jorden vil herske guddommelig lov – en lov, der vil virke uden gnidninger og uden oprør. … Når menneskene gennem meditation og gruppetjeneste har udviklet en bevidst viden om deres egen styrede og indre oplyste tænkeevne, vil de opdage, at de har opnået en bevidsthed af sand væren og et niveau af viden, som vil bevise for dem, og det er hævet over enhver tvivl, at sjælen er en kendsgerning. (EP1 e.94-96; EP1 d.123-124).

(2) Når sjælens bevidsthed, inkarneret i menneskelig form, bliver klar over det formålsløse ved den materielle *ambition*, markerer det et højt stadium af personlighedsintegration, som indleder en periode af forandring eller ændret *aktivitet*. I løbet af dette andet stadium på vejen tilbage er bevidstheden helt og holdent flyttet fra det fysiske legeme over til det æteriske eller vitale legeme og flyttes derfra til det astrale legeme. Dér fornemmes dualiteten, og kampen mellem modsætningernes par finder sted. Disciplen gennemfører sin *tilsynekomst* som Arjuna. Først efter at slaget er endt, og efter at Arjuna har taget sin afgørende beslutning, er det muligt for ham at gennemføre sin *tilnærmelse* til sjælen på det mentale plan. Dette gør han ved:

1. At erkende sig selv som en sjæl og ikke som formen. Det indebærer en proces, der kaldes »guddommelig refleksion«, der tilkendegiver sig på to måder. Sjælen begynder nu definitivt at afvise formen, og mennesket, hvorigennem sjælen ytrer sig og gør sine erfaringer, afvises selv af den verden, han lever i.
2. At opdage den gruppe han tilhører, men han blokerer vejen for tilnærmelse, indtil han gennem tjeneste finder frem til denne tilnærmelse.
3. At identificere sig med sin gruppe på sin egen stråle og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

således erhverve sig ret til at gennemføre sin tilnærmelse, fordi han har lært lektien, at »han ikke vandrer alene«.

Derefter indtræder det ejendommelige stadium, den transcendente *aspiration*, hvor begæret efter individuel erfaring forsvinder, og kun længslen efter at fungere som en bevidst del af den større helhed er tilbage. (EP2 e.332; EP2 d.321-322).

31
Meditation

(a) HVAD ER MEDITATION?

I må lære at opfatte ordet »meditation« i en bredere betydning, end I hidtil har gjort. Koncentreret tænkning er en del af den planetariske meditation. Nøje planlægning af et hjælpearbejde for de nødlidende og at følge alle tænkelige veje for at gøre planen nyttig og effektiv er meditation. At åbne sig for åndelig impression og på den måde samarbejde med Hierarkiet er meditation. I denne opremsning af meditative muligheder har jeg ikke berørt den store skabende meditation, som ligger til grund for evolutionsprocessen, og som styrer alle formers fremadrettede bevægelse mod større herlighed og større lys.

Det hidtidigt udførte arbejde i okkulte grupper … har … blot været at lære eleverne den nødvendige koncentration. … Den mystiske meditationsform har en urgammel formulering og er endvidere det næste skridt fremad for menneskemasserne. Aspiranter og disciple, der søger at arbejde i en ashram i samarbejde med planen og under

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vejledning af en mester, bør ikke praktisere eller følge en mystisk meditationsform.

Meditation bliver først virkningsfuld og skabende på alle tre plan i de tre verdener, når antahkaranaen er ved at blive konstrueret. Personlighedens verdener er verdener for det tredje guddommelige aspekt, og den skabelse af tankeformer, der foregår dér (normalt med den konkrete tænkeevne), har relation til form og til tilegnelse af det, som begæres, og som hovedsageligt vedrører materielle værdier. Men når mennesket begynder at fungere som en sjælsgennemtrængt personlighed og er koncentreret om opgaven med at blive sensitiv over for den højere åndelige impression, da kan den åndelige triades skabende arbejde udvikles, og derved kan en højere form for skabende meditation anvendes. Det er en form, som hvert enkelt menneske selv må finde frem til og opdage, fordi den skal være et udtryk for dets egen åndelige forståelse, der indledes med en bevidst opbygning eller skabelse af antahkaranaen, og for at det kan modtage impression fra den ashram, som det er knyttet til. (DNA2 e.235-236).

(b) VESTENS OG ØSTENS MEDITATIONSFORM

Vesterlændingen må først og fremmest have som mål at trække sin bevidsthed til hjertecentret, fordi han altid har aktiveret hovedcentrene. Han anvender for det meste kollektive former og ikke individuelle mantraer, og han mediterer ikke så ensomt som sin østerlandske broder, der må finde sit bevidsthedscenter endog i forretningers støj og uro og i storbyernes menneskemylder. Vesterlændingen anvender kollektive former for at nå sine mål, og opvækkelsen af hjertecentret kommer til udtryk som tjeneste. Dette er grunden til den vægt, der i vesten lægges på hjertemeditation og som følge heraf på et liv i tjeneste. (LOM e.113; OM d.118).

(c) FARER VED MEDITATION

(1) I den ariske rodrace gøres der forsøg på at bygge bro over kløften mellem det højere og det lavere og – ved at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

centrere bevidstheden i det lavere sind og senere i det kausale – at tappe fra det højere indtil nedstrømningen fra dette højere sker uden ophør. De fleste af vor tids fremskredne studerende oplever kun lejlighedsvise glimt af oplysning eller illumination, men senere vil de opleve en vedvarende udstråling. Begge fremgangsmåder indebærer specielle farer. På atlantisk tid bidrog meditation til at overstimulere følelserne, og selv om mennesket nåede store højder, så nåede de også store dybder. Seksualmagi var særdeles udbredt. Solar plexus centret var tilbøjeligt til at blive alt for aktivt, trianglerne blev ikke fulgt korrekt, og de lavere centre blev fanget af ildens tilbagevirkning med frygtelige konsekvenser.

De farer, der truer nu, er anderledes. Udviklingen af tænkeevnen medfører faren for selviskhed, stolthed og blind tilsidesættelse af det højere, og den nuværende metode har til formål at forhindre dette i at ske. Hvis adepterne på den mørke vej opnåede stor magt i atlantisk tid, så er de endnu farligere nu. Deres magt er langt mere omfattende. Dette er grunden til, at der lægges så stor vægt på tjeneste og på at stabilisere sindet, da et stabilt sind er en ubetinget nødvendighed for det menneske, der ønsker at gøre fremskridt og at blive medlem af lysets broderskab. (LOM e.111-112; OM d.116-117).

(2) … Meditation … kan være farlig og værdiløs for det menneske, som begynder dette arbejde uden at have en god karakter som basis og uden at leve et rent liv. Meditationen bliver da blot et middel, hvorigennem energier strømmer ind, som kun tjener til at stimulere uønskede aspekter af vedkommendes liv, ligesom gødning i en have fuld af ukrudt vil frembringe en vældig mængde og således kvæle de sarte og små blomster. Meditation er farlig, hvor der findes et forkert motiv, såsom begær efter personlig vækst og åndelig magt, for den styrker under disse omstændigheder kun skyggerne i illusionens dal og bringer stolthedens slange, som lurer i det selviske begær, til fuld udfoldelse. Meditation er farlig, hvor der ikke findes noget ønske om at tjene. Tjeneste er et andet ord for anvendelse af sjælskraft til gruppens bedste. Hvor denne impuls mangler, kan energi ganske vist strømme ind i legemerne, men, da den savner anvendelse og afløb, vil den have en tendens til at overstimulere centrene og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

frembringe tilstande, som er katastrofale for begynderen. Assimilation og elimination er love, som gælder sjælslivet såvel som det fysiske liv, og når denne enkle lov overses, bliver følgen alvorlige konsekvenser, ligeså uundgåelige som når det gælder det fysiske legeme.

… Alt det arbejde, der udføres af de studerende, må helt og holdent udføres i hovedet og fra hovedet. Dér findes sædet for viljen, åndens aspekt, som arbejder gennem sjælen. (WM e.204-205; HM d.217-218).

(3) Meditation indebærer at man lever et målrettet liv, altid og hver dag. Dette lægger nødvendigvis et overdrevent pres på hjernecellerne, for det bringer hvilende celler i funktion og vækker hjernebevidstheden til sjælens lys. Denne foreskrevne meditationsproces vil, når den udføres gennem en årrække og suppleres med en meditativ livsstil og målrettet tjeneste, på vellykket vis vække hele systemet og bringe det lavere menneske under indflydelse og kontrol af det åndelige menneske; det vil også vække kraftcentrene i det æteriske legeme og stimulere til aktivitet den mystiske energistrøm der sover ved rygsøjlens basis. Når denne proces udføres med omhu og passende forsigtighed og under vejledning, og når processen strækker sig over en lang tidsperiode er der kun ringe risiko for fare, og en opvågnen vil finde sted på normal vis og ifølge livets egen lov. …

Jeg kan ikke stærkt nok indprente aspiranter i alle okkulte skoler at yogaen for denne overgangsperiode er målrettet hensigt, formålsstyring, konstant praktisering af Guds nærværelse, og den foreskrevne regelmæssige meditation udført systematisk og støt gennem mange år.

Når dette er udført med indre afstand og fulgt op af et liv i kærlig tjeneste vil centrenes vækkelse og rejsningen af den sovende kundaliniild blive fremmet på en sikker og fornuftig måde og hele systemet vil være bragt til det ønskede stadium af »levendegørelse«. Jeg kan ikke stærkt nok advare de studerende imod at følge en intensiv meditationsproces i timer ad gangen, eller imod en praksis som har til formål at vække legemets ild, vække et specielt center og bevæge slangeilden. Den almindelige verdensstimulering er så stærk i denne tid og den typiske aspirant er så sensitiv og fint organiseret at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

overdreven meditation, en fanatisk diæt, indskrænkning af sovetid, eller uhensigtsmæssig interesse for psykiske erfaringer vil forstyrre den mentale balance og ofte forårsage uoprettelig skade. (EXH e.18-19; HF d.27-28).

(d) VISUALISERING

(1) Hemmeligheden bag alt meditationsarbejde i de tidlige stadier ligger i evnen til at visualisere. Det er det første trin, som må mestres. Disciple bør lægge vægt på denne proces, for i den ligger i grunden evnen til at benytte imaginationens skabende kræfter sammen med mental energi som et middel til at fremme Hierarkiets mål og til at udføre den guddommelige plan. Alle de nye metoder og fremgangsmåder med hensyn til meditation (som hører den nye tidsalder til), må nødvendigvis rumme visualisering som et første trin af følgende grunde:

1. Visualisering er det indledende trin til at bevise den okkulte lov, at »energi følger tanke«. …
2. Visualiseringsevnen er det formbyggende aspekt ved den skabende forestillingsevne. … Denne proces med styring af energi kan blive en åndelig vane, hvis disciple vil begynde at gøre det langsomt og gradvist. …
3. Evnen til at visualisere korrekt er en helt specifik metode til at forvisse sig om det, der er sandt, eller det, der er falsk. …

Denne visualiseringsproces og brug af forestillingsevnen udgør de første to trin i den aktivitet, som kaldes opbygning af tankeformer. Det er med disse selvskabte former – som legemliggør åndelige ideer og guddommelig hensigt – at mestrene arbejder, og hvorigennem hierarkisk hensigt tager form. Derfor, mine disciple, er det væsentligt, at I begynder at arbejde på denne måde, velovervejet og langsomt, og at I benytter den her nævnte information konstruktivt og skabende. Tidens nød er stor og tiltager, og målrettet arbejde til det yderste er ønskeligt. (DNA1 e.89-91; DNT1 d.111-113).

(2) Se foran dig *et hjul af ild med syv eger*. Se det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

umiddelbart foran dine øjne. Se dernæst gennem den skabende forestillingsevne dig selv, stående i centret ved hjulets nav; opfat dig selv, som var du selve navet. Udsend fra denne centrale position, syv strømme af levende kærlighed, der stråler ud over verden. Når du gør dette, tjener du og er på samme tid fuldstændig beskyttet. Denne øvelse virker omgående. Den udvikler en beskyttende kraft og gør dig samtidig til *et levende center af kærlighed og lys*. (DNA1 e.156; DNT1 d.181).

(e) ERKENDELSER SOM FØLGE AF MEDITATION

(1) Hvis den studerende blot sørger for de rette forudsætninger, hvis han følger de nødvendige forskrifter, hvis han altid stræber efter regelmæssighed, ro og indre koncentration, der åbner for mysteriet om de høje steder, så vil han i visse tilfælde og meget oftere nå frem til bestemte klare opfattelser. Disse opfattelser vil blive en ydre erkendelse af indre resultater, og det vil for ham være en garanti for, at han er på rette vej. Men jeg vil igen understrege, at eleven først når frem til disse resultater, efter at han i lang tid har praktiseret forskrifterne, kæmpet ihærdigt og opmærksomt disciplineret det trefoldige lavere menneske, samt helliget sig tjeneste i verden. (LOM e.281-282; OM d.268).

(2) … Det (vil) altid være elevens opgave at arbejde på at fremkalde respons, og at tidspunktet for denne respons afhænger af oprigtigheden i hans arbejde, af helliggørelsen i hans tjeneste og af hans karmiske forpligtelser. Når han har gjort sig fortjent til en vis respons, kan det ses i hans stjerner, og intet kan hindre eller forsinke den. Intet kan heller fremskynde den, så eleven skal ikke spilde tid på mismodige refleksioner over manglende respons. Hans opgave er at følge reglerne, at tilpasse sig de fastlagde former, at gennemtænke og klogt holde sig til de foreskrevne instruktioner, og at arbejde beslutsomt og med iver at tjene sine medmennesker. Når han har gjort alt dette, når han har opbygget det nødvendige vibrerende materiale i sine tre lavere legemer og koordineret dem med det egoiske legeme (omend kun for et kort øjeblik), da kan han pludselig se, pludselig høre og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

pludselig føle en vibration, og derefter kan han for evigt sige, at tro er blevet til viden og aspiration til erkendelse. (LOM e.295; OM d.279-280).

(3) Meditation anses ofte som midlet til at etablere sjælskontakt. Mennesker glemmer imidlertid ofte, at denne kontakt meget hyppigt skabes gennem en indre reflekterende sindstilstand, gennem et liv, der er viet til tjeneste og uselviskhed, og gennem en beslutning om, at disciplinere den lavere natur således, at den kan blive en ægte kanal for sjælen. Når disse tre udviklingsmetoder fuldt og helt kommer til udtryk og bliver en fast tendens i livet eller til permanente vaner, da kan meditation flyttes over i en anden nyttig kategori og tjene som en teknik til udvikling af intuition og til løsning af gruppeproblemer. (DNA1 e.349; DNT1 d.389).

(4) … Disciplen og den indviede lærer den teknik (gennem meditation), hvormed Guds sind, det universelle sind, eller den planetariske Logos' tankeprocesser kan opfattes og registreres. Nu for tiden er det gennem ashramen, at de fleste får viden om den guddommelige tænkning på samme måde som disciplene registrerer den, efterhånden som den kommer til udtryk i planens udvikling, og efterhånden som den giver livsbetingelser for livets formål. Mesteren overfører planens karakter eller hensigt – svarende til den indviedes status – og han gør det ved at følge loven om fri okkult lydighed. Men disciplen eller den indviede må ikke for altid forblive afhængig af, at den guddommelige tænkning skal overføres til dem af mennesker, der er mere fremskredne end de selv. De må selv lære at skabe deres egne kontakter og at tappe »regnskyen«. De må – uden hjælp – kunne trænge ind i Sanat Kumaras tankeprocesser (ved tilladt åndelig telepati eller impression). (DNA2 e.154).

(5) I bør betragte jeres meditation som en gennemtrængningsproces, udført som tjeneste med den hensigt at bringe oplysning til andre. (DNA2 e.313).

(6) Fremtiden rummer for hver eneste, der stræber ihærdigt, tjener uselvisk og mediterer okkult, løftet om, at han vil komme til at kende dem, der allerede har fuldt kendskab til den, der kæmper. Deri ligger håbet for den, der studerer meditation. De på den indre side, der kender ham, iagttager

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

med dyb medfølelse, hvilke fremskridt han gør, når han kæmper, fejler, holder ud og dagligt arbejdsomt gentager den vanskelige opgave at lære koncentration og opnå tankekontrol. (LOM e.258; OM d.247-248).

(f) MEDITATION OG TJENESTE

… Mennesket må have med i sine betragtninger, … den specielle *gruppe af tjenere*, som det er knyttet til. Ethvert menneske, der er rede til okkult meditation, har igennem mange liv vist en intelligent villighed til at tjene og til at arbejde blandt menneskesønnerne. Uselvisk tjeneste er fundamentet i okkultistens liv, og såfremt dette fundament ikke eksisterer, lurer faren og okkult meditation kan blive en trussel. Dette er årsagen til, at mennesket må være aktivt inden for et af tjenesteområderne i verden, og han må ligeledes kunne spille sin rolle på de indre plan. Læreren må således overveje følgende:

a. Det gruppearbejde, som mennesket udfører, og hvordan det kan blive bedre kvalificeret til at tjene i denne gruppe.
b. Typen af det arbejde, som mennesket udfører, og dets relation til sine medarbejdere i dette arbejde – en meget betydningsfuld okkult faktor – vil nøje blive bedømt inden en meditation anvises. Bestemte typer af meditation (som mennesket måske selv ønsker) kan blive ham nægtet på grund af, at de ikke passer til den pågældendes arbejde, og fordi de har tendens til at udvikle visse egenskaber, som kan hæmme tjeneren i sit arbejde. De meditationer, der øger evnen til at *tjene*, vil altid være målet. Dybest set omfatter det større mål det mindre. (LOM e.48-49; OM d.59-60).

32
Discipelskab

(1) En discipel har frem for alt forpligtet sig til at gøre tre ting:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

a. At tjene menneskeheden.
b. At samarbejde med de stores plan, således som han ser den, og efter bedste evne.
c. At udvikle egoets evner og at udvide sin bevidsthed, indtil han kan fungere på de tre plan i de tre verdener samt i det kausale legeme, og at følge det højere selvs vejledning og ikke sin trefoldige lavere manifestations impulser.

Discipel er den, som begynder at forstå gruppearbejde, og som forskyder sit aktivitetscenter bort fra sig selv (som den akse, hvorom alting drejer sig) til gruppecentret.

Discipel er den, som samtidig erkender enhver bevidsthedsenheds relative ubetydelighed, men også dens uhyre vigtighed. Hans sans for proportioner er reguleret, og han ser tingene, som de er; han ser mennesker, som de er; han ser sig selv, som han er inderst inde og søger at blive det, som han er.

En discipel forstår og arbejder med naturens liv og kraft, og for ham har formen ingen tiltrækning. Han arbejder med kraft og gennem kraft; han kender sig selv som et kraftcenter i et større kraftcenter, og han har ansvaret for at styre den energi, som måtte strømme igennem ham, ind i kanaler, som gruppen kan have gavn af.

Disciplen erkender sig selv – i større eller mindre grad – som en yderpost i mesterens bevidsthed, idet han ser mesteren på to måder:

a. Som sin egen egoiske bevidsthed.
b. Som sin gruppes centrum; den kraft, der besjæler gruppens enheder og binder dem sammen til en homogen helhed.

Discipel er den, som overfører sin bevidsthed fra det personlige til det upersonlige, og som på dette overgangsstadium nødvendigvis må udstå mange vanskeligheder og lidelser. Disse vanskeligheder opstår af forskellige årsager:

a. Disciplens lavere selv, som gør oprør imod at blive forvandlet.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

b. Et menneskes nærmeste gruppe, venner eller familie, som gør oprør imod hans voksende upersonlighed. De bryder sig ikke om at blive betragtet som mennesker, der kun er en del af hans ydre verden, og de føler sig isoleret fra ham, når det drejer sig om ønsker og interesser. Men loven virker, og det er kun i sjælens inderste væsen, at sand enhed kan erkendes. I opdagelsen af det, som formen repræsenterer, ligger der megen sorg for disciplen, men vejen fører til sidst til den fuldkomne forening.

Discipel er den, som erkender sit ansvar over for alle enheder, som kommer under hans indflydelse – et ansvar, der går ud på at samarbejde med evolutionsplanen, således som den eksisterer for dem, for således at udvide deres bevidsthed og lære dem forskellen mellem det virkelige og det uvirkelige, mellem liv og form. Det gør han lettest ved i sit eget liv at tilkendegive sit mål, sin hensigt og hvor hans bevidsthed er koncentreret. (IHS e.71-72; IMS d.85-86).

(2) Hver og en har sin plads i planen, blot I kvalificerer jer ved at udføre det nødvendige arbejde, der består af følgende:

En stræben efter at kunne erkende det guddommelige i enhver. På den måde vil en sand okkult lydighed, som er så betydningsfuld i al okkult skoling, blive fremmet og udviklet, fordi den ikke baseres, som det ofte er tilfældet, på personligheden, men på en instinktiv erkendelse af en mester, som eleven villigt vil følge. Dette er et resultat af erkendelsen af mesterens kræfter, af renheden i hans liv og mål, og af dybden i hans viden.

En stræben efter at tænke i gruppebaner og gøre det helt på egen hånd, uden at være afhængig af andres ord, for at nå til klarhed.

En stræben efter at rense og forædle legemerne og gøre dem til mere pålidelige tjenere.

En stræben efter at udruste det mentale legeme og i det oplagre de fakta, som yderligere viden kan baseres på.

Bliver alle disse bestræbelser gennemført, vil der åbne sig meget store muligheder. (LOM e.309-310; OM d.293).

(3) Gennem streng selvdisciplin opnår I til sidst fuldkommenhed. For disciplen er intet arbejde for ubetydeligt,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

for det er ved at holde orden på de små ting i livet, at målet til sidst bliver nået. Disciplens liv bliver ikke lettere, efterhånden som han nærmer sig porten, for hans opmærksomhed må hele tiden være koncentreret, hans handlinger må altid være de rette uden hensyn til resultater, og han må hele tiden ned til mindste detalje brydes med legemerne for at få dem under kontrol. Kun gennem en fuldstændig forståelse af aksiomet: »Kend dig selv«, vil mennesket opnå den indsigt, der sætter ham i stand til at anvende loven og kende systemets indre funktion fra centrum og ud til periferien. At kæmpe, stræbe, disciplinere sig og tjene med glæde, uden anden belønning end misforståelse og skældsord fra *medløbere* – dette er disciplens rolle. (LOM e.310; OM d.293-294).

(4) Det er ikke udtryk for fejhed at bevæge sig med forsigtighed og omhu på disse områder, som vedrører det subjektive liv – det er uhyre fornuftigt. Der er altså tre ting aspiranten må gøre:

1. Rense, disciplinere og forædle sin trefoldige lavere natur.
2. Lære sig selv at kende, udruste sit mentallegeme og opbygge kausallegemet med gode gerninger og tanker.
3. Tjene racen i total selvforglemmelse.

Ved at gøre det følger han loven, skaber de rette betingelser for at blive undervist, gør sig i sidste instans fortjent til indvielsesstavens anvendelse, og minimerer på den måde de farer som er forbundet med opvækkelsen af ilden. (CF e.162; KI d.177).

(5) … Efterhånden som aspiranten udvikler sig, afbalancerer han ikke alene de parvise modsætninger, men gennemskuer også hemmeligheden om sin broders hjerte. Han bliver en anerkendt kraft i verden og opfattes som én, man kan stole på vil tjene. Mennesker beder ham om assistance og hjælp på hans specielle felt, og han begynder at udsende sin tone, så den kan høres, ikke kun i menneske-, men også devarækker. På dette stadium gør han det gennem pennen i litteratur, det talte ord i undervisning og foredrag, musik, maling og kunst. Han når menneskers hjerte på en eller anden

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

måde og hjælper og tjener dermed sin race.

… På dette stadium bliver aspirantens liv også et »nedbrydningsinstrument« i den okkulte betydning af betegnelsen. Overalt hvor han færdes, har den kraft, der strømmer gennem ham fra de højere planer, og fra hans egen indre gud, til tider ejendommelige virkninger på omgivelserne. Den stimulerer både godt og ondt. De månepitrier, som former hans og hans brødres legeme, stimuleres også, så deres aktivitet forøges og deres magt skærpes betydeligt. Dette faktum udnyttes af dem, der arbejder på den indre side for at realisere bestemte mål. Det er det, som til tider fremkalder fremskredne sjæles midlertidige fald. De kan ikke tåle den kraft, der strømmer ind i dem, eller ind på dem, og som følge af den midlertidige overstimulering af deres centre, føres de på vildspor. Det er noget, der sker for grupper såvel som for individer. Men omvendt, hvis det lavere selvs måneherrer tidligere er blevet betvunget og bragt under kontrol, vil virkningen af den kraft og energi, der kontaktes, være at stimulere den fysiske hjernebevidstheds og hovedcentrets respons på egoisk kontakt. Da bliver den ellers destruktive kraft en faktor for det gode og en nyttig stimulans, som kan bruges af dem, der ved hvordan, til at føre mennesker frem mod yderligere oplysning.

Alle disse stadier må komme til udtryk på alle 3 lavere plan og i de 3 legemer. Det gør de i henhold til strålen og understrålen. På den måde fortsætter disciplen sit arbejde og bliver prøvet og skolet, indtil de to lag kronblade er udfoldet og det tredje organiseret. Sådan føres han, gennem den rigtige styring af energi og kloge manipulation af kraftstrømme, til indvielsens port og forlader samtidig kundskabens hal for gradvis at gå over i visdommens hal – den hal hvor han efterhånden bliver »opmærksom« på kræfter og energier, der ligger latent i hans ego og egoiske gruppe. Det er den hal, hvor han vinder retten til at bruge den egoiske gruppes kraft, for nu kan man være sikker på, at han kun vil bruge den til gavn for menneskeheden. Efter 4. indvielse får han adgang til og bliver betroet en del af den planetariske logos' energi, så han kan realisere denne logos' evolutionsplaner. (CF e.865-867; KI d.798-801).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

33
Krav til aspiranter

(1) Gruppen af lærere, som de almindelige aspiranter og disciple på prøvestadiets vej muligvis kommer i kontakt med på de mentale plan, er mennesker som de selv med samme passioner, men med en større erfaring på vejen og en mere sikker kontrol over sig selv. De arbejder ikke med aspiranter, fordi de personligt kan lide dem eller bryder sig om dem, men fordi behovet er stort, og de søger dem, som de kan skole. Den holdning, de søger hos aspiranten, er lærevillighed og evnen til at registrere uden at stille spørgsmål, før der vides mere. Når dette er nået, tilskyndes aspiranten til at spørge om alt. Må jeg minde jer om en lærers ord, der lød: »Se i os normale og afbalancerede mennesker, der underviser, således som vi underviste på jorden. Vi smigrer ikke vore elever, men disciplinerer dem. Vi leder dem fremad og tvinger dem ikke frem ved at nære deres ambitioner med løfter om magt, men giver dem information og viser dem, hvordan de skal bruge den i deres arbejde, idet vi ved, at den rette brug af viden fører til erfaring og opnåelse af målet«.

Hvor ofte finder man ikke en studerende, der er mere optaget af mesteren, og hvad han vil gøre, end af sine egne problemer. Og dog burde hans vigtigste beskæftigelse være at gøre sig egnet til tjeneste og ruste sig til et nyttigt samarbejde.

Spørgsmål angående mesteren synes mere interessant end spørgsmålet om de nødvendige kvalifikationer for discipelskab. Interessen for tilgængelige data om adepterne er stærkere i aspiranten end vedvarende undersøgelser af hans egne begrænsninger og den uegnethed, som burde optage hans opmærksomhed. Han er mere tilbøjelig til at vise nysgerrighed, hvad angår mestrenes vaner og metoder og deres måde at behandle disciple på, end tålmodigt at finde frem til de rette vaner og arbejdsmetoder i den vordende discipels liv. Alt dette er underordnede spørgsmål, som kun hindrer og begrænser, og noget af det første, vi vil råde den aspirant til, som vil træde i forbindelse med mestrene, er, at han ikke fæstner sig ved det, som ikke angår ham, men i stedet retter sin opmærksomhed imod de nødvendige trin og stadier,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som burde vise sig i hans liv, og undlade at spilde tid samt udelukke stemninger og tanker, som så ofte lægger beslag på størstedelen af hans tankeliv.

Når en mester søger at finde dem, der er egnede til at blive instrueret og undervist af ham, ser han først og fremmest efter tre ting. Hvis ikke disse findes, vil ingen nok så stor hengivenhed, stræben eller renhed i livet og i selve livsmåden være tilstrækkelig. Det er væsentligt, at alle aspiranter fatter disse tre faktorer og således undgår megen bekymring og spildt aktivitet.

1. Mesteren ser efter lyset i hovedet.
2. Han undersøger aspirantens karma.
3. Han bemærker hans tjeneste i verden.

Medmindre der er tegn på, at mennesket er, hvad der esoterisk kaldes »en tændt lampe«, er det meningsløst for mesteren at bruge sin tid. Når lyset i hovedet er til stede, viser det:

a. At pinealkirtlen i større eller mindre grad fungerer. Den er (som bekendt) sjælens sæde og organet for åndelig sanseopfattelse. Det er i denne kirtel, at den første fysiologiske forandring, der hænger sammen med sjælskontakt, finder sted; denne kontakt frembringes gennem målbevidst meditationsarbejde, kontrol over tanken og indstrømning af åndelig kraft.
b. At mennesket på det fysiske plan er koordineret med sit ego, sin sjæl eller sit højere selv på det mentale plan, og at det fysiske plans liv og natur underordnes sjælens påvirkning og kontrol. Dette er beskrevet i de første to eller tre kapitler i bogen *Breve om Okkult Meditation*, og disse bør studeres af aspiranten.
c. At kraft fra sjælen strømmer via sutratmaen, den magnetiske streng eller tråd, ned til hjernen via det mentale legeme. Hele hemmeligheden ved åndeligt syn, korrekt opfattelse og ret kontakt ligger i den rette forståelse af ovennævnte udsagn, og derfor vil *Patanjalis Yoga Sutraer* altid være disciples, indviedes og adepters lærebog, for deri findes de regler og metoder, som bringer tanken under

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kontrol og stabiliserer det astrale legeme, hvorved sjælstråden udvikles og styrkes, således at den bliver en virkelig forbindelseskanal mellem mennesket og dets ego. Illuminationens lys strømmer ind i hjernens kavitet, hvorved tre kundskabsområder træder frem. Dette glemmes ofte og deraf følger, at den delvist oplyste discipel eller aspirant oplever unødvendig lidelse og foretager umodne fortolkninger.

Lyset fremhæver og virkeliggør for bevidstheden de tankeformer og væsener, som skildrer det lavere liv, og som (tilsammen) udgør tærskelens vogter.

Det første, aspiranten således bliver klar over, er det, han kender som ikke ønskværdigt. Hans egen uværdighed og begrænsning afsløres, og de ikke ønskværdige bestanddele i hans egen aura fylder pludselig hans synsfelt. Mørket, som findes i ham, fortættes af lyset, der glimter svagt fra hans væsens centrum, og undertiden bliver han fortvivlet over sig selv og synker ned i den dybeste depression. Alle mystikere vidner herom, og det er en periode, som må gennemleves, indtil dagens klare lys driver alle skygger og alt mørke bort; lidt efter lidt opklares og oplyses livet, indtil solen i hovedets indre stråler i al sin herlighed.

d. Endelig er lyset i hovedet tegn på, at vejen er fundet, og der er nu tilbage for mennesket at studere og forstå den teknik, hvorved lyset kan centraliseres og intensiveres, og hvorledes han kan træde ind i det, så det til sidst bliver den magnetiske line (som en edderkops tråd), der kan følges tilbage til udspringet af den lavere manifestation, og han kan træde ind i sjælsbevidstheden. Ovennævnte sprog er symbolsk og alligevel helt korrekt; udtryksmåden er valgt således for at give information til dem, der ved, og beskytte dem, som endnu ikke ved.

»Men retfærdiges sti er som strålende lys«, og dog må mennesket samtidig selv blive denne vej. Han træder ind i lyset og bliver lyset og virker derefter som en lampe på et mørkt sted, idet han bringer oplysning til andre og oplyser vejen for dem.

Det næste punkt, som en mester må tage i betragtning, før han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tillader et menneske at træde ind i sin gruppe, er, hvorvidt et sådant skridt er karmisk muligt, eller om der i menneskets fortid findes forhold, som udelukker adgang i dette liv.

Der er tre hovedfaktorer, der må betragtes hver for sig og i relation til hinanden.

Findes der for det første sådanne karmiske forpligtelser i et menneskes nuværende liv, der vil gøre det umuligt for ham at virke som discipel? I den forbindelse er det vigtigt at huske, at et menneske kun kan blive discipel og fortjene en mesters opmærksomhed, hvis hans liv har betydning i menneskenes verden, hvis han øver indflydelse på sine omgivelser, og hvis han former og påvirker andre menneskers tanker og hjerter.

Før dette er tilfældet, er det spild af en mesters tid at beskæftige sig personligt med vedkommende, for han kan blive hjulpet tilstrækkeligt på andre måder. Han kan for eksempel fra bøger og lærere hente megen viden, som for ham endnu er teori og ikke praksis, og han må endnu gennemgå megen erfaring under vejledning af sit eget ego, mesteren i hans hjerte. Når et menneske kan kaldes discipel, så er det, fordi han kan bruges ved gennemførelsen af Hierarkiets plan og kan påvirkes til at virkeliggøre de bestræbelser, som er planlagt for at sætte menneskeheden i stand til at tage de nødvendige skridt fremad. Dette indebærer (i hans liv på det fysiske plan) tid og eftertanke, rette omstændigheder og andre overvejelser, og det er fuldt ud muligt for et menneske at have nået dette stadium, hvad *karakter* angår, hvor han fortjener en mesters anerkendelse, men hvor han alligevel har forpligtelser og opgaver at udføre, som står i vejen for hans aktive tjeneste i et specielt liv. Dette må mesteren tage med i betragtning, og menneskets eget ego tager også dette i betragtning.

Resultatet er i dag meget ofte, at et menneske (måske ubevidst om dette i den fysiske hjerne) påtager sig en stor mængde erfaringer og bærer et unormalt stort ansvar i ét specielt liv for at kunne frigøre sig til tjeneste og discipelskab i et senere liv. Mennesket arbejder da på det næste livs udrustning og udfører tålmodigt sin pligt over for hjem, vennekreds og arbejde. Han erkender, at et liv set ud fra sjælens standpunkt kun varer en kort stund og snart er forbi, og at han gennem studier, intelligent aktivitet, kærlig tjeneste

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og tålmodig udholdenhed arbejder sig ud af de omstændigheder, der hindrer ham i hurtigt at blive accepteret i en mesters gruppe.

En mester studerer også den tilstand, som aspirantens fysiske og mere subtile legemer befinder sig i, for at se, om der i dem findes bevidsthedstilstande, som vil hindre brugbarheden. Disse tilstande er ligeledes karmiske og må korrigeres, før hans optagelse blandt andre disciple bliver mulig. Et sygt fysisk legeme, et astrallegeme, der er tilbøjeligt til sindsstemninger, emotioner og psykiske vrangforestillinger, og et ukontrolleret eller dårligt udstyret mentallegeme er alle farlige for den studerende, medmindre de bliver bragt i orden. En discipel er til stadighed udsat for påvirkning af kræfter, der kommer til ham fra tre centrale kilder:

1. Hans eget ego,
2. Hans mester,
3. Gruppen af meddisciple,

og medmindre han er stærk, renset og har kontrollen, vil disse kræfter kun tjene til at stimulere uønskede tilstande, bringe alle skjulte svagheder op til overfladen og nære det, som burde elimineres. Dette må uundgåeligt finde sted, men meget må være udført på dette område, før der gives adgang til en gruppe af disciple; ellers ville megen af mesterens værdifulde tid nødvendigvis gå til at fjerne og ophæve den virkning, som disciplens voldsomme reaktioner har på andre disciple i samme gruppe. Det er bedre at vente og selv arbejde gradvis og intelligent end uforberedt at tvinge sig ind i kraftstrømme, før man kan håndtere disse eller deres konsekvenser.

En adept må tage endnu en faktor i betragtning, og det er, om de disciple er i inkarnation, som et menneske skal samarbejde med, og som karmisk er forbundet med ham ved gamle bånd og fortrolige med samme type af arbejde.

Til tider anses det for klogere, at et menneske venter et stykke tid, før han tillades at betræde den fysiske vej, indtil der kommer et liv, i hvilket hans egne medarbejdere, der er afstemt til hans vibration og vant til at samarbejde med ham,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

også er i fysiske legemer, fordi et menneske træder ind i en mesters gruppe for at yde tjeneste og udføre et specielt arbejde og ikke for at modtage kulturel skoling, som en dag vil gøre ham til adept. Disciple skoler sig selv, og når de er rede til at udføre et eller andet arbejde, benytter en mester dem. De udvikler sig selv og udvirker deres egen frelse, og for hvert skridt de tager, lægger deres specielle mester større og større ansvar på dem. Han skoler dem i tjenestens teknik og gennem vibration at respondere på planen, men de lærer selv at kontrollere sig og ruste sig til tjeneste.

Der findes andre karmiske faktorer, som mesteren må tage i betragtning, men disse er de tre vigtigste, og det er af allerstørste betydning, at aspiranten tænker over dem nu. De er angivet i detaljer, således at ingen sand og oprigtig medarbejder behøver at være nedtrykt og modløs, såfremt han ikke har nogen bevidst forbindelse med mesteren og er uvidende om sit tilhørsforhold til en esoterisk gruppe af disciple. Det behøver ikke at betyde, at han ikke er egnet. Det kan simpelt hen skyldes, at hans ego har valgt dette liv til at forberede senere handlinger og til at fjerne hindringer i et eller to eller måske i alle de tre lavere legemer, eller til at vente på det tidspunkt, hvor hans optagelse vil få størst betydning.

Den tredje faktor, som en mester ser efter, er tjeneste, men det er en faktor, som aspiranten ikke kan udtale sig om, og som han højst sandsynlig vil misfortolke. Åndelig ambition, ønsket om at fungere som gruppens centrum, længslen efter at høre sig selv tale, undervise, holde foredrag eller skrive, fortolkes ofte forkert af aspiranten som tjeneste. Mesteren ser ikke på en medarbejders verdslige magt eller status eller på antallet af de mennesker, som er samlede omkring hans person, men på de motiver, som bestemmer hans aktivitet, og på virkningen af hans indflydelse på hans medmennesker. Sand tjeneste er den spontane udstrømmen fra et kærligt hjerte og en intelligent tankegang. Sand tjeneste er et resultat af at være på den rette plads og blive dér; den er frembragt af den uundgåelige indstrømmen af åndelig kraft og ikke af ihærdig aktivitet på det fysiske plan; den er virkningen af, hvad et menneske i sandhed er, en guddommelig Guds søn, og ikke en følge af indstuderede ord og gerninger. En sand tjener samler

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dem omkring sig, som det er hans pligt at tjene og hjælpe gennem sit livs kraft og sin åndeliggjorte personlighed og ikke ved at stille fordringer eller gennem indtrængende tale. I selvforglemmelse tjener han; i selvfornægtelse vandrer han på jorden, og han tænker ikke på, om hans bedrifter er store eller små, og han har ingen forudfattede meninger om sit eget værd eller sin brugbarhed. Han lever, tjener, arbejder og øver indflydelse, men forlanger intet til sit personlige selv.

Når en mester ser disse tegn i et menneskes liv som resultat af det indre lys' opvågnen og af udligning af hans karmiske forpligtelser, lader han en tone klinge og venter for at se, om mennesket genkender sin egen gruppetone. Ved denne genkendelse får han adgang til sin egen gruppe af medarbejdere og kan stå i sin mesters nærværelse. (WM e.182-189; HM d.195-202).

(2) Jeg vil give jer nogle få enkle forslag. De kan være nyttige for alle oprigtigt søgende aspiranter.

1. Ved et ordnet og regelmæssigt liv opnås til sidst syntese og den rette styring af tid med alt, hvad deraf følger.
2. Ved på rette måde at eliminere alt, hvad der er sekundært, og ved en rigtig afbalanceret proportionssans opnås den akkuratesse og målrettethed, som er okkultistens adelsmærke.
3. Ved en rigtig aspiration på det rigtige tidspunkt, opnås den nødvendige kontakt og inspiration til det arbejde, der skal udføres.
4. Ved til stadighed at overholde *selvpålagte* regler opnås en gradvis forædling af det instrument og den fuldkommengørelse af de legemer, som mesteren kan benytte til at yde hjælp blandt de mange små. (RI e.11; SI d.22-23).

34
Hvad er en discipel?

(1) … (Mennesket) har benyttet formsiden og er blevet domineret af den. Han har også lidt under den og har som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

følge deraf til tider gjort oprør på grund af overmætning af alt, som hører den materielle verden til. Utilfredshed, afsky, modvilje og dyb træthed kendetegner meget ofte den, som står ved tærskelen til discipelskab. For hvad er en discipel? Han er et menneske, der søger at lære en ny rytme, at træde ind i et nyt erfaringsområde og at følge i sporet af de fremskredne mennesker, som før ham har betrådt vejen, der fører fra mørke til lys, fra det uvirkelige til det virkelige. Han har smagt livets glæder i illusionens verden og har lært deres magtesløshed med hensyn til at tilfredsstille og fastholde ham. Nu befinder han sig i et overgangsstadium mellem tilværelsens gamle og nye tilstande. Han svinger mellem en tilstand af sjælsbevidsthed og formbevidsthed. Han »ser dobbelt«.

Hans åndelige opfattelsesevne vokser langsomt og sikkert, efterhånden som hjernen, via tænkeevnen, bliver modtagelig for oplysning fra sjælen. Når intuitionen udvikles, vokser bevidsthedens radius, og der udfolder sig nye kundskabsområder.

Det første kundskabsområde, der modtager oplysning, kan måske beskrives som summen af de former, der findes i de tre verdener for menneskelig stræben, den æteriske, astrale og mentale. Den vordende discipel bliver gennem denne proces vidende om sin lavere natur og begynder at erkende omfanget af sit fangenskab og (som Patanjali udtrykker det) »den omskiftelige psykiske naturs modifikationer«. Hindringerne for fuldbyrdelse og fremskridt afsløres for ham, og hans problem bliver specifikt. Derefter kommer han ofte i den situation, som Arjuna befandt sig i, da han stod over for fjender fra sin egen husstand, usikker med hensyn til sin pligt og modløs, når han søgte at balancere mellem modsætningernes par. Disciplens bøn bør da være den kendte indiske bøn, som kommer fra hjertet, forstået af hovedet og suppleret med et opofrende liv i menneskehedens tjeneste.

»Afdæk for os den sande åndelige sols åsyn,
skjult bag en skive af gyldent lys,
at vi må kende sandheden og gøre vor fulde pligt
på vor rejse til dine hellige fødder.«

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Når han holder ud og kæmper, overvinder sine problemer og bringer sine begær og tanker under kontrol, åbenbares det andet kundskabsområde – kundskaben om selvet i det åndelige legeme, kundskaben om egoet, således som det udtrykker sig gennem kausallegemet, karana sarira, og viden om den kilde til åndelig energi, som er den motiverende impuls bag den lavere manifestation. »Skiven af gyldent lys« gennembores; den sande sol ses; vejen er fundet, og aspiranten kæmper sig fremad ind i et stedse klarere lys.

Når kundskaben om selvet og bevidstheden om det, som selvet ser, hører, véd og er i kontakt med, stabiliseres, så findes mesteren; hans gruppe af disciple kontaktes; planen for den del af det arbejde, som han umiddelbart skal påtage sig, erkendes og udføres gradvis på det fysiske plan. På denne måde aftager den lavere naturs aktivitet, og mennesket træder lidt efter lidt i bevidst kontakt med sin mester og sin gruppe. Men dette sker først, når »lampen er tændt« – når det lavere og det højere er afstemt efter hinanden, og indre oplysning strømmer ned til hjernen.

Det er af væsentlig betydning, at disse punkter forstås og studeres af alle aspiranter, således at de kan tage de nødvendige skridt og udvikle den ønskede bevidsthed. Indtil dette er sket, står mesteren magtesløs, hvor villig han end måtte være, og han kan ikke give et menneske adgang til sin gruppe og således tage ham ind under sin auras indflydelse og gøre ham til en forpost for sin bevidsthed. Ethvert trin på vejen må udhugges af mennesket selv, og der findes ingen kort eller let vej ud af mørket og ind i lyset. (WM e.58-60; HM d.74-76).

(2) Problemet er det samme for alle disciple. Det består i på samme tid at leve pilgrimmens intenst følsomme indre liv på livets vej og leve som menneske i en verden af menneskelige begivenheder; at leve den forpligtede discipels gruppeliv og menneskehedens masseliv; at opfylde sin egen åndelige skæbne gennem en behersket personlighed og på samme tid fuldt ud deltage i menneskehedens liv på Jorden – dette er ikke nogen let opgave. (EA e.498; EA d.450).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

35
Disciples status

… Den sande indviede (har) aldrig hævdet, hverken privat eller offentligt, at være en indviet. Det strider imod den okkulte lov, og alt for mange mennesker uden nogen speciel åndelig indstilling eller intellektuelle evner fremsætter sådanne påstande, som derved anretter megen skade, fordi ideen om Hierarkiet og adeptskabets natur derved gøres ringere i den iagttagende offentligheds øjne. … Ordet »discipel« er det legitime og ikke kontroversielle ord (og det rigtige), der kan anvendes af alle grader af arbejdere i Hierarkiet fra disciplen på prøvestadiets vej, der er løseligt tilknyttet visse disciple i Hierarkiet, op til og med selve Kristus, mesteren over alle mestre og læreren for engle og mennesker. … Den usunde nysgerrighed vedrørende status og titel … er en plet på så mange okkulte grupper, idet det fører til en vældig konkurrence, jalousi, kritik og påstande, som kendetegner størstedelen af de okkulte grupper og gør så mange af deres publikationer uden virkning og hindrer den almene offentlighed i at modtage læren i dens renhed og enkelthed. Status og titel, plads og position betyder intet. *Det er læren, der har betydning* – dens sandhed og intuitive appel. (DNA1 e.780-781; DNT1 d.857).

36
Krav til disciplen

(1) Vanskelighederne i dag skyldes stort set mangel på intuitiv opfattelse i fortiden, og skylden ligger hovedsagelig hos verdens mystikere og ikke så meget hos de mindre skolede aspiranter. Vanskeligheden skyldes ikke mangel på idealisme eller mangel på intelligens og oprigtighed, men den består i den manglende evne til enhver tid at ofre personligheden, således at den intuitive erkendelse kan demonstrere sin virkelighed. *Kompromiser* er blevet tilladt, men i den okkulte verden er disse forbudt. Når de tillades,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fører det til ulykke, og de personligheder, der nedlader sig dertil, bliver til sidst fejet bort i ulykke og ødelæggelse. Mennesker har forsøgt at tilpasse sandheden til tiden i stedet for at tilpasse tiden til sandheden, og diplomatisk har de bestræbt sig for at fremføre så meget af virkeligheden, som de anså for klogt. Mestrene søger efter dem, der har klar vision, og som uden forbehold holder fast ved den erkendte sandhed, og som har evne til vedvarende at stræbe fremad mod idealet. Dette indebærer følgende faktorer:

1. En erkendelse af dette ideal gennem meditation.
2. Dets tilpasning til nuet gennem målrettethed.
3. Fjernelse af gamle og hindrende tankeformer gennem selvopofrelse.
4. Afvisning af kompromiser ved klar vision.
5. En skelneevne, som altid sætter disciplen i stand til at skelne mellem et menneskes handlinger og mennesket selv.
6. Erkendelse af, at det i det okkulte arbejde ikke er tilladt at gribe ind i personlig karma, lige så lidt som det er tilladt at beskytte imod følgerne af en handling. Det indebærer derfor, at man afviser at blande sig i andres anliggender – det vil sige, hvad angår det personlige liv – og alligevel ikke unddrager sig den større opgave. Det er væsentligt, at den, der tjener, lærer at skelne mellem de faktorer, der fremmer den personlige frihed, og de, der modarbejder gruppens frihed.

Det fjerde mål, der må frembringe resultater ved hjælp af de nuværende arbejdsmuligheder, er indførelsen af den nye cyklus og den nye gruppe af deltagere. De, der tjener, vil i den nye epoke blive mobiliseret fra alle grupper, og hvilke som vælges afhænger stort set af den grad af upersonlighed, de lægger i deres arbejde, og af styrken af deres indre kontakt med sjælen. Det er derfor ikke let for nogen af jer, der befinder sig midt i stridens larm og røg, at bedømme resultaterne korrekt eller at bedømme menneskene helt rigtigt. Disse ting må behandles på de indre plan og observeres af menneskeslægtens iagttagende ledere. Jeg vil her kort pege på nogle få ting, som de store ser efter.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

De ser efter, om den indre flamme – som er resultatet af klogt arbejde og klog tænkning – brænder med tiltagende glans; de bemærker, om den forbliver skjult og tåget gennem astrale strømningers hvirvler og tankeformer, der skyldes personlig modstand, ambition og misundelse. Som et resultat af verdensarbejdet vil nogle blive bragt i nærmere forbindelse med Hierarkiets arbejde, medens andre midlertidigt holdes tilbage. Evnen til at beherske det astrale plan og til at arbejde fra det mentale plan vil tælle stærkt.

De ser efter dem, som kan kæmpe og strides med personligheder for et princip og dog holde kærlighedens bånd intakt. Dette tæller måske mere, end mennesker er klar over, og et menneske, som kan stå fast ved et princip og dog elske alle mennesker, som kan afvise at indgå kompromiser og undgå at hade, har noget sjældent at tilbyde i vor tid, og de store kan bruge ham. Se til alle I, der tjener, at I med klar vision, retskaffen hensigt og en fast og aldrig svigtende handling kæmper jer fremad. Se til, at I behandler dem af jeres brødre, som vælger de lavere principper og det mindre rigtige, der ofrer gruppens gode for deres personlige fordel og som benytter uværdige metoder, med tålmodighed og overbærenhed. Giv dem kærlighed og omsorg og vær altid parat til at række dem en hjælpende hånd, for de vil snuble på vejen og erfare lovens dybde. Vær derfor rede til at løfte dem op og give dem lejlighed til at tjene, vel vidende at tjeneste er den store helbreder og lærer.

De store ser efter, om evnen til smidighed og tilpasning udvikles, den evne til at tilpasse sig, som er en af arternes fundamentale love, og som naturen udviser på så vidunderlig måde. Overførslen af denne lov til de indre plan og dens gennemførelse i anstrengelsens nye cyklus må foretages. Denne lov om tilpasning indebærer en forståelse af behovet, en erkendelse af den nye kraft, der strømmer ind med den nye cyklus og den heraf følgende forening af behovet og kraften til en syntese, idet det personlige selv ganske enkelt betragtes som et brændpunkt for handling og forvandling. Det indbefatter forvandlingen af de fem sanser og deres udvidelse til de finere plan, således at syn, hørelse, følelse, smag og lugt sammensmeltes til en samvirkende helhed, en syntese til brug

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

i det store arbejde. På det fysiske plan tjener de til at integrere det personlige liv og til at tilpasse den fysiske verden til det personlige selvs behov. På de finere plan må de omdannes, indtil de passer til den gruppes behov, som den enkelte er en fragmentarisk del af. Evnen til at gøre dette er en af de ting, som de store søger hos de individer, hvis privilegium det kan blive at indvarsle den nye tidsalder.

Frem for alt søger de en udvidet kanal, der fører fra sjælen til den fysiske hjerne via tænkeevnen. En sådan udvidet kanal viser, at et menneske kan bruges. Man kan næsten udtrykke det ved at sige, at de søger en fuldkommen antahkarana, kommunikationskanalen mellem sjælsbevidstheden og hjernen. Et menneske, der besidder en sådan kanal, kan mestrene bruge med et godt resultat. I deres valg af medarbejdere retter de sig efter menneskets personligt opnåede kapacitet og efter hans egne vanskeligt opnåede evner. Når et menneske besidder kapacitet, evner og talent, så anvender de store ham med glæde. Forkerte synspunkter er til tider blevet overbetonet, og det modsatte er blevet lært. Mestrene må ikke søges, fordi mennesket stræber efter kapacitet. De vil blive fundet, når mennesket *har* kapacitet – en kapacitet, der gør ham brugbar i et gruppearbejde, og som under omhyggelig vejledning kan udvides til at omfatte sjælens højere evner. Lederskab i grupper, der styrer arbejdet i den nye tidsalder, vil vokse frem på grund af den enkeltes disciplin, og ledere vil blive fundet blandt dem, som fornemmer den indre opgave. Lederskab vil ikke vedvare hos dem, der stræber efter stilling og magt, eller hos dem, som kun har deres øjne fæstnet på ydre forhold og overser de bagved liggende årsager. Lederskab kommer ikke til dem, som stiller det personlige selv og dets position over gruppens gode. Det kommer varigt til dem, som intet søger for det separate selv, og til dem, som ofrer sig for helhedens vel. (WM e.136-140; HM d.152-155).

(2) Intet blændværk, ingen illusion kan længere holde det menneske fanget, som har påtaget sig den opgave at betræde den knivskarpe vej, som fører gennem vildmarken, gennem de tætteste skove, gennem sorgens og lidelsens dybe vande, gennem offerets dal og over visionens bjerge til befrielsens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

port. Han vil til tider færdes i mørke (og mørkets illusion er meget virkelig); til andre tider færdes han i et lys så blændende og forvirrende, at han knapt kan se vejen foran sig; han kommer til at føle, hvad det vil sige at vakle på vejen og give efter for tjenestens og stridens træthed; han kan midlertidigt havne på et sidespor og vandre på ambitionens, selvinteressens og den materielle fortryllelses sideveje, men fejltrinet vil kun være kortvarigt. Intet – det være sig i himlen eller helvede, på jorden eller et hvilket som helst andet sted – kan forhindre fremskridt for det menneske, som er blevet klar over illusionen, som har skimtet virkeligheden bag astralplanets blændværk, og som har hørt – måske kun en eneste gang – sin egen sjæls klare kalden.

Det astrale plan er også kurukshetra såvel for menneskeheden som helhed som for den individuelle menneskelige enhed. Det er den kampplads, hvor enhver aspirant må finde sit Waterloo. I et eller andet liv kommer der en emotionel krise, hvor der tages et afgørende skridt, og hvor disciplen beviser sin kontrol over sin emotionelle natur. Dette kan forme sig som en stor og gennemgribende prøve, der varer en kort tid, men som trækker på alle de ressourcer af visdom og renhed, som disciplen besidder, eller den kan være en emotionel anspændelse, der trækker i langdrag, og som strækker sig over mange år. Men når disciplen opnår fremgang, klar vision og rigtig dømmekraft (ved skelneevnens rette brug) beviser han, at han er rede til anden indvielse.

… At udfaldet bliver godt er uundgåeligt. Det er dog et spørgsmål, om frigørelsen fra den store verdensillusion bliver en langsom eller hurtig erkendelse, og derfor anmodes enhver aspirant om at arbejde ihærdigt og give sin hjælp. Ethvert menneske, som befrier sig selv, som ser klart, og som frigør sig fra illusionens blændværk, hjælper til i dette store arbejde. (WM e.223-224; HM d.237-239).

(3) Jeg appellerer her til alle, som læser disse ord om på ny at hellige sig arbejdet og erkende den mulighed, de har for at gøre en forenet anstrengelse for at blive til nytte for verden.

Det kunne være nyttigt her, hvis jeg ganske enkelt omtalte de nødvendige krav for at tilvejebringe virkeliggørelsen af en individuel åndelig hensigt eller af en gruppes åndelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hensigt. Det kan sammenfattes i tre punkter:

1. Magt.
2. Indre afstand.
3. Ingen kritik.

Enkle ord anvendes så ofte, og på grund af deres hverdagsagtige betydning går deres sande indhold og esoteriske værdi tabt.

Lad mig give jer nogle tanker angående hvert af disse tre punkter, dog tilpasset den hvide magis skabende arbejde.

Magt er i sit udtryk afhængig af to faktorer:

a. Målbevidsthed i hensigten.
b. Ingen hindringer.

De studerende ville blive forbavsede, hvis de kunne se deres *motiver*, sådan som vi vejledere på erfaringens subjektive side ser dem. Blandede motiver er det almindeligste. Rene motiver er sjældne, og hvor de foreligger, er der altid fremgang og fuldbyrdelse. Sådanne rene motiver kan være enten helt selviske og personlige eller uselviske og åndelige, men når det gælder aspirantens motiver, kan de ligge et sted midt imellem disse to yderpunkter. Således som renheden og målbevidstheden i hensigten er, således bliver styrken.

Alle mestres mester har sagt: »Hvis derfor dit øje er sundt, er hele dit legeme i lys«. Disse ord, som han udtalte, giver os et princip, der ligger til grund for alt skabende arbejde, og vi kan forbinde den idé, som han iklædte ord, med det symbol, jeg tidligere har beskrevet i denne afhandling. Magt, lys, vitalitet og manifestation. Sådan er den sande fremgangsmåde.

Det er derfor indlysende, hvorfor den manifesterede enhed, mennesket, anspores til at være ivrig i sin søgen og at forædle sin stræben. Når denne stræben er tilstrækkelig stærk, anspores han til at opnå evnen »til at fastholde sin tænkning vedholdende i lyset«. Når han kan gøre dette, vil han få magtfuld styrke og besidde det åbne øje, som vil tjene den iboende guddommeligheds glans. Indtil han behersker denne udviklingsproces, kan han ikke få betroet magt.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Fremgangsmåden er følgende: den enkelte aspirant begynder til en vis grad at manifestere sjælens hensigt i sit liv på det fysiske plan. Han forvandler begær til stræben, og denne stræben er levende og virkelig. Han lærer lysets betydning. Når han behersker meditationens teknik (som visse skoler, der nu eksisterer, underviser i), kan han begynde at anvende magtfuld styrke, for han har nu lært at fungere som en guddommelig tænker. Han samarbejder nu med og er i kontakt med den guddommelige hensigt.

Som alle sande studerende ved, er vanskelighederne imidlertid utallige. Hindringer findes i overflod. Målbevidsthed i hensigt kan virkeliggøres i enkelte store øjeblikke, men den er ikke altid blivende. Der findes hindringer af fysisk natur, hindringer, der er nedarvede, og hindringer fra omgivelser, fra karakter, fra tid og forhold, fra verdenskarma såvel som fra individuel karma. Hvad kan da gøres? Jeg har kun ét ord at sige, og det er: *hold ud*. Nederlag forhindrer aldrig fremgang. Vanskeligheder udvikler sjælsstyrke. Hemmeligheden ved fremgang er til hver en tid at stå fast og at være upersonlig.

Det andet krav er *indre afstand*. Den, der arbejder med hvid magi, må, så meget han evner, ikke identificere sig med det, han har skabt eller har forsøgt at skabe. Hemmeligheden for alle aspiranter er at højne tilskuerens og den tavse iagttagers holdning. Jeg lægger eftertryk på ordet *tavse*. Meget sandt magisk arbejde bliver til intet på grund af, at den, der arbejder og opbygger i stof, mangler evnen til at bevare tavshed. Gennem forhastet tale og alt for megen snak dræber han det, som han forsøgte at skabe – hans tankes barn er dødfødt. Alle, der arbejder i verden, burde erkende behovet for den stille indre afstand, og det arbejde, som ligger foran enhver studerende af disse instruktioner, må bestå i at opøve en ubunden holdning. Det er den mentale ubundethed, som sætter tænkeren i stand til altid at dvæle på det høje og hemmelige sted og fra dette center af fred roligt og magtfuldt at udføre det arbejde, som han har sat sig for. Han arbejder i menneskenes verden; han elsker, trøster og tjener; han retter ikke sin opmærksomhed mod sin personligheds sympatier og antipatier eller mod sine fordomme og tilbøjeligheder; han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

står fast som en klippe og er som en stærk hånd i mørket for alle, han kontakter. Udviklingen af en ubunden personlig holdning tillige med en ubunden åndelig indstilling vil skære alt overflødigt bort i et menneskes liv; men for alt, der skæres bort, vil der gives tusindfold tilbage på anden måde.

Der er skrevet meget angående bundethed og nødvendigheden af at udvikle ubundethed. Må jeg på grund af den nuværende situations pres bede alle studerende om at undlade at læse om og tænke over denne holdning, som noget I tragter efter, men i stedet begynde at praktisere og udøve den.

Ingen kritik er det tredje krav. Hvad skal jeg sige om dette? Hvorfor betragtes det som et så væsentligt krav? Fordi kritik (analyse og som følge deraf separatisme) er en iøjnefaldende egenskab hos de mentale typer og også hos alle koordinerede personligheder. Fordi kritik er en meget stærk faktor til at bringe mental og emotionel substans til aktivitet og således præge hjernecellerne til at omdanne indtrykket til ord. Fordi hele personligheden i et pludseligt udbrud af kritisk tænkning kan opildnes til kraftfuld samordning, men af fejlagtig art og med katastrofalt resultat. Fordi kritik, som er en evne i den lavere tænkning, kan såre og skade, og intet menneske kan gøre fremskridt på vejen, så længe han bevidst sårer og tilføjer smerte. Fordi den hvide magis arbejde og videreførelsen af Hierarkiets hensigt møder grundlæggende hindringer i de relationer, der består mellem dets arbejdere og disciple. Under indtryk af den nuværende gunstige lejlighed er der ikke tid til kritik mellem arbejderne. Derigennem hindrer de hinanden, og de hindrer arbejdet.

Det er mig magtpåliggende i denne tid at formane alle, der læser disse instruktioner, til at se bort fra deres sympatier og antipatier og at ignorere de personlige hindringer, der uundgåeligt er til stede i dem selv og i alle, der arbejder på det fysiske plan, og som er handicappede af deres personlighed. Jeg anmoder indtrængende alle arbejdere om at huske, at den gunstige lejlighed er her nu, og at den ikke varer ved. Den vil ikke bestå evigt. Småligheder i menneskenes uoverensstemmelser, den manglende evne til at forstå hinanden, de små fejl, som har deres rødder i personligheden,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og som i virkeligheden er kortvarige, ambitionerne og illusionerne, må alt sammen forsvinde. Hvis arbejderne ville udøve indre afstand, vel vidende at loven virker, og at Guds hensigter må nå en endelig afslutning, og hvis de ville lære aldrig at kritisere i tanke eller ord, ville verdens frelse gå hurtigt fremad, og kærlighedens og illuminationens nye tidsalder ville tage sin begyndelse. (WM e.557-561; HM d.567-570).

(4) De, som er i forberedelse til indvielse, må lære at arbejde bevidst med blændværk; de må arbejde effektivt med den fremlagte sandhed, idet de ignorerer al smerte, lidelse eller mental tvivl, som er en naturlig følge af personlighedens oprør og begrænsning. De må opdyrke den »guddommelige indifferens« over for personlige hensyn, som er det iøjnefaldende kendetegn hos den skolede indviede. (DNA1 e.27; DNT1 d.46).

(5) I er endnu ikke indviede, og I har fejl, begrænsninger, mørke punkter og megen inerti, og på samme tid selvtilfredshed. Tendensen til selvforsvar er stærk hos flere af jer, og dette indebærer en uvillighed til at erkende fejl eller blot at indrømme muligheden for, at fejl kan være til stede. Tendensen til selvnedvurdering er stærk hos andre, og den forårsager den overbetoning af personligheden og den bestandige selvoptagethed, som er så ødelæggende for virkeligt fremskridt. I disse tilbøjeligheder (som er helt almindelige) ligger der en reel fare for den kommende indviede. Jeg advarer jer, så I kan se efter tegn på disse tilstande og kan antage en holdning, hvor I er villige til at lytte og erkende muligheden for fejltagelse i det ene tilfælde og selvforglemmelse i det andet. Se jer selv og livet direkte og frygtløst i øjnene, se tingene som de i sandhed er. Gør dette, ikke fordi det er mig, som antyder over for jer, at en situation kan være sådan eller sådan, men fordi I er villige til at acceptere kendsgerninger og er parate til uventede opdagelser om jer selv. En af de første lektier, som en discipel er nødt til at lære, er, at der, hvor han tror han er stærkest og hvor han finder den største tilfredsstillelse, der findes meget hyppigt det farligste og svageste punkt. Ofte ses astrale tilstande spejlvendt; deraf blændværket som så ofte indhyller en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

discipel. (DNA1 e.77; DNT1 d.98).

(6) De lektier, som alle disciple må lære (før de kan udøve stor indflydelse i verden), kan udtrykkes som det nødvendige i at lære at skelne:

1. Mellem primære og sekundære principper, dvs. mellem to principper, der er lige rigtige:

   a. Det der er rigtigt set i stort perspektiv og i lille perspektiv.
   b. Det som er rigtigt for dig, men som ikke nødvendigvis er rigtigt for andre.

2. Mellem et menneskes personlige dharma, forpligtelser og individuelle opgaver og hans gruppeansvar og grupperelationer.
3. Mellem de behov, som gruppearbejde indebærer, og den enkeltes behov.
4. Mellem væsentligt og uvæsentligt.
   (DNA1 e.296-297; DNT1 d.333-334).

(7) … Ifølge den lov, der gælder for disciple, vil muligheder uundgåeligt opstå, som vil sætte dig i stand til at råde bod på tidligere forhold og enhver fejlagtig handling. Sørg for, at den gryende ånd af kærlighed overstråler hele dit liv og strømmer gennem dig til andre, og sørg ligeledes for, at du giver alle den kærlighed tilbage, som du har modtaget og vil modtage. (DNA1 e.532; DNT1 d.588).

(8) Du insisterer … på at overgå fra det lavere til det højere liv, og dit løfte til din sjæl, om at du ikke vil affinde dig med nogen hindring eller noget handicap, er blevet bemærket. Du vil derfor få hjælp, og jeg vil være glad for gennem forslag og opmærksomt samarbejde at kunne hjælpe dig på din vej. Jeg vil på dette punkt minde dig om, at efter loven for den nye tidsalder bliver denne hjælp kun givet til dem, der har overvundet deres selviske stræben og ikke mere fremmer deres eget fremskridt, men kun ønsker at tjene. (DNA1 e.551; DNT1 d.609).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(a) OPRIGTIGHED

… Et vedvarende studium (af litteratur) og dét at opfatte fremstillinger om den tidløse visdom ved hjælp af øre og øje tjener (kun) til at øge ansvarsfølelsen eller til at fremkalde hjernetræthed og tomhed med deraf følgende modvilje mod undervisningen. Alene det, der bliver anvendt i livet, er af praktisk værdi og forbliver levende virkelighed. Oprigtighed er nødvendigvis det første, som vi, der underviser, søger. (EP1 e.xvii; EP1 d.19).

(b) SENSITIVITET

(1) … De grundlæggende kvaliteter, som vi ser efter, er sensitivitet, upersonlighed, psykiske evner og mental polarisering. …

Jeg har erklæret, at det første krav er *sensitivitet*. Hvad betyder dette helt eksakt? Det betyder ikke primært, at I er det, I kalder en »følsom sjæl« – en talemåde, der sædvanligvis betyder, at I er sårbare, selvcentrerede og altid i forsvarsposition. Jeg hentyder derimod til den evne, hvormed I er i stand til at udvide jeres bevidsthed, således at I bliver bevidst om stadigt større kontaktområder. Jeg hentyder til evnen til at være levende, vågen, hurtig til at opfatte relationer, hurtig til at reagere på et behov, mentalt, emotionelt og fysisk, opmærksom over for livet og hurtig til at udvikle evnen til at observere samtidig på alle tre plan i de tre verdener. Jeg er ikke interesseret i jeres personlige forhold, når de vedrører den vildledte personligheds følsomhed over for depression og selvmedlidenhed, jeres forsvar, jeres såkaldte sensitivitet over for tilsidesættelser, for misforståelser, ubehag ved de omgivende betingelser, jeres sårede stolthed og andre lignende egenskaber. Alle er de årsag til forvirring, og de åbner sluserne for selvmedlidenhed. Men I har ikke brug for, at jeg tager mig af dem; I er selv bevidste om dem og er i stand til at håndtere dem, *hvis I vælger at gøre det.* Disse fejl har kun interesse i den udstrækning, som de påvirker livet i jeres gruppe. I må tage hånd om dem med forsigtighed og med åbne øjne, som fornemmer fare på lang

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

afstand og søger at undgå den.

Den sensitivitet, som jeg gerne ser udviklet, er opmærksomhed over for sjælskontakt, lydhørhed over for »lærerens stemme«, årvågenhed over for indtryk af nye ideer, samt over for intuitionens fintmærkende modtagelighed. Disse er altid den sande discipels kendetegn. Det er åndelig sensitivitet, som må udvikles. Dette er først muligt, når I lærer at arbejde gennem centrene over mellemgulvet og at transmutere solar plexus aktivitet (som er så dominerende i gennemsnitsmennesket), idet I omdanner den til hjerteaktivitet og tjeneste for jeres medmennesker. (DNA1 e.47-48; DNT1 d.66-67).

(2) En af dine store begrænsninger er *overdreven sensitivitet*. Din ydre skal har brug for hærdning. Du må lære at koble fra og at lade de ting ligge, som kan forstyrre dit liv i tjeneste. Det ordsprog, der rummer megen sandhed for dig, lyder: »De taler. Hvad siger de? Lad dem tale.« Disciple spilder så megen tid i uro over andre disciples ord, tanker og handlinger, og derved tabes tid, som kunne anvendes mere konstruktivt. … Husk også på … at al lidelse, som vedrører overdreven sensitivitet, er tegn på selvcentrerethed … (DNA1 e.563; DNT1 d.622).

(3) Denne vækst i sensitivitet er vanskelig at forstå. Medlemmerne af en mesters gruppe og hans ashram må blive stadig mere sensitive – sensitive over for mesteren og hans forpligtede medarbejdere. I kan ikke blive sensitive eller udvikle sensitivitet ved en eller anden bestemt proces eller tilrettelagt skoling. Mænd og kvinder *er* sensitive, de ved det blot ikke, fordi de er så optaget af ydre forhold, af formlivet og af objektive ting. Lad mig sige det på denne måde: det, som du siger til dig selv og til andre – gennem dit talte ord eller dit liv – er så støjende, at det ikke er let at være det, som du er, og at blive erkendt som et åndeligt væsen. Mesteren vejledes af det, som han kender til dig i dine stille stunder med åndelig aspiration, af det, som du igennem årenes løb har tilkendegivet som din faste tendens i livet, og af den måde, som du reagerer på i krise- eller spændingssituationer. Det er en mesters opgave at stimulere disciplen til altid at være sådan, som mesteren kender ham fra højdepunkterne i hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

liv. Det er en enkel og næsten banal måde at fremstille det på, men det tjener til at udtrykke den generelle idé. En mester gør dette, fordi verdens behov for decentraliserede, fremadskuende, kærlige og intelligente arbejdere er så stort, især i vor tid. Mange er nået til det stadium, hvor de kan blive sensitive, hvis personlighedens højlydte selvhævdelse dæmpes, og hvis det tillades sjælens lys at skinne igennem. Da kan mesteren kendes og kontaktes. Når I kan komme fri af jer selv og jeres personlige reaktioner, jeres egne fortolkninger og jeres personlige krav, da vil I selv opdage, hvordan og på hvilken måde mesteren søger at påvirke jer og den gruppe, som I måtte være tilknyttet. I vil blive sensitive over for denne impression. Da kan I (så at sige) lette mesterens aktivitet gennem en dyb og ægte interesse for det esoteriske liv ved at udelukke jeres egen, men også mesterens individualitet. Da kan mange veje åbnes, som vil hjælpe samspillet mellem jer, disciplen, og mesteren. (DNA1 e.710-711; DNT1 d.783).

(c) PSYKISKE EVNER

(1) Spørgsmålet om psykiske kræfter eller evner er ikke så ligetil at besvare. Jeg hentyder ikke til de lavere psykiske evner, som muligvis vil udvikles med tiden i takt med, at behovet for dem opstår. Jeg hentyder til de følgende evner, som er iboende sjælen, som *må* udvikles i jer alle, hvis I skal yde jeres bidrag til at møde verdens behov og arbejde for Hierarkiet inden for det område, der kaldes verdenstjeneste. Lad os kort opregne dem:

1. Intuitiv respons på ideer.
2. Sensitivitet over for impression, som et eller andet medlem af Hierarkiet måske søger at indpræge i disciplens sind. Dette er årsagen til, at jeg oplærer jer til at bruge fuldmånekontakten.
3. Hurtig respons på virkeligt behov. I anså ikke dette for at være en af de psykiske evner, mine brødre, gjorde I? Jeg refererer ikke til en solar plexus reaktion, men til hjertets viden. Overvej denne forskel.
4. Korrekt iagttagelse af virkeligheden på sjælens plan. Dette

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fører til korrekt mental opfattelse, til frihed for illusion og blændværk og til oplysning af hjernen.
5. Korrekt håndtering og behandling af kraft, hvad der indebærer en forståelse af de forskellige typer og kvaliteter af kraft og deres rette skabende indvævning i tjeneste på det ydre plan.
6. En sand forståelse af tidselementet, med dets cykliske ebbe og flod og rette tidspunkter for handling – en meget vanskelig psykisk evne at mestre, mine brødre, men en, som *kan* mestres gennem tålmodig venten og ved at udelukke hastværk.

Alle disse evner må disciplen efterhånden udvikle, men processen er nødvendigvis langsom. (DNA1 e.49-50; DNT1 d.69).

(2) Disciplens psykiske liv er en bestemt del af hans åndelige udtryk. Det er kun, når det er ukontrolleret, overbetonet og overvurderet, at det ikke er ønskværdigt. Det er en forhindring, når det misbruges eller sættes i stedet for andre former for guddommeligt udtryk. Da frembringer det det, som er uønsket og nedsænker disciplen i blændværkets og illusionens verden. De psykiske evner er værdifulde hjælpemidler i tjeneste, når de udvikles på rette måde og anvendes fornuftigt. De kan udvikles uden risiko af det menneske, som er mentalt polariseret og korrekt orienteret imod tjeneste. (DNA1 e.111; DNT1 d.133).

(3) Jeg har i mine skrifter særdeles klart og tydeligt belært jer om det uønskede i lavere psykiske oplevelser. Det har jeg gjort, fordi det er nødvendigt at advare aspiranter om denne sag. Det vanskelige i denne sag forøges ved den kendsgerning, at lavere psykiske medier ikke så let kan nås og advares, fordi de altid er overbevist om, at deres clairvoyante og clairaudiente evner er tegn på fremskreden høj åndelig udvikling. Deres sind er lukket for alle advarsler og de fungerer ofte bag en barriere af slet skjult selvtilfredsstillelse. De glemmer, at de primitive racer og dyrene alle er psykiske og registrerer det, som de mere mentale typer ikke formår at modtage. Den jævne befolkning er af natur astrale i deres aktiviteter, fortolkninger af fænomener og i indstilling og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fokusering. Det er derfor nødvendigt at forstærke advarslerne og vække det gennemsnitlige psykiske medie til forståelse af det uønskede i hans astrale liv.

Disciple sætter imidlertid intet aspekt af den guddommelige manifestation uden for deres erfarings rækkevidde. De ved, at psykisme i dens laveste faser er en del af det guddommelige udtryk og er af en essentielt højere natur end de rent fysiske processer for livet i legemet. En discipel kan ikke sige, at nu, fordi han er en discipel, vil han ikke være underkastet denne eller hin erfaring. Han må være forberedt på alle erfaringer og gøre sig klart, at i sidste instans må alle disciple blive psykiske, både højere og lavere, som Kristus var det. Hans eneste beskyttelse består i at forhindre de lavere kræfter i at komme til udtryk, før de højere psykiske evner fungerer. Da vil de lavere evner være under kontrol og kunne håndteres fra den højere bevidstheds plan. …

Verden går nu ind i en fase med ekstrem sensitivitet. Disciplene må opøve sig til at hjælpe. Bevidsthedsændringen hos de almindelige og jævne enkeltindivider vil gå i retning af planet for bevidst astralisme, og sløret mellem det sete og det usete vil hurtigt forsvinde. Hvordan kan disciple tjene i denne vanskelige periode, hvis de ikke har nogen erfaring i at skelne mellem og i at fortolke de forskellige fænomener? Hvordan kan de redde og beskytte andre, hvis de frygter for at bevæge sig ind i de områder af livet, hvor den lavere psykisme hersker? Jeg beder jer ikke om at udvikle psykiske evner, men jeg beder jer om at være *årvågent beredvillige* til at se og lytte på alle niveauer med henblik på tjeneste og gøre jer klart, hvad I ser og hører, at fortolke det korrekt, ikke blændet af fordomme og frygt. Discipelskabets vej er ikke en let vej, men dens kompensationer er fyldestgørende. Psykisk sensitivitet må udvikles for at kunne forstå og arbejde i denne fase af discipelskab. (DNA1 e.741-742; DNT1 d.815-816).

(4) Hvorledes kan mystikeren undgå denne fejltagelse og forveksling? Hvordan kan han skelne det virkelige fra det illusoriske? Det er et individuelt problem for enhver mystiker, og der findes ingen dybsindig og videnskabelig regel, der kan tjene til vejledning for hans reaktioner. De eneste regler, jeg kan give, er så enkle, at de, som i denne tid er optaget af at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

undervise i og meddele det, de har kontaktet astralt, måske ikke ønsker at følge dem. Den indstilling, der vil beskytte mystikeren mod astrale vildfarelser og fejltagelser, er:

1. Opdyrkning af en sand ydmyghedens ånd. Der eksisterer en åndelig arrogance, som dækker sig bag en kappe af underdanighed, og som er meget fremherskende i vor tid. Den forfører folk til at anse sig selv for at være udvalgt af Hierarkiet til at frelse verden; den forleder dem til at betragte sig selv som talerør for mestrene eller for Kristus; den gør dem tilbøjelige til at blive separatistiske i deres holdning over for andre ledere og lærere, og de vægrer sig ved at anerkende de mange aspekter af det ene arbejde og de mange metoder, som Guds tanke har udtænkt for at nå masserne.
2. Afvisning af at acceptere nogen som helst kontakt eller et budskab, som har personlighedstilknytning, eller som skiller modtageren ud og således bidrager til, at et Messias-kompleks udvikles. Jeg holder meget af denne formulering. Den er enkel og koncis, og den giver et dramatisk billede af sindstilstanden og beskriver den selvsikre bevidsthed hos mange, der i vor tid underviser menneskeheden. En virkelig kontakt med Hierarkiet og et sandt ridderslag til tjeneste medfører en overbevisning om at der eksisterer mange tjenere i den ene tjeneste, mange budbringere af det ene budskab, mange, der underviser om de mange aspekter af den ene sandhed, og mange og forskellige veje tilbage til Guds hjerte. Når denne altomfattende åbenbaring ledsager kaldelsen til tjeneste, da er inklusivitetens ånd udviklet, og mennesket kan være sikker på, at han virkelig er kaldet til at samarbejde, og han kan være overbevist om, at hans vision er virkelig.
3. Frihed for emotionel tiltrækning. Den sande discipel og mystiker er altid mentalt polariseret. Hans vision er fri for solar plexus centrets vildledende reaktioner. Hans vision vækker hjertecentret og fremkalder respons fra hans personlighedsenergi (fokuseret i ajnacentret) og udvirker sluttelig en »centrering på lysets sted«. Det vidner om hovedcentrets tiltagende aktivitet. Han kan senere, når han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

skal beskæftige sig med masserne, benytte kontrolleret emotionel tiltrækning, men selv må han forsøge at holde sig fri af al emotionel styring.

Vi behandler her udviklingen af de psykiske evner, der fremkalder tilstande, som af den ortodokse forsker anses for at være patologiske, eller som er tegn på psykologiske problemer af alvorlig art. Imidlertid nærmer vi os den tid, hvor det anerkendes, at der er andre måder at opfatte på end gennem de fysiske sanser, og lægevidenskabens eller de psykiatriske og neurologiske videnskabers indstilling vil undergå definitive forandringer – til stor hjælp for menneskeheden. (EP2 e.572-574; EP2 d.542-544).

(5) Lad os nu overveje, hvorledes de lavere psykiske evners misbrug kan standses midlertidigt indtil det tidspunkt, hvor den indviede søger at anvende dem helt bevidst og med fuldstændig kontrol.

For det menneske, som er psykisk sensitivt og som er født som medium, er den største vanskelighed hans manglende evne til intelligent at styre de fænomener, der har vist sig. Manglende kontrol over de fysiske evner anses for at være særdeles uheldigt. Manglende psykisk kontrol henregnes til samme kategori. Mediet er enten i trance eller dets psykiske evner kommer til udtryk gennem den stimulering, det modtager ved kontakten med deltagergruppen i seancerummet eller en stor tilhørerskare. I andre tilfælde lever mediet hele tiden i bevidsthedens grænseland, mellem det fysiske plan og det psykiske eller astrale plan. Hvorledes kan dette ændres, forudsat at mediet ønsker en sådan ændring, hvilket faktisk er meget sjældent. Det kan ændres på tre måder:

1. Ved at opgive interessen for at stille disse kræfter til skue, ved at afvise at bruge dem fremover, hvorefter de gradvis vil dø bort. Dette fører til, at solar plexus centret lukkes (og følgelig også den åbne dør til astralplanets lavere niveauer), og at der indtræder atrofi for den del af den indre mekanisme, der har gjort disse kræfter tilgængelige.
2. Ved at overflytte opmærksomheden til det mystiske liv og give udtryk for en inderlig aspiration hen imod de åndelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

realiteter. Det tilvejebringer en ny interesse, der efterhånden dynamisk vil uddrive de gamle tendenser og bidrage til at livets tyngdepunkt flyttes fra astralplanets lavere niveauer over til de højere. Dette forudsætter også, at der hos den psykisk modtagelige består en tendens til at udvikle sig i en åndelig retning.

3. Ved at praktisere intellektuel træning og mental udvikling, der, hvis de fortsættes over længere tid, automatisk vil udelukke anvendelse af de lavere kræfter, fordi energistrømmen vil flyttes over til centrene over mellemgulvet. I psykiske kredse er det velkendt, at mental skoling bringer den psykiske cyklus til ophør. (EP2 e.585-586; EP2 d.554-555).

(d) ASTRAL POLARISERING

(1) Så længe et menneske identificerer sig med sit emotionelle legeme, så længe han fortolker livet ud fra sine sindsstemninger og følelser, så længe han reagerer over for begær, præcis lige så længe vil han opleve disse øjeblikke af mistrøstighed, mørke, tvivl, svære kvaler og depression. De har deres årsag i vrangforestillinger, i det astrale plans blændværk, som forvrænger, vender op og ned og vildleder. Der er ikke nogen grund til at dvæle ved dette. Hvis der findes én faktor, som aspiranten bør erkende, så er det behovet for at frigøre sig fra den store illusion. Arjuna vidste dette, og alligevel bukkede han under i fortvivlelse. Men i nødens stund svigtede Krishna ham ikke, men lagde de enkle regler frem i *Gita*, hvormed depression og tvivl kan overvindes. De kan kort sammenfattes således:

a. Vid, at du selv er den udødelige ene.
b. Kontrollér din tænkning, for det er gennem tænkning, at den udødelige ene kan blive kendt.
c. Lær, at formen kun er det slør, som skjuler guddommens herlighed.
d. Forstå, at det ene liv gennemstrømmer alle former, hvorfor der ikke findes nogen død, fortvivlelse eller adskillelse.
e. Frigør dig derfor fra formsiden og kom til mig for at dvæle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

på det sted, hvor lys og liv findes. Således ophører illusionen.

Det er den astrale polarisering, som udsætter mennesket for dets mange emotionelle reaktioner og for bølger af masseføIelser af enhver slags. Dette er årsagen til, at det fejes ind i den hvirvel af ukontrolleret energi og fejlrettet emotionel kraft, som fører til verdenskrig, økonomisk panik, religiøs vækkelse eller lynchning. Den hæver det også til opstemthedens og den uægte lykkes højder, hvor det astrale plans »vildledende lys« afdækker falske glædeskilder eller masseopstemthed – på grund af dets sensitivitet – og trækker det ind i den hysteriske tilstand, som får udløb i utøjlet løssluppenhed, hvilket er modsætningen til hæmningsløs gråd. Jeg tænker ikke her på sand munterhed eller på den virkelige sans for humor, men på de hysteriske udbrud af opstemthed, som er så almindelige blandt menigmand, og som fører til udmattelse. (WM e.308-309; HM d.322-323).

(2) … Disciplens liv (er) altid et liv med risici og farer, som der frivilligt og bevidst trædes ind i for den åndelige udviklings skyld og i menneskehedens tjeneste. Men en ting vil jeg bede jer om, og det er, at I hver især iagttager jeres emotionelle liv og reaktioner med forøget opmærksomhed. Jeg vil bede jer om hver især at se efter det mindste tegn på frembrydende blændværk. I må være opmærksomme på den kendsgerning, at tilsynekomsten af emotionelle tilstande eller blændværk i jeres livsudtryk ikke nødvendigvis er ensbetydende med nederlag. Det betyder kun et nederlag, hvis der er en identifikation med disse astrale tilstande, eller hvis der gives efter for gamle rytmer. Det anviste og regelmæssigt udførte meditationsarbejdes succes kan bevises for jer ved tilsynekomsten af disse uønskede tilstande, men da må de erkendes for, hvad de er og fremkalde i jer den »guddommelige indifferens«, som tillader emotionen eller blændværket at dø ud, på grund af manglende næring, fordi den berøves opmærksomhedens »nærende kraft«. Hele historien om sand emotionel kontrol findes i denne sætning. Den proces, hvorved der opnås kontrol, er en af de sværeste perioder i disciplens liv og en af de længste set gennem tidens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

briller. Dette må I være forberedte på. Det er især i denne tid vanskeligt at beherske emotionerne på grund af den intense emotionelle tilstand, som den menneskelige familie befinder sig i, og den vidt udbredte frygt og terror, som skyldes energien fra Den sorte loges adepter. Dette komplicerer helt bestemt jeres og alle disciples problem. Det har en tendens til at fremme et meget magtfuldt blændværk. Jeg beder jer derfor om at gå videre med mod, glæde, forståelse og den yderste forsigtighed, og – på samme tid – hurtigt. (DNA1 e.88-89; DNT1 d.110).

(e) MENTAL POLARISERING

Hvad er denne evne eller egenskab helt eksakt? For jer (på nuværende tidspunkt) må den udtrykke sig på to måder:

1. Gennem et liv i meditation.
2. Gennem kontrol af det astrale legeme.

Det indre liv må mere og mere leves på det mentale plan. Uafbrudt og uden afvigelse må den meditative holdning bevares – ikke et par minutter hver morgen eller på særlige tidspunkter af dagen, men konstant hele dagen igennem. Det beror på en vedvarende orientering mod livet og håndteringen af livet ud fra sjælens standpunkt. Dermed menes ikke det, der ofte beskrives som at »vende ryggen til verden«. Disciplen står ansigt til ansigt med verden, men han ser den fra sjælens plan, ser med klart syn på den menneskelige verdens anliggender. »I verden, men ikke af verden«, er den rette holdning – som Kristus har udtrykt det for os. I stigende omfang må det normale og kraftfulde liv hos den emotionelle, astrale og begærfyldte og forblændede natur styres og bringes i ro af sjælens liv, idet det virker gennem sindet. Emotionerne, som normalt er selvcentrerede og personlige, må forvandles til erkendelse af universalitet og upersonlighed. Det astrale legeme må blive til det organ, som sjælens kærlighed kan strømme igennem. Begær må give plads for aspiration, og denne må på sin side gå op i en højere enhed med gruppelivet og gruppens vel. Blændværk må give plads for virkelighed, og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sindets rene lys må strømme til alle mørke steder i den lavere natur. Det er resultaterne af mental polarisering, og de opnås gennem nøje fastlagt meditation og kultivering af den meditative holdning. (DNA1 e.50-51; DNT1 d.70).

(f) UBUNDETHED

(1) Det er kun i en ånd af virkelig ubundethed, at en discipels bedste arbejde bliver udført. Disciplen vil efterhånden erkende, at han som følge af denne ubundethed (for resten af sit liv) ganske enkelt er en arbejdende discipel – én ud af en stor hær af hierarkiske medarbejdere – antagelig uden personlighedstilbøjeligheder, -mål eller -ønsker. Der er for ham intet andet end vedvarende arbejde og samarbejde med andre mennesker. Han kan af natur være en isoleret person, med en dyb higen efter ensomhed, men det har ingen betydning. Det er den pris, han må betale for muligheden for at møde tidens behov. (DNA1 e.55; DNT1 d.75).

(2) Du må udvikle den Enes opmærksomhed, han som ser på livet og på andres livskamp. Det er vigtigt for dig at lære, at du, når du kan undgå at identificere dig med andre mennesker og undlade at lide så bevidst med dem, da kan være dem til større tjeneste og en bedre ven og hjælper. Derfor er *ubundethed* et vigtigt krav til dig og en kvalitet, som må opdyrkes. Dette er ikke selvbeskyttelsens, selvimmuniseringens eller verdensfjernhedens ubundethed, men den sjælsubundethed der arbejder fra sjælsniveauer og – idet den ser alt liv i det lys som strømmer ud fra sjælen – anskuer alting ud fra evighedens synsvinkel. Du vil da se, hvilke virkelige værdier der er involveret samt billedets sande perspektiv. … Du må se mennesker, som de virkelig er – med deres fejl og deres dyder, deres guddommelighed og deres menneskelighed. (DNA1 e.130; DNT1 d.153).

(3) … Du (må) tilegne dig den indre guddommelige ubundethed, som ser livet i dets sande perspektiv. Derved lades et menneske frit og uberørt af alt, hvad der måtte hænde. Den ideelle holdning er for dit vedkommende iagttagerens, som på ingen måde identificerer sig med, hvad der måtte ske på de fysiske og emotionelle plan, og hvis sind er en klar

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

genspejling af sandheden. Denne sandhed bliver intuitivt opfattet, fordi der ikke er nogen voldsomme mentale reaktioner eller emotionelle tilstande for respons. Vehiklerne for opfattelse er i ro, og der er derfor intet, som kan hindre den korrekte holdning. Når den bevidsthedstilstand opnås, da vil du kunne undervise med styrke og samtidig være i besiddelse af det, som der skal undervises i. (DNA1 e.146; DNT1 d.171).

(4) … Din personligheds ubundethed må udvikles til en dybere binding til sjælene i formerne. Derved vokser forståelsen. Der findes en bagside af ubundethed såvel som af bundethed, og den sande tjener af planen søger den midterste vej. (DNA1 e.158; DNT1 d.184).

(5) … Arbejd med ubundethed, og når du intet kræver for det separate selv, vil alle ting komme til dig. (DNA1 e.245; DNT1 d.278).

(6) Du lærer ubundethedens lektie hurtigt, og du kommer lidt efter lidt fri af andres omklamrende hænder. … De mange handlinger af åndelig ubundethed (fører) i sidste ende til afbrydelse af den sidste tråd, som derved indebærer død for alle personlighedens bindinger. Da forbliver kun de relationer, som er på sjælens plan. Det er din opgave at lære, at skelne mellem en sådan åndelig ubundethed og denne påtvungne ubundethed, som forekommer på den astrale bevidstheds højere plan. Disciplens problem er at nå et stadium, hvor han ikke hindres eller holdes tilbage af noget menneskeligt væsen og alligevel bevarer en indstilling, hvor han ikke sårer nogen i denne tilbagetrækningsproces. De ydre personlighedskrav om binding er ofte så magtfulde, at deres larm og uro forhindrer, at vi bliver bevidst om den gyldne tråd, som forbinder os med en anden sjæl. Ligeledes kan overvurdering af en anden person virke som en virkelig forhindring. Lænkerne må brydes således, at de kun efterlader en gylden tråd mellem hver sjæl – en gylden tråd, som ikke kan briste. (DNA1 e.311-312; DNT1 d.350).

(7) Glem ikke at elske ubundet. … Båndene med binding igennem mange år bliver ved, og på det fysiske plan kan de ikke afskæres, men de må brydes helt i det indre. (DNA1 e.383; DNT1 d.425).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(8) … Medens du gør dig fri fra de tyngende lænker af binding til sted eller person, vil din intuitive opfattelse blive frigjort, og du vil se i realiteter og ikke i former – uanset hvor høje eller rene de måtte være. (DNA1 e.386; DNT1 d.428).

(9) Vær bundet til sjæle … men bevar indre afstand til personligheder. Sjæle helbreder og hjælper hinandens personligheder. Personlighedens forbindelser dræner og udsuger. (DNA1 e.455; DNT1 d.506).

(10) … Målet for enhver forpligtet discipel … (er) at bevare en subjektiv holdning til en ubunden kontakt – et okkult paradoks – og på samme tid fortsætte livet med aktiv tjeneste på det fysiske plan. (DNA2 e.492).

(g) UPERSONLIGHED

(1) Upersonlighed, især hvor det gælder højt integrerede mennesker, er særdeles vanskelig at opnå. Der er en tæt sammenhæng mellem upersonlighed og ubundethed. Studer denne. Mange højt skattede ideer, mange svært erhvervede egenskaber, mange omhyggeligt dyrkede retfærdiggørelser og mange magtfuldt formulerede trossætninger strider imod upersonlighed. Det er svært for disciplen – under sin tidlige skoling – standhaftigt at fastholde sine egne idealer, og med styrke at forfølge sin egen åndelige integration, og samtidig bevare en upersonlig holdning over for andre mennesker. Han søger anerkendelse for sin kamp og sine resultater; han længes efter, at det lys, som han har tændt, vil frembringe en reaktion hos andre. Han ønsker at være kendt som en discipel; han brænder efter at vise sin kraft og sin højt udviklede kærlighedsnatur, så han kan fremkalde beundring, eller i det mindste indvendinger. Men intet sker. Han anses ikke for at være bedre end alle sine brødre. Livet viser sig derfor at være utilfredsstillende.

Disse sandheder om selvanalyse bliver sjældent taget op eller formuleret af nogen af jer, derfor (fordi jeg søger, at hjælpe jer) formulerer jeg dem for jer og påpeger dem. Det er vanskeligt for intelligente kvinder og mænd at se andre, som de er tæt knyttet til, tage hånd om liv og problemer ud fra en synsvinkel, der er helt forskellig fra deres egen – idet de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

håndterer problemerne på en svag eller tåbelig måde (fra disciplens synsvinkel) og tilsyneladende begår alvorlige fejl i fortolkning eller fremgangsmåde. Og dog, mine brødre, hvorfor er I så sikre på, at I har ret, og at jeres synspunkt nødvendigvis er det rigtige? Det er muligt, at jeres syn på livet og jeres fortolkning af en situation trænger til at korrigeres, og at jeres motiver og holdninger kunne være mere ophøjede eller renere. Og selv hvis de for jer er det højeste og bedste, som I kan opnå på et givet tidspunkt, så følg jeres vej og lad jeres broder følge sin. »Hellere en mands egen dharma end en andens dharma.« Således udtrykker *Bhagavad Gita* denne sandhed og fortæller dermed disciplen, at han skal passe sine egne anliggender.

Denne holdning, at afstå fra indblanding og kritik, forhindrer på ingen måde indbyrdes tjeneste eller konstruktive grupperelationer. Det forhindrer ikke at give udtryk for kærlighed eller glædesfyldt gruppesamarbejde. Der vil altid være rig mulighed for at udvise upersonlighed i alle grupperelationer. I enhver gruppe er der sædvanligvis ét gruppemedlem (eller måske flere) som er et problem for dem selv og deres gruppebrødre. Måske er I selv sådan og ved det ikke selv. Måske er I klar over, hvem der blandt medtjenerne udgør en prøve for sine kammerater. Måske er I i stand til at se gruppens svaghed klart, og hvem det er, der holder gruppen tilbage fra en bedre egnet aktivitet. Det er godt og udmærket, forudsat at I vedbliver med at elske og tjene og undlader al kritik. Det er en forkert holdning, ihærdigt at forsøge at irettesætte jeres broder, at skænde på ham eller at påtvinge ham jeres vilje eller jeres synspunkter. Det er derimod altid legitimt at udtrykke ideer og komme med forslag. Grupper af disciple er grupper af frie, uafhængige sjæle, som taber deres personlige interesser af syne i tjeneste, og som søger den indre forbindelse, der vil smelte gruppen sammen til et redskab for tjeneste for menneskeheden og Hierarkiet. Fortsæt med jeres egen sjæls disciplin og overlad til jeres brødre at fortsætte med deres. (DNA1 e.48-49; DNT1 d.67-69).

(2) Du må også fremme upersonlighed hos dem, som arbejder i dine omgivelser. Det kan først opnås, når du selv lærer at blive mere upersonligt personlig. (DNA1 e.266;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

DNT1 d.300-301).

(3) … Mesteren (ser) efter disciplens bestræbelse på at være upersonlig i sine handlinger, både over for ham og over for hans meddisciple. Upersonlighed er det første skridt på vejen til åndelig kærlighed og forståelse. De mest oprigtige disciples bestræbelser er sædvanligvis koncentreret om at elske hinanden, og derved (for at bruge en gammel lignelse) »spænder de vognen foran hesten.« Deres indsats burde først og fremmest gå ud på at opnå upersonlighed i deres handlinger, for når dette er opnået, så dør kritik ud, og kærlighed kan strømme ind.

Mesteren ser også efter en bestræbelse hos sine disciple for at arbejde i en større og mere bred sammenhæng i forbindelse med hans arbejde i menneskenes verden. Han stiller dem frit til at arbejde, som de ønsker, men han ser helt bestemt efter, at indsatsen følger retningen for visse specifikke aktiviteter, som udgør hans hensigt. For at kunne udføre denne vigtige og anstrengende indsats må der opøves en evne til at fokusere på arbejdet og dets nødvendighed samt udvikles en evne til at samarbejde med dem, der er engageret i lignende arbejde. Det kræver desuden upersonlighed og den rette fokusering. Mesteren ser i dag, i denne kvalfulde tid for menneskeheden, efter, om der er et ønske om at lindre menneskenes nød. Dermed menes, om der er en sensitivitet til stede over for verdens lidelser, som de dag for dag kan ses i verdens anliggender. Der må også kræves en »guddommelig indifferens« eller en uberørthed over for ydre begivenheder i det lille selvs liv og tillige en sans for proportioner, som kan sætte disciplen i stand til at se sine små personlige forhold – fysiske, emotionelle og mentale – på baggrund af helheden. Så endnu engang når vi frem til begrebet *upersonlighed*, denne gang upersonlighed over for et menneskes egne reaktioner. …

Upersonlighed må også udvikles i relation til mesteren selv. Han er ikke optaget af at gøre sin discipelgruppe tilfredse med sig selv, deres egen status eller deres egen tjeneste. Han lægger hyppigt betoningen (i sine få og sjældne kontakter med sine disciple) på deres brister og begrænsninger. Han giver dem ikke kun en stadig strøm af undervisning og øgede muligheder for at tjene. Hans arbejde er primært at hjælpe

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dem med at frigøre sig fra livets formside og gøre dem rede til at gennemgå visse store bevidsthedsudvidelser. (DNA1 e.737-738; DNT1 d.811-812).

(4) Frem for alt må du udvise upersonlig kærlighed og sand forståelse. Det må ikke være en planlagt og påtvunget upersonlighed, men en fuldstændig selvforglemmende upersonlighed. Opgaven er så betydningsfuld, at du og dine gruppebrødre må se bort fra det lille selv i tidens behov og mulighed. (DNA2 e.603).

(h) GUDDOMMELIG INDIFFERENS

(1) »Med sand guddommelig indifferens bærer jeg enhver byrde, der opstår på min vej, for intet kan røre min sjæl. Til at manifestere denne tillid vier jeg mig.« (DNA1 e.523; DNT1 d.579).

(2) De, som er i forberedelse til indvielse, må lære at arbejde bevidst med blændværk; de må arbejde effektivt med den fremlagte sandhed, idet de ignorerer al smerte, lidelse eller mental tvivl, som er en naturlig følge af personlighedens oprør og begrænsning. De må opdyrke den »guddommelige indifferens« over for personlige hensyn, som er det iøjnefaldende kendetegn hos den skolede indviede. (DNA1 e.27; DNT1 d.46).

(3) I må lære at anskue det, som siges eller foreslås af en gruppebroder, med en fuldkommen og omhyggeligt udviklet »guddommelig indifferens.« Bemærk anvendelsen af ordet »guddommelig«, for det rummer nøglen til den påkrævede holdning. Den er vidt forskellig fra den indifferens, som betyder at være ligeglad, eller den indifferens, som er en psykologisk udviklet »flugtvej«, bort fra det som ikke er behageligt. Det er heller ikke overlegenhedens indifferens. Det er den indifferens, som accepterer alt, hvad der bliver tilbudt, der bruger det, som kan tjene, lærer det, som kan læres, men som ikke bliver holdt tilbage af personlighedsreaktioner. Det er sjælens eller selvets normale indstilling over for ikke-selvet. Det er afvisning af fordomme, af alle snævre forudfattede meninger, af al personlighedstradition, -indflydelse eller -baggrund. Det er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

den proces, der skaber ubundethed over for »verden, kødet og djævelen«, som *Det nye testamente* omtaler. (DNA1 e.59; DNT1 d.79-80).

(4) Hvis jeg blev bedt om at nævne den overvejende og mest iøjnefaldende fejl hos discipelgrupper i denne tid, så ville jeg svare, at den giver sig udtryk i en forkert form for indifferens eller ligegyldighed, som fører til en næsten urokkelig fordybelse i deres personlige ideer og anliggender. Disse strider imod gruppeintegration og har en tendens til at blokere arbejdet. (DNA1 e.82-83; DNT1 d.104).

(5) … Det (er) nødvendigt, at I når det punkt i gruppeerfaring, hvor I ikke er så intenst optaget af jeres egen udvikling, status og tjeneste. I har alle behov for at lære at decentralisere jer selv, således at det arbejde, som skal gøres, bliver den vigtigste faktor. Når dette er tilfældet, da vil den intense selvoptagethed, som er udtryk for et bestemt aspekt af personligheden, en eller anden karaktersvaghed, et eller andet kært mål eller en eller anden fysisk betingelse, høre op. I vil finde kultiveringen af »guddommelig indifferens« … til stor hjælp i forglemmelsen af det lille selv. Dette træder ofte så stærkt i forgrunden (af vane), at det lukker af for det højere selv. Det trænger sig ind mellem disciplen og mesteren og forhindrer kontakt med hans meddisciple og gør derved effektiv tjeneste umulig. (DNA1 e.97; DNT1 d.119-120).

(6) Sjælen står fri, ubundet og uden frygt og er ikke styret af det, som eksisterer i de tre verdener. Dette er den sande åndelige indifferens … (DNA1 e.429; DNT1 d.476-477).

(7) Lektien om guddommelig indifferens vil, når den en gang er lært og mestret, frigøre sjælen til forening med den Ene. (DNA1 e.225; DNT1 d.256).

(8) … (Lær) den guddommelige indifferens, som du behøver – indifferens eller uberørthed over for dig selv og dine personlighedsinteresser, sympatier og antipatier, indifferens over for dine bekymringer, ængstelser og succeser. Du ville da være i en tilstand, hvor du virkelig ville fornemme arbejdets betydning, det enestående i dine muligheder på dette tidspunkt og din reelle strategiske betydning. (DNA1 e.661; DNT1 d.729).

(9) Du befinder dig … på Kristi vej, og som forberedelse til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

at betræde denne vej, der fører til menneskehedens hjælp og frelse, må du lære (gennem intens følelse), hvor formålsløst det er at anvende emotion og følelse som en metode til at frelse dine brødre. Du er nødt til at tilegne dig den guddommelige indifferens, der lader sjælen tjene frit og uhindret af personlighedsreaktioner … (DNA2 e.460).

(10) Jeg råder dig … til i dit livs forskellige relationer at tage afstand (af uselviske grunde) fra en for nær kontakt med bedrøvede mennesker. Hjælp dem, og vis dem kærlighed, men du må ikke identificere dig med dem. Jeg taler om en astral afstandtagen og ikke en afvisning af at møde og kontakte den lidende menneskehed på det fysiske plan. Jeg refererer til en holdning, som sjælen og sindet skal antage og fastholde i relation til det astrale legeme, og som vil sætte dig i stand til at give udtryk for den guddommelige indifferens over for følelser og personlige lidelser, som er en følge af den medfølelse, der er kendetegnet for menneskehedens frelsende ældre brødre. (DNA2 e.461).

(11) Hvad indebærer denne teknik? … Jeg spørger mig, om du forstår betydningen af dette ord »indifferens«? Det betyder i virkeligheden at opnå en neutral holdning over for det, der betragtes som ikke-selvet; det indebærer en afstandtagen fra lighed; det markerer erkendelsen af en grundlæggende forskel; det betyder vægring ved at identificere sig med noget som helst andet end den åndelige virkelighed – i det omfang denne er sanset og kendt på et hvilket som helst givet tidspunkt i tid og rum. Det er derfor noget meget stærkere og mere væsentligt end det der sædvanligvis menes, når ordet benyttes. Det er aktiv afstandtagen uden nogen som helst koncentration på det, der tages afstand fra. (GLA e.262-263; BLV d.235-236).

(i) SINDSRO

(1) Disciplen på det fysiske plan og den indre lærer (det være sig en af de store eller »mesteren i hjertet«) må nødvendigvis lære hinanden at kende og vænne sig til hinandens vibrationer. Lærere på de indre plan har meget at kæmpe med, idet de mentale processer hos de studerende, der

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

befinder sig i fysiske legemer, foregår meget langsomt. Men tiltro og tillid skaber den rette vibration, som til sidst vil frembringe nøjagtigt arbejde. Mangel på tro, sindsro og flid og tilstedeværelse af emotionel uro vil virke hindrende. De på den indre side må have stor tålmodighed, når de skal arbejde med alle dem, der må benyttes af mangel på andet og bedre materiale. En eller anden uforsigtighed kan gøre det fysiske legeme uimodtageligt; en eller anden ærgrelse eller bekymring kan få det astrale legeme til at vibrere med en rytme, som umuliggør den rette modtagelse af den indre hensigt; en eller anden fordom, kritik eller stolthed kan være til stede, som vil gøre det mentale legeme ubrugeligt. Aspiranter til dette vanskelige arbejde må iagttage sig selv med stor omhu og må bevare den indre sindsro, fred og mentale smidighed, der vil bidrage til at gøre dem brugbare til at beskytte og lede menneskeheden.

Der kan derfor gives følgende regler:

1. Det er væsentligt, at aspiranten bestræber sig på at nå absolut renhed, hvad angår motiv.
2. Evnen til at træde ind i de høje steders stilhed vil følge derefter. At bringe tanken i ro afhænger af loven om rytme. Hvis I svinger fra den ene retning til den anden og registrerer tanker fra alle sider, vil denne lov være ude af stand til at nå jer. Balance og sindsro må oprettes, før ligevægt kan opnås. … Den stilhed, der kommer af indre ro, må udvikles. Aspiranter anmodes indtrængende om at huske, at den tid vil komme, hvor også de vil være en del af gruppen af lærere på den indre side af sløret. Hvis de til den tid ikke har lært den stilhed at kende, som kommer af styrke og viden, hvorledes vil de da udholde denne synlige mangel på kommunikation, som de vil se eksistere mellem dem selv og dem på den ydre side? Lær derfor at bevare roen, ellers vil jeres egnethed blive hæmmet af astrale ærgelser, når I befinder jer på den anden side af forhænget.
3. Husk altid, at mangel på ro i det daglige liv hindrer lærerne på egoiske plan i at nå jer. Bestræb jer derfor på at bevare den indre ro, efterhånden som livet udfolder sig. Arbejd, slid, stræb, og bevar den indre ro. Træk jer regelmæssigt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilbage til indre arbejde for således at udvikle modtagelighed over for de højere plan. En fuldkommen vedvarende indre ligevægt er, hvad mestrene har brug for hos dem, de søger at anvende. Det er en indre ligevægt, som fastholder visionen og tillige udfører sit ydre arbejde på det fysiske plan med en koncentreret fysisk hjernes opmærksomhed, som på ingen måde svigter på grund af den indre modtagelighed. Dette indebærer en dobbelt aktivitet.

4. Lær at kontrollere tanken. Det er nødvendigt at vogte på, hvad I tænker. Vi befinder os i en tid, hvor menneskeheden som helhed bliver mere og mere sensitiv og telepatisk og modtagelig for tanke-vekselvirkning. Den tid nærmer sig, hvor tanker vil være tilgængelige for alle, og andre vil opfatte, hvad I tænker. Tanker må derfor omhyggeligt vogtes. De, som har kontakt med de højere sandheder og bliver sensitive over for den universelle tænkning, må beskytte noget af deres viden fra andre tænkeres indtrængen. Aspiranter må lære at holde visse tanker tilbage samt lære at forhindre en vis viden i at sive ud i den offentlige bevidsthed, når de er i kontakt med deres medmennesker. (WM e.65-67; HM d.81-83).

(2) Jeg vil pointere, at sindsro og fred ikke er identiske. Fred må altid være midlertidig, den angår følelsernes verden og de tilstande, der er påvirkelige for uro og forstyrrelse. Det er nødvendigt for fremskridt og en uundgåelig hændelse, at hvert skridt fremad markeres af uro, af krisetilstande og af kaos, der senere (når disse tilstande håndteres med succes) efterfølges af perioder med fred. Men denne fred er ikke sindsro, og en discipel tillades først at »dvæle« i mesterens aura, når *sindsro er trådt i stedet for fred.* Sindsro er en dyb indre ro, der er helt uden emotionel forstyrrelse, og som kendetegner den discipel, der er fokuseret i et »sind, der holdes vedvarende i lyset«. Hans ydre liv kan være (set fra en verdslig synsvinkel) i en tilstand af voldsom forandring. Alt, hvad han sætter pris på og holder af i de tre verdener, kan synke i grus omkring ham. Men på trods af alt dette står han fast, afbalanceret i sjælens bevidsthed, og hans livs dybder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forbliver uforstyrrede. Dette er ikke ufølsomhed eller en tvungen selvsuggestion, heller ikke en evne til at vende bevidstheden udad, således at individuelle begivenheder og hændelser ignoreres. *Det er følelsernes intensitet og styrke, som er forvandlet til en fokuseret forståelse.* Når dette er opnået, har disciplen opnået ret til at leve inden for mesterens aura. Der er nu intet i ham, som vil kræve, at mesteren vender sin opmærksomhed fra vigtige opgaver til den mindre vigtige opgave at hjælpe en discipel. (DNA1 e.750; DNT1 d.825).

(3) Lær den okkulte tilbageholdenhed, som frembringer indre styrke og ydre stilhed. Tal mindre og vær mere kærlig … (DNA1 e.237; DNT1 d.270).

(j) YDMYGHED

(1) Jeg vil også gerne med al den klarhed og styrke, som jeg har til min rådighed, påpege den tvingende nødvendighed for ydmyghed og dens stadigt tilbagevendende tilkendegivelse. Jeg hentyder ikke til et mindreværdskompleks, men til en justeret sans for rette proportioner, som udstyrer dens besidder med et afbalanceret syn på sig selv, sin ansvarlighed og sit livs arbejde. Dette vil, når det er til stede, sætte ham i stand til at se sig selv og sine tilbudte muligheder med samme grad af lidenskabsløshed. Alle disciple, og blandt dem jer selv, har utvivlsomt spekuleret på deres egen og på deres meddisciples status og rang på vejen. Dette er trods alt både naturligt og menneskeligt. Nogle af jer er for ydmyge i en personlig forstand, men ikke i den sande ydmygheds forstand. Dermed mener jeg, at I er så bange for stolthed og store ord, samt en overvurdering af jeres evner, at I ser bort fra realiteterne og forklejner jeres sjælskraft. … Han har brug for at acceptere sig selv, som han er, at være taknemmelig over, at der findes dem, som garanterer ham muligheden for fremtidig udfoldelse, fordi de allerede har nået mere end han, og dernæst at glemme sig selv, når han accepterer discipelskabet og er så aktiv i sand tjeneste, at han ikke har tid til uophørligt at sammenligne sig

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

selv med andre.

Sand ydmyghed er baseret på kendsgerninger, på vision og på tidspres. Jeg giver jer her et vink og vil bede jer om at tænke dybt over disse tre grundpiller for en højere personlighedsholdning, som må fastholdes og bevises forud for hver indvielse. Jeg vil minde jer om, at der altid må være ydmyghed i den sande visions nærvær. (DNA1 e.95-96; DNT1 d.117-118).

(2) … (Disciplen må) dyrke den sande ydmyghed, som vil tvinge ham til at give alt, hvad han har i uselvisk tjeneste, og da glemme, at han har givet af sig selv. Han må ingen tanke have om sig selv i denne forbindelse. Kun når ubundethed og ydmyghed er til stede, kan disciple virkelig tjene. Kultiver derfor disse evner og fortsæt med at give dig selv i tjeneste. (DNA1 e.417; DNT1 d.463).

(3) Kun en ydmyg ånd, der ikke er optaget af andres fejl og fejltagelser, kan forhindre, at I indtager en kritisk og fordømmende holdning … (DNA2 e.5).

(k) ESOTERISK SANS

I beder mig mere klart definere, hvad jeg mener med ordene »esoterisk sans«. Jeg mener hovedsagelig evnen til at leve og fungere subjektivt, at besidde en konstant indre kontakt med sjælen og den verden, hvori den findes; dette må virkeliggøres subjektivt gennem aktivt demonstreret kærlighed, gennem en stadig udstrømmende visdom, og gennem evnen til at indbefatte og identificere sig med alt, som ånder og føler, hvilket er den fremtrædende karakteregenskab for alle sandt fungerende gudesønner. Jeg mener derfor en indre mental holdning, som kan orientere sig ved brug af viljen i enhver retning. Den kan styre og kontrollere den emotionelle sensitivitet, ikke alene i disciplen selv, men i alle, som han kommer i berøring med. Gennem styrken i hans stille tanke kan han bringe lys og fred til alle. Gennem denne mentale kraft kan han stille ind på verdenstænkningen og på ideernes rige og kan skelne mellem og udvælge de mentale kræfter og de begreber, som gør det muligt for ham – som en arbejder for planen – at påvirke sine omgivelser. Han kan iklæde de nye

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

idealer det tankestof, som vil sætte dem i stand til lettere at blive erkendt i den almindelige hverdags tænkning og liv. Denne mentale holdning vil også gøre det muligt for disciplen at orientere sig mod sjælenes verden og på dette høje sted af inspiration og af lys opdage sine medarbejdere, kommunikere med dem og – i forening med dem – arbejde for virkeliggørelsen af guddommelige intentioner.

På nuværende tidspunkt i verdenshistorien er det denne esoteriske sans, som aspiranten mest af alt har behov for. Indtil aspiranten til en vis grad har forstået den og kan anvende den, kan han ikke blive en del af den nye gruppe. Han kan heller ikke arbejde som en hvid magiker, og disse instruktioner vil for ham forblive teoretiske og hovedsagelig intellektuelle i stedet for at være praktiske og effektive.

For at opøve denne indre esoteriske sans kræves der meditation, dvs. kontinuerlig meditation under de tidlige udviklingsstadier. Men efterhånden som tiden går, og mennesket vokser åndeligt, vil denne daglige meditation uvilkårligt vige for en fast åndelig orientering, og da vil meditation, i den betydning som den nu forstås og kræves, ikke længere være nødvendig. Den indre afstand mellem et menneske og de former, han anvender, vil blive så fuldstændig, at han altid vil leve på »iagttagerens plads«, og vil fra dette punkt og med denne holdning styre tænkeevnens, emotionernes og de energiers aktiviteter, som gør fysisk udtryk muligt og nyttigt.

Det første stadium i denne udvikling og optræning af den esoteriske sans består i at opretholde en holdning med konstant ubunden iagttagelse. (WM e.603-604; HM d.609-610).

(l) VEDHOLDENHED

(1) … (Hold ud og mist ikke modet), spild ikke unødig tid med at spekulere over de resultater, der er opnået. Du er ikke i en situation, hvor du med rette kan bedømme dit eget fremskridt. Fortsæt med at tjene og at arbejde, og lad erkendelsen og dens resultater og virkninger komme naturligt uden at forcere processen. … Den fysiske hjerne er endnu

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ikke i en tilstand, hvor den indre aktivitet kan registreres nøjagtigt, men det betyder ikke, at denne aktivitet ikke er omfattende og korrekt. (DNA1 e.309; DNT1 d.347).

(2) Du har nu i mange år arbejdet urokkeligt og med en del op og nedture. Når en aspirant til discipelskab i årevis har arbejdet vedholdende, så orienteres hans livs tendens mod lyset og den bliver en stadig mere fast vane. Denne kendsgerning skulle vise sig at være en trøst i de mismodige øjeblikke, som alle aspiranter til tider oplever. (DNA1 e.382-383; DNT1 d.425).

(3) En af de vigtigste lektier, som alle disciple må mestre, før indvielse bliver mulig, er den stadige vedholdenhed på trods af alt det, der søger at skabe vanskeligheder. (DNA1 e.404; DNT1 d.448).

(4) … Udholdenhed er den forpligtede discipels adelsmærke. (DNA1 e.516; DNT1 d.571).

(m) MOD

Det kræver mod at træffe åndelige beslutninger og at stå ved dem. Det kræver mod at tilpasse jeres tilværelse – dagligt og i alle relationer – til øjeblikkets behov og tjeneste for menneskeheden. Det kræver mod at vise dem omkring jer, at den nuværende katastrofale udvikling i verden har større betydning for jer end jeres individuelle livs ubetydelige anliggender og almindelige kontakter. Det kræver mod at afvise de undskyldninger, som indtil nu har hindret jer i at tage del i den altomfattende indsats, der i vor tid kendetegner Hierarkiets aktiviteter. Det kræver mod at bringe ofre, at nægte tid til uvæsentlige aktiviteter og at behandle det fysiske legeme, som om det ikke har nogle begrænsninger. Det kræver mod at ignorere de svagheder, der kan være til stede, fx den træthed, der er en følge af et langt liv, de fysiske tendenser, der hindrer og begrænser jeres tjeneste, den søvnløshed, der skyldes presset fra verden eller fra en dårligt reguleret levevis, og desuden den nervøsitet og anspændthed, der er så almindeligt forekommende i vor tid. Det kræver mod at give sig i kast med livet på andres vegne og at underordne egne ønsker i forbindelse med denne krisesituation og det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

umiddelbare behov. (DNA2 e.42-43).

(n) EVNE TIL AT GIVE

(1) Hvad er (din) gave til gruppen? … Gaven er en ren og uselvisk ånd og en sjælden evne til at give. Ingen større gave kan være din – den drivende kraft til at give uselvisk, uden motiv, men af en ren og kærlig ånd. (DNA1 e.506; DNT1 d.561).

(2) Du har så meget at give. Jeg refererer her ikke til penge, selvom det også er noget, som en discipel må tilbyde at ofre i sit liv, i denne tid med spænding i verden. Jeg hentyder til disse større og dybere gaver, som du besidder og er tilbøjelig til at benægte erkendelsen af – et kærligt hjerte, et sind, der er beriget af års studier og et liv i tjeneste, og en loyalitet og en særlig evne til venskab … (DNA1 e.525; DNT1 d.580).

(3) Der findes en stor lov, som kan udtrykkes med ordene »til dem, der giver alt, bliver alt givet.« Det gælder både for den enkelte discipel og for en mesters gruppe. De fleste aspiranter til discipelskab i vor tid kender eller erkender ikke denne lov. De giver ikke fuldt og helt, hverken til Hierarkiets arbejde eller til dem, der har behov. Førend de gør dette, begrænser de deres effektivitet og lukker døren for tilførsel, ikke blot til dem selv, men også til den gruppe, som de tilhører i tjeneste. Heri ligger et ansvar. Nøglen til tilførsel er personlighedens harmløshed, og det at vie alle individuelle ressourcer til de stores tjeneste, spontant og uden forbehold. Når I som disciple forsøger at leve harmløst – i tanke, ord og handling – og når intet holdes tilbage materielt, emotionelt eller med hensyn til tid, når den fysiske styrke gives på denne måde, og alle ressourcers gave ledsages af glæde, da vil disciplen have alt, hvad der er brug for til at fortsætte arbejdet, og det gælder også for alle arbejdende og tjenende grupper. Sådan er loven. (DNA1 e.692; DNT1 d.763-764).

(4) … Ved at holde fast, mister man; ved at give slip, vinder man; ved at søge at holde på det man har, vil det uvægerligt forsvinde. (EXH e.83; HF d.90).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Forberedelse til tjeneste

(1) En væsentlig ting som eleven ofte overser, når han træder ind på prøvestadiets vej og begynder at meditere, er, at målet forude ikke gælder at fuldende hans egen udvikling, men i stedet at udruste sig til tjeneste for menneskeheden. Hans egen vækst og udvikling er en automatisk følge, men er ikke målet. Hans umiddelbare omgivelser og hans nære omgangskreds på det fysiske plan er hans område for tjeneste, og hvis han i stræben efter at tilegne sig visse kvalifikationer og evner overser de grupper, som han er knyttet til og forsømmer at tjene dem på en klog måde og loyalt at yde sin indsats til deres bedste, så løber han faren for at krystallisere, at blive fanget i den syndige stoltheds fortryllelse, og vil måske endda tage de første skridt hen imod venstrehåndsvejen. Når den indre vækst ikke finder udtryk i gruppetjeneste, så betræder mennesket en farlig vej. (LOM e.115; OM d.119-120).

(2) Til alle disse problemer findes der meditationsformer, der – hvis de følges i tide – til sidst vil opløse dem. Det grundlæggende faktum der må forstås her er, at eleven først vil blive betroet disse former, når han har en intelligent forståelse af det problem eller de problemer, der har ramt ham, når han har evnen til pligtopfyldende at følge de meddelte formler, og kun når hans mål er uselvisk. Når det er hans mål at udruste sig til tjeneste, når han kun higer efter at opnå sunde legemer for bedre at kunne føre de stores plan ud i livet, og når han ikke ønsker at undgå sygdom for sin egen vindings skyld, først da vil formlerne virke i samklang med den egoiske bevidsthed. Nedstrømning af liv fra den indre gud resulterer i sunde legemer, så det er først, når personligheden sammensmelter med egoet, og polariseringen skifter fra det lavere til det højere, at arbejdet bliver muligt. (LOM e.161; OM d.160-161).

(3) Uddyb din hengivenhed og lad de vigtigste ting komme først. Lad intet og ingen stå mellem dig, visionen, planen og dine meddisciple. (DNA1 e.277; DNT1 d.312).

(4) Når personligheden ledes af intuition og af klar tænkning, og når livet på det fysiske plan vies til rytmen i den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

frivilligt påtagne tjeneste, da vil stor styrke være til rådighed og virkelig nytte blive resultatet. (DNA1 e.281; DNT1 d.317).

(5) Hvad skal vi som gruppe gøre for at kunne tjene og udgøre en god kanal til hjælp for menneskeheden?

Først og fremmest må I sørge for, at jeres holdning til al undervisning er en villig tjeneste uden at tænke på det personlige selv. Væksten i åndelig erkendelse og det at løfte menneskeheden har betydning og ikke jeres egen personlige vækst eller udvikling, heller ikke jeres egen tilfredsstillelse ved at modtage særlige og nye informationer. I *vil* vokse, og jeres sjæl vil i tiltagende grad få hold på sit redskab, når jeres tænkning og indsats er vendt mod gruppetjeneste, og når jeres tale – på grund af indstrømmende kærlighed – er harmløs og ikke skader.

For det andet: lad ikke jeres tanker være optaget af håbløs spekulation over lærerens identitet. Hvilken betydning har det, hvem han er? Har I i det hele taget mulighed for at fastslå hans identitet? Hvilken værdi har det at acceptere en udtalelse fra en medstuderende, hvem det så end måtte være, der påstår, at han er informeret? I kan ikke konstatere, om han har ret eller uret, og derfor forbliver det spild af tid, som kunne anvendes til mere frugtbringende tjeneste, til nærmere at studere de væsentlige ting i livet, og til meditation. (EP1 e.111; EP1 d.139).

38
Kontrol over sindet

… Du må lære … at kontrollere det ustabile, nøje afgrænsende, planformulerende sind. … Når en discipel for første gang kommer ind i en mesters gruppe …, så er indstrømningen af energi så stærk, at sindet hyppigt løftes til en så intens aktivitet, at det midlertidigt bliver bragt ud af ligevægt. Alt for meget bliver set på en gang. Alt for meget sanses og opfattes. Muligheder og planer, mønstre og metoder for undervisning, for tjeneste og udvikling (hidtil ikke erkendte) strømmer uhindret og samtidig ind i disciplens bevidsthed. Når det finder sted, følger en periode med stor

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

uligevægt, med ustabilitet i tanke og forståelse, med voldsom eksperimenteren og med det, som jeg ville kalde for åndeligt oprør. Det må til slut høre op, før disciplen kan træde ind i sit virkelige tjenesteområde. … En mesters gruppe … støtter og beskytter den, som går igennem overstimuleringens trængsler. Det beskyttende arbejde, der udføres i en mesters ashram, er noget, der kun i mindre grad erkendes af gennemsnitsdisciplen. Mens denne type erfaring passerer forbi, er den ydre gruppe af en mesters disciple kun til ringe hjælp. Den stimulerer ganske enkelt sindet og skaber derved udladning for den blinde oprørske bevidsthed. (DNA1 e.593-594; DNT1 d.654-655).

39
Legemernes renselse med henblik på tjeneste

(1) I vor tid er der opstået et behov for prøvede redskaber. Når de, der vejleder den menneskelige evolution i denne periode, ser ud over menneskeheden i søgen efter redskaber, ser de kun få, der kan opfylde det krav, tjeneste kræver. Men de ser også enkelte, der med en målrettet skoling vil kunne opfylde kravene ganske godt.

Efterhånden som udviklingen skrider frem, ændres menneskehedens polarisering. Menneskene er i vor tid primært polariserede i det emotionelle legeme – personlighedens følelser, begær og bekymringer behersker dem. Det emotionelle legeme er brændpunkt for personligheden. Det virker som et udvekslingssted for alt vedrørende personligheden, og som et mødested for det højere og det lavere – med andre ord som en travl jernbaneterminal, der tager imod last fra alle retninger og sender det videre ud til storbyens personlige liv på det fysiske plan. Efterhånden som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fremskridtet fortsætter, forskydes mødestedet til et højere niveau, hvorved det mentale legeme bliver brændpunktet. Senere bliver det kausale legeme den vigtige enhed, og endnu senere vil selv dette legeme blive ofret, og mennesket står berøvet alt, der vibrerer med de tre verdeners vibration, og alt er slut, hvad angår det personlige liv – tilbage er kun åndens liv, og dette livs ønske om at hjælpe verden.

Når udviklingen skal fremskyndes, skal bestemte ting tilvejebringes, før et menneske kan anvendes som et pålideligt redskab, stærk som hærdet stål, i hjælpearbejdet for sin race. Glem ikke reglen om, at nutidens menneske (efter prøver og prøvelser) er det bedste redskab i arbejdet med at yde en sådan hjælp, fordi det fuldt og helt forstår den menneskelige bevidsthed, og fordi det bedre kan leve sig ind i dagens problemer end et ego fra en tidligere periode. Dette er forklaringen på mestrenes ønske om at anvende personer blandt jer, der lever nu, til arbejdet med at læge den nuværende lidende generations sår. Hvad er det, der skal gøres? Det svar jeg vil give indeholder intet usædvanligt, men det kan give stof til eftertanke for enhver, der ønsker at hjælpe. … I forberedelsen af en sjæl til tjeneste må menneskehedens vejledere se på hvert enkelt af legemerne og overveje følgende:

Renselse af det fysiske legeme

Dette stiller helt bestemte krav:

Stof fra de højere underplan skal føres ind i det fysiske legeme, og det lavere og grove stof skal elimineres. Det er en nødvendig proces, fordi det er umuligt for den, der har et groft legeme, at kontakte de høje vibrationer, og fordi det er umuligt for egoet at overføre den højere viden og vejledning gennem et groft legeme, samt fordi det er umuligt for de mere ophøjede tankestrømme at præge en ikke særligt udviklet hjerne. Det er derfor væsentligt at forfine det fysiske legeme, men det kan gøres på flere måder, der alle bygger på fornuft og er hensigtsmæssige.

Gennem ren føde. Det indebærer en vegetarisk kost, der

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vælges med omhu. Det kræver, at man kun spiser de grøntsager og frugter, der vitaliserer. At vise klogskab i valget af føde, at afstå fra for store og tunge måltider og at indtage lidt men ren god føde, der assimileres fuldkomment, er alt hvad en discipel behøver. I spørger, hvilke næringsmidler? Mælk, honning, brød af fuldkornshvede, alle grøntsager, der får sol, appelsiner (frem for alt appelsiner), bananer, rosiner, nødder, lidt kartofler, upolerede ris, og lad mig gentage – spis kun så meget, at det sikrer aktiviteten.

Gennem renlighed. Et vitalt krav er at benytte rigeligt med vand både udvortes og indvortes.

Gennem søvn. Man bør altid sørge for at få sin søvn mellem klokken ti om aftenen og klokken fem om morgenen, og helst udendørs så tit det er muligt.

Gennem solskin. Man bør søge ud i solskinnet for at få den vitalisering, som solstrålerne skænker. Solen dræber alle bakterier og fjerner sygdom.

Når disse fire krav efterleves i tilstrækkelig udstrækning, så foregår der en definitiv elimineringsproces, og i løbet af få år sker der en gradvis polarisering af hele det fysiske legeme i opadgående retning, indtil I til sidst ejer et legeme, der består af det atomare underplans stof. … Dette kan tage flere inkarnationer, men I bør huske, at ved hver ny inkarnation får I et legeme, der har præcis samme kvalitet (om jeg så må sige) som det legeme, I forlod ved døden i inkarnationen før. Derfor mister man aldrig tid ved at opbygge legemet. Endvidere findes der to tilgængelige metoder, der kan tilvejebringe en hurtig renselse:

Anvendelse af farvet lys. Farvet lys påvirker disciplens legeme, så der sættes en proces i gang, hvor atomerne på samme tid ryster og bliver stimuleret. Denne proces kan ikke iværksættes, før der er givet yderligere information om strålerne. Når man kender menneskets stråle, vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

stimulering ske ved at anvende dets egen farve, og opbygning kan skabes ved at anvende dets komplementærfarve, og nedbrydning af uønsket stof kan gennemføres ved at anvende en hæmmende farve. Denne viden vil senere blive givet til de to store organisationer, der er vogtere af mysterierne – kirken og frimureriet. Vent, for tiden er endnu ikke inde. Når mysterierne genindføres vil en del af denne information komme disse to organisationer, som jeg omtalte, i hænde.

Stimulering via musik. Bestemte lyde kan nedbryde og frastøde. Andre specielle lyde kan stimulere og tiltrække. Når man kender menneskets livstone, og når man bliver klar over, hvilke lyde det reagerer på, så er der mulighed for at anvende lyd i renselsesprocessen. Alt, hvad der nu er muligt for dem af jer, der ønsker at tjene, er at være opmærksom på ovenstående væsentlige ting og at søge at få kontakt med de højere vibrationer.

Endnu et punkt ønsker jeg at gøre opmærksom på, og det er, at der i håndteringen af elektricitet ligger meget skjult, som vedrører vitaliseringen af legemerne, specielt netop nu det æteriske. Solens primære funktion er vitalisering af det æteriske. Solens varme er elektrisk kraft, der er tilpasset det behov, som den store majoritet i alle naturriger har. Efterhånden som der gøres fremskridt, vil det i individuelle tilfælde blive muligt at intensivere denne kraft. Heri ligger en af indvielsens hemmeligheder. I ældre tid virkede indvielsens stav som en faktisk leder af denne kraft til den indviedes centre, idet den var konstrueret på en måde, så den kunne tjene dette formål. Selv nu tjener den det samme behov og formål, men da det sker på en højere drejning af spiralen er selve metoden for anbringelsen nødvendigvis en anden, idet den modsvarer ændringen i menneskehedens polarisering. I vor tid er polariseringen ikke længere fysisk, men enten emotionel eller mental. Metoden for anbringelsen er forskellig i alle tre tilfælde, hvilket er årsagen til, at den beskyttes som en hemmelighed. Den rummer det skjulte mysterium.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Renselse af det æteriske legeme

Her gælder det samme som for det fysiske legeme. Metoden består hovedsagelig i at færdes i solskin, at beskytte sig mod kulde, og i at indtage visse bestemte kombinationer af vitaminer, som menneskeheden inden længe vil få kendskab til. Man vil finde frem til en bestemt formel til en kombination af sådanne vitaminer og fremstille dem i tabletform. Sådanne tabletter vil have en direkte virkning på det æteriske legeme. Dette vil dog ikke blive en realitet, før videnskaben har erkendt, at det æteriske legeme er en realitet, og har inkluderet det i det medicinske fakultets undervisning. Studier af de æteriske sygdomme – ophobning og hentæring – vil inden længe blive et anerkendt forskningsområde, og det vil føre til bestemte behandlinger og ordinationer. Som tidligere nævnt, alt hvad I kan gøre nu for at gøre det dobbelte fysiske legeme mere sensitivt, er at følge ovenstående regler og lade tiden om resten.

Renselse af det emotionelle legeme

Her er metoden en anden. Det emotionelle legeme er ganske enkelt én stor reflektor. Det antager farve fra sine omgivelser og bliver berørt af dem. Alle begær, der kommer i dets nærhed, har indvirkning. Det påvirkes af alle sindsstemninger og fantasier fra omgivelserne. Det sættes i bevægelse af enhver strømning. Enhver lyd får det til at vibrere, hvis ikke aspiranten forhindrer dette ved at opøve det til kun at modtage og registrere de indtryk, der kommer fra det intuitive niveau via det højere selv og derfor via det atomare underplan. Målet for aspiranten bør være at opøve det emotionelle legeme, så det bliver roligt og klart som et spejl og bliver i stand til at reflektere perfekt. Hans mål bør være, at det kun reflekterer det kausale legeme, at det kun tager farve af det, der er i overensstemmelse med den store lov, og at det kun kommer i bevægelse efter definitiv styring og ikke efter som tankernes vind blæser eller som begærets tidevand veksler. Hvilke ord bør beskrive det emotionelle legeme? Det bør ordene: stille, afklaret, uanfægtet, roligt, fredeligt, gennemsigtigt og klart, i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lighed med et spejls egenskab, der har en glat overflade og giver en krystalklar refleksion – dvs. som præcist overfører egoets ønsker, begær og aspirationer og ikke personlighedens. Hvorledes kan man opnå det? På flere måder, nogle under aspirantens styring andre under mesterens.

a. Ved konstant at observere alle begær, motiver og ønsker, der krydser den daglige horisont, og derefter ved at fremhæve de højere målrettede og afvise de lavere.
b. Ved et konstant dagligt forsøg på at kontakte det højere selv og at reflektere dets ønsker i livet. I begyndelsen vil man begå fejltagelser, men lidt efter lidt skrider opbygningsprocessen fremad, og polariseringen i det æteriske legeme ændrer sig gradvis i opadgående retning, underplan efter underplan, indtil det atomare underplan bliver nået.
c. Ved på en bestemt tid dagligt at prøve at bringe det emotionelle i ro. I meditation lægges der stor vægt på at holde tankerne i ro, men man bør huske, at arbejdet med at bringe den emotionelle natur i ro er et trin, der går forud for arbejdet med at bringe den mentale natur i ro. Det ene er en følge af det andet, men det er klogt at begynde nederst på stigen. Enhver aspirant må selv opdage, i hvilke situationer han uden videre giver efter for voldsomme vibrationer, såsom frygt, uro, personlige begær af enhver art, personlig kærlighed til noget eller nogen, mismod og oversensitivitet over for den offentlige mening. Derefter må han overvinde denne vibration ved at påtvinge en ny rytme, der definitivt eliminerer og opbygger.
d. Ved i natbevidstheden at bearbejde det emotionelle legeme under vejledning af mere fremskredne egoer, der arbejder under en mesters vejledning. Anvendelse af visse farver og lyde kan stimulere eller dæmpe vibrationer. På dette særlige tidspunkt anvendes to farver, violet og gylden, på mange mennesker med den bestemte hensigt at stimulere strubecentret og det forreste hovedcenter.

Husk, at arbejdet sker gradvist, og efterhånden som polariseringen sker i opadgående retning, markeres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

overgangen fra ét underplan til et andet med bestemte prøvelser, der foregår i natbevidstheden. Man kan kalde dem for en række mindre indvielser, der til sidst afsluttes ved den anden store indvielse, der markerer, at kontrollen over det emotionelle legeme er fuldbyrdet. …

Renselse af det mentale legeme

Det kræver hårdt arbejde og skelneevne at nå et resultat. Det er nødvendigt at udvikle tre ting for at nå den mentale enheds plan og den kausale bevidsthed (fuld bevidsthed om det højere selv):

Klar tænkning, ikke kun om emner der interesserer, men om alle områder, der påvirker menneskeheden. Det kræver, at man kan formulere tankestof, og at man har evnen til at definere. Det kræver ligeledes, at man har evnen til at skabe tankeformer af tankestof og at anvende disse tankeformer til hjælp for almenheden. Den, som ikke kan tænke klart, og som har et ufuldkomment mentallegeme, lever i en tågedis, og et sådant menneske er som en blind, der leder de blinde.

Evnen til at bringe det mentale legeme i ro, således at tankerne fra de abstrakte niveauer og intuitive plan kan finde en modtagelig flade, de kan indpræge sig på. Der er redegjort for denne tanke i mange bøger om koncentration og meditation, så jeg behøver ikke at uddybe den. Det drejer sig om virkeligt hårdt arbejde gennem mange år for at nå et resultat.

En bestemt proces, som mesteren med disciplens samtykke sætter i gang. Denne proces bevirker, at de svært opnåede resultater gennem mange års stræben fæstnes til permanente egenskaber. Den elektriske eller magnetiske kraft, der anvendes ved hver indvielse, har en stabiliserende virkning, således at disciplens opnåede resultater bliver varige. Ligesom en pottemager, der bearbejder og former leret og hærder det i ilden, således bearbejder, opbygger og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

former disciplen sig selv og forbereder sig til den hærdende ild. Indvielse markerer, at man har opnået noget permanent, og at en ny cyklus af stræben begynder.

Der er to ting, som i denne forbindelse bør fremhæves:

1. En stabil og urokkelig vedholdenhed uanset hindringer og uanset den er tidskrævende. Evnen til vedholdenhed forklarer, hvorfor det menneske, der ikke gør noget væsen af sig selv, så hyppigt opnår indvielse før geniet, og før det menneske der tiltrækker sig stor opmærksomhed. Evnen til at arbejde langsomt og vedholdende er meget efterstræbelsesværdig.
2. Fremskridt, der gøres uden nogen form for selvanalyse. Træk ikke jer selv op ved rødderne for at se, om der er vækst. Det tager dyrebar tid. Glem jeres egne fremskridt ved at leve efter reglerne og ved at hjælpe andre. Lever I sådan, kan illumination pludselig komme og erkendelse bryde frem om, at I nu har nået det øjeblik, hvor hierofanten kræver jeres nærværelse og bevilger jer indvielse. I har – gennem hårdt arbejde og ren stræben efter at leve i overensstemmelse med loven og efter at vise kærlighed til alt og alle – opbygget det materiale i jeres legeme, der gør det muligt for jer at stå i hans nærværelse. Den store lov om tiltrækning drager jer til ham, og intet kan hindre loven. (LOM e.333-341; OM d.314-321).

(2) Jeg har i nogen tid iagttaget dig med bekymring, ikke som følge af nogen fejl fra din side, men som følge af et meget vellykket resultat af din åndelige bestræbelse. Det lyder paradoksalt, gør det ikke? Men succes kan til tider købes for dyrt, og en særlig indsats, der fører til succes, og som efterlader personligheden i en tilstand af fuldstændig udmattelse, må i sig selv anses som et problem, der kræver en løsning …

Så gennemgribende har din beslutning været for at rense og lutre din lavere natur, at du har slidt dig selv op i processen. Så stærk har din indre opmærksomhed på opfordringen fra din sjæl været, at din »normale ydre-verden hørelse« (som den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

esoterisk kaldes) er blevet svækket. Så gennemgribende har din beslutning været for at nå den gode vej, at alle kræfter i din natur er blevet brugt i arbejdet med nyorientering, at når opgaven nu er udført, vil det se ud, som om der tilsyneladende … intet er tilbage i dig til tjeneste og til at give udtryk for resultaterne af din fuldbyrdede indsats eller til at udtrykke den glæde og fred, som er sjælens natur, og som har værdi for andre. (DNA1 e.486-487; DNT1 d.539-540).

(3) Den vægt, der lægges på disciplin, på renselse, på hårdt krævende arbejde og på at give afkald på det, som personligheden holder af, er nødvendige faser i okkult udvikling. Almindeligvis og beklageligvis opfattes det ofte sådan. Men parallelt med den smertelige og vanskelige periode tilfører sjælen en kompensation, der drager alt liv og omstændigheder frem i et sandt perspektiv og ændrer holdninger så fuldstændigt, at selve forståelsen af dette bliver belønning nok til at fortrænge opfattelsen af smerte. Loven om offer og loven om kompensation er nært forbundet, men den første der bliver aktiv i livet og en erkendt faktor i det daglige liv er loven om offer. Loven om kompensation erkendes senere. (DNA2 e.612).

(4) I dag anvender ivrige aspiranter ofte sådanne drastiske fysiske øvelser. De lever i cølibat, er strengt vegetarer og udfører afslapningsøvelser og mange forskellige former for fysiske øvelser i håbet om at bringe legemet under kontrol. Disse former for disciplin er særdeles gode for det mindre udviklede menneske og for den laveste mennesketype, men det er ikke metoder, som gennemsnitsmennesket eller den tjenende aspirant bør anvende. Koncentration om det fysiske legeme tjener alene til at forøge dets styrke og nære dets begær, og til at føre noget af det op til bevidsthedens overflade, der burde ligge sikkert isoleret under bevidsthedens tærskel. Den sande aspirant bør arbejde på at opnå emotionel kontrol og ikke fysisk, og på at fokusere sig på det mentale plan for med tiden at opnå en fuldt stabiliseret kontakt med sjælen. (EH e.579; EH d.536).

40

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Pleje af det fysiske legeme

(1) Kæmp ikke imod funktionsnedsættelse eller imod det, som man kalder »en høj alder«. Det har du tendens til, og det er en normal reaktion. Hvorfor ikke byde overgangen velkommen? Lær at nyde den oplevelse, som er gaven til den vise alderdom, og se frem til det store eventyr, der venter dig …

Ret ikke unødig opmærksomhed mod det fysiske legeme. At bevare det har ingen betydning, og det kan – som i dit tilfælde – få for fremtrædende en rolle. Tiden for din befrielse er fastlagt af karmisk lov. Den bestemmer altid tiden for overgangen af det sande menneske i legemet, men hvis det fysiske legeme plejes overdrevent, og hvis det er genstand for unødig omsorg, så kan det holde det sande menneske fanget i modstrid til karmisk lov. Det er et sørgeligt syn, for det betyder, at den fysiske elemental tiltager sig magt. (DNA2 e.696-697).

(2) Sammenfattende kan det siges: Det fysiske legeme er ikke et princip. Det er ikke det, der skal være den vigtigste genstand for aspirantens opmærksomhed. Det reagerer automatisk på den bevidsthed, der er under udvikling i alle naturrigerne. Det vedbliver med at være det, der bliver påvirket, og ikke det, der har en egen iboende påvirkningsevne. Legemet har ingen betydning i den aktive proces, da det er en modtager, og ingen igangsætter af aktivitet. Det, der har betydning, er bevidstheden, der er under udvikling, dvs. det iboende åndelige menneskes respons på livet, omstændigheder, begivenheder og omgivelser. Det fysiske legeme responderer. Når det fysiske legeme fejlagtigt bliver genstand for opmærksomhed, tyder det på tilbagegang, og det er grunden til, at det er uønsket og heller ikke på linje med planen at rette opmærksomheden for koncentreret på fysiske discipliner, vegetarisme, diæt, faste og på de nuværende metoder til (såkaldt) mental og guddommelig healing. Derfor er en for stor hensyntagen til og en overdreven betoning af det fysiske legeme et tilbageskridt og minder om Israels børn, der dansede omkring guldkalven. Det er en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilbagevenden til noget, der engang var betydningsfuldt, men som i dag bør indtage en mindre betydningsfuld rolle og placeres under bevidsthedens tærskel. (EH e.613-614; EH d.566-567).

(3) … Kan man tage liv? Det tror jeg ikke. Liv ER. Intet i himlen eller på jorden kan berøre eller påvirke det. Det glemmer man ofte. Den regel, der gives til ansøgere, angår konsekvent deres evne til at acceptere og følge en selvpålagt disciplin. Ved hjælp af denne disciplin kan ansøgere vise over for *sig selv*, om han har kontrol over den fysiske og den astrale natur, ligesom disciplinen vil afsløre visse uundgåelige og grundlæggende svagheder, som for eksempel kontrol over den animale natur, begærets magtfulde indflydelse og følelsen af overlegenhed, stolthed og separatisme. Evner han at fastholde disciplinen, men hoverer over det, og føler han sig overlegen over for dem, der ikke er så disciplinerede, tyder det på væsentlige svagheder. Hans fanatisme – enten den ligger latent eller er kommet til udtryk – træder helt tydeligt frem i hans bevidsthed. Han er fuldt ud vidende om, at han har opnået en vis fysisk renhed, men han står på samme tid – hvis han er oprigtig – tilbage med en forståelse af, at han i stedet for at begynde med det ydre og synlige måske burde have begyndt med det indre og med det, der ikke så let kan kontaktes eller komme til udtryk. Det er en stor og meget vigtig lektie. (RI e.125; SI d.138).

(4) Den sande discipel behøver ikke vegetarisme eller andre fysiske discipliner, for ingen af de kødelige lyster har nogen som helst kontrol over ham. Hans problem er et andet, og det er spild af hans tid og energi at fokusere på »at gøre de fysiske ting rigtigt«, for det gør han automatisk og hans åndelige *vaner* udligner alle de lavere fysiske tendenser; disse vaner, som han har udviklet, sætter ham automatisk i stand til at overvinde kravet fra de begær, der arbejder på at få opfyldt de lavere begær. Ingen godkendes i ashramens kreds …, hvis der er fare for, at hans fysiske lyster kontrollerer ham. Dette er en kendsgerning. Det gælder specielt og især dem, der forbereder sig til den første indvielse. De, der forbereder sig til den anden indvielse, skal vise, at de ikke er slaver af tanker, af fanatisk reaktion på en hvilken som helst sandhed eller åndelig leder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

eller af at lade sig styre af en stræben, som – alt efter hvor intens den er – vil kræve tid, mennesker og selve livet for at følge indvierens kalden – eller rettere – for at være mere korrekt – det, de tror er hans kalden.

… Nogle meget oprigtigt hengivne og lovende ansøgere beskæftiger sig så meget med formen og dennes disciplinering, at de faktisk ikke har tid til sjælens ekspansion. De er så interesserede i deres reaktioner på den selvpålagte disciplin og om de evner at tilpasse sig disciplinen, eller om de undlader at acceptere den, at det ikke lykkes de åndelige sandheder – der søger at få adgang til deres hjerte – at trænge igennem. Mådehold i alt, en klog anvendelse af alle nærende former og selvforglemmelse er disciplens, men ikke begynderens adelsmærke. (RI e.126-127; SI d.139-140).

(5) Lad mig gentage: de fysiske discipliner er værdifulde på begynderstadiet, fordi de fremkalder en sans for proportioner og en viden om mangler og begrænsninger. De har deres plads i tid og rum, og det er alt. Når disciplen først er trådt ind i sjælens verden, benytter han alle former klogt, forstår hensigten med dem og falder ikke tilbage. Han beskæftiger sig ikke med dem og er dybest set ikke interesseret i dem. Han ser ikke på sig selv, og hans blik er fæstnet i de sande værdiers verden. Han har ingen følelse af selvinteresse, fordi *gruppebevidsthed* hurtigt er ved at erstatte hans individuelle bevidsthed. (RI e.128; SI d.141).

41
Kost

(1) Esoterisk er det kendt, at planteriget formidler og omdanner det vitale praniske fluidum til de andre livsformer på vor planet. … De, som søger at læse akasha-kronikken, eller som stræber efter at virke på det astrale plan uden at tage skade og dér studere refleksionen af begivenheder i det astrale lys korrekt, må nødvendigvis og uden undtagelse leve strengt vegetarisk. Det er den gamle atlantiske lærdom, der ligger bag vegetarens insisteren på nødvendigheden af vegetarisk kost, og som bestyrker og giver vished for dette påbud. Det, at man

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

har undladt at efterleve denne kloge regel, har ført til, at de astrale og akashiske optegnelser er blevet misfortolket nu om dage af mange medier og har givet anledning til den fejlagtige og ukorrekte aflæsning af tidligere inkarnationer. Kun de, som gennem ti år har levet strengt vegetarisk, kan virke således i det, der kaldes »optegnelsesaspektet af det astrale lys«. Når de til deres lutrede astrale og fysiske legemer føjer fornuftens og illuminationens lys fra den fokuserede tænkning; (hvilket meget sjældent forekommer), da bliver de præcise fortolkere af astrale fænomener. Deres sammenkædning med planteriget er da meget tæt og ubrydeligt og denne sammenkædning og det forpligtende bånd vil føre dem gennem døren til scenen for deres efterforskninger. Men medmindre målet med en vegetarisk kost er ovennævnte form for tjeneste, da er argumenterne uden virkelig betydning. (EP1 e.241; EP1 d.261-262).

(2) Ingen bestemt kost kan siges at være den helt rigtige for alle mennesker i den samme gruppe, idet de befinder sig på forskellige stråler, har forskellige temperamenter og udrustning og har forskellig alder. Ingen mennesker ligner hinanden på alle områder, og hver især må finde frem til sit eget behov og til, på hvilken måde legemets krav bedst kan opfyldes og til, hvilken ernæring der gør ham bedst egnet til tjeneste. Hver enkelt må selv finde ud af dette. Der findes ingen *gruppe*-kost. Der findes intet tvungent krav om ikke at spise kød eller om at leve strengt vegetarisk. Men der kan komme faser i livet og undertiden hele inkarnationer, hvor en aspirant underkaster sig bestemte kostregler, ligesom der kan komme andre faser eller hele liv, hvor der stilles krav om et midlertidigt men fuldstændigt cølibat. Andre livscykler og inkarnationer kan komme, hvor disciplens interesse og tjeneste går i helt andre retninger. Senere kommer der inkarnationer, hvor mennesket ikke tænker så meget på det fysiske legeme, men lever uden kostproblemer og uden at koncentrere sig om formlivet. Mennesket spiser den føde, som er tilgængelig, og som kan opretholde hans liv på den bedste og mest effektive måde. Man har tidligere anset, at vegetarisk kost var en nødvendig og vigtig del af forberedelserne til bestemte indvielser. Men dette behøver ikke altid at være

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilfældet, og mange disciple tror på et alt for tidligt tidspunkt, at de er under forberedelse til indvielse. (EH e.334; EH d.315-316).

42
Evnen til at helbrede

(1) I sindet findes endnu en stor egenskab eller evne, som må udvikles. Det er en egenskab, som kendetegner alle frie sjæle, uanset hvilken stråle de befinder sig på. Det er evnen til at helbrede. Dette arbejde er endnu i sin vorden, og gruppebevidstheden er stadigvæk så ung og upolariseret, at det er nytteløst for mig at uddybe de muligheder, som ligger forude. Når mennesker kan oplæres til at være uselviske og guddommeligt magnetiske og radioaktive, da vil visse guddommelige kræfter blive ledt ud i verden, kræfter, som vil give liv og genopbygge, som vil eliminere det onde og helbrede de syge. Hidtil har menneskers indsats og arbejde inden for det medicinske område, inden for helbredelse og inden for de forskellige former for terapi, kun resulteret i en begrænset tilskyndelse til at respondere på disse latente eller ventende kræfter. (DNA1 e.28; DNT1 d.47).

(2) Alle indviede i den tidløse visdom er uundgåeligt healere, selv om alle ikke nødvendigvis helbreder det fysiske legeme. Årsagen til dette er, at alle sjæle, der har opnået et vist mål af sand frigørelse, er overførere af åndelig energi. Denne energi påvirker automatisk den mekanisme, der anvendes af de sjæle, som de kommer i kontakt med. (EH e.2; EH d.14).

(3) Jeg er ikke primært interesseret i at undervise enkeltpersoner med det formål at gøre dem til bedre healere. Det er *gruppe*-healing, jeg tilsigter, og det er det arbejde, som udføres i gruppe, der har min interesse. Men ingen gruppe af mennesker kan arbejde som en enhed, medmindre sand kærlighed hersker iblandt dem, og de tjener hinanden. Healingsenergien fra det åndelige Hierarki kan ikke strømme gennem gruppen, hvis der forekommer disharmoni og kritik. Den første opgave, som enhver gruppe af healere står overfor,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

er derfor at etablere sig i kærlighed og at arbejde hen imod gruppeenhed og forståelse. (EH e.6; EH d.17).

43
Healingsarbejde

(1) Helbredelse behøver ikke nødvendigvis at være fysisk i sit sigte. Den højeste form for helbredelse i vor tid er den psykologiske. Den frembringer naturligvis fysiske resultater. Når en helbreder i sig selv kan forene begge områder for aktivitet og skabe den psykologiske syntese og en deraf følgende fysisk helbredelse, da er der meget, virkelig meget, der kan udrettes. (DNA1 e.344; DNT1 d.384).

(2) Den sande helbreder … skulle være så centraliseret i den højere bevidsthed, og besidde en så fin opfattelsesevne over for behovene og tilstanden hos den person, som skal helbredes, at hans reaktion på situationen og over for den fornødne hjælp vil blive automatisk, intuitiv og som følge deraf troværdig. Den sande helbreder koordinerer og benytter alle de forskellige grene inden for helbredelsens kunst – eksoterisk og esoterisk, ortodoks og eksperimentiel. Han er ikke begrænset af et mønster af tjeneste eller et system af den praktiserede helbredelse. (DNA1 e.353; DNT1 d.394).

(3) Udførte man en fuldstændig undersøgelse af sundhedstilstanden i verden og præsenterede resultatet for tænkende mennesker – under normale forhold og ikke i krigstid – kunne man stille spørgsmålet, om der ud af de milliarder af mennesker, der nu befolker jorden, findes et hundrede tusinde helt raske mennesker? Det tror jeg ikke. Selv om der på et givet tidspunkt ikke findes nogen aktuel og virksom sygdom, så levner tilstanden, hvad angår tænder, høreevne og synsevne, meget tilbage at ønske. Nedarvede tendenser og aktive anlæg giver anledning til alvorlig bekymring, og til alt dette må føjes psykologiske vanskeligheder, mentale sygdomme og bestemte hjerneproblemer. Alt dette viser et skræmmende billede. Lægevidenskaben kæmper i dag imod de sygdomme, den opdager. Videnskabsmænd forsker efter gode og varige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

metoder, som kan lindre og helbrede, og som kan udrydde sygdomme. Forskere undersøger de latente smittekim, og sundhedseksperter søger nye veje for at imødegå de voldsomme sygdomsangreb. Hygiejne, obligatorisk vaccination, hyppige eftersyn, levnedsmiddellove, juridiske krav og bedre boligforhold føres ind i denne kamp af den fremsynede humanist. Alligevel er sygdomme stadig udbredte, der er behov for flere hospitaler og tallet af dødsofre stiger.

Til at udføre dette praktiske arbejde tilbyder »Mental Science«, »New Thought«, »Unity« og »Christian Science« sin hjælp, idet de helt oprigtigt søger at lade tankens kraft have indvirkning på problemet. Dette arbejde og disse grupper befinder sig på nuværende tidspunkt i hænderne på fanatikere og hengivne, uintelligente personer. De afviser alle kompromiser og synes ude af stand til at erkende, at den viden, der er indsamlet af lægevidenskaben og af dem, der arbejder videnskabeligt med menneskelegemet, er lige så vel givet af Gud, som deres eget endnu ikke beviste ideal. Senere vil de sandheder, som disse grupper står for, blive føjet til det arbejde, som psykologerne og lægerne udfører. Når det sker, vil vi se store fremskridt. Når lægens og kirurgens arbejde udføres i relation til det fysiske legeme, bliver arbejdet anerkendt som væsentligt og godt, når psykologens analyse og konklusioner kompletterer deres arbejde, og når kraften fra rigtig tænkning bliver anvendt som hjælp, da, og først da, vil en ny æra for menneskets velbefindende begynde.

Foruden de forskellige sygdomskategorier skal også medtages en hel gruppe af sygdomme, som har mere direkte mentale virkninger – personlighedsspaltning, sindssyge, besættelse, nervesammenbrud, sindsforvirring og hallucinationer. Ud over det arbejde der udrettes af førnævnte, bør også nævnes det arbejde, der udføres af medlemmerne af det åndelige Hierarki og dets disciple. Det kræver sjælskraft og viden samt visdommen fra de øvrige healingsgrupper for at skabe sunde og raske mennesker, at tømme vore sanatorier, at befri menneskeheden for de mest almindelige sygdomme, for vanvid og besættelse, og at forebygge kriminalitet. Det vil til sidst blive tilvejebragt gennem en rigtig integration af hele mennesket, gennem en rigtig forståelse af energiens natur, og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

gennem et korrekt kendskab til det endokrine system, dets kirtler og deres subtile relationer.

Nu for tiden udfører de fire grupper kun lidt sammenhængende og integreret arbejde *i forening*:

1. Læger og kirurger – ortodokse og akademiske.
2. Psykologer, neurologer og psykiatere.
3. Mentale healere og arbejdere inden for »New Thought«, »Unity« og »Christian Science«.
4. Skolede disciple og dem, der arbejder med menneskenes sjæle.

Når disse fire grupper vil nærme sig hinanden og tilsammen arbejde på at befri menneskeheden fra sygdom, vil vi få en forståelse af, hvilket under mennesket i virkeligheden er. En dag vil vi have hospitaler, hvor disse fire grene af et og samme medicinske og helbredende arbejde vil virke side om side i et perfekt samarbejde. Ingen af grupperne kan fuldt ud løse opgaven uden de andre. Alle er indbyrdes afhængige af hinanden.

Det er disse gruppers manglende evne til at erkende det gode i de andre gruppers kamp for at forbedre menneskehedens fysiske velbefindende, som gør det næsten umuligt for mig at give mere specifik undervisning og tale mere direkte om disse emner. Har I nogen forestilling om, hvilken mur af antagonistisk tænkning og tale, som en ny og banebrydende idé må kæmpe imod? Har I nogensinde helt alvorligt tænkt over, at der findes store ophobninger af forstenede tankeformer, som alle sådanne nye ideer (måske skulle jeg sige hierarkiske forslag) må strides med? Kan I opfatte den dødvægt af forudfattede og meget gamle opfattelser, der må fjernes, inden Hierarkiet kan få et nyt og nødvendigt begreb til at trænge igennem til bevidstheden hos den almindeligt tænkende (eller måske skulle jeg sige ikke-tænkende) almenhed.

Det lægevidenskabelige område er meget vanskeligt at arbejde i, fordi arbejdet er så fortroligt, og fordi de mennesker, der skal nås, viser en så stærk angst i deres reaktioner. At bygge bro over kløften mellem det gamle og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

etablerede og det nye og åndelige krav kræver et meget langt og nøje planlagt arbejde. En stor del af vanskelighederne kommer mærkværdigvis nok fra de nyere filosofiske retninger. Den ortodokse lægevidenskab er meget langsom, og det med rette, til at indføre nye teknikker og metoder. Den er til tider for tilbageholdende, selv om de nye metoder til behandling og diagnose må bevises også rent statistisk, før de kan indføres i lægestudiet. Risikoen for det enkelte menneske er for stor, og den gode menneskekærlige læge vil ikke gøre sin patient til genstand for forsøg. Alligevel har lægevidenskaben i de seneste årtier udviklet sig med syvmileskridt. Videnskaben om elektricitet og lysterapi og mange andre moderne teknikker og metoder er allerede blevet knyttet til de øvrige videnskaber, som lægerne benytter. Kravene fra det ulegemlige og behandlingen af det dunkle – hvis sådanne udtryk kan anvendes – erkendes i tiltagende grad, og vi véd, at dette spiller en ortodoks og erkendt rolle i den nye måde at nærme sig sygdom på.

De mentale retninger og »kulter«, som de fejlagtigt kalder sig, har ikke udviklet sig på samme nyttige måde. Det er stort set deres egen fejl. Forskellige retninger såsom »Mental Science«, »New Thought«, »Unity«, »Christian Science«, kiropraktorer, naturlæger og mange andre, skader deres sag på grund af vidtløftige påstande, på grund af deres uophørlige angreb mod den ortodokse lægevidenskab og mod andre kanaler, der har bevist deres værdi og nytte, og mod den viden, som de akademiske skoler for medicin og kirurgi gennem århundreder har erhvervet sig ved at eksperimentere. De glemmer, at mange af deres påstande om egen succes (og de er ofte uigendrivelige) kan klassificeres under en generel overskrift om helbredelse gennem tro, og dette kan gøres både korrekt og ukorrekt. Sådanne helbredelsesmetoder har længe været kendt af den akademiske tænker, som véd, at de er faktiske.

Disse såkaldte »kulter«, som i virkeligheden er vogtere af vigtige sandheder, burde i denne periode af den evolutionære udvikling frem for alt andet ændre indstilling og lære kompromisets åndelige natur at kende. Deres ideer kan ikke blive til nytte i fuldt og ønskværdigt omfang, når de isolerer

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sig fra den allerede gudgivne viden, som lægevidenskaben ned gennem tiderne har erhvervet. De burde ligeledes gøre optegnelser over deres utallige fejltagelser, så vel som over deres gode resultater, som de så højlydt giver udtryk for. Jeg vil her pege på, at deres gode resultater på ingen måde er så talrige som den ortodokse lægevidenskabs og som det godgørende arbejde, der udføres af vore hospitalers klinikker, der – til trods for fejl og ofte grov dumhed – i stor udstrækning lindrer smerterne og sygdommene for store grupper af mennesker. Disse »kulter« undlader at påpege og til og med at erkende, at i tilfælde af alvorlig sygdom eller ulykke er patienten fysisk ude af stand til at påkalde eller fordre guddommelig healing og er helt afhængig af en healer, der arbejder uden kendskab til patientens karma. Mange af deres såkaldte helbredelser (og dette gælder også den ortodokse lægevidenskab) finder sted, fordi patientens sidste time endnu ikke er kommet, og han ville under alle omstændigheder komme sig, men det sker hurtigere, når den skolede læge anvender sine lægemidler.

I tilfælde af alvorlige ulykker, hvor den skadede person vil forbløde, må »kult-tilhængeren« (uanset hvad hans kult hedder) nødvendigvis benytte sig af den ortodokse læges metoder. Han anvender underbinding og tager de foranstaltninger, som den ortodokse lægevidenskab foreskriver, hellere end at stå ved siden af og se på, at den skadede person dør, fordi disse metoder ikke blev anvendt. Når han står ansigt til ansigt med døden, vil han ofte rette sin opmærksomhed mod de prøvede hjælpemetoder og vil normalt tilkalde en læge, hellere end at blive anklaget for mord.

Ovennævnte udtalelser er ikke fremsat i nogen nedsættende ånd, men er sagt i en bestræbelse på at vise, at de mange tankeretninger – ortodokse, akademiske, urgamle, materialistiske eller åndelige, nye, banebrydende eller mentale – er indbyrdes afhængige af hinanden. De bør føres sammen og blive til en stor videnskab om helbredelse. Det vil blive en videnskab, som vil helbrede hele mennesket, og som vil åbenbare alle de ressourcer – fysiske, emotionelle, mentale og åndelige – som mennesket rummer. Den ortodokse

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lægevidenskab er mere åben for et samarbejde med de nye »kulter«, end nybegynderne inden for videnskaben om mental kontrol af sygdomme er. De kan dog ikke tillade, at deres patienter anvendes som forsøgskaniner … for at tilfredsstille den banebrydende »kult-tilhænger«, og for at bevise hans teorier – uanset hvor rigtige de måtte være, når de anvendes sammen med det, der allerede er bevist. Kompromisets middelvej og et gensidigt samarbejde er altid det klogeste, og dette er en lektie, som der er stort behov for at lære i dag inden for ethvert område af menneskets tænkning. (EH e.252-257; EH d.243-247).

(4) En bøn om virkelig hjælp må aldrig afvises. Det døve øre må aldrig vendes til vanskeligheder, hvad enten de er fysiske, mentale eller psykiske. Men jeg vil gøre jer opmærksom på, at fremgang i healing ikke altid betyder, at patienten frigøres for sin sygdom og bliver såkaldt fysisk helbredt. Hvis fysisk helbredelse er resultatet kan det ganske enkelt betyde, at sjælen udsætter sin plan for personen. Succes kan indebære, at forkerte indre holdninger og fejlagtig tænkning korrigeres, selv om det fysiske legeme forbliver, som det var. Det kan også betyde, at patienten (gennem klog belæring og tålmodighed) forbindes med sin sjæl, således at hans liv nyorienteres mod de evige sandheder. Den kan også bestå i, at personen får lindring for sine smerter ved på kærlig måde at blive forberedt til den store oplevelse, vi kalder døden. (EH e.352; EH d.332).

(5) … Helbredelse af det fysiske legeme (er) ikke altid det højeste åndelige gode. Overbetoning og alvorlig bekymret omsorg for formlivet – det fysiske legeme – er *ikke* af den største betydning. (EH e.538; EH d.499).

(6) … Enhver kan blive healer, hvis han vælger det og er villig til at opfylde kravene. Den almindeligt udbredte opfattelse, at et menneske er »født« healer og derfor unik, viser i virkeligheden kun, at det er det, der har hans største interesse. På grund af denne interesse har han rettet sin opmærksomhed mod kunsten at heale og som følge deraf mod kontakt med patienter. Da den lov, der styrer tanken, har sine uundgåelige virkninger, opdager han, at energien følger hans tanke og strømmer gennem ham til patienten. Når han helt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevidst tilstræber dette, vil det ofte føre til helbredelse. Enhver mand eller kvinde – der virkelig er interesseret i og føler sig drevet af tilskyndelse til at tjene – der tænker og arbejder med kærlighed, kan blive healer, og det er på tide, at menneskene forstår dette. (EH e.600-601; EH d.555-556).

44
En forms udvikling

(1) Alt liv er vibration og resultatet af vibration er form, enten grov eller subtil, men stedse mere subtil, efterhånden som den åndelige udvikling skrider frem. Når det pulserende liv gør fremskridt, forandres dets vibrationshastighed, og i denne forandring af vibrationen ligger hemmeligheden om formnedbrydning og formopbygning skjult. Der findes fire slags former i denne epoke af den fjerde runde.

1. *Personlighedens form*; dette vehikel af fysisk, astral og mental materie, der virker som redskab til kontakt i de tre verdener. Denne form skabes på ny i ethvert liv, og vibrationens grundtone blev opbygget i det liv, som gik forud for det nuværende. Formen er hensigtsmæssig for et gennemsnitsmenneske og tjener ham til hans død. Det menneske, som betræder den okkulte vej, begynder livet med det vehikel, som er til rådighed, men under inkarnationen opbygger han selv hele tiden en nyere og bedre form, og jo mere fremskreden han er, desto mere bevidst arbejder han. Dette resulterer i den bestandige uro og det ofte forekommende dårlige helbred hos begynderen i det okkulte liv. Han fornemmer loven, han erkender nødvendigheden af at hæve sin vibration, men begynder ofte med fejltagelser. Han begynder at opbygge sit fysiske legeme på ny ved diæt og disciplin i stedet for at arbejde indefra og udefter. Ved omhyggelig mental disciplin og behandling af tankematerie og ved transmutation af følelserne opstår der forandringer på det fysiske plan. Læg hertil renhed, hvad angår føde og levevis på det fysiske plan, og mennesket har på syv år opbygget sig tre nye

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

legemer omkring de permanente atomer.

2. *Omgivelsens form*. Denne form er i realiteten det evolutionære udtryk for den involutionære gruppesjæl. Den har at gøre med vore kontakter, ikke kun med de fysiske men også med dem på de indre plan. Ved ensartet vibration fremkommer sammenhæng. Når et menneske hæver sin vibration og genopbygger fra grunden og følgelig ændrer sin tone, resulterer dette i disharmoni med hans omgivelser, og der opstår uoverensstemmelser. Derfor kommer – i overensstemmelse med loven – for den, som stræber efter mysterierne, og som anvender loven, altid en periode med *ensomhed* og sorg over, at ingen står ved hans side, og at det er hans lod at være isoleret. Dette kommer i mere eller mindre grad til alle, og for en arhat (eller en indviet af fjerde grad) er denne fuldstændige isolation et karakteristisk træk. Han står midtvejs mellem livet i de tre verdener og livet i adepternes verden. Før indvielsen er hans vibration ikke synkroniseret med vibrationerne hos nogen af grupperne. I overensstemmelse med loven står han alene. Men dette er kun midlertidigt. Når omgivelserne opleves som fuldt tilfredsstillende, så er det anledning til bekymring, for det tyder på stagnation. Anvendelse af loven forårsager fra første færd adskillelse.
3. *Den hengivnes form*. Ja, jeg mener akkurat dette ord, for det udtrykker en abstrakt idé. Ethvert menneske, på ethvert niveau, har hengivenhed for et eller andet, som det lever for, og hvortil det – i uvidenhed, kundskab eller visdom – anvender så meget af loven, som det kan fatte. Denne hengivenhed kan være rent fysisk, have sit tyngdepunkt i »kødet«, i begæret efter guld eller efter konkrete besiddelser. Mennesket retter al sin energi ind på søgen efter tilfredsstillelse af denne konkrete form og drager en lære ved dette. Den hengivnes mål kan være ren astral – kærlighed til hustru, børn og familie, stolthed over sin race, smag for popularitet eller begær af en eller anden slags. Til dette hengiver det hele sin energi og anvender det fysiske legeme til opfyldelse af det astrale begær.

   Formen for dets hengivenhed kan også være højere – kærlighed til kunst, videnskab eller filosofi, til det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

religiøse, det videnskabelige eller kunstneriske liv. Til alt dette vier det sine energier, fysiske, astrale og mentale, og formen er altid hengivenhedens. Vibrationen retter sig ind efter målet, finder målet, passerer det og opløses. Nedbrydning af form og forandring af tone volder smerte. Mange liv tilbringes – i tusinder af år – under lavere vibrationer. Efterhånden som evolutionen går fremad, øges udviklingens hastighed, og tonen skifter fra liv til liv, hvorimod én og samme tone under de tidligere stadier kunne lyde gennem flere liv. Når mennesket nærmer sig vejen, bliver prøvestadiets vej bestrøet med mange sønderbrudte former, og tonen forandres under stedse kortere cykler. Mennesket hæver undertiden sin vibration flere gange i ét eneste liv. Se derfor, hvorledes alle aspiranters liv, hvis det skrider frem med den ønskede hastighed, består af stadig bevægelse, bestandige forandringer og adskillelser, en stadig opbygning og nedbrydning, planlægning og sammenbrud af disse planer. Det er et liv med uafbrudt lidelse, med hyppige sammenstød med omgivende omstændigheder, med talrige venskaber, der stiftes og forandres, med uophørlig forandring og smerte som følge. Idealer transcenderes, men snart ses de kun at være stationer på vejen til noget endnu højere; visioner ses, men kun for at blive erstattet med andre; drømme drømmes, men kun for at blive virkeliggjort og kasseret; venner vindes for at blive elsket og siden forladt og for senere og langsommere at følge i den stræbende aspirants fodspor; under hele denne periode opbygges den fjerde form.

4. *Kausallegemets form*. Denne form er bæreren af den højere bevidsthed, templet for den iboende Gud. Dette tempel synes at være af en så sjælden skønhed og have en så sikker stabilitet, at når den endelige tilintetgørelse kommer til selv dette mesterværk – som er en frugt af mange livs arbejde – er kalken virkelig bitter at tømme, og bevidsthedsenheden synes uudsigelig berøvet og forladt. Den indviede står alene i indvielsesritualernes hvirvel, kun bevidst om den iboende guddommelige ånd, kun bevidst om Guds sandhed; han erkender helt og dybt i sit væsen formens og alle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

formers flygtige natur og er berøvet alt, hvad han måske støttede sig til (det være sig ven, mester, lære eller omgivelser). I denne situation kan han i sandhed udbryde: »Jeg er det, jeg er, og der findes intet andet«. Da kan han symbolsk lægge sin hånd i sin himmelske faders og løfte den anden til velsignelse over menneskenes verden, for kun de hænder, som har givet slip på alt i de tre verdener, er frie til at gennemføre den yderste velsignelse til den kæmpende menneskehed. Derefter opbygger han en form, således som han ønsker den – en ny form, der ikke længere er underkastet nedbrydning, men er tilstrækkelig til hans behov og kan afkastes eller anvendes alt efter, hvad situationen kræver.

I denne tid er det nødvendigt, at I funderer over dette problem, der gælder formen, for når en ny stråle gør sig gældende, og en ny tidsalder indledes, så kommer der altid en periode med stor omvæltning, indtil de former, som findes, har tilpasset sig den nye vibration. Under denne tilpasningsperiode vil de, som har dyrket smidighed og tilpasningsevne, eller som har den nye stråle som personlighedsstråle, gøre fremskridt med mindre splittelse end de, som er mere krystalliserede og stivnede.

Specielt nu burde der stræbes efter formens smidighed og modtagelighed, for når han kommer, som vi alle tilbeder, tror I så ikke, at hans vibration vil forårsage splittelse, hvis der forekommer krystallisering? Således var det tidligere, og således bliver det igen.

Opøv modtagelighed over for de store, stræb efter mental udvidelse og bliv ved at lære nyt. Tænk i abstrakte eller numeriske udtryk når som helst det er muligt og arbejd for at udvikle astrallegemets plasticitet ved at elske alle. Gennem kærlighed til alt, som lever, opstår evnen til at vibrere universelt, og ved denne astrale smidighed vil modtagelighed for den store herres vibration fremkomme. (WM e.262-265; HM d.276-280).

(2) … Mennesket (får) i hver livsperiode et mere udviklet fysisk legeme med større modtagelighed, som er stemt i en højere toneart, som er mere forædlet, og som svinger i en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

anden takt. (EH e.421; EH d.392).

45
Livslængde

Med tiden vil livslængden ved brug af viljen kunne afkortes eller forlænges af de sjæle, der bevidst tjener planen og anvender legemsmekanismen som et instrument i deres tjeneste. Nu for tiden holdes mennesker ofte i live – både ældre mennesker og børn – selv om en befrielse fra formen kunne tillades. Sådanne liv tjener ikke noget nyttigt formål og forårsager megen smerte og lidelse for formerne, som naturen (når man overlader den til sig selv) ikke længere ville anvende og derfor tilintetgøre. Bemærk dette ord. På grund af den megen vægt, vi har lagt på formlivet og på grund af den almindelige frygt for døden – den store overgang, som vi alle må møde – og på grund af vor usikkerhed om, hvorvidt udødelighed er en kendsgerning, og også på grund af vor stærke bundethed til formen, bremser vi de naturlige processer og holder livet, som kæmper for at blive fri, indestængt i legemer, der er helt uegnede til sjælens formål. Misforstå mig ikke. Jeg ønsker ikke at sige noget, der kunne opmuntre til selvmord. Men jeg siger, og jeg gør det med eftertryk, at loven om karma ofte tilsidesættes, når former bevares som udtryksmiddel, selv om de burde afkastes, fordi de ikke tjener noget nyttigt formål. Denne bevarelse af formen påtvinges i de fleste tilfælde af personens gruppe og ikke af personen selv – ofte er det en bevidstløs invalid, en ældre person, hvis respons- og kontaktmekanisme er defekt, eller det er et spædbarn, der ikke er normalt. Disse tilfælde udgør helt bestemt et område, hvor karmaloven tilsidesættes. (EH e.350-351; EH d.330-331).

46
Døden

(1) De, der er gået videre ind i lyset, og som I ønsker at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hjælpe, skal I følge med jeres kærlighed og huske, at de er stadig de samme mennesker, blot har de ikke længere det begrænsende ydre legeme. Tjen dem, men forsøg ikke at få dem til at tjene jeres behov. Gå til dem, men forsøg ikke at bringe dem tilbage til jer.

Det er livet på det fysiske plan, der er skærsilden og en skole med streng disciplin, hvor livserfaringerne erhverves. Lad os ikke frygte døden eller det, der kommer efter den. Den kloge discipel arbejder med tjeneste, men ser hele tiden frem til den dag, hvor han ser skæret af det »klare kolde lys«, som han skal træde ind i og således for en periode afslutte den jordiske tilværelses kapitel med feber, modstand og smerte. (EH e.365; EH d.343-344).

(2) … Begær styrer dødsprocessen, ligesom det også styrer processerne for livserfaring. Vi siger til stadighed, at når viljen-til-at-leve ikke længere er til stede, så er døden den uundgåelige følge. …

I vil bemærke, at jeg her behandler emnet om døden, når den kommer som følge af sygdom eller på grund af alderdom. Jeg refererer ikke til døden, når den indtræffer som følge af krig eller ulykke, mord eller selvmord. Disse dødsårsager og andre årsager kommer ind under en helt anden styringsproces; menneskets karma eller individuelle skæbne er ikke nødvendigvis medinddraget, når det drejer sig om krig. Da dræbes et meget stort antal mennesker. Dette kommer ikke ind under loven om årsag og virkning som en faktor i det enkelte menneskes sjælsudvikling. Det er ikke en tilbagegivelseshandling planlagt af en bestemt sjæl som led i dens virkeliggørelse af sin individuelle skæbne. Døden, der kommer gennem krigens destruktive processer, er underlagt den planetariske Logos' styrende og cykliske hensigt; han virker gennem rådsforsamlingen i Shamballa. (EH e.431; EH d.401).

(3) … Døden frigiver det individualiserede liv til en mindre trang og indespærret eksistens, og senere – når dødsprocessen har fundet sted for de tre legemer i de tre verdener – til det universelle liv. Dette er et øjeblik af uudsigelig lyksalighed. (EH e.433; EH d.402).

(4) Døden synes ofte at være så meningsløs. Årsagen til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dette er, at sjælens hensigt ikke kendes. Tidligere udvikling under inkarnationsprocessen forbliver skjult, urgammel arv og livsbetingelser er ukendte, og erkendelse af sjælens røst er endnu ikke udviklet i al almindelighed. Dette er spørgsmål, der ligger lige på grænsen til at blive erkendt. Åbenbaring nærmer sig, og jeg lægger grunden til den. … Forsøg at se emnet ud fra en ny synsvinkel, samt at se lov og formål og skønhed i hensigten i det, der hidtil har givet skræk og stor frygt. (EH e.436; EH d.405-406).

(5) Idet jeg er fortrolig med emnet, kan jeg tale om døden set både fra den ydre verdens erfaring *og* fra det indre livsudtryk: *Der eksisterer ingen død*. Der er, som vi ved, en overgang til et rigere liv, hvor der findes frihed fra den hindring, det er at have et kødeligt legeme. Den løsrivelsesproces, som er så frygtet, eksisterer ikke undtagen i tilfælde af en voldsom og pludselig død, og da er det eneste virkelige ubehag et øjebliks overvældende følelse af truende fare og undergang, som meget ligner et elektrisk chok. Intet mere. For den uudviklede er døden bogstavelig talt søvn og glemsel, for tænkeevnen er ikke tilstrækkelig vakt til at reagere, og hukommelseslageret er endnu praktisk taget tomt. For den almindelige gode medborger er døden blot en fortsættelse af de levende processer og en fortsættelse af livets interesser og tendenser. Hans bevidsthed og opfattelsesevne er den samme og uforandret. Han fornemmer ikke megen forskel; der bliver sørget godt for ham, og han er ofte uvidende om, at han har gennemlevet selve dødsepisoden. For den ondskabsfulde og grusomt selviske, for den kriminelle og for de få, som udelukkende lever for det materielle, indtræffer den tilstand, vi kalder »jordbunden«. De lænker, de har smedet til jorden og deres jordiske begærs ensidighed, tvinger dem til at blive nær ved jorden og deres sidste opholdssted. De søger desperat og med alle midler igen at få kontakt med det og igen at komme dertil. I få tilfælde kan det gode og smukke, som fx en stor personlig kærlighed til de efterladte samt erkendelsen af en ikke opfyldt vigtig pligt, fastholde dem i en lignende tilstand. For aspiranten er døden en umiddelbar indgang til et tjenesteområde og et virke, som han kender, og som han straks opdager ikke er nyt. Under sin søvn har han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

udviklet et område for aktiv tjeneste og skoling. Nu virker han ganske enkelt i dette område i alle døgnets fireogtyve timer (for at bruge det fysiske plans tidsopfattelse) i stedet for under sine sædvanlige få timers jordisk søvn. (WM e.300-301; HM d.314-315), (EH e.446-447; EH d.414-415).

(6) En af de faktorer, der styrer inkarnationen, er tilstedeværelsen af det, der kaldes viljen-til-at-leve. Når den er til stede i mennesket og er kraftig, så er mennesket fast forankret på det fysiske plan. Når den er meget svag eller trækker sig tilbage, så dør mennesket. I teknisk og okkult forstand opretholdes livet i det fysiske legeme af en impuls, som kommer fra det inkarnerede åndelige menneskes stærke vilje-til-at-være … (EH e.638; EH d.588).

47
Disciplens udvikling

(1) De forskellige energier, som indvirker på mennesket og frembringer hans udfoldelse, udgør hans erfaringsområde. Disse to ord – udfoldelse og erfaring – bør altid være knyttet til hinanden, for hver især fremkalder det andet. Efterhånden som mennesket gør erfaringer i formverdenen, medfører det parallel bevidsthedsudfoldelse. Da denne udfoldelse til stadighed frembringer nye erkendelser og som følge heraf en stadig reorientering til en ny bevidsthedstilstand, fører den nødvendigvis til ny erfaring – erfaring af nye fænomener, nye tilstande af væren og af dimensioner, som hidtil har været ukendte. Derfor reagerer disciplen ret ofte over for den kendsgerning, at der for ham endnu ikke findes fred. Fred var målet for aspiranten på Atlantis. Erkendelse er målet for den ariske discipel. Han kan aldrig forblive statisk; han kan aldrig hvile; han tilpasser sig bestandig nye forhold; han lærer til stadighed at fungere i dem, kun for at se dem forsvinde og give plads til nye. Dette fortsætter, indtil bevidstheden er stabiliseret i selvet, i den ene. Da véd den indviede, at han er den enhed, tilskueren, der betragter de fænomeners blændværk, som livet i formen udgør.

Han går fra en følelse af enhed til en følelse af dualitet og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

derfra igen til en højere enhed. Først identificerer selvet sig med formaspektet i en sådan grad, at al dualitet forsvinder i den illusion, at selvet er formen. Vi har da den form, som tilsyneladende udgør alt, som findes. Dette efterfølges af det stadium, hvor det iboende selv begynder at blive bevidst om sig selv såvel som om formen, og vi anvender da udtryk som det højere og det lavere selv; vi taler om selvet og dets hylstre og om selvet og ikke-selvet. Dette er aspirantens og disciplens dualistiske stadium, som varer frem til tiden for hans skoling til den tredje indvielse. Han begynder med en viden om, at han er et åndeligt væsen indelukket i en form. Hans bevidsthed forbliver i en lang periode hovedsagelig en formbevidsthed. Gradvis forandres dette – så langsomt, at aspiranten lærer udholdenhedens lektie (til og med så grundigt, at han formår at udholde ikke-selvet), indtil der kommer et liv i balance, hvori ingen af dem dominerer.

Dette fremkalder i mennesket en tilstand af tilsyneladende negativitet og træghed, som kan vare i ét eller to liv, og han synes kun at udrette lidt i enhver retning. Dette er en værdifuld antydning for dem, der arbejder med mennesker. Derefter forandres balancepunktet, og sjælen synes at få en dominerende indflydelse, og hele bevidsthedsaspektet begynder at skifte over til det højere af de to aspekter. Dualitet består imidlertid endnu, for mennesket identificerer sig undertiden med sin sjæl og til tider med sin formnatur; det er i dette stadium, at så mange virkelig oprigtige disciple befinder sig i vore dage. Lidt efter lidt bliver han dog »absorberet« i sjælen og kommer således *i kontakt* med alle aspekter af sjælen i alle former, indtil den dag gryer, hvor han erkender, at der findes intet andet end sjæl, og da indtræder den højere tilstand af enhed. (WM e.374-375; HM d.388-389).

(2) Ibez-adepternes arbejde og Ibez-templets mysterier består stadig og føres videre af mestre og adepter i fysisk inkarnation over hele verden. De underviser om psyken, om egoets og sjælens betydning og om det enkelte menneske, så mennesket virkelig kan blive det, det er, dvs. en gud, der vandrer på jorden og har sin lavere natur (fysisk, astral og mental) fuldstændig under kontrol af sjælen eller kærlighedsaspektet, og dette ikke kun teoretisk, men i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

handling og i sandhed.

Når dette er tilfældet, vil det fysiske legeme ikke have nogen tillokkelse for det virkelige menneske, den emotionelle natur og begærlegemet fører ikke længere på afveje, og tænkeevnen vil heller ikke længere udelukke det, som er sandt og åndeligt, men guden vil bruge de tre legemer som redskaber i menneskehedens tjeneste. Da vil mennesket hæve sig over menneskeriget og gå ind i det åndelige rige for dér at få yderligere undervisning, ligesom den tidligste menneskehed, da den hævede sig over dyreriget, blev skolet og undervist i sine funktioner og sin opgave af Ibez-lærerne. (WM e.382; HM d.395-396).

(3) Al vækst er cyklisk, og man gør fremskridt fra trin til trin som på en spiral, og dette medfører altid en (tilsyneladende) gentagelse af éns skridt. Det er imidlertid en illusion. (DNA1 e.108; DNT1 d.130).

(4) Der er altid hos enhver discipel i et givet øjeblik i hans inkarnation et eller andet aspekt af udvikling, som har større betydning end noget andet. (DNA1 e.209; DNT1 d.239).

(5) I disciplens arbejde tæller tidselementet ikke. Vækst, der er dybt rodfæstet og grundlagt, er målet, og vækst, hvis den er god og sund, er langsom. (DNA1 e.552; DNT1 d.610).

(6) En discipels liv er en gradvis, men støt bevægelse hen imod centret, og accepterede disciple er helt bestemt en del af Hierarkiet. Hierarkiet er et område for fusion eller sammensmeltning af alle sjæle på det mentale plans højere niveauer. Kun for så vidt en person kommer under sjælens påvirkning kommer under sjælens kontrol og til sidst opnår identifikation med sjælen, vil han bevæge sig mod centret for fusion. Efterhånden som jeres kærlighed til menneskeheden tiltager, og jeres interesse for jer selv mindskes, vil I bevæge jer mod det center for lys og kærlighed, hvor mestrene står i åndelig væren.

… Den skolede discipel er så optaget af planen og så gennemstrømmet af kærlighed til sine medmennesker, at hele hans orientering er rettet mod at tjene planen og ikke mod hans eget individuelle fremskridt eller mod mesteren. Jo nærmere han kommer på centrets midte, og mesteren, des mindre opmærksomhed giver mesteren ham, og des mindre er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

han optaget af at tænke på mesteren. I de tidlige stadier tænker han måske nødvendigvis meget på sin egen relation til Hierarkiet, til mesteren og til sin egen sjæl. I det mellemliggende stadium er han optaget af at tilegne sig en sans for proportioner og en korrekt indre tilpasning, således at »han ser i to retninger og i begge retninger ser den samme vision.« I de afsluttende stadier, når han er blevet den discipel, der også er en mester, er hans bevidsthed absorberet i skaberens vilje. Han er uforanderlig kærlighed, og hans arbejde består i udstråling – en udstråling, som fremkalder aktivitet hos andre, igangsætter en respons fra hans medmennesker og fører planen det næste skridt fremad for at møde menneskehedens umiddelbare behov. (DNA1 e.682-683; DNT1 d.753).

(7) … Når (mennesket) bliver en aspirant og tager de første skridt på vejen til åndelig modenhed, begynder det at spille en afgørende rolle, som det fortsætter med, indtil det opnår åndelig frigørelse og selv bliver et medlem af Hierarkiet, det femte eller åndelige rige, gennem den fuldkomne tjeneste i det fjerde rige, menneskeriget. (TEL e.194; TEL d.179).

(8) Mennesket kan defineres som en enhed af bevidst liv, der er bragt til håndgribeligt udtryk ved Guds fint skelnende kærlighed. Gennem menneskets livsoplevelser præsenteres han for utallige valg, der gradvis skifter fra det håndgribelige område til det uhåndgribelige. Da han tiltrækker eller tiltrækkes af livet i omgivelserne, bliver han mere og mere bevidst om en række skiftende værdier, indtil han når det punkt i sin udvikling, hvor dragningen eller den magnetiske tiltrækning fra den subjektive verden og de uhåndgribelige mentale og åndelige realiteter er stærkere end de faktorer, der hidtil har været tillokkende for ham. Hans sans for værdier betinges ikke længere af:

1. Tilfredsstillelse af hans instinktive animale natur.
2. Begær af mere emotionel og sentimental art, som hans astrale legeme kræver.
3. Den mentale naturs og den intellektuelle trangs tilskyndelse og behag.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Han bliver kraftigt tiltrukket af sin sjæl, og det skaber en vældig revolution i hele hans liv, idet ordet »revolution« må forstås i dets sande betydning som en fuldstændig omvæltning. Denne revolution er nu i gang i alle livsenheder i verden og i en sådan universel målestok, at den er en af de hovedfaktorer, der skaber den nuværende styrke i eksperimentelle ideer i den moderne verden. Sjælens tiltrækkende kraft øges til stadighed, og personlighedens tiltrækkende kraft svækkes i samme grad. Alt dette tilvejebringes ved en forsøgsproces, der giver erfaring; ved erfaring, der fører til en mere klog anvendelse af personlighedens kræfter; ved en voksende påskønnelse af en sandere værdi- og realitetsverden og ved bestræbelse fra menneskets side på at identificere sig med de åndelige værdiers verden og ikke med de materielle værdiers verden. Betydningens og årsagernes verden bliver gradvis den verden, hvori han finder lykke, og hans valg af hovedinteresser og det, han bestemmer sig for at bruge tid og kræfter på, betinges i sidste instans af de sande, åndelige værdier. Han betræder da illuminationens vej. (EP1 e.339-340; EP1 d.354-355).

(9) Det bør erindres, at personlighedens liv kan inddeles i følgende stadier:

1. Dets langsomme og gradvise opbygning over en lang tidsperiode. I mange inkarnationscykler er mennesket ikke en personlighed. Han er blot et medlem af masserne.
2. Sjælens bevidste identifikation med personligheden i løbet af dette stadium eksisterer praktisk taget ikke. Det aspekt af sjælen, som er skjult i hylstrene, er i en lang, lang tidsperiode domineret af disse hylstres liv, og det er kun gennem det, der kaldes »samvittighedens røst«, at sjælen gør sin nærværelse mærkbar. Efterhånden som tiden går, forstærkes og koordineres menneskets aktive intelligente liv af den energi, der strømmer fra kundskabsbladene i den egoiske lotus eller fra sjælens intelligente, klart opfattende natur på dens eget plan. Dette fører til sidst til, at de tre lavere hylstre integreres til én fungerende enhed.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Mennesket er da en personlighed.

3. Det nu koordinerede personlighedsliv består i en lang række af inkarnationer, der også kan inddeles i tre faser:

   a. Fasen med et dominerende, aggressivt personlighedsliv, dybest set betinget af dets stråletype, med en selvisk natur og meget individualistisk.
   b. En overgangsfase, hvor en voldsom konflikt foregår mellem personlighed og sjæl. Sjælen begynder at søge frigørelse fra formliv, og dog – når alt kommer til alt – er personligheden afhængig af det livsprincip, som blev givet af sjælen. Sagt på en anden måde: konflikten mellem sjælsstrålen og personlighedsstrålen begynder, og kampen mellem to fokuserede energiaspekter er i gang. Denne konflikt ophører ved den tredje indvielse.
   c. Sjælens styring er den sidste fase og fører til personlighedens død og tilintetgørelse. Denne død begynder, når personligheden, tærskelens vogter, står foran nærværelsens engel. Solenglens lys udsletter da stoffets lys.

»Styringsfasen« er betinget af personlighedens fuldstændige identifikation med sjælen, hvilket er lige modsat sjælens tidligere identifikation med personligheden. Det er det vi mener, når vi taler om integrationen af disse to. De to er nu én. Det var denne fase, Paulus omtalte, da han (i brevet til efeserne) nævnte, at Kristus »i sig kunne skabe de to til ét nyt menneske«. Det drejer sig hovedsageligt om den fase, der strækker sig fra de sidste stadier på prøvestadiets vej (hvor arbejdet bevidst begynder) til den fuldføres på discipelskabets vej. Det er den praktiske og fremgangsrige tjeners stadium. Det er her, mennesket dedikerer sit liv, hele sin opmærksomhed og al sin ydelse til fuldbyrdelse af Hierarkiets hensigter. Mennesket begynder at arbejde på og fra niveauer, der ikke indgår i de tre verdeners sædvanlige evolution, men som ikke desto mindre har deres virkninger og deres planlagte mål i disse tre verdener. (EH e.506-508; EH d.470-471).

(10) At være statisk, at have opnået alt, hvad der kan opnås, og at være helt stillestående, ville være den fuldstændige død,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og der findes ingen død, mine brødre. Der findes kun fremgang fra herlighed til herlighed, en fremadskridende bevægelse fra punkt til punkt på den guddommelige vej og fra åbenbaring til åbenbaring samt mod de punkter og åbenbaringer, som måske er dele af Guds eget mål. (RI e.328; SI d.335).

48
Disciplens dobbelte liv

(1) … Alle rette forpligtelser (må) altid opfyldes af disciple. Jeg taler her om det indre aktive åndelige liv, som du i stigende grad bør udvikle, og om den dobbelte aktivitet, som enhver discipel må følge på samme tid. Dette dobbelte liv omfatter de indre relationers og de erkendte subjektive holdningers verden, men det omfatter også det ydre livs tjeneste og de relationer, som du har påtaget dig som det fysiske livs dharma. Det er en nødvendig forudsætning for at betræde vejen, at der findes et klart syn på disse ydre relationer i verden – fagmæssige aktiviteter, venskab, og familierelationer, og før en discipel ser disse relationer i deres sande og rette proportioner, er hans sind hyppigt uroligt og hans tjeneste hæmmet. Jeg giver dig her et vink. Enhver forbindelse, som man skaber på jorden, indebærer ikke nødvendigvis genkendelse af en sjælsforbindelse. Vi skaber nye og friske forbindelser, og indleder nye retninger for karma og for dharma. Noget af det første, som en discipel må lære, er korrekt bedømmelse af den relative sjælsalder hos sine meddisciple. Han opdager hurtigt, at de har forskellig alder. Han lærer derefter at anerkende dem, hvis visdom og kundskab overstiger hans egen, at samarbejde med dem, der står sammen med ham på vejen, og at arbejde for dem, som han kan hjælpe, men hvis evolutionære status ikke er den samme som hans egen. Hans livs tilrettelagte mønster kan da antage definitive former, og han kan begynde at arbejde intelligent.

Du har brug for at studere disse punkter, idet du husker på at sandhed og klart syn er af større værdi end blind loyalitet

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og begrænset forståelse. Når du har forstået det, fører det til forøget glæde og styrke i alle relationer. En korrekt sans for proportioner indebærer ikke nødvendigvis kritik. (DNA1 e.307-308; DNT1 d.345).

(2) Disciplen skal … mestre den proces i sin tænkning, der foregår på to niveauer, dvs. han bevarer en kontinuitet i den mentale impression samtidig med, at han konstant er aktiv i sit daglige liv og tjenestearbejde. (DNA2 e.134).

(3) Den trænede intuitive eller discipel lever hele tiden det dualistiske liv i verdslig aktivitet og samtidig intens åndelig refleksion. Det vil være det fremtrædende kendetegn på disciplen i vest i modsætning til disciplen i øst, der flygter fra livet til de stille steder, bort fra det daglige livs pres og den stadige kontakt med andre. Opgaven for disciplen i vest er langt mere krævende, men det han vil bevise over for sig selv og over for verden som helhed vil være endnu højere. Dette er hvad der kan forventes, hvis den evolutionære proces på nogen måde betyder noget. Vestens racer må bevæge sig fremad mod åndeligt overherredømme uden at overse østens bidrag, og nøglen hertil findes i loven om genfødelse, der ved sin kendsgerning beviser denne nødvendighed. Livets tidevand bevæger sig som solen fra øst mod vest og de, som i de forgangne århundreder anslog den østlige mysticismes tone, må og skal nu anslå den vestlige okkultismes tone. (GLA e.179-180; BLV d.162-163).

49
Vejens valg

Hvad er det for et valg? For aspiranten er det valget mellem hurtig og langsom udvikling. For den accepterede og loyale discipel er det valget mellem metoder at tjene på. For den indviede ligger det ofte mellem åndelig fremgang og det vanskelige arbejde at blive hos gruppen og gennemføre planen. For mesteren er det valget mellem de syv veje, og det er derfor tydeligt, hvor meget mere anstrengende og vanskelig hans opgave er.

Alt forbereder imidlertid aspiranten til at træffe det rigtige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

valg gennem ret skelnen, der fører til ret handling, som blev muliggjort gennem udøvelse af lidenskabsløshed. I denne sætning er krigerens teknik på begærplanets kampplads fremstillet.

… Sådan er vejen, der ligger foran hver og en, som vover at betræde den. Sådan er den mulighed, som tilbydes alle studerende, som har truffet deres valg med lidenskabsløshed, og som er tilskyndet af kærlighed og ønsket om at tjene. (WM e.230-232; HM d.244-246).

50
Den rette beslutning

(1) … (Du kunne spørge), hvad de rette beslutninger skulle baseres på, og jeg ville svare følgende:

1. På det som tilbyder dig en åndelig mulighed, men som kan udføres uden at forlade rette og uundgåelige forpligtelser. Jeg siger *rette* forpligtelser og ikke personlighedstilskyndelser.
2. På det som vil give dig et mere omfattende tjenesteområde, således at alle dine evner, begavelser og erhvervede talenter kan komme til udtryk og give dig den afrundede udvikling, som vil gøre dig bedre udrustet til dit næste liv med aktivitet.
3. På det som bedst kan gøres af dig og af ingen anden. Døre åbner og lukker sig, og disciplen under skoling må opdyrke den åndelige instinktive respons, som vil sætte ham i stand til at vide, gennem hvilken dør hans sjæl ønsker, at han skal gå. (DNA1 e.206; DNT1 d.236).

(2) … (Din) vej for udvikling er verdenstjeneste. Retningen af den tjeneste må du selv finde og beslutte, og kimen til din beslutning findes allerede i dit sind. Jeg giver ikke på noget tidspunkt definitive instruktioner for at styre en discipels tjeneste. Tjenere vokser ikke på den måde. (DNA1 e.292; DNT1 d.328).

(3) For dem, der er forpligtede disciple … er der først og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fremmest *de gunstige muligheders krise* og om der gøres klogt brug af dem. Enhver discipel står til tider over for afgørende valg, der til sidst vil føre ham til den livstjeneste, som bliver hans kendetegn. Dette vil normalt finde sted mellem det 25. og 40. år, men oftest omkring 35-års alderen. Her henviser jeg ikke til det valg, som ethvert fornuftigt menneske må træffe, når det beslutter, hvilket arbejdsliv, levested og omgangskreds det ønsker. Jeg henviser til et frit valg, der må træffes, når disse andre mindre betydende valg er foretaget … Disse gunstige muligheders krise har altid relation til livstjeneste. Dette gælder uanset karma eller omgivelsernes forhold. Det er ikke et valg for personligheden baseret på hensigtsmæssighed eller jordiske motiver, behov eller lignende. Det er et valg baseret på sjælens relation til personligheden, og det er *kun disciple, der konfronteres med det*. (DNA2 e.644).

(4) Hvordan kan jeg nå frem til at træffe den rette beslutning? For det første ved at eliminere selviskhed og ved ikke at bekymre dig om personlighedens lykke og oplevelser. For det andet ved ikke at være fortravlet. Disciplen må lære, at så snart han har truffet den rette beslutning, der for ham er uigenkaldelig, så vil selve motivet og beslutningen aktivere en energi, der strømmer i den besluttede retning, og han må lære, at han nu går langsomt fremad i kølvandet på denne energi. Der ligger dybe betydninger gemt i det, jeg her har fortalt dig, og jeg beder dig stræbe efter at forstå min mening. (DNA2 e.737).

(5) Hvad er det kriterium, som sætter et menneske i stand til at vide, hvilket af flere aktivitetsområder, der er det rigtige at vælge? Findes der med andre ord et afslørende noget, som kan sætte et menneske i stand til uden fejl at vælge den rette handling og at gå den rette vej? Spørgsmålet henviser ikke til et valg mellem vejen for åndelig stræben og vejen for et verdsligt liv. Det henviser til den rette handling, når man står over for et valg.

Der er ingen tvivl om, at mennesket, idet det gør fremskridt, står over for stadig finere sondringer. Den grove skelnen mellem rigtigt og forkert, som optager den unge sjæl, efterfølges af mere subtile sondringer mellem det rigtige eller det mere rigtige, mellem højt eller højere, og de moralske og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

åndelige værdier må blive mødt med den mest omhyggelige åndelige opfattelse. På grund af spændinger og besvær i livet og på grund af det konstante pres på enhver af dem, som udgør gruppen, er problemets kompleksitet meget omfattende.

I løsningen af sådanne problemer kan visse brede sondringer gå forud for de mere subtile, og når disse beslutninger er taget, kan de mere subtile finde sted. Det mest indlysende er at foretage valget mellem selvisk og uselvisk handling efter valget mellem rigtigt og forkert, og det afgøres let af den oprigtige sjæl. Et valg, som indebærer sondring mellem individuel fordel og gruppeansvar eliminerer hurtigt andre faktorer og er let for det menneske, som bærer sit redelige ansvar. Bemærk brugen af ordene »redelige ansvar«. Vi tænker på normale, fornuftige mennesker og ikke på oversamvittighedsfulde, sygelige fanatikere. Derefter følger sondringen mellem de hensigtsmæssige faktorer, som på det fysiske plan er forbundet med forretning og økonomi. Dette fører frem til overvejelse om det højeste gode for alle implicerede parter. Men er man gennem denne trefoldige udelukkelsesproces nået frem til et bestemt standpunkt, opstår der tilfælde, hvor der stadig er et valg at træffe, men hvor hverken sund fornuft eller logisk skelnende dømmekraft synes at hjælpe. Ønsket er blot at gøre det rette; hensigten er at handle på bedst mulige måde og at følge den linje, som vil frembringe det største gode for gruppen, og helt se bort fra personlige betragtninger. Alligevel ses intet lys på den vej, der må betrædes; den dør, man skulle igennem, opdages ikke, og mennesket forbliver i en tilstand af konstant ubeslutsomhed. Hvad kan der da gøres? En af to ting:

For det første kan aspiranten følge sin tilbøjelighed og af de tilbageblevne muligheder vælge den handlingslinje, som for ham synes at være den klogeste og bedste. Dette kræver tro på, at loven om karma virker, og også en tilkendegivelse af en fast beslutsomhed, som er den bedste måde, hvorved hans personlighed kan lære at holde fast ved hans egen sjæls afgørelser. Det kræver også evnen til at gå fremad på den tagne beslutsomheds grund og således affinde sig med resultaterne uden bange anelser eller beklagelser.

For det andet kan han vente og forlade sig på en indre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ledende sans, idet han ved, at han på rette tid kan forvisse sig om, hvilken vej der er den rigtige at gå, fordi alle døre vil lukke sig for ham undtagen én. Der findes kun én åben dør, hvorigennem et sådant menneske kan gå. Intuition er nødvendig for at erkende den. I det første tilfælde kan der tages fejl, og mennesket lærer deraf og beriges derved; i det andet tilfælde er fejltagelser umulige, og der kan kun handles rigtigt.

Det er derfor indlysende, at alt løser sig i forståelse af den enkeltes plads på evolutionsstigen. Kun det mest fremskredne menneske kan vide tidspunkterne og tiden og kan på rette måde erkende de subtile forskelle, der findes mellem en psykisk tilbøjelighed og intuitionen.

Ved at overveje disse to måder for endelig beslutning, så bør det menneske, som burde anvende sin sunde fornuft og vælge en handlingsretning, der er baseret på brugen af den konkrete tænkeevne, ikke anvende den højere metode og vente på, at en dør skal åbne sig. Han forventer for meget i forhold til det trin, han står på. Han må lære at løse sine problemer gennem den rette beslutning og den rette brug af tænkeevnen. Gennem denne metode vil han vokse, for den intuitive videns rødder ligger dybt forankrede i sjælen, og derfor må sjælen kontaktes, inden intuitionen kan virke. Her kan kun gives en antydning: – intuitionen vedrører altid gruppeaktivitet og ikke ubetydelige personlige problemer. Hvis I endnu er mennesker centreret i personligheden, så erkend det og styr jeres handlinger med den udrustning, I er i besiddelse af. Hvis I derimod er klar over, at I fungerer som sjæle og er helt optaget af interesse for andre, uhindret af selviske begær, så vil I indfri jeres rette forpligtelser, bære jeres ansvar, føre jeres gruppearbejde fremad, og vejen vil åbne sig foran jer, medens I udfører den næste ting og fuldfører den næste opgave. Når opgaven udføres perfekt, så vil de større pligter, som vi kalder verdensarbejde, vise sig; ved at bære ansvaret for familien bliver vi styrket, således at vi bliver i stand til at bære ansvaret for en større gruppe. Hvad er da kriteriet?

Lad mig gentage, at for en aspirant af høj grad, afhænger valget af handling af en fornuftig anvendelse af den lavere

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tænkeevne samt af anvendelse af almindelig sund fornuft og af evnen til at glemme selvisk bekvemmelighed og personlig ambition. Dette fører til pligtopfyldelse. For disciplens vedkommende vil det være en automatisk og nødvendig udførelse af alt det ovennævnte samt brugen af intuition, der afslører det øjeblik, hvor han kan bære et større gruppeansvar samtidig med ansvaret for den mindre gruppe. Tænk over dette. Intuitionen åbenbarer ikke måden, hvorpå ambition kan næres, ej heller måden, hvorpå begæret efter selvisk fremgang kan tilfredsstilles. (WM e.67-70; HM d.83-86).

(6) … Det er relativt uden betydning, hvad du foretager dig. Det som har størst betydning, er at registrere bevidst og hele tiden helt præcist hvad du gør. Jeg vil bede dig om at huske på, at den rette handling er resultatet af væren. Hvis din bevidsthed om væren har personlighedspræg, vil din aktivitet være ligesådan. Er din bevidsthed fokuseret i åndelig væren, da vil din spontane, skabende og aktive tjeneste være udstråling. Jeg vil bede dig om at tænke over dette. … Beskæftig dig med problemet sensitiv respons og ikke med det blændværk, som omgiver det arbejde, som du skal udføre. Beskæftig dig med årsager og ikke med virkninger. Virkningerne vil uundgåeligt indtræde. (DNA1 e.135; DNT1 d.158-159).

51
Prøvestadiets vej

(1) Mens mennesket befinder sig på prøvestadiets vej, undervises det hovedsagelig i at kende sig selv, i at konstatere sine svagheder og at korrigere dem. Det lærer først at arbejde som en usynlig hjælper, og i adskillige liv bliver det almindeligvis holdt til den slags arbejde. Senere hen kan det, hvis det gør fremskridt, blive overflyttet til et særligt udvalgt arbejde. Det undervises i det elementære af den guddommelige visdom og optages i de sidste klasser i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lærdommens hal. Det er kendt af en mester og er under opsyn (med henblik på specielt målrettet undervisning) af en af denne mesters disciple eller, hvis det er usædvanligt lovende, af en indviet. (IHS e.64; IMS d.78).

(2) … Mennesket betræder prøvestadiets vej. Det er endnu uvidende om det, der ligger forude, og er helt optaget af en intens og ivrig stræben og af iboende længsler mod det guddommelige. Det er ivrigt efter at gøre gode gerninger, det længes efter *viden* og drømmer hele tiden om nogen eller noget, der er højere end det selv. Alt dette underbygges af den faste overbevisning, at ved at tjene menneskeheden vil det ønskede mål blive nået, vil visionen blive en realitet, vil længslen blive opfyldt, og alt dette vil smelte sammen og blive til klarsyn. (LOM e.36; OM d.49).

(3) … Disciplen på prøve … (må) ruste sig emotionelt og mentalt og … erkende og vise, at han har noget at videregive til den gruppe, som han esoterisk er knyttet til. Tænk over dette: der lægges til tider alt for stor vægt på det, som eleven *vil få*, når han bliver en accepteret discipel eller discipel på prøve. Men jeg siger jer i al alvor, at han vil ikke kunne tage disse eftertragtede skridt, før han kan *give* og tilføre noget, som kan øge gruppens skønhed, som kan berige den disponible udrustning, mesteren søger for at kunne hjælpe menneskeheden, og som kan gøre gruppefarven endnu mere prægtig. Dette kan tilvejebringes på to måder i et indbyrdes samspil:

a. Ved gennem studier og tilpasning at forbedre det emotionelle og det mentale legemes udrustning.
b. Ved at anvende denne udrustning i tjeneste for menneskeheden på det fysiske plan og derved vise det iagttagende Hierarki, at eleven har noget *at give*. Han må vise, at hans eneste ønske er at være velgørende og at tjene, og at dette ønske er større end at stræbe og opnå noget til egen fordel. Et sådant liv med at tilegne sig for at kunne give må som motivation have de idealer, der berøres i meditation, og som inspiration have de nedstrømninger fra de højere mentale og buddhiske niveauer, der er et resultat

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af okkult meditation. (LOM e.269-270; OM d.257-258).

52
At træde ind på vejen

(1) … (Aspiranten) stræber efter at blive en magisk skaber og at udrette to ting:

1. Nydanne sit redskab eller sin kontaktmekanisme, således at solenglen har et redskab, der er egnet til at kunne udtrykke virkeligheden. Vi bemærkede os, at dette indbefatter den rette type, kvalitet, styrke og hastighed.
2. Opbygge de subsidiære udtryksformer i den ydre verden, gennem hvilke den iboende energi, der strømmer gennem de nydannede hylstre, kan tjene verden.

I det første tilfælde vedrører det aspiranten selv, idet han arbejder inden for sin egen periferi og således lærer at kende sig selv, at forandre sig selv og at opbygge sit formaspekt på ny. I det andet tilfælde lærer han at blive en tjener for menneskeslægten og at konstruere de udtryksformer, som vil indeholde de nye ideer, de principper, der nu bryder frem, og de nye begreber, som må styre og komplettere vor slægts fremskridt.

Husk, at et menneske ikke er discipel – i mesterens fortolkning af ordet – såfremt han ikke er *pionér*. En registreret respons på åndelig sandhed, en erkendt glæde ved fremadskuende idealer og en glad tilpasning til den nye tidsalders sandheder er ikke det samme som discipelskab. Hvis det var således, ville rækken af disciple hurtigt fyldes op, men det er sørgeligt nok ikke tilfældet. Det er evnen til at nå frem til en forståelse af de næste erkendelser, som ligger foran den menneskelige tænkning, der kendetegner den aspirant, som står på tærskelen til accepteret discipelskab; det er den evne, udviklet i den anstrengende indre erfarings smeltedigel, til at se den umiddelbare vision og at fatte de begreber, som tanken nødvendigvis må beskæftige sig med der giver et menneske retten til at blive en anerkendt medarbejder for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

planen (anerkendt af de store, om ikke anerkendt af verden); det er opnåelsen af den åndelige orientering, som vedvarende fastholdes – ligegyldigt hvilke ydre forstyrrelser i det fysiske plans liv, der end måtte komme – der viser dem, som overvåger og søger efter medarbejdere, at et menneske kan blive betroet at arbejde med et lille aspekt af det arbejde, disse store har påtaget sig; det er evnen til at underordne sig og se bort fra det personlige lavere selv i opgaven med at lede verden under sjælsimpuls, som løfter et menneske ud af de stræbende mystikeres rækker over til de praktiske, om end mystisk orienterede okkultister.

Det er et intenst praktisk arbejde, som vi her er engageret i; det har desuden sådanne proportioner, at det vil optage et menneskes hele opmærksomhed og tid, endog hele hans tankeliv, og vil føre ham til effektivt at udtrykke sin personligheds opgave (pålagt af karmiske begrænsninger og nedarvede tendenser) og til ufravigeligt at anvende det skabende og magiske arbejde. Discipelskab er en syntese af hårdt arbejde, intellektuel udfoldelse, vedvarende stræben og åndelig orientering samt de usædvanlige egenskaber bestående af positiv harmløshed og det åbne øje, som uhindret ser ind i virkelighedens verden.

Visse overvejelser bør foretages af disciplen, som vi – for tydelighedens skyld – vil opremse. For at blive adept vil det være nødvendigt for disciplen:

1. at udforske vejen,
2. at adlyde sjælens indre impulser,
3. ikke at tage notits af verdslige meninger,
4. at leve et liv, som er et eksempel for andre.

Disse fire krav synes ved første overfladiske gennemlæsning meget lette at opfylde, men hvis de studeres indgående, vil det være klart, hvorfor en adept er en »sjælden blomst ud af en generation af søgende«. Lad os tage hvert af disse fire punkter op:

1. *Udforske vejen*. En af mestrene fortæller os, at en hel

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

generation af søgende måske kun frembringer en eneste adept. Hvorfor forholder det sig sådan? Af to grunde:

For det første, den sande søgende er en forsker, der benytter sig af sin generations visdom og er det bedste produkt af sin egen tid, men er alligevel ikke tilfreds og har en indre længsel efter mere visdom. For ham synes der at være noget af større vigtighed end kundskab og mere betydningsfuldt end hans egen periodes og tids samlede erfaring. Han erkender det næste skridt og søger at tage det for at vinde noget, som kan lægges til det, der allerede er opnået af hans ligemænd. Intet tilfredsstiller ham, før han finder vejen, og intet kan stille begæret i hans væsens centrum, undtagen det, som findes i Faderens hus. Han er, hvad han er, fordi han har prøvet alle mindre veje og fundet dem utilstrækkelige, og han har underordnet sig mange vejledere, men fundet, at de var »blinde ledere af de blinde«. Han har kun den udvej at blive sin egen leder og *alene* finde sin vej hjem. I den ensomhed, som er enhver sand discipels lod, fødes den selverkendelse og selvtillid, som til sin tid vil gøre ham egnet til at blive en mester. Denne ensomhed skyldes ikke en separatistisk ånd, men er selve vejens vilkår. Aspiranter må nøje huske denne forskel.

For det andet er den sande søgende en forsker, hvis mod er af den sjældne art, som sætter ham i stand til at stå rank og lade sin egen klare tone lyde midt i verdens larm. Han er et menneske, som har et skolet øje til oven over jordens tåge og dunst at se det centrum af fred, som præsiderer over alle hændelser på jorden, og har et skolet opmærksomt øre, som (efter at have opfanget en hvisken af stilhedens røst) er afstemt med den høje vibration og af den grund ikke hører alle de små lokkende stemmer. Dette medfører atter ensomhed og frembringer den tilbageholdenhed, som alle mindre udviklede sjæle føler i nærheden af dem, som kæmper sig frem.

En paradoksal situation opstår af den kendsgerning, at disciplen formanes til at udforske vejen, og dog er der ingen, der fortæller ham om den. De, som kender vejen, må ikke tale, vel vidende at vejen konstrueres af aspiranten,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ligesom edderkoppen spinder sit spind ud fra sin egen værens centrum. Således udfolder sig kun de sjæle til adepter i enhver specifik generation, som har »trådt Guds vredes vinperse alene«, eller som – med andre ord – har fuldbyrdet deres karma alene, og som på intelligent måde har påtaget sig opgaven at betræde vejen.

2. *Adlyde sjælens indre impulser*. Menneskeslægtens lærere instruerer grundigt den vordende indviede i at praktisere skelneevnen og skoler ham i den vanskelige opgave at skelne mellem:

   a. Instinkt og intuition.
   b. Den højere og lavere tænkning.
   c. Begær og åndelig impuls.
   d. Selvisk aspiration og guddommelig tilskyndelse.
   e. Den drivkraft, som udstråler fra de lunare herrer og den solare herres udfoldelse.

   Det er ikke nogen let eller smigrende opgave at udforske sig selv og at opdage, at muligvis har selv den tjeneste, vi har udført og vor længsel efter at studere og arbejde, haft en fundamental selvisk oprindelse og har hvilet på et ønske efter frigørelse eller på modvilje over for hverdagspligternes ensformighed. Den, der forsøger at adlyde impulserne fra sjælen, må opdyrke en korrekt bedømmelse af sig selv med en ærlighed, som virkelig er sjælden i vore dage. Han må sige til sig selv, »jeg skal være sand mod mit eget selv«, og han må i livets stille stunder og i sin meditation, der tilhører ham alene, ikke besmykke en eneste fejl eller undskylde sig selv på nogen som helst måde. Han må lære at bedømme sine egne ord, handlinger og motiver og at kalde tingene ved deres rette navn. Kun således kan han opøve åndelig skelneevne og lære at erkende sandhed i alle ting. Kun således kan han nå frem til virkeligheden og lære det sande selv at kende.

3. *Ikke tage notits af den verdslige videns og klogskabs skarpsindige meninger*. Har aspiranten behov for at dyrke evnen til at vandre alene, har han behov for at udvikle evnen til at være ærlig på alle områder, så har han ligeledes

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

behov for at styrke sit mod. Det vil være nødvendigt for ham konsekvent at gå imod verdensopinionen, endog mod denne opinions allerbedste tilkendegivelse, og dette meget ofte. Han må lære at gøre det rette, således som han ser det og har viden om det, uafhængig af, hvad verdens største og mest citerede mener. Han må stole på sig selv og på de konklusioner, han selv er nået frem til i sine øjeblikke med åndelig kontakt og i sin illumination. Det er her, at så mange aspiranter svigter. De gør *ikke* deres bedste; de magter ikke i alle detaljer at handle, således som deres indre stemme siger; de lader være med at gøre visse ting, som de tilskyndes til under deres meditation, og de magter ikke at sige de ord, som deres åndelige rådgiver, selvet, tilskynder dem til at sige. *Det er i sammenfatningen af disse ufuldbyrdede detaljer, at de store nederlag ses.*

Der findes ingen bagateller i en discipels liv, og et uudtalt ord eller en ufuldbyrdet handling kan vise sig at være den faktor, som holder et menneske tilbage fra indvielse.

4. *Leve et liv, som er et eksempel for andre*. Er det nødvendigt for mig at sige mere om dette? Det synes, som om det ikke burde være det, og alligevel er det atter her, at menneskene svigter. Hvad er dybest set gruppetjeneste? Ganske enkelt et eksemplarisk liv. Den bedste repræsentant for den tidløse visdom er det menneske, som lever disciplens liv hver dag på det sted, hvor han er; han lever ikke på det sted, hvor han mener, han burde være. Måske er den egenskab, som frembringer det største antal nederlag blandt aspiranter til adeptskab, dybest set fejhed. Mennesket magter ikke at stå sin prøve, hvor det er, fordi det finder en eller anden grund, som får det til at tro, at det burde være et andet sted. Næsten uden at erkende det, løber menneskene fra vanskeligheder, fra disharmoniske vilkår, fra steder der medfører problemer, og fra omstændigheder, der kræver handling af ædleste art, og som er bestemt til at drage det bedste frem, som findes i et menneske, såfremt det bliver på sin plads. Menneskene flygter fra sig selv og fra andre mennesker i stedet for ganske enkelt at *leve livet.*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Adepten udtaler intet ord, som kan støde, såre eller skade. Derfor måtte han lære talens betydning midt i livets larm. Han spilder ingen tid på selvmedlidenhed eller selvforsvar, for han ved, at loven har anbragt ham dér, hvor han er, og hvor han bedst kan tjene, og han har lært, at vanskeligheder altid er skabt af mennesket selv og er et resultat af hans egen mentale holdning. Hvis ønsket om at retfærdiggøre sig selv opstår, erkender han, at det er en fristelse, som må undgås. Han forstår, at ethvert ord, han har sagt, enhver handling, han har udført, ethvert blik og enhver tanke, har en god eller dårlig virkning på gruppen.

Er det derfor ikke tydeligt, hvorfor det lykkes for så få og mislykkes for så mange? (WM e.581-587; HM d.589-594).

(2) Foran mig ligger lysets vej. Jeg ser vejen. Bag mig ligger bjergstien med dens sten og ujævnheder. Omkring mig er der torne. Mine fødder er trætte. Men lige forude ligger den oplyste vej, og på denne vej vil jeg vandre. (DNA2 e.648).

(3) Vejviseren angiver vejen; den afslører ikke målet. Den er vejledende, men ikke bestemmende. Således er det med al sandhed frem til vor tid. (GLA e.170; BLV d.155).

(4) Ordet »åndelig« refererer ikke til såkaldt religiøse spørgsmål. Alt, hvad der driver det menneskelige væsen fremad mod en eller anden form for udvikling – fysisk, følelsesmæssig, mental, intuitiv eller social – er, hvis den er udtryk for en højere kvalitet end menneskets nuværende stade, essentielt åndelig af natur og et tegn på, at det indre guddommelige væsen er levende. Menneskets ånd er udødelig, den eksisterer evigt, og progressivt, skridt for skridt og fra stadium til stadium på evolutionens vej, udfolder den uafbrudt og gradvist de guddommelige attributter og aspekter. (ENA e.1; UNT d.17).

(5) Hvad er det, vi nu bestræber os på at gøre? Vi betræder *frigørelsens vej*, og på den vej falder alt ud af vore hænder, alt tages bort, og uundgåeligt påtvinges vi adskillelse fra liv og individualitet i den synlige verden. Vi betræder *ensomhedens vej* og må til sidst lære, at vi essentielt hverken er ego eller ikke-ego. Fuldstændig indre frigjorthed og skelneevne må til sidst føre os til en tilstand af så afgjort en ensomhed, at rædslen for det store mørke vil sænke sig over os. Men når

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dette mørkets sorte klæde løftes, og lyset igen strømmer ind, ser disciplen, at alt, hvad der var samlet og bevaret i erindring og derefter tabt og taget bort, er blevet givet tilbage, men med den forskel, at det ikke længere holder livet som begærets fange. Vi betræder *vejen*, *der fører til isolationens bjergtop* og vil finde den fuld af rædsel. På den bjergtop må vi udkæmpe den endelige kamp mod tærskelens vogter kun for at finde, at også det er en illusion. Dette højdepunkt af isolation og kampen i sig selv er kun illusion, uvirkelighedens fantasi i uvirkelighedens verden, det gamle blændværks og afsondrethedens store kætteris sidste tilflugtssted. Da vil vi, de lyksalige, til sidst finde os selv forenet med alt det bestående i kærlighed og forståelse. Isolationen, et nødvendigt stadium, er selv blot en illusion. Vi er inde på *renselsens vej*, og trin for trin fjernes alt det, vi værner om – lysten til formliv, begæret efter kærlighed og hadets store forblindelse. Alt dette forsvinder, og vi står lutrede og tomme. Sorgen over tomheden er det umiddelbare resultat, det griber os, og vi føler prisen for hellighed for høj. Men medens vi står på vejen, overskylles pludselig hele vort væsen af lys og kærlighed, og tomheden ses udgøre det, hvorigennem der kan strømme lys og kærlighed til en verden i nød. Den lutrede og rensede kan da tage ophold, hvor de Velsignede Herrer dvæler og derfra gå videre for at »oplyse menneskenes og gudernes verden«. (EP2 e.34-35; EP2 d.43-44).

(6) *Stort er mysteriet om dem, der udstikker vejen tilbage til Faderens hus.* Ordet lyder til alle menneskesønner, Guds sønner: De, der har nået portalen til den sidste vej, må vise sit værd og påtage sig opgaven med at undervise og højne dem, der vil følge i deres fodspor.

Således har menneskesønnerne, der er Guds sønner, ned gennem tidsaldrene givet konkret udtryk for deres indre udstrålende lys, den styrke, der opløfter og tjener, og for den kærlighed, der vedvarer i al evighed. De betræder renselsens *vej*, der er *vejen* til det allerinderste. Vi følger efter. De tjente deres tid. Vi søger at gøre det samme. (DNA2 e.768).

53

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Disciplens umiddelbare mål

Det umiddelbare mål for alle stræbende disciple i dag kan … ses at være følgende:

1. At opnå klarhed i tænkningen, hvad angår deres egne personlige og øjeblikkelige problemer, og frem for alt problemet vedrørende deres mål i tjeneste. Dette gøres gennem meditation.
2. At udvikle sensitivitet over for de nye impulser, som i dag strømmer gennem verden. Dette tilvejebringes ved at elske alle mennesker mere og ved kærlighed og forståelse at kontakte dem med større lethed. Kærlighed åbenbarer.
3. At udføre tjeneste med fuldstændig upersonlighed. Dette gøres ved at eliminere personlig ambition og magtbegær.
4. At afvise at tage notits af den offentlige mening eller af et nederlag. Dette gøres ved at være yderst opmærksom på sjælens stemme og ved at bestræbe sig på altid at dvæle i den højestes hemmelige bolig. (WM e.635-636; HM d.641).

54
At arbejde under de eksisterende betingelser

(1) Fremskridt gøres … på trods af, og ikke som følge af eksisterende betingelser. For disciple, som dem jeg nu skal undervise, findes der ikke det, at trække sig tilbage fra verden. Der findes ingen betingelser for fysisk fred og ro, hvor sjælen (ikke) kan påkaldes … Arbejdet er nødt til at fortsætte under larm og støj. Der må findes et punkt af fred midt i tumulten. Visdom må kunne opnås i selve den intellektuelle uros midte, og samarbejdet med Hierarkiet på livets indre side må nødvendigvis fortsætte midt i det moderne livs ødelæggende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

larm i de store byer. (DNA1 e.6; DNT1 d.24).

(2) Dit problem er ikke at blive fri for vanskeligheder, men ganske enkelt at blive indifferent dvs. uberørt af, om de eksisterer eller ej. (DNA1 e.659; DNT1 d.727).

(3) De fleste aspiranter og disciple tror, at de udholder mere end rimeligt er, og at de bliver prøvet til grænsen af deres kapacitet. Dette er ikke tilfældet. Deres dybe kilder til styrke er endnu ikke blevet vakt, og det pres, de vil komme til at handle og leve under fra dag til dag, er endnu kun ganske svagt – det er ikke altomfattende. Tænk over denne sidste sætning. (DNA2 e.243).

(4) Vær tilfreds med jeres opgave og den foreliggende tjeneste, som kan føre jer et skridt videre ad vejen mod det I er bestemt til, og denne vej kan I gå hurtigt og med ivrige fødder, eller langsomt og med slæbende skridt. (EXH e.93; HF d.100).

55
At stå alene

(1) … Alle disciple vokser ved at stå *alene*, ved at fornemme deres vej og opdage deres egen specielle linje for tilnærmelse til det center, hvorfra lys strømmer ud, og også ved at respondere vedvarende og i bevidst ensomhed på pligtens og tjenestens kald. (DNA1 e.186; DNT1 d.214).

(2) At arbejde som en enhed inden for dit valgte tjenesteområde har været din opgave. Når tiden er inde står alle sådanne sjæle over for det problem, at de skal smelte sammen med gruppesjælen, hvorved deres personlige isolation begrænses og ophæves.

For dit vedkommende er denne isolation imidlertid ikke resultatet af en separatistisk tilbøjelighed i det lavere sind, for det er hos dig afbalanceret igennem din dybt forankrede kærlighed til mestrene og menneskeheden. Det er et resultat af den uomgængelige ensomhed, som har kendetegnet din vej, og som kendetegner vejen for alle disciple, og desuden udvikling af en instinktiv tilbageholdenhed, som er en del af den nødvendige udrustning for alle, som kæmper sig frem mod indvielsens port. Tavshedens løfte, som alle disciple

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

aflægger, må stadig holdes, men evnen til at dele den opnåede kundskab, erfaring og oplysning, må på samme tid udvikles. I det lys som strømmer ud fra lysets kilde må alt, som vedrører personlighed og tjeneste, stå åbenbaret. Alle hemmeligheder må svinde bort, dog må de hemmeligheder, som åbenbares, efterhånden som der gøres fremskridt på vejen, gemmes i hjertets hemmelige kammer, hvor ingen kan se dem, undtagen de, der deler de samme hemmeligheder. Den tilbageholdenhed, som må udvikles, er den, der vedrører forbindelsen med gruppen af mestre og Hierarkiet, samt den viden, som du deler med dem der skulder ved skulder går sammen med dig på vejen. Du holder også den kundskab tilbage, som kan være farlig for dem, der endnu ikke er på discipelskabets vej. Det er dygtighed i handling og ved udbredelse af information, som må udvikles. Jeg nævner det, så du kan blive klar over, hvad der er den rette holdning, men også for at du kan forstå den kendsgerning, at den nuværende cyklus med ensomhed objektivt stadig består, men subjektivt er afsluttet. (DNA1 e.211; DNT1 d.241-242).

(3) Dit liv har været relativt frit indtil nu, men valget af en kammerat må og vil i ethvert tilfælde bringe andre spørgsmål og værdier ind i billedet. På sjælens og sindets plan må du stadig stå alene, og hvis du forstår det fra begyndelsen, vil du ikke finde komplikationerne af nogen større betydning. … Husk på, … at der kan være lighed i kærlighed og hensigt (set fra det grundlæggende og essentielle synspunkt), men ikke lighed i indre forståelse eller det opnåede stadium på vejen. (DNA1 e.277; DNT1 d.312).

(4) Dit personlige problem er blevet større og kompliceres meget på grund af reaktionerne fra dine nærmeste medarbejdere og dine ihærdige bestræbelser på at løfte alt, hvad du overhovedet kan, fra deres skuldre. … Løft ikke for meget, min broder. Det er deres sjæles ret at lære de samme lektier, som andre har måttet lære, og et alt for medfølende hjerte er ikke altid det mest nyttige at besidde. Et kærligt hjerte er altid nyttigt. … Tag ikke denne ret fra andre til at stå alene ved at give for meget af den skærmende kærlighed … Lad dem møde sjælens problemer, som de bliver opmærksomme på gennem arbejdet med det materielle, og lad

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dem træde ind i deres næste liv bedre udrustet til kærlighed, til arbejde og til et liv i uselviskhed. … Sand kærlighed til tider må stå til side og se roligt på, mens andre lærer deres lektie …

Du tænker klart, min broder, når andres emotioner ikke overvælder dig og driver dit astrallegeme til at forene sig med deres. Lad dig ikke overvælde og anse ikke dig selv for at fejle, når andre mislykkes i at løse deres problemer, således som de burde. Andres reaktioner er ikke dit ansvar. Det er dit ansvar at give dem styrke og ubundethed. Påtag dig derfor ikke et ansvar, som ikke er dit. Dette er en af de sværeste lektier en indviet må lære, før han gives adgang til aktivt arbejde i kærlighedens Hierarki. (DNA1 e.404-405; DNT1 d.448-450).

(5) Alt hvad en discipel eller aspirant har at gøre i relation til sine medmennesker er at stimulere det lys, som er i dem, og lade dem stå frie til at gå i deres eget lys på vejen. (DNA1 e.417; DNT1 d.464).

(6) En discipel på dit udviklingstrin … må først og fremmest lære at stå helt alene (selvom det kun er sådan tilsyneladende og kun midlertidigt) ubundet af kontakten med mesteren. Til tider synes selv hans egen sjæl at være tavs. Men det er alt sammen en illusion. Omstændighederne er sat i scene for at skabe disse betingelser, og hvis de ikke er iscenesat af disciplens egen sjæl, så sørger mesteren for, at de rette omstændigheder bliver bragt i stand. Disciplen må overlades til sine egne ressourcer. (DNA1 e.593; DNT1 d.654).

(7) Der kommer en tid i skolingen af enhver discipel, hvor han *skal* stå alene og til tider føle, at hans mester og de andre medlemmer i ashramen har forladt ham. Det er en højere og okkult modsvarighed til den sande mystikers mystiske erfaring, som vi har givet betegnelsen »sjælens mørke nat«. Alt dette er ikke desto mindre blot en del af den store illusion, som skal overvindes og opløses. Når disciplen har overvundet den og har vist sin villighed til at arbejde alene og tilsyneladende uden nogen form for ashramisk styring – med undtagelse af en generel viden om planen – så har han vist, at han er til at stole på. Han kan nu bestride en højere tjenestegrad, og der kan placeres et større ansvar hos ham –

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

om ikke i denne inkarnation, så i den næste. (DNA2 e.510).

(8) … Selv Hierarkiet med al dets viden, vision og forståelse og med alle dets ressourcer, kan (ikke) bruge tvang over for og kan (ikke) forudse hvad menneskeheden vil gøre. Det kan inspirere til de rette handlinger, og gør det; det kan antyde muligheder og ansvar, og gør det; det kan udsende sine lærere og disciple til at undervise og lede racen, og gør det; men på intet tidspunkt og i ingen situation befaler det eller overtager det kontrollen. Det kan bringe godt ud af ondt, og gør det, oplyse situationer og antyde løsninger på problemer, men længere end dette kan Hierarkiet ikke gå. Hvis det påtog sig en autoritær styring, ville det resultere i en race af robotter og ikke en race af ansvarlige, selvstyrende og stræbsomme mennesker. … Mennesket må for enhver pris lære at stå på egne ben og handle alene. (EXH e.113; HF d.118-119).

56
Ensomhed

(1) … (Husk) på, at den ensomme vej også er den oplyste vej. Ensomhed er en illusion, som søger at modarbejde den tjenendes anstrengelser. Det er et blændværk, som alvorligt kan svække den sande vision. At du må gå *vejen* i fred og lys, og at styrke i tjeneste må blive dig til del, det er mit hjertes ønske for dig. (DNA1 e.113; DNT1 d.136).

(2) Ensomhed tiltager, når aspiranten adskiller sig fra sjælenes verden. Der kommer altid et mellemstadium, hvori disciplen fornemmer en intens *tilsyneladende* isolation eller afsondring, men det er kun en illusion. Du ved, at du ikke er alene. (DNA1 e.419; DNT1 d.466).

(3) … Ensomhed … er noget af det første, der indikerer for en discipel, at han forberedes til indvielse. Det vil … være åbenlyst, at den ensomhed, jeg hentyder til, ikke er en følge af en karaktersvaghed, som andre synes er frastødende, og jeg hentyder heller ikke til en arrogant eller ubehagelig natur eller til en form for selvoptagethed, der overdrives i en grad, så andre føler det utiltalende. Der findes megen ensomhed i en discipels liv, som helt er hans egen fejl, men den kan

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

afhjælpes, hvis han pålægger sig selv en vis disciplin. Dette må han selv tage initiativ til, for det vedrører personligheden, og med jeres personlighed har jeg intet at gøre. Jeg hentyder til den ensomhed, der opstår, når den accepterende discipel bliver den forpligtede discipel og træder ud af den tilværelse, hvor han er fokuseret på det fysiske plan og er identificeret med formerne i de tre verdener, og befinder sig midtvejs mellem den ydre verdens anliggender og den indre meningens verden. Hans første reaktion er da, at han føler sig alene. Han har brudt med fortiden. Han har forhåbninger om fremtiden, men føler sig ikke sikker. Han ved, at den håndgribelige verden, som han er vant til, må erstattes af den uhåndgribelige verdens værdier, og det indebærer, at han må udvikle en ny proportionssans, et nyt værdigrundlag og påtage sig nye ansvar. Han tror på, at den uhåndgribelige verden eksisterer, og han fortsætter modigt videre fremad, men den forbliver for en tid helt uopnåelig. Han finder kun få, der tænker og føler som han, og hans mekanisme for sikker kontakt er endnu kun i sin vorden. Han gør sig fri af massernes bevidsthed, som han hidtil har været en del af, men han har endnu ikke fundet den gruppe, som han til sidst vil blive bevidst optaget i. Derfor er han ensom og føler sig forladt og tom. … En sådan ensomhedsfølelse er blot en anden form for selvbevidsthed, for upassende selvoptagethed, og efterhånden som I gør fremskridt på vejen, vil I opdage, at den forsvinder. Derfor, hvis I føler jer ensomme, må I lære at se på det som et blændværk eller en illusion og som en begrænsning, der må overvindes. I må begynde at handle, som om I ikke føler ensomhed. Hvis blot flere disciple ville lære værdien af at handle *»som om«*. I denne tid bør ingen af jer føle ensomhed, for tiden kræver, at I ikke tænker på jer selv. (DNA2 e.45-46).

(4) Vær ikke bange for ensomhed. Den sjæl, som ikke kan stå alene, har intet at give. (DNA2 e.755).

(5) At opleve en bestemt type åndelig ensomhed er noget, som alle disciple må igennem. Det er en prøve på den okkulte ubundethed, som alle disciple må mestre.

Denne ensomhed må vi alle stå overfor og forstå, og resultatet bliver to erkendelser: for det første vil vi erkende vort præcise trin på evolutionsstigen eller på vejen, og for det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

andet vil vi få en intuitiv forståelse af det evolutionstrin, der er opnået af dem, vi kommer i kontakt med i løbet af vort liv. I meget lang tid er det ikke muligt for disciplene at opnå disse to ting. En falsk ydmyghed, som i virkeligheden grænser op til mangel på sandfærdighed, afholder dem fra klart at kunne erkende status – en erkendelse, der nødvendigvis indebærer megen intelligens og ikke tillader stolthed. Det er kun få, der tør stole på, at de kan klare at se deres medmennesker, som de virkelig er, af frygt for at aktivere et kritisk sindelag – så vanskeligt er det at udvikle og virkelig praktisere en kærlig forståelse, der fører til at se alle mennesker med deres fejl og dyder, deres smålighed og deres storhed, og stadig elske dem som før og endog mere.

Denne okkulte ensomhed må I udvikle helt bevidst og ikke overlade til tilfældighederne. Det er en ensomhed, som hviler på sjælens status og ikke på en separatistisk ånd. Det er en ensomhed, der ikke udelukker at have mange venner, der ofte bryder ensomheden, men ud af disse mange er det kun få – om nogen – der får adgang til stedet med den hellige fred. Det er en ensomhed, som ikke udelukker nogen, men som tilbageholder ashramens hemmeligheder fra dem, der søger at trænge ind. Og som det sidste er det en ensomhed, der åbner døren på vid gab ind til ashramen. …

Det vil kræve, at du bevidst trækker dig ind i dit indre, og det vil samtidig føre til, at du på en stadig varmere måde kan give udtryk for kærlighed på det ydre livs plan. …

Det er klogere at udvikle egenskaben åndelig ensomhed, end det er at få den påtvunget – som ofte er tilfældet for mange. …

Der er ikke noget sygeligt ved denne ensomhed, det er ikke en bitter tilbagetrækning, og det er ikke et aspekt af separatisme. Det er blot det »sted, hvor disciplen står ubunden og uden frygt, og til dette sted med fuldkommen stilhed kommer mesteren, og ensomheden forsvinder«. (DNA2 e.762-764).

57
Accepteret discipel

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) … (Den) periode, hvor mennesket er en accepteret discipel, er nok en af de vanskeligste perioder i menneskets række af liv. Det har flere årsager:

Mennesket er nu en del af mesterens gruppe. Derved befinder det sig i mesterens aura og er omfattet af mesterens bevidsthed hele tiden, hvilket indebærer, at den høje vibration til stadighed fastholdes. Jeg vil her bede jer tænke over, hvilke virkninger dette kan have. At fastholde denne vibration er altid vanskeligt. Det kan ofte indebære, at alt i menneskets natur intensiveres, hvilket kan (specielt i begyndelsen) føre til højst mærkværdige situationer. Imidlertid må mennesket, hvis det nogensinde skal gøre sig håb om at bevare kraften fra indvielsens stav, på et tidligt stadium vise, at det har evne til det. Det må vise, at det er i stand til at forblive stabil og til at gøre fremskridt, også når det udsættes for den intensivering af vibration, der kommer fra mesteren.

Mennesket må disciplinere sig, så der ikke kan komme noget ind i dets bevidsthed, som på nogen måde kan skade den gruppe det hører til, eller som modarbejder mesterens vibration. Sagt på en anden måde for at give jer en klar opfattelse af, hvad jeg mener: i begyndelsen, når det er blevet en del af den gruppe, der er omgivet af mesterens aura, må det forblive i auraens udkant, indtil det har lært, hvordan det automatisk og øjeblikkeligt kan afvise og befri sig for hver en tanke og hvert et ønske, der er uværdigt for selvet og dermed skadeligt for gruppen. Før det har lært dette, kan det ikke træde ind i en nærmere relation, men må forblive der, hvor det automatisk kan udelukkes. Men gradvis renser det sig yderligere, og gradvis udvikler det gruppebevidsthed og tænker i forbindelse med tjeneste på gruppen, og efterhånden antager dets aura mere og mere farve af dets mesters aura, indtil det er i *samklang* og har fortjent retten til at blive knyttet nærmere til mesterens hjerte. Senere, når jeg skal beskrive mesterens arbejde med eleven, vil jeg forklare den tekniske betydning af ovenstående. Det er tilstrækkeligt at sige her, at efterhånden som perioden som »accepteret discipel« skrider frem (og længden varierer i forskellige tilfælde), kommer disciplen stadig nærmere til gruppens hjerte og finder sin plads og funktionelle aktivitet i dette fællesskab.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Hemmeligheden er: at finde sin plads, ikke så meget sin plads på udviklingsstigen (for den kender man nogenlunde), men i *tjeneste*. Dette har større betydning end tidligere erkendt, for det dækker den periode, som ved slutningen tydeligt vil vise, hvilken vej mennesket vil følge efter den femte indvielse. (LOM e.270-271; OM d.258-259).

(2) Der findes mange misopfattelser i menneskenes tanker om, hvorledes en mester lader en accepteret discipel blive vidende om, at han er accepteret. Det er en almindelig opfattelse, at dette meddeles ham, og at mesteren under et interview accepterer ham og sætter ham i arbejde. Dette er ikke tilfældet. Den okkulte lov gælder for discipelskab såvel som for indviede, og mennesket går blindt fremad. Han håber, men han ved ikke; han forventer, at det måske er tilfældet, men der gives ingen håndgribelig forsikring. Ved at studere sig selv og de krav, som stilles, kommer han til den konklusion, at han måske har opnået en accepteret discipels status. Han handler derfor ud fra denne antagelse, og han overvåger omhyggeligt sine handlinger og sin tale og kontrollerer sine tanker, således at ingen ydre handling, intet unødvendigt ord eller nogen uvenlig tanke vil bryde den rytme, som han mener at have oprettet. Han fortsætter sit arbejde, men intensiverer sin meditation; han undersøger sine motiver, og han søger at forbedre sit mentale legeme. Han sætter tjenestens ideal op foran sig og søger altid at tjene, og når han er så opslugt af det forhåndenværende arbejde, at han har glemt sig selv, ser han pludselig en dag den Ene, som så længe har set ham.

Dette kan ske på to måder: i fuld vågen bevidsthed eller ved en registrering af samtalen, der har fundet sted under søvnen, i den fysiske hjerne. (WM e.169-170; HM d.183).

(3) … En accepteret discipel (er) i virkeligheden ikke en discipel, som er blevet accepteret af en mester for at blive undervist. Dette er en forvrængning af en sand idé, som på sin vej fra mentalplanet til det fysiske har undergået en drejning eller forvrængning. En accepteret discipel er en discipel, som:

1. Har accepteret kendsgerningen om Hierarkiet med den loyalitet og det samarbejde, som denne accept indebærer.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

2. Har accepteret den kendsgerning, at alle sjæle er én, og som derfor har forpligtet sig til at udtrykke sig som en sjæl. Den tjeneste, der skal ydes, er den, der vækker og stimulerer alle sjæle, der kontaktes.
3. Har accepteret tjenestens okkulte teknik. Hans tjeneste for menneskeheden bestemmer alle hans aktiviteter og indordner hans personlighed under tidens behov. Bemærk dette udtryk. Kultiver indsigt og en respons tilpasset det *øjeblikkelige behov* og ikke en sensitiv reaktion på et fjernt mål.
4. Har accepteret planen, som den er antydet af menneskehedens lærere. Han søger at forstå planens natur og at fremme dens manifestation.

Man kunne nævne andre punkter (af en mere individuel karakter), men jeg ønsker, at I lægger vægt på disse punkter, som har, eller som burde have, motiveret jeres indstilling, og jeg vil bede jer om at undlade den overflødige betoning i jeres private tanker af den idé at være »accepteret af en mester.« Denne tanke, som kommer til udtryk i undervisningen hos mange esoteriske grupper, har forårsaget mange fejltagelser, mange misforståelser, megen smerte og megen desillusionering. (DNA1 e.83; DNT1 d.104-105).

(4) Alle disciple, som skoles til det stadium, der gives det lidet dækkende navn »accepteret discipel«, undervises i at benytte deres egen magnetiske vibration til at samle dem omkring sig, som vil udgøre deres egen gruppe, dem, som de specielt kan hjælpe. Dette arbejde bliver de undervist i ved at få en tillidspost i forhold til deres medmennesker. … Mesteren (accepterer) ingen. Han anerkender udelukkende de opnåede evner og anlæg og tilstræber derpå at bruge disse til at fremme den guddommelige plan. (DNA1 e.264-265; DNT1 d.299).

(5) Hverken verdensdisciplene eller de accepterede disciple er mystiske visionære eller vage idealister, men mænd og kvinder, som intelligent og på praktisk måde søger at gøre den ideelle plan til et reelt eksperiment og til en succes på jorden. Således er den opgave, som I alle har mulighed for at hjælpe med til. Jeres evne til at blive verdensdisciple er i sidste

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

instans afhængig af jeres evne til at decentralisere jer selv og til at glemme jeres personligheder. Denne selvforglemmelse involverer ikke blot jeres egne personligheder, men også personlighederne hos jeres meddisciple, medarbejdere, og alle I møder. Det betyder også, at I i fremtiden går ind til udvidet tjeneste drevet dertil af den kærlighedens ild, som brænder i jeres hjerter for jeres medmennesker. (DNA1 e.690; DNT1 d.761-762).

(6) … Accepterede disciple er under skoling til indvielse. Hvis de i det øjeblik de nærmer sig discipelskabets vej ikke forstår denne kendsgerning og ikke i fuldt omfang medvirker hertil, forsinker de tidspunktet for denne indvielse. Deres forståelse af denne kendsgerning giver sig til kende ved intensiteten i den tjeneste, de yder. Planlagt tjeneste er en af metoderne for skoling. Disciple i de tidlige stadier af deres arbejde er tilbøjelige til først og fremmest at være interesserede i dem selv og i deres egne reaktioner og tanker om mesteren. Den kendsgerning, at de arbejder i en mesters gruppe, synes for dem at være af altoverskyggende betydning. (DNA1 e.693-694; DNT1 d.765).

(7) … Begrebet »accepteret discipel« (dækker over) stadierne for første og anden indvielse. Når en discipel har taget tredje indvielse, er han teknisk set ikke længere en accepteret discipel, selvom han stadig forbliver i en mesters gruppe, indtil han har taget fjerde indvielse. (DNA1 e.728; DNT1 d.801).

(8) *Indviede disciple* har ingen anden interesse end selve planen, dens bestemmelse og dens materialisering på jorden. *Accepterede disciple* lærer dette og er i mellemtiden nødt til at respondere på visionen efter, hvad jeg vil kalde for anden hånds oplysning. De er optaget af planen og af fordeling af de kræfter, som vil materialisere den. (DNA1 e.731; DNT1 d.804-805).

58
»Søn af en mester«

Vi kommer nu til tiden, hvor disciplen går videre til den meget eftertragtede position »mesterens søn«. Han er nu

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevidst og til enhver tid en del af mesterens bevidsthed. Samspillet mellem mester og discipel bliver hurtigt fuldkommengjort, og disciplen kan nu bevidst og efter ønske forbinde sig med mesteren og hans tanker. Han kan træde ind i mesterens planer, ønsker og vilje. Dette har han opnået i kraft af lighed i vibration, og fordi udelukkelsesprocessen (der tidligere var nødvendig på grund af disharmoniske vibrationer) praktisk taget er ophørt. Disciplen har renset sig selv så meget, at hans tanker og ønsker ikke forstyrrer mesteren og ikke fremkalder vibrationer, der er modsat gruppens. Han er blevet prøvet og fundet værdig. Hans liv i tjeneste i verden er mere koncentreret, og dagligt forbedres hans udrustning, og han udvikler sin evne til at give. Alt dette vedrører hans relation til en mester og til en gruppesjæl. Det er ikke afhængig af, om han tager indvielse. Indvielse er en teknisk betegnelse, og den kan beskrives med den esoteriske videnskabs udtryk. Et menneske kan tage indvielse uden at være »søn af en mester«. Discipelskab er en personlig relation, der styres af karma og slægtskab, og er ikke afhængig af menneskets status i logen. Fasthold dette klart i jeres tanker. Der har været tilfælde, hvor et menneske – ved ihærdighed – har tilegnet sig de tekniske forudsætninger for indvielse, før det er blevet knyttet til en bestemt mester.

Denne relation, at være »søn« til en mester, har en egen speciel sødme og medfører visse privilegier. Således kan disciplen løfte nogle af byrderne fra sin mesters skuldre, samt aflaste ham i nogle af hans forpligtelser, hvorved han frigør mesteren for noget af hans omfattende arbejde. Derfor lægges der så stor vægt på *tjeneste, for det er kun gennem tjeneste, at mennesket kan gøre fremskridt*. Det er grundtonen i det andet abstrakte niveaus vibration. Mesteren vil i denne periode konferere med sin »søn« og planlægge det arbejde, der må udføres på grundlag af deres fælles opfattelse. På denne måde udvikler mesteren sin elevs skelneevne og dømmekraft og letter sine egne byrder inden for bestemte områder, så han bliver frigjort til andet betydningsfuldt arbejde.

Vi kommer nu til den sidste af de perioder, vi behandler, men den kan vi ikke oplyse særlig meget om. Den dækker perioden, hvor mennesket mestrer de sidste stadier på vejen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og kommer i stadig nærmere berøring med sin gruppe og med Hierarkiet. Ud over at det nu vibrerer i samklang med sin gruppe og med sin mester, så begynder det at samle sine egne folk og danne sin egen gruppe. I begyndelsen findes denne gruppe kun på de emotionelle og fysiske niveauer, og på det lavere mentale. Efter den femte indvielse inddrager det i sin aura disse grupper, samt de mennesker på de egoiske niveauer, der er knyttet til det. Dette forhindrer på ingen måde, at det er ét med sin mester og gruppe, men metoden til den gensidige forening er en af indvielsens hemmeligheder.

Alt dette, kombineret med det, der tidligere er beskrevet, kan give jer en opfattelse af de rettigheder og evner, der tilegnes på prøvestadiets vej og indvielsens vej. Udviklingsmetoderne er altid de samme: – okkult meditation og tjeneste, et indre liv i koncentration og et ydre liv i praktisk tjeneste, den indre evne til at kontakte det højere, og den ydre evne til at udtrykke denne evne i hellig levevis, den indre gennemstråling fra ånden, og den ydre udstråling til menneskene. (LOM e.271-273; OM d.259-261).

59
Mestrene og disciplene

(1) Over hele verden er disciple af disse mestre inkarneret i denne tid i den ene hensigt at tage del i de aktiviteter, det arbejde og den udbredelse af sandhed, der findes inden for de forskellige kirker, videnskaber og filosofiske retninger. Derved udvirker de inden for selve organisationen en ekspansion, en udvidelse og, hvor dette er nødvendigt, en opløsning, som ellers ville være umulig. Det ville være klogt, om okkult studerende overalt anerkendte disse kendsgerninger og fremelskede evnen til at erkende den hierarkiske vibration, således som den kommer til udtryk igennem disciple på de mest usandsynlige steder og i de mest usandsynlige grupper.

Det, som bør omtales her i forbindelse med mestrenes

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arbejde gennem deres disciple, er følgende: Alle de forskellige tankeretninger, som får deres næring fra den energi, der udgår fra logen, er i hvert enkelt tilfælde grundlagt af en discipel, eller flere disciple, og på disse disciple, og ikke på mestrene, hviler ansvaret for resultaterne og den deraf følgende karma. Fremgangsmåden er omtrent således: Mesteren åbenbarer for en discipel det mål, som han har for øje i en forestående lille cyklus og antyder over for ham, at den og den udvikling ville være ønskelig. Det er disciplens opgave at finde frem til den bedste metode til at fremkalde de ønskede resultater og at formulere de planer, som vil sikre en vis succes. Derefter går han i gang med sin plan, grundlægger sit selskab eller sin organisation og udbreder den nødvendige lære. På ham hviler ansvaret for at vælge de rette medarbejdere, for at overgive arbejdet til dem, der er bedst egnede og at give læren en præsentabel ydre form. Alt, hvad mesteren gør, er at betragte bestræbelserne med interesse og sympati, så længe de bevarer deres oprindelige høje ideal og fortsætter frem på vejen i ren altruisme. Mesteren kan ikke dadles, hvis disciplen viser manglende skelneevne ved valg af medarbejdere eller viser manglende evne til at repræsentere sandheden. Hvis han gør det godt, og hvis arbejdet skrider frem som ønsket, vil mesteren fortsætte med at velsigne forsøget. Hvis det mislykkes for ham, eller hvis hans efterfølgere afviger fra den oprindelige impuls og derved udbreder en eller anden vranglære, vil mesteren i sin kærlighed og sympati trække velsignelsen tilbage, tilbageholde sin energi og således ophøre med at stimulere det, som hellere burde dø. Former vil komme og gå, og mesterens interesse og velsignelse strømmer igennem den ene eller anden kanal. Arbejdet kan gå videre gennem et eller andet medium, idet livskraften altid vil bestå, men vil ødelægge formen, hvor den er utilstrækkelig, eller benytte den, hvor den dækker det umiddelbare behov. (IHS e.52-53; IMS d.67-68).

(2) Disciple og fremskredne egoer på prøvestadiets vej modtager undervisning i denne særlige tid med to bestemte formål:

a. At teste deres egnethed for et specielt arbejde i fremtiden;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arbejdets art kender kun menneskehedens ledere. De testes for egnethed til at leve i fællesskab, med henblik på at udvælge de mest velegnede til den sjette underraces koloni. De testes for egnethed i arbejdets forskellige fremgangsmåder, hvoraf mange er uforståelige for os nu, men som med tiden vil blive almindelige udviklingsmetoder. Mestrene tester også dem, hvis intuition har nået et udviklingsstadium, der indicerer en begyndende samordning af det buddhiske legeme eller – for at være nøjagtig – har nået et stadium, hvor molekylerne fra det buddhiske plans syvende underplan kan påvises i egoets aura. Når dette er tilfældet, kan de trygt fortsætte undervisningsarbejdet, idet de ved, at visse meddelte kendsgerninger vil blive forstået.

b. Der gives i denne tid undervisning til en særlig gruppe mennesker, som er kommet i inkarnation i denne kritiske periode af verdenshistorien. De er kommet hertil, alle på samme tid, og overalt i verden, for at udføre arbejdet med at *forbinde de to plan, det fysiske og det astrale via det æteriske*.

Denne sætning bør vække til seriøs eftertanke, for den indebærer det arbejde, som et antal fra den nyere generation er kommet for at udføre. Til at forbinde disse to plan kræves der mennesker, som er polariseret i deres mentallegeme (eller, hvis de ikke er det, ikke desto mindre er erfarne og afbalancerede) og derfor kan arbejde sikkert og intelligent med denne slags arbejde. (IHS e.66-67; IMS d.80-81).

(3) … En del af mit arbejde er en stadig søgen efter aspiranter med stærke hjerter, med brændende hengivenhed og med skolet tænkeevne … En lektie, som alle aspiranter må lære og det tidligt, er, at det at koncentrere sig om en lærers personlighed i håbet om personlig kontakt med ham og det konstant at forestille sig den tilstand, som kaldes »accepteret discipelskab«, tjener til at udskyde denne kontakt og forsinker det at blive accepteret. Søg at gøre jeres redskab brugbart, lær at virke i stilhed, opfyld jeres forpligtelser og gør jeres pligt, forsøg at udvikle tilbageholdenhed i tale og at opnå den rolige holdning, som kommer af et uselvisk livsmotiv, og glem den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

selviske tilfredsstillelse, som kan vælde op i hjertet, når jeres trofasthed anerkendes af det iagttagende Hierarki. (WM e.129; HM d.144-145).

(4) … Hele dette dybt esoteriske arbejde må (kun) foregå under den erfarne lærers vejledning. Som en forslidt floskel fortælles det aspiranten, at »når disciplen er rede, kommer mesteren«. Aspiranten slår sig da bekvemt til ro og venter eller fokuserer sin opmærksomhed i et forsøg på at tiltrække en mesters opmærksomhed, idet han tydeligvis opfatter sig selv som rede eller god nok. Med mellemrum giver han naturligvis sig selv et åndeligt puf og udfører forceret arbejdet med disciplinering og renselse. Men en stadig og vedvarende målbevidst bestræbelse fra aspirantens side er i sandhed sjælden.

Det er dog sandt, at mesteren viser sig i det rette øjeblik, men det rette øjeblik er afhængig af visse *selvfremkaldte* betingelser. Når renselsesprocessen er blevet en livslang vane, når aspiranten efter ønske kan koncentrere sin bevidsthed i hovedet, når lyset i hovedet stråler frem, og når centrene er aktive, da vil mesteren tage mennesket i hånden. I mellemtiden kan han få en vision af eller se en tankeform af mesteren. Han kan få meget ud af samt inspiration af kontakten med den reflekterede virkelighed, men det er ikke mesteren, og det antyder *ikke* det accepterede discipelskabs stadium. Gennem sjælens lys fås kundskab om sjælen. Søg derfor din egen sjæls lys og vid, at sjælen er din vejleder. Når sjælskontakt er oprettet, vil din egen sjæl – så at sige – introducere dig for din mester. Med al skyldig respekt vil jeg dog tilføje, at mesteren ikke venter med spændt forventning på at gøre dit bekendtskab. I sjælenes verden er din og hans sjæl forbundne og oplever absolut enhed. Men i verdenen for menneskelige anliggender og under det store arbejdes gang bør det erindres, at når en mester optager en aspirant i sin gruppe af disciple, så er denne aspirant i lang tid en fare og ofte en hindring. De studerende overvurderer meget ofte sig selv, selv når de tilbageviser en sådan tanke; subjektivt synes de virkelig godt om sig selv og er hyppigt forvirrede over, at de store ikke giver dem noget tegn eller antyder deres overvågende omsorg. Det vil de store ikke, og de behøver

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

heller ikke at gøre det, før aspiranten til fulde har anvendt den viden, som han har erhvervet hos mindre lærere og fra bøger og trykte skrifter i verden. De studerende må udføre den øjeblikkelige pligt og forberede deres mekanisme til tjeneste i verden, og bør afstå fra at spilde tid på at søge efter en mester; de bør opnå mesterskab inden for områder, hvor de nu lider nederlag, og i et liv med tjeneste og kamp kan de da nå frem til et punkt af så fuldstændig selvforglemmelse, at mesteren finder, at der ingen hindring er for at nærme sig dem. (WM e.594-595; HM d.601-602).

(5) … I må hele tiden huske på, at mestre skabes gennem det at mestre og ikke gennem lydighed over for en person. I må erindre, at jeg, jeres lærer, ikke uafbrudt er opmærksom på jeres fysiske tilstand eller daglige gøremål. Jeg befatter mig ikke med personlighedens anliggender, og de vildledte aspiranter, der påstår, at mestrene hele tiden lader dem vide hvad de skal gøre, og vejleder dem i deres personlige anliggender, er stadig langt fra det accepterede discipelskabs status. I må huske, at lyset vil skinne ind i et sind, der er selvkontrolleret og fri for et andet sinds mentale dominans. (DNA1 e.8; DNT1 d.26).

(6) Disciple bør vide, at mestrene har tre grader af medarbejdere. Der er de, der udfører det vanskelige arbejde i den ydre verden. De materialiserer de former, hvorigennem Hierarkiet kan udtrykke sine intentioner, og de skaber de menneskelige kontakter. Der er mange sådanne disciple, og de udfører dette arbejde efter deres eget frie valg, fordi de har erkendt menneskehedens umiddelbare og kommende behov, og fordi de har forpligtet sig til tjeneste. Desuden er der de, der virker som mellemled mellem menneskehedens ældre brødre, visdommens mestre, som legemliggør den guddommelige plan, og de førnævnte medarbejdere. Jeg siger ikke, at de fungerer som led mellem disciplen og hans mester, for dette er en direkte relation, som ingen kan røre ved, især ikke, hvor det drejer sig om de mere fremskredne stadier. Denne anden gruppe af disciple virker derimod som formidlere i arbejdet med at virkeliggøre planen i verden, og de holder sig rede til at begive sig til et hvilket som helst sted, når det kræves for at hjælpe med deres visdom og erfaring og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

for at supplere kapaciteten af medarbejderne »i marken« og rådføre sig med dem. Der er adskillelige, der udtrykkeligt sendes »i marken« i denne tid for at fremskynde arbejdet, hvor det er muligt, og for at øge den magnetiske tiltrækning i de centre, hvorigennem den nye tidsalders åndelige kraft kan strømme.

Alt dette sker som forberedelse til en speciel indsats, der er planlagt af Hierarkiets mestre. Hvis alle I, der arbejder »i marken« i denne tid, helliger jer arbejdet fuldt og helt – idet I giver al jeres tid og interesse til opgaven – vil det være muligt at berede jordbunden på en sådan måde, at mestrenes planlagte indsats vil vise sig tilstrækkelig i denne krisesituation.

Den tredje gruppe er mestrene selv og deres samarbejdende indviede. De arbejder først og fremmest på de indre plan. Deres aktiviteter er stort set begrænset til det mentale plan og til den videnskabelige brug af tanken. På denne måde vejleder de deres medarbejdere og medhjælpere og påvirker og styrer deres arbejdende disciple, samt verdensdisciplene.

På nuværende tidspunkt er det den indre hensigt at forene vestens og østens tilnærmelser til den tidløse visdom og til Hierarkiet. Samarbejde og gensidig udveksling af visdom og viden er en nødvendighed, hvis dette skal virkeliggøres. Målene for begge metoder – den mystiske og den okkulte – er de samme. (DNA1 e.17-18; DNT1 d.36-37).

(7) Åbenbaringen af enhed gennem tankens kraft er den strålende fuldendelse af broderskabets arbejde, og I, såvel som alle disciple, responderer på dette i jeres højeste øjeblikke. Det kan i mindre målestok, alt efter i hvilken grad I vier jer til det, også blive jeres storhed og jeres mål, hvis I fastholder tanken om *enhed*, om *tjeneste* og frem for alt om *kærlighed*. (DNA1 e.25; DNT1 d.43-44).

(8) Disciple kommer helt bestemt ind i Hierarkiets aura. Du er en discipel. Disciple fremkalder mange forskellige reaktioner hos os, der er lærere på livets indre side. Vi ser på nogle af jer og føler, at der skal gå lang tid, før vi fuldt ud kan give jer vor tillid. Integration, visdom og sjælskontakt må først fremkaldes. Andre kommer ind i det hierarkiske lys, og vi ved – idet vi studerer dem – at selv om der er kontakt og viden, er der også ambition, voldsomhed og selviskhed, og at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

disse kvaliteter må udlignes og betvinges, før der kan blive frihed i handling både fra vor side og fra deres. Andre er igen herlige i sig selv, med en høj og behagelig vibration, men de er svage og fulde af frygt, sorgfulde eller tynget af bekymringer. De må belæres om styrkens og den guddommelige sorgløshedens vej, før deres tjeneste kan stå mål med de stillede krav. Andre igen kommer ind i vor indflydelsessfære som integrerede, vise, pålidelige, og med evner til at tjene og at være nyttige, der ligger langt over gennemsnittet. Deres evne til at leve, til at påvirke og til at tjene er meget stor. Alligevel er der et eller andet sted i deres natur en svaghed og deres udtryksmåde er begrænset. (DNA1 e.371; DNT1 d.412-413).

(9) Det er et tegn på virkeligt discipelskab, når et menneske arbejder alene og tilsyneladende uden hjælp og ikke trænger sig på med sine små anliggender i sin mesters bevidsthed, idet han erkender det arbejdspres, der hviler på de store. (DNA1 e.416; DNT1 d.463).

(10) … I den intense fordybelse i vort arbejde har de, der tjener menneskeheden, hverken ønsker eller intentioner om at studere detaljer i en discipels liv eller at blande sig i hans egne personlige forhold. Alt, hvad vi er interesseret i, er at konstatere væksten af det indre lys og kvaliteten af hans tjeneste. Vi ser på begge disse faktorer, som de fremtræder i virkeligheden på det fysiske plan. (DNA1 e.491; DNT1 d.544).

(11) Den discipel, som mesteren trygt kan stole på, er den, som – i overgangsperioder – kan bevare det, der er godt og grundlæggende, bryde med fortiden og tilføje det, som er umiddelbart brugbart i nutiden. (DNA1 e.681; DNT1 d.752).

(12) Verdens disciple virker som mellemled mellem Hierarkiet og menneskeheden. De er et produkt af den *øjeblikkelige* menneskelige stræben. De angiver tempoet for menneskenes udvikling. De står således i nær forbindelse med menneskehedens bevidsthed. Det er de nye disciples kvalitet og den hurtighed, hvormed menneskene finder vej til disciplenes rækker, samt de krav, som verdens aktive disciple stiller på menneskehedens vegne (de krav, de *kender*), der tilvejebringer de nødvendige ændringer. (DNA2 e.277).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(13) Hovedopgaven for mesteren er at hjælpe disciplen med at udvikle intuitionen og med samtidig at fastholde den mentale forståelse i en aktiv og god tilstand. (DNA2 e.280).

(14) Hierarkiet er blevet skildret som en gruppe ivrige mennesker, der ønsker at etablere gode relationer til menneskeheden. Men det er ikke det, der har den største interesse for Hierarkiets medlemmer. Hovedopgaven for hver mester for eller i en ashram er at observere, om Sanat Kumaras hensigter manifesteres på vellykket måde ved hjælp af Hierarkiets bestræbelser. Deres opgave retter sig mod de fremskredne tænkere i den menneskelige familie, der er i stand til at opfatte planen og til at trænge frem til yderkanten af den hierarkiske indflydelsessfære. Mestrene søger disciple blandt verdens intelligentsia, men de søger *ikke* blandt dem, der *konstitutionelt* slutter sig til okkulte grupper eller til rækkerne af forblændede tilhængere, der søger tilknytning til en mester. Mestrene søger efter disciple blandt dem, der på intelligent måde viser deres medmennesker kærlighed, og som ikke har åndelige ambitioner og egoistiske tendenser. De søger aldrig blandt dem, der forherliger ideen om at være mestrenes udvalgte og hengivne. Hvis et menneske mangler praktisk viden om den teoretiske indvielseslære, men viser kærlighed til sine medmennesker og er optaget af at tjene dem og kan anvende sine tanker på deres vegne, så er det sandsynligvis nærmere indvielse end tilhængere af de okkulte skoler. (DNA2 e.429).

(15) Enhver mesters opgave er blot at gøre mennesket opmærksom på – ved at påvirke dets fysiske hjerne – den del af den tidløse visdom, som menneskets egen sjæl søger at få det til at registrere. (DNA2 e.719).

(16) Tiden er knap, og mestrene er yderst aktive og er i øjeblikket fuldt og helt optaget af arbejdet med at redde verden. De har ikke tid til at arbejde med personer, bortset fra arbejdet med deres egne grupper af accepterede chelaer, som alle er aktive i verdensarbejdet, ellers ville de ikke være i en mesters gruppe. Mestrene kan dog af og til arbejde med små grupper af aspiranter, som de tilbyder en mulighed og giver et fingerpeg af og til. Hver af mestrene oplærer nogle få, meget få, aspiranter, der kan indtage pladserne efter chelaer, som går

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

videre til indvielse, men ud over disse to grupper arbejder de i indeværende århundrede ikke med personer, idet de overlader de mange aspiranter til de lavere indviedes og chelaers omsorg. Selv deres arbejde og antallet af deres personlige chelaer er nu for tiden meget begrænset, og de arbejdende disciple i verden er blevet opfordret til at stå på egne ben, at anvende deres egen dømmekraft og ikke bebyrde mestrene i denne anspændte og farefulde tid ved unødigt at lægge beslag på deres opmærksomhed. Verdensproblemerne er i dag så vigtige og muligheden for menneskeheden er så stor, og mestrene er så fuldstændigt beskæftiget med verdensanliggender og med de indflydelsesrige og fremtrædende personer i høje stillinger i nationerne, at instruktion af mindre betydende mennesker i de forskellige små, okkulte grupper og selskaber midlertidigt er suspenderet. Tiden til at fuldbyrde og gennemføre visse aspekter af planen, der er betroet de store, er relativt så kort, at alle tro chelaer må gå i gang med arbejdet og søge at klare deres egne problemer uden at tilkalde mesterens hjælp, således at han uhindret kan tage sig af mere betydningsfuldt arbejde. Jo nærmere en discipel er knyttet til en mester, desto dybere forstår han dette faktum, og desto mere søger han at opfylde sin pligt, lære sine lektier, tjene menneskeheden og løfte noget af arbejdsbyrden fra mesterens skuldre. (EP1 e.106; EP1 d.134).

(17) … *Hierarkiets vigtigste arbejdsmetode (er) at videregive inspiration*. Mestrene holder ikke offentlige foredrag og underviser heller ikke i verdens storbyer. De arbejder udelukkende gennem deres disciple og indviede. Det vil dog blive mere og mere muligt for dem at træde frem blandt menneskene og vække anerkendelse, efterhånden som påvirkningen fra Vandbærerens tidsalder bliver mere fast etableret. I mellemtiden må mestrene fortsætte med at arbejde »i den universelle ashrams stilhed«, som det kaldes, og derfra inspirere deres arbejdere, og disse må så i deres samtid og på deres måde inspirere den nye gruppe af verdenstjenere. (RI e.230; SI d.242).

60

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Okkult lydighed

(1) … Jeg fremkommer med forslag, der er baseret på erfaring i okkult arbejde. Der er ingen forpligtelse til at adlyde. Vi søger at skole intelligente tjenere af menneskeheden, og de udvikles gennem selvpålagt indsats, frihed i handling og skelnen med hensyn til metoder og ikke ved ubetinget lydighed, negativt samtykke og heller ikke som blind tilhænger. Glem ikke dette. Hvis en eller anden ordre skulle udgå fra den subjektive gruppe af lærere, hvoraf jeg er et ydmygt medlem, følg da jeres egen sjæls afgørelse og jeres højere selvs tilskyndelse. (WM e.103-104; HM d.119).

(2) Jeg vil gerne undervise jer. Om I får udbytte af undervisningen eller ikke er helt op til jer selv, og det er noget, som den nye tidsalders disciple må lære. Okkult lydighed, således som den sædvanligvis læres i de nuværende okkulte skoler, findes ikke. I østen, i gammel tid, krævede mesteren af sine disciple den ubetingede lydighed, der rent faktisk gjorde mesteren ansvarlig, og som lagde disciplens skæbne eller karma på mesterens skuldre. Disse forhold gør sig ikke længere gældende. Det intellektuelle princip i mennesket er nu for udviklet til, at en sådan forventning er berettiget. Derfor er denne betingelse ikke længere tidssvarende.

I den kommende nye tidsalder påhviler det mesteren at tilbyde en mulighed og at præsentere sandheden på rette måde, men ikke mere end det. I disse mere oplyste tider indtager læreren ikke længere den position, som han gjorde i fortiden, og jeg gør det heller ikke. Jeg vil tale helt åbent. Jeg kender mine disciple, for ingen discipel bliver optaget i en ashram uden dybe overvejelser fra lærerens side. Gennem vink og symboler vil jeg formidle det, der må opfattes, og det vil blive bemærket og forstået af dem blandt mine disciple, som har det åbne indre øre og hjertets sande ydmyghed. Hvis det ikke opfattes, vil tiden gå sin gang, og til sidst vil åbenbaring alligevel komme. Jeg fordrer derfor ingen blind lydighed. Men hvis råd og forslag bliver accepteret, og I – *af jeres egen frie vilje* – vælger at følge mine instruktioner, da

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

må de følges helt nøjagtigt. Der må heller ikke være den konstante søgen efter resultater og fænomener, som har hindret mange vordende disciples løbebane og fremskridt. (DNA1 e.5; DNT1 d.23).

(3) Hvad er denne okkulte lydighed, som en mester forventes at kræve? I vor tid beskæftiger mestrene sig med den højt udviklede mentale discipel, som tror på den menneskelige bevidsthed og viljes frihed, og som føler sig krænket over påtvingelsen af enhver såkaldt autoritet. Det intellektuelle menneske vil ikke acceptere nogen form for krænkelse af dets frihed, og det har det i grunden ret i. Det gør oprør mod at skulle adlyde. Det er indlysende i vor tid. Ud fra dette fundamentale spørgsmål opstår mindre spørgsmål, som jeg også gerne vil omtale. Bør disciplen adlyde det mindste vink, som mesteren måtte give? Må enhver anmodning og ethvert forslag accepteres? Må alt, hvad en mester siger accepteres som værende sandt og ufejlbarligt korrekt? Tager disciplen fejl, når han afviser (hvis han gør dette) at anerkende mesterens synsvinkel og de udsagn, han måtte fremsætte? Vil det accepterede discipelskab begrænse hans meningers frie valg, påvirke hans dømmekraft, og ganske enkelt gøre ham til en tankegenpart af mesterens tanke? Dette er vigtige spørgsmål.

Den lydighed, der kræves, er lydighed over for planen. Det er *ikke* lydighed over for mesteren, uanset, hvad mange af de ældre okkulte skoler måtte sige. Den lydighed, der bedes om, er baseret på jeres voksende erkendelse af planen for menneskeheden, som den fremtræder i jeres bevidsthed gennem meditationsprocessen og gennem definitiv tjeneste baseret på en voksende kærlighed til jeres medmennesker.

Den lydighed, der kræves, er personlighedens lydighed over for sjælen, således at sjælens viden, sjælens lys, og sjælens kontrol tiltager og bliver magtfulde i disciplens sind og hjerne. Hele dette spørgsmål om okkult lydighed ville slet ikke opstå, hvis kontakten mellem sjæl og personlighed eller mellem discipel og mester var fuldkommen og rigtigt etableret. Hele dette spørgsmål beror på disciplens blindhed og mangel på viden. Efterhånden som kontakten bliver mere fast etableret, kan ingen fundamentalt divergerende meninger

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opstå. Sjælens og personlighedens mål blandes og smelter sammen. Disciplens og mesterens mål bliver identiske, og gruppelivet betinger den tjeneste, der ydes af dem begge. Det er derfor disciplens begrænsninger, som fremkalder spørgsmålet, og hans frygt for at mesteren og hans sjæl beder om for meget. Er det ikke sandt, min broder? I kommer til kort over for ordet lydighed, fordi I holder fast i jeres personlige fortolkninger, ønsker og ideer. Det er jeres sympati for jer selv og for jeres egen synsvinkel, som – bogstaveligt talt og i virkeligheden – gør jer bange for en for hurtig indvilligelse i mesterens forslag. Jeg vil bede jer om at huske på, at alt hvad en mester nogensinde giver en discipel er *forslag*, selvom han kan komme med mere direkte udtalelser om menneskelige forhold. Disse udtalelser kan være helt korrekte, men neofytten er ofte for blind eller forudindtaget af sin egen individuelle synsvinkel til at kunne acceptere dem. Der kan først tales om sand lydighed, når der er udviklet forståelse og altomfattende vision. Er disse ikke til stede, må det afventes, at tidens gang gør sit. (DNA1 e.686-687; DNT1 d.757-758).

(4) Har du nogensinde tænkt over, at okkult lydighed – forstået og anvendt korrekt – er kongevejen gennem det astrale plan, specielt i forbindelse med blændværk og med sjette stråle tendenser, til selve hjertet af Hierarkiet? Menneskene har tendens til at betragte lydighed som en efterlevelse af regler og love, de er blevet pålagt af autoriteter. Sådan er det ikke, når det gælder den sande hierarkiske skoling … For en discipel er lydighed en hurtig åndelig reaktion på den del af planen, der udsendes af Hierarkiet, og det er en hurtig og korrekt sensitiv registrering af den ashrams natur, han er knyttet til, og som en følge deraf er det som det sidste en næsten helt automatisk reaktion, at han i hast påtager sig den påtrængende opgave. Det er en opgave, disciplen ved eget valg påtager sig – den er *ikke* beordret af en mester. Når en discipel selv påtager sig en opgave, viser det ganske enkelt, at han er en ashramisk medarbejder, der har forpligtet sig til at bedre menneskehedens forhold. (DNA2 e.586-587).

(5) Hvad er da denne okkulte lydighed, som vi hører så meget om … ? Ikke det som mange okkulte grupper tror. Det er ikke kontrollen der øves af en ydre organisation, som har

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

viet sig til såkaldt okkult arbejde. Det er ikke vilkårene påtvunget af en eller anden lærer uanset grad. Det er ikke at udskifte et fængsel af en iderække med et fængsel af en anden, måske af større rækkevidde og betydning. Et fængsel er et fængsel, hvad enten det er en ganske lille celle eller en kæmpestor øde ø, hvorfra det er umuligt at undslippe.

Den autoritet, som vi lærere på den indre side er lydhør over for, er dobbelt af natur, og det er den I (som enheder i en gruppe) netop er begyndt at reagere på. Hvad er det I reagerer på?

1. På den langsomt opdukkende virkeliggørelse af »lyset hinsides«, idet denne talemåde bruges symbolsk. Dette lys *henvender sig* forskelligt til hver enkelt. Ikke desto mindre er det ET LYS. Men erkendelsen af det åbenbarer nye love, nye ansvar, nye pligter og forpligtelser samt nye relationer til andre. Disse udgør en autoritativ magt. Ingen kan unddrage sig denne autoritet, men kan for en kort periode nægte at adlyde den i tid og rum.
2. På autoriteten i *Vejens regler* som pålægges enhver ved overgangen fra prøvestadiets vej til discipelskabets vej. Ikke desto mindre er der kun EN VEJ. På denne »smalle, knivskarpe vej« lærer man at gå disciplineret, med påpasselighed og med den frihed fra begær, som man erfarer i samklang med sine meddisciple. (GLA e.49-50; BLV d.50-51).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

61
Fri vilje

(1) … (De) nye typer af grupper vil arbejde sammen under bevidst vejledning af og på forslag fra et medlem af Den store hvide loge. Bemærk ordet »forslag«, mine brødre. Hvis disse grupper blev underlagt et sådant medlems *autoritet*, så ville hensigten med det arbejde, de har påtaget sig, forfejles. En okkult lov ville være brudt. Det, vi i dag beder vore disciple om, er fri intelligent hjælp, og de er frit stillet med hensyn til, om de vil give denne eller ej, samt til at vælge den metode, som de finder bedst. Jeg er jeres lærer. Jeg kommer med forslag. Jeg tilbyder anvisninger. Jeg antyder vejen til målet og området for tjeneste. Jeg påpeger for jer, hvad vi, lærerne på den indre side, tilstræber at se gennemført. Midlertidigt og af jeres egen fri vilje har I vist jeres villighed til at tjene og samarbejde med mine planer. Mere end at antyde vejen og tjenesten vil jeg ikke gøre. Det er jeres opgave, mine disciple, i fællesskab og i den tætteste forståelse at afgøre, hvorledes mine antydninger og vink skal benyttes. Jeg vil ikke blande mig i det. (DNA1 e.45-46; DNT1 d.65).

(2) Det er klogt af menneskene at erkende, at menneskeheden er fri. End ikke Hierarkiet ved, hvilke kræfter der til slut vil sejre – de gode eller de onde, for selvom de gode kræfter triumferer, hvor det gælder krigen, vil de så også triumfere, når det gælder freden? Det *gode* vil til sidst sejre, men Hierarkiet ved ikke, hvad den nærmeste fremtid vil bringe menneskeheden, fordi mennesker bestemmer deres egen skæbne. (DNA1 e.74; DNT1 d.95).

(3) Guddommen venter … på udfoldelsen af menneskenes egen fri vilje …

Et andet svar på spørgsmålet er derfor, at Kristus og det åndelige Hierarki – uanset hvor stor nødvendigheden er og hvor vigtigt motivet – aldrig griber ind i menneskers guddommelige ret til selv at tage deres beslutninger, selv at udøve deres frie vilje og opnå deres frigørelse ved selv at kæmpe for den – individuelt, nationalt og internationalt. (RC e.164; KT d.157).

(4) Det er i *ideernes* sfære, at menneskeheden ikke er fri.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Dette er en vigtig kendsgerning at notere sig. Så snart en idé bliver til et ideal, kan menneskeheden frit acceptere eller forkaste den, men ideer kommer fra en højere kilde og *påtvinges* menneskeslægtens bevidsthed, hvad enten menneskene ønsker dem eller ej. Af den brug, der gøres af disse ideer, (som af natur er guddommelige udstrålinger, der legemliggør den guddommelige plan for planetarisk fremskridt) afhænger det, om menneskehedens fremskridt vil ske hurtigt, eller om den forsinkes på grund af manglende forståelse. (DN e.7-8; NS d.15).

(5) … Negativ, uintelligent mediumisme og psykisme reducerer sin indehaver til en automat; det er farligt og utilrådeligt, fordi det berøver mennesket dets frie vilje og dets positivitet og modvirker dets evne til at handle som et frit og intelligent menneskeligt væsen. I dette tilfælde er mennesket ikke en kanal for sin egen sjæl, men er ikke meget andet end et instinktivt dyr, hvis det da ikke i bogstavelig forstand er en tom skal som et væsen kan besætte og bruge. (EXH e.10; HF d.20).

(6) … (Jeg) vil understrege, som jeg tidligere har gjort, at *det er menneskeheden selv der bestemmer sin egen skæbne*. Menneskene er kommet ud over børnestadiet og er nu voksne, om end ikke modne. Modenhed opnås gennem selvskabte erfaringer og selvbestemmelse, og i lang tid har vi der søger at vejlede, begrænset vore bestræbelser til at nå de intelligente mennesker, influere de åndeligt indstillede, og stimulere menneskeheden til den rette handling uden at gøre indgreb i menneskets tiltagende udfoldelse af fri vilje. Resultatet er uforudsigeligt, skønt vi kan se et vist mål af uundgåelighed i fremtidens begivenheder. Men mennesket er frit stillet til at vælge den vej det vil gå, og meget af ansvaret for dette valg hviler på de mere velinformerede af menneskeslægten og på dem der har opnået en vis grad af vision. (EXH e.281; HF d.280).

(7) … Hierarkiet (kan ikke) – på grund af princippet om den frie vilje – … forudsige hvordan mennesker vil handle i krisesituationer; Hierarkiet kan ikke gennemtvinge de rigtige løsninger imod menneskers normale ønsker og vilje, for den rigtige handlemåde må komme fra dybet af menneskets egen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tanke og følelse, og må bryde frem som en fri og spontan ikke-kontrolleret bestræbelse; Hierarkiet kan ikke tage de skridt som er mulige, men som vil hindre mennesket i at gøre fejltagelser, for det er gennem de fejltagelser at mennesket lærer »ved hjælp af det onde at det gode er bedst«, som en af jeres store indviede digtere har udtrykt det. Alt hvad Hierarkiet kan gøre er at tilbyde den nødvendige undervisning som vil lede menneskers tænkning ad de rigtige baner, vise vej til det sande broderskab, og samtidig rent objektivt vise naturen af den dårlige vej. (EXH e.636; HF d.627-628).

(8) Det kan siges, at der inden for grænserne af den intelligente styrelse af det intelligente menneske *findes* fri vilje, for så vidt angår aktivitet i menneskeriget. Hvor der ingen tankevirksomhed er til stede, ingen evne til at skelne, analysere og vælge, dér er der ingen fri vilje. Inden for planens mere vidtrækkende virkeområder er der imidlertid, da den indbefatter hele den planetariske evolution, ingen fri vilje for den uendeligt lille enhed, mennesket. Det er fx underlagt det, vi kalder »de uafvendelige begivenheder«, og over for dem er det hjælpeløst. Det har intet valg og ingen flugtmulighed. Heri ligger der en hentydning til karmas funktion i menneskeriget, karma og intelligent ansvar er uløseligt sammenvævet. (EP2 e.29; EP2 d.38).

(9) … Det (er) den frie vilje, der udgør den store forskel mellem menneskeriget i de tre verdener og de øvrige naturriger. Den frie vilje har dybest set, når det gælder døden, en helt bestemt relation til sjælen. Ved beslutningen om død følges sjælens vilje bevidst eller ubevidst. Denne formulering rummer mange tankevækkende ideer, som de studerende ville gøre klogt i at gennemtænke. (EH e.248; EH d.238-239).

62
Frihed

(1) Lad mennesker være frie og søg ikke at påvirke dem eller at påtvinge dem dine ideer. Din fortolkning af dem og af deres behov (uanset hvor nær de måtte stå dig) er ikke nødvendigvis korrekt. Lad mennesker være frie i alle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

henseender – med den frihed du forventer og kræver for dig selv. Må jeg i al kærlighed og varsomhed foreslå at de ideer, metoder og læresætninger for den rette levevis, som synes at være rigtige for dig (og som *er* rigtige for dig) kan være helt uegnede for andre. Såfremt du påtvinger andre disse ideer, kan deres *sjæle* fjerne dem fra din indflydelse for at give dem frihed til ekspansion. (DNA1 e.245-246; DNT1 d.278-279).

(2) Du er fri, min broder. Ingen søger at holde dig i denne gruppe. Ingen søger på nogen måde at udøve autoritet over for dig. Ingen ønsker at få dig til at samarbejde, at studere eller at tjene, hvor din egen sjæl ikke tilskynder dig til at samarbejde og til at udtrykke dig selv. Men husk på, at der ingen frihed er, undtagen til at foretage et frit valg og til at tjene. Tanken om frihed kan i sig selv udgøre et fængsel. Der er ingen frie sjæle nogen steder undtagen de, som efter frit valg fængsler sig selv og finder sig selv inden for og under loven om tjeneste. Du kan forlade denne specielle gruppe, men hvis du skal vokse, så vil du uundgåeligt finde dig selv inden for en eller anden gruppe for at tjene. Du kan opgive det ansvar, som du påtog dig, da du sluttede dig til denne gruppe, men du kan ikke undvige byrden af andet ansvar. Du kan forlade denne gruppe af brødre for så vidt angår forbindelsen på det ydre plan, men du har allerede etableret forbindelser til dem, som ikke kan brydes af nogen personlighedsaktivitet eller handlingsforløb, for de er sjælsforbindelser og må på et eller andet tidspunkt anerkendes. Det er tjeneste, ansvar og gruppearbejde, som tæller og varer ved. Udsving og reaktioner, uanset hvilken personlighed, kan forsinke, men de kan ikke forhindre endelig succes.

I dit inderste væsen, fundamentalt og essentielt, er du forpligtet til tjeneste for planen et eller andet sted, på en eller anden måde, et eller andet tidspunkt. Udsving, ubeslutsomhed og din personligheds spørgsmål har ingen virkelig betydning i det lange løb og i lyset af sjælens aktivitet, men de har betydning i tid og rum, og midlertidigt med hensyn til dine gruppebrødre.

Så føl dig fri, min broder, men vær helt sikker på, at det ikke er en frihed, du kræver, fordi gruppetilknytningen trætter dig. Jo mere din sjæl griber din personlighed, des mindre vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

du være optaget af problemet med isolation og frihed. Føl dig fri, men vær sikker på, at det ikke er en frihed, du kræver, fordi den okkulte skolings vedholdende disciplin skræmmer et sind, der i grunden stadigvæk er mystisk. Jo mere din sjæl griber dig, desto mere vil dit sind vågne og følelse (i personlig forstand) træde i baggrunden. Føl dig fri, men vær sikker på, at det ikke er en frihed, du kræver, fordi følelsen af fiasko med hensyn til at organisere din tid og tvinge din personlighed til rytmisk levevis sårer din stolthed. (DNA1 e.288-289; DNT1 d.325-326).

(3) Nødvendigheden af en indre frihed, som bevares intakt, er en vigtig ting for dig, men du lærer hurtigt at frihed er en sindstilstand og ikke en betingelse for væren. (DNA1 e.310; DNT1 d.348).

(4) Den enkelte discipel, der søger indvielse, har efter moden overvejelse fuldt ud accepteret at smelte sammen med gruppen. Han opnår denne sammensmeltning ved hjælp af sin egen individuelle indsats og er (gennem hele processen) en ubetinget fri formidler, der går fremad og bliver mentalt mere inklusiv i det tempo – hurtigt eller langsomt – som han ønsker. Han bestemmer selv tid og sted uden indblanding eller hindringer fra nogen ydre instans. (DNA2 e.353).

(5) Igen og igen vil han hen ad vejen gøre oprør mod denne kontrol og falde tilbage i blændværket om sin formodede frihed. Der *er* frihed fra personlighedens herredømme. Der *er* frihed fra personligheders herredømme. Men der er aldrig frihed fra loven om tjeneste og fra det stadige samspil menneske og menneske imellem, sjæl og sjæl imellem. At stå virkelig fri er at stå i sjælens klare, uhindrede lys som i sit inderste væsen er gruppebevidsthed.

Når I derfor er plaget af uvished og uro, fordi I ønsker og kræver at vandre frit og at ingen autoritet skal påtvinges jer, se da efter at I ikke underkaster jer det blændværk, der er i ønsket om at blive befriet fra jeres gruppes indflydelse og forvis jer om, at I ikke søger en vej til at undslippe – som en sensitiv sjæl. (GLA e.48; BLV d.50).

(6) Frihed er menneskehedens fødselsret, og fri vilje er den højeste af de guddommelige egenskaber. Frihed bliver misfortolket og misbrugt af mange, på grund af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskemassernes udviklingsstadium, men den er et fundamentalt guddommeligt princip; og hvor principper er involveret, kender Hierarkiet intet kompromis. (EXH e.429; HF d.426-427).

(7) Blandt esoterikere har emnet frigørelse været genstand for drøftelser (specielt i forbindelse med østens fremstilling af vejen til virkelighed). Det mål, der holdes op for begynderen, er befrielse, frihed og frigørelse, hvilket i det store og hele er nøgleord for selve livet. Opfattelsen er, at en overgang skal finde sted fra ren selviskhed via personlig frigørelse til noget meget større og mere betydningsfuldt. Denne forestilling om frigørelse ligger bag nutidens anvendelse af ordet »frihed«, men rummer en betydning, der er langt mere vis og dyb. Frihed er for de fleste mennesker at blive fri for at være underkastet et andet menneskes overherredømme, at være fri til at kunne gøre det de ønsker, at tænke som de vil og at leve livet efter eget valg. Således bør det være, forudsat at ønsker, valg, tanker og begær ikke er baseret på selviskhed, men er viet til det bedste for helheden. Endnu forekommer dette yderst sjældent.

Frigørelse er meget mere end alt dette. Det er at være fri af alt fra fortiden, fri til at bevæge sig frem ad visse forudbestemte baner (forudbestemt af sjælen), fri til at udtrykke al den guddommelighed, det er muligt for et menneske, eller som en nation kan skænke verden. (EH e.259-260; EH d.249-250).

63
Disciplens alder

(1) Vi, som underviser, iagttager og leder menneskets esoteriske udvikling, ved, at hvis ikke der er opnået et vist mål af fusion ved 56-års alderen, så opnås det sjældent senere. Efter denne alder kan mennesket opretholde det opnåede stadium og nære sin aspiration, men den dynamiske indordning af personligheden under sjælens liv og vilje opnås sjældent efter dette tidspunkt. Når det nås før en alder af 56, da er den efterfølgende vækst og udvikling på discipelskabets

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vej en sikker mulighed. (DNA1 e.596-597; DNT1 d.658).

(2) Der findes bestemte vendepunkter i alle inkarnationer, der indeholder betingende og ofte frigørende faktorer. En betydningsfuld faktor for alle disciple kommer ved 35-årsalderen, og en anden ved 42-årsalderen. … Et nyt vendepunkt kommer altid ved 56-årsalderen. Og … (ved) 63-årsalderen kommer der (endnu) en mindre krise … (DNA2 e.533).

(3) Det 63. år i dit liv vil som i alle disciples liv blive et år med krise og enestående muligheder, og det må du se hen til, og det bør du forberede dig til. (DNA2 e.636).

(4) På det tidspunkt, hvor en discipel når 49-års alderen, bør vejen for hans livs tjeneste være tydeligt defineret. (DNA2 e.742).

(5) Det er interessant at bemærke, at indvielse ofte tages (jeg kunne sige, at den normalt tages) efter det 50. år, der kaldes en milepæl. Årsagen hertil er, at hvis disciplen kan skabe den nødvendige vedvarende kraft og den påkrævede entusiasme – med dette mener jeg dynamisk hensigt – så kan han blive betroet at arbejde med kræfter, der kan sidestilles med visdom, at stille den nødvendige ligevægt til skue, og at fortsætte på sin ydre vej med ydmyghed og varsomhed. (DNA2 e.761-762).

(6) … Vi (har) således fem krisepunkter i det enkelte menneskes liv. … Genspejlingen af denne femfoldige erfaring i ethvert individs liv sker på følgende måde i den almindeligt intelligente aspirants liv – den aspirant, der responderer på og drager fordel af nutidens civilisation og skoling:

1. Tilegnelse af det fysiske hylster. Dette finder sted mellem det fjerde og det syvende år, når sjælen, der hidtil har overskygget, tager den fysiske form i besiddelse.
2. En krise under opvæksten, hvor sjælen tilegner sig astrallegemet. Denne krise erkendes ikke af almenheden, og kun fordi der viser sig midlertidige afvigelser, opfattes den vagt af den almindelige psykolog. Denne erkender ikke årsagen, kun virkningerne.
3. En lignende krise mellem det enogtyvende og femogtyvende år, hvor mentallegemet tilegnes. Mennesket

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

skulle da begynde at respondere på egoiske indflydelser, og er der tale om et fremskredent menneske, er dette ofte tilfældet.

4. En krise mellem det femogtredivte og toogfyrretyvende år, hvor bevidst kontakt med sjælen etableres. Den trefoldige personlighed begynder da som en enhed at respondere på sjælsimpuls.
5. I de år, der er tilbage af livet skulle der mellem sjælen og dens vehikler opstå en stærkere og stærkere forbindelse, der fører til en ny krise mellem det seksoghalvtredsindstyvende og treogtresindstyvende år. Af denne krise afhænger det, om personen fremtidigt vil være til nytte, og om hvorvidt egoet vedbliver at anvende vehiklerne ind i alderdommen, eller om der sker en gradvis tilbagetrækning af den iboende entitet. (EP2 e.52-53; EP2 d.62-63).

64
At leve som en sannyasin

(1) … (Du) går ind i en fase af din livscyklus, hvor du – hvis du ønsker det – kan blive den ægte sannyasin, den, som (frigjort fra det yngre menneskes mere aktive opgaver, som det stilles over for ved begyndelsen af sin livsaktivitet) kan udnytte den opnåede erfaring, den møjsommeligt erhvervede kundskab og den visdom, som er høstet i aktiv tjeneste for Hierarkiet og menneskeheden. Du kan nu leve for andres skyld, og i vort arbejde finde belønning, interesse og kompensation for alle fortidens kampe. At tjene har længe været dit mål, for du har elsket dine medmennesker og har kæmpet for at bevare denne kærlighed til menneskeheden trods desillusionering, afsky ved den almene verdens selviskhed og en tilbøjelighed … til at føle tingenes nytteløshed og de forgæves anstrengelser ved konfrontation med den nutidige verdenskatastrofe, samt tyngden af menneskelig pessimisme. Dette må du kæmpe imod. (DNA1 e.136-137; DNT1 d.161).

(2) … Du har at gøre med sjæle og ikke med midlertidige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

former, og derfor må du være ubundet af personlighederne, idet du tjener dem, men altid lever i sjælens bevidsthed som den virkelige sannyasin. (DNA1 e.139; DNT1 d.163).

(3) Sannyasin er den, som – efter til fulde at have nydt livets oplevelser – nu vier sig til det åndelige livs værdier og til at lære andre om dem. Tænk dybt over det. (DNA1 e.204; DNT1 d.234).

(4) Begynd at leve dit liv som en sannyasin og hold ikke fast ved det fysiske plans bindinger og forhold, for hvis du gør det, vil de skuffe dig, og smerten ved at fastholde dem vil ligge som hindringer for dine fødder og du vil snuble på vejen. Gå frit, min broder, og støt dig ikke til nogen, og lad ingen støtte sig til dig i bindingens lænker. Kan du blive en ægte sannyasin og stå fast i livet alene eller kun med dine discipelbrødre, som kammerater og venner? … Skulle du blive i stand til at se livets omgivelser blive bygget op omkring dig eller at se dem styrte i grus til det rene intet med lige stor sindsro, da kan dit tjenesteområde virkelig udvides. Du vil ingen interesse have i det lille selvs anliggender. Når de mange små selv erfarer dette vil de komme til dig for at få hjælp. (DNA1 e.253-254; DNT1 d.287).

(5) Du er … en forpligtet sannyasin. Det bringer glæde, men ansvar med sig, disciplin, men opnået fremgang. En sannyasins arbejde ligger altid i den voksende erkendelses rige. Han må mere og mere blive opmærksom på, og bevidst, om ethvert skridt, han tager, og dets resultat, om ethvert motiv, som tilskynder, og dets virkning, samt om ethvert opnået mål og dets konsekvenser. Han må tydeligt forstå disciplinens frugter uden nogen form for binding til arbejdets resultater. Denne opmærksomhed må fremmes hos dig … En tilstand af forøget sensitivitet i dig selv, over for dig selv og over for andre, må stadig udvikles. En bevidst tilnærmelse til målet må fremkaldes, så du altid er bevidst om kontakt i to retninger. Så du er bevidst om det indre subjektive liv, men også om den ydre objektive verden. Du må udvikle det som en syntese og dobbelt aktivitet. Tænk dybt over det. (DNA1 e.295; DNT1 d.331-332).

(6) … Der (er) visse mennesker, som i særlig grad er kaldet til at leve en sannyasins liv, det liv, der kendetegner den, som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

– efter at have opfyldt sine forpligtelser med hensyn til studium, som familieoverhoved, som familiemenneske eller som forretningsmand – nu bliver kaldet til den livsholdning og den orientering hen imod andre formål og mål, som vi teknisk kalder mål for en sannyasin eller for den discipel, der underviser. I gamle dage, forlod et sådant menneske sit hjem og sin forretning og drog ud i verden, fulgte lysglimtet, søgte mesteren og underviste, hvor han kom frem. I dag i vor vestlige civilisation og under den gryende indflydelse af den nye tidsalder, forbliver kaldet det samme, men disciplen drager ikke ud eller forlader sine familiære forpligtelser og ignorerer sin ydre brugbarhed. Han bliver, hvor han er, og fortsætter med den ydre og fysiske opfyldelse af pligt, men i det indre finder en stor forandring og en definitiv nyorientering sted. Hans indstilling til livet og til praktiske anliggender er fundamentalt ændret. Hele hans indre livstendens bliver en *planlagt tilbagetrækning*. Han går gennem det stadium på vejen, som Patanjali henviser til i *Yoga Sutraerne*, under betegnelsen »den rette abstraktion«. Det afviger noget fra den proces, der kaldes »ubundethed«, idet denne proces eller motiverede aktivitet primært anvendes på den astral-emotionelle natur, på begærlivet, uanset, hvad disse bindinger eller begær måtte være. Tilbagetrækning er en mental aktivitet. Det er en holdning i sindet som først og fremmest påvirker hele personlighedens livsholdning. Det indebærer ikke kun begærnaturens ubundethed af det, som er velkendt, ønsket og tilegnet gennem lang tids vaner, men det indebærer også en fuldstændig omstilling af hele det lavere trefoldige menneske og en tilpasning til sjælenes verden.

Det er her, at de rette vaner og holdninger i livet til forretningsverdenen og familierelationer spiller deres rolle, og sætter en sannyasin i stand til at »fortsætte på den opadgående vej, med hjertet ubundet og frit«, mens han handler ret, gennem rette vaner og ønsker, over for alle, hvis skæbne han deler. Din sjæl opfordrer dig nu til denne vanskelige opgave. Den udgør dit livs største problem: At stå frit uanset omgivelserne. At arbejde i den subjektive verden og dog være aktiv i den ydre verden. At opnå virkelig ubundethed, og alligevel yde alle det, som tilkommer dem. (DNA1 e.313-314;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

DNT1 d.352-353).

(7) Du er en sannyasin og må som en sådan arbejde hen imod en stigende frigørelse fra bånd af enhver art, dog (og heri ligger en subtil forskel) ikke frigørelse fra omgivende betingelser og ansvar. Det, der fordres er en indre holdning af fuldstændig overgivelse til din sjæls vilje, som er Guds vilje, når det drejer sig om enkeltindivider. (DNA1 e.391; DNT1 d.433-434).

(8) Vær lykkelig. Vær lykkelig, som en sannyasin er lykkelig, han, som (gennem indre afstand fra det lille selv og forbindelse med det større selv i alle) har forladt alt, hvad der kunne hindre og hæmme hans tjeneste. Frem over tilhører du ikke dig selv eller nogen jordisk ven eller noget krav. Du tilhører menneskehedens tjenere og os. (DNA1 e.464; DNT1 d.516).

(9) Vær en sannyasin (en sannyama-udøver) – fri, alene med Gud, din sjæl og mig. Derefter arbejd og vis kærlighed. (DNA2 e.755).

65
De ældre år og tjeneste

(1) Det valg, du skal træffe, drejer sig ikke så meget om, hvilken opgave du vil arbejde med, men mere om du føler, at dit tjenestelivs udvikling har nået et så højt vandstandsmærke, at du ikke mener at kunne nå højere, eller om du stadig føler et så dybt engagement og en så stærk indre tilskyndelse, at du er i stand til at fremme og højne det åndelige liv. Det er ofte et sådant valg, disciplen står overfor, når han nærmer sig 70-års alderen … Det vanskelige ligger grundlæggende i, at begge beslutninger er rigtige. Imidlertid er det meget få, der træffer valget bevidst og på intelligent måde eller står fast ved sin beslutning. For den almindelige aspirants vedkommende er valget relativt set uden betydning, fordi tidsfaktoren på dette stadium ikke er særlig vigtig – et par år mere eller mindre har ingen betydning i den evigt virkende sjælsreaktion. Derfor er kritik uberettiget, selv om valget er at vegetere, at nøjes med det opnåede udviklingstrin og at slippe for flere vanskeligheder. Husk det.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

For den accepterede discipels vedkommende … kan valget dreje sig om mere, end først antaget. Det kan være en hjælp for dig og for alle, der senere læser disse instruktioner, at jeg kort beskriver det uundgåelige problem, som den aktive discipel har, der har nået den alder, som du nu har nået. Skal han hvile på sine laurbær … eller skal han – for at sige det bibelsk – på ny »binde sin kjortel om sig« og fortsætte med fornyet kraft og til et endnu højere udviklingstrin? Skal han manifestere den syvende bølges kraft, der kan bære ham længere op på livets strand, eller skal han lade en stærk understrøm føre sig væk fra nye bestræbelser som et almindeligt svagt menneske?

En discipel må altid bestræbe sig på at undgå inaktivitet, og i stedet arbejde hårdt, uagtet træthed (træthed efter mange leveår), uagtet tiltagende »knirken« i det menneskelige legeme og uagtet en uundgåelig tendens, der kommer efter vedvarende tjeneste og kontakt med andre.

Følgende indsats er nødvendig:

1. Han må bestræbe sig på at føre sin tjenesterytme og sin frugtbare levevis med sig, når han – fri for det fysiske legeme – står på den anden side af sløret. Der må ikke opstå nogen pause i tjenesten.
2. Han må bestræbe sig på, så vidt han kan, at bevare en kontinuitet i bevidstheden som en *aktiv* discipel, idet han ikke bør tillade, at der kommer et tomrum mellem hans nuværende spændingspunkt og det spændingspunkt, der opstår efter dødens indtræden.
3. Han må bestræbe sig på at afslutte denne livsoplevelse ved tydeligt at vise, at han *er* medlem af en ashram. Han må ikke tillade et brud i den etablerede relation, eller et ophør i den strøm af ashramisk liv, der flyder gennem ham til menneskenes verden. Denne aktivitet er, som følge af den naturlige og normale opløsning af det fysiske legeme når det ældes, ikke nogen let opgave. Det fordrer en klar koncentreret indsats, der øger den spændingstilstand, disciplen altid lever i.
4. For alle disciple i min ahsram er problemet i denne periode med verdenskrise særligt påtrængende, og det har følgende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

årsager:

a. Min ashram er den ashram, der er tættest knyttet til mesteren K.H.s ashram. Mesteren K.H., der er min mester … har fået den opgave at give oplysning til verden i en ny retning og i større udstrækning. Min ashram, der fungerer under hans inspiration, skal videregive den nye esoteriske fremstilling af sandheden. Det arbejde, jeg allerede har udført – gennem mine bøger og gennem al den undervisning, som du har forsøgt at give konkret udtryk – er at føre andre og ældre esoteriske retningers og gruppers lære ud til yderverdenen. De har ikke mere nyt at videregive. Derfor må de nu knytte sig til de kilder, som jeg repræsenterer, hvis deres ledere skal give de studerende ny og vigtig information, eller de må anvende det, jeg har givet verden, via A.A.B., og på den måde igen træde ind i den esoteriske helhed.
b. Disciple i min ashram bærer et dobbelt ansvar, idet de skal udvise stabilitet ved at *bevare deres forståelse* – om jeg så må sige. Denne stabilitet må ikke på nogen måde slækkes, når alderdommen nærmer sig, og den må ikke forsvinde i selve dødsprocessen. Mesteren for en ashram arbejder gennem en ubrudt bevidst tænkning fra en samlet gruppe af disciple. Det er ikke så meget en gruppe disciples aktive ydre tjeneste, der har den største betydning (omend den naturligvis har et vigtigt formål), som det er den kohærente, integrerede gruppes tanke, der bør være så kraftig, at den kan tilvejebringe ændringer i menneskenes bevidsthed.
c. Den særlige problematik i den nuværende verdenskrise og de vældige tilpasninger i den menneskelige bevidsthed, der er en følgevirkning af en begyndende ny kultur, civilisation og verdensreligion, kræver, at jeg giver medlemmerne af min ashram … mulighed for at bevare »sindstilstanden« intakt og fri for svækkelse i de resterende leveår, gennem opløsningsprocessen og videre frem til friheden på den anden side af sløret. Denne bevarelse af bevidst integritet er ikke nogen let

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opgave. Den fordrer forståelse og en velovervejet indsats.

Det er specielt denne indsats, jeg opfordrer dig … til at gennemføre, for konsekvenserne for dig vil fra nu af blive et meget hårdere tjenesteliv og vil resultere i, at du må udføre dine arbejdsplaner med store og intensive kraftanstrengelser. (DNA2 e.501-504).

(2) Der findes en særlig vanskelighed forbundet med den erkendelse, at der kun er relativt få år tilbage for flertallet i gruppen. Her er fire af de vanskeligheder, der kan hindre en fornuftsmæssig og lykkelig gennemførelse af den kommende overgang:

1. Den tendens, man kan have til at slappe af og indtage den holdning, at man har gjort det bedste man kan, og at det er alt, hvad der kan forventes. Dette gør, at de resterende få år simpelthen leves vanemæssigt og med de opnåede egenskaber, og det hindrer, at man går i gang med nye åndelige studier.
2. Den opfattelse, at man *har* nået sit højest opnåelige niveau i dette liv, og at man ikke kan forvente at nå højere. Dette kan være sandt set ud fra personlighedens synsvinkel, men sjælen forbliver evigt ung og stræbende og kender ikke til statiske perioder.
3. En for stærk opmærksomhed, der vokser år for år, på *aldringsprocessen* og på ulemper, fysiske symptomer og det uskønne ydre, der følger og på den nødvendige (?) tilbagetrækning. Dette er en normal og almindelig måde for det store flertal at møde sine sidste leveår på. Se til, at det ikke bliver din måde under det næste tiårs forløb.
4. Den opfattelse, at sjælen, der glæder sig over den store rigdom af indsamlet livserfaring, nu er frigjort til tjeneste. Ingen nye problemer skal løses og ingen nye discipliner skal læres. Men sådan er det ikke, for disciplen anvender alt, som han har i tjenesten for ashramen, og det i resten af sit liv.

Jeg ønsker, at I skal overveje disse punkter, for de taler om de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

valg, der venter jer, og det er jeres ret at kende til dem. (DNA2 e.637-638).

66
Den nye verdenstjenergruppe

(a) INDDELING AF MENNESKEHEDEN I GRUPPER

De, som søger at lede menneskeheden ind i den nye tidsalder, har ud fra deres synspunkt inddelt menneskeheden i fire grupper. Der er naturligvis tale om en bred generalisering, og der findes mange brobyggende grupper mellem de fire hovedgrupper. Der er:

For det første, de uvidende masser: Disse befinder sig, på grund af fattigdom, arbejdsløshed, mangelfulde skolekundskaber, sult, nød, samt manglende tid og midler til at deltage i kulturelle aktiviteter, i en tilstand af ophidselse. De er udviklet netop så meget, at de kan reagere på mental styring og forslag fra mennesker, der er en smule mere fremskredne end dem selv. De lader sig let disciplinere, påvirke, ensrette og føre ind i kollektiv aktivitet af ledere fra den ene eller anden ideologi, hvis den pågældende leder er tilstrækkelig dygtig og emotionel til at kunne appellere til det materielle begær, fædrelandskærlighed eller had mod dem, der ejer mere end dem selv. De kan styres gennem frygt, og ved at appellere emotionelt til dem kan de vækkes til handling.

Da de ikke ved bedre og lider så meget, er de lette at opildne til had og fanatisme, og på den måde udgør de i deres naivitet en af vor tids største trusler. De er kastebold for de bedre oplyste og er hjælpeløse i hænderne på dem, som søger at bruge dem til et hvilket som helst formål. De nås let ved, at der appelleres følelsesmæssigt til dem, og ved at der gives dem løfter, hvorimod ideer gør ringe indtryk på deres bevidsthed, da de endnu ikke er tilstrækkeligt udviklede til at kunne tænke selvstændigt. … Masserne kæmper og dør, drevet af provokerende taler, og de ved sjældent, hvad det egentlig drejer sig om. Deres vilkår *må* forbedres, dog ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

gennem blodsudgydelse og udnyttelse.

For det andet, den såkaldte *middelklasse*, både den højere og den lavere. De udgør størstedelen af nationerne, borgerskabet – intelligent, flittigt, kundskabstørstende, snæversynet, i det væsentlige religiøs, omend de ofte afviser religionsformerne. Den økonomiske konflikt nedbryder og lammer dem, og de er uden undtagelse det mest indflydelsesrige element i alle nationer som følge af deres evne til at læse, diskutere, tænke, give penge og tage parti. De udgør størsteparten af partitilhængere i verden, kæmper for en sag og danner store grupper, de er enten for eller imod et eller andet parti. De elsker at anerkende og vælge en leder og er rede til at dø for en sag og at bringe uendelige ofre for deres idealer, der baserer sig på de ideer, deres valgte ledere har givet dem.

Det såkaldte aristokrati inddeler jeg ikke i en gruppe for sig, da der udelukkende er tale om en klasseforskel, der i det store og hele baserer sig på arv og kapital, og de nutidige, nationale tilpasninger smelter dem hurtigt sammen med den store middelklasse. … På grund af denne nivellering, der finder sted overalt, kan det åndelige aristokrati nu træde frem – et aristokrati, der er baseret på en erkendelse af guddommelig oprindelse og mål, og som ikke kender til klasseforskel, til religionsbarrierer eller afsondrende forskelligheder. Vi beskæftiger os således med *menneskelige inddelinger* og ikke med *klasseforskelle*.

Denne anden gruppe er det mest frugtbare område, og derfra hentes de nye ledere og organisatorer. De udgør en gruppe, der står imellem verdens tænkere, de intellektuelle, og menneskemasserne. I sidste instans er de den afgørende faktor i verdens anliggender. …

På grund af deres intelligens, bedre uddannelsesmuligheder, en evne til at læse og den stærke påvirkning fra de nye propagandametoder, presse og radio, udgør de den mest magtfulde gruppe i alle nationer i verden. Det er dem, som lederne appellerer til, og det er deres hjælp og medhold, der er behov for, og som betyder succes for enhver leder. Det er dem, der har den afgørende stemme i nationale anliggender. De er i dag præget af usikkerhed, tvivl,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dybtliggende frygt og længes efter, at retfærdighed skal ske fyldest, og at en ny orden kan etableres. Frem for alt længes de efter fred, stabile økonomiske forhold og en ordnet verden. Det er de rede til at kæmpe for, og de kæmper i dag i alle partier, i alle grupper og for alle slags politiske, nationalistiske, religiøse, økonomiske og sociale idealer. Hvis de ikke kæmper bogstaveligt, i fysisk forstand, da kæmper de via ord, taler og bøger.

For det tredje, *verdens tænkere*: Her er der tale om de intelligente og højt uddannede mænd og kvinder, som fornemmer ideer og formulerer dem til idealer. Disse mennesker bruger det talte ord, skriver artikler og bøger og udnytter alle kendte metoder for at nå og uddanne almenheden og på den måde bringe middelklassen i aktivitet og derigennem vække masserne. Deres opgave og den rolle, de spiller, er af allerstørste betydning. Fra deres rækker kommer de, som til stadighed øver indflydelse på den retning, verdens anliggender tager, undertiden i god, undertiden i selvisk henseende. De spiller på det menneskelige sind, som en musiker spiller på sit instrument, og i deres hænder ligger pressens, radioens og den offentlige menings magt. Deres ansvar er uhyre stort. Nogle få, måske flere, end det må forekomme, arbejder uselvisk under inspiration af den nye æra. De har viet sig til at forbedre de menneskelige vilkår og verdens forhold, i retninger, der forekommer dem (rigtigt eller forkert) at indebære håb for fremtiden og opsving for menneskeheden. De findes i enhver regering, parti, selskab og organisation samt i enhver kirke og religiøs gruppering. De udgør i dag den mest indflydelsesrige enhed, fordi det er gennem dem, den store middelklasse kan nås, ledes og organiseres med hensyn til politiske, religiøse og sociale formål. Deres ideer og udtalelser trænger igennem til over- og middelklassen og kommer til sidst de mere fremskredne inden for de uudviklede masser for øre.

For det fjerde, *den nye gruppe af verdenstjenere*: Her er der tale om mennesker, som er ved at oprette en ny social orden i verden. De tilhører ikke noget parti eller nogen regering, som de ensidigt støtter. De accepterer alle partier, alle trosretninger og alle sociale og økonomiske organisationer, og de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

accepterer alle regeringer. De findes i alle nationer og i alle religiøse organisationer, og de er beskæftiget med at udforme en ny social orden. Fra en rent fysisk synsvinkel kæmper de hverken for det bedste i den gamle orden eller for en forbedring af verdens forhold. De indser, at de gamle kampmetoder, partitroskab og angreb, og de gamle fremgangsmåder med partipolitik helt har slået fejl, og at de midler, der hidtil har været anvendt af alle partier og grupper (kamp, voldsom sympati for en leder eller en sag, angreb på enkeltpersoner, hvis ideer eller levevis forekommer at være skadelige for menneskeheden), er forældede, da de har vist sig virkningsløse og ude af stand til at skabe den inderligt ønskede fred, økonomisk velstand og forståelse. De er optaget af den opgave at indlede den nye verdensorden ved overalt i verden – i hver nation, hovedstad og by – at danne grupperinger af mennesker, som ikke tilhører noget parti, ikke tager parti, hverken for eller imod, men hvis tankesæt er lige så tydeligt og klart, og hvis program er lige så praktisk som ethvert parti i verden i dag. De indtager det standpunkt, at mennesket er guddommeligt; deres program hviler på god vilje, fordi dette er et fundamentalt menneskeligt kendetegn. Derfor organiserer de for tiden mennesker af god vilje over hele verden, opstiller et bestemt program og skaber et fundament for alle mennesker af god vilje.

De udtaler og tror på, at deres første appel har været af en sådan beskaffenhed, at de, med hjælp fra skolede tænkere, som kan findes i den tidligere beskrevne tredje gruppe, og med fornøden finansiel hjælp til det påkrævede uddannelsesmæssige arbejde og til propaganda for god vilje, vil kunne ændre verden (udelukkende ved mennesker af god vilje) således at den nye orden – uden krig, uden at vække had mellem mennesker og uden at angribe eller tage parti for nogen sag – vil kunne etableres solidt på jorden. (EP2 e.632-637; EP2 d.596-601).

(b) HISTORISK BAGGRUND

Omkring år 1400 stod Hierarkiet af mestre over for en vanskelig situation. Hvad den anden stråles arbejde angik

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(som havde at gøre med at overføre åndelig sandhed), måtte der ske det, jeg ville kalde en fuldstændig ydre fremkomst af denne sandhed. Den første stråles aktivitet havde også afstedkommet en kraftig differentiering og krystallisering blandt verdens nationer og regeringer. Disse to forhold, stivnet ortodoksi og politiske forskelle, bestod gennem mange generationer og manifesteres stadigt. I dag har vi et lignende forhold, både på det religiøse og det politiske område. Dette gælder, hvad enten man betragter Indien eller Amerika, Kina eller Tyskland, hvad enten man studerer buddhismen og dens mange sekter, protestantismen med dens utallige stridende grupper eller de mange filosofiske retninger i orienten og i occidenten. Disse forhold er vidt udbredte, og den almene bevidsthed er utrolig varieret. Men denne tilstand markerer højdepunktet i separatismens periode og om få århundreder slutningen på denne stærke sondring i tænkningen.

Efter at have bemærket og iagttaget denne retning af evolutionen i endnu et århundrede, sammenkaldte menneskehedens ældre brødre omkring år 1500 e.Kr. til et konklave for alle afdelinger. Deres mål var at bestemme, hvorledes drivkraften til *integration*, som i høj grad er grundtonen for vor universelle orden, kunne fremskyndes, og hvilke skridt der skulle tages for at frembringe den syntese og enhed i tankens verden, som kunne muliggøre en manifestation af hensigten hos det guddommelige liv, der har skabt alt. Når enhed er opnået i tankens verden, vil den ydre verden kunne bringes til syntese og orden. Det bør her erindres, at mestrene tænker i store tidsperioder og arbejder med lange udviklingscykler. De små og midlertidige cykler, de kosmiske processers små ebbe- og flodperioder optager ikke deres opmærksomhed i første instans.

Ved dette konklave havde de tre ting at udføre:

1. At skaffe sig et så vidt overblik over den guddommelige plan som muligt og styrke deres tanker med visionen.
2. At notere, hvilke indflydelser og energier, der var til rådighed for anvendelse i den store opgave, som de havde forpligtet sig til.
3. At skole de mænd og kvinder, som dengang var aspiranter

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

på prøve, disciple og indviede, således at de til sin tid kunne have en tilfredsstillende skare af medhjælpere, som de kunne forlade sig på i de kommende århundreder.

De havde to problemer i forbindelse med disse aspiranter:

1. De måtte tage stilling til en utilstrækkelig bevidsthedskontinuitet hos selv de mest fremskredne disciple, en utilstrækkelighed, som endog nu manifesteres selv hos indviede.
2. Mestrene fandt, at disciplenes tænkeevne og hjerne var påfaldende ufølsomme over for de højere kontakter, og dette er en tilstand, som stadig råder. Disciplene havde dengang som nu aspiration, et ønske om at tjene menneskeheden, havde hengivenhed og nu og da en relativ god mental udrustning, men den telepatiske sensitivitet, den instinktive respons på Hierarkiets vibration, og den frigørelse fra den lavere psykisme, som er nødvendige forudsætninger for koncentreret intelligent arbejde, manglede aldeles. For den sags skyld er det sørgeligt nok det samme nu. Den telepatiske sensitivitet er afgjort ved at øges som et resultat af tilstandene i verden og udviklingens retning, og dette er (for dem, der arbejder på de indre plan) et meget opmuntrende tegn, men kærlighed til de psykiske fænomener og manglende evne til at skelne mellem vibrationerne fra arbejdere af forskellig grad inden for Hierarkiet udgør vedvarende en stor hindring for arbejdet.

Planen. I kunne her med rette spørge: Hvad er denne plan? Når jeg taler om planen, mener jeg ikke noget så generelt som evolutionsplanen eller den plan for menneskeheden, som vi noget intetsigende kalder sjælsudviklingen. Disse to aspekter af systemet for vor planet tages for givet og er kun metoder, processer og midler til at nå bestemte mål. Den plan, som vi fornemmer nu, og for hvilken mestrene stadig arbejder, kunne defineres som følger: – Den gælder frembringelse af en subjektiv syntese i menneskeheden og af en telepatisk vekselvirkning, som til slut vil eliminere tiden. Den vil stille alle tidligere opnåelser og kundskaber til rådighed for ethvert

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneske, den vil åbenbare for mennesket den sande betydning af hans tænkeevne og hjerne, samt gøre ham til herre over denne udrustning og således gøre ham allestedsnærværende samt til sidst åbne døren til alvidenhed.

Denne næste udvikling af planen vil i mennesket frembringe en forståelse – intelligent og samvirkende – af den guddommelige hensigt, for hvilken den ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren har skønnet det klogt at underkaste sig inkarnation. Tro ikke, at jeg kan berette om planen, således som den virkelig er. Det er ikke muligt for nogen under den tredje indvielse at få et glimt af den endsige forstå den. Udviklingen af den mekanisme, hvorigennem en discipel kan være *i kontakt* med dem, som er ansvarlige for udarbejdelsen af planerne, og den evne til at fatte (og ikke kun vagt fornemme) det lille aspekt af helheden, som er det umiddelbart forestående skridt fremad, og med hvilket samarbejde er muligt, er det, der kan opnås af alle disciple og burde ses som målet for alle aspiranter. Derfor kan alle, med undtagelse af disciple på prøve, som endnu ikke er tilstrækkeligt stabile i deres anstrengelser, stræbe efter at opnå kontinuitet i bevidstheden og efter at opvække det indre lys, som – når det ses og anvendes intelligent – vil kunne tjene til at åbenbare andre aspekter af planen og især det aspekt, som den indre oplyste er modtagelig over for og på en værdifuld måde kan tjene.

Målsætningen for al skoling, som er blevet givet gennem de seneste 400 år, har været at udvirke dette, og af denne kendsgerning kan I se den umådelige tålmodighed, som menneskehedens vidende besidder. De arbejder langsomt, velovervejet og fri for enhver følelse af hastværk mod deres mål, men – og heri ligger det umiddelbart interessante om det, jeg har at meddele – de har begrænset tid til rådighed. Dette er baseret på cyklernes lov og har at gøre med aktiviteten i visse gunstige perioder som nødvendigvis er tidsbegrænsede. …

Menneskehedens tjenere, som var forsamlede ved det konklave, jeg nævnte, iagttog forudseende den kommende Vandbærer-tidsalder med dens særprægede energier og fantastiske muligheder. De lagde mærke til dem og forsøgte at forberede mennesket til denne periode, som skulle vare i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

omkring 2.500 år, og som, hvis den blev udnyttet på bedste måde, kunne bevirke menneskehedens forening på en bevidst og intelligent måde og således kunne manifestere det, jeg foretrækker at kalde et »videnskabeligt broderskab« i modsætning til den sentimentale klang, som udtrykket broderskab i så stor udstrækning har i dag.

Det stod ved den tid klart for dem, at det ville blive nødvendigt at gøre to ting, inden de indkommende kræfter i Vandbærerens tidsalder kunne anvendes på fordelagtig måde. For det første måtte menneskehedens bevidsthed hæves til det mentale plan; bevidstheden måtte udvides, så den ikke kun omfattede den emotionelle og følelsesbetonede verden, men også intellektets verden. Menneskets tænkeevne måtte aktiveres i stor udstrækning, og hele niveauet for den menneskelige intelligens måtte hæves. Det var for det andet nødvendigt, at der blev gjort noget for at nedbryde separatismens, isolationens og fordommenes skranker, som adskilte menneskene, og som menneskehedens tjenere forudså ville ske i tiltagende grad. For hver ny cyklus blev menneskene mere og mere optaget af deres eget selv – tilfredshed og afsondrethed samt racestolthed. Resultatet af dette ville uundgåeligt føre til at uddybe kløfter og skabe verdensomfattende barrierer nationerne imellem og racerne imellem.

Denne beslutning af Hierarkiets medlemmer til hurtigere at opøve menneskets mentale evner og ved arbejdet for enhed at gå i retning af syntese bragte dem til en afgørelse, som indbefattede dannelsen af gruppeenheder. Det tilvejebragte fremkomsten af de grupper af arbejdere og tænkere, som ved deres aktiviteter i så stor udstrækning har styret og formet vor verden i de sidste tre eller fire århundreder. Vi har derfor begyndelsen, dateret fra dette konklave, til et definitivt og særligt gruppearbejde ad klart definerede linjer, hvor hver gruppe repræsenterer en eller anden speciel fremstilling af sandheden og et eller andet aspekt af kundskab om virkeligheden.

Disse grupper falder generelt set i fire hovedafdelinger: den kulturelle, den politiske, den religiøse og den videnskabelige. I nyere tid er tre andre grupper trådt tydeligt frem, såsom den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

filosofiske, den psykologiske og den finansielle gruppe. Filosoffer har der naturligvis altid været iblandt os, men de har for det meste været isolerede individer, der grundlagde skoler, som kendetegnedes ved partisk holdning og separatisme. Nu findes der ingen fremtrædende skikkelser som i tidligere tider, men i stedet findes grupper, der repræsenterer visse ideer. Det er af største betydning at erkende, at det arbejde, som disse syv grupper af tænkere udfører, er en del af Hierarkiets program, bestemt til at frembringe en vis situation, til at tilvejebringe visse forberedende betingelser og til at spille en bestemt rolle i verdensevolutionen, hvad angår menneskeheden.

Under indflydelse af de forskellige stråler, som aktiviseredes cyklisk, fremtrådte små grupper af mennesker, som spillede deres rolle i *gruppeform*, og forsvandt igen ofte uvidende om deres indre syntese og om deres medarbejdere. Som det kan ses ved ethvert intelligent historisk tilbageblik, fremstår det klart, hvilket arbejde de gjorde for menneskeheden, og hvilket bidrag de gav til menneskehedens lysende fremskridt. Jeg kan ikke afse tid til at berette om denne række af grupper, der hver og en yder et specielt bidrag, eller efterspore det arbejde, de udførte, eller de subjektive impulser ud fra hvilke de arbejdede. Jeg kan kun antyde deres bestræbelsers tendens og overlade det til en eller anden oplyst historiker at aftegne den gyldne tråd i deres åndelige arbejde med at hæve menneskehedens mentale niveau, bringe mennesket *i forbindelse* med den verden, hvori det levede og åbne dets øjne ikke alene for materiens og formens natur, men også for dets eget væsens skjulte dybder. Gennem deres aktiviteter har vi nu en menneskehed med nære relationer, omend endnu ikke forenet, samt en menneskehed karakteriseret ved tre ting:

1. Bemærkelsesværdige indbyrdes forbindelser og en kommunikation, som betjener sig af radio, presse, moderne transportmidler, telefon og telegraf.
2. En omfattende filantropisk virksomhed og udvikling af ansvarsfølelse for næsten, noget som var helt ukendt år 1500. Bevægelser som Røde Kors, uddannelsesfonde,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hospitaler og de nuværende økonomiske hjælpeforanstaltninger, som findes i alle lande, er de ydre manifestationer.

3. En opdeling af hele menneskeheden, bevidst eller ubevidst, i to grundlæggende grupper: for det første den gruppe, som står for den gamle opfattelse, og som er reaktionær og separatistisk. Den repræsenterer separatistisk nationalisme, grænser, trældom og servil lydighed; den er et eksempel på religiøs sekterisme og er afhængig af autoritet. Den er modstander af alle fornyelser og fremskridt. For det andet den gruppe, som har en vision om en forenet verden, hvori kærlighed til Gud betyder kærlighed til næsten, og hvor de motiver, som ligger til grund for alle religiøse, politiske og pædagogiske aktiviteter, karakteriseres af en verdensbevidsthed og bestræbelser for velfærd for alle og ikke kun for en del.

Den enhed, hvortil fremadskuende mennesker higer, indbefatter ikke forsømmelse af nogen del, men den indbefatter omsorg og fremme af enhver del, således at den kan bidrage til helhedens vel. Den indbefatter for eksempel det rette styre og den rette udvikling af enhver national enhed, således at den på fyldestgørende måde kan opfylde sine internationale pligter og derved indgå i et verdensomfattende broderskab af nationer. Dette begreb indbefatter dog ikke dannelsen af en verdensstat, men det indbefatter udviklingen af en universel offentlig bevidsthed, som erkender helhedens enhed og således frembringer beslutning om at virke efter mottoet »én for alle, og alle for én«. Kun på denne måde kan der tilvejebringes en international syntese, som karakteriseres af politisk og national uselviskhed. Denne universelle bevidsthedstilstand vil ikke nødvendigvis komme til at indbefatte grundlæggelsen af en universal- eller verdensreligion. Det kræver blot erkendelsen af, at alle formuleringer af sandhed og af tro kun er ufuldstændige i tid og rum og midlertidigt tilpasset tidsperiodens og menneskehedens indstilling og forhold.

De, der foretrækker en eller anden speciel tilnærmelse til sandheden, vil ikke desto mindre komme frem til den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

erkendelse, at andre tilnærmelsesmetoder, andre udtryksmåder og terminologier og andre måder at definere guddommen på kan være lige så rigtige og udgøre aspekter af en sandhed, som er større og mere omfattende, end menneskers nuværende udrustning kan fatte og udtrykke. Selv de store kan kun svagt sanse virkeligheden, og selv om de er mere bevidst om dybere bagved liggende hensigter, end deres disciple er, så kan selv de ikke se det endelige mål. De er også i deres undervisning tvunget til at anvende sådanne intetsigende udtryk som den absolutte virkelighed og endelige virkeliggørelse.

Derfor har gruppe efter gruppe gennem de sidste tre århundreder vist sig og har spillet deres rolle, og i dag høster vi frugten af deres indsats. Inden for den kulturelle gruppe finder vi for eksempel digterne i den elizabethanske tid, og Tysklands og den victorianske tids musikere. Ligeledes har vi grupper af kunstnere, der har givet os de berømte skoler, som er Europas stolthed. To berømte grupper, den ene kulturel og den anden politisk, spillede også deres roller, idet den ene frembragte renæssancen, og den anden udløste den franske revolution. Virkningerne af deres arbejde mærkes stadig, for den nyere humanistiske bevægelse med dens betoning på fortiden, som fuldbyrdes i nutiden, og dens søgen efter årsagerne til menneskets udrustning i tidligere tendenser, fører tilbage til renæssancen. Revolution og beslutsomhed til at kæmpe for menneskets guddommelige rettigheder har fået sin begyndende indflydelse og sin første impuls i den franske revolution. Oprør, dannelse af politiske partier, den klassekamp som er så voldsom i dag og splittelsen i hvert land i stridende politiske grupper, selv om de altid er sporadiske, er blevet almindeligt forekommende i de seneste to hundrede år.

Alt dette er resultater af den gruppeaktivitet, som mestrene påbegyndte. Menneskene er vokset igennem dette og har lært at tænke, og skønt de måske tænker forkert og indleder skæbnesvangre eksperimenter, er det endelige gode uundgåeligt. Midlertidige ubehageligheder, forbigående depressioner, krig og blodsudgydelse, fattigdom og ufuldkommenheder kan drive den tankeløse til den dybeste pessimisme. Men de, som véd, og som fornemmer Hierarkiets styrende hånd, er vidende om, at menneskehedens hjerte er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sundt, og at der ud af det nuværende kaos – og måske for en stor del på grund af det – vil træde mennesker frem, som er kompetente til at klare situationen og er egnede til at tage opgaven om forening og syntese op. Denne periode er okkult blevet kaldt »tiden for genopbygning af det, som blev brudt ned ved syndefaldet«. Den tid er kommet, hvor de adskilte dele igen kan forenes, og helheden igen stå sammen i sin tidligere fuldkommenhed.

De religiøse grupper har ligeledes været mange – så mange, at en opremsning af dem er et håbløst foretagende. Der er de grupper af katolske mystikere, som er vestens højdepunkt; der er også lutheranere, kalvinister og metodister, pilgrimsfædre – disse barske og alvorlige mennesker – huguenotter og de mähriske martyrer samt nu om dage de tusindtallige sekter inden for hver gruppe. Alle har de tjent deres formål og har ført mennesket til oprør og bort fra at acceptere autoritet. De har gennem deres kraft som enestående forbilleder ført mennesket frem til det stadium, hvor det kan tænke selv. De stod for frihed og for den individuelle ret til at vide.

Disse senere grupper har stort set handlet under indflydelse af den sjette og anden stråle. Den kulturelle gruppe fremtrådte under den fjerde stråle, mens den første stråle har drevet de politiske aktiviteter frem, der har frembragt så store forandringer i mange lande. Ved impulser fra femte og tredje stråle er der opstået grupper af videnskabsmænd, som arbejder med de kræfter og energier, der udgør det guddommelige liv. De arbejder med Guds ydre klædning, de søger udefra og indefter og viser mennesket dets essentielle enhed med alt, som er skabt, og dets indre og vitale slægtskab med alle former for liv. Deres antal i hver gruppe er legio og forholdsvis uden betydning. Det er gruppen og det indbyrdes arbejde, som tæller. Det er interessant at iagttage, at den indre enhed er særlig mærkbar i den videnskabelige gruppe, for dens medlemmer er bemærkelsesværdig fri for sekterisme og selvisk konkurrence. Dette kan ikke siges om de politiske og religiøse grupper.

I forhold til de mange nationer og de utallige mennesker på jorden er disse grupper i deres forskellige opdelinger kun få i antal. Deres medlemmer, deres bidrag til den menneskelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

udtryksevnes vækst og deres plads i planen kan meget let efterspores. Det, der skal lægges vægt på, er, at de alle er blevet motiveret fra livets indre subjektive side; de er trådt frem ved en guddommelig tilskyndelse for at udføre en bestemt opgave; disse grupper har under det første stadium alle været sammensat af disciple og indviede af lavere grader; de er alle skridt for skridt subjektivt blevet ledet af deres egne sjæle, som på deres side bevidst har samarbejdet med Hierarkiet af vidende. Dette har været tilfældet, selv om det enkelte menneske har været ganske uvidende om sin plads i gruppen og om denne gruppes guddommelige mission. Husk også, *at der ikke har været en eneste fejlslagning*, skønt den enkelte heller ikke har kunnet se fremgang. Disse arbejderes kendetegn er, at de arbejder for efterverdenen. At nogle, der har fulgt dem, svigtede, og at nogle, der har responderet på dette arbejde, ikke har været tro mod idealet, er en ulykkelig sandhed, men den første gruppe har samlet gennemført opgaven. Dette ophæver så sandelig pessimismen og beviser den subjektive aktivitets vældige kraft.

De tre grupper, som jeg tidligere har henvist til, kræver en kommentar. Deres arbejde er på en mærkelig måde anderledes end de andre gruppers, og deres medlemmer rekrutteres fra alle strålegrupperne, selv om medlemmerne fra den tredje gruppe (finansmændenes) for det meste findes på den syvende stråle, den ceremonielle organisations stråle. Grupperne træder frem i denne rækkefølge: filosoffer, psykologer og finansmænd.

Gruppen af filosoffer af nyere dato formår allerede på magtfuld måde at forme tænkningen, medens de asiatiske landes gamle filosofiske skoler netop er begyndt at influere vestens ideer. Menneskets tankekraft udvikles gennem analyse, korrelation og syntese, og den abstrakte tænkning kan derved forenes med den konkrete. Gennem denne gruppes arbejde føres menneskets særlige sensitivitet med dets tre iøjnefaldende egenskaber, instinkt, intellekt og intuition, frem til en tilstand af intelligent samordning. Instinkt relaterer mennesket med dyreverdenen, intellektet forener det med sine medmennesker, mens intuitionen åbenbarer det guddommelige liv for det. Alle disse tre begreber er emner for filosofisk

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forskning, for filosoffernes tema er virkelighedens natur og midlerne til at opnå viden.

De to nyeste grupper er psykologerne, som arbejder ud fra den delfiske forskrift »menneske, kend dig selv« samt finansmændene, som er vogtere af de midler, ved hvis hjælp mennesket lever på det fysiske plan. Disse to grupper tilkendegiver nødvendigvis og til trods for tilsyneladende modsætninger og forskelle en større syntese i deres grundlæggende aspekter end nogen af de øvrige. Den ene gruppe befatter sig med menneskeheden, med forskellige typer af mennesker, med den mekanisme, som anvendes, med menneskets drifter, kendetegn og med hensigten – synlig eller skjult – med dets tilværelse. Den anden gruppe kontrollerer og styrer de midler, som det behøver for at eksistere, idet den kontrollerer alt, som kan forvandles til energi, og udøver diktatorisk ledelse over alle typer af samfærdsel, handel og valuta. Den behersker den mangfoldighed af ting, som nutidens menneske betragter som væsentlige for dets liv. Som jeg tidligere har sagt, er penge intet andet end krystalliseret energi eller vitalitet, dvs. det den østerlandske studerende kalder pranaenergi. Penge er en konkretisering af æterisk kraft. De er derfor en ydre manifestation af vital energi, og denne energiform står under den finansielle gruppes styring. Denne er den sidst tilkomne gruppe, og dens opgave (og det bør man huske) er nøje planlagt af Hierarkiet. Den fremkalder virkninger på jorden, som er meget vidtrækkende.

Nu da århundreder er forløbet siden konklavet i det sekstende århundrede, har disse ydre grupper spillet deres rolle og ydet en meget bemærkelsesværdig tjeneste. De opnåede resultater har nået et stadium, hvor de er internationalt virksomme, og deres indflydelse er ikke begrænset til én nation eller race. Hierarkiet står nu over for en anden situation, som kræver omhyggelig behandling, idet det må forene og samle de forskellige strømme af influerende energi og de forskellige tankestrømninger, som gruppernes arbejde siden år 1500 har frembragt. Hierarkiet må nu også udligne visse af de virkninger, som tenderer mod yderligere differentiering, hvilket er en uundgåelig tendens, når kraft bringes i kontakt med den materielle verden. Indledende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

impulser har i sig kraften til både godt og ondt. Så længe formen forbliver af sekundær og relativ minimal betydning, kalder vi den god. Da er det ideen og ikke dens udtryk, der kontrollerer. Efterhånden som tiden går, og tankeenergien påvirker materien og mindre vidtskuende mennesker griber denne særlige energitype eller vitaliseres af den, da begynder det onde at gøre sin nærværelse gældende. Dette viser sig til sidst som selviskhed, separatisme, stolthed og de kendetegn, som har frembragt så megen skade i verden. (WM e.401-413; HM d.414-426).

(c) DEN NYE VERDENSTJENERGRUPPES FØDSEL

(1) … Vi (passerer) nu gennem et overgangsstadium med kaos og tvivl, med oprør og følgelig tilsyneladende tøjlesløshed. De videnskabelige metoder – forskning og analyse, sammenligning og følgeslutning – er blevet tilpasset den religiøse tro. Religionernes historie, doktrinernes grundlag, ideernes udspring samt væksten af Guds-begrebet underkastes forskning og studium. Dette fører til mange diskussioner; til forkastelse af gamle etablerede begreber, hvad angår Gud, sjælen, mennesket og dets skæbne. … Ud af dette virvar af ideer, teorier, spekulationer, religioner, kirker, kulter, sekter og organisationer fremstår der to hovedlinjer i tankegangen – den ene dømt til endeligt at forsvinde, den anden til at forstærkes og vokse til den på sin side giver liv til den (for os) højeste formulering af sandhed, som vil være tilstrækkelig, for den næste tidsalder, og som vil føre mennesket frem til en af templets høje tinder og til indvielsens bjerg. Disse to hovedlinjer er:

1. De, som ser tilbage i tiden, og som hænger fast ved gamle metoder, gamle teologier og reaktionære afvisende måder, når sandhed søges. Disse mennesker anerkender autoritet, hvad enten det er en profet, en bibel eller en teologi. De foretrækker lydighed mod en påtvunget autoritet frem for selvpålagt ledelse af en indre oplyst sjæl. De hører til en kirkes og en regerings tilhængere, og de udmærker sig ved ren hengivenhed og kærlighed, men de vægrer sig mod at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

erkende den guddommelige intelligens, de er begavet med. Deres hengivenhed, deres kærlighed til Gud, deres strenge men vildledte samvittighed og deres intolerance giver udseende af, at de er hengivne, men de er forblindede af deres egen hengivenhed, og deres udvikling sinkes af deres fanatisme. De tilhører for det meste den ældre generation, og håbet for dem ligger i deres hengivenhed og i den kendsgerning, at selve udviklingen vil føre dem fremad og ind i den anden gruppe.

Denne første gruppe har fået betroet arbejdet med at tilvejebringe krystallisation, hvilket vil resultere i en fuldstændig ødelæggelse af den gamle form. De har fået den opgave at definere de gamle sandheder, således at menneskehedens tænkning kan blive klarere, at uvæsentligt og væsentligt kan erkendes som det, det er, og at grundlæggende ideer fremsættes som kontrast til dogmernes formulering. Det, der er grundlæggende, vil da kunne ses, og de sekundære og betydningsløse trosretninger derfor afvises, for kun det fundamentale vil være af værdi i den kommende tidsalder.

2. Den anden gruppe består endnu kun af en meget lille minoritet, men den vokser stadig. Det er den indre gruppe, der består af dem, der elsker Gud, de intellektuelle mystikere, de, der har reel kundskab om virkeligheden, og som ikke tilhører nogen religion eller organisation, men som betragter sig selv som medlemmer af den universelle kirke og som »hinandens medlemmer«. De kommer fra enhver nation, enhver race og ethvert folk. Alle hudfarver er repræsenteret såvel som alle åndsretninger, dog taler de samme sprog, lærer efter de samme symboler, betræder den samme vej, har forkastet samme uvæsentligheder og er nået frem til samme kerne af væsentligt trosgrundlag. De genkender hinanden; de har lige stor hengivenhed for åndelige ledere af alle racer, og de anvender hinandens bibler med lige stor frihed. De former den nye verdens subjektive baggrund. De udgør den kommende verdensreligions åndelige kerne; de er det forenende princip, som til slut vil frelse verden.

I fortiden har vi haft verdensfrelsere – gudesønner – som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

har forkyndt et budskab for verden og dermed forøget lyset blandt menneskene. Nu ved tidens fylde og gennem evolutionen kommer der en gruppe frem, som måske vil bringe frelse til verden, og som – eftersom den legemliggør gruppens ideer og viser gruppens natur og i lille målestok manifesterer den sande betydning af Kristi legeme og giver verden et billede af den sande natur af en åndelig organisme – vil stimulere og give energi til menneskers tanker og sjæle, således at den nye tidsalder vil blive indledt ved en udstrømning af kærlighed, kundskab og harmoni fra Gud selv.

Religioner er i fortiden blevet grundlagt af en stor sjæl, af en avatar eller af en fremstående åndelig personlighed; for dem alle gælder, at deres liv, ord og lære har sat sit præg på racen og er blevet bevaret gennem mange århundreder. Hvilken virkning vil et budskab fra en gruppeavatar få? Hvilken styrke vil arbejdet have, når det er en gruppe af Guds-kendere, som udfører det, idet de forkynder sandheden og subjektivt er forbundet i den store opgave at frelse verden? Hvilken virkning vil den mission have, der udføres af en gruppe af verdensfrelsere, ikke som Kristus-skikkelser, men som til en vis grad kendere af Gud, idet de kompletterer hinandens bestræbelser, forstærker hinandens budskab og udgør en organisme, hvorigennem den åndelige energi og det åndelige livs princip kan gøre sin nærværelse gældende i verden?

En sådan gruppe eksisterer allerede med medlemmer i alle lande. Relativt set er de få, og der er langt imellem dem, men deres antal øges stadig, og deres budskab vil i stadig højere grad blive hørt. De er i besiddelse af den konstruktive ånd; de er opbyggere af den nye tidsalder; de har fået overdraget den opgave at bevare sandhedens ånd og nyorganisere menneskenes tanker, således at menneskehedens tænkning kommer under kontrol og bringes i den meditative og reflekterende tilstand, som gør det muligt at opfatte næste udviklingstrin for guddommelighed. (WM e.327-330; HM d.341-344).

(2) For omtrent sytten år siden (omkring år 1916) mødtes

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mestrene og tog en meget vigtig beslutning. Akkurat som det var blevet besluttet ved det tidligere konklave (år 1500) at udvælge – fra den ufuldkomne menneskemasse – grupper, som arbejdede inden for forskellige områder, og som skulle have til opgave at hæve menneskeheden og udvide dens bevidsthed, så var det nu hensigtsmæssigt at udvælge – fra de mange grupper – én gruppe, som skulle bestå (ligesom Hierarkiet) af mennesker af alle racer og af alle typer og retninger. (WM e.413; HM d.426).

(3) Når det er således, at der i den nuværende verdenssituation i det skjulte og uden menneskenes vidende er ved at dannes en gruppe af mystikere, som udmærker sig ved kundskab, vision og evne til at arbejde på de mentale plan, så skal det også bemærkes, at denne gruppe ikke kun begrænser sig til at bestå af strengt religiøse typer. Mænd og kvinder inden for ethvert område for menneskeligt virke findes i denne gruppe, inklusive videnskabsmænd og filosoffer. (WM e.331; HM d.345).

(4) Kunne vi … se det på samme måde som dem på de indre plan, og hvis vi ville være i stand til at drage sammenligning mellem menneskehedens »lys,« som det er i dag, og som det var for to- eller trehundrede år siden, ville vi erkende, at der er blevet gjort enestående fremskridt. Dette bevidnes af, at tilsynekomsten af en række »betingende sjæle«, under navnet den nye gruppe af verdenstjenere, har været en kendsgerning siden 1925. (EP2 e.261; EP2 d.257).

(d) ORGANISERING AF DEN NYE VERDENSTJENERGRUPPE

(1) Vi har ofte talt om den integrerende gruppe af vidende, som er begyndt at virke på jorden. De findes spredt over jorden, men er sammenholdt af et indre åndeligt bånd og ikke af nogen ydre organisation. (WM e.398; HM d.411).

(2) Det er en gruppe, der ikke har nogen ydre organisation, intet hovedkvarter, ingen offentlighed og intet gruppenavn. Den består af lydige arbejdere og tjenere af ORDET – lydige mod deres egne sjæle og mod gruppens behov. Alle sande tjenere overalt tilhører derfor denne gruppe, enten deres tjeneste ligger inden for det kulturelle, politiske,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

videnskabelige, religiøse, filosofiske, psykologiske eller finansielle område. De udgør en del af den indre gruppe og af verdens mystikere, som arbejder for menneskeheden, hvad enten de ved det eller ej. De vil som sådanne blive genkendt af andre medlemmer af gruppen, når de tilfældigt får kontakt med hinanden ud over hele verden. (WM e.414; HM d.426-427).

(3) Væksten af gruppen og af dens ideer vil være langsom og sikker. Gruppen findes allerede. Den skal ikke først dannes og organiseres; derfor har ingen af jer nødig at føle noget ansvar eller at organisere nogen aktivitet, som tilsigter at lokke de disciple, som har valgt at arbejde subjektivt, frem i offentligheden. Sådanne metoder godtages ikke af menneskehedens ældre brødre, og de arbejder heller ikke selv på den måde.

Enhver af jer må gøre op med sig selv, om I går ind for den nye indstilling, for den nye holdning til arbejdet og for den subjektive metode. Beslut én gang for alle, om I foretrækker at arbejde på den gamle ydre ambitiøse måde ved at opbygge og tilvejebringe en organisation og således frembringe hele den mekanisme, som følger med en sådan arbejdsmetode. Husk, at der stadig findes et stort behov for sådanne grupper, og at de er nyttige. Den nye tidsalder er endnu ikke her, og de små må ikke forlades og udsættes for de nye kræfter og heller ikke berøves det barnekammer, hvor de naturligt hører hjemme.

Hvis den nye måde at arbejde på tiltaler jer, sørg da for, at personligheden underordnes, at meditation indtager en yderst vigtig plads i livet, at sensitivitet over for det subjektive område opøves, og at alle nødvendige ydre aktiviteter styres indefra og udad. Undgå en ren mystisk introspektion eller den modsatte yderlighed, en overbetonet organiserende ånd. Husk, at et liv i sand okkult meditation uundgåeligt vil fremkalde ydre hændelser, men at disse objektive resultater frembringes af en indre vækst og ikke gennem ydre aktivitet. Et gammelt helligt skrift udtrykker denne sandhed med følgende ord:

> »Når solen går ind i det tjenende menneskes bolig, erstattes arbejdets vej med livets vej. Da vokser livets

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

træ, indtil dets grene beskytter alle menneskesønner. Bygningen af templet ophører, og stenene bæres ikke længere frem. De voksende træer kan ses; bygningerne forsvinder. Lad solen vandre til sin bestemte plads, og vie eders opmærksomhed i denne tid og generation til vækstens rødder.«

Her og dér vil der dukke små grupper op, hvis medlemmer responderer på den nye tone, og hvis indtræden i verdensgruppen vil blive iagttaget af en eller flere arbejdende disciple. Men disse sidste organiserer ikke grupperne; grupperne udvikler sig, når et menneske her og et andet menneske dér vågner til ny vision eller kommer i inkarnation for at indtage pladsen i arbejdet med at indføre den nye tid. Disse grupper vil ikke udvise en separatistisk holdning; de vil ikke kende til personlig eller gruppeambition; de vil erkende deres enhed med alt, som eksisterer, og de vil fremstå for verden som eksempler på ren levevis, konstruktiv opbygning, skabende aktivitet, der er underordnet den generelle hensigt, skønhed og inklusivitet. Under integrationens tidlige stadier kunne de måske bedst beskrives med ordene venlighed og samarbejdsvillighed. De er ikke interesserede i dogmer eller doktriner og har ingen kendingsord. Deres mest fremtrædende kendetegn er, at den enkelte og gruppen er fri af den kritiske ånd. Denne ikke-kritiske ånd kommer ikke af en manglende evne til at kunne se fejl eller en svigtende evne til at kunne leve op til en idé; falskhed, urenhed og svaghed vil blive erkendt for det, det er, men når det bemærkes, tjener det til at vække kærlig hjælpsomhed.

Lidt efter lidt vil disse grupper komme til at lære hinanden at kende og vil træffes på bestemte tider og steder. De vil komme til fælles konferencer uden noget ønske om at påvirke hinanden og uden tanke på indbyrdes talmæssig styrke; de vil ikke udvise nogen ambition for at øge deres rækker. Hvorledes skulle de kunne gøre det, når de alle ved, at de er medlemmer af den ene verdensgruppe?

Den undervisning, de formidler, har ikke karakter af doktriner, og de ønsker ikke at fremstå som lærde. De mødes kun for at diskutere metoder til at yde hjælp i verden og til at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

danne en platform, der er så universel og opbygget af så grundlæggende sandheder, at den kan tjene alle de forskellige metoder og gavne de mange terminologier. De vil bestræbe sig på at benytte sig af hinandens udtryk og at gøre sig fortrolige med hinandens måde at nærme sig virkeligheden og symbolikken på.

Lidt efter lidt vil også hver gruppes specielle bidrag og tone blive erkendt, og hvor der findes behov for netop en speciel indfaldsvinkel og en speciel tone eller fortolkningsmetode i en hvilken som helst del af verden, vil der opstå en umiddelbar og forenet impuls, der vil lette det arbejde, som denne specielle gruppe kan udrette på stedet.

Disse grupper, som har den ene subjektive gruppe af bevidst levende sjæle bag sig, vil være alt for optaget af tjeneste og interesse for verden til at spilde tid på noget, der er uvæsentligt. Når de mødes, vil de ikke have tid til at beskæftige sig med gruppers navne og insignier eller ordenstegn og de tekniske detaljer, som broderskaber anvender. Verdens behov og muligheder, og den hurtige udvikling af menneskehedens bevidsthed og dens indvielse i de åndelige virkeligheder vil komme til at optage deres opmærksomhed så stærkt, at de ikke vil have nogen interesse i almindelige arrangementer på det fysiske plan, og de vil heller ikke lægge vægt på deres egen personlige vækst. De vil være helt klar over, at en respons på verdens nød ved at tjene og ved et liv i fokuseret meditation vil fremme denne vækst. De retter ikke øjnene mod sig selv, mod deres egne gode egenskaber eller mod deres individuelle resultater. (WM e.425-427; HM d.437-440).

(4) Et kendetegn på den nye gruppe af verdenstjenere og vidende er, at der ikke findes en ydre organisation, der holder dem sammen; *de holdes sammen af en indre tankestruktur* og ved hjælp af en telepatisk indbyrdes forbindelse. De store, som vi alle søger at tjene, er på denne måde forbundet og kan – ved det mindste behov og med det ringeste kraftopbud – komme *i forbindelse* med hinanden. De er alle afstemt efter en bestemt vibration. (TEL e.1; TEL d.12).

(5) Den ydre organisation er af betydning i det omfang, som den fører til en klog og dygtig anvendelse af den gunstige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lejlighed og penge, men organisationen er igen blot et middel til et mål. Det lader sig ikke gøre at organisere den nye gruppe af verdenstjenere. De må for stedse forblive uorganiserede og fri for klassificering og frit stillet til at arbejde, som hver især finder det formålstjenligt. Det er organisationen af de tilgængelige ressourcer, vi henviser til, således at planen kan fremmes, idealerne blive praktisk anvendelige, og arbejdet blive intelligent gennemført. (EP2 e.667; EP2 d.627-628).

(e) DEN NYE VERDENSTJENERGRUPPES KENDETEGN

(1) I verden af i dag har der vist sig en anden stor betydningsfuld krise. Jeg henviser ikke til den nuværende verdenssituation, men til den menneskelige bevidstheds tilstand. Tænkeevnen er nået frem til at kunne fungere fuldt ud, og personligheder er koordinerede. Menneskets tre aspekter er ved at være sammensmeltet, og fra Hierarkiet af adepter er en yderligere gruppering eller præcipitation blevet mulig. Uden nogen eksoterisk organisation, hverken ceremoniel eller iklædt ydre form, er en gruppe af mænd og kvinder ved at integreres på det fysiske plan – roligt, vedvarende og magtfuldt – som i sidste instans vil erstatte den tidligere hierarkiske bestræbelse. De vil afløse alle kirker, alle grupper og alle organisationer, og vil til sidst udgøre den gruppe af udvalgte sjæle, der vil komme til at styre og lede verden.

De kommer fra enhver nation, men de samles og udvælges ikke af det overvågende Hierarki eller af nogen mester, men ved styrken i deres respons på den åndelige mulighed, strøm og tone. De kommer fra enhver gruppe, kirke og parti og vil derfor blive sande repræsentanter. De gør ikke dette, fordi de drives af egen ambition og egne stolte planer, men udelukkende ved uselviskheden i deres tjeneste. De når toppen inden for ethvert område af menneskelig kundskab, ikke ved højlydt at udråbe egne ideer, opdagelser og teorier, men fordi de er så altomfattende i deres syn og så langt i deres fortolkning af sandhed, at de opfatter Guds hånd bag alle begivenheder, hans præg på alle former og hans tone, der lyder gennem enhver kommunikationskanal mellem den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

subjektive virkelighed og den objektive ydre form. De tilhører alle racer; de taler alle sprog; de omfatter alle religioner, alle videnskaber og alle filosofier. Deres egenskaber er syntese, inklusivitet, intellektualitet og forfinet mental udvikling. De vedkender sig ingen tro undtagen broderskabets tro, baseret på det ene liv. De anerkender ingen autoritet undtagen deres egen sjæls og ingen mester undtagen den gruppe, de søger at tjene samt menneskeheden, som de elsker højt. De har ikke bygget en barriere op omkring sig, men styres af vidtstrakt tolerance, sund fornuft og sans for proportion. De ser med åbne øjne på menneskenes verden og erkender dem, som de kan opløfte, og over for hvilke de kan stå, ligesom de store, idet de opløfter, underviser og hjælper. De genkender deres ligemænd og kender hinanden, når de mødes og står skulder ved skulder med deres medarbejdere i arbejdet for at frelse menneskeheden. Det spiller ingen rolle, om deres terminologi er forskellig, om deres fortolkninger af symboler og skrifter varierer, eller om deres ord er få eller mange. De ser deres gruppemedlemmer inden for alle områder – politik, videnskab, religion og økonomi – og giver dem et genkendelsens tegn og en broders hånd. De erkender ligeledes dem, som er kommet længere på udviklingsstigen og hilser dem velkomne som lærere, samt forsøger at lære det af dem, som de er så ivrige efter at formidle. (WM e.399-401; HM d.413-414).

(2) Medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe arbejder, selvom de ikke mentalt erkender det …, ikke desto mindre »under impression«, som det kaldes. Deres vigtigste opgave og den pligt, hvortil deres sjæl kalder dem, er at bevare en indre sensitivitet. Dette gør de i de fleste tilfælde, og … deres levende interesse i arbejdet (gør) dem målrettet og de går helt op i deres opgave. Derfor bliver alle personlighedsreaktioner underordnet det foreliggende arbejde, og det lavere menneske udgør ingen hindringer for en impression. (DNA1 e.159; DNT1 d.184).

(3) … Den nye verdenstjenergruppe … består (i dag) af to typer mennesker:

1. De som er bevidst om planen, som er udsat for og sensitive

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

over for hierarkiske indtryk og optaget af opgaven at få den ønskede gruppefusion bragt i stand. Disse er de viede verdenstjenere, som er fri for ethvert anstrøg af separatisme, er opfyldt af kærlighed til alle mennesker, og ivrige efter at udbrede forstående god vilje. De svarer til det »viede kærlige hjerte« …

2. En lille minoritet som er udgået fra den nye verdenstjenergruppe og som kan (i ethvert land) virke i gruppeformation hvis de vil, og derved forårsage den fusion som den nye verdenstjenergruppe arbejder for og som spændingspunktet i menneskeheden og i Hierarkiet prædisponerer og har forberedt menneskers hjerter på. For dem er det en enestående lejlighed og et stort ansvar, fordi de kender planen, er i kontakt med de lærere som vejleder fra det indre plan, og er sensitive over for de højere indtryk. De svarer til de oplyste punkter og derfor til »det oplyste sind« … (EXH e.96-97; HF d.103).

(4) Den nye verdenstjenergruppe er ikke en ny organisation som er ved at blive dannet i verden. Det er helt enkelt en løs sammenknytning af alle mennesker med konstruktive fredsmål og god vilje, der fremhæver nødvendigheden af at etablere de rette menneskelige relationer før en varig fred kan opnås. Denne gruppe blander sig på ingen måde i menneskers loyalitet og troskab. Det er et netværk af mennesker som alle søger at udtrykke *kristusånden* og som er fri for had og hævnfølelser. Denne gruppes opfordring til verden er at opgive al antagonisme og antipati, alt had og alle racestridigheder, og forsøge at leve som én familie, ét liv, og én menneskehed.

Den nye verdenstjenergruppe har den overbevisning, at den nye verdensorden kan etableres på jorden ved hjælp af den gode vilje. (EXH e.205-206; HF d.207-208).

(5) Den nye gruppe af verdenstjeneres styrke beror på tre faktorer:

1. Denne gruppe indtager en midterposition mellem masserne og det indre subjektive verdensstyre.
2. Dens medlemmer (hvis jeg kan anvende et så

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

utilstrækkeligt ord) kommer fra alle klasser – aristokratiet, intelligentsiaen, den højere og lavere middelklasse, og den højerestående del af proletariatet. …

3. Medlemmerne er indbyrdes nært forbundet og i stadig kontakt og forbindelse med hinanden gennem fælles mål, den samme klare fremgangsmåde og god vilje. (EP2 e.638-639; EP2 d.601).

(6) At tage parti, kamp for eller imod, eller partiånd kendetegner menneskers moderne verden. Sådanne aktiviteter, der fører til separatisme, afsondring og strid har den nye gruppe af verdenstjenere ikke tid til eller interesse for. De går ind for holdninger, der til sidst vil skabe et tredje parti, fri for politisk og religiøst had. Den nye verdenstjenergruppes medlemmer er endnu ukendte, ubemærkede og forholdsvis magtesløse med hensyn til afgørende at påvirke verdens tænkning. Udviser de imidlertid handledygtighed, og holder de fast ved principperne om harmonisk samarbejde, kan det i løbet af ganske få år vise sig, at gruppen virkelig har magt og indflydelse.

Arbejdet kan da gå ind i sin anden fase og få afgørende indflydelse. Dette vil dog kun være muligt, såfremt de, som har denne fremsynethed, sætter alt ind og ofrer tid og penge på at gennemføre det. Denne gruppe vil stå mellem den udnyttede og den udnyttende, den krigeriske og pacifisten, masserne og lederne, uden at vælge side, uden at vise partiånd, uden at anstifte politisk eller religiøs uro og uden at nære had hverken mod enkeltpersoner, nationer eller racer. De vil stå som fortolkere af rette menneskelige relationer, for menneskehedens grundlæggende enhed, for *praktiseret* broderskab, for virkelig harmløshed i tale og skrift og for den indre syntese, der anerkender den enkeltes værdi og samtidig gruppearbejdets betydning. Udbredelse af disse ideer og principperne om god vilje vil skabe denne tredje gruppe i verden.

I løbet af få år vil den offentlige mening, hvis arbejdet gennemføres efter disse retningslinjer, blive tvunget til at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

anerkende denne bevægelses kraft til at skabe fred, international forståelse og gensidig god vilje. (EP2 e.675; EP2 d.634-635).

(f) KRAV FØR MEDLEMSSKAB

(1) Gruppens medlemmer kendes kun af menneskehedens ældre brødre, og der føres ikke noget navneregister. Der findes kun tre hovedkrav:

1. Et vist mål af forening mellem sjælen og dens mekanisme er væsentligt, og den indre trefoldighed – sjæl-tænkeevne-hjerne – der sædvanligvis slumrer hos flertallet, må være i samklang og aktiv.
2. Hjernen må være telepatisk sensitiv og må efter ønske kunne anvendes i to retninger. Den må være vågen over for sjælenes verden så vel som over for menneskenes verden.
3. Der må også findes en evne til abstrakt tænkning eller syntese. Dette vil sætte mennesket i stand til at slå bro over racemæssige og religiøse kløfter. Når denne evne er til stede, findes der også en sikker tro på livets kontinuitet og korrelation med livet efter døden.

For at sammenfatte situationen, skal det bemærkes, at grupperne i fortiden har stået for visse aspekter af sandheden og har påvist visse strålers kendetegn, medens den nye gruppe vil udtrykke alle aspekterne og har medlemmer på alle stråler. Flertallet af dem, der arbejder i de mange grupper, har ført visse detaljer af planen videre og har givet deres energiandel til menneskehedens fremadstræben, men de har for størstedelens vedkommende gjort dette uden nogen virkelig forståelse af, hvad de udrettede, og uden nogen virkelig opfattelse af den legeme-sjæl forbindelse, der fører til virkeligt intelligent arbejde, hvis vi undtager nogle få fremtrædende mystikere, som fx mester Eckhart. Hovedsagelig har det været grupper af personligheder med den antydning af genialitet, som peger på en vis kontakt med

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sjælen. Den gruppe, som nu er ved at blive dannet, er sammensat af dem, som er bevidst om sjælens kendsgerning og har etableret en sjælsforbindelse, som er virkelig og vedvarende; de ser ganske enkelt på tænkeevnen, følelserne og legemets natur som en udrustning, hvorved menneskelige kontakter kan etableres, og deres opgave, som de forstår den, er at blive ført fremad ved hjælp af denne udrustning og at handle under sjælens ledelse. De er derfor levende sjæle, som arbejder gennem deres personligheder, og er ikke personligheder, som tilskyndes af tilfældige sjælsimpulser.

Medlemmerne i de mange grupper var alle noget ensidige, og deres begavelser lå inden for et eller andet bestemt område. De opviste evnen til at skrive som en Shakespeare, at male som en da Vinci, at frembringe musikalske mesterværker som en Beethoven eller at tilvejebringe forandringer i verden som en Napoleon. Men den nye type af en gruppearbejder er et helstøbt menneske med evne til at gøre næsten hvad som helst, som det sætter sig for, men med en grundlæggende impuls til at arbejde på mentale plan mere end på det fysiske plan. Det er derfor til nytte for Hierarkiet, da det kan anvendes på mangfoldige måder, idet dets fleksibilitet, erfaring og dets stabile kontakt kan underordnes gruppens krav.

Den sande repræsentant for denne nye gruppetype vil naturligvis endnu i mange årtier ikke komme til syne. Han vil være en sand Vandbærer med universel forståelse, stærk sensitivitet, et fint organiseret mentalt redskab, en astral udrustning, som hovedsagelig er modtagelig for de højere åndelige vibrationer, et kraftfuldt og kontrolleret energilegeme og et sundt fysisk legeme, om end ikke robust i ordets sædvanlige betydning. (WM e.414-416; HM d.427-429).

(2) I spørger mig: Hvad afholder et menneske fra at blive medlem af en sådan gruppe? Jeg vil stærkt betone, at kun fire ting hindrer det i at tilslutte sig.

For det første: en ikke-koordineret personlighed. Dermed menes en uskolet tænkeevne og et svagt intellekt.

For det andet: en følelse af separatisme, af adskillelse og af at stå isoleret og af at være anderledes end sine

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

medmennesker.
For det tredje: at være bundet af en tro. Ligegyldigt hvor god en fremstilling af troen det end måtte være, så vil den uundgåeligt frembringe afsondring. Dette udelukker nogle personer.
For det fjerde: stolthed og ambition.

I spørger atter: Hvorledes skal man kvalificere sig? Reglerne er enkle, og der er tre af dem. For det første, lær at udøve harmløshed; derefter, begær intet for dit eget selv, og for det tredje, se i alle efter tegn på det guddommelige. Tre enkle regler, men meget svære at opfylde.

Bag denne gruppe af mystikere, som indbefatter tænkere inden for ethvert område for menneskelig tænkning (lad mig gentage ordet *tænkere*) og for menneskelig kundskab, står Hierarkiet af mestre; mellem disse to grupper findes en gruppe lærere, af hvilke jeg er én. Disse virker som formidlere og som overførere af energi. Lad mig gentage og bede jer være opmærksomme på, at den gruppe, som langsomt er ved at blive dannet, samles fra enhver tænkelig gruppe af tænkende og intelligente mennesker. Endnu findes der ikke mange (såkaldte) okkultister blandt dem, hvilket muligvis vil undre nogen. Dette skyldes, at okkultister kun er få i antal i forhold til menneskeheden som helhed, og det skyldes også deres tendens til at være sekteriske, afvisende og selvretfærdige. Uselviske og humanitære arbejdere findes i gruppen; der findes politiske ledere og økonomer samt videnskabsmænd fra verdens laboratorier; der findes tillige gejstlige og religiøse tilhængere fra alle verdensreligionerne samt praktiske mystikere og nogle få okkultister. Den sande okkultist er sjælden. (WM e.430-431; HM d.442-443).

(3) Denne store åndelige gruppering af tjenere er kun ganske løst sammenkædet på det fysiske plan. På astralplanet er sammenkædningen stærkere, og den er baseret på kærlighed til menneskeheden. På mentalplanet finder den vigtigste sammenkædning sted set ud fra de tre verdener som helhed. Det vil derfor være indlysende, at der må være foregået visse udviklingsprocesser i det enkelte menneske, førend det bevidst kan blive et velfungerende medlem af den nye gruppe

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af verdenstjenere, som er den hovedgruppe, der i vor tid afgjort arbejder under loven om gruppefremskridt.

1. Dets hjertecenter må være vakt, og det må vise sig så udadvendt i dets »optræden«, at hjertet hurtigt bliver forbundet med i det mindste otte andre menneskers hjertecenter. Grupper på ni vakte aspiranter kan da okkult set absorberes i den planetariske Logos' hjertecenter. Igennem dette kan hans liv strømme, og gruppemedlemmerne kan bidrage med deres energimængde til de livsstrømme, der cirkulerer gennem hans legeme. Ovennævnte oplysning er kun af interesse for dem, der er åndeligt vakt, og vil kun betyde lidt eller intet for dem, der endnu sover.
2. Hovedcentret må også være ved at vågne, og evnen til »at holde tanken vedvarende i lyset« må være nogenlunde udviklet.
3. Visse former for skabende aktivitet må ligeledes være til stede, og den tjenende må være aktiv inden for visse humanitære, kunstneriske, litterære, filosofiske eller videnskabelige retninger.

Alt dette forudsætter personlighedens integration og koordinering og yderligere den magnetiske tiltrækningskraft, der på den ene eller anden måde kendetegner alle disciple. På denne måde vil der ud fra et esoterisk synspunkt findes visse store energitriangler i den enkelte, og følgelig i tiltagende grad i menneskeheden. (EP2 e.197-198; EP2 d.197-198).

(4) Et menneskes politiske og religiøse tilknytning kan være nok så stærk og kalde på dets ægte loyalitet, uden at den behøver at forhindre det i at udgøre en aktiv del af den nye gruppe af verdenstjenere. Tilknytningen behøver ikke afholde det fra at være aktiv på den gode viljes side i verden eller være en hindring for den åndelige sensitivitet, der gør det modtagelig for højere, indre, åndelige indtryk.

Det åndelige Hierarkis tjenere og verdensdisciple kan findes i enhver nation; de er loyale over for den pågældende nations ideologi eller politiske tendens i tankeretning eller styreform; medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

omfatter alle politiske retninger og anerkender alle tænkelige religioners autoritet. Mænd og kvinder af god vilje kan findes i alle grupper uden hensyn til ideologi, overbevisning eller tro. Hierarkiet søger ikke sine medarbejdere inden for én tankeretning, politisk overbevisning eller national regering. De finder dem overalt og samarbejder med alle. Dette har jeg ofte nævnt, og alligevel synes I, at det er vanskeligt at forstå, eftersom mange af jer er overbeviste om, at jeres tro og jeres specielle sandhedserkendelse uden tvivl er den bedste og mest sande. Det kan være tilfældet for jer, men behøver ikke at være det for jeres broder, som har en anden overbevisning og tilhører en anden nation og religion. (EP2 e.739-740; EP2 d.692).

(g) MEDLEMSSKAB

(1) Den nye gruppe af verdenstjenere består af mennesker, der kommer fra alle interesseområder, hvoraf den organiserede religion blot er én. Det kan være videnskabsmænd, der intensivt tilbageviser det ikke beviste, men som alligevel skænker alt, hvad de besidder af videnskabelig kunnen til tjeneste for menneskeheden – hver enkelt på sit specielle videnskabelige område. Det kan være mennesker, som står højt på den finansielle rangliste, og som betragter penge som en forpligtelse, der skal forvaltes viseligt i tjeneste for andre, til trods for at den mystiske eller okkulte terminologi intet betyder for dem. Det kan være undervisere, der er optaget af, hvordan den vise viden er formuleret, og af at opnå en encyklopædisk forståelse af den indhøstede visdom gennem tiderne, hvilket de altsammen søger at anvende i undervisningen, for at gøre den yngre generation egnet til at leve smukt, konstruktivt og skabende. Det kan være gejstlige og religiøse ledere (inden for en af verdensreligionerne), der ikke er bundet eller hindret af formen. Lysets ånd er i dem, og de elsker deres medmennesker på en intelligent måde. Alle disse mennesker kan, når de er medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere, ikke undgå at være reflekterende tænkere og have skabende målsætninger. De vil være virkeligt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

intelligente og har kombineret deres intelligens med en *tiltagende* næstekærlighed.

Disse mænd og kvinder har en dobbelt relation: til resten af menneskeheden, som de søger at tjene, og til Hierarkiet via en af ashramerne – en ashram, der er kilden til deres inspiration og til deres bestræbelser efter at tænke og arbejde skabende.

De accepterede disciple i dette gruppearbejde står i bevidst forbindelse med begge planetariske centre (menneskeheden og Hierarkiet), og deres skabende tænkning betinger i stor udstrækning gruppen. Mange i denne gruppe er vidende om deres relation til menneskeheden og om deres planlagte tjeneste, men er helt uvidende om den usynlige kilde til deres inspiration. Det betyder imidlertid ikke noget, for såfremt deres motiv er rent, deres intelligens er skarp og deres meditative evne fyldestgørende, så modtager de inspiration og udvikler intuition i alle tilfælde. Det er de mennesker i den nye gruppe af verdenstjenere, som kan meditere, og som gør det, der er de virkelige formidlere af den relation, der eksisterer mellem Hierarki og menneskehed. En sådan relation har naturligvis altid eksisteret, og der har altid været mange mystikere og enkelte okkultister, der har tjent som kanaler for relationer, men i dag er det en hel gruppe, der er organiseret, og for første gang i historien er opgaven at lægge lige stor vægt på invokation og evokation …

Den nye gruppe af verdenstjenere er sammensat af vidt forskellige mænd og kvinder; de kommer fra alle nationer, har mange forskellige synspunkter og mange forskellige professioner og ideologier. Denne gruppe er således langt mere repræsentativ for menneskeheden nu end nogensinde før og har langt større indflydelse.

Når arbejdet med invokationen i stigende grad udvikler sig …, vil det være klogt at gøre offentligheden på verdensplan opmærksom på eksistensen af den nye gruppe af verdenstjenere.

… Den nye gruppe af verdenstjenere består af følgende grupper:

1. Indviede og disciple, der er vidende om, at de er en del af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

den store hvide loge.
2. Aspiranter og mindre disciple, der er knyttet til Hierarkiet, men som normalt ikke besidder den bevidsthedskontinuitet, der senere vil komme.
3. De mennesker, som befinder sig på prøvestadiets vej, og som endnu ikke har tilknytning til Hierarkiet. De er imidlertid genstand for hierarkisk impression og er accepteret til at tjene deres medmennesker.
4. Et stigende antal mennesker, som responderer på den nye gruppe af verdenstjeneres idealisme og hensigt, og som meget snart vil slutte sig til gruppen.

Hovedkravet er *meditation,* men – som I véd – ikke nødvendigvis den form for meditation, som okkulte skoler og kirker anvender. Medlemsskab i gruppen kræver endvidere, at mennesket har udviklet en reflektiv ånd inden for en gren af den menneskelige forståelse. Der kræves endvidere en evne til at være agtpågivende over for og kunne fokusere på det, der kan tjene menneskeheden, samt en medlidende opfattelse af menneskelige behov. Den ikke-bevidst tænkende mand eller kvinde eller alle, der udelukkende er optaget af forretningsanliggender, af politiske eller familiemæssige bånd, kan ikke blive en del af den nye gruppe af verdenstjenere, fordi gruppen kræver at opmærksomheden i en vis udstrækning rettes udad. Dette krav kan regelmæssig meditation hurtigt bidrage til at opfylde. (DNA2 e.202-205).

(2) Medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere står for følgende idealer:

1. De tror på en indre verdensstyrelse og på en evolutionsplan, der udvikler sig. De kan se tegn derpå ned gennem tiderne. Det kan ikke undgås, at de giver udtryk for betydningen af denne indre verdensstyrelse og for det planetariske Hierarki på forskellig måde. At de betragter det hele fra deres egen traditions og skolings særlige synsvinkel er også uundgåeligt, men uden betydning. Det, der har betydning, er, at de er i kontakt med det energicenter, der forsøger at lede menneskelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

anliggender; de kender nogle enkeltheder i den nuværende plan og sætter al deres energi ind på at fremme den.

2. De kultiverer til stadighed en international ånd af god vilje, og det sætter de al deres stræben ind på. De undgår alle meningsforskelle, da de mener, de opstår på grund af det beskedne udviklingsstadium, som menneskeheden har nået, og de er overbevist om, at en ændring til det bedre er på vej. De lægger vægt på fælles stræben og søger at forklare offentligheden, at de nuværende anstrengelser i verden tager sigte på at bringe verden ind på nye veje og fremkalde nye og bedre idealer i menneskenes sind.
3. De søger også at formidle den kendsgerning, at de mange nationale, religiøse og sociale eksperimenter blot er metoder til ekspansion og til at lære de nødvendige lektier. De søger at henlede opmærksomheden på, at dette vil få en dobbelt virkning. For det første vil det vise nytten af de tankeretninger og de deraf følgende metoder, der efterhånden vil befri menneskeheden for dens nuværende begrænsninger og trængsler. Disse eksperimenter er ikke spildt arbejde. De har absolut mening og formål. For det andet vil det vise, hvilke metoder og fremgangsmåder inden for regering såvel som inden for religion, der er uønskede, fordi de spreder hadets virus, fremkalder klasse- og raceforskel og følgelig er skadelige for forståelse, international god vilje og åndelig solidaritet i verden.

Der findes i dag intet tænkende menneske i fremstående stilling, som ikke i sine store øjeblikke påskønner nødvendigheden af verdensfred, international orden og religiøs forståelse – hvilket altsammen i sidste instans fører til økonomisk stabilitet. (EP2 e.658-659; EP2 d.619-621).

(3) Hierarkiet af åndelige ledere har opstillet følgende regler for medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere og for mennesker af god vilje:

1. De må tilstræbe at opnå fredelige relationer og harmonisk indvillige i, såvel som samarbejde med den regering eller stat, som de skylder troskab og loyalitet. Dette betyder ikke at skulle godkende alle politiske principper og alle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

aktiviteter, som disse regeringer står for, men det betyder at afholde sig fra alt det, der kan forårsage vanskeligheder. Der vil altid være spillerum for megen konstruktiv aktivitet inden for ethvert politisk system og regering, og det er disse konstruktive fredelige initiativer, som de stores og menneskehedens tjenere vil rette opmærksomheden imod.

2. De må afstå fra al indblanding i politiske eller religiøse gruppers anliggender.
3. De må tilstræbe at give udtryk for *praktisk* god vilje i de omgivelser, hvor deres skæbne nu har ført dem hen.
4. De må stræbe efter harmløshed i tale og i livets forhold, til deres familie, samfund, nation eller gruppe af nationer. Dette vil sige en konsekvent ikke-angrebspolitik. Ingen leder, nation eller race må angribes eller smædes.

Dette er et forhold, der har praktisk betydning, og som ikke er helt let at virkeliggøre. Det skaber grundlaget for den hurtige dannelse og definitive tilblivelse af den nye gruppe af verdenstjenere og for ud over verden at finde frem til mennesker af god vilje, hvor som helst de findes, og derefter organisere dem. Det åndelige Hierarki kan ikke samarbejde med mennesker, hvis tunge er kritisk, hvis ideer og holdninger er separatistiske, og som er meget fanatiske i deres meninger og kommentarer. Dette er en kendsgerning. Jeg søger at få jer til at skole jer selv til at handle på den rette måde og begynde med jeres eget liv og det, I personligt giver udtryk for i verden. (EP2 e.747-748; EP2 d.699-700).

(h) GRUPPESYMBOLET

Gruppen er og vil blive holdt helt subjektiv. Dens medlemmer er telepatisk forbundne, eller de erkender hinanden gennem kvaliteten af det arbejde, de udfører i den ydre verden og ved inklusiviteten i den tone, de udsender. Gruppen inspireres oppefra af medlemmernes sjæle og af de store, og den stimuleres til aktivitet af menneskehedens behov. Gruppen er sammensat af levende bevidste sjæle, som arbejder gennem koordinerede personligheder. Dens symbol er en gylden triangel, som indeslutter et ligearmet kors med en diamant på

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

trianglens spids. Dette symbol er aldrig nogen sinde blevet afbildet i form. Det lyser over hovedet på alle dem, som er i gruppen og kan ikke ses af andre (end ikke af en clairvoyant) undtagen af et gruppemedlem, og det kun, hvis hans genkendelse – af hensyn til arbejdet – behøver stimulering. Gruppens motto er *Den Enes Herlighed*.

Mere kan jeg ikke fortælle jer nu, men dette vil give jer en idé om den virkelige beskaffenhed af det arbejde, som foregår. Det kan tjene som en spore til nye anstrengelser for alle dem, der arbejder med at udruste sig til uselvisk tjeneste. (WM e.431; HM d.443-444).

(i) FORENING AF MENNESKER AF GOD VILJE

(1) Denne ånd af god vilje er til stede i millioner af mennesker, og den fremkalder ansvarsfølelse. Det er det første tegn på, at mennesket er guddommeligt. Det er denne stadigt voksende gode vilje, den nye gruppe af verdenstjenere regner med, og som de har til hensigt at udnytte. Den findes hos medlemmerne i alle grupper, der går ind for forbedring af forholdene i verden, og de udgør en uudnyttet kraft, der endnu aldrig er blevet organiseret til et hele, idet den loyalitet og stræben, det enkelte menneske af god vilje besidder, hidtil blev givet til dets organisation eller dets eget projekt. Den nye gruppe af verdenstjenere agter ikke at blande sig i denne loyalitet eller at hindre en eventuel aktivitet, men vil samle alle disse mennesker i et organiseret hele uden at danne en ny organisation eller føre nogle af dem ind på et sidespor, bort fra deres hidtidige arbejde.

Den nye gruppe af verdenstjenere er allerede en aktivt fungerende gruppe. Alle mænd og kvinder, i alle lande og i begge hemisfærer, som søger at slå bro over kløfterne mellem mennesker, at vække broderskabsfølelse, at nære sansen for det indbyrdes slægtskab, og som ikke kender til racemæssige, nationale eller religiøse barrierer, er medlem af den nye gruppe af verdenstjenere, selvom de aldrig har hørt den omtalt på denne måde.

… Medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere er ikke en gruppe upraktiske mystikere. De ved nøje, hvad de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

søger at udrette, og deres planer er udarbejdet således, at de – uden at forstyrre en bestående situation – kan finde frem til mennesker af god vilje over hele verden og bringe dem i forbindelse med hinanden. Deres fælles krav er, at disse mennesker af god vilje skal stå sammen i fuld forståelse og på den måde udgøre en langsomt voksende gruppe, hvis interesse gælder menneskeheden og ikke først og fremmest deres egne umiddelbare omgivelser. Den større interesse vil imidlertid ikke afholde dem fra at være gode borgere i det land, som deres skæbne har ført dem til. De vil rette sig efter og acceptere den situation, de befinder sig i, men vil (i den givne situation og under den givne regering eller religiøse orden) arbejde for god vilje, for nedbrydning af barrierer og for verdensfred. De vil undgå alle angreb på eksisterende regeringer og personligheder; de vil overholde lovene i det land, hvor de skal leve, og de vil opdyrke en ikke-hadets ånd, udnytte enhver lejlighed til at betone broderskab mellem nationerne, enhed i tro og indbyrdes økonomisk afhængighed og tillid. De vil bestræbe sig på ikke at sige noget eller handle på en måde, der kan skabe separatisme og avle uvilje.

Dette er i store træk det, der styrer mennesker af god vilje, som søger at samarbejde i den opgave, der skal udføres af den nye gruppe af verdenstjenere. Efterhånden som de lærer effektivt samarbejde og opnår stabilitet i de rette forhold til deres medmennesker, indgår de successivt i den nye gruppes rækker, ikke ved en formel tilslutningsproces, da en sådan ikke eksisterer (der er ingen formel organisation), men gennem udvikling af de fornødne kvaliteter og karakteregenskaber. Det vil være nyttigt her at gentage, *at den nye gruppe af verdenstjenere ikke er en organisation*. Den har intet hovedsæde, blot tjenesteenheder over hele verden; den har ingen præsident eller fortegnelse over funktionærer; den har i alle lande kun tjenere, hvis opgave ganske enkelt er at finde frem til mennesker af god vilje. Det er deres uafviselige opgave. Disse mennesker af god vilje skal findes og skoles i læren om ikke-separatisme og undervises i samarbejdsprincipper og i det, der kendetegner den nye sociale orden. Den går ud på, på ny at skabe en subjektiv koordinering, der fører til afgjorte ændringer gennem den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vægt, der lægges på verdensopinionen som er baseret på god vilje og ikke kender hverken nationale, racemæssige eller religiøse skel. År efter år burde der arbejdes meget aktivt og læren om universel god vilje udbredes, således at god vilje fra at være en skøn følelse vil ændres til, at god vilje i hverdagen anvendes i handling i alle lande over hele verden. …

Den næste opgave, den nye gruppe af verdenstjenere vil hellige sig, vil være at fjerne frygten i verden. Dette er muligt og vil ske, når mænd og kvinder af god vilje vågner op og bliver klar over, hvor megen god vilje der er i hvert land. Der er millioner af mennesker af god vilje i verden; antallet har været stigende som følge af verdenskrigens frygtelige lidelser, men da de følte sig isolerede og ensomme, har de været afmægtige og har fundet det hele nytteløst. De har følt sig isoleret, og uden betydning. Som enkeltpersoner er det tilfældet. Som del af en stor verdensbevægelse med åndelig baggrund og som udtryk for menneskets iboende guddommelighed er det ikke tilfældet. Den gode viljes samlede kraft, der hidtil ikke har været sat i system, vil vise sig at være uimodståelig. (EP2 e.642-645; EP2 d.605-608).

(2) Løseligt knyttet til hinanden ved gensidig forståelse og med samme mål virker medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe som her beskrevet, uanset om de er bevidste eller ikke-bevidste om hinanden eller gruppen. De findes og arbejder aktivt i alle lande. Igennem dem findes der til stadighed flere mennesker af god vilje. Deres navne og adresser noteres og samles på forsendelseslister. Deres muligheder, på hvilket område det end måtte være, for at tjene deres medmennesker vil også blive noteret og anvendt om ønsket. På denne måde er det muligt gennem mennesker af god vilje at fremme og i alle lande at udvikle den gode viljes princip, som med tiden kan komme til praktisk anvendelse. Disse mennesker vil i hver nation udgøre en ny gruppe af praktisk tænkende mennesker, som ikke vil være en trussel for nogen regering, og som heller ikke vil modarbejde den bestående orden. De vil kaste sig ind i disse bevægelser og påtage sig aktiviteter, der på ingen måde nærer had, udvikler fjendskab eller forårsager skel mellem deres medmennesker.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Mod en sådan gruppe kan ingen regering eller kirke have indvendinger. (EP2 e.648; EP2 d.610).

(j) VERDENSTJENERGRUPPENS MISSION

(1) Denne gruppe har en bestemt mission, og visse kendsgerninger om den kan fremstilles på følgende måde:

Det er først og fremmest et forsøg på at frembringe en ydre manifestation af Hierarkiet på det fysiske plan eller en lille fungerende kopi af denne væsentlige subjektive gruppe. Alle dens medlemmer lever i fysiske legemer, men skal arbejde helt subjektivt og skal således anvende deres indre sensitive redskaber og intuition. Gruppen må være sammensat af mænd og kvinder fra alle nationer og i alle aldre, men alle skal være åndeligt orienterede, alle skal tjene bevidst, alle skal være mentalt polariserede og vågne, og alle skal udvise inklusivitet.

En af de væsentligste betingelser, som pålægges gruppens medlemmer, er, at de må være villige til at arbejde uden anerkendelse og på subjektive niveauer. De skal arbejde bag kulisserne, som de store gør. Dens medlemmer skal derfor være fri for ethvert spor af ambition og fra al stolthed over race eller præstation. De skal også være sensitivt vågne over for deres medmennesker og deres tanker og de omgivelser, som de betinges af.

… Denne gruppe tillægger ordet »åndelig« en vidtrækkende betydning; medlemmerne har den opfattelse, at det betyder en altomfattende bestræbelse efter bedre menneskelige forhold samt højnelse og forståelse; de har tillige den opfattelse, at det betyder tolerance, internationalt fællesskab, virkeliggjort som syntese, religiøs inklusivitet og alle de tankestrømninger, som vedrører menneskets esoteriske udvikling.

Det er derfor en gruppe uden terminologi og uden nogen form for bibel; den har hverken nogen trosbekendelse eller nogen dogmatiske formuleringer af sandheden. Den motiverende impuls hos hver og én er kærlighed til Gud, som ytrer sig som kærlighed til næsten. Gruppen kender broderskabets sande betydning uden raceadskillelser. Den lever et liv i villig tjeneste, som ydes med uselviskhed og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

uden noget forbehold. (WM e.413-414; HM d.426-427).

(2) … Information om den nye gruppe af verdenstjenere blev sendt ud, og den blev udbredt vidt omkring ved hjælp af folderen med titlen: *De næste tre år*. Dette var et signal til forankringen – om jeg så må sige – af den nye gruppe af verdenstjenere på det fysiske plan. Disse verdenstjenere er nu aktivt til stede. Gruppen integreres langsomt og gør langsomt sin indflydelse gældende i det primære arbejde med at oplyse og udvikle den offentlige mening – det eneste effektive arbejdsredskab, og af langt større styrke og virkelig værdi end nogen lovgivning eller betoning af autoritet.

Denne gruppes integration er årsag til, at der i verden bygges den »bro af sjæle og tjenere«, som vil muliggøre sammensmeltningen af det indre subjektive Hierarki af sjæle og menneskehedens ydre verden. Det vil resultere i en reel fusion eller sammensmeltning og dermed markere indvielsen af den menneskelige familie, gennem en banebrydende indsats af dens førende medlemmer. Dette er det sande »himmelske ægteskab«, som omtales af den mystiske kristendom, og resultatet af denne fusion vil blive manifestationen af det femte rige i naturen, gudsriget. I menneskehedens fortidige historie skete en vældig begivenhed, som førte til manifestationen af det fjerde rige i naturen, menneskeriget. Vi står nu på tærsklen til en lignende, men endnu større begivenhed – tilsynekomsten af det femte rige som et resultat af den nye verdenstjenergruppes planlagte aktivitet, i samarbejde med Hierarkiet af fuldkomne sjæle og under vejledning af Kristus selv. Dette vil indlede den nye tidsalder og anerkendelsen af de fem naturriger, som eksisterer side om side på jorden. (DNA1 e.31-32; DNT1 d.50-51).

(3) Fra U.S.A. må selve læren og undervisningen komme. Men Europa er området for skoling og opdragelse af verden i ideerne om en sand verdensenhed og for den vise præsentation af planen. Fra dette kontinent kan inspiration gå ud til øst og til vest.

Gå fremad i dette arbejde med sikkerhed og mod og uden nogen fornemmelse af pres. Forbind de nuværende organisationers vise metoder med visionen af de nyere former for arbejde. Det er et åndeligt arbejde, som du er engageret i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og det har som mål at opdrage og at udbrede de principper, som må styre verdens levevis og verdens tænkemåder i den kommende nye tidsalder. Ved præsentationen af det arbejde, som den nye verdenstjenergruppe kan udføre, vil visse afgørende og umiddelbart mulige programmer kunne tilrådes såsom oplysning og oplæring af den offentlige mening i princippet om ikke-separatisme. Men dette vil indebære megen meditation og megen klar tænkning … Den fremgangsmåde, som må følges, og de metoder, som må anvendes for at vække interesse og fremkalde den nødvendige støtte, er en beslutning der må træffes af vestens disciple og arbejdere og ikke af mig, jeres orientalske broder. Jeg kan kun stimulere jeres sjæl til en klarhed i opfattelsen, til en vís vision, til sand forståelse og en korrekt planlægning. Resten af arbejdet og materialisering af projektet ligger i jeres hænder og hos dem, der responderer på de fremlagte ideer. (DNA1 e.161-162; DNT1 d.186-187).

(4) Opgaven for den nye gruppe af verdenstjenere er, at den på dynamisk måde skal »presse« energien til viljen-til-det-gode ind i verden. Gennemsnitsmennesket, manden og kvinden, der responderer ubevidst, vil give udtryk for den-gode-vilje. (DNA2 e.38).

(5) … Den nye gruppe af verdenstjenere … søger at forberede menneskeheden til Kristi tilsynekomst. Dette forberedelsesarbejde er den vigtigste motivation, der ligger bag alt mit arbejde, og det var hovedårsagen til, at jeg i begyndelsen af dette århundrede sammensatte denne gruppe. Pionérerne i denne gruppe viste sig allerede i det nittende århundrede, men selve organisationen, som den fremtræder nu, er af relativ ny dato. …

Det er nødvendigt, at I får et bredere syn på den opgave, som denne gruppe har påtaget sig, ellers vil det meditationsarbejde, som I vil udføre, hindre og ikke hjælpe. Opgaven for den nye gruppe af verdenstjenere er *ikke* at udbrede esoterisk eller okkult information. Når menneskenes verden skal forberedes til Kristi tilsynekomst, må behovene hos alle de mange samfundsgrupper imødekommes, og grupper i hele verden under enhver betegnelse kontaktes. Derfor vil meget af det arbejde, der skal udføres, være af rent

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

økonomisk art, og det vil fokusere på den rette ernæring og på udvikling af ægte tryghed for millioner af mennesker, som i mange inkarnationer ikke vil være interesseret i esoteriske emner. En reform af kirkearbejdet inden for alle verdensreligioner er et andet aspekt af det samme arbejde, der ikke kræver okkult information, og det er en indføring af sund fornuft og progressive ideer i teologien, og det er den vægt, de gejstlige lægger på materielle værdier, der bør ændres til åndelige værdier. Verdens politiske systemer må tilpasse sig hinanden. Det har aldrig været den guddommelige plan, at alle nationer og racer skulle indordne sig under en bestemt politisk ideologi eller være begrænset af én ensartet generel styreform. Nationer er forskellige. De har forskellige kulturer og traditioner. De kan fungere tilfredsstillende under skiftende og forskellige styreformer. Ikke desto mindre kan de på samme tid arbejde hen imod et fælles mål, der er baseret på et oprigtigt ønske om velfærd og fremgang for alle mennesker.

Inden for alle disse områder for menneskelig tænkning og aktivitet spiller den nye gruppe af verdenstjenere en fremtrædende rolle. I midten af denne verdensomspændende gruppe ser vi dem, der befinder sig i mestrenes ashramer – som enkelte af jer gør – eller i periferien eller inden for disse ashramers indflydelsesområde. Deres opgave er stort set af meditativ art, som de praktiserer for at påvirke tankerne hos de medlemmer af gruppen, der endnu ikke har berøring til en ashram. De virker således ud fra deres menneskekærlighed, deres engagement og dybest set deres stråle, og alle sådanne medlemmer styres mere eller mindre af deres sjælsstråle, hvilket bestemt påvirker de forskellige tjenesteområder. Det er de områder for tænkning i den menneskelige familie, hvor forberedelserne til Kristi komme skal foregå. Men denne aktivitet foregår som regel ikke ud fra en esoterisk synsvinkel eller med henblik på at komme nærmere sandheden, men udelukkende med ønsket om at bedre menneskelige relationer. Kristus selv prøvede (for to tusind år siden) at tilkendegive denne hjælpsomme handlemåde. Han forbeholdt den esoteriske lære til de få, de meget få, der kunne nærme sig en forståelse, men han henvendte sig til menneskemasserne og gav udtryk for sund fornuft og fysisk hjælpsomhed. Hav altid

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dette i tankerne. (DNA2 e.231-233).

(6) At forene alle repræsentanter for den gode vilje (dem, der er modtagelige for den guddommelige vilje til det gode) er og har altid været den nye verdenstjenergruppes vigtigste opgave. Deres virksomhed kan nu blive konstruktivt og skabende intensiveret på grund af forbindelsen mellem Kristus og Syntesens Avatar. Deres opgave er at bane vej for den nye tidsalder; i den nye tidsalder vil de fem naturriger begynde at fungere som én skabende helhed. Deres virksomhed falder i tre dele, funktioner og aktiviteter:

a. At skabe en menneskelig syntese eller enhed, som vil føre til en universel anerkendelse af den *ene menneskehed* igennem oprettelsen af rette menneskelige relationer.
b. At etablere det rette forhold til de underliggende naturriger, hvilket vil føre til en universel anerkendelse af, at der er *én verden*.
c. At forankre gudsriget, vor klodes åndelige Hierarki, på jorden i synlig form og derved fremkalde en universel anerkendelse af, at *menneskesønnerne er ét.* (RC e.78; KT d.77-78).

(7) … (Kontaktvidenskaben) styrer alle relationer inden for *hele* vort planetariske liv og indbefatter fx også den forbindelse, som er etableret mellem menneskene og husdyrene. Disse dyr er i forhold til deres eget rige det, som den nye gruppe af verdenstjenere er i forhold til menneskeheden. Den nye gruppe af verdenstjenere er forbindelsesleddet og udgør kommunikationsmåden mellem Hierarkiet (det femte rige) og menneskeheden (det fjerde rige) under *den nuværende* guddommelige plan; husdyrene opfylder således en lignende funktion mellem menneskeheden (det fjerde rige) og dyreriget (det tredje rige). Disse analogier er ofte frugtbare og oplysende. (TEL e.68; TEL d.69-70).

(8) Målet er at skabe et lyscenter i menneskenes verden og at holde visionen op for menneskesønnerne. Glem aldrig det, og den nye gruppe af verdenstjenere må forstå sin opgave og acceptere de krav, menneskeheden stiller til den. Hvad er disse krav? Lad mig nævne dem og derefter bede jer forstå

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dem i al deres enkelhed og handle efter dem.

1. At modtage og overføre indre oplysning fra sjælsriget.
2. At modtage inspiration fra Hierarkiet for derefter at træde frem for at inspirere.
3. At holde visionen om planen op for menneskenes øjne, for »hvor der ingen vision er, går folket til grunde«.
4. At fungere som mellemled mellem Hierarkiet og menneskeheden, som modtager lys og kraft, og derefter inspireret af kærlighed anvender begge dele til opbygning af morgendagens verden.
5. At arbejde i Pisces, at opnå indre oplysning gennem Taurus og til en vis grad blive modtagelig over for Aquarius' impuls, der kommer fra Hierarkiet.

Disse mål er ikke kun den enkeltes mål, men hele gruppens. Alle, der responderer på Aquarius' livgivende kraft og Taurus' lysgivende kraft, kan og vil arbejde i den nye gruppe af verdenstjenere, selv om de aldrig har hørt om deres medarbejdere under dette navn og ikke har okkult viden. Husk det! (RI e.232-233; SI d.244-245).

(k) AKTIVITETER OG METODER

(1) Den nye verdenstjenergruppes mål og idealer må også til stadighed og tydeligt præsenteres for den tænkende offentlighed. Formen, hvorunder dette skal ske, og mediet, der benyttes, må de tilknyttede tjenere bestemme. Der bør gøres opmærksom på de aktiviteter, der er i overensstemmelse med planen, og verdenstjeneres arbejde og program, hvor disse tjenere end befinder sig, må støttes og bekendtgøres. For at kunne gennemføre dette må der handles klogt, velovervejet og hurtigt, da krisen er akut. De personer, hvis opgave det er at samarbejde og hjælpe, vil dukke op, men vor åndelige iagttagelse må være vågen, således at vi kan erkende dem. …

Ved hjælp af den rette indre aktivitet og det kloge lederskab vil den nye gruppe af verdenstjenere blive mere og mere modtagelig for de forelagte nye ideer og vil vokse i styrke, optimisme, indre forbindelse og samspil. De vil – og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

burde – blive en stærk forenet gruppe i den ydre verden. …

Den nye gruppe af verdenstjenere har som umiddelbar opgave at tilegne sig evnen til over hele verden at forme menneskers forestillinger efter de nødvendige nye tænkemåder og nye arbejdsmetoder. For at kunne gøre det må der gives en forklaring på de ideer, gruppens arbejde hviler på, og en tydelig angivelse af, hvilke dele af planen der umiddelbart kan komme til udførelse. Realiteten af det indre og subjektive (de virkelige værdier i verden) må til stadighed betones og endvidere ideernes dynamiske magt, da de styrer og kan vise sig at styre alt, hvad der sker i alle foruroligede nationer i dag. *Det, som sker i verden i dag er en virkeliggørelse af ideer*. Med hensyn til den metode, der skal anvendes, er der visse modsætninger, som må berøres.

Alle nationer er for tiden optaget af at pålægge folket en eller anden idé eller gruppe af ideer. Det forekommer lederne, uanset hvor oplyste de er, at det er nødvendigt at anvende magt eller tvang på den ene eller anden måde. Således må det nødvendigvis være, når tidsfaktoren misfortolkes. Hele folkets umiddelbare vel anser lederne for langt mere vigtig end en temporær hændelse, der vedrører nogle enkelte eller mindre grupper. Den nye verdenstjenergruppe vil i sit arbejde bedre forstå denne tidsfaktor, og de vil gennemføre arbejdet så hurtigt som muligt – men uden mental eller fysisk tvang. At skabe det rette grundlag og offentliggøre de rette principper er overmåde vigtigt og må sikres, men der må ikke lægges utilbørlig vægt på at ensrette menneskers tænkning inden for en given tid. Med omhu, med forudseenhed, med omtanke og med dygtighed må grunden lægges, og argumenterne fremføres, således at god vilje, vækst og udbredelse af broderskab udvikles på internationalt grundlag.

Teoretisk har broderskabsidealet været præsenteret af mange organisationer, af mange broderskaber og teosofiske grupper, men de, som har fremsat broderskabets idé i disse forskellige organisationer, er selv alt for separatistiske og sekteriske til at kunne fremme arbejdet på en konstruktiv måde. … Virkeliggørelse af disse ideer, der hidtil har været teori, vil være hovedopgaven for den nye gruppe af verdenstjenere. De må fjerne hele teorien fra følelsens,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

idealismens og den mystiske aspirations område og må forelægge sagen for offentligheden som en konkret og bevist faktor.

De må lægge vægt på at udtrykke god vilje og på at opfylde loven om kærlighed og ikke ved tilknytning til organisationer med deres sædvaner og doktriner. Den nye gruppe af verdenstjenere må holde sig fri af alt dette, da arbejdet ellers vil knuses mod de ældgamle doktriners og organisationers klipper. Medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere må forblive løseligt forbundet ved gensidig god vilje og deres enstemmighed med hensyn til mål, der udtrykkes uden hensyn til nationale grænser, racemæssige forskel og religiøse fordomme. De må med hele deres indflydelses kraft stå bag alle bevægelser, som kæmper for at overvinde forskelligheder, og som udtrykker lignende mål. Deres medlemmer vil støtte, hjælpe og fremme mange bestræbelser, der virker for international forståelse og syntese, og giver udtryk for de religiøse udlægninger, der belærer om enhedens ånd.

Den magt, som den nye gruppe af verdenstjenere med tiden vil udøve, vil komme fra to kilder: For det første fra det indre center eller den subjektive verdensstyrelse, hvis medlemmer er ansvarlige for udbredelsen af de idealer og ideer, der har ført menneskeheden fremad fra tidsalder til tidsalder. Dette indre center har altid eksisteret, og menneskehedens store ledere, inden for alle områder, har stået i forbindelse med det. … Medlemmerne af dette styre kan leve i fysiske legemer, eller de kan være diskarneret. … Disse store sjæle kendetegnes først og fremmest derved, at de ingen mental begrænsning kender, og deres inklusivitet er således, at der for dem hverken består raceskel eller religiøs forskel.

Den anden kilde, hvorfra den nye gruppe af verdenstjenere tager deres kraft, er fra mennesker af god vilje, som altid findes i verden på ethvert tidspunkt. De vil være i stand til når som helst at frembringe så vitale tanker og aktivere en så betydningsfuld offentlig mening, at de til sidst på afgørende måde påvirker verdens anliggender. En af deres opgaver vil være at bringe mennesker med lignende idealer i kontakt med hinanden og også at lede og fremme deres bestræbelser.

Viden om disse idealer vil udbredes overalt trods

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opposition og mistillid; disse sandheder må udtrykkes på alle mulige sprog og med alle tænkelige midler, og enhver til rådighed værende person må udnyttes til at bringe dem i omløb. Ingen anstrengelse må spares i øjeblikket og gennem de nærmeste få år. Arbejdet må frem for alt foregå ved hjælp af det trykte ord og senere, når der er skolede mennesker til disposition, ved hjælp af det talte ord. Der må være syntese i bestræbelserne, og unødige og personlige aspekter må udelukkes.

Medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere lærer for det meste gennem at høre og gennem den omhyggelige opmærksomhed, der skyldes en indre indstilling som følge af vedvarende *lytten*. De er i færd med at udvikle den åndelige opfattelsesevne, der findes latent, men som ikke anvendes af det almindelige menneske. … Denne indstilling at lytte og straks at tilpasse de i det indre modtagne bud er et kendetegn for den nye gruppe af verdenstjenere. (EP2 e.660-665; EP2 d.621-626).

(2) På dette tidspunkt kunne det være af værdi at antyde tre af denne gruppes opgaver, således at vi får et klart billede af det arbejde, der må gennemføres i løbet af de nærmeste få år. Arbejdet tilsigter:

1. At fremkalde en afbalancering af de kræfter, der i dag er til stede i verden, og som er ansvarlige for den udbredte uro og kaos, således at menneskeslægten får mulighed for igen at komme i balance.
2. At virke som fortolker af de nye holdninger og de nye aktiviteter, der efterhånden vil styre menneskene i den kommende nye tidsalder.
3. At tilvejebringe syntese og enhed samt forståelse hos mennesker af god vilje i en sammenhængende gruppe. De mange, der virker på egen hånd inden for de forskellige områder af menneskets virksomhed (politisk, religiøs, videnskabelig og økonomisk) må bringes i forbindelse med hinanden, for at deres essentielle enhed kan gennemføres.

Hovedmål og hensigt for alle, som er tilknyttet den nye gruppe af verdenstjenere, er at skabe orden ud af kaos og at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

løse det moderne livs meget forskelligartede problemer og fremkalde en form for stabilitet. Menneskene skulle da få tid til at foretage de nødvendige tilpasninger, og komme frem til nogle få vigtige konklusioner. Det kunne tilvejebringe en periode med forholdsvis ro til at organisere den nyere levemåde, således at de store spørgsmål kan erkendes og udvikles. (EP2 e.668-669; EP2 d.629).

(3) Med hensyn til det krævede fælles arbejde kan jeg kun antyde følgende aktivitetsretninger, og det er da hver enkelts opgave at følge dem, hvis I vil, eller gøre det muligt for andre at følge dem:

1. Finde frem til mænd og kvinder af god vilje. I kan ikke finde dem, hvis I er opfyldt af racemæssige, nationale eller religiøse fordomme.
2. Bringe disse mennesker i kontakt med tjenesteenhederne i de lande, de lever i.
3. Give dem undervisning i følgende ideer:

    a. Den gode viljes principper og de midler og metoder, hvorved de kan udtrykkes rigtigt og sandt i det daglige liv.
    b. Nødvendigheden af at være aktive, praktiske og konsekvente arbejdere ved udbredelsen af den gode vilje i verden.
    c. Nytten af at oprette aktuelle adresselister … over dem, som ser på livet ud fra de åndelige værdiers perspektiv, og som søger at bygge for fremtiden.

4. Myndighederne i enhver nation bør holdes underrettet om jeres aktiviteter, således at de er klar over alt, hvad I søger at gøre, og derfor forstår, at der intet nedbrydende er i de planlagte aktiviteter, og at de heller ikke indebærer noget, der vil føre til problemer for nogen regent eller national regering.
5. Hold stadig kontakt med tjenesteenhederne og vær forsigtig med valget af dem, der skal repræsentere det arbejde, I alle har påtaget jer.
6. Meditationsgrupperne må styres med omtanke, og der må i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forbindelse med dem ikke være noget, der kan betragtes som hemmeligt, eller hvorved de kunne mistænkes for at være hemmelige organisationer. Det er de ikke. Det må fremhæves i forbindelse med alt arbejde, at det ikke er hemmeligt.

7. Med hensyn til udnyttelse af presse og radio, vær da så aktiv og seriøs som muligt. … Læg vægten på presse og radio, da de fleste mennesker kan nås derigennem.
8. Lad hver Wesak fuldmåne blive en periode med intensiv indsats med forudgående personlig forberedelse og renselse og med en særlig betoning af:

   a. En udvikling af sensitivitet over for de indre åndelige indtryk der udgår fra Hierarkiet og gruppen.
   b. En opnåelse af intelligent værdsættelse af de skridt, der må tages inden for de kommende tolv måneder og en forberedelse af planerne så omhyggeligt, at de virkelig kan gennemføres.
   c. En korrekt inddeling af tid og ressourcer, således at I bliver aktive arbejdere for den gode viljes sag.
   d. En bestræbelse for at samarbejde med alt, hvad der sker inden for de nævnte områder, hvilket vil kræve, at der opnås forbindelse med alle grupper og personer, som har lignende mål.
   e. En kærlighed til menneskeheden, således at det bedste for helheden står over jeres egne interesser.

Mere vil jeg ikke sige i øjeblikket. Jeg har forsøgt at pege på det, der burde være muligt. Hvis mine forslag følges, og hvis alle arbejder omhyggeligt, tyder alt på, at Hierarkiets og Kristi arbejde vil blive stærkt fremskyndet. Behovet og den foreliggende mulighed kræver den rette forståelse, og det kræver et samarbejde i glæde og opofrelse af jer selv, jeres tid og penge i forsøget på at gøre vort arbejde muligt. (EP2 e.748-750; EP2 d.700-702).

(l) FARER SOM GRUPPEN MÅ UNDGÅ

Det må først og fremmest huskes, at mange mennesker, af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mange racer og religioner, bevidst eller ubevidst er en del af denne gruppe. Nogle af dem er så nær planen, at deres visions klarhed og deres forståelse er virkeligheden. De ved. Imidlertid har de behov for at være sikker på, om de handler rigtigt, set ud fra et bestemt tidspunkt. Handledygtighed er deres virkelige problem og ikke nøjagtighed i opfattelsen. Andre står ikke så nær planen og kender den kun uklart og generelt. De er viede og hengivne sjæle, men personlig ambition og nationale og religiøse fordomme styrer stadig deres sind, deres reaktion og deres måde at udtrykke sig på. De er undertiden fortrydelige over den kendsgerning, at mennesker af anden race, tradition og religiøs indstilling kan stå planen og deres vogtere lige så nær som de selv. De sætter spørgsmålstegn ved enkeltpersoners autoritet i den nye gruppe af verdenstjenere og bekæmper undertiden disciple, som arbejder inden for samme område som de selv. Noget sådant må ikke finde sted. I dag er der ikke tid til noget så uvæsentligt som personlig prestige eller til at fremhæve én organisation på bekostning af en anden eller til at foregive, at én lære går forud for en anden. Det er forhold, der intet betyder, men de skaber hindringer. Hvad der på dette tidspunkt er af betydning er det fælles standpunkt, som mennesker af god vilje i verden kan indtage de kommende år for at foranledige en bevægelse i menneskelige anliggender, afværge en mulig katastrofe og bevirke en æra af enhed, fred og velstand. Personlige ambitioner må forsvinde. Personligt ønske, selvforsvar eller selvhævdelse er der ikke plads til i den nye verdenstjenergruppes rækker. Hvorledes kan god vilje fremmes i verden, hvis de, som bekender sig dertil, kæmper indbyrdes? Hvorledes kan de stores plan gøre fremskridt, og lederskab i verden lægges i hænderne på dem, som afgjort har åndelige mål, hvis de strides om opgave, position og rangfølge? Personligheder tæller ikke, og kun sjæle har magt.

Derfor, lad alle os, som tilhører den nye gruppe af verdenstjenere, eller som responderer på deres budskab om god vilje ofre vore personlige uenigheder, vore snæversynede fortolkninger og vore selviske ambitioner på alteret for verdenstjeneste og venskab. På den måde kan vi tilbyde vogterne af planen et redskab, som de frit kan benytte.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

En anden fare kan opstå, hvis der lægges overdreven vægt på den nye verdenstjenergruppes organisationsaspekt. Det må aldrig glemmes, at der her ikke eksisterer nogen egentlig organisation, som man sædvanligvis kender det i verden. Gruppen er en organisme, ikke en organisation. Den er ikke en propagandagruppe, som dette udtryk generelt opfattes. Gruppen er ikke interesseret i politik, religion eller position. Dens arbejde er at undervise mennesket og at udvide den menneskelige bevidsthed, således at de nyere og mere sande ideer kan opfattes. Dens opgave er at udbrede budskabet om international god vilje og religiøs enhed. Medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere er først og fremmest fortolkere. De kan have høje positioner, de kan være mægtige og indflydelsesrige personer, de kan virke ved hjælp af det talte og trykte ord, de kan anvende alle mulige midler, der ved hjælp af forstand og penge kan bruges i deres bestræbelser, og de kan udvise den største handledygtighed, hvis forholdene udvikler sig som ønsket; men alt dette må ganske enkelt betragtes som et middel til et mål – at fremkalde verdensomfattende god vilje, intelligent og kærlig forståelse, enhed, fred og velstand. (EP2 e.665-667; EP2 d.626-627).

(m) SKOLING AF TJENERE

(1) … (Skoling af tjenere) vil kræve tålmodighed og meget samarbejde. Der må findes frem til medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere gennem deres reaktion på de nævnte idealer, de må skoles i de nye metoder og oplæres i den rette tænkning, i ikke-aggressiv handling og i at eliminere enhver art af fjendtlig indstilling; de må lære, på hvilken måde disse fundamentale idealer for verdens enhed, for økonomisk syntese og religiøst samarbejde skal komme til udtryk og virkeliggøres. Loven om *kærlighed* må formuleres *intelligent* og skal anvendes på alle menneskelige forhold.

Dette arbejde at oplære verdens mænd og kvinder af god vilje må finde sted så hurtigt som muligt. Det må imidlertid gennemføres uden at forsynde sig mod harmonien. Der må ingen konflikter være med hensyn til nationale præferencer og programmer. Nationale regeringer må ikke forklejnes uanset,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hvad de står for. Ingen politisk aktivitet må finde sted i den nye verdenstjenergruppes navn. En sådan handlemåde ville betyde fortsættelse af de gamle metoder og det gamle had. Intet parti, ingen gruppe må angribes, og ingen leder eller national aktivitet må kritiseres. Sådanne gamle metoder har længe været prøvet, uden at det er lykkedes at skabe fred på jorden. Medlemmer i den nye gruppe af verdenstjenere og de, som er forbundne med dem, repræsenterer ikke noget parti, er hverken for eller imod nogen gruppe eller form for styre. Det er deres uafviselige standpunkt. De har hverken tid, energi eller penge til angreb eller modangreb. Alligevel er deres holdning ikke en »passiv ikke-modstand«. De arbejder på at bringe verdens kræfter i balance og på at fremme væksten i den gruppe, der står for god vilje, forståelse og broderskab. (EP2 e.674; EP2 d.633-634).

(2) Der vil ikke blive undervist i en illusorisk pacifisme. Det er ikke en mystisk drøm, der venter på, at Gud skal gribe til handling, og som stoler på, at fremtiden løser alt. Det er ikke en upraktisk og uanvendelig idé. Det er en plan, der går ud på at udvikle en gruppe mennesker, som er samlet fra alle nationer, skolet i den gode viljes ånd, og som besidder en så klar indsigt i de principper, der i verdens anliggender skulle styre de menneskelige relationer, at de med styrke kan arbejde for menneskelig fred og forståelse. Det er en systematiseret oplæringsproces. Ved hjælp af den bliver mænd og kvinder overalt skolet i at leve som eksponenter for god vilje på alle livets områder, og styrken i intelligent god vilje til at overvinde vanskeligheder inden for alle områder af menneskelige anliggender er utrolig stærk. Men endnu anvendes den gode viljes voksende ånd ikke intelligent og systematisk. Tusinder af mænd og kvinder over hele verden er i dag parat til at lade sig skole i den nævnte retning og til indbyrdes samarbejde, således at de efterhånden kan arbejde i fællesskab for sagen om fred og harmoniske relationer. Den nye gruppe af verdenstjenere søger at finde frem til disse mennesker og forene dem i én sammenhørende gruppe. (EP2 e.676; EP2 d.635-636).

(3) Mænd og kvinder af god vilje, som er villige til at lytte, til at tænke og til at arbejde, må findes og kontaktes i alle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lande. … Disse mænd og kvinder af god vilje må gennemgå en intensiv skoling. Dette bør ske ved hjælp af brochurer, personlig kontakt og korrespondance, ved forelæsninger og diskussioner og endelig, om muligt, ved hjælp af et eller andet tidsskrift, der helt bogstaveligt skal være talerør for den nye gruppe af verdenstjenere. Tidsskriftet skal bringe oplysninger om de aktiviteter, der fremmer god vilje, international forståelse, undervisning i verden og videnskabelig indsats.

Ved slutningen af perioden skulle der være et tilstrækkeligt antal mennesker i verden, som er bevidste om disse principper og muligheder, således at en afgørende påvirkning af den offentlige bevidsthed kan indledes. På denne måde vil kontakten med den virkelige intelligentsia i verden opnås og hurtigt tiltage. Undervisningen af disse tænkere bør den nye gruppe af verdenstjenere gennemføre efter følgende regler:

1. Intet ord må udtales eller skrives, der kunne tydes som partigængeri eller som angreb på en leder, på en regeringsform eller national aktivitet. »Had ophører ikke gennem had, had ophører gennem kærlighed«.
2. Der må ikke i nogen som helst brochure, avis, rundskrivelse eller brev offentliggøres noget, der kan fremkalde fjendskab fra en regering, fra et politisk parti, fra en økonomisk rådgiver eller en religiøs organisation. Kun principper til universel anvendelse må udtrykkes; at tage parti er ikke tilladt.
3. Ingen race eller nation må (hverken i tale eller skrift) betragtes som principielt mere betydningsfuld end en anden race eller nation. Menneskeheden som en helhed må betones. Men de som tænker anderledes end her nævnt, må ikke udsættes for angreb. Racehad, religiøse modsætninger og national ambition må ignoreres af denne udlignende tredje gruppe, den nye gruppe af verdenstjenere.
4. Medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere må aldrig identificere sig med politisk, religiøs eller social propaganda. Sådan propaganda virker separatistisk og avler splittelse og had. …
5. Der må til stadighed opbygges *tjenesteenheder* i alle lande. Der eksisterer allerede et antal af sådanne enheder. Deres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mål er følgende:

a. At oplære deres landsmænd i tjeneste, i velvillig stræben og i ikke-aggressiv handlemåde. Der vil blive indprentet *positiv harmløshed*, der på ingen måde udelukker intensiv intelligent aktivitet og udbredelse af de idealer, der fører til gensidig forståelse og sluttelig til enhed, fred og velstand.
b. At sørge for, at der i alle lande og efterhånden i alle byer oprettes et centralt bureau, hvor der kan indhentes oplysning om de aktiviteter, mænd og kvinder af god vilje er engagerede i over hele verden …
c. At bringe medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere sammen med dem, som de gennem lignende ideer er forbundet med …
d. At udfærdige en liste over og undersøge det arbejde og de idealer inden for alle grupper, som har et internationalt program, der går ud på at slå bro over verdens vanskeligheder og bilægge nationale stridigheder, at arbejde for bedre forståelse mellem racerne og at udjævne religiøse modsætninger og klassekampe. …

6. Hemmelighedskræmmeri må aldrig tillades i den nye verdenstjenergruppes arbejde. Hemmelige selskaber er altid udsat for angreb og mistænksomhed. … Medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere må opmuntres til at opsøge dem i høje positioner i regeringskredse og inden for kirken og oplyse dem om gruppens mål.

… De oprindelige ideer må gennemføres i deres rene form; processen at skole offentligheden på denne måde må ske med takt og omhu, og der må udøves klogskab og visdom for at undgå fjendskab, kritik og had. En gruppe, der arbejder på denne måde, vil få en stærk kraft og kan opnå usædvanlige resultater. Dette er ikke en tom udtalelse, men betingelsen er, at de oprindelige ideer bevares, og der til stadighed praktiseres god vilje. (EP2 e.679-683; EP2 d.638-642).

(4) Det er i den nye gruppe af verdenstjenere, at skolingen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af de disciple, der er behov for i mestrenes ashramer, finder sted på dette tidspunkt i verdens historie. Det er et nyt hierarkisk forehavende. I denne gruppe lærer accepterede disciple endvidere at arbejde på samme måde som Hierarkiet. Hierarkiet arbejder i området for den menneskelige tilværelse. Den nye gruppe udgør et lignende område for den nye discipel. De indviede fra de forskellige ashramer iagttager til tider denne gruppe for at studere kvaliteten og karakteren hos de disciple, der er engageret i verdens frelse, for det er gennem disse disciple, at Hierarkiet udfører sine planer. De indviede udfører deres vigtigste arbejde på de mentale niveauer og bag kulisserne, og derfor er deres magt stor. Det gælder især dem, der har taget tredje indvielse. En vis procentdel af dem er dog aktive i dagligdagens verden. (RI e.230; SI d.241-242).

(5) Ikke blot er der sket den ændring, at hvor det tidligere var det enkelte menneske, der nærmede sig Hierarkiet, så er det nu hele grupper, men det har vist sig muligt at give en vis del af undervisningen objektivt og i den ydre verden. Derfor er den nye gruppe af verdenstjenere blevet etableret. Det er først og fremmest en gruppe, der – når den arbejder på den daglige tilværelses ydre fysiske plan – kan bevare en tæt ashramisk integration. Gruppen er således i sig selv et tjenesteområde for accepterede disciple, der søger at tjene, og den er ligeledes et samlende punkt for alle øvrige aspiranter, hvor de kan blive prøvet i praksis, og hvor deres motiver og vedholdenhed kan testes, før de endeligt accepteres. Det er noget nyt, for dermed flyttes ansvaret for at forberede aspiranter til accepteret discipelskab over på den forpligtede discipels skuldre og væk fra den accepterende mesters direkte bevågenhed. Mesteren frigøres på denne måde til andre tjenesteområder. (RI e.239-240; SI d.250-251).

(n) DEN NUVÆRENDE SITUATION

(1) Hvordan er da den nuværende situation i forbindelse med den integrerende gruppe af mystikere? Lad mig sige det (mere) tydeligt.

I ethvert europæisk land, i Amerikas forenede Stater og i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dele af Asien og Sydafrika findes der visse disciple, som *tænker sandt*, men for det meste er de ukendte for verden. Jeg beder jer rette jeres opmærksomhed på dette udtryk. De mest betydningsfulde arbejdere i denne nye gruppe og de, som er nærmest de store, er dem, hvis daglige tankeliv er orienteret hen imod det nye ideal. At deres tænkning måske finder udtryk i bestemte ydre aktiviteter kan være sandt, men de er frem for alt og altid dem, som lever i og arbejder ud fra det »ophøjede og hemmelige sted«. De udøver deres indflydelse ubemærket og i stilhed, og de betoner ikke deres personligheder, deres egne synspunkter og ideer eller deres metoder til at føre arbejdet fremad. De er helt klar over deres egne begrænsninger, men hæmmes ikke deraf; de fortsætter med at tænke det aspekt af visionen igennem til ydre manifestation, som det er deres opgave at levendegøre i formen. De er nødvendigvis kultiverede og meget belæste, for i disse vanskelige overgangstider må de opøve global forståelse af tilstandene og besidde en generel forestilling om, hvad der sker i de forskellige lande. Nationalitet besidder de ikke i den forstand, at de betragter deres land og deres politiske tilhørsforhold som værende af største vigtighed. De er udrustede til langsomt og sikkert at kunne danne den offentlige mening, som til sidst vil komme til at frigøre mennesket fra religiøs sekterisme, national separatisme og racefordomme.

En efter en, her og der, vælges de ud, og de samler dem omkring sig, som er fri fra de begrænsninger, som tidligere tiders politiske, religiøse og kulturelle teorier skaber. Medlemmerne af den ene gruppe organiserer disse fremadskuende sjæle til grupper, som er bestemt til at indlede fredens og den gode viljes nye æra. Disse sidste, som påvirkes af gruppemedlemmerne, er endnu kun nogle få tusinde ud af millioner af mennesker, og af de fire hundrede accepterede disciple, som arbejder i verden i dag (omkring år 1934), er kun omkring 156 gennem deres tankeaktivitet udrustede til at danne en del af denne gruppe, der langsomt er ved at samle sig. De udgør kernen af det, som en dag vil blive en dominerende kraft. Igennem de næste 25 år vil deres indflydelse blive tilstrækkelig stærk til at tiltrække sig politisk

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opmærksomhed, forudsat at de af jer, som har set visionen af en *mægtig subjektiv gruppe af tænkende sjæle*, kan fremsige de nødvendige ord, skitsere de begreber, som vil fremskynde integrationsarbejdet, og bringe enhederne i denne gruppe i forbindelse med hinanden. Gør jeres yderste og se til, at dette bliver gjort, og lad det blive budskabet og grundtonen i det arbejde, som I alle udfører, hvor som helst I befinder jer. (WM e.416-418; HM d.429-430).

(2) Den tydelige kontrast mellem ideer – som fx kontrasten mellem totalitarisme og den demokratiske ytringsfrihed (findes en sådan demokratisk frihed i virkeligheden, min broder?) – tvinger menneskene til at tænke, til at reflektere, til at stille spørgsmål og til at meditere. Verden bliver derved meget beriget, og hele menneskeheden bevæger sig ud af en udpræget karma yoga cyklus og ind i den påkrævede raja yoga cyklus, dvs. fra en ikke-tænkende aktivitet til en periode, hvor den oplyste tænkeevne styrer. Det er en mental oplysning, der er tilvejebragt af hele menneskehedens meditative og reflektive aktivitet, og denne aktivitet videreføres under ledelse af den nye gruppe af verdenstjenere, der arbejder under hierarkisk impression. (DNA2 e.219).

(3) Nøglen til menneskehedens problemer (idet man gennem de sidste to hundrede år har fokuseret på økonomiske problemer og det teologiske dødvande i de ortodokse kirker) ligger i at tage og ikke give, at acceptere og ikke dele, at beholde og ikke at fordele. Dette indebærer et brud på en lov, som har bragt menneskeheden i en tilstand af positiv skyldfølelse. Krig er den grusomme bod som menneskeheden må betale for denne store separatistiske synd. Hierarkiets påvirkning er modtaget, forvrænget, misbrugt og misfortolket, og den nye gruppe af verdenstjenere har fået til opgave at modvirke dette onde.

… Mennesker lever ikke op til, hvad de allerede ved. De udnytter ikke deres informationer i praksis, de kortslutter lyset, de disciplinerer ikke sig selv, de lader sig styre af grådigt begær og uretmæssige ambitioner og ikke af indre viden. (POH e.7; MP d.12-13).

(4) … Menneskeheden … (er) syg og venter på helbredelse. Denne helbredelse vil blive tilvejebragt gennem den nye

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

gruppe af verdenstjenere og af mennesker af god vilje hjulpet af Hierarkiet, som er det planetariske center, hvorfra de helbredende energier vil komme. (EH e.663; EH d.610).

(5) Hvad bør derfor være det umiddelbart forestående arbejde? Lad mig skitsere programmet så vidt jeg kan gøre det.

Det første, der må gøres, er at styrke båndene og etablere et fast forbindelsesled mellem jer selv og alle dem, som I erkender som muligt arbejdende disciple i den nye gruppe. For at kunne dette, må I gøre jer bekendt med det arbejde, som ledere for grupper udfører i verdens forskellige lande – for eksempel i Schweiz, De forenede Stater, Holland, Tyskland og Storbritannien. Ud fra deres reaktion over for den vision, de har af den nye tidsalders arbejde, kan I så tage en midlertidig beslutning. Iagttag dem i deres arbejde. Læg mærke til den vægt, de lægger på personligheder. Hvis personlig ambition synes at styre deres aktiviteter, hvis deres holdning er den, at de beslutter at arbejde i gruppen af mystikere, fordi den udgør noget nyt, eller fordi den giver dem en vis status, eller fordi den tiltaler deres fantasi eller giver dem lejlighed til at samle folk omkring sig, fortsæt da ikke længere, men – ved at bevare tavshed – lad tiden og loven korrigere deres holdning.

Vær for det andet modtagelig over for dem, som søger jer, og som synes at vibrere på samme tone. Når jeg siger jer, mener jeg den gruppe, som I alle subjektivt tilhører. De kommer, hvis I arbejder med beslutsomhed og lader enhedens tone klinge så klart, at de ikke er i tvivl med hensyn til jeres motiver eller jeres uselviske handling. Nogle af de 156, som danner den nuværende kerne (år 1934), vil være kendt af jer og vil arbejde i samklang med jer, skønt det måske ikke er inden for jeres specielle virkeområde.

Det billede, som I må holde frem for jer, består af et stort netværk af grupper, som arbejder ad de mange mulige linjer, men som i deres midte eller bag sig har et eller flere medlemmer af den nye langsomt opdukkende gruppe, som arbejder stille, og som uafladeligt påvirker gennem sjælskontakt. Disse brændpunkter, hvorigennem Hierarkiet nu søger at arbejde, står i telepatisk forbindelse med hinanden, og på det ydre plan må de arbejde i absolut forståelse, altid

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevare en holdning af ikke-indblanding og stille det frit for enhver arbejder at undervise sin egen gruppe, som han synes bedst. Hvilke udtryk der anvendes, hvilke metoder der anvendes, hvilke mennesketyper som nås, hvilke sandheder der undervises i, og hvilken livsdisciplin der udvises, det vedkommer ingen andre end den arbejdende discipel selv.

Medlemmerne af denne gruppe af den nye tidsalders arbejdere vil imidlertid besidde visse generelle kendetegn. De vil ikke påtvinge dogmer af nogen slags, og de vil ikke lægge vægt på nogen doktrin eller nogle autoriteter. De er ikke interesseret i at have personlig autoritet, ej heller vil de støtte sig til en traditionel autoritet, hverken religiøs, videnskabelig, kulturel eller nogen anden form for påtvungen sandhed. Forskellige måder at nærme sig virkeligheden på vil blive anerkendt, og det vil stå enhver frit at vælge sin egen. Disse arbejdere vil ikke påtvinge dem, som søger at samarbejde med dem, nogen form for disciplin. En persons eller en leders ideer om, hvorledes de enkelte inden for hans specielle aktivitetssfære burde leve, arbejde, meditere eller spise vil være uden særlig betydning. Medlemmerne af denne nye gruppe arbejder esoterisk med sjæle og beskæftiger sig ikke med personlighedslivets detaljer hos de aspiranter, som de søger at inspirere.

Dette er en grundlæggende regel, som vil tjene til at eliminere mange værdige aspiranter fra denne gruppe af verdenstjenere, der nu er ved at blive dannet. Tendensen til at påtvinge andre sit eget synspunkt viser en brist i forståelsen, og det vil komme til at udelukke mange. (WM e.418-419; HM d.430-432).

(o) INDVARSLING AF DEN NYE TIDSALDER

Fremtiden er yderst lovende, forudsat at menneskene lærer den lektie, som nu er så åbenlys; de må acceptere den og klart indse problemets art og krisens virkelige natur med dens mange forgreninger og vidt forskellige konsekvenser. …

Den langsomme og omhyggelige dannelse af den nye gruppe af verdenstjenere er et tegn på krisen. De overvåger og indvarsler den nye tidsalder og er til stede ved den nye

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

civilisations fødselsveer, den nye races tilblivelse, den nye kulturs og det nye verdensbilledes fremkomst. Arbejdet med alt dette må nødvendigvis gå langsomt, og de af jer, som står midt i problemerne og har smerterne inde på livet, har svært ved at se tillidsfuldt på fremtiden og fortolke nutiden tydeligt og klart. (ENA e.44-45; UNT d.56-57).

(p) VERDENSTJENERGRUPPENS FREMTID

(1) Meget afhænger af to ting, hvad angår fremtiden for den verdensgruppe, som vi har talt om.

For det første er det nødvendigt for alle de mange isolerede disciple, der arbejder i alle verdens lande, at blive vidende om hinanden og desuden at komme i telepatisk kontakt. Dette kan for jer synes at være en vidunderlig, men umulig vision. Jeg forsikrer jer, at det er det ikke. Arbejdet med at etablere denne forbindelse kan så sandelig gå langsomt, men det er en uundgåelig virkning af den voksende sensitivitet hos alle sjæle, som arbejder i verden. En første antydning om dette er den instinktive erkendelse af dem, som indgår i gruppen, når de mødes og får kontakt med hinanden på verdensplan. De opfatter et øjeblikkeligt lysglimt, en umiddelbar elektrisk vekselvirkning, en pludselig fornemmelse af overensstemmelse i vision og målsætning eller en særlig gunstig lejlighed til at hjælpe hinanden og samarbejde i det arbejde, som alle erkender og er interesserede i.

Overalt hvor arbejdende disciple træffer hinanden, ved de straks, at deres arbejde er det samme, og de rådfører sig med hinanden om, hvor samarbejde og øgede bestræbelser kan være mulige. Om cirka tredive år (skrevet år 1934) vil den gensidige forbindelse mellem de enkelte i denne gruppe (der er spredt ud over hele verden) være så tæt, at de dagligt vil møde hinanden på et bestemt tidspunkt og på det hemmelige sted. …

Den anden forudsætning, som vil skabe forbindelse mellem de disciple, der arbejder i denne gruppe, er evnen til at bevare en konstant og sekventiel erindring om både det indre og det ydre liv. Vi kalder det *bevidsthedens kontinuitet*, og med dette mener vi evnen til at være klar over alt, som hænder inden for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

alle områder og alle dele af menneskets tilværelse i alle døgnets fireogtyve timer. Endnu er dette langt fra tilfældet. Der findes ingen bevidst opfattelse af eksistens under søvnens timer. Drømmelivet, således som det skildres, er lige så fyldt med illusion som enhver af de lavere psykiske oplevelser. Den langsomt voksende interesse for drømme fra psykologiens side og forskningen vedrørende deres mulige kilder er de første svage forsøg på at bevise bevidstheden ud fra en virkelig videnskabelig basis.

Der er endnu ingen bevidst registrering af mental aktivitet for eksempel under de perioder, hvor det emotionelle legeme står i begivenhedernes centrum. Hvad er sindet optaget af gennem en lang periode i emotionelt oprør? Vi ved, at den har sit eget liv og sine egne love. For at tage endnu et eksempel, hvad gør sjælen, når personligheden udelukkende er optaget af sine egne anliggender? Er det umuligt for jer at forudse det tidspunkt, hvor bevidsthedens udvikling har nået det stadium, hvor der vil komme en sansende reaktion i alle dele af menneskets natur, og hvor alt opfattes af hjernen? Mennesket er allerede vidende om både det fysiske plans aktiviteter og sit følelsesmæssige liv. For flertallet er dette en almindelig og dagligdags tilstand. Når to aktiviteter samtidigt kan registreres, hvorfor så ikke tre eller måske fire? Sådan er den fremtid, der ligger foran menneskeheden, og de aktivt virksomme disciple vil være de første til at udtrykke og vise denne udvidede bevidsthed.

Således må telepatisk vekselvirkning samt udvidet modtagelighed for sanseindtryk udvikles, idet de er uløseligt forbundet med hinanden.

Jeg har derfor peget på udviklingen i den umiddelbare fremtid for den *enkelte* discipel. Men hvad indebærer den nærmeste fremtid for *gruppen*?

Først og fremmest kommer en indledende periode, hvor den træder ind i den offentlige bevidsthed og gør sig gældende. Dette vil ske gennem en vedholdende formidling af nye idealer og gennem en bestandig betoning af menneskehedens essentielle enhed. Det vil være et resultat af den enhedsskabende og altomfattende tone, som intoneres af den ene her og den anden dér. I løbet af dette stadium må intet

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arbejde fremskyndes og ingen forhastet handling udføres. Væksten af gruppen og af dens ideer vil være langsom og sikker. (WM e.421-425; HM d.434-437).

(2) Som et resultat af deres telepatiske forbindelse og fælles konferencer kan der muligvis senere fremtræde visse esoteriske grupper og skoler til udvikling for hurtigere at kunne udstyre dem til verdenstjeneste. I disse skoler vil der blive undervist i meditationsmetoder, intensivering af vibration og i universets love samt i den rette anvendelse af farve og lyd. Men alt vil være underordnet ideen om tjeneste og menneskehedens forædling. Også de skoler, der omtales i *Breve om Okkult Meditation* vil gradvis blive til. (WM e.427-428; HM d.440).

(q) SKABENDE ARBEJDE

… Hvilket skabende arbejde er det, som Hierarkiets ashramer og medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere, der arbejder konstruktivt under Hierarkiets inspiration og impression, står overfor? Det kan inddeles i to dele:

1. Arbejdet med at bringe orden i det herskende kaos.
2. Opgaven med at forberede vejen for Kristi tilsynekomst.

Det er et stort arbejde, der skal udføres for at forandre tilstande, indføre nye værdigrundlag og oprette en helt ny civilisation – en civilisation, der vil åbne mulighed for eksternalisering af ashramerne eller Hierarkiet og derved genoprette den hierarkiske eller åndelige ledelse, således som man kendte den i atlantisk tid, men denne gang på en langt højere drejning af spiralen, hvorved det vil foregå i et intelligent samarbejde med en forstandig menneskeheds medvirken, hvilket var en manglende faktor i den tidligere civilisation. Så snart denne problematik er blevet bearbejdet i en reflektiv, koncentreret meditation af den enkelte aspirant, i en fælles refleksion og meditation af de mange åndeligt indstillede grupper i verden i dag, og så snart den nye gruppe af verdenstjenere og Hierarkiet har det tættest mulige samarbejde, så vil visualiseringen og projektionen af den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilstræbte civilisation have nået et definitivt og meget betydningsfuldt *præcipitationspunkt*. Derefter vil den invokative appel fra hele Hierarkiet og den nye gruppe af verdenstjenere blive så kraftig, at den vil fremkalde en respons fra menneskeheden og en cyklus med en organisering og planlægning, der efterfølgende vil komme til udtryk på effektiv måde. Refleksion, meditation og visualisering vil vige for videnskabelig *tænkning* (som dybest set er meditation) og for den nødvendige aktivitet på det fysiske plan. (DNA2 e.218-219).

(r) CYKLISK RYTME I DEN NYE GRUPPES ARBEJDE

… Alle skabende processer foregår i en cyklisk rytme. Den rytme, der er etableret af den nye verdenstjenergruppe, er en treårs cyklus og du vil erkende, at du følger denne rytme. Afslutningen på en sådan cyklus var i maj 1936. … Bevar omhyggeligt disse datoer i dine tanker og læg dine planer for fremtiden derefter. På den måde vil du arbejde med loven og ad linjerne for mindst modstand. Sørg for, at hver treårs cyklus er i overensstemmelse med den skabende rytme. I det første år, læg hovedvægten på det manifesterende princips aktivitet, idet du anvender det, som viser sig, og som du må arbejde med. Lad i det andet år klarheden og kvaliteten af den tone, som må anslås af den manifesterende form, give sig til kende og blive hørt. Lad i det tredje år den levende virkelighed og det iboende livs virke, som findes bag formen og udtrykker sig gennem kvalitet, komme til syne, så alle kan se det. Husk dette når du konsoliderer arbejdet. Grundtonen for det første års arbejde er konsolidering, for det andet år må den være ekspansion, mens tonen for det tredje år må være tilvejebringelse af en markant påvirkning af den offentlige bevidsthed ved udsendelse og betoning af en klar tone. Hvis dette cykliske mål holdes i bevidstheden, vil ingen alvorlige fejltagelser blive gjort … Den nye verdenstjenergruppe må arbejde i disse treårs cykler, og fundamentet for cykliske resultater må lægges. Denne cykliske rytme vil holde gruppens medlemmer fri for spænding, men ikke desto mindre lade dem føle, at intet er slået fejl. Det er umuligt at udføre et

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

godt arbejde, når der er en fornemmelse af utilstrækkelighed eller manglende resultat. (DNA1 e.165; DNT1 d.190-191).

(s) PLANEN FOR MENNESKEHEDEN

(1) Det første, der må erkendes, er, at der findes en plan for menneskeheden, og at denne plan altid har eksisteret. Den er virkeliggjort gennem evolutionsprocesserne i forgangne tider og også gennem den særlige stimulering, der fra tid til anden blev givet af de store intuitive og af menneskeslægtens lærere. I dag findes der det nødvendige antal mænd og kvinder i verden, der har en tilstrækkelig udvikling til at kunne kontakte og samarbejde med planen. Det er mere ved at blive et spørgsmål om gruppeerkendelse end om intuitiv åbenbaring. For det andet vil man kunne iagttage, at der på vor planet findes en gruppe mænd og kvinder inden for alle nationer, der afgjort er på discipelskabets vej, og ifølge denne status tjener de lige så afgjort menneskeslægten. Subjektivt er de smeltet sammen til en gruppe, som vi i mangel af en bedre betegnelse har kaldt den nye gruppe af verdenstjenere. Deres egenskaber er velkendte, for mange har iagttaget gruppen indgående gennem to eller tre år, og mange udgør også en del af den.

… Det er opmuntrende for os at iagttage, at medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere, som arbejder i forbindelse med de stores hurtigt frembrydende plan, er øget kraftigt i løbet af de seneste år, og at der er tale om en meget tættere, indre forening end hidtil. Gruppen er delt i to dele:

1. En indre kerne, sammensat af de aktive tjenere, som erkender sig selv som disciple, som bevidst er i kontakt med planen, og som arbejder ihærdigt på dens udvikling.
2. De, som har været modtagelige for den vision, der er blevet forelagt dem fra denne indre kerne, og som afgjort har stillet sig på planens side. De er derfor mænd og kvinder af god vilje.

Forbundet med disse to grupper er der en stadigt voksende kreds, der bliver mere og mere modtagelig for de nye ideer. De har vist deres interesse og er ivrige efter at se planen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

iværksat på rette måde på jorden. Alle disse gruppers forskellige behov må imødekommes, og dette er ganske klart et problem for alle, som bevidst samarbejder med Hierarkiet. (EP2 e.649-651; EP2 d.612-613).

(2) *Planens mål:* Det har været sagt, at de, som udgør verdens indre styre, eller det såkaldte planetariske Hierarki, arbejder på at gøre det lettere for de nye idealer og mål at vinde indpas i menneskeslægtens bevidsthed. Disse nye idealer og mål er kendetegn for den nye tidsalder. Dette er en betydningsfuld erklæring, fordi den viser, at den bestræbelse, der nu er i gang, er i overensstemmelse med den evolutionsproces, der finder sted på vor planet. Den er derfor sikret succes i sidste instans. Det arbejde, den nye gruppe af verdenstjenere bestræber sig for at gennemføre, har til hensigt at fremme denne proces og således forhindre en lang periode med problemer og uroligheder. Uanset om denne indsats lykkes eller ikke, så er det endelige mål sikkert, men det kan fremskyndes, hvis mennesker blot i nogen udstrækning ville tænke over den situation, de umiddelbart står overfor, og tage de nødvendige skridt til at ændre den nuværende tilstand.

De stores nye plan er derfor ganske enkelt at udvide den plan, der hele tiden har eksisteret. Der foretages ingen ændringer i den grundlæggende idé. Et fremgangsrigt udfald af de nuværende bestræbelser er betinget af, at de kræfter, der står for progressiv retskaffenhed, er til rådighed, og endvidere betinget af verdens disciples evne til at handle i samklang og på den måde påvirke den offentlige mening, således at der kan ske en verdensomfattende ændring i menneskelige holdninger, men medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere må afstå fra at øde deres kræfter på mindre væsentlige aktiviteter. For dem vil der blive tid, når engang hovedmålet er nået. De umiddelbare mål for planen kan angives som følger:

1. *Menneskets bevidsthedsniveau må højnes*, således at intelligent tænkende mænd og kvinder bevidst vil være i kontakt med ideernes verden og den intuitive opfattelses område. Dette betyder, at de vil opnå den rette orientering mod virkeligheden. … Dette er ikke et utopisk billede. En ændring af den nuværende situation, selv i mindre målestok,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

er et herkulesarbejde og vil belaste den nye verdenstjenergruppes ressourcer til det yderste.

2. Det andet mål for dem, som udarbejder planen, er *at præcisere den internationale situation*. Det er nødvendigt, at alle nationer bliver klar over følgende to faktorer:

For det første, betydningen af at tage vare på egne forhold og egne interne problemer, der går ud på at forbedre nationens liv ved at skabe orden, stabilitet og frem for alt frihed. Hver enkelt nation må internt indstille sig på fred. Det må ikke gøres ved våbenmagt eller ved en indsats af en eller anden stærk gruppe, men ved klogt at tage hensyn til hele folkets behov uden at udelukke nogen del af nationens liv.

For det andet, den grundlæggende betydning af, at hver nation erkender sit ansvar over for alle andre nationer, og at alle dele af vor verdens liv er indbyrdes forbundet. …

3. Det tredje mål er *udviklingen af gruppeideen* med en deraf følgende generel betoning af gruppens bedste, af gruppeforståelse, gruppesamspil og grupperelateret god vilje. Disse fire er de idealer, som den subjektive gruppe, som vi kalder den nye gruppe af verdenstjenere, arbejder for på det fysiske plan.

Såfremt disse idealer kan virkeliggøres, udgør denne nye gruppe en kerne til den fremtidige verdensgruppe, som efterhånden vil knytte alle mennesker sammen i et sandt broderskab. …

Denne gruppe vil tilvejebringe en international enhed, sammensat af intelligente mennesker af god vilje, som uundgåeligt må styre verdens skæbne, fremkalde verdensfred og på den måde organisere den nye verdensorden. De vil gennemføre dette uden at gøre brug af det gamle, politiske maskineri, den voldsomme propaganda og den tvang, der har kendetegnet den gamle orden. Deres metode er undervisning; de vil forme den offentlige mening og støtte gensidig god vilje og national, religiøs og økonomisk gensidig afhængighed. Det, de i virkeligheden forsøger at gøre, er at mobilisere et aspekt i den menneskelige natur til større aktivitet, et aspekt,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som altid er til stede, men som hidtil har været undergivet selviske og ambitiøse mål. Mennesker er af natur venlige, hvis deres sind ikke forvanskes, og deres syn ikke sløres af en falsk lære ud fra selviske interesser, politisk propaganda og racemæssige eller religiøse problemer.

… Disse mål vil blive nået, ikke ved propaganda støttet af vold, men ved et forbillede understøttet af offer og kærlighed. Et andet vigtigt mål for planen, der vil virkeliggøres senere, når verdenssituationen er forbedret, er, at en gruppe af sjæle, som den nye gruppe af verdenstjenere er de ydre repræsentanter for, vil træde aktivt frem på det fysiske plan. Denne tilsynekomst kan (i kristent ordvalg) kaldes Kristi andet komme med sine disciple, eller manifestationen af det planetariske Hierarki, eller tilsynekomsten af visdommens mestre, som vil genoprette de gamle mysterier på jorden og genindføre indvielsens orden.

Dette er den brede og generelle idé om planens mål og dens vogteres hensigter. Hver fase udgør et område for aktiv tjeneste, og alle mennesker af god vilje og medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere vil overalt finde deres plads i den ene eller anden af dens afdelinger. Medlemmerne i denne gruppe er i virkeligheden, da de giver udtryk for Guds tanke og formål, en formidlende gruppe mellem vogterne af planen og den intelligente offentlighed. De er planetens »hjernetrust«, fordi de virkelig kæmper med problemerne uro og nød på de økonomiske, politiske og religiøse områder. Gennem dem må planen gennemføres, og hvis de arbejder med den ønskede uselviskhed og visdom og viser behørig handledygtighed, vil de efterhånden opnå megen magt. Det vil imidlertid være en magt, der er baseret på intelligent god vilje, på den rette forståelse af broderskab og på en beslutning om at tilgodese hele verdens vel og ikke bare visse dele af det nationale liv eller visse nationers vel på bekostning af andre dele og andre nationer. Derfor betoner jeg til stadighed nødvendigheden af at tænke i *vendinger som god vilje for helheden*. (EP2 e.652-657; EP2 d.614-618).

(t) IMPRESSION OG OVERFØRING AF PLANEN

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) Hierarkiet er vogter af det aspekt af den cykliske planetariske hensigt, som vi kalder *planen*. Det gælder så relativt korte perioder som civilisationer – hvad angår menneskeheden. I relation til Shamballa aktiveres den mellemliggende gruppe af mediterende skabende medarbejdere, så de kan modtage impression om den øjeblikkeligt ønskede hierarkiske aktivitet og overføre de nødvendige energier fra Shamballa til alle ashramerne, således at Hierarkiet derved esoterisk »informeres« om det, der kræver øjeblikkelig opmærksomhed.

Derefter, på et lavere niveau af den evolutionære spiral, præger Hierarkiet den nye gruppe af verdenstjenere med den del af planen, der umiddelbart skal udføres som hjælp til menneskeheden. Denne gruppe vil være en stor konstruktiv formidler i de tre verdener i den resterende del af den nuværende cyklus af planetens erfaring. Dette har ikke altid været tilfældet. Menneskeheden er nu i stand til på intelligent måde at arbejde med den foreliggende plan, og det er første gang i menneskehedens historie. Jeg vil bede jer bemærke dette. Menneskene kan nu give sit lille bidrag i arbejdet med at manifestere den guddommelige hensigt, fordi de nu har udviklet den nødvendige mentale kapacitet. Styringen og den skabende udvikling af de tre lavere naturriger føres langsomt væk fra deva-evolutionen (der hidtil har været ansvarlig) og placeres under menneskehedens overvågning, som det siges på denne måde i mestrenes urgamle arkiver:

> »Gennem manas (sindet) vil de solare herrer til sidst styre de lunare herrer af elemental substans, og ikke kun deres egen men også det, der håber på deres hjælp. Således vil frelse komme til alle gennem mennesket, og således vil herligheden hos livets herre kunne skues.« (DNA2 e.223-224).

(2) Alt, hvad vi er i stand til at erkende af dette formål, er den hierarkiske plan, og den kan kun disciple og fremskredne aspiranter bedømme og opfatte. Denne plan er baseret på kundskab om guddommelig ledelse i fortiden, erkendelsen af fremskridt, udviklet fra fortiden til nutiden, samt bestræbelsen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

på at blive sensitiv over for denne plan (der altid legemliggør et aspekt af formålet) og dens rigtige tilsynekomst i den umiddelbare fremtid. Formålet er relateret til fortiden, nutiden og fremtiden; planens forvaltere modtager indtryk fra Shamballa via Nirmanakayaerne; processen gentages derefter, og de mest fremskredne af menneskeheden bliver modtagere, sensitive modtagere af planen, som den overføres til dem af indtryksskaberne, mestrene, som virker gennem den nye gruppe af verdenstjenere. Denne gruppe er den lavere modsvarighed til Nirmanakayaerne, som modtager indtryk fra Shamballa. I ser derfor skønheden og syntesen i dette gensidige afhængighedsforhold og det samspil, som udfolder sig hele vejen igennem Hierarkiets kæde fra den allerhøjeste formidler til den allerlaveste modtager af guddommelige indtryk. (TEL e.121-122; TEL d.114).

(3) … (Bag) menneskeheden står de store, hvis privilegium og ret det er at overvåge den menneskelige udvikling og vejlede med hensyn til menneskenes skæbne. Den opgave gennemfører de, ikke ved at påtvinge en styring, der krænker den menneskelige ånds frie vilje, men ved at indpode ideer i verdenstænkernes sind og vække den menneskelige bevidsthed, således at disse ideer erkendes behørigt og med tiden bliver de styrende faktorer i menneskelivet. De skoler medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere i den opgave at forvandle ideer til idealer. Med tiden bliver idealerne de mål, som tænkerne stræber efter, og som de lærer den store middelklasse. Således kan de indføres som forbilleder for regeringer og religioner, hvor de danner grundlag for den nye sociale orden, som masserne varsomt indlemmes i. (EP2 e.638; EP2 d.601).

(4) Arbejderne på den indre side og de disciple, som er ansvarlige for planens virkeliggørelse, har gjort en stor indsats for at nå og stimulere den nye gruppe af verdenstjenere, og de har haft succes. En sådan succes er på ingen måde afhængig af, om de tjenende anerkender Hierarkiet. Hvis det er tilfældet, er det en hjælp, men en fremgang er afhængig af modtagelighed for åndelige indtryk, hvilket betyder modtagelighed over for de nye ideer, der udtrykker en ånd af syntese, enhed, forståelse og god vilje til samarbejde. Søg

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

efter sådanne mennesker og søg at samarbejde med dem. Indtag ikke den almindelige holdning, at de skal arbejde med jer. Det tilkommer os, som måske kender lidt mere til planen end dem, at tage det første skridt fremad. Det tilkommer os at vise intelligent forståelse og give det nødvendige eksempel ved at underordne vore egne ideer og personlige ønsker det bedste for helheden.

Hvis vi reagerer på alt dette, er det vor pligt inden for de nærmeste få år at foretage en omlægning af vort liv med henblik på de presserende opgaver, der må gennemføres. Det vil nødvendigvis medføre, at vort liv må tilpasses de nye impulser. Det vil kræve eliminering af alt det uvæsentlige, således at vi kan få tid til opgaven; det vil betyde udvikling af den åndelige sensitivitet, der vil medføre, at vi bliver bevidst om indtryk og impulser fra livets indre side, og endvidere, at vi hurtigt vedkender os vore brødre, som har forpligtet sig til at leve samme liv som vi, præget af den gode vilje, og som erkender – som vi – det presserende menneskelige behov og den umiddelbart forestående mulighed. Det vil kræve, at der i alle udvikles en stilhedens ånd, thi stilhed er den bedste metode, hvorved åndelig kraft kan frembringes og oplagres, og den vil skole os til klart at se de problemer, der findes i enhver situation (personlig, national eller international), og til at blive i stand til at anvende det fortolkende lys med den gode viljes tilkendegivelse. (EP2 e.746-747; EP2 d.698-699).

(u) UDTRYK FOR GRUPPEKÆRLIGHED

(1) Kun nogle få her og der fatter virkelig fremtidsvisionen og forstår, hvad der foregår og ser den virkelige skønhed i den plan, der er ved at tage form. Det er med disse få, at Hierarkiets medlemmer kan arbejde, fordi de er (selv hvor forståelsen mangler) fri for ond vilje eller had mod andre. Kærlighed er en stor forener og fortolker.

Denne kærlighedsenergi er hovedsageligt koncentreret (med hierarkisk formål) i den nye gruppe af verdenstjenere. Denne gruppe har Hierarkiet valgt som sin vigtigste kanal. Gruppen, der består af alle verdens disciple og alle aktive indviede, har sine repræsentanter i enhver gruppe af idealister

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og velfærdsarbejdere og i enhver forsamling af mennesker, der giver udtryk for humanistiske tanker, især hvor det drejer sig om humane forbedringer og højnelse af livsniveauet. Gennem dem kan kærlighed-visdomskræfterne komme til udtryk. Disse mennesker bliver ofte misforstået, for den kærlighed, de er udtryk for, er meget forskellig fra den sentimentale, engagerede personlige interesse hos almindelige velfærdsarbejdere. De er hovedsageligt optaget af den helheds interesse og vel, som de måtte være knyttet til; de beskæftiger sig ikke i første række med det enkelte menneskes små interesser – med de små problemer det måtte være optaget af. Dette udsætter disse verdenstjenere for kritik fra enkelte mennesker, og med den kritik må de lære at leve uden at lade sig forstyrre. Virkelig gruppekærlighed er af større betydning end personlige forbindelser, skønt disse må tilgodeses, hvor nødvendigheden (bemærk, jeg sagde *nødvendigheden*) kræver det. Disciple lærer at forstå nødvendigheden af gruppekærlighed og at indrette deres liv i overensstemmelse med gruppens vel, men det er ikke let for det selvoptagede enkelte menneske at indse forskellen. Gennem de disciple, som har lært at se forskel på det enkelte menneskes små bekymringer og dets optagethed af sig selv og på den presserende nødvendighed af gruppearbejde og kærlighed, kan Hierarkiet arbejde og således tilvejebringe de nødvendige forandringer i verden, der hovedsagelig er *forandringer i bevidstheden*. (DN e.20-21; NS d.27-28).

(2) Find frem til medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe, når som helst det er muligt, og styrk dem. Opdag dem i alle nationer og inden for mange forskellige tankeretninger, hvor de udtrykker mange forskellige synspunkter. Husk altid, at de kan være meget forskellige fra jer mht. doktriner og tro, teknik og metode, men i kærlighed til deres medmennesker, i praktisk god vilje og hengivenhed for ideen om at etablere rette menneskelige relationer står de sammen med jer, de er jeres lige, og kan formentlig lære jer meget. (EXH e.641; HF d.633).

(v) DISCIPLENS UDVIKLINGSSTADIUM

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) Problemet består i at forvisse sig om, hvor på stigen samt i hvilken fase man befinder sig ved ethvert bestemt tidspunkt. Bag ethvert menneske ligger en lang række af liv, og visse mennesker er nu på vej mod det stadium, hvor målet er en dominerende og selvisk personlighed; de er fuldt bevidst ved at gøre sig til individualister. Dette er for dem et lige så stort skridt fremad, som discipelskabet er for jer. Andre er allerede personligheder og er begyndt at eksperimentere med den energi, som strømmer gennem dem, og samler omkring sig de mennesker, som vibrerer med deres tone, og til hvem de uden tvivl har et budskab. Af denne grund opstår de utallige små grupper over hele verden, som arbejder inden for ethvert tænkeligt område for menneskeligt udtryk. Andre har passeret dette stadium og er ved at flytte deres tyngdepunkt i menneskelivets tre verdener bort fra personligheden; de motiveres af en energi, som er det højere aspekt af personlighedsenergien. De arbejder, planlægger og kæmper ikke længere for at lade deres personlighed komme til udtryk og for individuelt at påvirke verden, eller gennem deres magnetisme at samle en gruppe mennesker omkring sig, som ser op til dem og derved giver næring til stolthed og ambition, og gør dem tilsyneladende indflydelsesrige og betydningsfulde. De begynder at se tingene i et nyt og sandere perspektiv. I helhedens lys toner det lille selvs lys bort, akkurat som det lys, der findes i ethvert atom i legemet, samles og toner bort i sjælens lys, når dette stråler frem i al sin herlighed.

Når dette stadium af uselviskhed, af tjeneste, af at underordne sig det ene selv og af offer for gruppen bliver målet, da har mennesket nået det punkt, hvor det kan blive modtaget i den gruppe af verdens mystikere, vidende og gruppemedarbejdere, som er det fysiske plans spejlbillede af det planetariske Hierarki. (WM e.397-398; HM d.410-411).

(2) En af de vigtigste lærdomme, som helt tydeligt træder frem i alle instruktioner af virkelig esoterisk karakter, vedrører *holdningen* hos den, der studerer det okkulte. Det forventes, at han behandler tingene subjektivt og esoterisk, og at han agter at være en discipel, der arbejder med hvid magi. Som sådan må han påtage sig og vedvarende fastholde rollen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som iagttager, ubundet af sin mekanisme for iagttagelse og kontakt; han må i sit inderste væsen erkende sig selv som en åndelig entitet, anderledes i natur, målsætninger og arbejdsmetoder end de legemer, som han anser for klogt at tage i besiddelse og benytte midlertidigt. Han må erkende sin enhed og sine kontaktlinjer med alle lignende arbejdere og således nå frem til en bevidst viden om sin position i det åndelige Hierarki.

Så megen fejlagtig information er blevet udbredt, og så stærk vægt er på uhensigtsmæssig måde blevet lagt på status og position i det såkaldte Hierarki af sjæle, at sunde og afbalancerede disciple nu søger at vende deres tanker andetsteds hen og at eliminere alle tanker vedrørende rang og aktivitetsområder. Det er muligt, idet pendulet svinger, at svinge med for langt i modsat retning og at undervurdere disse aktivitetsstadier. Misforstå mig dog ikke; jeg foreslår ikke, at der gøres forsøg på at placere mennesker på udviklingsstigen og afgøre, på hvilket trin de står. Dette har man tidligere gjort på den mest uheldige måde uden respekt for emnet i en sådan grad, at hele spørgsmålet er kommet i miskredit i offentlighedens tanker. Betragtes disse stadier på en sund måde som det, de er – tilstande af udvidet bevidsthed og grader af ansvar – da vil faren for personlighedsreaktion over for begreberne »accepteret discipel, indviet, adept, mester« være meget lille, og mange vanskeligheder vil forsvinde. Husk, at den individuelle status altid holdes strengt for sig selv, og at udviklingsstadiet (som måske virkelig erkendes at ligge højere end gennemsnitsmenneskets) altid viser sig som et liv i aktiv uselvisk tjeneste og som manifestation af en illumineret vision, der ligger forud for den nuværende menneskelige opfattelse.

I arbejdet med at samle vor tids nye gruppe af verdensarbejdere må der udvises virkelig forsigtighed. Enhver, der arbejder, er ansvarlig over for sig selv og sin tjeneste, men ikke over for nogen anden. Det er klogt at afveje og vurdere den evolutionære status ikke ud fra fremsatte påstande, men ud fra det arbejde, der er fuldført, og ud fra den kærlighed og visdom, der er udvist. Bedømmelsen bør baseres på en bevist viden om planen, som den udarbejdes i en klog

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

formulering af det næste skridt for menneskeheden, på en *manifesteret esoterisk sans* og på en indflydelse eller en aura-kraft, som er vidtrækkende, konstruktiv og altomfattende. (WM e.601-603; HM d.607-609).

(3) Bevidst indlemmelse i gruppen kræver personlighedslivets ophør og foranlediger, at det lille selv underordnes arbejdet for helheden. Disse ord er lette at skrive og læse, men de udtrykker alle disciples opgave i vor tid. Hvor denne ansporing og virkeliggørelse mangler, er disciplen stadig langt fra sit mål. (EP2 e.73; EP2 d.81).

(w) HIERARKIETS EKSTERNALISERING

(1) Menneskeheden gennemlever i vor tid en cyklus med heftig aktivitet. For første gang i dens historie omfatter denne aktivitet menneskeheden i stor målestok i alle tre aspekter af personlighedens bevidsthed. De fysiske legemer, de emotionelle og mentale bevidsthedsstadier befinder sig alle i en tilstand af stærke omvæltninger. Denne forenede trefoldige aktivitet øges af en cyklus med lige så intensiv planetarisk aktivitet, der skyldes, at en ny tidsalder begynder, at solen går ind i et nyt tegn i zodiaken, og som følge deraf fortsætter forberedelsen med at tilpasse mennesket til at kunne arbejde med lethed med de nye kræfter og energier, der påvirker det. Midt i det menneskelige liv imødekommer den integrerede gruppe af nye verdenstjenere derfor et reelt behov. Deres arbejde må først og fremmest være at opretholde en så nær kontakt med menneskehedens sjæl – som udgøres af alle sjæle på deres eget eksistensplan – gennem deres egen organiserede sjælsaktivitet, så der altid findes dem, som kan »virke i mellemstadierne« og på den måde sørge for planens fremskridt, og at visionen bliver åbenbaret for dem, som endnu ikke selv kan betræde det høje og hemmelige sted. Som jeg mange gange har sagt, skal de lære at arbejde subjektivt, og dette skal de gøre for at bevare – under denne aktivitetscyklus og dens ydre udtryk – den evne, som findes latent i alle, at kunne trække sig tilbage til centrum. De udgør porten for at tale symbolsk. Evner og kræfter kan dø af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mangel på anvendelse; evnen til guddommelig tilbagetrækning og evnen til at finde det, der er blevet kaldt »den gyldne vej, som fører til den klare dam og derfra frem til tilflugtsstedets tempel«, må ikke gå tabt. Dette er den første opgave for gruppen af verdensmystikere, og de må holde vejen åben og fri for hindringer. Ellers kan den hvide magi midlertidigt dø ud, og formnaturens selviske hensigter tiltage sig utilbørlig kontrol. Denne sørgelige begivenhed indtraf i den atlantiske tid, og den daværende gruppe af arbejdere måtte trække sig tilbage fra al ydre aktivitet og »fjerne de guddommelige mysterier og skjule dem for de nysgerrige og uværdige«.

Nu gøres der et nyt forsøg på at befri »planetens fanger«. Hierarkiet forsøger gennem den gruppe af verdenstjenere, der nu er ved at danne sig, at manifestere sig på det ydre plan og at genoprette mysterierne for menneskeheden, hvem de i sandhed tilhører. Hvis forsøget skal lykkes, er det dybest set nødvendigt, at alle I, som har anet visionen eller set en del af den tilsigtede plan, på ny helliger jer tjeneste for menneskeheden, forpligter jer til arbejdet med at hjælpe alle verdenstjenere efter yderste evne (tænk over disse ord og find frem til deres betydning), og ofrer jeres tid og giver jeres penge til fremme af de stores bestræbelser. Svigt frem for alt ikke jeres meditationsarbejde; opretholdt den indre forbindelse; tænk sandhed til enhver tid. Behovet og muligheden er stor, og alle mulige hjælpere kaldes til forreste linje i kampen. Alle kan bruges på en eller anden måde, hvis den sande natur af offer er blevet forstået, hvis dygtighed i handling er blevet udviklet, og hvis arbejde uden binding er, hvad hver og en af jer vil stræbe efter. (WM e.519-521; HM d.530-531).

(2) Hierarkiets næste skridt ville blive at påvirke oplyste menneskers bevidsthed overalt på jorden med ideer, der udtrykker de nye åndelige sandheder, ved at lade de begreber »stige ned« (om jeg så må sige), der bliver bestemmende for menneskers liv fremover; desuden ville alle verdensdisciple og den nye gruppe af verdenstjenere blive overskygget af Kristus selv. Dette af Hierarkiet planlagte skridt udvikles godt; overalt er mænd og kvinder inden for alle livets områder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nu ved at fremføre de nye sandheder, der i fremtiden skal vejlede menneskers liv; de er ved at opbygge de nye organisationer, bevægelser og grupper – store og små – som skal oplyse almindelige mennesker om de virkelige behov og måden at tilgodese dem. Dette gør de, fordi de er drevet dertil af deres varme hjerter og af medfølelse med den menneskelige lidelse. Uden at gøre sig det klart er de ikke desto mindre i færd med at oprette gudsriget på jorden. Med denne mangfoldighed af organisationer, bøger og foredrag for øje er det umuligt at benægte disse kendsgerninger. (RC e.48; KT d.50).

(3) Vældige kræfter under magtfuld åndelig ledelse er rede til at manifestere sig i denne verden af kaos, ødelæggelse og håb, stræben og forvirring. Disse grupper af energier venter på at blive sat ind og fordelt af et hierarki, der i dag, under dets store leder Kristus, er menneskeheden nærmere end nogensinde før i historien. Den nye gruppe af verdenstjenere i alle lande følger opmærksomt retningsangivelsen, forenede i deres idealisme, i deres humanitære mål, i deres modtagelighed for åndelige indtryk, i deres subjektivt forenede formål, i kærligheden til deres medmennesker og viet til uselvisk tjeneste i verden. Mennesker af god vilje findes også overalt i dag, rede til at blive vejledt til en konstruktiv aktivitet og til, gennem gradvis undervisning og skoling, at blive de praktiske redskaber for tilvejebringelsen af det, der i virkeligheden aldrig før har eksisteret – *rette menneskelige relationer*. (RC e.95; KT d.93).

(x) FORBEREDELSE AF KRISTI GENKOMST

(1) Vi har overvejet nødvendigheden af visse forberedelser til Kristi komme og nogle af de fundamentale krav, som vil opstå, efterhånden som folk samler deres kræfter til de nødvendige aktiviteter, der bl.a. omfatter finansieringen af forberedelsesarbejdet. Den individuelle arbejder må først og fremmest gøre op med sig selv, om hans motiv og åndelige forventning står mål med opgaven. Kun det har betydning, som giver den nødvendige kraft til handling, og kun den, der har en tilstrækkelig klar vision, som sætter ham i stand til at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

arbejde med forståelse og oprigtighed, er opgaven voksen. Han må gøre sig klart, at det *er* muligt for ham at deltage i fremskyndelsen af den guddommelige plan. Kristi realitet og den reelle mulighed for hans tilsynekomst må blive vigtige motiverende faktorer i aspirantens bevidsthed. Han ser sig da om efter dem, han kan samarbejde med, og som har de samme åndelige mål som han selv. På den måde – og på det rette tidspunkt – vil han opdage, at der på jorden eksisterer en velorganiseret og integreret gruppe, som kaldes den nye gruppe af verdenstjenere. Han opdager, at de findes overalt og virker i alle lande og inden for alle organiserede religiøse grupper og alle andre grupper, der arbejder for menneskehedens vel og dermed for Kristi genkomst.

Dette er først og fremmest en gruppe som, mens den arbejder i det daglige fysiske liv på det ydre plan, alligevel bevarer en nær, indre åndelig integritet med det energicenter, hvorfra den kan hente al den fornødne kraft til aktivt, åndeligt arbejde. Gruppen udgør et arbejdsområde for alle, der søger at udtrykke sig gennem tjeneste; den tjener også som et samlingspunkt for alle dem, der er villige til at blive prøvet, et sted, hvor deres motiver og udholdenhed kan komme på prøve før en mere vedvarende udfoldelse af åndelige muligheder. De enkelte frigøres således til stadigt mere omfattende tjenesteområder.

Den nye verdenstjenergruppe er principielt en træningsplads, hvor de, hvis håb er at vokse i åndelig status og uddanne sig til at blive aktive disciple under ledelse af Kristus, kan få den nødvendige erfaring. Tilsynekomsten af denne gruppe på jorden i vor tid er tegn på en vellykket udviklingsproces med hensyn til menneskeheden. Denne arbejdsmetode – at bruge mennesker som formidlere til at fremme verdens frelse – blev indledt af Kristus selv. Han arbejdede ofte med mennesker gennem andre og nåede menneskeheden gennem sine tolv apostle med Paulus som stedfortræder for Judas Iskariot. Buddha forsøgte det samme system, men hans gruppe var i begyndelsen stærkere knyttet til ham end til menneskenes verden. Kristus sendte sine apostle ud i verden for at opsøge, vejlede og »fodre fårene« og blive »menneskefiskere«. Kristi disciple var kun sekundært

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

knyttet til deres mester og primært til en krævende verden; den holdning har Hierarkiet stadig, uden at deres hengivenhed for Kristus derfor er mindre. Det, som Buddha symbolsk havde lagt spiren til, blev en reel kendsgerning, fordi Fiskenes tidsalder krævede det.

I den tidsalder, vi nu går ind i, Vandbærerens tidsalder, vil gruppearbejde nå en meget høj udvikling, og verden vil blive frelst og forvandlet *af grupper* mere end af enkeltpersoner. I fortiden havde vi verdensfrelsere – gudesønner – som gav menneskene et budskab, der forøgede lyset i verden. Nu i tidens fylde og som et naturligt resultat af udviklingen er en ny gruppe opstået, som kommer til at frelse verden og som (idet den virkeliggør gruppeideen som et udtryk for Kristi sande kirke) i den grad vil stimulere og aktivisere menneskers sjæl og sind, at en ny æra vil blive indledt gennem en indstrømning af Guds egen kærlighed, viden og harmoni, såvel som gennem Kristi tilsynekomst, hvorved alle disse tre guddommelige egenskaber legemliggøres.

… Gennem de sidste ti år er denne nye gruppe af verdenstjenere blevet reorganiseret og tilført ny energi; kendskabet til dens eksistens er ved at brede sig jorden over. Det er i dag en virkelig international gruppe, bestående af mænd og kvinder af alle racer og nationaliteter, religiøse organisationer og humanitære bevægelser, som er principielt orienteret hen imod gudsriget eller ved at blive det. De er Kristi disciple, fordi de – bevidst eller som oftest ubevidst – arbejder for hans komme; de er åndelige aspiranter, som søger at tjene og virkeliggøre gudsriget på jorden; de er mennesker af god vilje, der med intelligens søger at fremme den gensidige forståelse og de rette relationer mellem mennesker. Gruppen er opdelt i to hovedgrupper:

1. En gruppe, der består af disciple, som arbejder bevidst med Kristi planer, og som desuden består af dem, de vejleder, og som samarbejder bevidst og frivilligt. I denne sidste kategori kan vi finde os selv, hvis vi ønsker det og er villige til at bringe de nødvendige ofre.
2. En gruppe, der består af aspiranter og verdensbevidste mænd og kvinder, som arbejder ubevidst under ledelse af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det åndelige Hierarki. Der er mange, især på høje poster i dag, som udgør dem, der fuldbyrder tilintetgørelsen af de gamle former eller er ved at opbygge nye. De er ikke bevidst om nogen indre, samlet plan, men arbejder uselvisk på at imødekomme verdens behov, så godt de kan ved at spille deres vigtige rolle i det nationale drama, eller de arbejder utrætteligt i oplysningens tjeneste.

Den første gruppe er i nogen grad i kontakt med det åndelige Hierarki og i særlig grad, hvor det drejer sig om sande disciple; dens medlemmer arbejder under åndelig inspiration. Den anden gruppe er i nærmere kontakt med menneskehedens masser; den arbejder i højere grad under inspiration af ideer. Den første gruppe arbejder med Kristi plan, for så vidt dens medlemmer kan opfatte det væsentlige i den, mens den anden gruppe arbejder med de nye begreber og håb, som opstår i menneskers bevidsthed, når de subjektivt og ofte ubevidst begynder at tage del i forberedelserne til Kristi komme. Til stadighed og som følge af det arbejde, den nye gruppe af verdenstjenere udfører i verden, er menneskeheden nu ved at vågne op til de muligheder, fremtiden indebærer.

Intelligentsiaen i alle lande vågner til en anerkendelse af *menneskeheden* som helhed, og det er en indledning til oprettelse af broderskab. Mennesket anerkender den menneskelige families enhed, men førend enheden kan komme til udtryk på en konstruktiv måde, må flere og flere tænkende mennesker over hele verden nedbryde de mentale barrierer, der består mellem racer, nationer og andre grupper af forskelligt særpræg. Det er vigtigt, at den nye verdenstjenergruppe i den ydre verden gentager den metode og aktivitet, som Hierarkiet anvendte, da det skabte og materialiserede den nye verdenstjenergruppe. Ved at formidle indtryk og give udtryk for visse store ideer må mennesker overalt bringes til at forstå de fundamentale idealer, som bliver bestemmende for den nye tidsalder. Dette er den nye verdenstjenergruppes vigtigste opgave.

Efterhånden som vi studerer og kan erkende den nye verdenstjenergruppe i alle dens gradueringer og på alle livets områder – udbredt over hele verden og omfattende alle sande

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og oprigtige humanister, der arbejder i alle lande inden for alle religioner og humanitære organisationer – vil vi også vågne op til erkendelsen af, at der virkelig findes sådan en gruppe mennesker på jorden i dag, hvis antal og virksomhedsområde er fuldt ud tilstrækkeligt til at gennemføre de forandringer, som vil gøre det muligt for Kristus at færdes iblandt os. Dette vil ske, hvis de er tilstrækkeligt vågne og tilstrækkeligt villige til at yde de nødvendige ofre og glemme deres nationale, religiøse og organisatoriske forskelle i den fælles bestræbelse på at yde en indsats, der vil omforme verden. De må undervise menneskeheden i nogle få, enkle og fundamentale principper og ligeledes gøre menneskeheden fortrolig med tanken om Kristi tilsynekomst og gudsrigets manifestation. Deres opgave vil stort set bestå i at sammenfatte og virkeliggøre de to gudesønners lære – Buddhas og Kristi lære.

Det gode resultat af den nye verdenstjenergruppes arbejde er uundgåeligt; den har gjort store fremskridt i løbet af de sidste ti år (udgivet i 1948), og den indre integritet af den del af gruppen, som arbejder i nær kontakt med Kristus og det åndelige Hierarki, er af en sådan beskaffenhed, at den ydre succes er garanteret. De udgør en kanal, hvorigennem gudsrigets lys, kærlighed og kraft kan nå de mere eksoteriske medarbejdere.

Derfor, lad os erkende, at alle åndeligt orienterede mennesker, alle, som stræber efter og arbejder på at indføre rette menneskelige relationer, alle, som virkeliggør den gode vilje og søger at elske deres medmennesker, er en integreret del af den nye verdenstjenergruppe, og deres hovedopgave er for tiden at forberede vejen for Kristi tilsynekomst.

Lad mig så stærkt som muligt understrege, at den bedste fremgangsmåde, vi kan benytte os af og det stærkeste middel i det åndelige Hierarkis hænder er udbredelsen af den gode vilje, som sammensmeltes til en forenet og virksom kraft. Jeg foretrækker dette udtryk frem for »organiseringen af den gode vilje«. Den gode vilje er i dag en drøm, en teori, en negativ kraft. Den må udvikles til en realitet, et virksomt ideal og en positiv energi. Dette er vor opgave – og igen er vi kaldet til at samarbejde. (RC e.180-186; KT d.171-177).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) De første ydre tegn på (Kristi) komme med sine disciple kan allerede ses af dem, der forstår at se og tolke tidens tegn. Der er bl.a. den åndelige tilnærmelse mellem dem, der elsker deres medmennesker. Dette er i virkeligheden den ydre mobilisering af »Herrens armé«, en armé, som ingen andre våben har end kærlighed, den rette tale og de rette menneskelige relationer. Denne ukendte organisation er opstået med en fænomenal hurtighed i årene efter den anden verdenskrig, fordi menneskeheden er syg af had og konflikter.

Kristi stab af medarbejdere er allerede aktive i form af den nye gruppe af verdenstjenere. Den er en fortrop så stærk og indflydelsesrig som nogen, der nogensinde har banet vej for en stor skikkelse ind på verdens scene. Deres arbejde og indflydelse kan ses og mærkes overalt i verden, og intet kan ødelægge, hvad de har udrettet. (RC e.44; KT d.46-47) og (EXH e.598; HF d.591-592).

(y) KONKLUSION

(1) De forskellige planer til at fremme og udvide den nye gruppe af verdenstjenere skal og vil til stadighed have fremgang. De nævnte kort skitserede ideer bør udarbejdes i detaljer. Mennesker må skoles i at arbejde for disse ideers udbredelse. Almenheden må oplæres i den nye gruppes hensigter og mål. Meditationsgrupper bør dannes, som vil hellige sig det arbejde at opnå kontakt med visionen og at tiltrække den fornødne visdom og kraft. Den store invokation bør benyttes mere og mere og intoneres hver dag og hver time. Hovedpunkterne af det her fremsatte bør omarbejdes og tilpasses for at være til nytte for offentligheden, da mennesker kun lærer gennem den stadige gentagelse, og disse ting må siges igen og igen, før den nye verdenstjenergruppes virkelige arbejde vil gøre sig gældende.

Den nye verdenstjenergruppes opgave er at være en modvægt mod de kræfter, der fører til opløsning og tilintetgørelse, ved at legemliggøre integrerende og konstruktive kræfter. Den nye gruppe vil med tiden neutralisere den tendens til racehad (der er så fremherskende i vor tid), og den undervisning, der gives, vil bidrage til at gøre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

de nuværende ideer virkningsløse, der så udpræget skaber de almindeligt udbredte spaltninger og barrierer blandt mennesker og på den måde forårsager separatisme og krig. Hvor der opstår en gruppe eller grupper, der giver udtryk for ideer, der stærkt betoner én side af den offentlige mening og ét aspekt af livet, dér må der ifølge loven om ligevægt uundgåeligt opstå det, der kan udligne dette. På det nuværende stadium i menneskehedens historie er de grupper, der nærer spaltningens ånd, og som opbygger barrierer, der er til gene for menneskets frie ånd, opstået først. De udfører det arbejde, der er nødvendigt, idet de også omfattes af planen. Derefter må der ifølge loven opstå en gruppe eller grupper, der legemliggør de ideer, der fører til integration og konstruktiv opbygning. De vil bringe verden ind på en højere drejning af spiralen, vil hele brud, nedbryde barrierer og gøre ende på spaltninger. (EP2 e.667-668; EP2 d.628-629).

(2) Opgaven, der forestår den nye verdenstjenergruppe, er stor, men ikke umulig. Det er en krævende opgave, men da der er tale om et pålagt livsmønster, kan det virkeliggøres i ethvert aspekt i en mands eller kvindes daglige liv. Vi opfordres nu til *at tjene intenst i en årrække*, til at føre et helt usædvanligt liv og til at påtage os det ansvar, vi har været vidende om gennem flere år, men som vi ikke har villet påtage os. Vor interesse blev udtrykkeligt vakt, men er ikke kommet til udtryk, som det burde have været tilfældet. Kravet om samarbejde har lydt klart fra den indre side og gennem ledere og arbejdere i den nye gruppe af verdenstjenere. Vi har responderet med nogen hjælp, men ikke med offer, vi har ydet nogen støtte, men den var minimal og slet ikke det mulige maksimum (undtagen i ganske få tilfælde, hvor hjælpen var helhjertet og blev erkendt som nødvendig). Det har været nævnt, at medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere virker i alle lande for at udbrede god vilje, verdensforståelse og religiøs enhed. Tanken har virket beroligende, og vi har forladt os på deres anstrengelser – et hårdt presset fåtals anstrengelser. (EP2 e.732; EP2 d.685-686).

(3) Jeg retter ingen yderligere appel til jer om hjælp. Jeg har bestræbt mig for at oplære jer i de nye idealer og i den nye verdenstjenergruppes arbejde. Ansvaret for den rette

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

handlemåde og indsats for at nå offentligheden påhviler verdens aspiranter og de disciple, som læser mine ord. Der er intet, som jeg personligt kan gøre. Det er jeres *tid* (og I kan alle, uden undtagelse, afse nogen tid), som Kristus og Hierarkiet opfordrer jer til at give. Det, vi beder om, er jeres aktivitet og evne til at nå dem, I kan nå. Det er jeres penge, der er behov for, så vi kan blive i stand til at nå den interesserede offentlighed. Det er jeres meditation og stærke, indre samarbejde, der vil opbygge den kanal, igennem hvilken Fredens Ånd kan virke, og lysets kræfter strømme ind. *Hierarkiet venter*. Hierarkiet har gjort alt, hvad der var muligt inden for de givne rammer. Kristus står i tålmodig tavshed, opmærksom på den indsats, der vil virkeliggøre hans værk på jorden og sætte ham i stand til at fuldende den opgave, han indledte for 2.000 år siden i Palæstina. Buddha venter hævet over planeten, rede til at gøre sin del, hvis menneskeheden giver ham lejlighed dertil. Jeg beder jer bemærke, hvad jeg her har sagt. Nu er alt afhængigt af, om mennesker af god vilje handler på den rette måde. (EP2 e.750-751; EP2 d.702-703).

(4) Den nye verden vil blive opbygget på den gamle verdens ruiner. Den nye struktur vil opstå. Mennesker af god vilje vil overalt under ledelse af den nye gruppe af verdenstjenere organisere sig i livsfremmende grupper, og deres første store opgave vil blive at udvikle rette menneskelige relationer ved at undervise masserne. Det fører til, at der sideløbende sker en udvikling af en oplyst offentlig mening, hvilket (esoterisk set) er den rette respons på den lyd, der fører Guds vilje til den opmærksommes ører. Da vil menneskeheden virkelig gå ud af ørkenen, lægge havene bag sig og vide, at Gud er ild. (RI e.88; SI d.98-99).

67
Det tjenende hierarki

(1) Broderskabet er et fællesskab af sjæle, som er bevæget af det stærke ønske om at tjene, motiveret af en spontan impuls til kærlighed, oplyst af ét rent lys, forenet i hengivenhed og sammensmeltet i grupper af tjenende tænkere

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og belivet af ét livs energi. Dens medlemmer er organiseret for at fremme den plan, som de bevidst kontakter og bevidst samarbejder med. (DNA1 e.23; DNT1 d.42).

(2) Hierarkiet af oplyste tænkere er en gruppe, hvis telepatiske evner tillader dem at være sensitive over for tankestrømme og at registrere tankerne hos dem, der personificerer Guds sind, den universelle tanke, og at registrere tankeformerne fra dem, der er så meget længere fremme end Hierarkiet af mestre, som disse mestre på deres trin er forud for verdens disciple.

De liv, som udfører det guddommelige sinds ideer, eksisterer i deres graduerede rangorden, og vi beskæftiger os ikke med detaljerne i deres grupperinger med undtagelse af den kendsgerning, at det planetariske broderskab er i telepatisk forbindelse med dem, der er ansvarlige for de planetariske betingelser i solsystemet, og derfor med det store råd i Shamballa. De er også i umiddelbar telepatisk kontakt med hinanden. De kræfter, der langsomt manifesterer sig gennem radioen, og de følsomme funktioner, der udvikles og fuldkommengøres ved radio og fjernsyn, er blot en respons i den fysiske materie på de fuldendte telepatiske evner og den »television«, som findes i sindet hos visdommens mestre. Glem ikke, at sådanne evner eksisterer naturligt i alle mennesker.

Den indre gruppe af mestre, som jeg er tilknyttet, arbejder ligeledes telepatisk med deres disciple, og disciplene i mindre grad med hinanden. (DNA1 e.24; DNT1 d.42-43).

(3) Skabelsen af den ydre form på jorden, gennem bøger, gennem esoteriske skoler og gennem oplysning af den offentlige mening er blevet overdraget til en gruppe af os, der udgør en del af den indre verdensregering – disciple og indviede – og i denne gruppe virker jeg som sekretær og organiserende kontaktperson – hvis jeg her må bruge ord, som giver mening for jer, kyndige, som I er med organisationsarbejde på det fysiske plan. De betyder kun lidt eller intet for os, som er kyndige i arbejdet med at skabe levende organismer. Den gruppe, som jeg hentyder til, er sammensat af to orientalske indviede (hvoraf jeg er den ene) og af fem indviede fra den vestlige verden. (DNA1 e.33;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

DNT1 d.52).

(4) Der er på dette tidspunkt mange i Hierarkiet, som har afvist yderligere mulighed for fremskridt for at kunne blive og hjælpe menneskenes sønner. (DNA1 e.290; DNT1 d.326).

(5) En mesters gruppe er et brændpunkt af kraft opbygget af mesteren på tre måder:

1. Ved styrken af hans eget tankeliv; fremkaldt af hans respons på den forenede hierarkiske hensigt og en voksende evne til at respondere på Shamballa.
2. Ved hans evne til at integrere sit kraftcenter (hans egen gruppe, som han har ansvaret for) i Hierarkiets nuværende aktiviteter.
3. Ved hans visdom i valg af medarbejdere. Hans discipelgruppe vil kun blive virkningsfuld i verdenstjeneste og anvendelig for hans overordnede, i den udstrækning han klogt udvælger de mænd og kvinder, som han forbereder til indvielse.

… En mester (kan) i højeste grad blive hæmmet eller hjulpet i sit arbejde for menneskeheden ved hans valg af disciple. (DNA1 e.684-685; DNT1 d.755-756).

(6) Hierarkiet er i sin essens Verdens Herres gruppe; det er hans ashram. Med denne erklæring formuleres en relativt ny sandhed, så vidt det angår menneskelig viden. Før Hierarkiet kan arbejde mere åbent og med større anerkendelse blandt menneskeheden, må alt had og enhver form for separatisme udelukkes, og god vilje og rette menneskelige relationer må fremkaldes som resultat af alle disciples indsats. (DNA1 e.685; DNT1 d.756).

(7) I den nye tidsalder vil der lidt efter lidt blive skabt en civilisation og en kultur, der vil blive helt anderledes, end noget man hidtil har kendt. Jeg vil minde jer om, at alle civilisationer og kulturer er eksternalisationer (der er afpasset, kvalificeret og indrettet efter racemæssige og nationale behov) af den vibrerende kraft og planlagte aktivitet, som verdens indviede og disciple, der udgør Hierarkiet den pågældende tid, iværksætter. Hierarki-medlemmernes planer, deres tænkning og deres livgivende kraft strømmer til stadighed ud og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

påvirker deres disciples bevidsthed. Disciplene nedtrapper de indstrømmende energier, således at tænkere og idealister kan opfatte de nye tilgængelige sandheder mere nøjagtigt. Til sidst vil de sandheder, der opfattes på denne måde, ændre hele menneskehedens bevidsthed og hæve den op, om jeg så må sige. Dette fører til nye måder at leve på i dagliglivet, til en civiliseret adfærd og til kulturelle udviklinger. Alt dette kan spores tilbage til den indre sides gruppe af indviede, der på den måde tjener deres medmennesker og bevidst og med hensigt virkeliggør loven om evolution. (DNA2 e.271).

(8) Hierarkiets arbejde eller udstrålende aktivitet er i dag stærkere end på noget andet tidspunkt i menneskets historie. Mestrene og deres disciple var fysisk til stede på jorden i den tidlige atlantiske tid (under ledelse af den periodes verdenslærer), og den udstråling, der udstrømmede fra dem, var beskyttende, værnende og opdragende. Senere trak Hierarkiet sig tilbage til et subjektivt arbejde, og menneskeheden blev – under loven om evolution – overladt til at klare sig selv, for således at lære vejen at kende for at kunne betræde vejen tilbage gennem individuelle eksperimenter og erfaring. I denne lange mellemperiode trådte mestrene ikke frem for at kontakte menneskeheden som gruppe i større omfang. Mange af deres seniordisciple trådte imidlertid frem på forskellige tidspunkter, når det var nødvendigt. Også verdenslæreren trådte frem for at anslå grundtonen for hver ny civilisation og for at sammenfatte resultaterne fra den foregående civilisation. Menneskene måtte således finde vej til Hierarkiet alene. Hierarkiet har ventet i stilhed, indtil antallet af »oplyste sjæle« var så stort, at deres invokative appel og deres magnetiske udstråling nåede en styrke, der ikke kunne siddes overhørig. Den ligevægt, der blev opnået mellem gudsriget på jorden og gudsriget i himlen (for at benytte en kristen talemåde), gjorde det muligt, at »portene til vejen tilbage« kunne åbnes, og at fri udveksling kunne finde sted mellem det fjerde og det femte naturrige. Portene (og jeg taler stadig i symboler) er allerede ved at åbne sig, og snart vil de stå vidt åbne og give adgang for »menneskesønnen, den fuldendte Guds søn«, så han kan vandre tilbage til det sted – vor jord – hvor han tidligere

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilkendegav fuldendt kærlighed og tjeneste. Men – som I véd – vil han denne gang ikke komme alene, men bringe lederne af bestemte ashramer med så vel som en skolet gruppe af indviede og disciple.

Disse hændelser finder sted *i denne tid* for øjnene af alle mennesker, selv om meget af det, der sker, overhovedet ikke bliver opfattet i størstedelen af verdens tænkning og heller ikke af mange millioner mennesker. Men … der er imidlertid nok indviede og disciple, der arbejder på det fysiske plan i denne tid, til at sikre en erkendelse så omfattende, at en stadig og konstant indfrielse af menneskelige forventninger er garanteret. Tænk over det, og lær at erkende alle tegn på menneskelig forventning og de erklærede indikationer på, at Hierarkiet nærmer sig. (DNA2 e.409-410).

(9) Den fremtid, som ligger foran mine medarbejdere, og det arbejde, der planlægges i min ashram, vil kræve en stor arbejdsindsats. Planerne er skitseret, og det betroede arbejde er forklaret tydeligt. Jeg modtager mine instruktioner fra et »fælles råd« bestående af de åndelige ledere bag verdensscenen. De er Hierarkiets seniormedlemmer og arbejder under Kristi ledelse. De når frem til deres beslutninger efter passende drøftelse med seniorarbejdere som mig – dvs. med mestre og indviede over tredje indvielse. På den måde bliver arbejdet en forenet bestræbelse, og i tider med kriser som den nuværende deltager hele Hierarkiet i en fælles aktivitet. Med udgangspunkt i denne fokuserede hensigt fortsætter hver enkelt med at udføre planen via sin ashram, og således vil arbejdet påvirke den ydre verden. (DNA2 e.501).

(10) Hierarkiet selv er resultatet af menneskelig aktivitet og aspiration; det er skabt af menneskeheden. Dets medlemmer er menneskelige væsener som har levet, lidt, udført bedrifter, fejlet, opnået succes, gået gennem døden og erfaret genopstandelsen. De er af samme natur som dem der i dag kæmper med nedbrydningsprocesserne, men som ikke desto mindre i sig har spiren til genopstandelsen. Alle bevidsthedsstadier kendes af dem og de har mestret dem alle. De har mestret dem som mennesker, og det er garantien for at menneskeheden vil opnå de samme højder. Vi er vant til at betragte Hierarkiets medlemmer som grundlæggende

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forskellige fra menneskeheden, idet vi glemmer at Hierarkiet er et samfund af succesrige mennesker som tidligere underkastede sig den rensende ild i det jordiske dagligliv, hvor de kæmpede for deres egen frelse som mænd og kvinder midt i det praktiske liv, som forretningsfolk, ægtefolk, jordbrugere og herskere, og at de kender livet i alle dets faser og afskygninger. De har oversteget livets erfaringer; deres store mester er Kristus; de har passeret gennem indvielser og ny fødsel, dåb, transfiguration, korsfæstelse og genopstandelse. Men de er stadig alle mennesker og adskiller sig kun fra Kristus derved, at han var den første af vor menneskehed til at opnå guddommelighed og derfor den ældste i en stor familie af brødre (som Paulus udtrykker det); mestrenes mester og lærer for engle og mennesker, anset for så ren, så hellig og så oplyst at han fik lov at legemliggøre det store kosmiske kærlighedsprincip for os; han åbenbarede således for os, for første gang, karakteren af Guds hjerte.

Disse fuldkomne mennesker eksisterer altså; de er mere end mennesker fordi den guddommelige ånd i dem registrerer alle bevidsthedsstadier – undermenneskelige, menneskelige, overmenneskelige. Denne altomfattende udvikling sætter dem i stand til at arbejde med mennesker, at kontakte menneskeheden når det er nødvendigt, og at vide hvordan de skal lede os frem mod genopstandelsen. (EXH e.472-473; HF d.468-469).

(11) Hvad er det I alle kan gøre nu? … Først kan vi undervise i evolutionsloven og dens uundgåelige logiske konsekvens, det fuldkomne menneske. Mennesker må lære at sådanne store sjæle eksisterer, og udelukkende eksisterer for at tjene deres medmennesker. Dernæst må offentligheden gøres fortrolig med deres navne og egenskaber, med deres arbejde og formål, og mennesker må få at vide at disse store sjæle kommer for at redde verden. (EXH e.515; HF d.511-512).

(12) I millioner af år har Hierarkiet stået tavst bag verdensbegivenhederne, optaget af det her nævnte arbejde – et arbejde som til sidst vil blive fortsat på det ydre fysiske plan, eksoterisk i stedet for esoterisk.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Hierarkiet står som en mur mellem menneskeheden og det ufatteligt onde. Glem ikke, når menneskeheden er således beskyttet, gælder denne beskyttelse også for alle de underliggende riger som det fjerde rige, menneskeriget, er makrokosmos for. Det ufatteligt onde, som kommer fra kosmiske kilder, behøver Hierarkiets trænede færdighed og Shamballas befaling for at blive hindret i at oversvømme kloden katastrofalt.
2. Hierarkiet arbejder til stadighed på at vække bevidsthedsaspektet i alle former, så det bliver vågent, udvidet og intelligent anvendt.
3. Hierarkiet styrer verdensbegivenhederne, så vidt som menneskeheden vil tillade det (for menneskehedens frie vilje og frie beslutning må ikke ignoreres) således at den bevidsthed, der er ved at udfolde sig, kan udtrykke sig gennem de sociale, politiske, religiøse og økonomiske strukturer, som nu er ved at udvikle sig. De angiver retningen. De udsender lys. De indgiver dem der er i kontakt med dem visse ideer, og gennem denne indstrømning af ideer samt gennem åbenbaring øver de en afgjort indflydelse på tendensen i de menneskelige anliggender.
4. Hierarkiet styrer og kontrollerer, mere end man tror, de cykliske kulturer som udfolder sig og de heraf opståede civilisationer. Disse kan da frembringe de passende former, der er midlertidigt brugbare for menneskehedens frembrydende sjæl. Formatet af kulturer og civilisationer er specielt genstand for opmærksomhed.
5. Hierarkiet modtager og udsender energier og derfor kræfter fra Shamballa, med heraf følgende virkninger for Hierarkiet selv, og også med virkninger på menneskeheden og på sjælen i alle ting som findes i alle naturriger.
6. Hierarkiet modtager den esoteriske »Guds-ild« som afslutter cykler, ideologier, organisationer og civilisationer når det passende og rette tidspunkt er inde. Det sker for at give plads for det som er bedre og som vil vise sig at være mere relevant og ikke hæmmende for den vågnende bevidsthed og det frembrydende liv.
7. Hierarkiet forbereder mennesker til indvielse ved at:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

a. modtage dem i mestrenes ashramer,
b. tilbyde deres disciple lejlighed til at tjene i forbindelse med den plan der er ved at tage form,
c. indvarsle, ved hjælp af periodens disciple, de nye retningslinjer for den træning der er nødvendig for indvielse. Enhver *stor* cyklus modtager nye former for den samme tidløse, fundamentale lære. Denne nuværende cyklus og meget af mit arbejde har forbindelse med dette.

Alle disse aktiviteter og funktioner af Hierarkiet er velkendte for mange af jer teoretisk, og for nogle på første hånd – hvilket er godt og nyttigt at vide. Disse aktiviteter har alle fundet sted »bag forhænget« og er selvfølgelig kun en meget lille del af Hierarkiets virksomhed. Meget af den ville være helt uforståelig for jer. Imidlertid, hvis disciplene i den moderne verden, og de indviede, kan leve op til deres nuværende og her præsenterede lejlighed, skulle det være muligt at udføre alt dette ikke alene i dagens fulde lys, men også med samarbejde og forstående accept fra de intelligente mennesker overalt, og tillige med det hengivne samtykke (om end blind accept) fra manden på gaden. (EXH e.519-520; HF d.515-517).

(13) Hvad er i grunden dette Hierarki? Det er et stort redningskorps af engagerede, frigjorte livsenheder, som i gruppeformation arbejder med alle former for liv i alle naturriger og i særdeleshed med alle sjæle. Når Hierarkiet arbejder således, lægger det udelukkende vægt på *bevidsthedsaspektet* i alle former. Dets nuværende middel til tjeneste er det mentale legeme, da det udtrykker sig gennem mentallegemet hos alle humane mennesker, alle aspiranter, alle disciple (af alle stråler og grader) og alle indviede. Hierarkiet kan også udtrykke sig ved hjælp af tankestrømme og ideer, og gennem dem indprente sine hierarkiske begreber på de embryoniske mentallegemer hos almenheden; og det styrer også undervisningsarbejdet i alle nationer, således at de uudviklede masser – med tiden – kan blive den intelligente almenhed. (EXH e.526; HF d.522).

(14) I dag som aldrig før står Hierarkiet som en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

»formidlende faktor« mellem:

1. Menneskeheden og Guds vilje. Åbenbaringen af denne viljes sande betydning og hensigt, således som den står bag alle verdensbegivenheder, er nødvendig nu som aldrig før. Dette kan ske igennem en nærmere forbindelse mellem Hierarkiet og menneskeheden.
2. Menneskeheden og dens karma, for det er ligeså væsentligt, at lovene for forvandling af karma til et aktivt nuværende gode bliver klart forstået.
3. Menneskeheden og den kosmiske ondskab, som i mange tusinde år har været koncentreret i det, der kaldes Den sorte loge. Spekulationer angående denne loge og dens aktiviteter er både frugtesløse og farlige. (EA e.445; EA d.403).

(15) … Mesteren (har) ikke længere en personlighed. Hans guddommelige natur er alt, hvad han har. Den form, han arbejder gennem (hvis han arbejder og lever i et fysisk legeme), er et skabt billede, der er et produkt af en fokuseret vilje og en skabende forestillingsevne. Den er ikke et produkt af begær, som hos mennesket. Dette er en vigtig forskel, og den kræver nøje gennemtænkning. … De responderer ikke længere på det urgamle råb fra den reinkarnerende sjæl, der igen og igen har trukket de liv til sig, som den har anvendt og farvet med sin kvalitet i fortiden. Sjælen og det kausale legeme eksisterer ikke længere, når den fjerde indvielse er gennemgået. Tilbage er monaden og den tråd, antahkaranaen, som den har vævet af sit eget liv og sin egen bevidsthed gennem tidsaldrene, og som den *efter ønske kan fokusere* på det fysiske plan, hvor den kan skabe et legeme af ren substans og strålende lys, der kan anvendes til alt, hvad mesteren måtte kræve. Det vil være et fuldkomment legeme, fuldstændig tilpasset behovet, planen og mesterens hensigt. Ingen af de mindre liv (som vi forstår udtrykket) er en del heraf, for de kan kun kaldes sammen af begær. Mesteren har intet begær tilbage, og det er den tanke, der holdes frem for disciplen … (RI e.101; SI d.113).

(16) … Hierarkiet (står) ved midtvejspunktet

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

a. og støtter med al sin kraft den side, der er ny, åndelig og ønskværdig.
b. og tilpasser sig samtidig de nye betingelser og de nye faktorer.
c. som en mur af stål, ubrydelig og ubevægelig mellem menneskeheden og det ondes kræfter.

Dette har været en epoke med kriser, men også det store øjeblik, som Hierarkiet har forberedt sig på lige siden det blev grundlagt på jorden. Ned gennem tidsaldrene er menneskene langsomt blevet skolet og forberedt til indvielse. De er blevet undervist i at udvikle indviet bevidsthed og har derefter indtaget deres plads i Hierarkiets rækker og er – senere – fortsat til det højere center, Shamballa. (RI e.236; SI d.247).

(17) Hierarkiet følger sin egen åndelige udviklingsretning som en parallel aktivitet til de tjenester, det udfører på jorden i forbindelse med den planetariske evolution. Menneskene er så tilbøjelige til at betragte deres egne liv og skæbner samt den menneskelige bevidstheds udvikling som det eneste af altoverskyggende betydning på jorden og i planetens evolutionære processer. Disse faktorer *er* betydningsfulde, men de er ikke de eneste vigtige faktorer, ligesom menneskeheden ikke står alene og isoleret. Menneskeheden indtager en position i midten mellem naturrigerne under og over det menneskelige, og hver af disse grupper af liv i udvikling har deres egen betydningsfulde skæbne – betydningsfuld for alt, hvad der findes inden for gruppens grænsering. De har valgt deres egne fremgangsmåder, metoder og veje til fuldbyrdelse. Ligesom det enkelte menneske skal lære kunsten eller videnskaben om relationer til andre mennesker og til hans omgivelser, sådan skal menneskeheden *som helhed* lære sin relation til det, der ligger over den og foran den, og det der ligger under den, og det den har lagt bag sig. Det kræver en proportionssans, som kun kan opnås gennem det mentale princip i mennesket … (RI e.333; SI d.341).

(18) … Der findes (ikke) nogen form for smerte eller sorg for den mester, der har opnået frigørelse. Mestrene har alle som én forsaget alt materielt. De har hævet sig op over de tre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

verdener ved deres egen indsats. De har løsrevet sig fra alle hindringer. De har lagt helvede bag sig, og udtrykket »ånderne, der er fængslet« passer ikke længere på dem. De har gjort det uden selvisk hensigt. I den første tid på prøvestadiets vej findes en selvisk stræben i aspirantens bevidsthed, men når han betræder vejen og ligeledes discipelskabets vej, så lægger han alle sådanne motiver bag sig (en mindre forsagelse), og hans eneste mål, mens han søger frigørelse og frihed fra de tre verdener, er at støtte og hjælpe menneskeheden. Denne hengivelse til tjeneste er Hierarkiets kendetegn. (RI e.702-703; SI d.696).

68
Hierarkiets eksternalisering

(1) To ting må den interesserede forsker forstå i forbindelse med eksternaliseringen:

1. Seniormedlemmer af Hierarkiet vil ikke blive de første som vil foretage den nødvendige tilnærmelse. Under deres ledelse og nære overvågning vil denne tilnærmelse blive foretaget – i de tidlige stadier – af indviede af og under den tredje indvielsesgrad, og også af de disciple som vil blive valgt og udset til at være redskaber for deres bestræbelser og som derfor vil arbejde under deres ledelse. Det er først på de senere stadier, og når tiden er inde for Kristi tilbagevenden i genkendelig fysisk skikkelse med genindførelse af mysterierne til følge, at visse seniormedlemmer af Hierarkiet vil træde frem og tage ydre og synlig fysisk kontrol med verdens anliggender. Tidspunktet for dette vil nødvendigvis afhænge af om de skridt lykkedes, som blev taget af medlemmer af Hierarkiet som ikke er så fremskredne.
2. Medlemmer af Hierarkiet, hvad enten de virker i de tidlige faser eller senere når den virkelige eksternalisering finder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sted, vil fungere som medlemmer af menneskeslægten og ikke som proklamerede medlemmer af gudsriget eller det sjælenes rige vi kender som Hierarkiet; de vil beklæde embeder af forskellig art, de vil være politikere, forretningsfolk, økonomer, religiøse lærere eller gejstlige; de vil være videnskabsfolk og filosoffer, universitetsprofessorer og lektorer; de vil være borgmestre og forvaltere af alle offentlige etiske bevægelser. Den åndelige kraft i deres liv, deres klare, rene visdom, fornuften og det acceptable i deres foreslåede forholdsregler inden for det virkefelt de har valgt, vil være så overbevisende at få hindringer vil blive lagt i vejen for deres forehavender. (EXH e.570-571; HF d.564-565).

(2) Det forberedende arbejde til eksternaliseringen falder derfor i tre faser eller stadier, for så vidt angår menneskeheden:

For det første. Det nuværende stadium, hvor få isolerede disciple og indviede, spredt over hele verden, er i færd med det vigtige nedbrydningsarbejde, samt udlægningen af principper. De forbereder vejen for den første organiserede gruppe af disciple og indviede, som kommer fra bestemte ashramer og vil gå i gang med den næste fase af arbejdet.

For det andet. Den fase hvori den første virkelige eksternalisering finder sted i stor målestok og velorganiseret, baseret på forannævnte bestræbelse. Disse disciple og indviede vil blive de virkelige bygmestre af den nye verden, den nye civilisation; de vil opnå lederskab i de fleste lande og indtage høje embeder på alle områder af samfundslivet. Dette vil de gøre på grundlag af folkets frie valg og på grund af deres fremragende og beviselige fortjenester. På den måde vil Hierarkiet gradvis overtage styringen på det fysiske plan – subjektivt såvel som objektivt – med alle menneskelige foretagender. Denne styring vil overtages i kraft af deres kendte og anerkendte kapacitet og vil ikke være en påtvungen hierarkisk styring eller autoritet; det vil ganske enkelt betyde en fri anerkendelse, fra frie folk, af visse åndelige kvaliteter og effektive aktiviteter. De tror at disse mennesker er kvalificerede til det krævende job, og som de derfor vælger til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

at være ledere i den nye, kommende verden. Frie valg under en åndelig livsudfoldelses autoritet, som beviser kompetence, vil karakterisere holdningen hos befolkningerne. Mennesker vil få høje embeder og indtage magtpositioner, ikke fordi de er disciple eller indviede, men fordi de er vise og intelligente tjenere af folket, med en indre klar viden, en dybt religiøs og altomfattende bevidsthed, samt en skolet tænkeevne og en lydig hjerne.

Dette stadium af hierarkisk tilsynekomst afhænger af den effektive tjeneste hos den første gruppe af isolerede og hårdt arbejdende disciple, som er seniormedlemmer af den nye verdenstjenergruppe og som i dag virker blandt mennesker. Den anden gruppe vil videreføre arbejdet, og deres opgave er at iværksætte et mere koordineret beredskab for Kristi genkomst. Den første gruppe forbereder menneskeheden på muligheden; den anden gruppe foretager de endelige forberedelser til selve genkomsten. De vil bygge for en fremtid som vil rejse sig over ruinerne af fortiden, de ruiner som de vil fjerne; de vil indføre visse fundamentale principper om rette menneskelige relationer i menneskers bevidsthed. Deres umiddelbare gruppearbejde, når de er kommet til magt og anerkendelse, vil bestå i en sanering og en afklaring af den politiske situation og en præsentation af de ideer som omsider vil føre til en fusion af de principper der styrer et demokrati og som også ligger til grund for den hierarkiske metode – som dog er lidt anderledes; denne bestræbelse vil skabe en tredje politisk situation som ikke vil være helt afhængig af en uintelligent majoritets valg, eller bero på styring som den hierarkiske metode tydeligt indebærer. Metoden i denne nye politiske styring vil vise sig senere.

Denne anden gruppe vil indføre den nye religion; på det tidspunkt hvor de overtager ledelsen vil de gamle teologiske former være brudt. Jødedommen vil være ved at forsvinde; buddhismen vil brede sig og blive stadigt mere dogmatisk; kristendommen vil være i en tilstand af kaotisk splid og omvæltninger. Når dette finder sted og situationen er tilspidset, vil mesteren Jesus tage skridt til at genvinde kontrollen med sin kirke; Buddha vil sende to øvede disciple til at reformere buddhismen; andre skridt vil også blive taget i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dette departement for religion og undervisning, som Kristus styrer, og han vil tage skridt til at genoprette de gamle åndelige milepæle, fjerne det uvæsentlige, og nyorganisere hele det religiøse område – igen som forberedelse til genindførelse af mysterierne. Disse mysterier, når de er genoprettet, vil forene alle trosretninger.

Grupper af åndeligt orienterede finansfolk, som er bevidste medlemmer af en ashram, vil tage sig af verdens økonomiske situation og forårsage store og nødvendige forandringer. Alle disse aktiviteter, der bygger på det forberedelsesarbejde som den første gruppe udfører, er også forberedende i sin art.

For det tredje. Den fase hvor Kristus og visdommens mestre kan træde offentligt frem og begynde at virke åbent på det ydre plan i verden. Tidspunktet for deres fremtræden vil være afhængigt af, om det arbejde som de første to grupper udførte er lykkedes; det er ikke muligt for mig at forudsige noget derom. Så mange faktorer er involveret: de to gruppers opofrende arbejde, menneskehedens beredskab og beredvillighed til at lære, den hastighed hvormed genopbygningens og genopstandelsens kræfter kan rehabilitere verden, lydhørheden hos fremskredne humanister og intelligentsiaen over for lejligheden til at genopbygge, genskabe og reorganisere de faktorer som den nye kultur og den nye civilisation vil kræve. Selv Hierarkiet med alle dets informationskilder ved ikke hvor lang tid det vil tage, men de er rede til handling til enhver tid. (EXH e.571-574; HF d.566-568).

(3) … Som følge af den store renselse af jorden, der fandt sted i verdenskrigen (1914-1945) og ved den lidelse, som menneskeheden var udsat for (med en efterfølgende rensende virkning, som vil vise sig senere) – vil (det) være muligt for Hierarkiet at træde frem og at fungere åbenlyst på det fysiske plan. Det vil betyde en tilbagevenden til den situation, der fandtes i atlantisk tid, hvor (med en bibelsk symbolik) Gud selv vandrede blandt menneskene – guddommen var til stede i fysisk form, fordi Hierarkiets medlemmer ledede og styrede menneskehedens anliggender så langt, som den iboende frie vilje tillod det. Dette vil atter ske på en højere drejning af spiralen. Mestrene vil igen vandre åbent blandt menneskene.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(RI e.330; SI d.338).

(4)

Hierarkiet selv befinder sig også for tiden i en åndelig krise. Dets indviede står foran døren, der fører til den højere evolutions vej, og alle Hierarkiets medlemmer venter på at tage et fælles skridt fremad, som er parallelt med – på dets eget niveau – det skridt fremad, som menneskeheden også er bestemt til at tage.

Men, mine brødre, her er noget af interesse. Under den store lov om syntheseskabende udtryk (som vi kalder loven om syntese, den lov der styrer det første guddommelige aspekt) må Hierarkiet bevæge sig fremad på en sådan måde, at bestræbelserne omfatter så vel det fysiske plan som de højere plan. Den aktivitet, der arrangeres, må omfatte så vel den menneskelige evolutions tre verdener som den åndelige triades tre verdener. Glem ikke, at disse to verdener overlapper hinanden på det mentale plan, og det berettiger til det velkendte udtryk »de fem verdener for overmenneskelig evolution«. Derfor er det nødvendigt, at Hierarkiet træder frem og viser en forenet evne til at arbejde fra det fysiske plan og op til det højeste, før de samlet kan træde ind ad døren til vejen. For at tale symbolsk, er denne eksternalisering af Hierarkiets medlemmer en tjeneste, der er en offerhandling, men den er også en symbolsk gestus. Hierarkiet inkarnerer atter på jorden, og det er første gang siden den sidste inkarnation i atlantisk tid. Der er imidlertid tale om gruppeinkarnation og ikke om inkarnation af de enkelte medlemmer. Dette er måske en underfundig pointe, I har vanskeligt ved at forstå.

Hierarkiets fremtræden og genoprettelsen af mysterierne er således ikke noget, der gennemføres for menneskehedens skyld, eller fordi menneskene har fortjent en tættere kontakt, har ret til en belønning eller er så åndelige nu, at Hierarkiet kan få glæde og nytte af at hjælpe dem. Billedet er helt anderledes. Det, der træder frem i menneskenes bevidsthed som det vigtigste, er i virkeligheden sekundært i relation til den hierarkiske krise, vi nu betragter. Tilsynekomsten på det fysiske plan og det deraf følgende liv i tjeneste (som indebærer faktorer af overordentlig stor betydning for

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskene) er udtryk for den iboende åndelige impuls, som tilskynder Hierarkiet til at handle i to retninger, men med én samlet hensigt, der omfatter alle fem plan for overmenneskelig evolution, hvilket nødvendiggør en inkarnationsproces for den samlede gruppe.

Hierarkiet har sit eget liv og sine egne målsætninger og hensigter, sin egen evolutionære rytme og sine egne åndelige udvidelser. Det er ikke de samme som menneskerigets. (RI e.334-335; SI d.341-342).

69
En mesters ashram

(1) Det kunne være af værdi, hvis jeg forsøgte at definere en ashram for jer og således gav jer en klar idé om forskellen mellem en mesters specielle gruppe og de mange ydre grupper, der, selvom de arbejder under hans inspiration og for planen, helt bestemt og teknisk set ikke er hans ashram.

En ashram er en subjektiv sammensmeltning af enkeltindivider, og ikke af personligheder, der er bragt sammen med tjeneste for øje. En ashram er en sammensmeltning af de enkelte individers aktiviteter til en helhed – en helhed, hvor alle har samme mål og vision, men kan have (og hyppigt har) forskelligartede metoder og fremgangsmåder. Ashramens arbejde består hovedsageligt i at inspirere verden til at se de tjenestemuligheder, der er til stede, og som kan virkeliggøres efter den enkelte discipels eget skøn, under »mesterens impression« og i samarbejde med hans egen gruppe. I en discipelgruppe er alle ikke forpligtet til at udføre den samme type arbejde på samme måde og på samme tid. Men de er forpligtet til at arbejde under inspiration af deres sjæle, under indtryk af deres sjæles ønsker og bud, styrket af kontakten med mesteren og med hinanden. De er forbundet med hinanden gennem lighed i vision og vibration og giver hinanden gensidig respekt og fuldstændig handlefrihed – i særdeleshed det sidstnævnte.

Når I tænker over dette, vil jeg bede jer om at erkende, at en ashram ikke er en gruppe mennesker, der arbejder under en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

eller anden mesters formynderskab. Det er et punkt, som det er vigtigt at huske på. Det er – som tidligere nævnt – et magnetisk spændingspunkt, en sammensmeltning af energier rettet mod et fælles center, og som involverer to faktorer:

1. *En forenet tilskyndelse til gruppedannelse på det mentale plan.* Dette er den højere modsvarighed til flokinstinktet i dyreverdenen og i menneskenes verden, men er af en åndelig natur og ganske anderledes motiveret. Det lavere flokinstinkt er for det meste motiveret af selvopholdelsesdriften. Det højere ved erkendelse af sjælens udødelige natur og med instinktet til at tjene om nødvendigt ved selvopofrelse. Loven om »død til liv« hersker. Når gruppens magnetiske tiltrækning er tilstrækkelig stærk, så indtræder personlighedslivets død. Før discipelgruppen i alle dens dele udtrykker denne udfarende opofrende drift, er det ikke en ashram.
2. *Den magnetiske tiltrækning fra det positive centrum i selve gruppens hjerte*. Dermed menes mesterens magnetiske tiltrækning. Som I ved, teoretisk i det mindste, står der i enhver ashrams centrum en mester, eller en indviet eller en verdensdiscipel. Det er hans opgave at forene og sammensmelte de energier, som tilbydes og udbydes af gruppen (under tilskyndelsen til at tjene) og at antyde tjenesteområdet. Metoden for denne instinktive aktivitet kaldes for okkult lydighed og gives frivilligt og følges i forening. Når en hvilken som helst gruppe – som arbejder på denne måde under en mester – bevæges af en åndelig impuls og fungerer gennem en fast organisation (ligesom elektroner rundt om den positive kerne i et atom), da vil gruppens kraft umiddelbart blive virkningsfuld, men ikke før.

Jeg vil på dette sted antyde, at den såkaldt indre ashram er for den ydre gruppe, hvad sjælen og dens vision er for den discipel, der arbejder i sine personlighedslegemer. *Ashramen er et indre tilholdssted*.

Disciple kan derfor få en mere klar forståelse af deres indre vækst hen imod sammensmeltning med en ashram (under

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fysisk eksternalisering) ved at udvikle deres åndelige erkendelse af den indre gruppes kraft, og deres lethed ved at kontakte mesteren – både som enkeltindivider og som gruppe. (DNA1 e.702-703; DNT1 d.773-775).

(2) … Ingen er integreret i en ashram, før han har overskredet grænserne for de rent personlige bevidsthedsplan; før han er sensitiv over for strålen og kvaliteten hos ashramens mester, og før han generelt er blevet sjælsbevidst. (DNA1 e.704; DNT1 d.776).

(3) Det daglige livs almindelige aktiviteter, de mange forskellige familiekontakter, utilfredshed med livets omstændigheder og dets påvirkninger, mishag ved kritik og ved det at blive misforstået, de mange karakterproblemer, den psykiske udviklings pres og omstændighedernes småligheder tårner sig ofte så højt op, at bevidsthed om ashramen og dens liv kun er til lejlighedsvis inspiration i stedet for en fast livsvane. (DNA1 e.704; DNT1 d.776).

(4) … Disciple i en ashram (er) hovedsageligt beskæftiget med verdens anliggender. Som en gruppe er de forpligtet til verdensarbejde; som enkeltindivider lærer de at arbejde på denne måde. (DNA1 e.705; DNT1 d.776).

(5) … I (har) alle behov for at blive så sensitive over for min ashrams kvalitet og så optaget af den mulighed for at tjene, som alle disciple står over for i denne tid, at I glemmer jeres egen personlige udvikling, jeres særlige problemer (sådan som I ser dem) og jeres reaktioner. (DNA2 e.69).

(6) … (Mesteren) har samlet (sine disciple) for at fremme målene for hans ashramiske projekt. Han har *ikke* samlet dem for at undervise dem eller for at forberede dem til indvielse, sådan som det hidtil har lydt i undervisningen. Aspiranter og disciple *forbereder sig selv* til indvielsens processer ved at blive indviet i de guddommelige mysterier *gennem disciplin, meditation og tjeneste*. … Det kunne gavne jer, hvis I overvejede de faktorer, der etablerer og fastholder en ashram som en fungerende enhed. De vigtigste faktorer og dem, I kan forstå, er følgende:

1. Den allervigtigste evne hos en mester i en ashram er, at han har erhvervet retten til at kommunikere direkte med

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Shamballas råd, hvorved han på første hånd kan få viden om den øjeblikkelige evolutionære opgave, som Hierarkiet har påtaget sig. Han bliver ikke kaldt mester af de indviede i sin ashram. Han anses som vogter af planen, og dette er baseret på hans evne til at »stå ansigt til ansigt med det større lys, der skinner i Shamballa«. Det er selve planen, der anslår grundtonen til aktiviteterne i enhver ashram, på ethvert givet tidspunkt og i enhver given cyklus.

2. Denne enstemmighed i hensigt skaber en meget nær subjektiv relation, og hvert medlem af ashramen er beskæftiget med at gøre sit yderste for den opgave, der er aktuel. Personligheder kan ikke deltage. … Den fælles virksomhed og den forenede tilslutning til den ønskede og arrangerede cykliske teknik knytter alle medlemmer i ashramen sammen i en syntese-enhed. Der er derfor ingen mulighed for kontroverser eller påtrængende individuelle ideer, fordi ingen vibration fra personlighedens egenskaber kan trænge ind i en ashrams periferi eller aura.
3. Planlægning og fordeling af de opgaver, der er knyttet til det aktuelle projekt gennemføres via en ashramisk reflektiv meditation, der indledes af planens vogter. Mesteren for en ashram siger ikke: »Gør dette« eller »gør hint«. I fælles og dyb refleksion udfolder planerne sig for dem alle, og hver discipel og indviet *ser* okkult, hvor der er behov for ham, og hvor han på ethvert givet tidspunkt skal anvende sin medvirkende energi. Bemærk mit ordvalg her. Medlemmerne af en ashram sidder imidlertid ikke sammen for at meditere. En af de egenskaber, der er udviklet gennem ashramisk kontakt, er evnen til altid at leve inden for den intuitive perceptions område – det er et område eller en sfære af energi, der er blevet udviklet af den fælles hensigt, den kombinerede planlægning og Hierarkiets koncentrerede energi. … Den ashramiske reflektive meditation er en integreret del af en konstant udvikling af den intuitive perception hos den discipel-indviede, og den er (i sig selv) en del af hele den hierarkiske reflektive meditation. Denne sidstnævnte er baseret på inspiration (i okkult forstand) fra Shamballa. Det øjeblik en discipel kan tage del i denne konstante uophørlige meditation eller refleksion, uden at den forstyrrer hans tjeneste eller hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tankebaner, så bliver han det, der kaldes »en discipel, der ikke mere skal sendes ud«.

4. En anden faktor, der skaber gruppeenhed og synkron præcision i arbejdet, er, at der i ashramen overhovedet ikke forekommer nogen kritisk ånd. Blandt medlemmerne findes der ingen tendens til at være kritisk eller interesseret i medarbejdernes ydre personlige liv, såfremt de skulle være blandt dem, der virker i de tre verdener. Kritik, som den normalt forekommer blandt menneskene, er ganske enkelt en persons metode til at betone sit lavere selv og til at henlede opmærksomheden på det materielle liv. Der findes nødvendigvis klar vision blandt medlemmerne i en ashram. De kender hinandens kapacitet og begrænsninger, og derfor véd de, hvor de kan komplettere hinanden og sammen skabe og fremstå som et perfekt team i verdenstjeneste. (DNA2 e.104-106).

(7) … Disciple i en ashram (har) ikke nogen politisk overbevisning og (føler sig) ikke tiltrukket af et nationalt parti. Dette er ikke nemt for dem at komme til klarhed over, men gruppebevidstheden tager lidt efter lidt over, og derefter bliver disciplen i stand til at tænke og arbejde sammen med gruppen om planen. (DNA2 e.361).

(8) Den værdi, som en ashram har af en skolet og fungerende discipel, ligger i hans evne til »med ashramens øjne at se« den handling, der er behov for, og den teknik og metode, der kan tilvejebringe endnu en udvikling i den evige plan. Disciplen skal derudover forstå den civilisation og den kultur, som han er en del af, samt kende det område, hvor hans bestræbelser skal iværksættes. Når disciplen fungerer som et almindeligt menneske og er en del af det store livspanorama, kan han videregive de observationer til ashramen, som han ser af udbredt ondskab, som han observerer af menneskehedens stræben mod det gode, og som de tavse massers »røst« røber. Hans forslag angående en øjeblikkelig metode til at formulere de hierarkiske ideer som almindelige menneskelige idealer har stor betydning for mesteren i hans ashram. Hans værdi i dette aspekt af det hierarkiske arbejde er, at han *ikke* er en mester, at han nødvendigvis har en nærmere berøring med almindelige

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskers daglige liv, og at han arbejder med personligheder, hvorimod mestrene og de senior-indviede arbejder med sjæle. Når en discipel er en sand sjælsgennemtrængt personlighed, kan han give mesteren den mest værdifulde assistance. (DNA2 e.391).

(9) Jo længere ind i ashramen en discipel har adgang til, des mindre behov har han for at få kontakt med mesteren. Han når frem til erkendelse af det store omfang, som mesterens forpligtelser har, og derved også til en mere rimelig opfattelse af, at han selv er relativ ubetydelig. Derefter tilpasser han sig under »ashramens opretholdende aura«.

… Disciplene skal lære at hæve deres åndelige vaner op til at blive en instinktiv åndelig modtagelighed. Dette er en højere modsvarighed til dyrenes instinktive reaktioner, som vi alle kender til. Når disciplen har opnået dette, kan han stole på at han automatisk gør og siger det rette. Endnu mere betydningsfuldt er det, at mesteren kan regne med ham, for han véd, at han kan stole på ham. Derefter har disciplen »tilladelse til at bevæge sig rundt i ashramen uden at være til gene, og planen kan trygt åbenbares for ham«. Det er dette, jeg ønsker, du sigter imod i dine resterende leveår, således at du i dit næste liv allerede fra barndommen kan give udtryk for disciplens vej. (DNA2 e.555-556).

(10) Disciple har behov for mere klart at betragte ashramen som *et sted, der omslutter dem åndeligt*, hvis jeg kan beskrive det på en så speciel måde. De har behov for at betragte den som en beskyttende omkreds, og for at huske, at hvis deres bevidsthed får adgang til ashramen, så befinder de sig på et sikkert sted, hvor intet kan nå eller skade dem. Hverken smerte eller fortvivlelse kan overvælde det menneske, der dvæler i bevidstheden om det evige. Denne opfattelse af det evige, tillige med erkendelse af en essentiel enhed, er kendetegn for alle, der befinder sig i en ashram … Dette sted er en realitet og ikke en drøm eller ønsketænkning. Det er et koncentreret bevidsthedsområde, hvor manges sind, kærlighed, aspiration og åndelige bevidsthed mødes, og mødes i sandhed. (DNA2 e.652).

(11) En ashram er etableret for at udføre arbejdsopgaver og ikke primært for at skole disciple. Der gives naturligvis

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

skoling, men *en ashrams hovedopgave er at fuldføre en bestemt fase i en arbejdsopgave.* (DNA2 e.676).

(12) En ashram er et sted med fredfyldt tillid og ordnet aktivitet. Planen og den øjeblikkelige tjeneste-aktivitet kendes, og disciple og indviede – hver kender sin opgave og muligheder – fortsætter med at udføre den del af opgaven, der er deres. Alle føler relation til de faser af opgaven, som deres gruppebrødre udfører. Det er ved at lære at se billedet i sin helhed (sådan som mesteren altid ser det) at tillid og sikkerhed udvikles. (DNA2 e.720).

(13) I en ashram foregår der altid stadige forandringer og bevægelser. Fx kan disciple forlade den for at danne egne ashramer eller for at indtage en speciel funktion i en anden ashram, hvor de kan møde krav på mere fremskredne stadier, eller de kan gå videre fra én grad til den næste. De kan også gå støt fremad fra periferien og til centret, fra den ydre grænsering til det oplyste dynamiske center. De bevarer hele tiden en indre og nær enhedsfølelse, og efterhånden som de går fremad, skaber de plads til nye disciple, der har fået adgang til at blive skolet til tjeneste.

En del af den tjeneste, der udføres af medlemmerne i en ashram, er at skabe plads til nye aspiranter. Det gør de ved at fremskynde deres egne fremskridt og fremgang. Når disciple tager en af de sidste indvielser, eller når de får adgang til en højere og mere fremskreden ashram, så bliver de ledige pladser straks besat. Den okkulte lov, der styrer alle fremskridt i en ashram kaldes til tider loven om fuldbyrdelse. Med dette menes, at disciplen fuldt ud indvilliger i at deltage i den tjeneste, der kræves på det ydre plan. Når disciplen udfører sin tjeneste så godt og effektivt, som han er i stand til, så skaber – ifølge et forhold, som af natur er et okkult paradoks for gruppen – hans ydre effektivitet en indre effektivitet. I har lært (skønt for det meste kun teoretisk), at indre effektivitet skaber oplyst og virkningsfuld tjeneste. Nu skal I lære den omvendte side af denne sandhed at kende. (DNA2 e.742-743).

(14) En ashram er en udstrømmende kilde af hierarkiske impressioner og indtryk på verden. Dens »tilskyndende energier« og dens ansporende kræfter er rettet mod *udvidelsen*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af den menneskelige bevidsthed gennem gruppemedlemmernes magnetiske liv, når de udøver deres pligter, hverv og ansvar i den ydre verden; denne bevidsthedsudvidelse fremmes også af den vedholdende aktive vibration hos ashramens medlemmer, som ikke er i fysisk inkarnation, og af hele ashramens forenede klare tænkning og overbeviste indsigt. Begyndere, som de fleste aspiranter er (dog ikke alle), er sædvanligvis mest optaget af selve ashramen. Trænede disciple er optaget af det arbejde, der skal gøres, og ashramen – som ashram – spiller kun en mindre rolle i deres tænkning; de er så optaget af de foreliggende opgaver og af menneskehedens behov og af dem, de skal tjene, at de sjældent tænker på ashramen eller på mesteren i dens midte. De er en integreret del af den ashramiske bevidsthed …

Ashramens medlemmer udgør *en forenet kanal for de nye energier*, der på nuværende tidspunkt strømmer ind i verden; disse energier strømmer dynamisk gennem ashramen ud i menneskenes verden; de strømmer med stor styrke gennem mesteren i ashramens hjerte; de bevæger sig med »lysende hast« gennem den indre cirkel; de bliver nedtrappet af dem, der udgør den ydre cirkel, og det er godt og rigtigt; de bliver ved deres gennembrud ind i menneskets verden forsinket af begynderen og de nye disciple, og det er ikke så godt. De bliver forsinket, fordi den nye discipel har vendt verden ryggen og rettet sit blik mod det indre mål og ikke på den ydre tjeneste; disse disciple forbliver fikseret på mesteren og hans seniordisciple og -medarbejdere og ikke på den samlede menneskelige nød. (TEL e.194-195; TEL d.179-180).

(15) … Alle ashramer (består) af disciple og indviede på alle evolutionstrin og af alle grader og rang. De samarbejder alle i fuldkommen enhed, og selv om de står alene på hvert deres trin og grad, er de dog forenet med alle de andre. Hver især har en egen etableret forbindelse, et eget kodet telepatisk samspil og en fælles okkult diskretion og tavshed, der beskytter den ene grads hemmeligheder og viden mod den anden, og mod den, der ikke er moden. På samme måde vil en aspirant, når han på det fysiske plan forsøger at finde dem, der sammen med ham vil dele mysteriet eller ekspansionen ved

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hans næste skridt, opdage sin egen gruppe, og han vil opdage, at den består af nogle, der ikke har nået hans eget trin i visdom, og af nogle, der allerede er langt foran ham. Han vil på samme tid blive trukket ind i en krafthvirvel og i et tjenesteområde. Tænk dette igennem. På den måde vil han lære de lektier, der kræves af den, som skal arbejde i en ashram, og han vil vide, hvordan han skal være over for dem, som endnu ikke kan dele de sandheder med ham, som han kender, og over for dem, der er trængt dybere ind i mysterierne, end han selv er. (RI e.346; SI d.353).

70
Disciples forberedelser til den nye tidsalder

(1) På nuværende stadium af forberedelserne er opgaven for de disciple som det er blevet pålagt at lægge grunden til den nye tidsalders metoder og til at modtage den første gruppe af ashram-medlemmer, virkelig krævende. De står for meget som anses for visionært og umuligt; vanskelighederne de står over for kan forekomme umulige; de underviser i sandheder hvis første virkning nødvendigvis må være nedbrydende, fordi de søger at frigøre menneskeheden fra gamle former for religion, økonomi og politiske doktriner; deres upersonlighed – som ser fejl såvel som dyder – irriterer mange, og ofte netop dem disciplene havde ventet forståelse af og en sand upartiskhed; det særkende, at de ikke lader sig påvirke af gamle riter og ceremonier og ikke deltager i dem, eller interesserer sig for gamle og udlevede om end dyrebare ideer, såvel som deres konstante krig mod blændværk og illusioner, bliver i de tidligere stadier mødt med skepsis. Disciplen arbejder ofte alene og som regel uden større anerkendelse og mangler tid til sin egen personlige kontakt med Hierarkiet; han er ikke nødvendigvis forbundet med nogen såkaldt esoterisk gruppe, og hvis han er, vil hans opgave være så meget mere vanskelig; kun fremskredne disciple med en fuld bevidst og vedvarende kontakt med deres specielle ashram er i stand til at virke på denne måde. Okkulte og esoteriske

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

grupper er i vor tid de mest forblændede af alle verdens grupper; enhver discipels arbejde i sådan en gruppe er dømt til at være destruktiv i de tidlige faser. … De medlemmer som er sande og sunde, frisindede og fornuftige, rigtigt orienterede og pligtopfyldende, vil finde vej ind i esoteriske grupper som er fri for dogmatik og doktriner og som er modtagere af hierarkisk liv. (EXH e.571; HF d.565-566).

(2) Disciplene som bliver sendt ud fra de forskellige ashramer, kommer ikke til jorden med bevidstheden om en høj mission eller med nogen klar viden om arten af den opgave de på det indre plan har fået overdraget. Visse disciple, som vil være af speciel betydning i verden og som har status som indviet, kan have en overbevisning om en mission (om jeg så må sige) i deres tidlige ungdom og på den måde blive orienteret mod deres livsopgave lige fra begyndelsen; den overbevisning vil vokse og uddybes og med årene blive tydeligere. Men I må huske, flertallet af disciple reagerer ikke på den måde. De vil komme i inkarnation med visse evner og iboende talenter og med visse dybt rodfæstede ideer, udstyret med urokkelige idealer og en hjerne som er lydhør over for et veludviklet intellekt. De vil på en normal og helt naturlig måde ud fra tilbøjelighed og forkærlighed finde vej ind i det menneskelige virkefelt, hvor de er bestemt til at skulle arbejde og hvor de skal forårsage visse fundamentale forandringer i overensstemmelse med hierarkisk hensigt. Denne hierarkiske hensigt vil for det meste være dem ubekendt (selvom det ikke altid er tilfældet), men arbejdet der skal gøres vil synes dem tvingende nødvendigt og noget som de må gøre for enhver pris. De vil finde vej ind i politik, ind i undervisning og videnskab; de vil virke inden for humanitært arbejde, som socialarbejdere og i finansverdenen, men de vil virke på disse områder ud fra naturlig tilbøjelighed og ikke fordi de er »lydige« over for instrukser fra en mester. De vil få succes med deres bestræbelser, fordi Hierarkiets potentiale vil være bag dem, og der er meget den indre ashram kan gøre for sine disciple på det ydre plan i form af at åbne døre, supplere deres anstrengelser og arrangere kontakter, samt andre lettelser; dette sker imidlertid altsammen uden noget synligt tegn på den indre impuls. Erkendelse af den indre bestræbelse

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

afhænger af disciplens status i ashramen. Når disciplen er meget fremskreden kan han blive bevidst om sin høje mission og vide at det ikke er et entusiastisk forsæt på eget initiativ, men en bestemt opgave som han har påtaget sig som respons på ashramisk planlægning. Sådanne tilfælde vil som regel være undtagelsen og ikke reglen, især i de tidlige faser. Sådanne hierarkiske medarbejdere vil samle mindre disciple omkring sig, som vil arbejde ad de samme linjer ud fra fælles interesse men ikke på grund af ensartede instruktioner – som er noget helt andet. I det ene tilfælde er bevidstheden om en mission udviklet gennem perioder med bestemt planlægning i ashramen og i samråd med mesteren og hans ældre medarbejdere. I de mere almindelige tilfælde vil disciplen reagere og arbejde som respons på indtryk skønt han er helt ubevidst om hvor impulserne kommer fra; han anser det for at være en aktivitet af hans egen bevidsthed, der handler og styrer alle de planlagte aktiviteter inden for det livsområde og det formål som er hans tjenesteincitament.

Et hovedkaraktertræk er imidlertid til stede hos alle disse arbejdende disciple og aspiranter, og det er en omfattende humanitær holdning og en beslutsomhed mht. at hjælpe i den menneskelige velfærds sag. En interessant forskel vil senere vise sig og blive bestemmende for den nye tidsalder i modsætning til den hidtidige og nutidige metode. Disciple og aspiranter vil ikke kun hellige sig rent humanitært velfærdsarbejde. Det vil være et motiv, men ikke et mål i arbejdet. De vil ikke ofre deres tid og anstrengelser udelukkende på at afhjælpe den menneskelige nødsituation. Alle områder af menneskelivet – politik, økonomi og videnskab såvel som religion – vil de betragte som deres umiddelbare og iøjnefaldende opgave, men motivationen vil i fremtiden ikke primært være forretningssucces eller personlig ambition, men impulsen til at underordne disse den generelle bestræbelse og hjælpe menneskeheden som helhed med en langsigtet vision.

Det er denne voksende humanitære ånd som vil ligge bag alle bevægelser hen imod verdenssocialisering i de forskellige nationer. Denne bevægelse er symptomatisk for en ændring af orienteringen i menneskets tænkning, og deri ligger dens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

største værdi. Den antyder i virkeligheden ikke nogen ny teknik i regeringsform, og denne specielle fase er forbigående; men den er grundlæggende for den nye verdensorden som vil opstå af alle disse forsøg som den menneskelige tænkning i denne tid er involveret i.

Dette er forhold som vil præge bevidstheden hos de disciple som er bemyndiget af Hierarkiet til at fremkalde de nødvendige forandringer og den nye orientering, men ikke erkendelse af mestre og deres bud, eller af nogen hierarkisk og ashramisk baggrund.

Mens de er i inkarnation er sådanne disciple frie til at tjene koncentreret og helhjertet den del eller fase af den menneskelige bestræbelse, som deres lod og tilbøjelighed i livet synes at kaste dem ind i. De kan godt være helt uvidende om noget åndeligt mål (som det kaldes i dag) ud over erkendelsen af at de elsker deres medmennesker; denne kærlighed vil bestemme alt hvad de gør og vil motivere alle deres anstrengelser.

Fra mestrenes standpunkt kan de nås, præges og styres, og det bliver de helt afgjort; fra deres eget standpunkt er de helt enkelt travle, energiske mennesker, udstyret med en god intelligens, dybt interesseret i deres valgte livsopgave og i stand til effektivt at virke inden for bestemte områder, influere og vejlede andre i lignende aktiviteter og afgjort forårsage ændringer inden for den branche de beskæftiger sig med, og dermed løfte de tilgrundliggende principper op på et højere niveau. Dette er direkte hierarkisk arbejde. Det påvirker i vid udstrækning menneskehedens bevidsthed.

Disse disciple kan godt være bevidste om at deres bestræbelse og deres tænkning er en del af en fremadgående evolutionær bevægelse; for så vidt er de bevidste om en mission, men værdien af denne holdning er at den forbinder dem, i bevidsthed, med mange andre som er motiveret på samme måde og bevidst om en lignende vision. Det er selvfølgelig klogt at huske på at alle sådanne disciple er udprægede stråletyper og er integrerede personligheder i den højeste betydning af ordet. De vil arbejde på jorden som højt udviklede personligheder, under indtryk af stærke motiver der udgår fra sjælen som respons på impressioner fra ashramen,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

men herom ved disciplene intet i deres fysiske hjerne, og de bekymrer sig heller ikke derom. Deres effektivitet i tjenesten skyldes til dels den kendsgerning at de ikke er optaget af sjælskontakt og teoretisk tjeneste. Deres blik er rettet mod det arbejde der skal gøres, deres hjerte er hos deres medmennesker, og deres hoved er optaget af metoder, fremgangsmåder og praksis, der vil løfte hele niveauet inden for deres valgte arbejdsområde. Heraf deres uundgåelige succes.

Disciple som er intenst interesseret i personlig respons på sjælsimpulser, som arbejder ihærdigt med problemet sjælskontakt, som er travlt beskæftiget med at lære kunsten at tjene bevidst og som gør tjeneste til et mål i sig selv, som er stærkt optaget af ashramen og mesteren, vil *ikke* blive bedt om at udføre dette forberedelsesarbejde til Hierarkiets eksternalisering. Det er de fremskredne disciple som er stabiliseret i ashramen og som er vant til mesteren, således at han ikke indtager en overdreven fremskudt plads i deres bevidsthed. De kan blive betroet at arbejde på den rigtige måde i verden og gøre det forberedende arbejde. De kan ikke blive distraheret eller afledt fra den målrettede opmærksomhed på den foreliggende opgave af nogen sjælsdragning eller kalden; derfor er de frie til at gøre det planlagte arbejde.

Situationen mht. disciplenes bevidsthed i denne uhyre vanskelige, omend interessante, periode som menneskeheden nu befinder sig i, kunne derfor opsummeres i følgende erklæringer:

1. Disciplen er ikke motiveret af noget ønske om at se Hierarkiets eksternalisering eller den ashram som han er tilknyttet virke på det ydre fysiske plan. Han kan være helt uvidende om denne hierarkiske hensigt. Hvis han er bevidst om dette tilgrundliggende formål, er det helt sekundært i hans bevidsthed. Menneskehedens vel og en stabiliseret åndelig fremtid for menneskeheden er hans livs hovedinteresse.
2. Disciplen er udpræget humanitært orienteret. Han arbejder for den ene menneskehed og skønt han muligvis er klar

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

over sit tilhørsforhold til Hierarkiet, er hans loyalitet, hans tjeneste og hans livsmål udelukkende helliget menneskehedens forbedring. I denne holdning er han kommet til at ligne mestrene, hvis liv ikke gælder hierarkiske muligheder men at holde sig til Shamballas formål, i handling, i indbyrdes relationer, og til planen for alle livsenheder i de tre verdener.

3. Disciplens intuition er vågen og aktiv; de nye ideer og de vitale, nye begreber optager hans bevidsthed. Næsten helt automatisk afviser han fortidens reaktionære konservative tænkning og – uden fanatisme og overdreven iver – lever, taler og underviser han i de nye idealer om rette menneskelige relationer.
4. Disciplen har i sit arbejde med de hierarkiske planer et helt åbent sind mht. udvikling af sande psykiske kræfter. Han beklager og undertrykker alle negative tilstande og tankeformer han møder i sine omgivelser, men han opmuntrer væksten af alle former for højere sanseopfattelse, der udvider den menneskelige bevidsthed og beriger dens indhold.
5. Afhængig af hans hierarkiske status vil han i stigende grad blive en kanal for magt i verden. Hans eget ashramiske liv vil blive dybere, efterhånden som hans verdenstjeneste udvikler sig. Biblens udsagn (eller rettere påbud) om at »slå rod nedad og bære frugt opad« har for ham en dyb okkult betydning.

Jeg behandler her ikke disciplens udvikling *som discipel*, eller hans individuelle fremskridt på vejen; jeg tænker kun på den bevidsthed hvormed han møder opgaven der ligger foran ham. Hvis ikke han opfylder de fordringer som er nævnt i dette afsnit af vort studium, vil han ikke blive en af medarbejderne i denne overgangsperiode mellem den gamle tidsalder og den nye. (EXH e.582-587; HF d.576-581).

71
Tjeneste, en tilnærmelse til de store

(1) … Den effektive brug af invokationen … er (afhængig)

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af det åndelige udviklingstrin hos den som prøver at få hjælp via sand bøn og invokation. Noget som man må forstå mht. disse store væsener er, at det der populært kaldes »gudsdyrkelse« er for dem noget afskyeligt. Gudsdyrkelse, tilbedelse og fornemmelsen af ærefrygt (som er en af de højeste former for frygt) ønsker de *ikke*. Sådanne holdninger er emotionelle i deres udspring og baseret på dualitetssansen og derfor på følelse. Disse væsener er legemliggørelse af tjeneste og kan nås af sande tjenere med en appel om tjeneste. Husk det. Efterhånden som mennesket gør fremskridt på vejen glemmer han gudsdyrkelsen; han mister sin frygtsomhed, og tilbedelse optager ikke længere hans opmærksomhed. Alle disse holdninger udslettes af erkendelsen af en overvældende kærlighed og dens tiltagende tendens til identifikation. (EXH e.268; HF d.268).

(2) … (Kristus virker) gennem sine mestre og deres grupper og kan derved i høj grad intensivere sine bestræbelser. Han kan og vil virke gennem alle grupper i samme grad som de selv gør sig tjenlige til et sådant virke for udbredelse af kærlighed og bringer sig selv i bevidst kontakt med de mægtige kræfter, som de indre grupper repræsenterer. … (Gudsriget) eksisterer, men det er hverken et sted for streng tugt eller med gyldne harper, befolket af uintelligente fanatikere, men derimod et center for skabende aktivitet, der tjener et nyttigt formål, et sted hvor enhver har sin fulde frihed til at udfolde sin guddommelighed til gavn og glæde for sine medmennesker. (EXH e.604; HF d.597-598).

72
Kanaler for tjeneste

(1) Du søger at være en kanal, og du længes tilstrækkeligt efter at tjene. Det *ved* jeg. Vær derfor villig til at lade »lysets kræfter« frembringe deres vilje i dit liv, selvom du overrasket vil opdage ukendte og uerkendte aspekter af dig selv – både gode og mindre gode. (DNA1 e.231; DNT1 d.262).

(2) Forbliv ydmyg, sensitiv over for andre og uberørt af omstændighederne. Husk altid på, at i det arbejde, som du søger at udføre, er nøglen til al succes at erkende, at du kun er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

en kanal. (DNA1 e.502; DNT1 d.556).

(3) … For at blive virkelig effektiv … må du højne din overbevisning og indtage den holdning, at du vil være en absolut ren kanal – en kanal der ikke blokeres af *dine* egne ideer, *dine* planer og *dine* aktiviteter på det fysiske plan. (DNA2 e.443).

73
Lysbærere

(1) Det er i sandhed fra herlighed til herlighed, at vi går. Individualisationens herlighed vil glide over i indvielsens herlighed. Herligheden fra den langsomt fremkommende selvbevidsthed må aftage på grund af det store under, som menneskehedens gruppebevidsthed er, og dette er de fremtrædende tænkeres og medarbejderes mest brændende ønske i dag. Det lys, der svagt kan skimtes i menneskeheden, og det utydelige lys, der findes i den menneskelige form, må vige for den udstråling, der kommer fra den udviklede gudesøns herlighed. Det er kun en beskeden indsats, der er nødvendig, samt en vedvarende stabil kraft, der må tilvejebringes, for at sætte dem, der nu befinder sig på det fysiske erfaringsniveau, i stand til at vidne om det strålende lys og til på jorden at etablere et stort lysbrændpunkt, som kan oplyse hele den menneskelige tankeverden. Der har altid ned gennem tiderne været isolerede lysbærere. Nu vil lysbærergruppen snart blive synlig. Derefter vil vi opleve, at vandringen hen imod prøvestadiets vej lettes for de sidste af den menneskelige familie, som endnu ikke kan respondere på Kristus-impulsen. Arbejdet vil stadig gå langsomt, og der mangler meget at gøre, men såfremt alle aspiranter i verden og alle disciple, der i dag arbejder i verden, ville lægge hele deres personlige interesse i den opgave, der ligger umiddelbart foran, ville vi få, hvad jeg billedligt vil kalde begyndelsen til et stort lyscenter på jorden, og til grundlæggelsen af et kraftcenter, som i høj grad vil fremskynde menneskehedens evolution og højnelse samt udviklingen af den menneskelige bevidsthed. (EP1 e.314-315; EP1 d.330).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) … Menneskenes verden (er) i dag fuld af mennesker, der har taget en af indvielserne, og der er store disciple på alle stråler, der arbejder for menneskeheden på det fysiske plan som seniorarbejdere under Hierarkiet, og der vil komme mange flere i løbet af de næste et hundrede år. (Skrevet i 1949). Nogle af dem kender ikke deres særlige hierarkiske status i deres fysiske hjerne, idet de med fuldt overlæg har givet afkald på denne viden for at udføre et bestemt arbejde. Det er meningen, at det jeg her skriver skal finde vej i løbet af de næste fyrre år til dem, der har den bestemte intention at bringe klarhed til deres hjernebevidsthed om, hvem og hvad de i virkeligheden er. Det er en del af Hierarkiets planlagte program, forud for ashramernes eksternalisering. Mestrene føler, at disse seniordisciple og indviede (der er på stedet) snart bør begynde at arbejde med større autoritet. Det betyder ikke, at de vil hævde deres åndelige identitet og påberåbe sig indviet status. Det kan de ikke gøre på grund af deres trin på den åndelige evolutionsstige. Men de vil – når de véd, hvem de er, set fra Hierarkiets synsvinkel, og hvad der forventes af dem – intensivere deres arbejde, udfolde mere energi, og udpege vejen med større klarhed. Deres visdom vil blive anerkendt så vel som deres barmhjertighed, men de vil selv holde sig i baggrunden. De kan endog udadtil se lidet aktive ud og på den måde blive fejlbedømt, men deres åndelige indflydelse vil vokse, og de bekymrer sig ikke om, hvad andre tænker om dem. De er også vidende om de nye religioners misforståede opfattelse af Kristus. Nogle vil blive forfulgt i deres hjemlande, endog af dem, de forsøger at hjælpe. Men det vil ikke betyde noget for dem. Deres vej er klar, og de kender deres tjenestebetingelser. (RI e.707-708; SI d.700-701).

74
Glæden ved at tjene

(1) Lykkelig er den discipel, som kan bringe visionen endnu nærmere menneskeheden og i manifestation på det fysiske plan. Husk, at materialisationen af et hvilket som helst

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

aspekt af visionen på det fysiske plan aldrig er ét menneskes arbejde. Først når visionen fornemmes af de mange, og først når de har arbejdet på dens materielle form, kan deres forenede indsats føre den frem til ydre manifestation. Her ser I værdien af at influere den offentlige mening; den bringer mange hjælpere til de få visionære. Loven står altid ved magt; nedføring medfører differentiering. To eller tre fornemmer intuitivt planen; derefter driver den rytme, de etablerer med deres tænkning, det mentale plans materie til aktivitet, og tænkerne griber ideen. Dette er svært at lære og vanskeligt at udføre, men belønningen er stor.

For dem, der kæmper, stræber og holder ud, bliver glæden mangedoblet, når materialisationen sker. Kontrastens glæde vil blive jeres, for I, som kender til fortidens mørke, vil i fulde drag nyde virkeliggørelsens lys. Den glæde, som et hårdt prøvet kammeratskab giver, vil blive jeres, for årene vil have bevist jer, hvem der er jeres valgte medarbejdere, og gennem lidelsens fællesskab opstår forstærkede bånd; efter sejren vil fredens glæde blive jeres, thi for den trætte kriger er bedriftens frugter og hvile dobbelt liflige. Glæden ved at deltage i mestrenes plan vil blive jeres, og alt, der forbinder jer tæt med dem, er godt. Glæden ved at have hjulpet med til at trøste en nødlidende verden, at have bragt lys til formørkede sjæle og i nogen grad at have helet verdensnødens åbne sår vil blive jeres; og i bevidstheden om, at tiden var godt anvendt samt i taknemmelighed fra frelste sjæle kommer den dybeste glæde af alle – den glæde en mester kender, når han bidrager til at løfte en broder et lille stykke højere op på stigen. Dette er den glæde, som ligger foran jer alle – og den ligger ikke så langt borte. Arbejd derfor ikke *for* glæden, men *hen imod* den; ikke for belønning, men ud fra et indre behov om at hjælpe; ikke for taknemmelighed, men ud fra den tilskyndelse, der kommer af at have set visionen og af erkendelsen af den rolle, I må spille for at bringe denne vision ned på jorden.

Det er en hjælp at kunne skelne mellem lykke, glæde og lyksalighed:

Lykke har sit sæde i emotionerne og er en personlighedsreaktion.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Glæde er en sjælskvalitet og opleves i tanken, når indre koordinering opnås.

Lyksalighed er åndens væsen, men derom er spekulation frugtesløs, indtil sjælen erkender sin enhed med Faderen. Denne erkendelse følger efter det stadium, hvor det personlige selv forenes med sjælen. Derfor er spekulation og analyse, hvad angår lyksalighedens natur, nytteløs for det almindelige menneske, hvis metaforer og terminologier nødvendigvis må være personlige og stå i forbindelse med sansernes verden. Tænker aspiranten på sin lykke eller glæde? Tænker han på glæde, må den vise sig som en virkning af gruppebevidsthed, af gruppesolidaritet, af at være ét med alle væsener, og kan overhovedet ikke fortolkes i udtryk som lykke. Lykken kommer, når personligheden møder de forhold, som tilfredsstiller en eller anden del af dens lavere natur; den opstår ved en følelse af fysisk velbefindende, af tilfredshed med sine omgivelser eller omgivende personligheder eller af tilfredsstillelse af sine mentale muligheder og kontakter. Det separate selvs mål er lykke.

Når vi imidlertid forsøger at leve som sjæle, afstår vi fra det lavere menneskes fornøjelser, og vi finder glæde i vore grupperelationer og i at tilvejebringe de forhold, som medfører et bedre sjælsudtryk for dem, vi kontakter. At skænke andre glæde ved at skabe de betingelser, hvorved de bedre kan udtrykke sig selv, kan have en fysisk virkning, når vi søger at forbedre deres materielle forhold, eller en følelsesmæssig virkning, når vor nærværelse giver dem fred og opløftelse, eller kan give et intellektuelt resultat, når vi stimulerer dem til tankens klarhed og forståelse. Men virkningen på os selv er glæde, for vor handling har været uselvisk og uden tanke på vinding og ikke afhængig af aspirantens omstændigheder eller verdslige status. Megen lykke går naturligvis tabt på grund af sygdom, når omgivelserne er vanskelige, og presset fra »genfødslens samlede karma« er stærkt, eller når bekymringer for familie, nation eller race tynger den sensitive personlighed. Ungdommens lykke eller den selvcentrerede tilfredshed hos den selviske, isolerede enkelte (som skjuler sig bag et skjold af beskyttende begær) må ikke forveksles med glæde.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Det virker banalt såvel som okkult paradoksalt at sige, at under personlighedens dybeste lidelse og ulykke kan sjælens glæde erfares og føles. Men det er imidlertid tilfældet, og det er dette, den studerende må stræbe efter. Visse mennesker er lykkelige, fordi de lukker deres øjne for sandheden eller hypnotiserer sig selv og skjuler sig i en skal af illusion. Men aspiranten har ofte nået det stadium, hvor hans øjne er vidt åbne; han har lært at være oprigtig og sand mod sig selv, og han har ikke bygget en adskillende mur op mellem sig selv og andre. Han er vågen og levende; han er sensitiv og lider ofte. Han undrer sig over, hvorfor det, som verden kalder lykke og fred, tilsyneladende har forladt ham, og han spørger sig selv, hvad der skal komme ud af dette. (WM e.368-371; HM d.381-384).

(2) Jeg opfordrer dig … til at udvikle *ægte* glæde, som til sidst vil frigøre dig til mere omfattende tjeneste. (DNA1 e.138; DNT1 d.162).

(3) Tænk over glæde, lykke, munterhed og lyksalighed; disse frigør det indre livs kanaler og når derved – i vid udstrækning – mange slags mennesker. De helbreder og renser det fysiske legeme og hjælper dig til at udføre dit arbejde med den mindst mulige arbejdsindsats, giver dig den rette sans for værdier og en ubundethed, som er baseret på kærlighed og ikke på afsondring. (DNA1 e.170; DNT1 d.195-196).

(4) … *Lykke* er et resultat af opnået personlighedsbegær; *glæde* er udtryk for sjælens vished, mens *lyksalighed* er den fuldbyrdelse, som monaden skænker den indviede. (DNA1 e.181; DNT1 d.209).

(5) Du er erfaren på vejen, og selv om dit fysiske legeme ikke længere er ungt, så indeholder resten af dit liv en hel del for dig, hvis de kommende år bliver levet opfyldt af glæde og med store forventninger. (DNA1 e.383; DNT1 d.425).

(6) … Du (kan) skole dig selv til at indbygge den glædens kvalitet, der kendetegner en personlighed, som er bevidst forankret i sjælens rige. (DNA1 e.398; DNT1 d.441).

(7) Glæde er den evne, der udspringer af erkendelse af selvet. (DNA1 e.399; DNT1 d.443).

(8) Stræb efter at vise glæde. Vær glad i dit arbejde og din tjeneste. Vær ikke så heftig, men gå lykkelig på den oplyste

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vej. (DNA1 e.408; DNT1 d.454).

(9) Vær glad, for glæde lukker lyset ind, og hvor der er glæde, er der kun ringe plads til blændværk og misforståelse. (DNA1 e.461; DNT1 d.512).

(10) … Vær lykkelig. Lær at føle glæde – en glæde, som altid udspringer af viden om, at menneskeheden til enhver tid har sejret og er fortsat fremad og videre på trods af tilsyneladende fejltagelser og ødelæggelse af tidligere tiders civilisationer. En glæde, som er funderet på den urokkelige tro, at alle mennesker er sjæle, og at »krisepunkter« er faktorer, som har vist sig nyttige ved at fremkalde sjælens kraft, både i det individuelle menneske, i racen eller i menneskeheden som en helhed. En glæde, som er relateret til den lyksalighed, der kendetegner sjælen på dens eget plan, hvor manifestationens formaspekter ikke dominerer. Tænk over disse tanker og husk på, at du er forankret i dit væsens centrum og derfor kan se verden, som den er og uden nogen begrænset vision. Du kan stå uberørt, idet du kender enden fra begyndelsen og erkender, at kærligheden vil sejre. (DNA1 e.471; DNT1 d.522-523).

75
Tjenestelivet

(1) … Jeg (ønsker) at tale om noget, der kan være til almen nytte. Jeg ønsker at tale om tjeneste, og om hvordan den skal ydes. Det, jeg vil sige om dette, kan blive af vital betydning for jer. Husk altid, at hvis ikke den viden, som det enkelte menneske har erhvervet, videregives med klog skelneevne, så kan det forårsage stagnation, hindring, fordøjelsesbesvær og smerte. Den føde, der optages af menneskets legeme uden at den assimileres og passerer gennem systemet, forårsager netop ovennævnte tilstande. Analogien er korrekt. I denne tid kommer megen undervisning mange til del, men den er i store træk udarbejdet til at dække behovet i en trængende verden og ikke til den enkeltes egen specielle fordel.

Når man yder tjeneste er tre ting betydningsfulde:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Motivet.
2. Metoden.
3. Holdningen efter handling.

Forkerte motiver og metoder beskæftiger jeg mig ikke med. Dem er I bekendt med. Jeg peger på det rette, og ved at indrette livet i tjeneste efter mine anvisninger vil der komme ændringer og inspiration. I denne tid kan mange af jer indlede et liv i rig tjeneste. Se til, alle I, at det begynder rigtigt. En rigtig begyndelse fører som regel arbejdet i den rigtige retning, og det er til stor gavn for jeres bestræbelser. Sker der alligevel en fejl, er det blot at rette den hurtigst muligt. I tilfælde af opståede fejl, hvor også selve begyndelsen var forfejlet (på grund af noget uundgåeligt), er der behov for på ny at overveje de indre motiver bag handlingen.

1. Motiver til tjeneste

Jeg nævner tre motiver i den rækkefølge, de har betydning:

a. En erkendelse af Guds evolutionsplan, en følelse af verdens frygtelige nød, en opfattelse af det mål verden i øjeblikket kan nå, og som konsekvens indsættelse af alle ens ressourcer til fremme af dette mål.
b. Et bestemt personligt mål man ønsker at opnå, et eller andet stort ideal – fx en gudfrygtig karakter – der kalder sjælens bedste bestræbelser frem. Eller en erkendelse af, at visdommens mestre virkelig eksisterer, og en fast indre beslutning om at ville elske, tjene og nå dem for hver en pris. Når I har et sådant intellektuelt begreb om Guds plan forenet med et stærkt ønske om at tjene de store, så vil det komme til udtryk som aktivitet på det fysiske plan.
c. En erkendelse af ens egne medfødte og tilegnede evner, samt en tilpasning af disse evner til det behov, man véd eksisterer. Tjeneste kan komme til udtryk på mange måder, og det menneske, som tjener klogt og stræber efter at finde sit særlige område, og som – når han finder det – med glæde gør en indsats til gavn for helheden, er et menneske, hvis egen udvikling til stadighed går fremad. Men ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

desto mindre forbliver det personlige fremskridt et sekundært mål.

2. Metoder til tjeneste

Der findes mange og meget forskellige metoder. Jeg kan blot nævne nogle enkelte, der har særlig stor betydning.

For det første er der *skelneevnen*, hvilket jeg ofte har fremhævet. Det menneske, der uberettiget tror, det kan klare alt på sin vej, der farer vildt frem i situationer, hvor de mere kloge holder sig tilbage, der opfatter sin egen kapacitet som særdeles omfattende, der ihærdigt men uden forstand prøver at løse problemer vedrørende tjeneste, det menneske spilder sine kræfter. Det tjener intet andet end sine egne ønsker og handler ofte destruktivt, hvorved de store og vise må anvende ekstra tid på at rette dets velmente fejltagelser. Belønningen for gode hensigter kunne blive dette menneskes, men den går ofte tabt som følge af tåbelige handlinger. Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender klogt, hvilken niche, stor eller lille, det skal udfylde i den generelle plan. Det foretager en nøgtern bedømmelse af sin mentale og intellektuelle kapacitet, sin emotionelle kvalitet og sine fysiske ressourcer, og derefter ud fra en samlet vurdering bestræber det sig for at udfylde sin niche.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, bedømmer med sit højere selv og mesterens hjælp, hvilke typer af problemer, der må løses, og hvilket omfang de har, og lader sig ikke vejlede af sine medtjeneres velmenende, men ofte uoverlagte forslag, råd og krav.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender, at begrebet *tid* må inddrages ved planlægning og indser, at hver dag kun har fireogtyve timer, og at dets kapacitet kun råder over en bestemt mængde kraft og ikke mere. Det tilpasser derfor klogt sin kapacitet til den tid, der er til rådighed.

For det andet gælder det *omhyggelig pleje af det fysiske legeme*. En god tjener vil ikke give mesteren bekymringer på grund af fysiske årsager. Mesteren kan have tillid til, at han vil tage hensyn til sine fysiske kræfter, således at han altid er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

parat til at udføre det, mesteren anmoder om. Tjeneren svigter ikke på grund af fysiske svagheder. Han sørger for, at det lavere legeme får tilstrækkelig hvile og god søvn. Han står tidligt op og går ikke sent i seng. Han spænder af, når som helst det er muligt, og han spiser sund og passende føde og ikke i store mængder. Lidt velvalgt og godt tygget mad er langt bedre end et stort måltid. Nu for tiden spiser de fleste som regel fire gange mere end nødvendigt. Han stopper midlertidigt med sit arbejde (fx på grund af tilskadekomst eller frembrud af en nedarvet fysisk skavank), når hans legeme reagerer og råber på opmærksomhed, og han søger hvile, søvn, kostforandring og om nødvendigt medicinsk behandling. Han retter sig efter alle kloge forholdsregler og giver sig tid til at komme sig.

Det næste trin er en stadig *iagttagelse og styring af det emotionelle legeme*. Dette legeme er som bekendt det vanskeligste at beherske. Ingen overdrevne følelser er tilladt, undtagen stærke strømme af kærlighed til alt levende, fordi kærlighed, der er systemets lov, virker konstruktiv og stabiliserende og fører alt videre i overensstemmelse med loven. Ingen form for frygt, uro eller bekymring ryster den stræbende tjeners emotionelle legeme. Han oparbejder stabilitet og sindsro og en følelse af et trygt afhængighedsforhold til Guds lov. En glad imødekommenhed er kendetegnende for hans normale indstilling. Han nærer ikke følelser som jalousi, dyster grå depression, begærlighed eller selvmedlidenhed, men fortsætter roligt på sin vej, idet han erkender, at alle mennesker er brødre, og at alt eksisterende er til for alle.

Derefter følger *udviklingen af det mentale legeme*. Når tjeneren har det emotionelle legeme under kontrol, indstiller han sig på at eliminere. Hans mål er at opøve det emotionelle legeme til et punkt, så det bliver farveløst, har en rolig vibration, er klart og hvidt, ja krystalklart som en dam en rolig sommerdag. Når det mentale legeme forberedes til tjeneste, stræber arbejderen efter det modsatte af at eliminere, idet han søger at tilføre information, viden og fakta, og at opøve det intellektuelt og videnskabeligt, så det med tiden kan blive en urokkelig grundsten for den guddommelige visdom. Visdom

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

erstatter viden, men kræver viden som et forberedende trin. I må huske, at tjeneren går gennem lærdommens hal, før han går ind i visdommens hal. Når han opøver det mentale legeme, søger han derfor på metodisk måde at tilegne sig kundskab, at sikre sig den viden der savnes, at få en systematiseret opfattelse af de medfødte mentale evner, der er samlet i tidligere liv, og til sidst at bringe den lavere tænkeevne i ligevægt, således at den højere skabende tænkeevne kan dominere og blive projiceret gennem stilheden. Universet blev projiceret fra det absoluttes stilhed. Lyset vældede frem fra mørket og det objektive fra det subjektive. Det emotionelle legemes negative stilhed gør det modtageligt for impressioner fra oven. Det mentale legemes positive stilhed fører til højere inspiration.

Derefter, når mennesket har søgt at kontrollere og på klog måde anvender personlighedens tre legemer, søger den der elsker menneskeheden at blive *perfekt i handlemåde*. Ingen storslåede drømme om martyrium eller flygtige fantasier om ærefuld og imponerende tjeneste optager hans opmærksomhed, derimod bestræber han sig for uden tøven at anvende alle sine kræfter på den næste opgave. Han ved, at perfektion i det ydre liv og i arbejdets forskellige faser vil bevirke, at den ligeledes udvikles i det indre liv, hvilket resulterer i et helhedsbillede af sjælden skønhed. Livet går fremad med små skridt, men ethvert skridt, der tages på det rigtige tidspunkt, og enhver situation der varetages med klogskab, fører til, at lange afstande tilbagelægges, og at livet anvendes på en god måde. De, der aspirerer til tjeneste, bliver prøvet i det daglige livs mange små gøremål og iagttaget af de, der vejleder menneskeheden. Den aspirant, der trofast varetager tilsyneladende uvæsentlige opgaver, vil blive overført til et mere betydningsfuldt område. Hvordan kunne de store i en katastrofe- eller krisesituation være afhængig af mennesker, der i hverdagens anliggender arbejder sløset og uforstandigt?

Endnu en egenskab, der hører til tjeneste, er *tilpasningsevne*. Det kræver, at aspiranten er villig til at trække sig tilbage, når andre og dygtigere mennesker har fået overdraget hans opgave, eller (omvendt) at han evner at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forlade en opgave for at påtage sig et mere betydningsfuldt arbejde, når en mindre kompetent person kan udføre hans arbejde med samme lethed og gode dømmekraft. En del af visdommen ved al tjeneste er, at man hverken overvurderer eller undervurderer sig selv. Arbejdsresultatet bliver dårligt, når en ineffektiv person har ansvaret, men der sker et ligeså stort tab af tid og kraft, når dygtige arbejdere har positioner, hvor de ikke har mulighed for at bruge deres dygtighed fuldt ud, og hvor mindre udrustede mænd og kvinder kunne udføre arbejdet ligeså godt. Vær derfor parat, alle I der tjener, til i hele jeres levetid at udføre et beskedent og tilsyneladende betydningsløst arbejde, for så er det jeres skæbne og det sted, hvor I bedst kan tjene, men vær ligeså parat til at skifte til et mere betydningsfuldt arbejde, hvis mesteren kalder, og hvis omstændighederne – og ikke jeres egne planer – indikerer, at tiden er inde. Tænk over denne sidste sætning.

3. Holdningen efter handling

Hvordan bør denne holdning være? Man bør være helt uanfægtet og totalt selvforglemmende og helt optaget af det næste skridt fremad. Den fuldkomne tjener gør sit yderste for at udføre det, han mener, der er mesterens vilje, og for at udføre det i overensstemmelse med Guds plan. Når han har udført sin del, fortsætter han sit arbejde uden at bekymre sig om resultatet af sin handling. Han ved, at klogere øjne end hans ser slutningen fra begyndelsen, at frugten af hans tjeneste vurderes ud fra en dybere og mere kærlig indsigt end hans, og at en dyberegående dømmekraft end hans tester den etablerede vibrations kraft og udstrækning og tilpasser denne kraft efter motivet. Han er ikke stolt over det, han har udført, og lider heller ikke af unødig depression over manglende resultater. Han gør hele tiden sit bedste og tilbringer ikke unødig tid med retrospektive tanker, men stræber til stadighed fremad for at arbejde med den næste forpligtelse. At gruble over tidligere gerninger og at se tilbage på gamle resultater svarer i sin natur til involution, og tjeneren søger at arbejde med loven om evolution. Dette er en meget betydningsfuld information at notere sig. Den kloge tjener bryder sig ikke om, hvad hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

medtjenere mener om arbejdets udførelse, så længe hans overordnede (enten inkarnerede mænd eller kvinder eller de store) viser, at de er tilfredse eller forholder sig tavse. Han bliver ikke modløs af, at resultatet ikke blev som han forventede, forudsat at han samvittighedsfuldt brugte de bedste metoder, som han kendte. Han tager sig ikke af, hvis bebrejdelser og irettesættelser regner ned over ham, så længe hans indre selv forbliver roligt og ikke virker anklagende. Han fortvivler ikke, hvis han mister venner, slægtninge, børn, en popularitet han engang nød eller anerkendelse fra sin omgangskreds, så længe han i sit indre føler, at kontakten med de, der vejleder og styrer, forbliver ubrudt. Han bliver ikke modfalden, selv om han føler, at han arbejder i mørke og kun ser små resultater af sine bestræbelser, så længe det indre lys tiltager i styrke og hans samvittighed ikke siger ham imod.

Sammenfatning:

Motivet kan sammenfattes med disse få ord: offer af det personlige selv for det ene selvs bedste.

Metoden kan ligeledes sammenfattes med få ord: klog styring af personligheden og anvendelse af skelneevnen i arbejde og tid.

Holdningen vil derefter blive: helt uanfægtet og en voksende kærlighed til det usete og det virkelige.

Alt dette kan fuldbyrdes gennem vedvarende udøvelse af okkult meditation. (LOM e.343-349; OM d.324-330).

(2) Du har tjent ud fra en streng pligtfølelse, men du må nu lære at tjene med den kærlige spontanitet, som overvinder al modstand. … Der kan også i dit liv komme (således som det gør i alle sande tjeneres liv) et mellemstadium eller en oplevelsescyklus, som midlertidigt kan bryde din nuværende indflydelsesrige cyklus, men dette vil kun være en forberedelse til større kraft og intensivering i tjeneste. (DNA1 e.113; DNT1 d.135).

(3) Du er nødt til at tabe den fjerne åndelige mulighed af syne i nuets tjeneste. (DNA1 e.124; DNT1 d.147).

(4) Dit tjenesteområde vokser, hvilket altid er belønningen for ydet tjeneste. (DNA1 e.206; DNT1 d.235).

(5) Vælg ikke selv emner for din tjeneste, men hjælp alle som søger din hjælp. Søg dem ikke for dig selv. (DNA1

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

e.253; DNT1 d.287).

(6) Søg den uselviske vejs tjeneste og alt vil blive godt. (DNA1 e.291; DNT1 d.327).

(7) Du tilhører det arbejde, som skal udføres, og ikke dig selv. Det gælder for alle disciple af alle grader, dem på prøve, de accepterede og de indviede. Der er brug for dig til at håndtere det kommende arbejdes pres, og du må holde din udrustning i god form. (DNA1 e.292; DNT1 d.329).

(8) Gå fremad, min broder, se ikke tilbage, men lad dine øjne være fæstnet urokkeligt på en verdenstjeners vej. Det er en vanskelig vej, med mange op- og nedture, med mange stejle bakker og skyggefulde dale, men der er hvile og skygge i dalen og solskin på højderne. (DNA1 e.375; DNT1 d.417).

(9) Nogle mennesker er sådan indrettet … at de offentligt træder frem og bliver tjenere og centre af lys for deres medmennesker. Deres indflydelse og magt er stor. Andre arbejder *(med lige så stor magt)* fra et stille center af relativ tilbagetrukkethed, og de forvalter, må jeg betone, en ligeså stor kraft. … Læg din styrke og dit lys bag de arbejdere, som tjener Hierarkiet på livets åbne slagmark. (DNA1 e.434; DNT1 d.482).

(10) Et mere intenst indre liv og et liv med mere vigtig tjeneste er dine idealer, ved jeg, men det ene er afhængigt af det andet. (DNA1 e.535; DNT1 d.592).

(11) … Succesen i alle store projekter er baseret på de små ting, de mindre opgaver, der udføres pålideligt af den discipel, der er fri for personlig ambition. (DNA1 e.614; DNT1 d.677).

(12) Du må være beredt på prøvelser og vanskeligheder, indtil du har overvundet dem i dig selv. Disse prøvelser kommer sjældent på den forventede måde. Din største sikkerhed vil … altid være at udføre den næste pligt og at koncentrere dig om det, som du allerede har påtaget dig. Undgå det, der ligger uden for arbejdets periferi. Anse alt andet end tjenestearbejdet, som et sidespor … (DNA1 e.618; DNT1 d.681-682).

(13) Dag efter dag skal du forbinde dig med din sjæl, dag efter dag skal du indfri dit løfte til det foreliggende arbejde, dag efter dag skal du søge at knytte en dybere relation til mig, til min ashram, og til dine gruppebrødre, dag efter dag skal

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

din sjæls søgelys undersøge den tjeneste, du har udført indtil nu, og derefter … kan du med min hjælp og velsignelse vandre fremad, idet du anerkendes af os som et af vore åndelige aktiver. Arbejd på at bringe kærlighedens lys og åndelig retning til dem, det er dit kald at tjene … Forlad dig på din sjæl. (DNA2 e.500).

(14) Ét punkt ønsker jeg at fremhæve på dette tidspunkt, og det er jeres behov for mere klart at forstå, at *vejen ind til det allerhelligste er vejen med ydre tjeneste.* Denne tjeneste må ikke være motiveret af en periodes kritiske situation eller økonomiske eller personlige ønsker. Det kan være tjeneste, der måske, måske ikke, omfatter det sted, hvor du udfører dit ydre arbejde, eller et sted, så du er nødt til at ændre bopæl og livsbetingelser, men disciplen tjener – hvis han er tro mod sin sjæl og ashram – sine medmennesker *som esoteriker* så vel som humanist og psykolog. (DNA2 e.635-636).

(15) Studerende må huske at hengivenhed over for vejen eller en mester ikke er nok. De store væsener ser efter *intelligente* medarbejdere snarere end nogen som er hengivne over for deres personlighed, og en studerende som virker selvstændigt i lyset af sin egen sjæl betragtes af dem som et mere pålideligt instrument end en tilbedende fanatiker. Lyset fra hans sjæl vil for den ihærdige aspirant afsløre den enhed der findes bag alle grupper, og gøre det muligt for ham at eliminere intolerancens gift som inficerer og hindrer så mange; det vil få ham til at erkende de grundlæggende åndelige sandheder som styrer menneskehedens skridt; det vil drive ham til at overse den intolerance, fanatisme og separatisme som karakteriserer forblændede sind og begyndere på vejen, og hjælpe ham til at elske dem så meget at de vil begynde at se mere klart og udvide deres horisont; det vil sætte ham i stand til virkelig at vurdere den esoteriske værdi af tjeneste og lære ham frem for alt at praktisere den *harmløshed* som er enhver gudesøns mest fremragende egenskab. En harmløshed der ikke siger et eneste ord som kan skade en anden person, som ikke tænker nogen tanke som kunne forgifte atmosfæren eller fremkalde misforståelse, og som ikke foretager nogen handling som kan skade den mindste af hans brødre – det er den væsentligste dyd som vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sætte den der studerer esoterisk visdom i stand til trygt at betræde den vanskelige udviklingsvej. Hvor vægten lægges på at tjene sine medmennesker og retningen af livskraften er udadgående til verden, da er der ingen fare og aspiranten kan uden risiko meditere, stræbe og arbejde. Hans motiver er rene, og han søger at decentralisere sin personlighed og lede brændpunktet for sin opmærksomhed bort fra sig selv til gruppen. Derved kan sjælens liv strømme igennem ham og komme til udtryk som kærlighed til alle væsener. Han ved at han selv er en del af et hele og denne helheds liv kan flyde igennem ham helt bevidst, og føre ham til en virkeliggørelse af broderskab og hans samhørighed med alt manifesteret liv. (EXH e.19-20; HF d.29-30).

(16) … Disciple lærer at arbejde med planen ved at *arbejde*; de lærer at opdage menneskehedens indre bevidsthedsekspansion ved at udvikle en stadig voksende sensitivitet for det; og de finder deres medarbejdere i planen ved hjælp af den gamle og prøvede forsøg-fejl-metode. Jo mindre udviklet en discipel og arbejder er, desto større er antallet af forsøg og fejltagelser. (EXH e.332; HF d.332).

76
Farer ved tjenestelivet

(1) Det kunne fremhæves, at der i et liv i tjeneste hovedsagelig findes tre farer. Her taler jeg ikke om disciplens individuelle skoling, men om hans liv i tjeneste og om de aktiviteter, hvis udførelse han er engageret i. Hans temperament og karakteregenskaber (fysiske, emotionelle og mentale) har en stærk indvirkning på hans omgivelser og på de mennesker, han søger at hjælpe, og det har også hans familiebaggrund, hans verdensskoling og hans tale.

Den *første* fare findes i hans fysiske tilstand. Dette kan jeg ikke komme nærmere ind på ud over at bede alle disciple om at handle klogt og sørge for at få tilstrækkelig søvn, sørge for den rigtige kost (som må tilpasses den enkelte) og om muligt sørge for omgivelser, som gør det lettest for dem at arbejde. Straffen for ikke at opfylde disse forslag udtrykker sig i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mangel på kraft til at tjene og i voksende trældom for det fysiske legeme. Når det fysiske legeme befinder sig i en dårlig tilstand, må disciplen regne med ulemper, der følger af at modtage kraft, som han ikke er i stand til at håndtere.

Den *anden* fare findes i den astrale illusion, i hvilken hele menneskeheden lever, og denne illusions formåen til at vildlede selv erfarne arbejdere. … Kun mental kontrol samt virkelig åndelig opfattelsesevne vil kunne trænge igennem dette illusoriske astrale smittekim og åbenbare for mennesket, at det er en åndelig entitet i inkarnation og er, gennem sin tænkeevne, i forbindelse med den universelle tanke. Den straf, som overgår den discipel, der vedvarende tillader sig at blive vildledt, er indlysende. Hans vision bliver forvirret og tåget, og han »mister sansen for kontakt«, som det hedder i de gamle kommentarer. Han vandrer »ad livets smalle veje og kan ikke finde den lige hovedvej, som vil føre ham til hans mål«.

Den *tredje* fare (der er meget udbredt i vor tid) er mental stolthed og som følge deraf manglende evne til at arbejde i gruppe. Straffen for dette er til tider en kortvarig fremgang og et fremtvunget arbejde med en gruppe, som har mistet sine bedste elementer, og som kun består af de mennesker, der giver næring til gruppelederens personlighed. En discipel, som kun lægger vægt på egne ideer og arbejdsmetoder, finder, at hans gruppe mangler de faktorer og de mennesker, som ville have gjort den til en helhed, og som ville have afbalanceret hans bestræbelser og givet hans arbejde de kvaliteter, han selv mangler. Dette er i sig selv en tilstrækkelig straf, og den bringer hurtigt den ærlige discipel til besindelse. Lad en discipel, som er intelligent, ærlig og i grunden sand, fejle på denne måde, og han vil med tiden vågne op og indse, at den gruppe, han har samlet omkring sig, er formet af ham, eller at han er formet af den; den er ofte en legemliggørelse af ham selv og et spejlbillede af ham. Loven virker hurtigt i en discipels tilfælde, og derfor sker justeringerne omgående. (WM e.636-638; HM d.642-643).

(2) … Lad ikke blændværk med hensyn til opnåelse af dine tjenestemål blinde dine øjne over for behovet for yderligere og vedvarende skoling. Disciplen bliver hyppigt så opslugt af det arbejde, som skal udføres, at han glemmer, at det ydre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tjenestearbejde ville blive ufrugtbart og for personligt, hvis det ikke følges parallelt af en voksende sensitivitet over for sjælens impulser. Denne sjæl er kærlighed og forståelse. Ophør ikke med at arbejde med spørgsmålet om virkelig åndelig sanseopfattelse eller modtagelighed, og vær ikke så fordybet i tjenesteopgaven, at du forsømmer de lektier, som du selv må lære. Lev som du lærer andre og bevar sansen for værdier. Du har udført god og trofast tjeneste og har hjulpet mange. Hjælp dig selv uden unødigt at betone dit eget behov i din bevidsthed. (DNA1 e.261; DNT1 d.295).

(3) Du holder ikke din tjenesteretning klart afgrænset. Du bevæger dig ind i for mange andre tjenesteområder, som ikke er dine, og hvor du ikke er ønsket. (DNA1 e.612; DNT1 d.675).

(4) Du er sensitiv over for planen, men optaget af dine egne planer, og tror, at dine planer er en del af planen. (DNA1 e.613; DNT1 d.676).

77
Tjeneste for det enkelte menneske

(1) … Formålet med al den skoling, som jeg har givet dig og alle mine disciple, er at frembringe en større evne til at tjene. Jeg vil gerne se dig udføre en bestemt tjenestegerning i relation til dine medmennesker … jeg hentyder til den tjeneste, som en discipel yder, når han nærmer sig ethvert menneske som en sjæl.

Denne art tjeneste kræver erkendelse af ens egen kapacitet, intensivering af evnen til at elske sine medmennesker, evnen til at drage andre til sig med bøn – udtalt eller antydet – om åndelig hjælp, og derefter evnen til at arbejde med den pågældende og give det den rette hjælp på den rette måde. Dette indebærer igen en indre eftertanke om kvaliteten og behovet hos den, der skal tjenes. Denne subjektive proces må gå forud for alt ydre arbejde. På styrken og vedholdenheden heraf beror det om forsøget med at hjælpe vil lykkes. Denne proces med indre reflekterende eftertanke udelades ofte på grund af entusiasme og selvtillid. Når indre eftertanke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

imidlertid har fundet sted og den tjenende står rede til at hjælpe, da kan han have tillid til, at den, der har behov for hjælp, og omstændighederne vil antyde det næste skridt for ham. Jeg ser gerne at du reflekterer dybt over dette, og jeg ser gerne, at du begynder – på en ny og anderledes måde – at stræbe efter at bringe lys til det enkelte menneske med ren uegennyttig uselviskhed. Jeg ønsker, at du anvender din skelneevne og arbejder med rent motiv, idet du bestræber dig på at udelukke alle personlighedens reaktioner, for det er på personlighedens klippe, at mange velmenende tjenere lader deres arbejde lide skibbrud.

… Kun endnu et forslag vil jeg komme med. Hold dig selv helt ude af billedet, og lad dine private forhold, dine personlige sympatier og antipatier helt ude af betragtning. (DNA1 e.484-485; DNT1 d.537-538).

(2) Din pligt består i til dagligt at frigøre vedvarende oplyst kærlighed, fri for al kritik. Det er ikke jeres pligt at hjælpe jeres broder til at blive en bedre okkultist og discipel. Det er hans sag, hans sjæls sag og min. (DNA2 e.131).

(3) Vær ikke i urimelig grad bekymret for dine kæres tilstand. Stol på deres egen sjæl, og vid at de hver især, helt alene, må lære de nødvendige lektier. (DNA2 e.655).

78
Motiver til tjeneste

(1) Vi lever i en tid, hvor mange tilpasninger og forandringer finder sted i menneskenes verden. I den forvirring, der er resultatet heraf, føler de enkelte nødvendigheden af at forene deres kræfter og af at sammenlægge deres indsats, og behovet for gruppearbejde er mere åbenbart end nogen sinde tidligere. Vi lever derfor i en tid, hvor stilhed og tillid må være jeres styrke, og hvor den eneste beskyttelse ligger i en nøje undersøgelse af alle bagved liggende motiver. Set udefra dukker der mange tilsyneladende forskellige principper op, og kampens bølger synes snart at gå én vej og snart en anden. Set indefra er de opdukkende faktorer mere enkle. Striden medfører først og fremmest en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

prøvelse af motiverne, og gennem denne bliver det synligt (for de iagttagende vejledere) hvem, der i hver gruppe er i stand til at tænke klart, at skelne rigtigt, har tålmodig udholdenhed og har evne til at gå frem ad prøvestadiets vej mod indvielsens port, ubesværet og uforstyrret i det indre liv af rystelserne på overfladen. Hvis I blot kunne se, at uroen og vanskelighederne alle steder frembringer noget godt, som langt opvejer det tilsyneladende onde. Sjæle finder sig selv og lærer at stole på den indre hersker. Når al ydre støtte svigter, og når alle synlige autoriteter er uenige med hensyn til den foreslåede løsning, da henvises sjælene til sig selv og lærer at søge indad. Denne indre kontakt med det højere selv er ved at blive åbenbar og den udvikles gradvis samt fører til den selvtillid og den indre ro, som er baseret på den indre gud, og som derfor gør et menneske til et redskab for tjeneste i verden. (WM e.129-130; HM d.145-146).

(2) Det onde er i sig selv kun en illusion, for det er den brug personlighedens separatisme og selviskhed gør af motiv og mulighed, som udgør det onde. Fra det rette motiv og de samme omstændigheder kan det gode bryde frem. (DNA1 e.241-242; DNT1 d.274).

(3) Jeg søger at se dig mindre bundet til den hengivnes holdning og blive mere upersonlig, mere fri til at tjene for tjenestens skyld og ikke tjene, som følge af din hengivenhed over for en lærer, en sag eller en tro. (DNA1 e.562; DNT1 d.621).

(4) Jeg søger her at løsrive jeres tanker fra den *tvangstanke*, at den indviede arbejder, fordi han véd. Jeg vil vende denne opfattelse om og sige, at den indviede véd, fordi han arbejder. Der findes intet opnået stadium, hvor indvieren siger til den indviede: Nu véd du, og derfor kan du arbejde. Han siger snarere: Nu kan du tjene og arbejde, og ved at gøre det er du begyndt på en ny og vanskelig opdagelsesrejse. Du vil lidt efter lidt opdage virkeligheden og nå frem til nye store manifestationsområder, fordi du tjener. Resultatet af denne tjeneste vil manifestere visse kræfter og energier, og din evne til at anvende dem vil vise dig, dine med-indviede og hele verden, at du arbejder fuldt bevidst på den indre side af livet. (DNA2 e.282).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

79
Kærlig tjeneste

(1) Et venligt hjerte er til stor nytte i vor tjeneste, forudsat at det holdes på plads at et klogt hoved og ikke viser sig som blændværk. Da det ellers helt klart vil blive en hæmmende svaghed. Vi har i vor tid brug for disciple, som er i stand til virkelig at se mennesker, som de er, og alligevel at elske dem og tjene dem. … Når udstrålingen er kærlighedens udstråling, så kan de resulterende ord og handlinger være barske uden at såre. … En kærlig udstråling og en intelligent bedømmelse (eller mener jeg påskønnelse … ?) af dem du søger at hjælpe, vil gøre dig langt mere effektiv i tjenesten af dine medmennesker end noget andet. (DNA1 e.382; DNT1 d.424).

(2) »Jeg betræder den oplyste vej ind i menneskenes hjerter. Jeg tjener min broder og hans behov. De, som jeg, det lille selv, ikke elsker, tjener jeg med glæde, fordi jeg elsker at tjene.« (DNA1 e.481; DNT1 d.533-534).

(3) Tjen derefter med et hjerte mildnet af kærlighed og medlidenhed alle du møder, vidende, at »hvert hjerte skjuler sin egen bitterhed«. Dette udgør en hovedlektie på vejen på dette tidspunkt – lektien om fuldstændig selvforglemmelse. Glem fortiden og alt, hvad den bragte dig af smerte og af glæde. Glem det personlige selv og alt, hvad det har at give, eller hvad det holder tilbage. Glem det, som du har sagt, eller det, som er blevet sagt om dig, og prøv ganske enkelt at tjene. Tjen med et glædesfyldt hjerte og vær i balance. (DNA1 e.562-563; DNT1 d.622).

(4) Lad sjælens lys og udstråling inspirere din tjeneste, og lad ikke dit intellekt blive den dominerende faktor. Lad spontan kærlighed og ikke påtaget venlighed betinge dine relationer til dine medmennesker. (DNA2 e.656).

80
Selvisk tjeneste

(1) Du yder dig selv for megen tjeneste, for megen tanke,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

for megen omhu og for mange ting. Din tjeneste burde blive mere horisontal og omfattende … (DNA1 e.568; DNT1 d.628).

(2) Vejen for den foreslåede uselviskhed ligger åben for dig – en vej, som du endnu aldrig har vandret. Med det mener jeg … , at du aldrig har tjent med en ånd af fuldstændig offervilje. Du har gjort venlige ting og foretaget små ofre, men du har endnu aldrig tjent som en sjæl – der intet bemægtiger sig og intet beder om for det separate selv. Det er din lektie i det kommende år, lektien om et liv givet til tjeneste, til at dele, til udadvendthed, til selvforglemmelse, til livet med fuld afståelse, disciplin og afkald. (DNA1 e.570; DNT1 d.629).

(3) Når du har tvunget dig selv ud af billedets midtpunkt og har lært at være tavs med hensyn til dig selv, og hvad du tænker og føler og gør … , så vil rigdommen af, hvad du har at give, være så stor, at dit tjenesteområde og din evne til at samarbejde med Hierarkiet vil blive stærkt udvidet. (DNA1 e.655; DNT1 d.721).

(4) Det er mesterens opgave at fremkalde en sådan dybde af viet kærlighed fra sine disciple og en sådan erkendelse af nutidens muligheder, at personlighedsaspektet i deres liv ebber ud, og deres vigtigste beskæftigelse vil blive spørgsmålene om: Hvordan kan jeg yde tjeneste på nuværende tidspunkt? Hvilke uvæsentlige ting i mit liv skal jeg ikke give nogen opmærksomhed? Hvilken opgave skal udføres? Hvem er de mennesker jeg kan hjælpe? Hvilke aspekter af mesterens arbejde skulle jeg tilstræbe at give mest hjælp i denne tid? Disse spørgsmål må alle blive mødt med et afbalanceret, intelligent og ikke et fanatisk respons og svar. (DNA1 e.693; DNT1 d.764).

(5) Mange er stadig alt for optaget af det, *de selv* er i færd med at udføre, af deres egen udvikling og af deres egen evne eller manglende evne til at hjælpe. Og på samme tid evner de ikke at klare deres virkelige problem med at være ydmyg og med helt og holdent at tjene deres medmennesker. »Hvad kan *jeg* gøre?« har mindre betydning for dem end, »hvad kan jeg lære, og er mesteren tilfreds med mig?«. Jeg vil være tilfreds med jer, når I ikke længere tænker på jer selv og på mig i jeres ihærdige tjeneste for menneskeheden. (DNA2 e.24).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(6) Begynderen og den nyligt ankomne i ashramen, ny i sin tjeneste (set ud fra en synsvinkel om sin nuværende livserfaring, men ikke set fra sjælens synsvinkel), ny i sin registrering af den kraft, som relationen til ashramen altid giver, og ny i sin glade reaktion på den anerkendelse han får af dem, han søger at give hjælp, taler hele tiden om »*mit* arbejde, *min* gruppe, *min* lære, *mine* relationer, *mine* planer«, og ved at gøre dette stabiliserer han sig i sit valgte tjenesteområde. Dette er en midlertidig fase, som disciplen ofte ikke selv er klar over, men som irriterer andre, der hører det. Efterhånden som han gør fremskridt i det åndelige liv og intensiverer sin forståelse af mesteren, efterhånden som han kommer dybere ind i ashramens liv og ind i sin mesters aura, og efterhånden som hans vision vokser – hvilket åbenbarer muligheder for tjeneste og begrænsninger i hans udrustning samt en guddommelig indifferens – opgiver han sin besiddertrang i sin tjeneste og betragter alt det, han udfører, som sin respons på livet i ashramen, efterhånden som han bidrager til arbejdet i ashramen, og derefter kommer det tidspunkt, hvor han selv toner bort fra det billede, han har af sig selv, og fra at være midtpunktet i sit arbejde, og kun det behov, der skal imødekommes, og den kraft fra ashramen, der skal anvendes til imødekommelse af behov, står tilbage.

Dette markerer et særligt fremskridt, og det er denne uselviske holdning og denne evne til at være en kanal for ashramens kraft, kærlighed, viden og liv, der dybest set er det, der menes med okkult lydighed. (DNA2 e.549-550).

(7) Menneskehedens frigørelse vil komme, når de såkaldte gode mennesker i verden opgiver deres yndlingsteorier og deres elskede idealer og fatter den afgørende kendsgerning, at indtræden i Himmerigets Rige og den nye tidsalder vil finde sted når de virkelig elsker og uselvisk tjener menneskeheden, og når den sande guddommelige hensigt er opfattet og menneskeheden betragtes som et udeleligt hele. Da vil smålig nationalisme, religiøse uoverensstemmelser og selvisk idealisme (for det er hvad det ofte er, da de fleste mennesker er idealister fordi de prøver at frelse deres egen sjæl) være underordnet menneskehedens behov, menneskelig godhed og helhedens fremtidige lykke. (EXH e.255; HF d.255).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(8) Efterhånden som de enkelte aspiranter glemmer sig selv i tjeneste, og efterhånden som de når den indre afstand over for det personlige livs krav og hændelser, lærer de at opretholde en inderlig og varig tillidens, glædens og kærlighedens ånd over for hinanden. De lærer at arbejde helhjertet sammen for at hjælpe verden og aflaste Hierarkiet. (EP2 e.117; EP2 d.121).

(9) Hvis I vil lægge mærke til jeres egne nuværende holdninger og handlinger, vil I opdage, at de primært (jeg kunne tilføje, næsten nødvendigvis) centrerer sig om jer selv, jeres egne erkendelser, jeres egen forståelse af sandheden og jeres eget fremskridt på vejen. Men når I opnår indviet status, daler selvinteressen og forsvinder helt, hvorefter, som et gammelt ord siger, »kun Gud er tilbage«. Kun det bliver tilbage i bevidstheden, som er DET, som er skønhed, godhed og sandhed, som ikke er form men kvalitet, som er det, der ligger bag formen, og det der angiver skæbne, sjæl, plads og status. Tænk over disse ord, for de fortæller jer, hvad I senere i evolutionsforløbet vil lægge vægt på. (RI e.293; SI d.304).

81
Tjenestens udstrækning

(1) … En discipel kendes på sin indflydelse i sine omgivelser og en indviet på sin verdenstjenestes brede virkefelt. Hvordan kan det være, at kun nogle få af jer (ikke alle) karakteriseres af en sådan tjeneste og resten af jer er af relativ ringe betydning i verdensanliggender? Der er adskillige forhold, som kunne forklare dette. Først og fremmest kan en discipel blive indkaldt til at arbejde visse karmiske forbindelser igennem og til at opfylde bestemte forpligtelser af meget gammel oprindelse og derved »rydde bordet« for en mere fuldstændig og ubrudt tjeneste for menneskeheden på et senere tidspunkt. Dette forekommer ganske hyppigt mellem første og anden indvielse. Til tider kan en discipel udføre så effektiv en tjeneste på de indre plan, endog i større målestok, og alligevel vil der ikke være noget bevis for dette på det fysiske plan undtagen i skønheden af det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

levede liv. Andre kan være i færd med at lære særlige teknikker for psykologiske relationer og for energidistribution og kan have viet et bestemt liv til at lære disse esoteriske videnskaber. Et liv er kun et kort øjeblik i sjælens lange cyklus. Den sande discipel vil aldrig falde tilbage på de nævnte årsager som alibi for manglende indsats. Jeg vil erindre jer om, at verdensindflydelse alene ikke altid indebærer discipelskab. Der er mange grupper – velkendte og magnetiske – som i deres centrum har en eller anden dominerende personlighed, der ikke nødvendigvis er en discipel.

… Det (er) nødvendigt, at I når det punkt i gruppeerfaring, hvor I ikke er så intenst optaget af jeres egen udvikling, status og tjeneste. I har alle behov for at lære at decentralisere jer selv, således at det arbejde, som skal gøres, bliver den vigtigste faktor. Når dette er tilfældet, da vil den intense selvoptagethed, som er udtryk for et bestemt aspekt af personligheden, en eller anden karaktersvaghed, et eller andet kært mål eller en eller anden fysisk betingelse, høre op. I vil finde kultiveringen af »guddommelig indifferens« … til stor hjælp i forglemmelsen af det lille selv. Dette træder ofte så stærkt i forgrunden (af vane), at det lukker af for det højere selv. Det trænger sig ind mellem disciplen og mesteren og forhindrer kontakt med hans meddisciple og gør derved effektiv tjeneste umulig. (DNA1 e.96-97; DNT1 d.118-120).

(2) Der, hvor der er en erkendelse af principper, af upartisk tjeneste og ren intelligent god vilje, giv da frit din tid og hjælp. Stræk broderskabets hånd frem. Hvor der findes liv og en og samme type frø, der vil den samme blomst skyde op over hele verden i alle lande. Intet kan da ændre manifestationens art og type. Husk på det. (DNA1 e.165-166; DNT1 d.191).

(3) Gennem *din* sjæls styrke må du vække *deres* sjæle til *uselvisk* aktivitet. Du kan berøre dem dynamisk, og derefter vil deres orientering aldrig igen blive rent personlig. Opgaven med at nyorientere mennesker kan blive din. Nogle mennesker arbejder med grupper, og gennem deres altomfattende aura og deres sjæles magtfuldhed leder de mange mennesker frem til en højere stræbende indstilling og ind i et dybere åndeligt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tidevand. Andre har til opgave, at finde fremskredne mænd og kvinder i verden, de få som står ved discipelskabets port – men i blinde, de ved ikke, hvor de er. Derpå kalder de ved deres dynamiske sjæls magtfuldhed sjælen, der er fanget i disse ventende personligheder, til levende aktivitet. Sådan er din opgave, at undervise og belive. (DNA1 e.324-325; DNT1 d.363).

(4) Hvor sjældent tjener de, der har tid og overskud, sådan som de, der ikke har tid og overskud! (DNA1 e.543; DNT1 d.600).

(5) Det er din opgave at finde ud af, hvordan du vil tjene og tilegne dig den rette sans for proportioner, den nødvendige erkendelse af det åndelige livs grundlæggende fornødenheder, og den skarpsindige dømmekraft og skelnen, som for dig vil antyde måde, tidspunkt og mønster for din tjeneste. (DNA1 e.544; DNT1 d.601).

(6) Du vil spørge, hvad din tjeneste skal bestå i. Min broder, det vil fremgå af din meditation. Det er ikke min opgave at fortælle dig, hvilken aktivitet din personlighed skal følge. Det er din egen sjæl, som må gøre dette. … For så vidt det angår dig, så stå fast i din stræben for at hjælpe den nye verdenstjenergruppe. Dette burde være den primære indsats i mange år fremover for alle sande aspiranter … (DNA1 e.574; DNT1 d.634).

(7) Lad ikke skønheden i det, som kunne gøres, forlede dig til at glemme det, som er påbegyndt; ellers vil du havne i illusionernes verden og i en deraf følgende nytteløshed. (DNA1 e.578; DNT1 d.638).

(8) … Lad enkelthed være din ledestjerne og målrettet kærlighed dit vigtigste mål. Vælg et tjenesteområde, der har bestemte grænser (for alle disciple har begrænsninger og kan ikke have planetarisk rækkevidde i deres tanker), og arbejd – mentalt og fysisk – inden for disse grænser. At fuldføre en selvvalgt opgave, der ligger inden for de karmiske begrænsninger og de omgivelser, hvor skæbnen har placeret dig, er alt, hvad der kræves af dig. … Lad din tjeneste ske inden for det område, hvor du selv befinder dig og har dine kontakter, og ræk ikke ud over hele planeten. Findes der en større og mere betydningsfuld opgave end at udføre og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fuldende opgaven på det sted, hvor du er, før du går over på den anden side, og gøre det sammen med de udvalgte meddisciple? (DNA1 e.582; DNT1 d.642-643), (EH e.372; EH d.350).

(9) Det er ikke muligt for den enkelte discipel i nogen ashram at deltage i samarbejdet i alle faser af mesterens arbejde … Men det er muligt for jer at vælge en fase af planen og give den hele jeres opmærksomhed … Disse aktiviteter kan – hvis de udføres hensigtsmæssigt og med styrke – være en hjælp i det esoteriske arbejde i verden og i den eksoteriske genoprettelse af rette menneskelige relationer … (DNA2 e.138).

(10) Lad menneskeheden være jeres tjenesteområde, så det kan siges om jer, at I kendte de åndelige kendsgerninger og var en dynamisk del af de åndelige begivenheder. Man må ikke kunne sige om jer, at I kendte disse ting, men intet gjorde ved dem og undlod at bruge jer selv. Lad ikke tiden gå, uden at I *arbejder*. (RI e.760; SI d.752).

82
Penges betydning i tjenestearbejdet

(1) Aspiranten forstår den okkulte betydning af penge i tjenesten. Han skal ikke have noget til sig selv ud over det, han har brug for til det arbejde, der skal udføres, og han betragter penge, og det penge kan købe, som noget, der skal bruges for andre og et middel til at realisere mesterens planer, sådan som han opfatter disse planer. Den okkulte betydning af penge er der ikke mange, som forstår, men alligevel er en af de største prøver med hensyn til et menneskes position på prøvevejen dets holdning til og administration af det, alle mennesker søger for at tilfredsstille begær. Kun den, der ikke ønsker noget til sig selv, kan modtage finansiel overflod og forvalte universets rigdomme. I andre tilfælde hvor rigdommen øges, bringer den ikke andet end sorg og lidelse, utilfredshed og misbrug. (CF e.866; KI d.799).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) … Ligesom penge i fortiden har været redskab for menneskers selviskhed, må de nu blive redskab for deres gode vilje. (DNA1 e.166; DNT1 d.192).

(3) Hele spørgsmålet om penge er særdeles vanskeligt for øjeblikket og på samme tid meget enkelt. Det vanskelige skyldes den fejlagtige tænkning, som i generationer har hvilet over problemet og ført til forkerte holdninger, selv blandt de mest hengivne disciple. Menneskehedens holdning til penge er blevet farvet af grådighed, af det lavere selvs krav, af jalousi, af materielt begær og af den fortvivlende nødvendighed for penge – som på sin side er et resultat af disse forkerte holdninger. De forkerte holdninger fører til de katastrofale økonomiske betingelser, som vi finder overalt omkring os. De er virkninger af årsager, som er fremkaldt af mennesket selv. I regenerationen af penge og i ændringen af menneskets indstilling til dem, vil verdens frigørelse til sidst komme. Hvis dette ikke kan finde sted, da vil der opstå en eller anden katastrofal situation. Penge (som vi kender dem) vil forsvinde fra jorden, og situationen må blive mødt på anden måde. Lad os håbe, at det ikke vil blive nødvendigt, men at det vil blive muligt at ændre menneskehedens tænkning med hensyn til penge, så de kan anses som et stort åndeligt aktiv, som et klart åndeligt ansvar og som et redskab til reelt arbejde i verden. Da vil pengenes vogtere bære deres ansvar uden frygt og med passende forståelse. For øjeblikket fortsætter de som hidtil på grund af frygt for fremtiden og i mistillid til hinanden. Nøglen til den rette fordeling af penge og deres korrekte anvendelse kan opsummeres i følgende erklæring, som jeg vil bede jer alle være opmærksom på:

Hvor penge førhen har tjent til personlig og familiemæssig brug, så må de i fremtiden bidrage til gruppe- og verdensbehov. Hver enkelt har før i tiden søgt at virke som en magnet og at tiltrække det, som kunne dække, hvad han skønnede var hans behov ved at anvende personlig aktivitet og arbejdskraft og – hvis han ikke havde indflydelse eller uddannelse – ved finansiel manipulation, hvor det var muligt. Grupper må i fremtiden virke som magneter. De må sørge for at være besjælet af kærlighedens ånd. Jeg giver dig her en tanke, som kan udvides meget. *Behov, kærlighed og magnetisk*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kraft er de tre ting, som – bevidst eller ubevidst – tiltrækker penge. Men de må alle manifesteres samtidigt. Behovet har før i tiden ikke altid været reelt, selvom det har været *følt* (sådan opleves verdens blændværk og illusion). Kærlighed har været selvisk eller uvirkelig. Begær efter materielle ting har været begær efter det, som ikke er nødvendigt for at sikre helbred eller lykke. Den magnetiske kraft er derfor blevet forkert motiveret, og denne proces – der fortsatte en lang tidsperiode – har ført til den nuværende uholdbare finansielle situation i verden.

Ved en transmutation af disse faktorer og ved at udtrykke de højere modsvarigheder – gennem den rette kærlighed, den rette tanke eller meditation og den rette fremgangsmåde – *vil* de finansielle behov hos de nye grupper og hos den nye gruppe af verdenstjenere blive afhjulpet. Jeg vil foreslå, at en nærmere uddybelse af disse ideer bliver udbredt blandt alle dem, som du ved, kunne hjælpe. Jeg vil bede dig om at tænke disse ideer igennem, for i skolingen af de intelligente verdenstjenere, må man dristigt tage dette spørgsmål om penge op, samt desuden den rette indstilling til og meditation på penge. Den vægt, som visse store meditationsgrupper har lagt på at rejse midler (sædvanligvis til personligt brug eller for at fremme selviske mål til deres egen organisation eller gruppe) har været baseret på dette frembrydende begreb om *gruppeanvendelse* af penge. Da de imidlertid har været selvisk og personligt interesserede, forestillede man sig pengene i relation til den enkelte og ikke i relation til gruppen. Denne indstilling må og vil blive ændret.

En ting mere vil jeg bede dig om … og den gruppe, som læser mine ord. Penge er manifestationen af energi. Al energi kan anvendes på forskellig måde, idet den i sig selv er en upersonlig og blind kraft. Den kan anvendes selvisk eller uselvisk. Det udgør hovedforskellen. Motiv og skabende tanke bestemmer den magnetiske kraft hos ethvert enkeltindivid, enhver gruppe eller ethvert center. Bestem dit motiv; sørg for at dit gruppeideal og din gruppekærlighed er fremherskende; brug dygtighed i handling; det vil indebære den rette indledende meditation samt den korrekte tænkning; så vil du erfare at det, som du har brug for, vil komme til dig.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(DNA1 e.271-273; DNT1 d.306-308).

(4) … Den magtfulde fysiske konkretisering af energi, som vi kalder »penge«, (vil) vise sig at blive genstand for den største koncentration. Det er et område, der bliver fulgt meget nøje, og tænkende finansmænd, velhavende humanitære personer og filantroper vil gradvis blive ledt fremad fra en strengt filantropisk aktivitet til en aktivitet, der er tilskyndet og bragt til udtryk ved hjælp af åndelig indsigt og af *en erkendelse af Kristi krav* (uanset ved hvilket navn han er kendt i østen eller i vesten) med henblik på verdens økonomiske reservoir. Det er et vanskeligt mål at nå, fordi de indre verdeners subtile energier er længe om at frembringe deres virkninger på det objektive håndgribelige plan for guddommelig manifestation. Penge bliver endnu ikke brugt guddommeligt, men det vil de blive. (DNA2 e.221).

(5) Det er nytteløst … at meditere over et tema, der vil hjælpe til at forberede verden til Hierarkiets komme og til Kristi tilsynekomst, *hvis ikke* denne forberedelse er en integreret del i jeres egne vedvarende og daglige bestræbelser, og ikke kun ønsketænkning og formulering af en lovende teori om menneskehedens fremtid. Det vil være nytteløst at meditere på at omdirigere penge fx til åndeligt arbejde (og med »åndeligt arbejde« mener jeg ikke til kirkerne og verdensreligionerne), hvis ikke alle de penge, som I *hver især* forvalter, anvendes i sand idealistisk retning og til opfyldelse af jeres rette forpligtelser, til dækning af jeres karmiske pligter, samt til at bevare forståelsen af, at alle penge har relation til menneskehedens åndelige fremtid og til den hierarkiske plans behov. I jeres tanker skal I altid have en opfattelse af alle menneskers behov, og det gælder alle åndeligt indstillede mennesker, alle sande esoterikere og alle religiøst disponerede mennesker, hvis hjerte og forståelse er mere guddommeligt altomfattende end hjertet hos almindelige tilhængere af religiøse doktriner, der forkyndes af teologer inden for enhver trosretning.

Det *må* erkendes, at penge er den energi, der kan iværksætte og muliggøre aktiviteterne for den nye gruppe af verdenstjenere – uanset hvilken farve de har, og hvilket samfund eller kirke de tilhører. Endnu har de ingen penge at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

disponere over, men deres behov herfor er stort. Der er behov for millioner til at udbrede den nødvendige viden om den hierarkiske plan. Der er behov for millioner til at fremme det arbejde, som mennesker af god vilje udfører. Der er behov for millioner til at oplyse de store masser om, at han, som alle mennesker venter på, er ved at komme til syne igen. Der gives i vor tid milliarder ud til luksus, til dyre unødvendige og begærede ting. Der gives milliarder (og … det er milliarder, hvilket verdens statistikker viser) ud til indkøb af slik, spiritus, tobak, smykker og dyre pelse. Der gives millioner ud til voldelig spænding og til endeløse natlige fornøjelser, og som det sidste giver alle nationer milliarder ud til militære konflikter – alle disse millioner og milliarder *skal* ledes ud i en anden retning, så de kan dække de udgifter, som vil muliggøre Hierarkiets planer, som vil hjælpe menneskeheden i sin søgen efter en ny, åndelig og fri levemåde, og som vil føre til oprettelsen af den nye civilisation. Det kræver milliarder at overvinde den materialisme, der har domineret menneskeheden i utallige æoner. Det kræver ligeledes milliarder at rekonstruere de menneskelige forhold og at rense og forskønne vor nuværende verden i en sådan grad, at Kristus kan vandre blandt menneskene. Når verdens økonomiske ressourcer inden for mange områder anvendes på en klog måde til at forbedre og højne menneskenes vilkår, vil Kristus kunne »se sin sjæls møje og være tilfreds«. (DNA2 e.224-226).

(6) »Oh du, i hvem vi lever, røres og har vor væren, du er den kraft, der kan gøre alle ting nye, led pengene i verden over til åndelige formål. Påvirk alle menneskers hjerte, således at det, de hidtil har anvendt til materiel tilfredsstillelse, i stedet gives til Hierarkiets arbejde. Den nye gruppe af verdenstjenere har behov for penge i stor målestok. Jeg beder om, at de store summer, der er behov for, må blive gjort tilgængelige. Må denne din mægtige energi komme i lysets kræfters besiddelse.«

(Fra: *Reflektiv meditation for at tiltrække penge til hierarkiske*

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

formål). (DNA2 e.228-231).

(7) Det dominerende emne i vore aviser, i radioen, og i alle vore diskussioner bestemmes af den finansielle struktur i menneskers økonomi; bankrenter, lønninger, national gæld, skadeserstatninger, karteller og truster, finans, beskatning – alle disse ord styrer vor planlægning, vækker vor misundelse, nærer vort had eller vor uvilje mod andre nationer, og sætter os op mod hinanden. *Kærlighed til penge er roden til alt ondt*.

Der findes imidlertid et stort antal mennesker, hvis liv ikke er domineret af kærlighed til penge, og som normalt kan tænke i retning af højere værdier. De er håbet for fremtiden, men er individuelt fanget i det system, som åndeligt set *må* komme til ophør. Selv om de ikke elsker penge, så behøver de dem og er nødt til at skaffe sig dem. Forretningsverdenens fangarme omgiver dem, og også de må arbejde og tjene de økonomiske midler til at leve for. Det arbejde, som de søger at gøre for at hjælpe menneskeheden, kan ikke udføres uden de nødvendige økonomiske midler. (POH e.80; MP d.79).

(8) *Mangel på økonomisk støtte til arbejdet for Kristus*

Dette er måske den største vanskelighed; den forekommer undertiden mange at være uoverstigelig. Det omfatter problemet med at kunne forvalte midler på den rette måde og at lede tilstrækkeligt store pengesummer ind i de kanaler, som på afgørende måde vil støtte forberedelsesarbejdet for Kristi komme. Det er nært forbundet med problemet omkring de rette menneskelige relationer.

Det er et særligt vanskeligt problem, fordi verdens åndelige arbejdere ikke alene må lære folk *at give* (alt efter deres midler), men de må i mange tilfælde også – allerførst – give dem et motiv, der appellerer så stærkt til dem, at de nødvendigvis *må* give. De må også oprette den fond eller organisation, gennem hvilken pengene kan administreres. Dette stiller dem over for en overordentlig vanskelig opgave. Den vanskelighed, de er i, skyldes ikke alene det nye og hidtil uhørte i at oprette fonde til forberedelsen af Kristi genkomst, men også den indgroede selviskhed hos flertallet af dem, der ejer verdens rigdomme, og som – hvis de giver – mest giver,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fordi det gavner deres prestige og tyder på økonomisk succes. Der findes imidlertid undtagelser, men de er relativt få.

Når vi generaliserer og forenkler sagen lidt, kan vi stort set antage, at penge hovedsagelig finder vej ind i fire hovedkanaler for forbrug:

1. Ind i myriader af hjem verden over i form af lønninger eller arvede formuer. …
2. Ind i store kapitalistiske systemer og monopoler, som findes i de fleste lande. …
3. Ind i kirker og religiøse grupper over hele verden. …
4. Ind i filantropisk, oplysende og lægelig virksomhed. …

Kendsgerningen er den, at havde de styrende organer (gennem hvis hænder alle verdens penge kanaliseres) bare den mindste idé om de åndelige realiteter eller visioner om én verden og én menneskehed, og havde deres mål været at fremme de rette menneskelige relationer, da ville verdens befolkning have responderet på denne fremtidsmulighed, som er helt forskellig fra den nuværende; vi ville ikke, som det nu er tilfældet, have stået over for de udgifter, som beløber sig til utallige milliarder, som kræves til *fysisk* genopbygning, ikke alene af talløse millioner menneskelegemer, men af hele byer, kommunikationssystemer og nødvendige centre for reorganisering af den menneskelige tilværelse.

Ligeledes kan man sige, at hvis pengenes åndelige værdi og det åndelige ansvar i forbindelse med penge (såvel i det store som i det små) blev rigtigt forstået og lært i skole og hjem, da havde vi ikke haft disse skræmmende statistikker fra før krigen over penge brugt i hele verden (og i dag i den vestlige verden) til søde sager, cigaretter, spiritus, adspredelser, unødvendigt tøj og anden luksus. Disse statistikker løber op i hundrede millioner af dollars hvert år. Blot en del af disse penge, der kun kræver et ringe offer, ville gøre det muligt for Kristi disciple og den nye verdenstjenergruppe at forberede hans komme og undervise verdens mennesker således, at de med hjerte og forstand ville erkende betydningen af rette menneskelige relationer.

Penge – som alt andet i menneskelivet – er blevet fordærvet

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

af selviskhed og erhvervet på uretmæssig vis til selviske, nationale eller individuelle formål. Verdenskrigen (1914-45) var et bevis på dette, selv om der blev talt meget om at »frelse demokratiet« og »udkæmpe krigen, der skulle gøre ende på al krig«; hovedformålet var dog selvbeskyttelse og selvopholdelse, håb om vinding og tilbagevinding af tabte territorier samt tilfredsstillelse af gammelt had. Årene, der er gået siden krigen, har ganske enkelt bevist det. De Forenede Nationer er ulykkeligvis tvunget til at beskæftige sig med griske fordringer fra alle sider, med nationernes forsøg på at tilkæmpe sig magt og indflydelse, retten over jordens ressourcer af kul, olie etc. – og tillige med undergrundsvirksomhed fra stormagterne og de kapitalister som de har skabt.

Dog kræver den ene menneskehed – uanset hudfarve, religion eller hjemsted – fred, sikkerhed og retfærdighed. Det kunne den rette anvendelse af penge og en forståelse hos de mange af deres økonomiske ansvar (baseret på åndelige værdier) hurtigt give. Med undtagelse af nogle få vidtskuende filantroper og en lille håndfuld oplyste statsmænd, kirkeledere og pædagoger, er dette ansvar ikke til at få øje på.

Tiden er nu kommet, hvor penge må omvurderes og efter deres nytteværdi kanaliseres i nye retninger. Folkets røst må blive den fremherskende, men det må være et folk, som er opdraget til at erkende de sande værdier, som forstår betydningen af virkelig kultur og nødvendigheden af rette menneskelige relationer. Det er derfor et spørgsmål om den rette undervisning og opdragelse til verdensborgerskab – noget, der endnu er helt forsømt. …

Det er den gamle historie – hver nation kæmper for sit, og alle vurderer hinanden efter ressourcer og økonomi. Alt imens sulter menneskeheden, forbliver uoplyst eller opdrages efter falske værdinormer og til en fejlagtig anvendelse af penge. Før alt dette er ved at blive bragt i orden, er en tilbagevenden af Kristus umulig.

I betragtning af den foruroligende økonomiske situation – hvad er da svaret på problemet? Der findes mennesker i ethvert land, i enhver regering, inden for enhver kirke og religion og i ethvert opdragelsessystem, der har svaret.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Hvilket håb er der for dem og det arbejde, der er dem betroet? Hvordan kan verdens befolkning, mennesker af god vilje og med åndelige visioner hjælpe? Er der noget, de kan gøre for at ændre verdens tænkning med hensyn til penge og derved lede pengestrømmen ind i andre kanaler, hvor den vil blive bedre anvendt? Svaret må findes.

Der er to grupper, som kan gøre meget: de, der allerede anvender verdens økonomiske ressourcer, bare de vil opfatte den nye vision og se skriften på væggen, der bebuder det gamle systems undergang; og dernæst de mange gode og velvillige mennesker i alle samfundsklasser med indflydelse på mange forskellige områder.

Mennesker af god vilje med en åndelig indstilling må frigøre sig fra tanken om deres relative ubetydelighed, ubrugelighed og unyttighed og indse, at de nu (i denne kritiske og afgørende stund) *kan* arbejde virkningsfuldt. De onde kræfter *er* overvundet, skønt endnu ikke »forseglet« bag døren, hvor menneskeheden skal fastlåse dem, som forudsagt i Det nye testamente. Det onde forsøger ad alle mulige indfaldsveje et nyt angreb, men – og dette kan siges med bestemthed og sikkerhed – verdens små mennesker, oplyste og uselviske i deres synspunkter, *eksisterer i tilstrækkeligt stort antal til at gøre deres indflydelse gældende* – hvis de vil. Der er millioner af åndeligt indstillede mennesker i alle lande, som – hvis de samlet tog pengespørgsmålet op – *definitivt kunne omdirigere pengestrømmen*. Der er tænkere og skribenter i alle lande, som kan yde deres magtfulde bistand – og som vil, hvis man henvender sig til dem på rette måde. Der er esoteriske studerende og oprigtige kirkefolk, til hvem der kan appelleres om bistand til at forberede vejen for Kristus, især hvis den ønskede hjælp skal ydes i form af tid eller penge til udbygning af rette menneskelige relationer og en omfattende udbredelse af den gode vilje.

En større kampagne for at rejse penge er unødvendig, men den uselviske indsats af tusinder tilsyneladende ubetydelige mennesker er nødvendig. Jeg vil gerne sige, at den mest nødvendige egenskab er *mod*, for det kræver mod at tilsidesætte sin mangel på selvtillid, sin generthed og sit ubehag ved at fremsætte et synspunkt, især når det drejer sig

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

om penge. Det er her, de fleste falder fra. Det er relativt let at samle penge i dag til fordel for Røde Kors, hospitaler og undervisningsprogrammer, men det er umådeligt svært at samle penge til fordel for udbredelse af god vilje eller for at sikre den rette brug af penge til fremsynede ideer såsom Kristi genkomst. Derfor siger jeg, at *den første forudsætning er mod*.

Den anden forudsætning er, at Kristi medarbejdere villigt påtager sig de ofre og træffer de foranstaltninger, som sætter dem i stand til at gøre deres yderste; der må ikke bare være en veludviklet evne til at fremføre sagen, men hver arbejder må også leve det, han lærer. Hvis fx de millioner af mennesker, som elsker Kristus og søger at tjene hans sag, gav i det mindste en lille sum penge om året, ville der være tilstrækkelige midler til rådighed. De nødvendige forvaltere og de åndeligt indstillede administratorer ville da automatisk indfinde sig. Vanskeligheden ligger ikke i administrationen af pengene og organiseringen af arbejdet; den ligger i folks tilsyneladende manglende vilje til at give. Af en eller anden grund giver de kun lidt eller intet, selv når interessen for en sådan begivenhed som Kristi genkomst er til stede; frygten for fremtiden, eller lysten til nyerhvervelser, eller ønsket om at give gaver, eller manglende evne til at begribe, at mange små summer løber op i store summer – alt dette forhindrer finansiel generøsitet, og grunden synes altid tilstrækkeligt indlysende. *Derfor er den anden forudsætning, at enhver giver efter evne.*

For det tredje, de metafysiske skoler og esoteriske grupper har sat stor tankekraft ind på at skaffe penge til de formål, som appellerede til dem. Der spørges ofte: hvorfor kan Unity School of Thought og Christian Science og mange andre nye tankeretninger altid skaffe de fornødne midler, mens andre grupper og især de esoteriske grupper ikke kan? Hvorfor er de virkelige åndelige arbejdere tilsyneladende ude af stand til at materialisere, hvad de behøver? Svaret er enkelt. De grupper og arbejdere, som er de åndelige idealer nærmest, er som en splittet familie. Deres hovedinteresse er på abstrakte, åndelige plan, og de har tilsyneladende ikke forstået, at det fysiske plan – når det er motiveret fra de åndelige plan – er af lige så stor vigtighed. De store metafysiske skoler har fokuseret på at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opnå et *materielt resultat,* og så stærk er deres vilje, så entydig deres retning, at de får, hvad de kræver; de må lære, at kravet og dets svar må være et resultat af et åndeligt formål, og at det som forlanges ikke må være til brug for en enkelt person eller en enkelt organisation eller kirke. I den nye tidsalder, som nu er over os, forud for Kristi komme, må kravet om finansiel støtte koncentrere sig om tilvejebringelsen af rette menneskelige relationer og god vilje, ikke om at fremme en bestemt organisations vækst. Organisationerne der ønsker finansiel støtte, må fungere med et minimum af omkostninger og udstyr, og dets medarbejderstab må arbejde for en minimal, men dog fornuftig løn. Ikke mange sådanne organisationer eksisterer i dag, men de få, der fungerer nu, kan virke som et eksempel, der hurtigt vil blive efterfulgt, efterhånden som ønsket om Kristi genkomst vokser i jordens befolkning. *Derfor er den tredje forudsætning at tjene den ene menneskehed.*

Den fjerde forudsætning må være en velovervejet præsentation af sagen, for hvis skyld den finansielle støtte ønskes. Folk må have mod til at tale, men en intelligent præsentation er lige så vigtig. Hovedvægten i dette forberedelsesarbejde for Kristi genkomst må lægges på tilvejebringelsen af rette menneskelige relationer. Dette arbejde er allerede påbegyndt af mennesker af god vilje overalt på jorden, under forskellige navne.

Vi kommer nu til *den femte forudsætning: en stærk og levende tro på menneskeheden som helhed*. Der må ikke være pessimisme med hensyn til menneskehedens fremtid, eller sorg over den gamle ordens forsvinden. »Det gode, det sande og det skønne« er på vej, og menneskeheden selv er ansvarlig for dets komme, det er ikke en ydre guddommelig magt, der griber ind. Menneskeheden er sund og hurtigt ved at vågne nu. Vi gennemlever for tiden en fase, hvor alt bliver udråbt fra hustagene – som Kristus erklærede ville ske – og når vi hører eller læser om denne syndflod af smuds og kriminalitet, sanselig lyst og luksus, er vi tilbøjelige til at tabe modet. Her gør vi vel i at huske, at det kun er sundt, at alt dette kommer op til overfladen og bliver kendt af alle. Det er ligesom den psykologiske udrensning af underbevidstheden, mange

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mennesker underkaster sig, og det er et forvarsel om kommende nye og bedre tider.

Der er et arbejde at gøre, og mennesker af god vilje, med åndeligt instinkt eller en sand kristen holdning må gøre det. De må indvarsle den nye æra, hvor penge anvendes til hierarkiske formål og lade dette behov indgå i deres invokation. Invokation er den højeste form for bøn, der findes, og en ny form for guddommelig påkaldelse, som kendskabet til meditation nu har gjort mulig.

Der er intet at tilføje i denne appel om midler, mod og forståelse. Hvis ikke Kristi eget mod, nu hvor han står over for en tilbagevenden til den ydre verden, og hvis ikke menneskehedens behov for rette menneskelige relationer og det opofrende arbejde, som Kristi disciple udfører, er tilstrækkeligt til at opflamme og styrke os, nytter det ikke at sige mere. (RC e.171-180; KT d.163-171), (EXH e.623-631; HF d.616-623).

(9) Penge har været ledet ind i foretagender med helt materielle mål, selv ved filantropiske mål. Den mest åndelige anvendelse i verden i dag er brug af penge til undervisningsformål. Når de bliver ledet bort fra opbygning af formsiden og frembringelse af rent materielt velfærd for menneskeheden og ledet fra de nuværende kanaler ind i arbejdet med at skabe en virkelig åndelig grundvold, så kan meget godt opnås, uden at de filantropiske mål og undervisningen vil lide nogen skade, og et stort skridt frem vil være taget. Tiden herfor er endnu ikke kommet, men åndeliggørelsen af penge og deres omfattende indsamling til fremme for arbejdet for de store, for Kristi disciple, er en del af en meget nødvendig verdenstjeneste og kan nu på tilfredsstillende måde begynde; men dette må gennemføres med åndelig indsigt, den rette fremgangsmåde og virkelig forståelse. Rent motiv og uselviskhed tager vi for givet. (EXH e.61; HF d.69).

(10) … Penge er konsolideringen af guddommens kærlige, levende energi, og … jo større realisering og udfoldelse af kærlighed, desto friere vil indstrømningen være af det som er nødvendigt til at føre arbejdet videre. I arbejder med kærlighedsenergien og ikke med ønskeenergien, som er en

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

genspejling eller forvrængning af kærlighed. Jeg tror, at hvis I vil tænke over dette, vil I se vejen mere tydeligt. (EXH e.335; HF d.335).

83
Skabende tjeneste

… En af den kommende tidsalders store videnskaber vil blive bygget op omkring aktiv tjenesteydelse. Vi har benyttet ordet »videnskab«, fordi tjeneste, som en åndelig kvalitet, hurtigt vil blive anerkendt som det ydre synlige udtryk for en indre virkelighed, og med den rette forståelse af tjeneste vil meget blive åbenbaret med hensyn til sjælens natur. Tjeneste er en metode til at frembringe synlige, ydre og håndgribelige resultater på det fysiske plan. Jeg henleder jeres opmærksomhed på dette som et vidnesbyrd om dens skabende kvalitet. I kraft af denne skabende kvalitet vil tjeneste til sidst blive betragtet som en verdenstjeneste. Den er en skabende trang, en skabende impuls, en skabende energi af stor betydning. Denne tjenestens kreativitet er allerede så småt blevet anerkendt i de menneskelige anliggenders verden under forskellige navne som fx erhvervsuddannelse. Der vil ikke mangle anerkendelse af den drivkraft, der kommer af den rette forståelse af sociale forhold og studiet af disse. Ligeledes forskes der meget i samme retning inden for kriminologi og den rette behandling af ungdommen inden for en hvilken som helst nation og national gruppe. (EP2 e.130; EP2 d.133).

84
Begrænsninger

(1) I vor tid er der tre kvaliteter, der er fremherskende i den planetariske form: frygt, forventning og (hvad angår menneskeheden) begær efter materielle besiddelser, hvilket nu har nået sit højdepunkt. Læg mærke til udtrykket »nået sit højdepunkt«. Højdepunktet for menneskeligt begær efter materiel lykke er nået, og dette begærs tinde er passeret.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Menneskeheden har herved opnået og overvundet meget. Men årtusinders rytme er magtfuld.

Disse tre kvaliteter må aspiranten forstå og betænke, når han søger at tjene fra mentale plan. Han må erstatte frygt med den fred, som er det særlige privilegium for dem, der altid lever i evighedens lys. Han må erstatte den tvivlende forventning med den stille men dog aktive vished om det endelige mål, som er et resultat af en vision af planen og af hans kontakt med andre disciple og senere med mesteren. Begær efter materielle besiddelser må erstattes af stræben efter de besiddelser, som er sjælens glæde – *visdom*, *kærlighed* og *evne til at tjene*. Fred, selvtillid og ret aspiration – når disse tre ord bliver forstået og virkeliggjort i hverdagslivet, vil de frembringe den rette »vandenes tilstand«, der vil sikre, at enhver tankeform vil overleve, når den frembringes på ret måde under meditation af det menneske, der fungerer som sjæl. (WM e.161-162; HM d.175-176).

(2) Det gælder for mange mennesker, at de fysiske betingelser forringer deres arbejde, fordi deres opmærksomhed fokuseres på den uønskede fysiske situation. Disciple derimod har ofte en mærkværdig evne til at fortsætte med deres arbejde, uanset hvad der hænder dem i det fysiske … Den fysiske hjerne kan så udpræget blive en reflektor af det mentale liv, at disciplen stort set forbliver upåvirket af ydre betingelser. Disciplen lærer at leve med sine fysiske forpligtelser under ugunstige forhold, og hans arbejde bevarer det sædvanlige høje niveau.

Det emotionelle problem kan være det vanskeligste. Men kun disciplen kan håndtere sin egen selvmedlidenhed og frigøre sig fra den indre emotionelle storm, som han lever i. … Hvornår vil disciple lære, at den holdning, som udtrykker en vis »ligegyldig« reaktion og en form for indifferens, er en af de hurtigste metoder til at befri selvet fra personlighedskrav? Det er ikke den »ligeglade« indstilling, som ville påvirke disciplens holdning til andre mennesker. Det er disciplens integrerede, tænkende personligheds holdning til det astrale eller emotionelle legeme. Det får ham til at indtage det standpunkt, at intet af det, som skaber reaktioner af smerte eller ubehag i det emotionelle legeme, i sidste instans betyder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

noget. Disse reaktioner bliver ganske enkelt erkendt, gennemlevet, tolereret og får ikke lov til at forårsage nogen som helst begrænsning. Alle disciple ville gøre vel i at reflektere over det, som jeg lige har sagt. Hele denne proces er baseret på en dyb tillid til udholdenheden hos det udødelige væsen i selve personlighedens og sjælens form. (DNA1 e.56-57; DNT1 d.76-77).

(3) Det problem, som alle står overfor, der har været gennem forsagelsens ild, som går ydmyghedens vej, mens de er bevidste om sjælens herlighed, og som på samme tid langt fra er unge af år, består i at møde det sidste tiår eller så af livet med forståelse og uden frygt for fysiske begrænsninger. Der er så mange, som i deres sidste leveår lever, tænker og handler på en sådan måde, at sjælen trækker sin opmærksomhed tilbage. Derved bliver kun personligheden tilbage. For alle jer, som har gennemlevet et halvt århundrede, vil jeg sige: Mød fremtiden med den samme glæde som i ungdommen, men med en øget brugbarhed og med en viden om, at erfaringens visdom er jeres, at evnen til forståelse er jeres, og at ingen fysisk begrænsning kan holde en sjæl tilbage fra nyttigt udtryk og tjeneste. Jeg vil erindre jer om noget, som ofte bliver glemt: Det er langt lettere for sjælen at udtrykke sig gennem et ældre erfarent legeme end gennem et, som er ungt og uerfarent, forudsat at der ikke findes stolthed eller selviskhed, men kun længslen efter at elske og tjene. (DNA1 e.465-466; DNT1 d.517).

(4) Ens begrænsninger, fysiske eller andre, synes uoverkommelige. Ens fejl overdrives i ens bevidsthed, selv om de ikke så ofte kommer til udtryk. Graden af tjeneste, der er behov for, og som sjælen kræver, synes så omfattende, at disciplen til tider nægter at samarbejde af frygt for at fejle eller på grund af utilstrækkelig viden om sig selv. Undskyldninger for ikke at tjene eller for kun at tjene lidt, er lette at finde på. At udsætte den hjælp, der burde ydes i dag, og at forsømme pligten til imødekommelse af menneskelige behov tilgiver man let sig selv og giver som undskyldning helbredet, manglende tid, hjemlige begrænsninger, frygt af den ene eller anden art, alderen eller troen på, at dette liv virker som en forberedelse til fuldkommen tjeneste i det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

næste. Undskyldninger er lette at opdage … (DNA2 e.43).

(5) Disciplen må acceptere sig selv, som han er på ethvert givet tidspunkt, med enhver given udrustning og under de givne omstændigheder. Dernæst må han fortsætte med at tilpasse sig og sine anliggender og sin tid til øjeblikkets behov, specielt i perioder, hvor der er gruppe-, national- eller verdenskrise. Når han gør dette i sin egen bevidsthed og derfor kun tænker på de ægte værdier, så vil han opdage, at hans egne private anliggender bringes i orden, hans evner styrkes og hans begrænsninger glemmes. (DNA2 e.44).

(6) Alle disciple må gøre sig helt fri af racebetingende begrænsninger og må nedbryde visse hindrende barrierer, ellers vil de fortsat være til stede og virke begrænsende. (DNA2 e.602).

(7) Død og begrænsning er synonyme begreber. Når bevidstheden er koncentreret i formen og fuldstændig har identificeret sig med begrænsningsprincippet, betragter den frihed fra formlivet som død; men efterhånden som evolutionen skrider frem, går bevidstheden mere og mere over til bevidstheden om det, som *ikke* er formen, og vender sig hen mod den transcendente eller abstrakte verden, dvs. hen mod det, som er adskilt fra formen og koncentreret i sig selv. Dette er for resten en definition på meditation, set fra målets og opnåelsens synsvinkel. (EA e.615; EA d.555-556).

85
Irritation

Irritation er overordentlig udbredt i disse dage med nervøs spænding, og den bringer afgjort fremskridt i fare og forsinker disciplene på vejen. Hvis den forefindes i nogen af jer, kan den skabe en farlig gruppespænding, og selvom de andre gruppemedlemmer ikke er klar over, fra hvilken kilde den kommer, kan den fremkaldte gruppespænding gribe forstyrrende ind i det frie spil af den kraft og det lys, som det er meningen I skal anvende. Irritation udvikler helt tydeligt en gift, som lokaliserer sig i maveområdet og i solar plexus.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Irritation er en sygdom – hvis jeg må bruge dette ord – i solar plexus centret, og den er helt afgjort smittende i næsten alarmerende grad. Hold derfor godt øje med jer selv, og husk, at i præcis samme grad som I kan leve i hovedet og i hjertet, kan I gøre en ende på denne imperil-sygdom og lette overførslen af kræfterne fra solar plexus til hjertecenteret. (GLA e.151-152; BLV d.139).

86
Spændingspunkter

(1) Det, du har mest behov for, er en intensivering af din indre åndelige aspiration. Du har brug for at arbejde mere målrettet ud fra det, som kunne kaldes for et spændingspunkt. … Det er intensitet i hensigt, som vil ændre dig fra den tunge forholdsvis fyldestgørende aspirant til den discipel, hvis hjerte og sind står i flammer. Men måske foretrækker du at gå fremad støt og roligt uden nogen gruppeindsats og derved udføre dit arbejde for mig og for gruppen som en ordnet del af dit daglige liv, som du kan tilpasse nogenlunde efter dit ønske, og hvori åndens liv får sin andel, hvori tjenesteaspektet ikke tilsidesættes, og din livsydelse bliver smukt afbalanceret og udført uden for stort et pres. Hvis dette er tilfældet, kan det være din personligheds valg eller din sjæls beslutning i et specifikt liv, men det betyder, at du *ikke* er den discipel, for hvem alt er underlagt discipelskabets liv.

Jeg vil gerne påpege to ting for dig her.

For det første: Hvis du kan ændre på din spænding så meget, at du bliver drevet af åndens liv, vil det indebære en stimulerende omvæltning i dit indre liv. Er du forberedt på det? *For det andet:* Det vil ikke skabe nogen ydre forandring i dine omgivende relationer. Dine ydre forpligtelser og interesser må fortsat tilgodeses, men jeg taler til dig om de indre orienteringer, dynamiske indre beslutninger og en indre organisering af tjeneste og offer. Måske foretrækker du den langsommere og lettere vej? Hvis det er tilfældet, så er det helt din egen sag, og du er stadig på vejen. Du er stadig en konstruktiv og nyttig person. Jeg stiller dig her ganske enkelt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

over for en af de kriser, som opstår i alle disciples liv, hvor valg må foretages, som bestemmer en cyklus, *men kun én cyklus*. Det er altovervejende et spørgsmål om hurtighed og om tilpasning til hurtig handling. Dette er ensbetydende med, at du må udelukke det, som ikke er væsentligt og koncentrere dig om det væsentlige, det som vedrører sjælen og dens relation til personligheden, og de ydre ting, som vedrører dig og dine omgivelser. (DNA1 e.538-539; DNT1 d.595-596), (RI e.496; SI d.499-500).

(2) Intensitet eller det at arbejde ud fra et spændingspunkt bringer åbenbaringens tidevand ind, og da er det muligt for en discipel at lære det på kort tid, som på anden måde kunne tage måneder, ja, endog år, at lære. *Spænding er den store frigørende kraft, hvis den fokuseres korrekt*. Alt for mange disciple fokuserer spænding forkert og udløser energi i den forkerte retning og (om jeg må udtrykke det så utilstrækkeligt) fra det forkerte sted. Den korrekte spænding skabes først af den korrekte orientering. Dette nødvendiggør en ægte sans for værdier og at undgå en optagethed af det mindre væsentlige, som spreder i stedet for at samle. Hvis I (for at beskrive noget meget almindeligt forekommende) er optaget af jeres fysiske tilstand, så vil I ikke opleve den spænding eller samling af energi, som vil gøre jer til et magnetisk center for kraft og kærlighed. Hvis I er for optaget af andre menneskers fejl, så vil I igen mislykkes i at opleve den frigørende spænding. I ville finde det til stor nytte, hvis I får afsløret, hvor I »spreder« jeres energi, for dernæst at trække jer tilbage i det indre spændingspunkt, hvorfra I bevidst og effektivt kan lede sjælens energi.

Dette er det virkelige esoteriske arbejde. Hovedparten af disciple er end ikke 60 procent effektive, fordi deres spændingspunkter er spredt ud over hele personligheden og ikke er fokuserede, hvor punktet for den individuelle spænding burde være. Enhver må selv opdage dette punkt for åndelig spænding. Årsagen til, at disciple ikke er sensitive over for mesteren, over for ashramens liv og over for hinanden, er, at de spreder deres energi og ikke samler den. De arbejder og lever i bevidsthedens periferi og ikke i dens centrum. Deres tjeneste ydes derfor kun delvis. Deres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

engagement er svagt, og de overvældes af træghed, af mangel på interesse for andre og af overdreven optagethed af livets formside. (DNA1 e.734-735; DNT1 d.808-809).

(3) De fleste disciple arbejder *ikke* ud fra et åndeligt spændingspunkt, men ud fra et personligt brændpunkt – det er bestemt et skridt fremad i forhold til det jævne ikke-tænkende menneske, men det er et stadium, som de alt for længe opretholder. Så længe et menneske er fokuseret i sin personlighed vil det åndelige spændingspunkt ikke være ham muligt. Han vil være drevet af personlig stræben og ikke af ashramisk kraft, og dette formens brændpunkt vil give problemer både for den enkelte aspirant og for hans gruppe. Åndelig spænding, som et resultat af fuldstændig vielse af personligheden til menneskehedens tjeneste, stimulerer og giver øget indflydelse, men stimulerer ikke det lavere personlige selvs liv. (DNA1 e.745; DNT1 d.819-820).

(4) Hvad skal disciplen gøre, mens spændingspunktet dominerer ham og hans medmennesker? Svaret er enkelt. Den enkelte discipel og alle discipelgrupper må udvikle evnen til at tænke forstandigt med den rette orientering og et stort udsyn. De må tænke sandt og ikke undvige problemer, men altid bevare en rolig, harmonisk og kærlig forståelse. I deres omgivelser må de tilkendegive de kvaliteter, der vil etablere rette menneskelige relationer, og de må hver især vise den adfærd, der en dag vil kendetegne den oplyste menneskehed. De må ikke blive modløse, og de må fastholde overbevisningen om menneskehedens uundgåelige åndelige skæbne. De må *i praksis* forstå, at »menneskesjælene er én«, og de må lære at se ud over det umiddelbart synlige ydre og se den indre (til tider svage) åndelige bevidsthed. De må *vide*, at den nuværende verdenskonflikt vil blive afsluttet. (RI e.638; SI d.636).

87
Krisepunkter

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) … (Bliv) klar over, at der i det indre liv er en magtfuld og dynamisk impuls til stede, selvom det ydre liv synes at ligge i faste rammer. Det er nødvendige faste rammer, fordi det gør din tjeneste mulig. Det øjeblik et menneske lægger sin hånd på ploven og begynder at pløje, fra det øjeblik og indtil han har fuldført sin opgave, forbliver han fri indadtil, men bundet udadtil. …

Men højdepunkter er betydningsfulde, og at stræbe efter et jævnt forløb er sædvanligvis ikke godt for en discipel, hvis det trækkes i langdrag … Det er godt for den aspirant, som søger at få kontrol over det emotionelle legeme og at opnå astral ligevægt. Det er ikke så godt for den forpligtede discipel, hvis livsvej burde rumme – som Kristi liv – bjerg- og daloplevelsen, samt huleerfaringen med dens ensomhed og dens periode med introspektiv fordybelse. …

… Skab ikke disse kriser for dig selv. De er ikke fysiske, og de behøver heller ikke at være emotionelle. Men de bør være mentale og høre sjælen til. Hvis kriserne opstår i det astrale legeme bevirker de en sammentrækning – som er en følge af selvisk koncentration på den smerte eller nydelse, som opstår gennem tilfredsstillelse eller nægtelse af det, som kræves emotionelt eller sansemæssigt. Er det ikke sandt, min broder? Men sjælens kriser er udvidelser, registreret ved indstrømning af kærlighed og lys. De er mentalt erkendte kriser som drejer sig om at omfatte stadigt mere. De fører et menneske fremad og forbereder det til de senere mægtige ekspansioner, som vi kalder indvielser. Det er disse udvidende kriser i de forskellige aspekter af din natur, som jeg beder dig om at være opmærksom på og at registrere, og skrive ned i løbet af det kommende år. Læg mærke til i hvilket legeme eller vehikel for erfaring de finder sted. Iagttag også din reaktion over for dem og deres eftervirkning i dit personlige liv og i din tjeneste. Det vil være af største betydning og interesse for dig. (DNA1 e.228-229; DNT1 d.260-261).

(2) … Alle belastende perioder (er) blot forberedelser til håndtering af endnu mere arbejde med øget effektivitet og hurtighed. (DNA1 e.264; DNT1 d.299).

(3) Virkelig fuldbyrdelse indebærer et liv med vedholdende udstråling og stabil regelmæssig aktivitet; men … gennem

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

denne aktivitet og generelle fuldbyrdelse må der – efterhånden som årene går – komme det, som jeg kunne kalde fuldbyrdelsens kriser, dvs. *kriser som følge af opnåede mål*. Der må være kulminerende øjeblikke, hvor den regelmæssige aktivitet når højdepunkter med dynamisk krise. Da afsluttes en arbejdscyklus i den ene eller den anden retning og en ny cyklus for aktivitet begynder på samme sted og inden for grænserne af den samme generelle bestræbelse; det erkendes bevidst som en ny begyndelse. Hvis ikke sådanne kriseperioder indfinder sig, så svinder livet ind til et dødt niveau og (selvom det måtte være nyttigt), så frembyder det ikke en mulighed for større indsats, med den deraf følgende nødvendighed for fuldt og helt at trække på sjælens ressourcer. (DNA1 e.268-269; DNT1 d.303-304).

(4) Disse perioder med oprør og reorganisering kommer til tider – nogle gange er de fremkaldt af sjælen, og til tider er det personlighedens tilskyndelser. De må gennemleves, de skjulte lektier læres og de mulige bevidsthedsudvidelser virkeliggøres. Vi fremmer eller hindrer disse ekspansioner ved de afgørelser vi træffer. Vi fremskynder eller udsætter vor vækst gennem vore udførte beslutninger. Den sande discipel fortsætter imidlertid på sin vej *for enhver pris*, og intet kan standse hans fremskridt på vejen. (DNA1 e.276; DNT1 d.311-312).

(5) I lever alle nær nye begivenheder, øgede muligheder, nye forviklinger og definitive åndelige kriser. … *Vi vokser ved vort møde med krisesituationer*. Mød sådanne perioder med ubundethed, med dyb indre forståelse og indsigt og med oplyst forståelse, og vig ikke fra dit grundlæggende mål at tjene menneskeheden, planen og os. En sådan appel retter jeg til alle mine disciple. (DNA1 e.338; DNT1 d.377-378).

(6) En discipel skaber sine egne kriser, og hvor et liv mangler kriser (på dit udviklingsstadium), betyder det, at disciplen står stille. Det betyder at hans arbejde er af en sådan art, at det ikke øver nogen indflydelse på hans omgivelser og hans forbindelser. Det har derfor ingen værdi. For dig er det nødvendigt at stå i dit livs omgangskreds som et roligt midtpunkt, men lad det være den ro, som vindes ved at betvinge stormen og ikke ved stilheden i et stillestående vand.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(DNA1 e.534; DNT1 d.591).

(7) … Vi lever … i en tid med åndelig krise. Når der sker et sammenfald af en menneskelig krise og en åndelig krise, så følger der en af de vigtige perioder med mulighed og beslutninger inden for de almindelige menneskelige anliggender. Heraf kommer den dybe alvor, som vor tid kræver. (DNA2 e.428).

(8) Kriser … kan være både objektive og subjektive. De kan foregå på det fysiske plan, men så har de ikke lige så stor betydning set fra en åndelig synsvinkel, selv om de måtte forårsage megen lidelse og smerte for personligheden. De kan foregå i bevidstheden på de emotionelle og mentale plan, og da kan de skabe muligheder til handling, men for det meste til handling, der er forbundet med personligheden. Eller de kan være et resultat af sjælshensigt, der registreres af personligheden og af hjernen. I sådanne tilfælde har de meget stor betydning, men ofte opfattes de kun, når disciplen er meget vågen og konstant opmærksom på den cykliske strøm af åndelig energi. (DNA2 e.637).

(9) I alle disciples liv vil der indtræde en *krisetilstand,* navnlig når de står over for en større bevidsthedsudvidelse. I den krisetilstand bliver visse beslutninger taget, frivilligt eller ufrivilligt, og derefter befinder disciplen sig i en *spændingstilstand*, med beslutningsprocessen bag sig og det næste skridt på vejen mere afklaret i bevidstheden og bestemmende for hans fremtidige holdning. Når arbejdet under spændingsperioden er udført, kommer der, hvad vi kan kalde en *gennembrudstilstand*, som betyder, at disciplen på én gang bryder ud af ét erfaringsområde og ind i et andet. (RC e.68; KT d.69).

(10) Unddrag jer ikke disse kriser, hvor hårde og vanskelige de end kan synes. Vanskelige er de. Glem ikke, at menneskehedens bevidsthed gennem lange tider har vænnet sig til at stå over for kriser. Kriser er blevet en vane for mennesket, hvis jeg må have lov at udtrykke mig således. De er kun de punkter for prøve, hvad angår styrke, hensigt, renhed og motiv og sjælens forsæt. De vækker tillid, når de er overvundet og fører til en stærkt udvidet vision. De fremmer barmhjertighed og forståelse, idet smerten og den indre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

konflikt, de har fremkaldt, aldrig glemmes, da de trak på hjertets ressourcer. De frigør visdommens lys i kundskabens område, og verden beriges derved. (EA e.477; EA d.431-432).

88
Mistet tid til tjeneste

… Jeg (vil) berette en personlig historie for jer, som desuden er ganske almindelig i en discipels liv. Det kan tjene som en belæring og som en advarsel. Adskillige liv tilbage så min mester en svaghed hos mig. Denne svaghed var jeg helt uvidende om, og det var rent faktisk en egenskab, som jeg anså for at være en styrke, og som jeg holdt fast ved som en dyd. Jeg var på det tidspunkt en ung mand, ivrig efter at hjælpe min mester og menneskeheden, men når alt kom til alt, var jeg meget glad for mig selv som en aspirant og meget tilfreds med mig selv – og jeg hyllede denne tilfredshed i den vedvarende ydmygheds kappe. Mesteren sendte sin styrke og energistrøm ind i mig og stimulerede mig derved, således at det, som jeg anså for en dyd, og det, som jeg havde benægtet og afvist som værende en uvane, beviste min fejltagelse. Rent symbolsk blev jeg kastet til jorden ved hele min svagheds vægt. I kunne med rette spørge, hvad denne svaghed var. Det var min kærlighed til min mester, som var min svaghed. Han påpegede for mig, efter min fejltagelse, at min kærlighed til ham i virkeligheden var baseret på stolthed over mig selv og en udtalt tilfredshed med mig selv som aspirant og som discipel. Dette benægtede jeg på det kraftigste og var bedrøvet over, at han således skulle misforstå mig. Gennem et liv med fejltagelser og gennem min selvoptagethed beviste jeg, at han havde ret. Jeg lærte af denne fejl, men tabte megen tid set fra en nyttig tjenestes synsvinkel. Jeg blev klar over, at jeg i virkeligheden tjente mig selv og ikke menneskeheden. Jeg søger at spare jer for lignende fejltagelser, for tiden er en vigtig faktor i tjeneste. For menneskehedens masser er tiden ikke særlig betydningsfuld, men for menneskehedens tjenere er den meget vigtig. Tab derfor ikke tid ved overflødig selvanalyse, selvnedvurdering, eller selvforsvar. Gå fremad

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

med skelneevne, når det gælder jeres udvikling og med kærlighed og forståelse, når det gælder jeres gruppe. Hvor det berører mig, jeres lærer, da giv mine ord passende opmærksomhed og bestræb jer på at samarbejde med mig. Så vil jeg en dag have den glæde at byde jer velkommen til det »hemmelige sted«, hvor alle sande tjenere og indviede til sidst skal mødes og forenes. (DNA1 e.77-78; DNT1 d.99).

89
Herre over tid

(1) Vær herre over din tid og gør hver dags timer til dine tjenere, idet du fra hver time uddrager den fulde andel af arbejde eller hvile, men uden fornemmelse af overflødigt hastværk. Når du har løst tidsproblemet så vil du opnå en stærkt forøget effektivitet. (DNA1 e.281; DNT1 d.317).

(2) … (Tilrettelæg) din tid, således at du når det optimale hver dag, det fulde mål af inspiration, mentalt arbejde og aktivitet på det fysiske plan. På denne måde vil du pånøde dig selv den disciplin, som ikke vil ignorere eller hæmme din indsats, men som vil fremkalde de maksimale resultater med et minimum af anstrengelse. Tænk over det. (DNA1 e.286; DNT1 d.322).

90
Fremtiden

(1) Se ikke så meget ind i fremtiden med spekulation eller med forudanelse, end ikke med håb, som blot er en form for optimistisk spekulation. Lev i dag som din sjæl dikterer, og fremtiden vil af sig selv føre til frugtbar tjeneste. … Spænd af og hav fuld tillid til den styrke der er i dig, og som omgiver dig. (DNA1 e.384-385; DNT1 d.427).

(2) Mød fremtiden opfyldt af glæde og vid, at den åbner mange nye muligheder for dig og senere en omstilling af din tid og dine interesser, som vil give dig et otium med en dybere forståelse og en øget brugbarhed i tjeneste. (DNA1 e.401;

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

DNT1 d.445).

(3) Lev ikke så meget i dig selv. Glem dig selv. Fortiden ligger bag dig. Fremtiden vil blive skabt af dig selv … Der er ikke noget nu, men hvert kommende sekund betinger på samme tid fremtiden og udtrykker fortiden. Fortiden arbejder sig ud gennem de selvsamme kvaliteter, du lægger for dagen. Fremtiden sår frøene til yderligere godt eller ondt. (DNA1 e.474; DNT1 d.527).

(4) Betragt alt det, der er hændt dig, som en særlig skoling, der kan kaldes »grundlæggende skoling«, således at din kommende tjeneste som indviet kan blive udført i overensstemmelse med planen. Denne tjeneste er din sjæls valg. Den er ikke pålagt dig … af nogen anden faktor, end din egen sjæl. (DNA2 e.665).

(5) Jeg anmoder jer indtrængende om at møde fremtiden med styrke, at befri jeres sind fra alle spor af tvivl, og at *vide* (i jeres eget liv og for menneskeheden) at materialismens og grusomhedens kræfter *ikke* vil sejre. Igen siger jeg jer, at *Hierarkiet står*. Gå fremad i vished. (EXH e.337; HF d.337-338).

(6) Jeg har arbejdet med A.A.B. som min amanuensis siden november 1919. Gennem den periode har verden set store og betydelige forandringer, og en af de mest betydningsfulde har været væksten – den usandsynlige vækst – i åndelig opfattelsesevne. Dette viser sig ved det faktum at der i dag (1942), trods verdenskatastrofe, trods den tøjlesløse rædsel og ondskab der hjemsøger vor klode, og trods menneskelige lidelser, terror, spænding og uvished, er to faktorer til stede i den menneskelige bevidsthed: visionen om en bedre fremtid og en fast, uforanderlig vilje til at gøre denne vision til en *kendsgerning* i den menneskelige erfaring. Denne bedre verden vil være en verden hvor de åndelige værdier vil være de bestemmende, idet disse værdier anses for at være gode og rigtige for hele menneskeheden og ikke blot som religiøse og teologiske fortolkninger. Åndelig sanseopfattelse er blevet altomfattende og vedrører nu også det fysiske plan såvel som det metafysiske.

Det er måske ikke let for jer at forstå betydningen af denne udvikling, som – igen på trods af alle de stridende kræfter –

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

har gjort det muligt for mennesker at erkende at Guds rige må fungere på jorden; at det må fremtræde i fysisk form og at det ikke behøver være noget fjernt sted skabt af ønsketænkning men burde være bestemmende for menneskers daglige liv og kontrollere al planlægning for fremtiden. Det er for dette mennesker i dag arbejder og kæmper. De kalder visionen ved mange navne: en bedre verden, den nye verdensorden, verdens genrejsning, den nye civilisation, broderskab, fællesskab, verdensføderation, international forståelse – betegnelsen gør ingen forskel. Det er temaet bedring, generel velfærd, almen sikkerhed, lige muligheder for alle uanset race, farve og tro, som er den vigtige faktor. Guds grundlæggende hensigter er ved at blive ført ud i livet … (EXH e.338-339; HF d.339-340).

(7) Skolingen af den offentlige bevidsthed vil … gå roligt og støt fremad, og på den måde vil vi lægge grunden til de senere forandringer. … De kommende tre generationer (skrevet omkring 1935), heri medregnet den nuværende af drenge og piger, vil bringe en gruppe mennesker i inkarnation, som vil være veludrustede til at lede menneskeheden ud af den nuværende blindgyde. Denne kendsgerning bør erindres, men glemmes ofte. Der findes altid, i enhver epoke i menneskehedens historie, nogle, som er i stand til at løse de problemer, der opstår, og som er kommet til verden med dette specielle formål. Det seksuelle problem er i virkeligheden midlertidigt og ikke så stort, som I kan synes i dag; det hidrører fra en fundamental fejl – fra menneskets misbrug af gudgivne evner til selvisk, fysisk tilfredsstillelse, i stedet for at vie dem til guddommelige formål. Mennesket har uden modstand ladet sig rive med af sin instinktive, animale natur, og kun en klar og ren mental forståelse af den virkelige natur af dets problem vil være stærk nok til at føre det fremad og ind i den nye tidsalder og ind i verdenen for rette motiver og ret handling. Mennesket må lære og virkelig forstå den kendsgerning, at seksualitetens hovedformål ikke er at tilfredsstille lysterne, men at tilvejebringe fysiske legemer, gennem hvilke livet kan udtrykke sig. (EP1 e.298-299; EP1 d.316).

(8) … I menneskehedens erfaring vil den dag komme, da menneskene vil se tilbage på århundrederne før krigen og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

undres over deres blindhed og blive bestyrtede over deres selviske og materialistiske fortid. Fremtiden vil lyse med en større stråleglans, og skønt der vil findes vanskeligheder og problemer som følge af verdensreformen og de nye relationer mellem det åndelige menneske og hans materielle omgivelser, vil fremtiden vise sig at være det bedste af det, der endnu er hændt. Vanskeligheder vil der findes på alle plan helt frem til den sidste indvielse, men livsprocessens *nedbrydningskraft* vil aldrig mere blive så kraftig. Grunden til dette er, at menneskeheden nu helt tydeligt er ved at bryde ud af materiens trældom, og i sådanne tilfælde løber nedbrydningen parallelt med den nedstigende ånds pres på den genstridige materie. Tænk over denne udtalelse. (EA e.500; EA d.451-452).

91
Loven om genfødelse

(1) … Alle sjæle inkarnerer og reinkarnerer ifølge loven om genfødelse. Følgelig udgør hver inkarnation ikke blot en rekapitulation af livserfaring, men en genoptagelse af gamle forpligtelser, en retablering af gamle relationer, en mulighed for at betale gammel skyld, en chance til genopbygning og fremskridt, en opvågnen af dybtliggende kvaliteter, genkendelse af gamle venner og fjender, løsning på oprørende uretfærdigheder, og forklaring på det, der betinger mennesket og gør det til det, det er. Sådan er den lov, der nu kræver almindelig anerkendelse, og som, når den forstås af tænkende mennesker, vil bidrage meget til at løse problemerne angående seksualitet og ægteskab.

Hvorfor vil det blive sådan? Fordi alle mennesker, når denne lov har vundet indpas som styrende intellektuelt princip, vil betræde livets vej mere forsigtigt og vil gå frem med større varsomhed for at opfylde deres forpligtelser over for familie og gruppe. De vil fuldt ud vide, at »hvad end et menneske sår, det vil det også høste«, og at det vil høste det her og nu og ikke i en eller anden mystisk eller mytisk himmel eller helvede; det må foretage sine tilpasninger i hverdagens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

liv på jorden, som udgør en hensigtsmæssig himmel og et mere end hensigtsmæssigt helvede. Udbredelsen af denne lære om genfødelse, dens videnskabelige anerkendelse og bekræftelse går hurtigt frem … (EP1 e.300-301; EP1 d.317-318).

(2) Fremskredne sjæle og de, hvis intellektuelle kapacitet er under hurtig udvikling, kommer hurtigt tilbage på grund af deres sensitive respons på dragningen fra de pligter, interesser og ansvar, de allerede har etableret på det fysiske plan. …

Mennesket inkarnerer ikke under tidstvang. Mennesket inkarnerer på grund af sin karmiske forpligtelse, på grund af den tiltrækkende kraft fra det, det som sjæl har indledt, og på grund af et følt behov for at fuldføre påbegyndte forpligtelser. Det inkarnerer også på grund af ansvarsfølelse og for at møde krav, det er blevet pålagt som følge af tidligere brud mod de love, der styrer rette menneskelige relationer. Når disse krav, sjælsnødvendigheder, erfaringer og forpligtelser er blevet opfyldt, træder det for altid »ind i kærlighedens og livets klare, kolde lys« og har ikke længere behov for (hvad angår mennesket selv) sjælserfaringens børnestadium på jorden. Det er fri for den karmiske forpligtelse i de tre verdener, men befinder sig stadig under impuls fra den karmiske nødvendighed, der til det yderste tvinger det til at yde de sidst mulige tjenester, som det er i stand til, over for dem, der stadig befinder sig under loven om karmisk forpligtelse. (EH e.403-405; EH d.377-378).

(3) En inkarnation er en bestemt afgrænset periode (set fra sjælens side), hvor *eksperiment, erfaring* og *udtryk* er nøgleord i hver enkelt inkarnation. I hver inkarnation fortsættes eksperimentet, erfaringen gøres dybere og udtrykket knyttes tættere til den latente guddommelighed, der er under udvikling. (RI e.337; SI d.344-345).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Faktorer der styrer inkarnationer med henblik på tjeneste

(1) De faktorer, der styrer en discipels tilsynekomst i inkarnation, er følgende:

For det første hans begær efter at afvikle karma så hurtigt som muligt og dermed blive til rådighed for tjenestearbejdet. Egoet indprenter disciplen dette begær under inkarnationen, og imødegår på den måde eventuelle modvirkende begær efter salighed i devachan eller endog arbejde på astralplanet. Derfor er hele disciplens mål efter døden at komme af med sine finere legemer og få nogle nye. Der er intet begær efter en hvileperiode, og da begær er den styrende faktor i dette begærsystem, og især i dette planetsystem, er der ikke noget, der kan aflede hans opmærksomhed. Derfor forlader mennesket kun det fysiske plan i meget kort tid, og drives hurtigt tilbage i et fysisk legeme af sit ego.

For det andet realiseringen af et bestemt stykke tjenestearbejde under mesterens opsyn. Det indebærer nogle tilpasninger og somme tider en midlertidig standsning af disciplens karma. Disse tilpasninger foretages af mesteren med disciplens samtykke, og det er kun muligt, når det drejer sig om en accepteret discipel af en vis rang. Det betyder ikke, at karma tilsidesættes, men kun at visse kræfter stilles i bero, indtil det planlagte gruppearbejde er udført.

For det tredje vil en discipel af og til vende tilbage til inkarnation for at passe ind i et større væsens planer. Når en budbringer fra den store loge skal bruge et redskab til at udtrykke sig gennem, og på grund af stoffets finhed ikke kan bruge sit eget fysiske legeme, vil han bruge en discipels legeme. Vi har et eksempel på dette i tilfældet med Kristus, der overtog den indviede Jesus' legeme ved dåben. Og når et budskab periodisk skal gives til verden, vil en discipel med en fremtrædende position i en mesters gruppe komme til syne i fysisk inkarnation og blive »overskygget« eller »inspireret« (i den teknisk okkulte betydning) af en lærer, der er større end ham selv.

For det fjerde kan en discipel have fået en skæv udvikling og være meget langt fremme på visse områder, men mangle

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det, der kaldes fuld intensivering af et bestemt princip. Han kan derfor beslutte (med fuld tilslutning fra sit ego og sin mester) at *tage en række inkarnationer hurtigt efter hinanden* med henblik på at bringe en bestemt egenskab, eller en række egenskaber, op på et højere vibrationsniveau og på den måde færdiggøre afrundingen af sin manifestationssfære. Det forklarer de specielle, men kraftfulde, mennesker man somme tider møder. De er så ensidige og tilsyneladende disharmoniske, og hele deres opmærksomhed er i den grad rettet mod en bestemt udviklingslinje, at de andre linjer næsten slet ikke findes. Og alligevel synes deres indflydelse at være stor og ude af mål med *det, de overfladisk set kan præstere*. En erkendelse af disse faktorer vil afholde den fornuftige studerende fra at fælde forhastede domme og drage forhastede konklusioner om sine medmennesker.

Af og til ser man en variation af denne grund til hurtig og direkte inkarnation, når en indviet (der omtrent er færdig med sin cyklus) inkarnerer for næsten udelukkende at udtrykke ét fuldtudviklet princip. Det gør han til glæde for en bestemt gruppe, der – selvom den er optaget af arbejde for menneskeheden – delvis svigter sin målsætning, fordi den mangler en bestemt egenskab eller kraftstrøm. Når det bliver åbenbart på den indre side, stiller en fremskreden discipel denne specielle energi til rådighed for Hierarkiet og bliver sendt ud for at *afbalancere* gruppen, og ofte i en række liv der følger hurtigt efter hinanden.

Disse er nogle få af de årsager, som styrer den periodiske manifestation af dem, der i de hierarkiske optegnelser er grupperet under betegnelsen »de integrerede ildpunkter«. De er kendetegnet ved den energi, som strømmer gennem dem, deres arbejdes magnetiske kvalitet, deres stærke gruppevirkninger og deres realisering af planen på det fysiske plan. (CF e.1149-1151; KI d.1048-1050).

(2) Megen hjælp kan også blive dig til del, hvis du vil huske på, at der er visse liv, hvor udvikling af redskabet er hovedmålet. Dernæst kommer andre liv, hvor redskabet benyttes. (DNA1 e.148; DNT1 d.172).

93

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Inkarnerende sjæle påvirker civilisationen

Størstedelen af menneskehedens sjæle inkarnerer i overensstemmelse med trangen til eller ønsket om erfaring, og det fysiske plans magnetiske dragen er her den endelige, afgørende faktor. De er, som sjæle, orienteret mod jordisk liv. I stigende grad kommer vågnende sjæle eller sjæle, der »kommer til sig selv«, okkult set, ind i det fysiske livs erfaringsverden med en ganske svag bevidsthed om en anden og højere »dragen«. Derfor mangler deres virkelige orienteringsevne på det fysiske plan i modsætning til størsteparten af deres medmennesker. Det er disse vågnende sjæle, som undertiden kan tilskyndes til at forsinke eller opsætte deres indtræden i det fysiske liv med det formål at frembringe en påvirkning af civilisationsprosesserne. Eller de kan bevæges til at fremskynde deres indtræden i fysisk liv for at være til rådighed som formidlere ved en sådan påvirkning. Denne gennemføres ikke af disse sjæle som en fremhævet eller intelligent vurderet aktivitet, men ved den enkle virkning, som deres livsudfoldelse i verden har, samt ved den måde, hvorpå de forfølger deres livsmål. På den måde påvirker de deres omgivelser med skønhed og styrke, eller de øver indflydelse gennem deres levemåde, og de er ofte selv helt ubevidste om den virkning, de har. Det vil derfor tydeligt fremgå, at de nødvendige ændringer i vor civilisation kan tilvejebringes hurtigt eller langsomt afhængigt af antallet af dem, der lever som *sjæle under skoling*. (EP2 e.260; EP2 d.255-256).

94
Karma

(1) … (Jeg vil henlede din) opmærksom på emnet karma. I en discipels række af liv og sjælens erfaring kommer der altid én bestemt inkarnation, hvor loven om årsag og virkning bliver særlig betydningsfuld for hans tænkning. Fra denne

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

inkarnation og dette øjeblik begynder disciplen bevidst og definitivt at beskæftige sig med karma. Han lærer at kende karma, når der indtræffer hændelser og begivenheder, der kræver forståelse og bringer tvivlsspørgsmål. Han begynder at studere kvaliteten af sin udstråling som en karmisk formidler, og således bliver han en skaber og konstruktør af sin egen skæbne og fremtid på en ny og mere betydningsfuld måde. Hans reaktioner på livet og omstændighederne er ikke længere rent emotionelle af natur, men bliver i stedet med fuldt overlæg fortolket ud fra bevidst iagttagelse. Disse reaktioner rummer således evnen til at forberede sig, og den har stor betydning og findes ikke hos gennemsnitsmennesket. (DNA2 e.538).

(2) Med hensyn til *karma*, hvad mennesket har gjort kan det også gøre om. Det glemmes ofte. Karma er ikke en streng og ubøjelig regel. Den er foranderlig alt efter menneskets indstilling og ønske. Den er præsentationen af en lejlighed til forandring; dette vokser ud af fortidens aktiviteter, og disse, hvis de mødes rigtigt og behandles korrekt, lægger fundamentet til fremtidig lykke og fremskridt. … Karma er ikke bare alt som er dårligt og ondt; det er mennesket der tror det i sin ufornuft. (EXH e.255; HF d.255-256).

(3) Alt det, der sker i verden i dag, og som så stærkt påvirker menneskeheden – skønt som grimt, levemåder, civilisation og kultur, fordomme og god smag, videnskabelige opdagelser og kunstneriske udtryk og de mange måder, som menneskeheden over hele planeten farver sin eksistens på – er forskellige virkninger, der på et eller andet sted, på et eller andet niveau og på et eller andet tidspunkt er forårsaget af mennesker – både enkeltvis og i grupper.

Karma er således det, som mennesket – det himmelske menneske i hvem vi lever, menneskeheden som helhed, nationer og enkeltpersoner – har indledt, overført, støttet, undladt at gøre eller har gjort rigtigt op gennem tiderne frem til dette øjeblik. I dag er høsten moden og menneskeheden høster det, den sådede, og forbereder en ny pløjning i den nye tidsalders forår med efterfølgende ny såning af den udsæd, som vil (lad os bede og håbe) give en bedre høst. (EH e.262-263; EH d.252).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(4) Til disse stadier:

1. elementær gruppekarma – det primitive menneskes karma,
2. individuel karma, hvad angår det selvbevidste udviklede menneske,
3. karma, der er knyttet til disciplens liv,
4. hierarkisk karma,

skal føjes den velkendte *gengældelsens karma*, som disciplen allerede kender. Hertil skal endvidere føjes national og racebetinget karma, samt den skolende karma, som alle disciple må gennemleve, når de ønsker at træde ind i en ashram for at forberede sig til indvielse.

Der findes også en *belønnende karma* i modsætning til den *gengældende.* Det er en type af karma, som ofte glemmes, men som der vil komme større viden om i den kommende verdenscyklus. Menneskeheden har udlignet meget dårlig karma, og den karma, der vil blive baseret på senere årsager, vil ikke give så voldsomme virkninger, som karma fra tidligere tider. Ikke al karma er dårlig, selv om mennesket har den opfattelse. Meget karma virker nødvendigvis afstraffende og smertelig på grund af menneskehedens uvidenhed og lave udviklingstrin. Når den karmiske gengældelse bliver voldsom og forfærdende, som de rystende oplevelser i verden i dag, indikerer det, at menneskeheden har nået et punkt, hvor den kan møde retfærdig konsekvens endog i stor målestok. Der forekommer kun meget begrænsede karmiske lidelser, hvor der findes uvidenhed, der fører til ansvarsløshed, og hvor der helt mangler omtanke og sand skyldfølelse over for omverdenen. Livsforholdene kan være elendige og ulykkelige, men der findes ingen evne til at kunne respondere med en smerte, der står i et rimeligt forhold til sådanne omstændigheder, idet den mentale reaktion på de karmiske gengældelsesprocesser er meget lille. Det må I altid have i tankerne. Imidlertid er den ariske race nu i stor udstrækning så mentalt udviklet, at karma i sandhed bliver forfærdelig og smertelig og kan udtrykke sig gennem verdensomspændende forhold. På samme tid viser den nuværende omfattende lidelse den menneskelige udviklings omfang og fremgang, og det er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

et meget håbefuldt og lovende tegn. Denne tanke rummer nøglen til, hvorfor menneskeslægtens gode, fromme og hellige tjenere – i denne verdenscyklus – bærer en så tung byrde af karmisk lidelse. (EH e.290-291; EH d.276-277).

(5) Karma er altid blevet sat i forbindelse med katastrofer, smertefulde følger, fejlslag, straf og ulykkelige hændelser, både hvad angår den enkelte og gruppen. Imidlertid har menneskets natur en sådan skønhed, at meget af det, der udrettes, er af en så fin kvalitet og så uselvisk og lykkeligt orienteret, at det dårlige ofte opvejes af det gode. Der findes overalt, skønt det kun erkendes i ringe grad, en overvægt af god karma med en kraft (under samme lov), der er lige så stærk, som den der opfattes som dårlig. Dette omtales næsten aldrig. Den gode karma aktiverer kræfter, der kan virke som helbredende energier i ethvert specifikt tilfælde. Healeren kan altid regne med disse energier for det gode, som er fortjent, og som *er* virksomme. … Tænk nøje over det. (EH e.349; EH d.329).

(6) Vil I blive forundrede, hvis jeg påstod, at det ifølge loven er muligt at »gribe ind i karma«? De store love kan transcenderes og er ofte blevet det i fortiden og vil i stigende grad blive det i fremtiden. … Troens energi kan sætte større energier i bevægelse, og de kan beskytte mod sygdom eller hæmme den. Hele emnet om tro og dens vitale betydning og kraft er ligeså lidt forstået som loven om karma. Dette er et omfattende emne, og jeg kan ikke uddybe det yderligere. Men jeg har givet jer tilstrækkelig næring til tænkningen. (EH e.350; EH d.330).

95
Viden

(1) *»Den indviede véd, fordi han arbejder«* … Disse få ord dækker hele evolutionens historie. Kristus brugte nogle andre ord, idet han sagde: »Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare …«. Ifølge okkult lov går handling altid forud for viden, fordi viden erhverves gennem eksperiment og erfaring. Disciplen eller aspiranten arbejder altid i mørke, især i de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

første stadier af hans udvikling, hvor han følger et indre og skjult instinkt frem til den rette aktivitet. Med baggrund i den vanskelige og vedvarende udførelse af pligter, der først foregår under presset fra hans samvittighed, dernæst under impuls fra hans vågnende sjæl, og til sidst under mesterens indflydelse, vandrer han fra mørke til lys. Han opdager, at lydighed over for de åndelige instinkter uundgåeligt leder ham til kundskabens rige, og at viden – når den er tilegnet – til sidst forvandles til visdom. Han bliver da en mester og vandrer ikke længere i mørke.

Som regel føler aspiranter sig krænket over de mange mørke cyklusser, som de synes at vandre i. De beklager sig over, hvor svært det er at arbejde i mørke uden at se lys noget sted. De glemmer, at evnen til at arbejde i mørke eller lys er en og samme iboende evne. Grunden til dette er, at sjælen ikke kender til andet end *væren,* og lys og mørke er – for sjælen – én og samme ting. Til alt dette kommer viden gennem bevidst eksperiment. Hvor der ikke er nogen eksperimenterende aktivitet, kan der ikke opnås erfaring. Viden er en belønning for begge disse faktorer – dvs. en viden, som ikke er teoretisk, men som er efterprøvet, virkelig og et intelligent resultat af hårdt arbejde. Viden er også et resultat af hyppige kvaler (der håndteres på rette måde), samt af åndelig forventning.

Dette gælder den individuelle aspirants liv og arbejde, når han prøver at løse problemerne i sin egen lavere natur og forbereder sig til at blive en sjælsgennemtrængt personlighed. Det gælder ligeledes den aktive discipel, der søger viden og visdom, mens han virkeliggør den hierarkiske plan, som han nu bedst kan. Han må nødvendigvis eksperimentere og opnå praktisk erfaring. Han må lære betydningen af både medgang og modgang, og af den viden, der kan tilegnes derved. Viden opnås for det første gennem den kamp, det er at vandre videre ind i større og mere klart lys. Dernæst opnås viden, når aspiranten (der søger at udtrykke sig som sjæl) lærer at glemme sig selv for at hjælpe andre, når de kræver alt det lys og den viden, han måtte besidde. Visdom erstatter viden, når aspiranten i kampens, smertens og det hårde arbejdes transmuterende ild bliver til den aktive discipel og derefter

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lidt efter lidt bliver optaget i Hierarkiets rækker. (DNA2 e.393-395).

(2) En viden, som er modtaget, må anvendes; den må finde praktisk anvendelse i dagliglivet. Der påhviler alle jer, som læser disse ord, som kommer direkte fra mit hjerte, mit sind og mine læber, en pligt til at gøre tre ting, som *jeg nævner efter deres betydning*:

1. At forme jeres dagligliv på grundlag af den meddelte sandhed, hvis den for jer virkelig er en sandhed. Måske er det hele kun interessant, et fascinerende studium ved siden af, måske finder I behag i læren på grund af det nye, den indeholder, og fordi den adskiller sig lidt fra den almindelige undervisning; måske tiltaler det jer at få oplysningerne lidt før den øvrige menneskehed. Alle disse reaktioner har mindre betydning, eftersom det drejer sig om personlighedens måde at reagere på. Flertallet vil højst sandsynligt reagere på denne måde. Hvis der i jeres reaktion ikke er noget dybere end det, jeg har nævnt, er denne undervisning ikke for jer, eftersom det ansvar, der derved ville hvile på jeres skuldre ville være meget stort, men om I forsøger, omend kun i ringe grad, at anvende sandheden, som I ser den, i jeres eget liv, da er den bestemt for jer.
2. Opbygning af den tankestruktur, der vil indeholde denne nyere undervisning. I kan – om I ønsker – hjælpe med til at konstruere tankeformen af den nye tidsalders undervisning. Dette gør I frem for alt ved tankens hjælp, ved i praksis i jeres personlige liv, for enhver pris, at anvende enhver sandhed, I har forstået, gennem offer og tjeneste over for jeres medmennesker og ved bestandigt at udbrede al den viden, I måtte besidde.
3. Udbredelse af læren over en længere tidsperiode. Har I foretaget jer noget i denne retning og således påtaget jer et ansvar? (EP2 e.711-712; EP2 d.667-668).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

96
Ansvar

(1) Giv afkald på den nære opmærksomhed over for de mange liv omkring dig, hvilket altid er den letteste arbejdsmetode for alle dem, som er anden stråle disciple. Deres ansvarsfølelse er så stor, og deres ønske om at værne og beskytte så stærk, at de overdriver beskyttelsen af dem, som er knyttet til dem gennem karmiske forpligtelser, og dem, hvis liv berører deres daglige tilværelse. Gå frem på din egen vej i styrke og i stilhed og gør det, som din sjæl kræver. Lad ikke de mindre stemmer fra de elskede og nære aflede dig fra dit fremskridt på tjenestens vej. Du tilhører nu verden og ikke længere en håndfuld af dine medmennesker. (DNA1 e.140-141; DNT1 d.165).

(2) *Ansvarsfølelse* stråler ud som blafrende flammer fra enhver sjæl, som har søgt og fundet samordning. Blæs flammerne op til en konstant ild i enhver sjæl du møder. Tænk over det. (DNA1 e.167; DNT1 d.193).

(3) … Ingen (opnår) i realiteten noget ved at opgive et påtaget ansvar. (DNA1 e.395; DNT1 d.438).

(4) Disciples brugbarhed for dem, som de er karmisk knyttet til, og for hvem de – med rette eller urette – føler en form for ansvar for, skifter fra stadium til stadium i forhold til deres vækst. Et menneskes omsorg for den elskede må og skal vedvare i et vist omfang, selvom en moders omsorg for et barn ikke bør fortsætte ind i den voksne alder. Der kan være et ansvar, som man frivilligt vælger at påtage sig (igen med rette eller urette), men det må ikke træde i stedet for eller forringe noget ansvar, som det selv burde påtage sig. Vor mentale hjælp bør altid stå til rådighed, men den bør ikke gives, når sindet er i vildrede og i tvivl eller opfyldt af kritik. Den *åndelige ansvarlighed* er forunderligt nok, sædvanligvis den sidste, som bliver anerkendt. Og handling, der foretages på baggrund af denne anerkendelse, er ligeså langsom. Alligevel er den i sidste instans langt den vigtigste, for vor åndelige indflydelse kan være vedvarende og kan bringe den frigørende kraft til dem, vi elsker, hvorimod andre former for ansvar –

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

der gælder personlighedens relationer – altid medfører blændværk og det, som ikke hører åndens rige til.

Læg i resten af dit liv vægt på den åndelige ansvarlighed og din *åndelige indflydelse* på alle, som du kontakter eller dem, som det er din skæbne at være sammen med. Arbejd altid med sjælskontakt som det grundlag, der fører til sjælens frigørelse og til sjælsaktivitet blandt dem, du elsker, og endog hos dem du ikke elsker! Således vil du begynde at arbejde på og fra åndelige plan, og din tjenesteevne vil støt og roligt tage til. Dette vil på ingen måde hindre, at du kan være til nytte på planer, der ligger under det åndelige. (DNA1 e.518-519; DNT1 d.573-574).

(5) Forskellen mellem din indstilling nu og din indstilling for tredive år siden er, at dengang var du ikke klar over, hvad det hele drejede sig om, men det er du nu. Da havde du i virkeligheden intet ansvar, for du kendte ikke arten af den opgave, som skulle udføres. Men, *gennem sjælskontakt* ved du nu, hvad problemet er, og dit ansvar for at gøre noget definitivt er som følge deraf stort. … Du har intet ansvar for dine børn og har ikke haft det, siden de blev voksne og fik retten til at leve deres egne liv. Du har fortjent retten til din egen sjæls frihed og udtryk. (DNA1 e.524-525; DNT1 d.580).

(6) Begynd … at udføre jeres eget arbejde, og overlad til andre at bære det ansvar, de har påtaget sig, og spild ingen tid med at blande jer i en fase af arbejdet, der ikke har krav på jeres opmærksomhed. (DNA2 e.89).

(7) Åbenbaring medfører ansvar og ofte fare. Menneskene som enkeltpersoner kan forstå visse af disse sandheder om indvielse og selv anvende dem uden at tage skade, men åbenbares de for et menneske, der ikke er rede, kan de indebære alvorlige risici. (DNA2 e.316).

(8) … Ansvarsfølelse er *det første* og mest fremtrædende kendetegn for sjælen. Derfor vil disciplen, i den udstrækning han er i kontakt med sjælen og er ved at blive en sjælsgennemtrængt personlighed og således under sjælens styring, påtage sig den opgave, som han stilles overfor … (DNA2 e.390).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

97
Offervilje

(1) Offervilje skimtes vagt i enhver sjæl, som elsker planen. Fortæl dem at offeret ved at give må nå dybden og ikke kun bringe det til offer, som ligger på overfladen eller det, som kan kendes af andre. Det usete offer må gå hånd i hånd med det, som kan ses. Belær om det. (DNA1 e.167; DNT1 d.193).

(2) … Gruppearbejde indebærer ofre og hyppigt udførelse af det, som ikke foretrækkes, og som – ud fra personlighedens synsvinkel – ikke er den letteste vej eller den lettere handling. (DNA1 e.290; DNT1 d.327).

(3) *Ideen om selvopofrelse*. … I den senere tid er denne idé om den enkeltes selvopofrelse blevet overført til gruppen. Helhedens vel erklæres nu teoretisk at være af så altoverskyggende betydning, at gruppen gladeligt må ofre den enkelte eller grupper af individer. Idealister af denne art er tilbøjelige til at glemme, at det eneste sande offer er det, som ydes frivilligt, og at et påtvunget offer (påtvunget af en stærkere og overordnet person eller gruppe) reelt set kun er en undertrykkelse af individet og dets tvangsmæssige underkastelse under en stærkere vilje. (ENA e.120-121; UNT d.126).

(4) … Død, således som menneskets bevidsthed forstår det, smerte og sorg, tab og ulykke, glæde og bekymring (er) kun tilsyneladende, fordi mennesket endnu identificerer sig med formlivet og ikke med sjælens liv og bevidsthed … I det øjeblik, et menneske identificerer sig med sin sjæl og ikke med sin form, forstår det betydningen af loven om offer; det er spontant styret af den, og det er et menneske, som med fuldt overlæg *vælger at dø*. Men der er ikke tale om smerte, sorg eller virkelig død. (EP2 e.94; EP2 d.100).

(5) Denne trang til offer, til at afstå dette for hint, til at vælge en bestemt vej eller et bestemt adfærdsmønster, og således give afkald på en anden vej, til at miste for til sidst at vinde – dette er historien bag evolutionen. Dette kræver psykologisk forståelse. Det drejer sig om selve livets styrende princip, der løber som et gyldent skønhedens mønster gennem

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det mørke stof, hvoraf menneskets historie er opbygget. Når denne trang til at ofre for at vinde, at opnå eller frelse det, som anses for at være attråværdigt er forstået, da vil hele forklaringen på menneskets udvikling stå åbenbaret. Denne tendens eller trang er noget andet end begær, således som det i dag forstås og studeres akademisk. Det, der i virkeligheden antydes, er tilsynekomsten af det, der er det mest guddommelige i mennesket. Det er et aspekt af begær, men det er den dynamiske, aktive side og ikke den følende, sansende side. Det er guddommens karakteristiske kendetegn. (EP2 e.97; EP2 d.102-103).

(6) Under loven om offer kan tre regler anvises og fortolkes på følgende måde:

1. At aflægge eller ofre den ældgamle tendens til at kritisere og korrigere andres arbejde og derved bevare den indre gruppeintegritet. Adskillige planer om tjeneste er faldet til jorden, og adskillige arbejdende disciple er blevet hindret af kritik mere end af nogen anden væsentlig årsag.
2. At aflægge eller ofre følelsen af ansvar for andres handlinger og især for disciples handlinger. Se til, at din egen aktivitet står mål med deres, og i kampens glæde og på tjenestens vej vil det alment gode opnås.
3. At aflægge åndshovmodet, der anser sin vej og sine fortolkninger for at være rigtige og sande og andres falske og forkerte. Det er vejen til adskillelse. At holde sig til integrationens vej, som er sjælens og ikke intellektets.

… Det er vigtigt, at disciplene lærer at ofre det ikke-væsentlige, for at arbejdet kan gå videre. Selv om det kun er lidet anerkendt, kommer de mange teknikker, metoder og måder i anden række i forhold til det store behov i verden. Der er mange veje, mange synspunkter, mange eksperimenter og mange bestræbelser – fejlslagne eller heldige – og alle kommer de og går, men menneskeheden består. Alle gør sig gældende i en mangfoldighed af mentalitet og erfaring, men målet består. Forskellen ligger altid i personligheden. Når denne lov om offer styrer tanken, vil dette uundgåeligt få alle disciple til at give afkald på det personlige til fordel for det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

universelle og til fordel for sjælen, der ikke kender adskillelse og ikke kender forskel. Da vil ingen stolthed, ej heller et kort- og snæversynet perspektiv eller en trang til indblanding (som så mange mennesker ynder) eller misforståelse af motiver hindre deres samarbejde med hinanden som disciple eller hindre deres tjeneste for verden. (EP2 e.108-109; EP2 d.113-114).

98
Smerte og lidelse

(1) Nogle ord om smerte kunne være på sin plads her, skønt jeg ikke har noget svært forståeligt at sige om det menneskelige hierarkis evolution gennem smerte. Devaerne lider ikke smerte, som menneskeheden gør. Deres rytme er mere ensartet endskønt i overensstemmelse med loven. De lærer gennem hengivenhed til deres opbyggende arbejde og gennem optagelse i den form, som er opbygget. De vokser ved at værdsætte og føle glæde for de opbyggede former og ved det fuldførte arbejde. Devaerne opbygger, og menneskeheden nedbryder, og ved tilintetgørelse af formerne lærer menneskene gennem utilfredshed. Dette er samtykke med de større bygmestres arbejde. Smerte er den opadgående kamp gennem stof, som fører et menneske til Logos' fødder; smerte er at følge den største modstands retning og derved nå bjergets top; smerte er at knuse formen og nå den indre ild; smerte er isolationens kulde, som fører til den centrale sols varme; smerte er at brænde i smelteovnen for til slut at erkende køligheden fra livets vand; smerte er at rejse til et fjernt land, der resulterer i velkomsten i Faderens hjem; smerte er illusionen om at være forskudt af Faderen, hvilket driver den fortabte søn lige til Faderens hjerte; smerte er den fuldstændige fortabelses kors, som forvandles til den evige gavmildheds rigdomme; smerte er den pisk, som driver den kæmpende bygmester til at bringe templets bygning til absolut fuldkommenhed.

Anvendelse af smerte har mange aspekter, og de fører den menneskelige sjæl fra mørke til lys, fra slaveri til frigørelse,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fra angst til fred. Denne fred, dette lys og denne frigørelse som en ordnet harmoni i kosmos er alle menneskers arv. (WM e.532-533; HM d.543), (DNA1 e.677; DNT1 d.747-748).

(2) Kun under belastende forhold kan sjælens fulde styrke fremkaldes. Sådan er loven. (DNA1 e.181; DNT1 d.208).

(3) De vanskeligheder og prøvelser, som disciplen gennemlever på vejen, er, som du har opdaget, kun relative. De bliver ofte udlignet af indstrømningen af en form for indre frigørelse. Vejens kompensation eller udbytte bliver ikke taget i betragtning så ofte, som vanskelighederne bliver det. I mennesket er der altid en tilbøjelighed til sorg og lidelse, som i sidste ende må overvindes. Denne tilbøjelighed er et af de problemer, som Hierarkiet må imødegå, idet det på nuværende tidspunkt ihærdigt søger at løfte menneskeheden ud af det morads, som den befinder sig i. Denne »ulykkestilbøjelighed« baseret, som den er, på en tilstand eller en holdning i sindet er en så gammel vane, at det synes utænkeligt for mennesket, at der nogensinde kunne opstå mulighed for en anden opfattelse af og en helt anderledes reaktion over for livets anliggender. (DNA1 e.400; DNT1 d.444).

(4) … (Vanskelige) perioder er tider for vækst og tjener til at skole disciplen. Jo større din ydeevne er, og jo større de indre ressourcer er, des strengere vil disciplineringen ofte være. … To redningsplanker, hvorpå disciplen til slut undslipper, kan kaldes for *tjeneste* og *tålmodighed*. Ved en nøje agtpågivenhed over for sine medmenneskers behov og ved hjælp af den ikke beklagende udholdenhed, som er disciplens adelsmærke, bringer han vanskelighederne til ophør og fremstår derefter friere, rigere og mere brugbar. Der kommer tidspunkter i enhver oprigtig aspirants liv, hvor han ganske enkelt fortsætter med at holde ud til trods for hans ulyst, og uanset hvor heftigt det indre oprør er. (DNA1 e.418-419; DNT1 d.465-466).

(5) En af den forpligtede discipels mest fremtrædende karakteregenskaber er, at han lærer at stå fast og urørlig, uanset hvad der sker for ham eller omkring ham … Der er forfærdende lidelser overalt. Mennesker overalt i verden må tage sig af både fysiske og psykiske lidelser. Den accepterede discipel lider imidlertid også mentalt, og hertil må føjes hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

evne til at identificere sig med helheden. Hans skolede forestillingsevne kan også give særlige vanskeligheder, for han kan inkludere muligheder, som andre muligvis ikke kan forestille sig, og hans opfattelse af planen er formentlig større. Han bestræber sig også på at anvende sin viden om planen til den øjeblikkelige situation, han befinder sig i, og han er ivrig efter at forstå og på samme tid forklare den for andre, uanset hvad han må gennemgå i sit eget personlige liv. (DNA2 e.643-644).

(6) … (Erkend) at set i lyset af de evige sandheder er al lidelse blot midlertidig, alle vanskeligheder og kampe kortvarige, og noget vi har været igennem tidligere på vor vej på denne lille lidelsens planet, vi kalder jorden. *Vi vil nå frem til viden om, at vi ikke så ofte skal gå denne vej igen …*

Ligesom der er dage i årets løb, der synes at skille sig ud på grund af deres mørke og synes at være tynget af depressioner og kvaler, således er der også inkarnationer, der på samme måde skiller sig ud fra en række af inkarnationer på grund af de forskellige erfaringer, de giver, såsom at sluge smertens og fortvivlelsens bitre piller og at håndtere en ophobet ulykkelig og ofte pinefuld karma. Men, min broder, alle inkarnationer er ikke som denne og den kendsgerning, at din nuværende inkarnation gennem mange år har været særlig hård, er en garanti for, at du har udlignet megen karma, at du står uendeligt meget mere fri og er mindre hæmmet. Frugterne af al denne lidelse vil du høste, når du træder ind i din næste inkarnation.

Så vær ved godt mod og se frem til en fremtid i tjeneste og glæde, og det kan du gøre, fordi du har bestræbt dig på at leve uselvisk og har båret din byrde tappert, og fordi du i hele dette livsforløb har hjulpet så mange.

Jeg vil minde dig om, at smerte, når den afvikles rent mentalt for andre, er den værste form for smerte. Dette véd du. Jeg vil også minde dig om, at evnen til at kunne gøre dette og derved identificere sig med en smerte, der ikke specifikt er ens egen, er noget, som alle disciple må mestre, fordi det er et af de første skridt mod at kunne bære verdens smerte og menneskehedens kvaler og mod at kunne tage del i »fællesskabet med Kristus i hans lidelser« og at lette byrderne

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

i verden. Vi arbejder og lever på en smertens planet. Mennesket kan endog ikke begynde at sanse årsagerne til, hvorfor det er således, før det har taget nogle af de højere indvielser, derfor må det nødvendigvis tage tilflugt i de banaliteter, som den lidende menneskehed har udviklet for at råde bod på tingene, som de er. De viser ikke tilnærmelsesvis de sande årsager til problemerne eller giver nogen virkelig indsigt i dem. Menneskene kan først opnå denne indsigt, når de ikke længere såres eller begrænses af andres smerte. Det bliver følgen, når de har lært at håndtere sine egne smerter. Da og først da kan de begynde at lette byrderne for menneskeheden som en enhed og yde sin del i arbejdet med at bringe den oplysning.

Her gør de modsigende men smukke ord »isoleret enhed« sig igen gældende. Når man ikke længere føler sig bundet til formen, og når man ikke længere identificerer sig med livsaspektet, så forstår man den sande mening med enhed, og så er man frigjort fra smerte, og man er også fri til at frigøre andre. (DNA2 e.649-650).

(7) *Ideen om værdien af sorg og lidelse.* For at lære menneskeheden nødvendigheden af *indre afstand* eller ubundethed, således at dens ønsker og planer ikke længere skal være rettet mod formlivet, har menneskehedens vejledere understreget ideen om sorgens dyder og lidelsens opdragende virkning. Disse værdier er ægte nok, men de blev overdrevet af menneskeslægtens mindre betydelige lærere, så vi i dag har en slægt med en sorgfuld og ængstelig forventning og et svagt håb om en eller anden »belønning« (i en eftertragtelsesværdig og sædvanligvis materiel form som fx i de forskellige religioners himmel) engang efter døden, som kompensation for alt, hvad mennesket har gennemgået i livet. Menneskene er i dag sunket ned i bedrøvelighed og i en ulyksalig psykologisk indvilligelse i sorg og lidelse. Kærlighedens klare lys må feje alt dette bort, og glæden vil blive den nye tidsalders grundtone. (ENA e.120; UNT d.125-126).

(8) »Sorgens skarpe sakse må adskille det virkelige fra det uvirkelige. Smertens piskeslag må vække den trætte sjæl til intenst liv, livets rødder må rykkes op af det selviske begærs jord, og derefter står mennesket frigjort«. Sådan siger *Den gamle kommentar* i en af sine mere mystiske strofer. (RI

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

e.499; SI d.502).

(9) *Stort er mysteriet om smerte*

Ordet lød til alle menneskesønner, sønner af Gud: Lær gennem det jordiske livs kampe at vælge den vej, der er bedre – og således den bedste. Undgå ikke smerte. Søg ikke den letteste vej, som ikke findes. Betræd derefter den *vej,* der fører gennem sorg, smerte og dyb fortvivlelse til det høje sted, hvorfra du kom – det sted, hvor Gud vandrer blandt menneskesønnerne, der er sønner af Gud. Foran den ophøjede nærværelse vil al smerte ophøre, al sorg vil tone bort, og døden vil ikke sejre. Guds skønhed, godhed og styrke bestråler menneskenes ansigter. (DNA2 e.767).

99
Blændværk og illusion

(a) BLÆNDVÆRK

(1) *Træthedens og skuffelsens blændværk*: Lad ikke træthedens og skuffelsens blændværk over verdens tilstand forlede dig til mangelfuldt og ufrugtbart arbejde. … Bekæmp det ved ikke at anerkende det og ved at være helt optaget af den foreliggende opgave. Jeg mener her den kloge optagethed af opgaven, som ikke negligerer passende fysisk omsorg og heller ikke tid til afkobling. Arbejdet går fremad i verden ad de korrekt angivne indre baner. Den discipel, der har opnået et vist mål af sensitivitet over for helheden, må lære at skelne mellem denne helheds aspekter. … Lær at registrere den samlede verdensidealisme og mentale aspiration med samme sensitivitet. Da vil træthedens blændværk og den iboende modvilje give plads for en levende interesse og forståelse hos en discipel, der er fri for blændværk. (DNA1 e.170; DNT1 d.196).

(2) Blændværk opløses ikke ved at give det stor opmærksomhed. Det forsvinder gennem styrken af klar og vedholdende meditation og frigørelse fra selvbevidsthed.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(DNA1 e.358; DNT1 d.398).

(3) Blændværk er den magtfulde fjende for alle, der betræder discipelskabets vej. … Disciple, som lever på de mentale plan, er mere frie for blændværk end de, hvis polarisering er rent emotionel. Derfor er noget af det første, som vi søger at lære jer alle, at leve og tænke i frihed fra det astrale plan. …

Blændværk er naturligvis en så subtil sag, at det altid er forklædt som sandhed. Det er magtfuldt, fordi det finder sit indgangspunkt i en discipels bevidsthed gennem de sindstilstande og de tankevaner, der er så velkendte, at deres tilsynekomst er automatisk og udgør en næsten ubevidst manifestation. Der er for gennemsnitsdisciplen tre vigtige holdninger med hensyn til tanke og følelse, der prædisponerer ham til at være forblændet:

1. *Selvmedlidenhed*. Alle disciple har en tendens til dette. Deres liv er nødvendigvis vanskelige, og de er mere sensitive end gennemsnittet. De bliver også bestandigt prøvet og testet i denne specielle retning. Selvmedlidenhed er en magtfuld og vildledende kraft. Den forstærker enhver tilstand og isolerer en person i midtpunktet af hans eget liv og i de dramatiske situationer, der fremkaldes i hans egne tanker. …
2. *En kritisk ånd*. Dette fremkalder flere former for blændværk end nogen anden faktor; og hvem kan her sige sig helt fri? Når harmløshed og venlighed i tanke og ord praktiseres og automatisk bliver en del af en discipels daglige livsudtryk, da vil blændværk høre op. …
3. *Mistænksomhed*. Den mest giftige af alle svagheder er dette blændværk. Det er sædvanligvis det mest usandfærdige, og det forgifter – også selv om det måtte være velunderbygget – selve rødderne til væren, og forvrænger alle livsholdninger og bringer tillige den magtfulde skabende forestillingsevne i sin tjeneste. Mistænksomhed ansporer altid til løgn. Det er en løgn, der tilsyneladende er så sandfærdig, at den kun synes ret og rimelig. … Giv ikke efter for mistænksomhed, men vær på vagt, så du ikke kaster den ned i dine egne skjulte dybder, hvor den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

uundgåeligt igen vil komme til syne. Bring dens magt i dit liv til ophør ved at gøre tre ting:

a. Ved mere endegyldigt at stå som den iagttager, der ser alle mennesker og hændelser gennem kærlighedens lys og ud fra de evige værdiers synsvinkel.
b. Ved at lade alle stå frie til at leve deres egne liv og til at bære deres egne ansvar, da du ved, at de er sjæle og at de bliver ledt frem mod lyset. Giv dem ganske enkelt kærlighed og forståelse.
c. Ved optagethed af dit eget liv i tjeneste, som ikke levner dig stunder eller tid til den mistænksomhed, der fordærver livet for så mange.

Disse tre ting vil, hvis de til stadighed gennemføres og praktiseres, gøre mere til at befri dig fra blændværk end noget andet. (DNA1 e.510-513; DNT1 d.565-568).

(4) Undgå i det mindste ét blændværk, og det er det blændværk, at det er din opgave at tage ansvaret for alt og at tage alle endelige beslutninger. … Lad menneskene få mulighed for selv at lære de nødvendige lektier – en mulighed du selv har været glad for. Søg ikke i for høj grad at bære og beskytte, for det beskyttende moderkompleks er i sig selv et blændværk. (DNA2 e.643).

(5) Disciplen er offer for og, må vi håbe, den der opløser såvel blændværk som illusion, hvilket forklarer hans problems kompleksitet og hans vanskeligheders subtile karakter. Han må også (for at styrke og opmuntre sig selv) huske, at selv den mindste form for blændværk der spredes, og enhver illusion der erkendes og overvindes, »rydder vejen« for dem der følger efter og gør vejen lettere for hans meddisciple. Det er frem for alle andre den store tjeneste, hvis aspekt jeg henleder jeres opmærksomhed på. Derfor mine forsøg på i disse anvisninger at afklare dette spørgsmål. (GLA e.44; BLV d.47).

(6) Det er værdifuldt at nære en dyb mistillid til ens egne reaktioner på livet og dets omstændigheder, hvis disse reaktioner vækker og fremkalder *kritik, separatisme* eller *stolthed.* Disse egenskaber er helt klart ophav til blændværk. De er i okkult forstand de »forblindende egenskaber«. Tænk

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

over dette. Hvis et menneske kan befri sig for disse tre karakteregenskaber, er det godt på vej til at slippe og opløse alt blændværk. Jeg vælger mine ord med omhu i et forsøg på at holde jeres opmærksomhed fangen. …

Det er sjælen selv, som ved anvendelse af intuitionsevnen spreder illusion. Det er den oplyste tænkeevne, som opløser blændværk. (GLA e.82-83; BLV d.79).

(7) … Blændværk … forekommer (altid) hvor der er:

1. *Kritik*, når omhyggelig analyse ville vise, at kritik egentlig ikke er berettiget.
2. *Kritik*, hvor der ikke er personligt ansvar involveret. Med dette mener jeg, hvor det ikke er på sin plads eller menneskets pligt at kritisere.
3. *Stolthed* over eller tilfredshed med at være en discipel.
4. Følelse af overlegenhed eller *separatistisk tilbøjelighed* af enhver art. (GLA e.84; BLV d.80).

(b) MATERIALISMENS BLÆNDVÆRK

Materialismens blændværk er årsagen til alle nuværende verdenskvaler, for det vi kalder det økonomiske problem er ganske enkelt resultatet af dette specielle blændværk. … Det, som vil imødekomme et livsnødvendigt og virkeligt behov, eksisterer altid i den guddommelige plan. Det, som ikke er nødvendigt for det rette guddommelige udtryk og unødvendigt for et fuldt og rigt liv, kan erhverves og besiddes, men kun ved tab af det mere virkelige og ved fornægtelse af det væsentlige.

Studerende bør imidlertid huske, at det der er nødvendigt forandrer sig alt efter hvilket evolutionstrin det enkelte menneske befinder sig på. For eksempel kan materiel besiddelse for nogle mennesker være en lige så stor åndelig erfaring, og være en lige så betydningsfuld belæring i livet, som de mere ophøjede og mindre materielle behov er for mystikeren eller eremitten. Hvad angår handlinger og synspunkter, vurderes vi ud fra vort trin på evolutionens stige. I virkeligheden vurderes vi efter vore synspunkter og ikke efter vore krav til livet. Det åndeligt indstillede menneske og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

det menneske, der har sat sine fødder på prøvestadiets vej, og som ikke forsøger at udtrykke det som han tror på, vil blive dømt lige så hårdt og må betale en lige så høj pris som den rene materialist – det menneske, hvis ønsker kredser om håndgribelige midler. Husk dette og vær ikke fordømmende eller foragtende.

I dag er materialismens blændværk mærkbart aftagende. Verdens befolkning er ved at påbegynde en ørkenerfaring og vil i ørkenen finde ud af, hvor lidt der er nødvendigt for et rigt liv, for sand erfaring og virkelig lykke. Det grådige begær efter besiddelser anses ikke for at være så agtværdigt et begær som tidligere, og begær efter rigdom er ikke så fast forankret som tidligere i menneskehedens historie. Ting og besiddelser glider ud af de hænder, der hidtil har haft et fast greb om dem, og først når menneskene står med tomme hænder og har virkeliggjort en ny værdinorm, opnår de igen retten til at eje og besidde. Når begæret ikke mere findes, og mennesket ikke søger noget for sit eget personlige selv, kan ansvaret for materiel velfærd igen gives til det, men dets indstilling vil da være fri for dette specielle blændværk, og det astrale begærs tåger vil være aftaget. Mange former for illusion kan stadig have magt over det, men materialismens blændværk vil være ophævet. Det er det der skal forsvinde først. …

Menneskeracens ledere (har) fundet det nødvendigt at være i beredskab, mens de kræfter, som mennesket selv har fremkaldt, fortsætter med at afklæde det og på den måde frigøre det til ørkenvandringen. Der kan det, under såkaldt ordnede forhold, organisere sit liv og ændre sin levevis og derigennem opdage, at frihed fra materielle ting bringer sin egen skønhed og belønning, sin egen glæde og herlighed med sig. Således frigøres det til at leve det mentale liv. (GLA e.75-76; BLV d.72-74).

(c) IDEALISMENS BLÆNDVÆRK

Idealer, sådan som de nu er udformet, må forsvinde, fordi vi er på vej ind i en ny tidsalder, hvor alle ting vil blive gjort nye. Vi kan uden risiko give afkald på dem, når de erstattes af en sand (altomfattende, sund og praktisk) sjælskærlighed til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskeheden. Idealer er formuleret af menneskets sind. Hierarkiet har ingen idealer. Hierarkiet er ganske enkelt en kanal for ren kærlighed, og hvor der er kærlighed, kan vold, grusomhed, misforståelse, omgåelse af fakta og fortræd ikke eksistere. Meget, som mange betragter som harmløst, er harmfuldt i sine virkninger. De idealer, som menneskene normalt er tro, styrker stolthed, fører til stædig egenrådighed og skaber en separatistisk følelse af overlegenhed, tillige med en upraktisk holdning og negativ aktivitet. Det menneske, der fastholder et ideal på den måde, tjener for det meste kun inden for et begrænset område, betinget af sit valgte arbejde og farvet af sin idealisme. Det ser ikke *helheden* og tænker, som man gjorde tidligere, og som det selv ønsker at tænke. Det viser ingen reel forståelse for et modsat ideal og gør intet forsøg på at forstå baggrunden for det. Det understreger dets egne idealer (i sin egen bevidsthed, selv om det ikke søger at påvirke andre med dem) forebygger forståelse, og det har så travlt med at opretholde dem og forsvare dem (ofte over for sig selv), at det bliver styret af dem, hvorved de større menneskelige problemer undgår dets opmærksomhed. Det stiller sig tilfreds med sin egen overbevisnings begrænsninger. Dette gør, at det midlertidigt teologiserer, og dets udbytterige indsats ophører undtagen for den indre kreds af medidealister. Efterhånden som tiden går, finder der en krystallisering sted, hvorved der opbygges en »fast barriere« mellem personligheden og sjælen. Sjælen kan observeres, men dens påvirkning er isoleret. Men disciplen føler sig dybt utilfreds, selv om man kan observere sjælens tilstedeværelse. Til sidst vil krystalliseringen påvirke alle aspekter af hans natur. Emotioner vil blive til »krystalliseret vanetænkning«. Sindet bliver inaktivt og irriteret. Det fysiske legeme krystalliseres ligeledes og ældes hurtigt, fordi livsstrømmen ikke kan flyde frit.

Kun én ting kan forhindre, at dette sker: Kærlig forståelse, der fører til, at han vier sit liv til menneskeheden *som en enhed*. Det største gode for det største antal bliver hans livs tema, som han som et helt menneske må leve op til. (DNA2 e.530-531).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(d) MAGTENS ILLUSION

Magtens illusion er måske en af de første og mest alvorlige prøver en aspirant møder. Den er også et af de bedste eksempler på den »store fejltagelse«, og jeg henleder derfor jeres opmærksomhed på den som en illusion, jeg må bede jer om meget omhyggeligt at beskytte jer imod. Det er yderst sjældent at en discipel undgår virkningerne af denne illusionsvildfarelse, for den er mærkeligt nok baseret på den rette fremgang og det rette motiv. Det er forklaringen på problemets besnærende natur. Det kan beskrives således:

Ved den rette indsats lykkes det en aspirant at kontakte sin sjæl eller sit ego. Gennem meditation, god hensigt og korrekt fremgangsmåde samt ønsket om at tjene og elske, opnår han koordination. Han bliver da klar over resultaterne af sit fremgangsrige arbejde. Hans sind er oplyst. En følelse af magt flyder gennem hans legemer. Han er, i det mindste midlertidigt, blevet vidende om planen. Verdens behov og sjælens evne til at afhjælpe dette behov gennemstrømmer hans bevidsthed. Hans pligtopfyldenhed, hans trang til at ofre sig og hans rette hensigt forstærker den styrede tilstrømning af åndelig energi. Han véd, han elsker, han søger at tjene, og alle tre med mere eller mindre held. Resultatet af alt dette er, at han er mere optaget af følelsen af magt og af den rolle, han skal spille for at hjælpe menneskeheden, end af at virkeliggøre en passende og behørig sans for proportioner og åndelige værdier. Han overvurderer sin erfaring og sig selv. I stedet for at fordoble sine anstrengelser og på denne måde etablere en tættere kontakt med sjælenes rige og elske alle væsener dybere, begynder han at henlede opmærksomheden på sig selv, på den opgave han skal udføre og på den tillid, som mesteren og endog den planetariske Logos tilsyneladende viser ham. Han taler om sig selv; han gestikulerer og tiltrækker sig opmærksomhed, idet han kræver anerkendelse. Mens han gør dette bliver hans koordination stadig svagere; hans kontakt forringes og han indlemmes i rækken af de mange, som er bukket under for illusionen om magtfølelse.

Denne form for illusion er ved at blive mere og mere fremherskende blandt disciple og dem, der har taget de første

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

to indvielser. Der er i dag mange mennesker i verden, som har taget den første indvielse i et tidligere liv. På et eller andet tidspunkt i den nuværende livscyklus, der gentager og sammenfatter begivenhederne fra en tidligere udvikling, når de igen til det punkt i deres virkeliggørelsesproces, som de tidligere opnåede. Betydningen af det opnåede og følelsen af deres ansvar og viden går op for dem. Igen overvurderer de sig selv, fordi de ser sig selv og deres opgaver som enestående blandt menneskesønnerne, og deres esoteriske og subjektive krav om anerkendelse dukker op og ødelægger det, der ellers kunne have været frugtbar tjeneste. Enhver bestræbelse af personligheden kan meget let forvrænge sjælens rene lys, der søger at strømme igennem det lavere selv. Enhver bestræbelse for at henlede opmærksomheden på det arbejde eller den opgave som personligheden har påtaget sig, forringer arbejdet og hæmmer mennesket i at udføre sin opgave; det fører til udsættelse af dens fuldførelse indtil det tidspunkt, hvor disciplen ikke kan være andet end en kanal, som kærlighed kan strømme og lys stråle igennem. Denne gennemstrømning og gennemstråling må være en spontan hændelse, der ikke indeholder nogen reference til det personlige selv. (GLA e.51-53; BLV d.53-54).

(e) BESEJRING AF TÆRSKELENS VOGTER

»Hvordan kan jeg besejre denne vogter og på samme tid undgå at koncentrere mig om mig selv og mine problemer? Det siger du, at jeg skal undgå, men vogteren er hele summen af personlighedens begrænsninger og brister, alle kræfter – emotionelle, mentale og fysiske – der begrænser mig i at udtrykke mig som sjæl. Hvad kan jeg derfor gøre?«

Mit svar vil være: I må først og fremmest acceptere vogteren som en kendsgerning og som en integreret del af livet i de tre verdener, og dernæst forvise denne vogter til dens rette plads som en del af den store illusion og tilværelsens store blændværk. I må derefter fortsætte med jeres planlagte tjenesteliv (hvilken klar plan eller planer har du, min broder?) og handle, som om vogteren ikke eksisterer. Således vil I med tiden frigøre jer fra al

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

personlighedsindflydelse, og jeres sind vil stå til rådighed for den aktuelle opgave. Med andre ord, når jeres interesse i hierarkisk arbejde og i programmet for den ashram, som I er tilknyttet, er tilstrækkelig stærk, vil den præge alle jeres handlinger og alle jeres tanker (både i vågen tilstand og under søvnen). I vil da opdage, at vogterens greb er blevet brudt, at dens *liv* er blevet tilintetgjort af mangel på næring, og at dens *form* er nedbrudt af offerild. (DNA2 e.47-48).

100
Succes

(1) Vanskelighedernes mure må brydes ned og succes må følge jeres anstrengelser – den forenede indsats af beslutsomme sjæle, der bryder igennem til sejr uanset betingelserne. Denne forenede og målrettede indsats må udføres uden modløshed og tvivl, med tilbørlig opmærksomhed over for tidsfaktoren og med en viden om dens betydning. Dette vil udelukke spildte kræfter, og vil ikke tillade nogen mulighed at gå tabt. Der er, min broder, mange som gerne vil samarbejde, hvilket dog på nuværende tidspunkt mislykkes på grund af frygt eller en overbetoning af det uvæsentlige. Jeg refererer her til de mennesker af god vilje, som i dag er opmærksomme på mesterens vigtige arbejde, men som endnu tilbageholder deres fulde hjælp. Der er også dem, der ikke erkender den tvingende nødvendighed, og som ikke er klar over at planen er uopsættelig eller endog, at der er en plan. De vil imidlertid yde deres, når de konfronteres med problemet.

… En målrettet, styret indsats kan opnå resultater uagtet verdens tilstande, på trods af fejlagtig fremstilling af dem, som intet forstår, eller manglende lydhørhed og interesse fra meddisciple – de nære eller dem over hele verden.

Søg derfor at anstrenge dig og at presse på for at løse opgaven sammen med de andre medlemmer af min gruppe. Stå fast og vær ikke så stærkt bekymret for arbejdets fremskridt, som ikke synes at foregå så hurtigt som ønsket. Når det kommer i gang, vil det gå hurtigt … (DNA1 e.166-167; DNT1 d.192-193).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) … Var du så fri, så ville du ikke lide så meget på grund af mennesker eller den frustration, som altid kommer – og altid vil komme – indtil disciplen ikke længere lader sig gå på af succes eller mangel på samme, påskønnelser eller mangel på samme. Tænk over det og søg dybere i dit hjerte. (DNA1 e.262; DNT1 d.296-297).

(3) … Den vise discipel anser ethvert udtryk på det ydre eller fysiske plan for erfaring som et *opnået resultat*. Der findes som sådan ikke mislykkede bestræbelser. På dette stadium i disciplens liv kan disciplen svigte med hensyn til at kunne leve helt op til de stillede krav. Der kan opstå cykler med tørke og en tilsyneladende statisk tilstand. Der kan komme tider, hvor oplevelsen af nytteløshed er dyb og virkelig. Men ingen af disse vil vare ved. Sjælens greb om redskabet, personligheden, er for stærk for disse cykler til, at de kan blive mere end kortvarige episoder. (DNA1 e.267; DNT1 d.302).

101
Nederlag

(1) Erkend fejltagelsen – hvis den er til stede – men vend derefter ryggen til den med ansigtet løftet mod lyset og et smil på dine læber og gå urokkeligt fremad. (DNA1 e.366; DNT1 d.407).

(2) Det er ikke let for disciple eller indviede at identificere sig med svagheder eller fejl, men alligevel må det gøres. De udgør ligeså stor en del af menneskehedens udtryk, som styrke eller succes, og der må ikke være nogen separatisme i holdning eller svigten med hensyn til identifikation. Disciple må lære at identificere sig med helheden. (DNA1 e.450; DNT1 d.499-500).

(3) Kun én tanke vil jeg give dig at repetere, når som helst du er mismodig, træt eller svag:

> »I centret af al kærlighed står jeg, og intet kan røre mig her, fra dette center vil jeg gå ud for at elske og tjene.« (DNA1 e.527; DNT1 d.583).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(4) … Du har endnu ikke udført nogen tjeneste, som vil kunne bære frugt i fremtiden, fordi den ikke er sket på bekostning af dig selv, din tid, dine personlige interesser, og dine personlige ønsker, baseret på dine personlige egenskaber. Du har set på andres tjenestearbejde og undret dig over, hvorfor og hvordan de valgte at tjene på de forskellige måder, som de gjorde. Du har foreslået tjeneste for andre og har til tider gjort det muligt for dem at tjene. Du har talt til grupper om tjeneste, dog uden resultater, der står mål med den ydede indsats. Hvorfor er det blevet således? Fordi du hele tiden ikke gav dig selv i kærlighed, men kun af det som var uden for dig selv. (DNA1 e.585; DNT1 d.646).

(5) Den eneste fortrydelse, som er berettiget, er baseret på den fejl ikke at lære fejltagelsernes lektie. (DNA1 e.604; DNT1 d.667).

(6) … Tjeneste (går) ofte i modsat retning af det, som er blevet planlagt af tjenere. Vi ved, at tjeneste betyder mange skuffelser, uophørlig kamp, hårde slag, tilsyneladende uforklarlige nederlag – og alt sammen fordi menneskehedens åndelige styrke ikke står i et rimeligt forhold til den materielle tiltrækning. (DNA1 e.620; DNT1 d.683).

(7) At begå fejl behøver ikke at vare ved, for gruppekærligheden kan neutralisere dem alle. Personlighedens svagheder, fejlslag og fejltagelser ignoreres og glemmes i presset fra menneskelige behov. De trænger end ikke ind i ashramen. Jeg vil bede jer huske dette, og fortsætte på jeres vej med ydmyghed i hjertet, med udholdenhed i bestræbelserne og med kærlighed til alle mennesker. (DNA2 e.110).

(8) Aspirerende disciple er langt mere bevidste om andres fejl og personlige egenskaber, end de mere fremskredne disciple i ashramen er. Den fremskredne discipel kan være – og er – vidende om fejl, fejltagelser og uønskede kvaliteter hos andre, som han er knyttet til, men hans kritiske sind er ikke den betingende faktor, sådan som det er tilfældet hos de fleste af de mindre udviklede. Han er langt mere betinget af bestræbelser, stræben og en fast intention, end af en opfattelse set fra personlighedens synsvinkel. Han observerer sjælens greb om det lavere selv, primært med hensyn til, hvor stabilt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dets greb er. Hans behandling af aspiranten er således baseret på resultatet af denne observation og ikke på en analyse af aspirantens manglende udvikling. Dette er et punkt, der har allerstørste betydning, for det er denne form for overvejelse, der er vejledende for mestrene, når de udvælger og skoler en gruppe til indvielse. Mesteren er ikke optaget af de midlertidige fejl, men af sjælens greb og intention, og om aspiranten *vanemæssigt* responderer på sjælsenergi, når denne energi bringes i anvendelse.

… Mestrene tænker i cyklusser og ikke kun på et enkelt liv. Da I endnu ikke er i stand til at overskue så store tidsperioder undtagen teoretisk, er det ikke muligt for jer at forstå dette fuldt ud. I min ashram vil min observation af en discipels erfaring, fejltagelser og resultater fx dække en cyklus på et tusind år. Det, I eventuelt har udrettet i dette liv, er efter al sandsynlighed helt ukendt for mig, undtagen, hvis det har en særlig betydning. Såfremt jeg ønsker at vide det, kan jeg komme til det, og det gør jeg i de tilfælde, hvor nogle handlinger indirekte vil kunne påvirke min ashram eller en større del af discipelgruppen.

Med andre ord: Den smålige selviskhed og den tåbelige forfængelighed og irritation, der foruroliger jer, og de uvenlige ord I retter mod andre, og den manglende kærlighed eller fejlagtige fokusering i jeres daglige liv, bemærkes *ikke* af mig eller af nogen anden mester. Det er jeres egen sjæls anliggende. Følgerne påvirker jeres familie, venner og samfundsgruppe, men ikke os. Ikke desto mindre er det sådanne fejl og mangler, I bemærker hos andre, og det påvirker jeres dømmekraft og fremkalder sympati eller antipati, ros eller dadel, og helt uundgåeligt sætter I jer selv – som enkeltperson – i dommersædet. Ingen mester sidder dér. Da Kristus sagde: »Døm ikke, så skal I ikke dømmes …«, hentydede han til en sindstilstand, hvor det er forståelse, der er fremherskende i en sådan grad, at aspiranten ikke længere roser eller dadler. På grund af denne generelle indstilling i hans mentale væremåde over for mennesker, er han blevet fri til at blive et fuldgyldigt medlem af en ashram. (DNA2 e.333-335).

(9) … Mesteren hverken ser eller noterer de små

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fejltagelser, de øjeblikke med bekymringer eller uro eller de personlighedsgnidninger, der set fra den observerende discipels synsvinkel synes at skæmme billedet. Med mellemrum – i begyndelsen sjældent, men noget tiere efterhånden som tjenestearbejdet får større betydning – gør mesteren sig bekendt med det generelle fremskridt, med udstrækningen af disciplens lys i verden, og med den generelle struktur i den tjeneste, disciplen opbygger. Det morer os til tider at bemærke, at nogle disciple (specielt dem, der er skolet i de tidligere personlighedsorienterede grupper) tror, at mestrene iagttager deres daglige levevis, véd alt om deres små ubetydelige fejl og fjollede fejltrin, og er fuldt ud vidende om alt, hvad de tænker og gør. Vi undrer os over, hvordan de kan tro, at mestrene har tid til det, og hvorfor de skulle være så interesserede i de vaner med hensyn til tænkning, handling og tale, som disciplen hurtigt bør få bugt med.

Vi er kun interesseret i det gode, som den enkelte kan tilkendegive. (DNA2 e.456).

(10) Du vil bemærke, at jeg fordyber mig ikke i dine fejltrin eller fejl. De er uundgåelige og er relativt uden betydning, fordi en discipel på dit udviklingstrin er vidende om dem og kan derfor blive betroet at tage de nødvendige skridt til at få dem korrigeret. (DNA2 e.756).

(11) Du fejlede, min broder. Men hvorfor være bestyrtet over fejltrinet år efter år og vedblive at rette øjnene mod det lavere selv, der fejlede? Alle har fejlet og vil gøre det igen i en eller anden retning. Selv mestrene fejler til tider ved deres første forsøg på at gennemgå en af de højere indvielser, og set fra en hierarkisk synsvinkel opfattes det som et fejltrin. Men fejltrinet erkendes knapt nok, da hele opmærksomheden er rettet mod at registrere, hvad det var, der forårsagede fejltrinet … (DNA2 e.732).

102
Anerkendelse

(1) Jeg vil gerne påpege for den studerende, at han, når han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vedvarende er gået fremad, vil opdage, at den eksoteriske og esoteriske forbindelse mellem de ydre skoler og den indre skole eller dem som kender sandheden er så tæt, at ingen oprigtig studerende går helt ubemærket. Under arbejdets pres og det daglige besværs byrde og anstrengelser er det opmuntrende at vide, at der findes dem, som overvåger, og at enhver kærlig gerning, enhver opadstræbende tanke og enhver uselvisk reaktion bliver bemærket og kendt. Husk imidlertid, at hjælpernes opmærksomhed tiltrækkes af aspirantens tiltagende vibration og ikke af et særligt kendskab til en fuldført gerning eller en udsendt tanke. De, som underviser, er beskæftiget med sandhedens principper, med vibrationsgrader og med kvaliteten af det lys, som kan ses. De er ikke vidende om og har heller ikke tid til at overvåge bestemte gerninger, ord eller forhold. Jo før de studerende forstår dette og fra deres tanker udelukker ethvert håb om at få kontakt med et fænomenalt individ, som de kalder en mester, som har så megen fritid og så udviklede evner, at han kan beskæftige sig med deres ubetydelige gøremål i tid og rum, des hurtigere vil de gøre fremskridt.

Når der imidlertid sker en jævn vækst, en tilpasning til okkulte principper, således at bestemte forandringer frembringes i de legemer, som anvendes, samt et tiltagende udstrålende lys, er dette kendt og registreret, og aspiranten belønnes med større muligheder for at tjene sine medmennesker. Mestrene belønner ikke med lovord, med skulderklap eller ved at udtrykke deres tilfredshed i ord. De er beskæftiget med at gøre almindelige mænd og kvinder til vidende og mestre ved at:

1. Lære dem at kende sig selv.
2. Befri dem fra autoritet ved at vække interesse og videbegærlighed i deres tanker og derefter antyde (men ikke mere) den retning, i hvilken svaret bør søges.
3. Give dem de betingelser, som vil tvinge dem til at stå på egne ben og forlade sig på deres egne sjæle og ikke på noget menneske, det være sig en elsket ven, en lærer eller en visdommens mester. (WM e.638-639; HM d.643-644).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) … Den ydre erkendelse af den indre status (såvel som af indre bevidsthedstilstande, som er et andet navn for den samme tilstand) altid må komme inde fra disciplens egen natur. Vi, lærerne, har kun lov til at sætte anerkendelsens segl på denne kendsgerning bagefter. (DNA1 e.108-109; DNT1 d.131).

(3) Det er yderst værdifuldt for en discipel til tider at se tilbage på de opnåede resultater og at acceptere dem. En ny cyklus går altid ud fra et sådant øjeblik af erkendelse og afslutning … (DNA1 e.348; DNT1 d.389).

(4) Jeg ved, at du ikke beder om anerkendelse, men den bliver altid givet af os, lærerne på den indre side, når den virkelig er fortjent. Jeg kan derfor fortælle dig, at dit arbejde er anerkendt. (DNA1 e.362; DNT1 d.404).

(5) Ydmyghed må altid ledsages af en åndelig selvrespekt, som forbyder en discipel at stå nogetsteds på vejen undtagen på sin rette plads. Kendsgerningen er at discipelskab garanterer erkendelse. Der er ingen falsk stolthed i at vide, at man er en discipel. … Erkendelse af status er imidlertid et helt personligt anliggende. Det bør ses i øjnene, accepteres og efterfølges af *tavshed.* (DNA1 e.562; DNT1 d.621).

(6) Se livet i øjnene … og vær rede til at erkende og indrømme fejl. Vær imidlertid ligeledes rede til at opfatte, hvor succes har kronet din indsats og herliggjort din vej. Lær også at se efter fejl, hvor den ydre verden kun kan se succes eller en eller anden form for fuldbyrdelse. (DNA1 e.641; DNT1 d.706).

(7) Mesteren anerkender dem, der erkender planen og som (med fuld eller med kvalificeret hengivelse) prøver at hjælpe med at gennemføre den. Han stimulerer dem som en gruppe, fordi de har en fælles vision og forpligtelse. Dette sætter dem, under denne stimulering og inspiration, i stand til at blive mere effektive på det valgte (selvvalgte) tjenesteområde. Jeg vil derfor bede jer om at tænke nøje over de følgende erkendelser:

1. Erkendelse af visionen.
2. Erkendelse af planen. For vision og plan er ikke det samme.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

3. Den anerkendelse, som mesteren giver sin gruppe af viede aspiranter, når han accepterer dem som sine disciple.
4. Jeres erkendelse af mesterens ideer, som mål for fremtidige bestræbelser.
5. Jeres erkendelse af hinanden, som sjæle og tjenere.

Når disse erkendelser bliver forstået rigtigt, så vil der endelig komme en anerkendelse fra Hierarkiet af en discipelgruppe, der kan anvendes som en kanal, hvorigennem åndelig energi, lys og kærlighed kan sendes ud til en trængende og kvalfyldt verden. Gruppen vil da være udstyret med en kraft til at tjene, men det vil ikke være en kraft, som er blevet den givet af mesteren. Det vil være en kraft, som den selv har skabt. Denne kraft, som disciple håndterer, kommer som en respons på et liv, der leves rigtigt og en kærlighed, som gives fuldt ud. (DNA1 e.691-692; DNT1 d.763).

(8) Den indviede … skal ligeledes lære at arbejde bag scenen, ukendt, ikke anerkendt og ikke påskønnet. Han må ofre sin identitet til fordel for ashramens og dens medarbejderes identitet og senere til fordel for hans aktive disciples identitet ude i det daglige livs verden. Han indfører de nødvendige aktiviteter og tilvejebringer de påkrævede ændringer, men han modtager ingen belønning, bortset fra den belønning det er at se sjæle blive frelst, liv blive genoprettet og menneskeheden blive ført videre fremad på vejen tilbage. (DNA2 e.288).

(9) … (Den) egenskab, som helt må rykkes op med rode og tilintetgøres, er alle reaktioner på anerkendelse, hvad enten denne anerkendelse kommer fra menneskenes verden, fra andre disciple eller fra en mester. Evnen til at arbejde uden at få nogen anerkendelse, til at se andre uberettiget kræve belønning for en handling, og endog til at lade som intet, når andre gør krav på resultaterne af det gode, som den enkelte discipel eller hans gruppe har igangsat, er den hierarkiske arbejders adelsmærke. Mestrene får ingen anerkendelse for det arbejde, deres disciple udfører, skønt de giver den oprindelige impuls og giver både råd og vejledning. Disciplen udfører

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

planen. Han påtager sig ansvaret. Han betaler prisen eller får de karmiske følger – gode eller dårlige – af den indledte aktivitet, og det er ham, der bliver kendt af mængden. Men disciplen har – så længe han *søger* anerkendelse og tænker i resultater samt responderer på verdens reaktion på sit individuelle arbejde – langt at gå endnu for at nå de højere indvielser. Hele problemet bliver endnu vanskeligere, når det drejer sig om en hel ashramisk gruppe, fordi omverdenen, der skal modtage tjeneste, endnu ikke anerkender gruppetjeneste, og det er en hindring for hele gruppens absorption i den indre ashram. (RI e.211-212; SI d.224-225).

103
Afslapning og rekreation

(1) … (Bevar) din styrke og husk på, at den rigtige afkobling er lige så meget en del af den tjeneste, som du kan yde, som det anstrengende, uafbrudte arbejde, der fører til *påtvungne* og måske uhensigtsmæssige pauser for at genvinde fysisk styrke. Den stabile ubrudte indre drivkraft, båret fremad ved hjælp af den rette organisering af de ydre faktorer som tid og fysisk styrke, er vigtig. Det er kun muligt, hvis der er et afbalanceret liv i tjeneste, rekreation og igen tjeneste. (DNA1 e.164; DNT1 d.189-190).

(2) Vær lidt varsom med din fysiske styrke og lev ikke i så høj en spænding. Søg at afspænde lidt i de kommende måneder og værn om de lettere øjeblikke med afspænding, som giver din sjæl mulighed for at tage sig af dens egne anliggender på dens eget høje plan. Da kan den med større kraft og med en mere magtfuld vibration vende tilbage til sin bolig – den trefoldige personlighed. Det har disciplen let ved at glemme i hans intense længsel efter sjælskontakt, efter indre oplysning, virkeliggørelse og bevidst kontakt med sin mester. Husk imidlertid på, at når denne kontakt en gang er etableret på discipelskabets vej, så brydes den aldrig. Stå derfor fast på denne tro og slap af og leg til tider. (DNA1 e.218; DNT1 d.249).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

104
Bevidsthed

(a) IBOENDE BEVIDSTHED

(1) En ting, som I må forstå er, at den fremadskridende discipel ikke bevæger sig ind i nye bevidsthedssfærer eller -områder, som fx ved en rolig vandring fra et plan til et andet (som de visuelle symboler i den teosofiske litteratur lader formode). Hvad man må forstå er, *at alt som ER, er altid til stede*. Hvad vi beskæftiger os med, er den stadige opvågnen til det, som evigt ER, og til det, som altid er til stede i omgivelserne, men som vi er ubevidste om på grund af kortsynethed. Målet må være at overvinde den utilbørlige optagethed af det, som står i forgrunden i det daglige liv, som karakteriserer de fleste mennesker, men også den intense optagethed af de indre tilstande og stemninger hos det lavere selv, som er så karakteristiske for de åndeligt orienterede mennesker og aspiranter, samt den uigennemtrængelighed eller mangel på sensitivitet, som kendetegner menneskemasserne. Gudsriget er til stede på jorden i dag og har altid været det, men kun nogle få, relativt set, er opmærksomme på dets tegn og tilkendegivelser. De subtile fænomeners verden (kaldet formløse, fordi de er anderledes end de fysiske fænomener, vi er vant til) er altid hos os og kan ses og kontaktes og prøves som et område for eksperiment og erfaring og handling, hvis opfattelsesmekanismen er udviklet, hvad den givetvis kan blive.

Lydene og synerne i den himmelske verden (som mystikerne kalder den) opfattes lige så klart af de højere indviede som synerne og lydene på det fysiske plan, som I er i kontakt med i jeres daglige række af pligter. Energiernes verden med dens strømme af styret kraft og dens centre af koncentreret lys er ligeledes til stede, og seerens øje kan se dem, ligesom den mentalt clairvoyante kan se det geometriske mønster, som tanker antager på mentalplanet, eller som et medium på lavere plan kan kontakte den astrale verdens blændværk, illusion og bedrag. Den subjektive verden er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

betydeligt mere virkelig end den objektive, når den først er opdaget og kendt. Det er helt enkelt (ret enkelt for nogle og tilsyneladende uovervindeligt svært for andre!) et spørgsmål om først og fremmest at acceptere dens eksistens samt at udvikle en kontaktmekanisme og kultivere evnen til efter ønske at bruge denne mekanisme, og derefter *inspireret fortolkning.*

Det kan siges, at bevidstheden selv, som er målet – på denne klode – for alle udviklingsprocesser, helt enkelt er det indlysende resultat af kontaktvidenskaben. Den er også målet, i en eller anden form, på et eller andet stadium for alle planetariske eksistenser inden for solsystemet. Udfoldelsen af denne bevidste respons er i virkeligheden den tiltagende sensitive bevidsthed hos den planetariske Logos SELV. Den menneskelige mekanisme og dens evne til at respondere på sine omgivelser er (som videnskaben meget vel ved) blevet udviklet som respons på en indre drivkraft, som findes i ethvert menneske og i alle former for liv, og på den omgivende verdens »tiltrækning« og magnetiske virkning. Skridt for skridt har livsformerne på det fysiske plan gennem tiderne udfoldet den ene sans efter den anden. Den ene form for sensitiv respons efter den anden bliver mulig, efterhånden som mekanismen skabes, indtil det menneskelige væsen kan modtage indtryk fra det fysiske plan og fortolke dem rigtigt, kan svare på emotionelle kontakter på astralplanet og ligge under for dem eller kan hæve sig over dem samt kan blive telepatisk over for mentalplanets verden. Således kan det deltage fysisk, emotionelt og mentalt i livet og kontakterne i de tre verdener, som udgør dets omgivelser, og i hvilke det er nedsænket under inkarnationen. Hvad et menneske får ud af dette liv af konstant impression eller uafbrudte indtryk beror stort set på dets evne til at påkalde sine omgivelser og uddrage af dem (som fremkaldt svar), hvad det behøver for alle sit væsens forskellige dele. Dette tvinger det igen til – hvad enten det synes om det eller ej – at frembringe en virkning hos andre mennesker. Den kan, ud fra et telepatisk synspunkt, være langt stærkere på godt eller ondt, end mennesket bryder sig om at tænke på eller kan forestille sig. (TEL e.53-55; TEL d.57-58).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) … Ethvert punkt af liv inde i et center har sin egen strålingssfære eller sin egen ekspanderende indflydelsessfære; denne sfære beror naturligvis på arten og karakteren af den iboende bevidsthed. Det er dette magnetiske samspil mellem de mange store energicentre i rummet, som er basis for alle astronomiske relationer – mellem universer, solsystemer og planeter. Husk imidlertid, at det er BEVIDSTHED, som gør en form magnetisk, modtagelig, afvisende og formidlende; denne bevidsthed varierer i forhold til det væsen, der beliver eller virker gennem et center, stort eller lille. Husk også, at livet, som strømmer gennem alle centre, og som levendegør hele rummet, er *et væsens liv*; det er derfor det samme liv i alle former, begrænset i tid og rum af den hensigt, det ønske, den form og den kvalitet, som kendetegner den iboende bevidsthed; der er mange og forskelligartede bevidsthedstyper, men livet forbliver for evigt det samme og udeleligt, fordi det er det ENE LIV. (TEL e.180; TEL d.166-167).

(b) BEVIDSTHEDENS UDVIDELSE

(1) … Enhver udvidelse af bevidstheden, der resulterer i øget mulighed for tjeneste, må ske på bekostning af noget, og det må du være forberedt på. (DNA1 e.245; DNT1 d.278).

(2) Før hver bevidsthedsudvidelse går en periode med prøver i et af de tre legemer, og i et af den lavere naturs aspekter. … Sådanne prøver fremkalder en indre udvikling, som kan være mere klar for dem, der underviser dig end for dig selv. Denne prøve og dens resultater indebærer et ansvar og åbner muligheder for tilnærmelse til sjælens centrale virkelighed, som hidtil ikke er blevet anvendt. (DNA1 e.545; DNT1 d.602).

(3) Jeg vil minde jer om den lov, der siger, at »vi vokser gennem vore erkendelser«. *En erkendelse er, når den ses som et aspekt eller en mindre del af en større helhed, frøet til en større bevidsthedsudvidelse. En stabiliseret bevidsthedsudvidelse er ensbetydende med indvielse.* Dette er et okkult udsagn af største betydning. (DNA1 e.740; DNT1 d.814).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(4) Målet for enhver aspirant er at udvide sin bevidsthed til at omfatte det, som ligger ud over ham selv, at opnå de mere ophøjede bevidsthedstilstande i gruppelivet og i menneskeheden og at integrere sig bevidst i Hierarkiet, og til sidst i Shamballa, samt okkult at *»kende«* Gud i hans mange faser af altomfattende udstrækning og fuldkommenhed. (DNA1 e.766; DNT1 d.841-842).

(5) Hele det åndelige menneskes evolution foregår i utallige hundreder af fysiske inkarnationer, og hele processen har ganske enkelt det formål at udvide bevidstheden og at opnå – bestandigt og trin for trin – en stadig mere altomfattende bevidsthed. (DNA2 e.194).

(6) Når disciplen bliver en accepteret discipel (og dette sker, når Logen anerkender hans løfte til sin egen sjæl), når han frem til en definitiv og faktisk opfattelse af Hierarkiet. Hans formodninger, hans ønsker, hans bestræbelser, hans teorier, eller hvad I måtte vælge at kalde hans rækken op mod det guddommelige, erstattes af klar viden om den frigjorte gruppe af sjæle. Dette foregår ikke ved, at han ser overbevisende fænomener, men ved en indstrømning af intuition. Således gennemgår han en bevidsthedsudvidelse, der muligvis eller muligvis ikke registreres i hjernen. Ethvert skridt på vejen fra dette erkendelsesstadium og videre frem skal opnås helt bevidst og skal involvere en bevidst erkendelse af en række udvidelser. Disse udvidelser er ikke det samme som indvielse. Fasthold dette klart i jeres tanker. Den indvielse, disciplen skal gennemgå som den næste, er ganske enkelt en virkning af denne erkendelse. De kunne kaldes »stabiliserende krisepunkter«, hvor det »tilfældige bliver det bestandige, og det påtænkte bliver det tilsigtede«. Tænk over disse ord. (DNA2 e.247).

(7) … Den indviedes liv er et liv, hvor han konstant skal registrere ny viden og transmutere den til praktisk visdom, skal registrere okkulte kendsgerninger og anvende dem på intelligent måde i sit tjenesteliv, og skal registrere nye grundideer i sine bevidsthedsområder. Sidstnævnte område må blive det normale område for erfaring og tilkendegivelse. Det danner da grundlag for yderligere bevidsthedsudvidelse. (DNA2 e.307).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(8) … Bevidsthedsstadiet er ikke nødvendigvis identisk med evolutionstrinet. Et højt evolutionstrin kan man nå uden at være vidende om det, og i virkeligheden sker det ofte, at disciplen ikke er vidende om, hvad han *ER*. Men han skal være bevidst vidende om sit præcise udviklingstrin, *inden* han virkelig kan vide, hvad det næste skridt er, som han bevidst skal tage. (DNA2 e.414).

(9) … (Mange aspiranters) erkendelse er ofte større end kapaciteten i deres nuværende hjerneceller. Derfor tilbageholdes viden og bevidsthedsudvidelse midlertidigt, indtil et bedre fysisk legeme er tilgængeligt. Jeg nævner dette, fordi nogle lider af mismod, når de i en høj alder og efter mange års arbejde og fremgang registrerer, at de befinder sig i en statisk tilstand, eller det de bedømmer som statisk. En sådan følelse er ganske unødvendig, men det er nødvendigt at fortsætte det indre arbejde med omhu, også selv om en ydre registrering af det tydeligvis mangler. (DNA2 e.488).

(10) Jeg må her minde jer om, at det er udvidelsen af bevidstheden og skabelsen af en stadig større sensitivitet samt en klar erkendende opfattelsesevne, der er målet for alle guddommelige og hierarkiske bestræbelser. Målet er ikke forbedring af materielle forhold. Disse vil automatisk følge, efterhånden som den erkendende bevidsthed udvikles. Menneskehedens fremskridt bestemmes af dets aspiration og evnen til at leve op til den idealisme, som i dag overskyller verden. (ENA e.103; UNT d.110).

(11) Antallet af psykiske mennesker i verden øges stærkt, og menneskehedens voksende sensitivitet over for impression er årsag til både glæde og fare. Overalt i verden registrerer aspiranter hidtil ukendte kontakter, opfatter en fænomenal verden, som sædvanligvis er skjult for dem, og bliver generelt vidende om en ekspansion af bevidstheden. De registrerer en verden med fænomener – ofte astralt, undertiden mentalt og lejlighedsvis egoisk – hvilket fører dem ind i en ny bevidsthedsdimension og ind i en anden tilstand af væren. Denne bevidsthedsudvidelse tjener både til at opmuntre disse aspiranter i deres stræben og til at komplicere vejen for dem. (EP1 e.97; EP1 d.126).

(12) Målet med al den skoling, en discipel modtager, er at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ændre hans bevidste opmærksomhed fra det niveau, han befinder sig på, til niveauer, der ligger højere end dem i de tre verdener med denne definitive menneskelige udvikling. Hensigten er at lære ham at fungere på de plan, hvor der er bevidst kontakt, men de er endnu så subjektive for ham, at han kun kan acceptere deres eksistens som teori. Den skolede indviede véd, at de må blive hans naturlige omgivelser, og at han til sidst vil henvise den almindelige og normale menneskelige erfaring til det daglige livs tre verdener. Til sidst vil disse verdener eksistere under bevidsthedstærskelen og ligge i det underbevidste område. Er det nødvendigt for at kunne tjene menneskeheden på rette vis, kan de bevidst fremdrages, men de ligger lige så langt under bevidsthedstærskelen som gennemsnitsmenneskets almindelige emotionelle reaktioner. Det vil altid være muligt at fremdrage (således som den moderne psykoanalyse har vist), og lade dem komme til udtryk og formulere dem i passende tanker – på den måde kan en mental forståelse påvirkes, hvis det anses for at være vigtigt. Man bør imidlertid huske, at størstedelen af disciplens emotionelle liv i stigende grad vil blive mere underbevidst på samme måde som det fysiske plans liv for det sunde, normale menneske fungerer helt automatisk og derfor underbevidst. Når disciplen har kæmpet for at udvide sin bevidsthed og har lært at stabilisere sin bevidsthed i den åndelige triade, bliver han en del af en større og vedvarende hierarkisk bestræbelse på at kæmpe sig vej opad mod »det rene elektriske lys' bolig«, hvor fornuftens klare kolde lys er den første nøgle til den første dør. (RI e.138-139; SI d.150-151).

(c) BEVIDSTHEDSKONTINUITET

… Jeg vil bede jer om, at I under jeres livsforløb og frem til den tid, hvor I til sidst og uundgåeligt står over for at skulle forlade legemet, til stadighed holder fast ved jeres viden om Hierarkiet, så I går over på den anden side med den samme hengivenhed til den hierarkiske plan. Dette er ikke kun en opfordring fra min side, det er også et forsøg på at gøre jer opmærksom på forestillingen om en åndelig kontinuitet af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

viden og af en rigtig orienteret holdning. På den måde spilder I ikke tiden. Enhver af jer kan – hvis I vælger det – opnå en sand bevidsthedskontinuitet … (DNA2 e.101). (*Se også*: side 398).

(d) BEGRÆNSNING OG FANGENSKAB

(1) Problemet om begrænsning er nært forbundet med problemet om frigørelse. Alt, som lever, træder ind i formens fængsel; nogle træder bevidst ind og andre ubevidst, og dette kalder vi fødsel, tilsynekomst, inkarnation, manifestation. Herved aktiveres øjeblikkelig en anden lov, dvs. et aktivt princip træder i funktion, som vi kalder loven om cykler. Dette er princippet om periodisk tilsynekomst – den iboende guddoms velgørende proces med kærlighed-visdom, for den frembringer den rækkefølge af bevidsthedstilstande, som vi kalder tid. Denne frembringer derfor i verdens bevidsthedsområde en gradvis og langsom vækst af selvudtryk, selvforståelse og selvrealisering. (WM e.533-534; HM d.543-544).

(2) Husk altid, at ethvert bevidsthedsområde inden for sine grænser udgør et fængsel, og at målsætningen for alt frigørelsesarbejde er at frigøre bevidstheden og at udvide dens kontaktområde. Hvor der findes afgrænsninger af en eller anden slags, hvor et indflydelsesområde er begrænset, og hvor en kontaktradius er begrænset, har I et fængsel. Tænk over denne påstand, for den indeholder megen sandhed. Hvor der findes en opfattelse af en vision og af et stort ubesejret kontaktområde, vil der uundgåeligt komme en følelse af fangenskab og begrænsning. Hvor der findes en erkendelse af verdener, der kan besejres, af sandheder der kan læres, af sejre der kan vindes, af ønsker der kan opfyldes, af kundskaber der kan mestres, dér vil I se en fortærende følelse af begrænsning, som ansporer aspiranten til fornyede anstrengelser og driver det levende væsen videre ad evolutionens vej.

Det instinkt, som styrer plante- og dyreriget, udvikles til intellekt i menneskeheden. Senere transformeres intellekt til intuition og intuition til illumination. Når den overmenneskelige bevidsthed er vakt til live, erstattes instinkt

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og intelligens af intuition og illumination.

Illumination – hvad fører den til? Direkte til fuldendelsens tinde, til indfrielse af cyklisk skæbne, til fremkomsten af den strålende herlighed, til visdom, magt og gudsbevidsthed. Disse ord betyder imidlertid kun lidt eller intet i sammenligning med en virkelighed, som kun kan sanses af det menneske, hvis intuition er vakt og tænkeevne illumineret. (WM e.535; HM d.545-546).

(e) At tjene ved at befri planetens fanger

Har et menneske forstået disse kendsgerninger om fangenskab, hvorledes kan det (da) (for at være praktisk) blive en befrier af »planetens fanger«? Hvad kan menneskeheden som helhed opnå i denne henseende? Hvad kan den enkelte gøre?

Menneskehedens opgave inddeles hovedsagelig i tre kategorier af arbejde. Tre grupper af fanger kan befries, og de vil til sidst finde vej ud af deres fængsel ved menneskets hjælp. Menneskene arbejder allerede inden for disse tre områder for at befri:

1. Fanger i den menneskelige form. Dette indebærer arbejde med medmennesker.
2. Fanger i dyreriget. Der gøres allerede meget på dette område.
3. Fanger i planterigets former. En begyndelse er gjort her.

Meget arbejde bliver udrettet af mennesket for mennesker, og gennem videnskabelig, religiøs og pædagogisk virksomhed udvides den menneskelige bevidsthed stadigt, indtil gudesønnerne en efter en bryder igennem deres begrænsninger og når sjælenes verden. Ved et historisk tilbageblik kan billedet af fangen, mennesket, tegnes tydeligt. Lidt efter lidt har det mestret de planetariske afgrænsninger, og lidt efter lidt er det vokset fra hulemenneskets stadium til en Shakespeare, en Newton, en Leonardo da Vinci, en Einstein, en Frans af Assisi, til en Kristus og en Buddha. Menneskets evne til at opnå noget inden for alle menneskelige udtryksområder synes

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

praktisk taget ubegrænset, og når de seneste få tusinde år har set en så uhørt vækst, hvad skal vi så ikke se i de næste fem tusinde år? Når det forhistoriske menneske, som ikke var meget mere end et dyr, er vokset til et geni, hvilken udvikling er da ikke mulig, når mere og mere af den iboende guddommelighed gør sin nærværelse gældende? Overmennesket er her. Hvad vil verden udtrykke, når *hele* menneskeheden stræber mod en konkret manifestation af overmenneskelige kræfter?

Menneskets bevidsthed er ved at blive frigjort i forskellige retninger og dimensioner. Den ekspanderer ind i den åndelige verdens virkelighed og begynder at omfatte det femte eller det åndelige rige, sjælenes rige. Ved videnskabelig forskning vil den trænge ind i verdenen for overmenneskelige bestræbelser og udforske de mange aspekter af Guds form og af de former, som udgør denne form.

Når vi omtaler menneskehedens arbejde med at befri de enheder, som den er opbygget af, og med at befri fangerne i plante- og dyreriget, vil jeg pege på to ting, som har stor betydning:

For det første, for at befri de »planetens fanger«, som går under betegnelsen *de, der står under det menneskelige*, må mennesket arbejde under indflydelse af *intuitionen*; for det andet, når det arbejder for at befri sine medmennesker, så må han kende *illuminationens* betydning.

Når den sande natur af *tjeneste* forstås, vil det kunne ses, at den er et aspekt af den guddommelige energi, som altid virker under tilintetgørelsesaspektet, for den tilintetgør formerne for at befri. Tjeneste er en manifestation af princippet om befrielse, og af dette princip udgør døden og tjeneste to aspekter. Tjeneste frelser, befrier og frigør den fængslede bevidsthed på forskellige niveauer. Den samme påstand kan fremsættes om døden. Men hvis ikke tjeneste kan udføres ud fra en intuitiv forståelse af alle kendsgerninger i det aktuelle tilfælde, fortolket på en intelligent måde og udført i kærlighedens ånd på det fysiske plan, så vil den mislykkes i at fuldføre sin mission.

Når den åndelige illumination udgør en faktor i denne tjeneste, har I de enestående lys, som har oplyst

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskehedens vej, og som har virket som strålekastere, ved at kaste lys ud over bevidsthedens store ocean og åbenbare for mennesket den vej, det kan og må gå.

Jeg vil pege på endnu en ting. Jeg har ikke givet nogen bestemte regler for befrielse af planetens fanger. Jeg har ikke klassificeret fangerne og deres fængsler og heller ikke arbejdsmetoderne eller de forskellige former for teknik til befrielse.

Jeg understreger blot for enhver, som læser disse instruktioner, nødvendigheden af fornyet indsats for at gøre sig egnet til tjeneste gennem en bevidst og velovervejet stræben efter at udvikle intuitionen og at opnå illumination. Ethvert menneske, som når lysets og visdommens mål, har automatisk en indflydelsessfære, som strækker sig både opad og nedad, og som når både indad til lysets kilde og udad til »mørkets områder«. Når det har opnået dette, bliver det et bevidst centrum af livgivende kraft og er det uden anstrengelse. Alle liv, som det kontakter, det være sig en medaspirant, et dyr eller en blomst, vil det stimulere, vitalisere og oplive til yderligere indsats. Det vil virke som en overfører af lys til mørke. Det vil forjage blændværket omkring sig og lade virkelighedens stråleglans trænge ind.

Når et stort antal menneskesønner kan virke på denne måde, vil menneskeheden begynde sit skæbnebestemte arbejde med planetarisk tjeneste. Denne mission er at virke som en bro mellem åndens verden og de materielle formers verden. Alle grader af stof mødes i mennesket og alle bevidsthedstilstande er mulige for det. Menneskeheden kan arbejde i alle retninger og løfte rigerne under det menneskelige op til himlen og føre himlen ned på jorden. (WM e.535-538; HM d.546-548).

105
Skoling

(a) SKOLING AF DISCIPLE

(1) … Først når mennesket bliver *intuitivt*, bliver det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

brugbart i en mesters gruppe, og jeg anbefaler alle aspiranter, at de meget omhyggeligt studerer intuitionens mening og betydning. Når intuitionen begynder at virke, kan disciplen passere fra prøvestadiets vej til det stadium, hvor han accepteres i en mesters gruppe.

I kunne spørge her: hvorledes kan aspiranten vide eller konstatere dette?

En stor del af skolingen gives til aspiranten, uden at han egentlig er bevidst om det. Forkerte tilbøjeligheder antydes for ham, når han oprigtigt søger at skole sig til at tjene, og en analyse af motivet vil, når den udføres oprigtigt, på forbavsende måde tjene til at løfte den vordende discipel fra den astrale eller emotionelle verden til den mentale. Det er i den mentale verden, at mestrene først kontaktes, og det er dér, de må søges.

Men tiden er kommet, hvor lyset i hovedet ikke blot er til stede, men også kan anvendes til en vis grad. Aspirantens karma er sådan, at det bliver muligt for ham gennem ihærdig indsats at klare sit liv på en sådan måde, at han ikke blot kan fuldføre sin karma og efterkomme sine forpligtelser, men han besidder også tilstrækkelig beslutsomhed til at kunne klare et discipelskabs problemer og forpligtelser. Hans tjeneste for andre udføres med det rette motiv, og den begynder at få betydning og dens kraft bliver mærkbar, og ved at skænke andre sin opmærksomhed, taber han egne interesser af syne. Når dette sker, indtræffer visse esoteriske hændelser.

Mesteren rådslår med nogle af sine ældre disciple, om det er tilrådeligt at lade aspiranten træde ind i gruppeauraen og sammensmelte hans vibration med gruppens. Hvis dette bliver besluttet, virker en ældre discipel i ca. to år som mellemled mellem mesteren og den nyligt accepterede aspirant. Han arbejder med den nye discipel og nedtrapper (så at sige) mesterens vibration for at vænne disciplens legemer til den højere, forøgede hastighed. Han præger disciplens tænkeevne via hans ego med gruppens planer og idealer og iagttager hans reaktion over for livets hændelser og dets muligheder. For en tid påtager han sig praktisk taget mesterens pligter og stilling.

I hele denne periode forbliver aspiranten uvidende om det, der sker, og er ikke vidende om sine subjektive kontakter. Han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opdager imidlertid tre ting inden i sig:

En øget mental aktivitet. Dette vil i begyndelsen forurolige ham meget, og han vil føle det, som om han var ved at miste tankekontrollen i stedet for at opnå den, men dette er kun en midlertidig tilstand, og han vil lidt efter lidt blive i stand til at beherske situationen.

En øget modtagelighed for ideer og en øget evne til at se Hierarkiets plan. Dette vil i de første stadier til en vis grad gøre ham fanatisk. Han vil til stadighed blive revet med af nye idealer, nye »ismer«, nye måder at leve på, nye drømme til menneskehedens forbedring. Han vil tage den ene kultus op efter den anden, når de synes at muliggøre det kommende tusindårsrige. Men efter en tid genvinder han sin ligevægt, og det hensigtsmæssige får kontrol over hans liv. Han arbejder med sin egen opgave og efter bedste evne yder han sit bidrag til helhedens aktivitet.

En øget psykisk sensitivitet. Dette er både et tegn på vækst og på samme tid en prøve. Han har tendens til at blive vildført af de psykiske evner; han vil føle sig fristet til at køre sine bestræbelser efter at yde menneskeheden sin specielle tjeneste ind på et sidespor og i stedet udnytte de psykiske evner i selvhævdelsens tjeneste. Aspiranten må vokse på alle områder af sit væsen, men de lavere evner må være uvirksomme, indtil han kan virke bevidst som sjæl og kan benytte den samarbejdende intelligens. De lavere evner kan kun bruges uden risiko af fremskredne disciple og indviede. De er da våben og redskaber til tjeneste, og de bruges i de tre verdener af dem, som stadig er bundne til disse verdener af loven om genfødelse. De, som har erfaret den store frigørelse og okkult set »har passeret broen«, har intet behov for at anvende de evner, der findes i de lavere hylstre. De kan benytte intuitionens ufejlbarlige viden og den indre oplysning fra lysets princip. (WM e.167-169; HM d.180-183).

(2) Den nye tidsalders skoling og den nye fremgangsmåde består i at gøre disciple egnet til at udføre deres arbejde ved *gennem tjeneste at vokse*, med vægten lagt på tjeneste og ikke på vækst. Dit arbejde i verden og dit arbejde i min discipelgruppe er dit mønster for fremtidig indre udvikling. Du bringer din mentale kraft med til din gruppe af studerende,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og derved udvikler du den. Til gruppen bringer du din intuitive evne med, og denne vokser ved vedvarende brug. Derved ledes du fremad, og gruppebidraget til andre grupper gøres dybere. (DNA1 e.291-292; DNT1 d.328).

(3) Mesteren skoler ikke en gruppe af mænd og kvinder til at være gode og lydige disciple, som kun udfører hans arbejde og gennemfører hans hensigt. Han skoler dem sluttelig til at tage indvielse, for at de selv kan blive mestre, og han taber aldrig dette mål af syne. I må derfor som disciple lære at håndtere kraft og trække energier ind i det påtænkte tjenesteområde. Denne kendsgerning må I til stadighed holde i tankerne. (DNA1 e.691; DNT1 d.762).

(4) … Når I udvider jeres evne til at opfatte de fornødne lektier og lærer at skole jeres sind til at tænke i stadig større og mere abstrakte baner, så modtager I fra mig tilsvarende egnet instruktion. Begrænsningen til at opfatte den formidlede sandhed, findes hos jer og ikke hos mig. (DNA2 e.10-11).

(5) Noget af det mest nødvendige for alle disciple er at anvende den lære, jeg har givet vedrørende tanken om, at de skal udvikle og forøge deres verdenstjeneste. Derved kan de gøre den undervisning og den stimulation, de har modtaget, praktisk og effektiv i verden. (DNA2 e.12).

(6) Jeg har fortalt jer, at de ændringer, der vil blive foretaget i forbindelse med skolingen af fremtidens indviede, er nært forestående, og at teknikker til udvikling af disciplens bevidsthed vil blive helt anderledes end de tidligere anvendte. De vil ikke være de samme som dem der hidtil er blevet anvendt i østen. Østens hidtil anvendte teknikker har motiveret undervisningen om dette emne i vesten. Ændringerne foretages ikke, fordi de tidligere metoder var ukorrekte og forkerte, men fordi disciplens og den indviedes intelligente forståelse nu er så fremskreden (relativt set), at de gamle metoder ikke længere kan anvendes. Det svarer til, at de enkle øvelser i regning i underskolen ikke hjælper den universitetsstuderende til at tage eksamen. (DNA2 e.276).

(7) Der kan modtages undervisning og erhverves mængder af bøger til inspiration og hjælp for alle, der virkelig søger åndelig viden. I løbet af de sidste halvtreds år er meget af læren offentliggjort, og megen esoterisk belæring er givet til verden, og dette er nu tilgængeligt for alle, som er seriøst

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

søgende. Aspiranter har mere end rigeligt at arbejde med samt megen teori at omsætte til praksis, og derved gives mestrene mulighed for at tage sig af mere betydningsfuldt arbejde. (EP1 e.107; EP1 d.134-135).

(8) Videnskaben om meditation og den bevidste bygning af antahkaranaen vil blive de to første trin i det esoteriske pensum. Den sande undervisning i meditation og i konstruktion af lysbroen mellem triaden og personligheden er i dag den mest avancerede undervisning, der gives.

Menneskeheden er nu beredt til en ekstraordinær hurtig udvikling, og dette vil i stigende grad vise sig i efterkrigstiden (skrevet i 1943), og det må verdens disciple være forberedt til. To faktorer vil medvirke hertil: for det første den vældige stimulation, som krigen, dens krav og konsekvenser har givet den menneskelige bevidsthed, og for det andet, at der lige siden 1925 er inkarneret meget fremskredne sjæle. Disse sjæle vil være rede til at give den nødvendige undervisning og vejledning, når tiden er inde, fordi de har bragt den med sig, da de kom i inkarnation, og fordi de helt naturligt véd, hvad nutidens esoterisk studerende kæmper med for at opfatte og forstå. (RI e.122-123; SI d.134).

(b) SKOLING AF STUDERENDE

(1) (Den fjerde) regel (giver) anledning til den mest indgående betragtning og til omhyggeligt studium. Bliver den forstået og studeret rigtigt, vil den føre enhver aspirant ud af den fænomenale verden og ind i sjælens rige. Hvis disse instruktioner følges, fører de atter sjælen tilbage til den fænomenale verden, men da som den skabende kraft i sjælens magi og som den faktor, der behersker og anvender formen, men som også virker gennem den.

Under skolingen af vestens studerende forlanges aldrig blind, ubetinget *lydighed*. Der gives forslag med hensyn til metode og teknik, som har vist sig at være virkningsfulde i tusinder af år og hos mange disciple. Der vil blive givet nogle regler vedrørende åndedrættet, nyttige fremgangsmåder og praktisk levevis på det fysiske plan, men ved skolingen af den nye type af disciple i den kommende tidsalder, er det de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

iagttagende guruers og rishiers ønske, at disciplene får større frihed, end det tidligere har været tilfældet. Dette kan betyde en lidt langsommere udvikling i begyndelsen, men vil forhåbningsvis resultere i en hurtigere udfoldelse i de senere stadier på indvielsens vej.

Derfor anmodes de studerende indtrængende om at gå modigt og med glæde fremad under deres periode med skoling vel vidende, at de er medlemmer af en gruppe af disciple, og at de ikke er alene. De ved, at gruppens styrke er deres styrke, at gruppens kundskab også er deres, efterhånden som de udvikler evnen til at opfatte den – og de ved også, at de iagttagende ældre brødres kærlighed, visdom og forståelse står bag enhver aspirerende gudesøn, skønt det tilsyneladende (og klogt) overlades til ham alene at kæmpe sig frem til lyset med styrken i sin egen almægtige sjæl. (WM e.152-153; HM d.167-168).

(2) Nu for tiden arbejder du ikke i den nye tidsalders ånd, men i den gamle ånd – dvs. med overordnede lærere, der samler sine grupper omkring sig, med mystik, hvor der ikke er mystik, fordi der findes ikke mystik i den esoteriske lære, og dette er en lektie, som du desværre har behov for at lære, og med kritik (åben kritik) af en studerende, hvilket beklageligvis er tegn på manglende kærlighed. I den nye tidsalder vil en lærer ikke samle en gruppe omkring sig og fordre dens loyalitet og lydighed, og han vil ikke lukke døren for andre aspekter af sandheden, sådan som du har gjort. Han tilbyder læren og betragter kun sig selv som en studerende. (DNA2 e.528).

(c) LEVEREGLER FOR DEN UNGE ASPIRANT

De unge og lovende aspiranter må … udsøges og omhyggeligt indskærpes de nye idealers tendenser. De må lære at se efter det guddommelige og gode i alt – både i mennesker og i omstændigheder. Der må udvikles en vidtrækkende vision, og der må peges på en bredere horisont, som sætter aspiranterne i stand til at gennemleve den overgangsperiode, som vi nu befinder os i, således at de, når de når midten af deres liv, står som støttepiller i den nye verden. Tving dem ikke til

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

begrænsende ældgamle discipliner, og lær dem, at de ikke skal lægge vægt på kost, cølibat, tider og rytmer, således at deres opmærksomhed drages bort fra den nyere og hellige kunst af væren samt bort fra det under det er at leve som sjæl.

Glem ikke, at når et menneske lever som sjæl, og hele dets personlighed derved er underordnet sjælen, så vil der normalt og automatisk følge uselvisk hensigt, renhed i livet, overensstemmelse med loven og fremtræden som et sandt eksempel på åndelig levevis. Kosten er for eksempel ofte et spørgsmål om klimatisk hensigtsmæssighed og om smag; den føde er ønskværdig, som sætter det fysiske legeme i stand til at tjene menneskeheden. For at tage endnu et eksempel, så kan en gudesøn så sandelig fungere lige så frit og effektivt i den ægteskabelige stand som i cølibat; han vil imidlertid ikke misbruge legemets kræfter på grovere tilfredsstillelser, han støder ikke an mod etablerede skikke og sænker heller ikke den standard, som verden har sat som dens højeste og bedste. Der er kommet forvirring i begreberne, og vægten er alt for ofte blevet lagt på de fysiske handlinger og ikke på den handlendes liv. Når opmærksomheden er fæstnet på sjælen, vil livet på det fysiske plan blive levet på den rette måde. Man vil komme til at indse, at det er en større hindring for menneskets vækst i åndelig væren at indtage en kritisk holdning eller følelse af selvtilfredshed, end det er at spise kød.

Den unge aspirant må lære to regler for aktivitet i sit liv:

1. Han må lære at koncentrere sig om konstruktiv aktivitet og at afstå fra at nedbryde den gamle levemåde. Han må sætte sig for at bygge for fremtiden og at tænke ad nye baner. Han må advares mod at sløse sin tid bort ved at angribe det, som ikke er ønskværdigt. Han må i stedet anvende hele sin energi på at skabe det nye herrens tempel, hvorigennem herligheden kan manifesteres. På denne måde vil offentlighedens opmærksomhed gradvis blive fokuseret på det nye og skønne, og de gamle etablerede ordninger vil forfalde af mangel på opmærksomhed og derefter forsvinde.
2. Han må også lære, at det at tage parti på ingen måde er et tegn på åndelig udvikling. Han vil derfor ikke bruge ordene

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

for dette eller *imod* hint. Sådanne udtryk afføder automatisk had og angreb og giver anledning til at modvirke forandringer. Den, som anvender disse udtryk, indtager en forsvarsholdning. Enhver kategori af mennesker er en gruppe af brødre. Katolikker, jøder, hedninge, vesterlændinge og østerlændinge er alle gudesønner. (WM e.419-421; HM d.432-434).

106
Undervisning

(1) Brug den kundskab, som du besidder, til at underbygge de kendsgerninger, som du er sikker på. Stå fast på din grundlæggende overbevisning, og husk på at i syntesen af tilsyneladende modstridende forhold af indviklet beskaffenhed, vil der til sidst komme oplysning. … I okkult skoling gælder det gamle ordsprog i sandhed, at »for lidt viden er en farlig ting.« Vejen som fører til alviden er en af faldgruberne og en af vanskelighederne. Har du nogensinde tænkt over, hvilke forviklinger de store står overfor, når de forholder sig til en menneskehed i konstant forandring? Principper forbliver evigt de samme. Men teknikker og metoder ændres med hver ny cyklus, fordi menneskets modtageapparat stadig ændres og forbedres. Denne forbedring behøver ikke nødvendigvis at betyde en mere villig elevtype. Det betyder ofte lige det modsatte. Læreren skal ikke kun videregive den gamle sandhed på en ny måde, men er ofte nødt til at afbalancere de etablerede tankevaner og et for ivrigt sinds utålmodighed. (DNA1 e.347; DNT1 d.387-388).

(2) Vedvarende læsning og viden fra instruktioner og undervisning, der *ikke* føres ud i handling på det ydre plan, kan ganske enkelt udvikle sig til en flugt fra virkeligheden. Hvis ikke en mesters anvisninger bliver mødt med en lovende respons, så løsnes den ashramiske tilknytning, og til sidst glider disciplen ud i en pause (til tider af stor længde, der endog kan vare adskillige liv) og driver om, læser og tænker uden at arbejde, glædes ved påskønnelse uden at mærke smerten ved fuldbyrdelse. (DNA2 e.39).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(3) … (Giv undervisningen) til dem du tjener, men afhold dig fra at blive optaget af eller interesseret i oprindelsen eller kilderne til denne undervisning. *Det er ikke dem, der er det mest betydningsfulde.* Ikke desto mindre hviler ansvaret som lærer på dig. Underviseren bør være så koncentreret om undervisningen og om at forklare den sandhed, han har modtaget, på en måde, så eleverne bliver klar over, at han ikke kan presses ud på et sidespor ved en uberettiget interesse i oprindelsen til åbenbaringen. (DNA2 e.493).

(4) Den sande lærer må alvorligt og oprigtigt tage sig af alle søgende. Hans eller hendes tid (for så vidt de er afhængige af tidsfølgen på det fysiske plan) er alt for værdifuld til at blive spildt på social høflighed og ligeledes til at afholde sig fra kritiske kommentarer, når disse kunne tjene et godt formål. Læreren må helt forlade sig på oprigtigheden hos dem, han underviser. Ikke desto mindre har kritik og stadig pointering af fejl og svagheder vist sig at være uklog, det kan forøge ansvarets byrde, vække modstand og vantro eller skabe depression – tre af de mest uheldige følger af kritik.

Ved at stimulere elevernes interesse, ved at skabe en subjektiv syntese i den gruppe, han underviser og ved at nære den åndelige aspirations flamme kan gruppen bringes til den rette opfattelse af deres fælles kvaliteter og behov og således gøre den normale kritiserende indstilling hos læreren overflødig.

De, som er på undervisningsstrålen, vil lære at undervise ved at undervise. Der er ingen bedre metode, forudsat at den ledsages af en dyb kærlighed (upersonlig og dog personlig) til dem, der skal undervises. Frem for alt vil jeg indskærpe jer betydningen af gruppeånd, for den er det første udtryk for virkelig kærlighed. To faktorer vil jeg understrege:

For det første er det nødvendigt at gøre sig klart ved undervisning af børn op til 14 år, at de er følelsesmæssigt fokuserede. De har behov for at *føle*, og virkelig føle skønhed, styrke, visdom. Man må ikke forvente, at de skal ræsonnere før den tid, selv om de udviser evne til det. Først efter det fjortende år og hos ganske unge kan man aktivere den mentale reaktion på sandhed og forvente, at eleverne vil behandle de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forelagte problemer mentalt. Selv hvis der ingen sådan mental reaktion er, bør der gøres forsøg på at vække den.

For det andet bør der gøres et forsøg på at bestemme barnets omtrentlige plads på udviklingsstigen ved at studere dets baggrund, dets fysiske udrustning, responsmekanismens natur med dens forskellige reaktioner samt barnets hovedinteresser. Denne undersøgelse vil etablere en subjektiv kontakt med barnet, som er af langt større værdi end måneders ihærdige bestræbelser på med ord at formidle en idé. (ENA e.13-14; UNT d.28-29).

(5) Det er indholdet i undervisningen, der har betydning. Det er de aspekter af sandhed, som jeg fremsætter til jeres overvejelse, der bør tælle; det er den hjælp, jeg kan give, og den åndelige og mentale stimulering, jeg kan overføre, der har betydning for jer. At opøve intuitionen til at erkende åndelig sandhed bør være genstand for jeres stræben. Den eneste autoritet er læren, ikke læreren; mange skoler er grundstødt på autoritetens klipper. Der eksisterer kun én autoritet – og det er ethvert menneskes egen udødelige sjæl. Den er den eneste autoritet, som bør anerkendes.

… Vi skoler mennesker til at leve som sjæle og ikke til som børn at blive puslet om og draget omsorg for som i et beskyttet barnekammer, der fungerer efter regler og forskrifter. … I lyset fra jeres egen intuition og oplyste tænkeevne (udviklet og gjort anvendelig gennem meditation) skal I tage det aspekt af læren, som passer og hjælper jer, og fortolke det set i lyset af jeres eget behov og jeres egen vækst.

Tiden for *personligheds*-kontakt, for *personlig* opmærksomhed og for *personlige* budskaber er forbi og har været det i nogen tid, undtagen i illusionens dal på det astrale plan. Dette er et strengt budskab, men ingen oprigtig discipel vil misforstå det. Fra dybet af sin egen erfaring og kamp ved han, at det er sådan. Det er gruppen af mestre, Hierarkiet som helhed, der har betydning samt dets samspil med menneskeheden; det er mestrenes gruppe af disciple, der tæller, og dens relation på det fysiske plan til de disciple på prøve, som discipelgruppen kan se eksisterer i grupper over hele verden, uanset hvor enhederne måtte befinde sig; det er den undervisning, der kan stilles til rådighed, samt dens

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indvirkning på den kollektive tænkning hos menneskehedens tænkere, som er af vital betydning; det er samspillet mellem den subjektive gruppe af verdensarbejderne og – på det ydre objektive plan – dem, der elsker menneskeheden, som for os lærere synes at være af største vigtighed. At tilfredsstille individuel stræben, at opfylde aspiranters ønsker og at give næring til åndelig ambition tiltaler os absolut ikke. Tiderne er for alvorlige og krisen for akut.

Alligevel er det en kendsgerning, at der i dag findes grupper af aspiranter, der modtager særlig instruktion, samt disciple, der underkastes en særlig skoling. Men det må erindres (til trods for de mange udsagn om det modsatte fra hengivne i verden), at der i disse tilfælde ikke gives undervisning i, hvordan enkeltheder i det personlige liv skal klares; særlige problemer angående helbred, økonomi og familieanliggender hverken behandles eller overvejes; der gives heller ikke trøst eller anvendes tid til at berolige eller tilfredsstille den uligevægtige personlighed. Det er en skoling af aspiranter i teknik for åndelig vækst, der varetages; forslag til korrektion af skjulte faktorer, der skaber emotionelle tilstande, kan komme på tale; meditation kan blive planlagt for at tilvejebringe bestemte resultater; der gives instruktion i de love, der styrer foreningen med sjælen; men der foretages intet, hvad angår personligheden. Disciplene må selv varetage problemerne vedrørende personligheden. På grund af presset fra verdensarbejdet har mestrene mindre og mindre tid at ofre, end ikke til deres disciple. Hvordan kan da de, som ikke befinder sig blandt de accepterede disciple, forvente, at mesteren har tid til at beskæftige sig med deres småanliggender? (EP1 e.111-114; EP1 d.139-141).

(6) … Det (vil) være gavnligt at sørge for materiale, hvorved de studerendes mentale legemer kan vokse, og hvori de kan finde næring og veje til at udvikles. Kun få mennesker er i stand til indefra at udvikle de tanker og ideer, der kan føre dem til sandhedserkendelse; derfor må de af os, som er ansvarlige for undervisningen af menneskeheden, nødvendigvis fremskaffe, hvad der kræves. Derved arbejder vi også for den kommende generation af spørgere, idet vi udmærket ved, at nutidens fremskredne undervisning og de

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nye ideer, der påvirker menneskehedens pionerer, bliver inspirationen for den tænkende befolkning i den efterfølgende generation og til sin tid teologien for det, der følger dem. De nuværende esoterikeres tro og viden (de sande åndelige esoterikere, ikke de såkaldt esoteriske grupper), bliver til trosformer for deres efterfølgere og bliver til sidst til religiøse overbevisninger og organisationer. (EP1 e.232; EP1 d.252-253).

(7) … Hvis I vil udvise tålmodighed og være villige til at lære gennem absorption snarere end gennem analyse, vil I senere opdage, at I har fået stor viden, både via intuitionen og skelneevnen. (EH e.308; EH d.293).

107
Overføring af viden

(1) Jeg vil her pege på visse faktorer og metoder, som man bør erindre i forbindelse med *inspireret skrivning* og medialt virke, og som har forbindelse med nedskrivningen af sådanne bøger som *Den hemmelige lære*, verdens hellige skrifter og formidlede værker, der på afgørende måde påvirker menneskehedens tanker. Fortolkningen af processen beror på mange faktorer; forfatterens position kan være enten overvurderet eller ikke tilstrækkelig værdsat; de udtryk, der benyttes af formidleren, og som er afhængige af hans skoling kan også være ukorrekte eller give anledning til fejlfortolkning. Det er derfor nødvendigt, at en vis forståelse af processen er til stede.

Nogle formidlere arbejder udelukkende på astrale plan, og deres arbejde er nødvendigvis en del af den store illusion. De er ubevidste medier og er ude af stand til at efterprøve kilden, hvorfra undervisningen kommer; hvis de hævder, at de kender kilden, tager de ofte fejl. Nogle modtager undervisning fra diskarnerede væsener, som ikke er på et højere, men oftest på et lavere udviklingstrin end de selv. Nogle fremdrager simpelt hen indholdet fra deres egen underbevidsthed, og herfra har vi de smukke banaliteter iklædt kristne fraser og farvet af fortidens mystiske skrifter, som fylder de disciples

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

skriveborde, der arbejder bevidst på det fysiske plan.

Nogle arbejder kun på mentale plan og lærer gennem telepati det, som menneskehedens ældre brødre og deres egne sjæle har at meddele. De udnytter de kundskabskilder, der findes opbevaret i den egoiske bevidsthed. De bliver bevidste om den viden, der er opbevaret i de disciples hjerner, som er på samme stråle som de selv. Nogle af dem, der er forposter for mesterens bevidsthed, bliver også vidende om hans tanke. Nogle benytter flere af metoderne enten bevidst eller ubevidst. Når de arbejder bevidst, er det muligt for dem at samordne den givne undervisning og ud fra loven om modsvarighed og ved anvendelse af symboler (som de ser gennem mental clairvoyance) at forvisse sig om dens rigtighed. De, der arbejder ubevidst (jeg refererer ikke til astrale medier), kan kun benytte sig af tillid og deres evne til at skelne, indtil de er yderligere udviklet. De må ikke acceptere noget, der er i modstrid med kendsgerninger, der er meddelt af logens store budbringere, og de må være parate til at indordne den smule kundskab, de besidder, i en struktur af større omfang.

Hver generation skulle nu frembringe sine *seere*. Jeg mener ægte seere, for at se er at vide. Fejlen, I alle har, er, at I ikke ser; I opfatter en synsvinkel, et synspunkt, et delaspekt af sandhedens store mønster, men alt det, der ligger skjult, er okkult for jeres tredimensionelle syn. Det er nødvendigt for dem, der ønsker at arbejde som sande overførere og formidlere mellem menneskehedens vidende og de »små«, at de holder blikket rettet mod horisonten og således søger at udvide deres vision; at de vedvarende fastholder den indre erkendelse, de allerede har og søger at udvide denne; at de fastholder den sandhed, at alle ting stræber mod åbenbaringen, og at formen er betydningsløs. De må frem for alt søge at blive pålidelige redskaber, upåvirket af forbigående storme. De må holde sig fri af depression, hvad der end sker; de må undgå at tabe modet, have udpræget sans for proportioner, en god dømmekraft i alle forhold, leve et ordnet liv og have et disciplineret fysisk legeme og en helhjertet hengivenhed for menneskeheden. Hvor disse kvaliteter er til stede, kan mestrene begynde at benytte deres udvalgte medarbejdere; hvor de savnes, må andre redskaber findes.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Nogle mennesker lærer om natten og overfører regelmæssigt til deres fysiske hjernebevidsthed de kendsgerninger, de har behov for at vide, og den lære, de bør viderebringe. Mange metoder bliver prøvet og tilpasset aspirantens eller disciplens natur. Nogle har hjerner, der virker som telepatiske sendere. Hermed menes sikre og mere sjældne metoder, der benytter det mentale legeme som mellemled mellem sjælen og hjernen eller mellem læreren og disciplen. Kommunikationsmetoder på det astrale plan, såsom ouija-brættet, planchettestiften, automatskrift, den direkte stemme og erklæringer fra midlertidigt besatte medier benyttes som regel ikke af disciple, skønt den direkte stemme til tider har været benyttet. De højere mentale metoder er mere fremskredne og mere sikre – omend mere sjældne.

De sande overførere fra de højere egoiske plan til det fysiske plan benytter en af de følgende metoder:

1. *De skriver ud fra personlig viden* og benytter derfor den konkrete tænkeevne i arbejdet med at fremlægge denne viden i vendinger, som vil åbenbare sandheden for dem, der har øjne at se med, og som samtidig skjuler det, som er farligt for de nysgerrige og blinde. Dette er en vanskelig opgave, idet den konkrete tænkeevne udtrykker det abstrakte på en meget ufuldkommen måde, og i arbejdet med at iklæde sandheden ord går meget af den virkelige betydning tabt.
2. *De skriver, fordi de er inspirerede*. Som følge af deres fysiske udrustning, deres rene livsførelse, deres oprigtighed med hensyn til formålet, deres hengivenhed for menneskeheden og selve tjenestens karma, har de udviklet evnen til at kontakte de højere kilder, hvorfra den rene eller symbolske sandhed strømmer. De kan »tappe« tankestrømninger, som er sat i bevægelse af den store gruppe af kontemplative, som kaldes nirmanakayaer, eller de særlige specielle tankestrømninger, som hidrører fra en af de store grupper af lærere. Da deres hjerner er modtagelige overførere, er de i stand til at udtrykke og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nedskrive disse tanker, som de har kontaktet. Nøjagtigheden i overføringen afhænger af redskabets modtagelighed, (hvilket vil sige overførerens tænkeevne og hjerne). I disse tilfælde er ordvalget og sætningerne stort set overladt til skribenten. Derfor bliver de anvendte vendingers hensigtsmæssighed og udtryksmådens korrekthed afhængig af hans mentale udrustning, af hans uddannelsesmæssige baggrund, af udstrækningen af hans ordforråd og af hans medfødte evne til at forstå de meddelte tankers og ideers natur og kvalitet.

3. *De skriver som følge af den indre hørelses udvikling*. Deres arbejde er stort set af stenografisk art, men det er dog også afhængigt af deres udviklings og skolings standard. En vis udvikling af centrene forenet med karmisk brugbarhed danner grundlaget for det valg, som træffes af den lærer på de subtile plan, som søger at meddele en bestemt instruktion og en speciel tankeretning. Ansvaret for nøjagtigheden deles derfor mellem den, der giver undervisningen, og den, der overfører den. Formidleren på det fysiske plan må derfor vælges med omhu, og nøjagtigheden af den meddelte oplysning, der kommer til udtryk på det fysiske plan, vil afhænge af hans villighed til at blive brugt, hans positive mentale polarisering, og om han er fri af astral indflydelse. Hertil må føjes den kendsgerning, at jo bedre uddannet et menneske er, jo større udstrækningen af dets kundskaber samt dets interesse for verden er, desto lettere vil det være for læreren på den indre side at overføre den viden, der skal videregives. Ofte er de dikterede data helt fremmede for modtageren. Han *må* derfor have en vis grad af skoling og selv være en oprigtig sandhedssøger, før han vil blive valgt til at være modtager af en lære, som er bestemt for den brede befolkning eller til esoterisk brug. Frem for alt må han gennem meditation have lært at fokusere sig selv på det mentale plan. Ligeartede vibrationer og interesser er nøglen til valget af en overbringer. Bemærk, at jeg siger ligeartede vibrationer og interesser og ikke de samme vibrationer og interesser.

   Denne arbejdsform kan opdeles i tre metoder: Først er der den *højere clairaudience*, som er en direkte

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kommunikation fra det ene sind til det andet. Dette er egentlig ikke telepati, men en form for direkte hørelse. Læreren taler til disciplen som det ene menneske til det andet. Der foregår derfor en samtale udelukkende på de mentale plan med de højere evner som brændpunkt. Brugen af centrene i hovedet er involveret, og de må begge levendegøres, før denne metode kan benyttes. I det astrale legeme må centrene, der svarer til de fysiske, vækkes, før astral psykisme er mulig. Det arbejde, som jeg her henviser til, indebærer en lignende levendegørelse af tilsvarende dele i det mentale legeme.

For det andet har vi *telepatisk kommunikation*. Det vil sige en registrering i den fysiske hjernebevidsthed af oplysninger meddelt:

a. Direkte fra mester til elev; fra discipel til discipel; fra studerende til studerende.
b. Fra mester eller discipel til egoet og derefter til personligheden via de atomare underplan. I vil altså bemærke, at kun de, i hvis legemer der findes stof fra de atomare underplan, kan arbejde på denne måde. Denne udrustning giver sikkerhed og præcision.
c. Fra ego til ego via kausallegemet og overført direkte i overensstemmelse med den forudgående metode eller oplagret for gradvis at arbejde sig igennem efter behov.

For det tredje har vi *inspiration*. Dette indebærer et andet udviklingsaspekt. Inspiration svarer til mediumisme, men er fuldstændig egoisk. Den benytter tænkeevnen som mellemled for overførsel til hjernen af det, som sjælen ved. Mediumisme gælder sædvanligvis den fremgangsmåde, der helt er begrænset til de astrale plan. På det egoiske plan indebærer dette inspiration. Tænk over denne forklaring, for den oplyser om meget. Mediumisme er farlig. Hvorfor er det tilfældet? Fordi det mentale legeme ikke er involveret, og sjælen derfor ingen kontrol har. Mediet er et ubevidst redskab, det er ikke selv den kontrollerende faktor; det bliver kontrolleret. Ofte er de diskarnerede væsener, der benytter denne kommunikationsmetode, og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som benytter mediets hjerne eller taleorgan, heller ikke højt udviklede og derfor helt ude af stand til at anvende det mentale plans metoder.

Nogle mennesker kombinerer inspirationens metode med andre metoder til at modtage instruktioner på, og når dette er tilfældet, fremkommer der stor nøjagtighed ved overførslen. Af og til – som i H.P.B.'s tilfælde – finder man en kombination af stor viden, evne til at blive inspireret og mental clairaudience. Når dette er tilfældet, har man et sjældent og brugbart redskab til hjælp for menneskeheden.

Inspiration udspringer fra de højere plan; den forudsætter en meget høj udviklingsgrad, for den involverer den egoiske bevidsthed og nødvendiggør brugen af atomart stof, og åbner således for en større kreds af kommunikatorer. Dette betyder sikkerhed. Det bør erindres, at sjælen altid er god; den kan måske mangle kundskab i de tre verdener og af den grund være utilstrækkelig, men den rummer intet ondt. Inspiration er altid pålidelig, hvorimod mediumisme altid bør undgås. Inspiration kan indbefatte telepati, for den person, der formidler inspiration, kan gøre tre ting:

a. Han kan anvende den udvalgte kanals hjerne og overføre tanker til den.
b. Han kan tage disciplens legeme i besiddelse. Disciplen træder bevidst til side i de subtile legemer og overgiver sit fysiske legeme.
c. En tredje metode er en midlertidig sammensmeltning, hvis jeg må benævne det således – en sammenblanding, hvor benytteren og den benyttede veksler eller supplerer hinanden efter behov for at udføre det udvalgte arbejde. Jeg kan ikke forklare det tydeligere.

4. *De nedskriver det, de ser*. Denne metode er ikke af så høj en klasse. I vil lægge mærke til, at vi i første tilfælde har visdom eller har adgang til de buddhiske eller de intuitive plan; i andet tilfælde har vi overførsel fra det kausale legeme, fra de højere mentale plan; i det tredje tilfælde er udviklingen så tilstrækkelig, at aspiranten kan modtage

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

diktat. I det fjerde tilfælde findes evnen til at læse i det astrale lys, men oftest mangler evnen til at skelne mellem det, som var, og det som vil komme. Derfor opstår illusion og unøjagtighed. Det er dog en metode, der til tider benyttes, men hvis ikke den benyttes under stimulering frembragt af en mester, så er den tilbøjelig til at være meget vildledende ligesom astral clairaudience. Det er den mentale clairvoyances metode, og den kræver en skolet fortolkende tænkeevne, som i sandhed er vanskelig at finde.

I alle de tilfælde, som jeg her har nævnt, kan fejl snige sig ind på grund af fysisk begrænsning og ordenes utilstrækkelighed, men med hensyn til den, som skriver ud fra personlig viden, vil fejl i udtryksmåden ikke være af større betydning, medens fejlene i det andet og tredje tilfælde vil være afhængige af den overførende persons udviklingstrin. Hvis han imidlertid forener intelligens, hengivenhed og tjeneste med evnen til at modtage og høre, vil han snart selv kunne korrigere fejlene, og hans forståelse vil vokse.

Senere kommer to nye metoder i anvendelse, hvilket vil lette overførelsen af sandhed fra den indre side til det ydre plan. En metode til nedfældning gennem skrivning vil blive givet til dem, man kan have tillid til, men tiden er endnu ikke inde til, at denne metode kan anvendes i al almindelighed. Det vil være nødvendigt at vente, indtil de esoteriske skolers arbejde har nået en mere bestemt fase i udviklingen. Betingelserne herfor er endnu ikke til stede, men menneskeheden tilskyndes til at være rede, fordomsfri og forberedt på denne udvikling. Senere vil evnen til at materialisere tankeformer komme. Der vil inkarnere mennesker, som vil have evnen til midlertidigt at skabe og vitalisere disse tankeformer således, at den brede befolkning vil være i stand til at se dem. Tiden er imidlertid endnu ikke moden. Der findes for megen frygt i verden og ikke tilstrækkelig erfaring med hensyn til sandheden. Der må erhverves mere viden om tankens og stoffets natur, og denne viden følges op med forsøg af dem med en klar tænkning, høj vibrationshastighed og legemer, der er opbygget af det fineste

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

stof. For at opnå dette kræves disciplin, smerte, selvfornægtelse og afholdenhed. Se til, at I opnår det. (WM e.174-182; HM d.188-195).

(2) *Inspireret skrivning*

En af de interessante ting, som er ved at ske, og en af de faktorer, som i sidste instans vil tjene til at bevise sjælen som en kendsgerning, er de mange meddelelser, inspirerede skrifter og telepatiske dikteringer, som i dag oversvømmer verden. Som bekendt frembringer den spiritualistiske bevægelse en stor mængde af sådan inspireret eller pseudo-inspireret litteratur; noget af det er af allerhøjeste kvalitet og kommer uden tvivl fra højt udviklede disciple, og noget af det er meget middelmådigt i kvalitet. De forskellige teosofiske selskaber har været modtagere af lignende meddelelser, og de findes i enhver okkult gruppe. Ægte meddelelser er ofte af stor åndelig værdi og indeholder megen lærdom og hjælp for aspiranten. Nutidens studerende gør klogt i at erindre, at det er læren, der har betydning, ikke den formodede kilde; disse skrifter og meddelelser må bedømmes alene efter deres reelle værdi. Sådanne meddelelser udgår for størstedelens vedkommende fra sjælsplanet, og modtageren eller meddeleren (formidleren eller den skrivende) er enten inspireret af sin egen sjæl eller han har tappet tankeplanet og fået viden fra den strålegruppe, som hans sjæl tilhører. Han stiller ind på et tankereservoir, og hans sind og hjerne omsætter disse tanker i ord og sætninger.

I et mindre antal tilfælde er det menneske, som modtager et diktat eller et skrift, i telepatisk forbindelse med en discipel, mere fremskreden end det selv, dvs. dets tænkning præges af en chela i gruppen. Denne chela, som står mesteren nærmere, end det gør, videregiver til mennesket noget af den viden, det har absorberet ved at være i stand til at leve i mesterens aura. Men mesteren tager ikke del i processen; den foregår mellem chelaen og aspiranten. I sådanne tilfælde bliver modtageren af meddelelsen ofte vildledt og tror, at mesteren selv dikterer til ham, men i virkeligheden har han – gennem en mere fremskreden chela – stillet ind på mesterens tankeatmosfære.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Ingen af mestrene af sjette indvielse (såsom mestrene M. og K.H.) arbejder for tiden med diktat til deres disciple. De er for engagerede i verdensproblemerne og i arbejdet med at overvåge skæbnerne for verdens fremtrædende personer i de forskellige nationer til at have mulighed for at diktere belæring til en bestemt discipel, der virker i et eller andet lille arbejdsområde, og angående emner, om hvilke der allerede findes så tilstrækkelig viden, at disciplen kan gå videre alene og uden hjælp. To af mestrene arbejder telepatisk og gennem diktat til flere accepterede disciple, og deres bestræbelse er at inspirere disse disciple, der er aktive i verdensarbejdet, til større nytte for planen. De arbejder på denne måde for at præge enkelte af de fremtrædende tænkere inden for det videnskabelige og det sociale område med den viden, der er fornøden til at kunne tage de rette beslutninger i forbindelse med menneskehedens fremgang mod større frihed. Men jeg kender ingen andre mestre i denne specielle generation, som arbejder således, for de har delegeret meget af dette arbejde ud til deres indviede og disciple. Størstedelen af meddelere i vore dage (som virker gennem aspiranter på det fysiske plan) er aktivt arbejdende og accepterede chelaer, og de stræber (eftersom de lever i mesterens og hans gruppes tankeaura) til stadighed efter at nå alle slags mennesker over hele verden og i alle grupper. Derfor er der den stigende strøm af meddelelser, af inspirerede skrifter og af personlige budskaber og belæring.

Hvis man til ovennævnte føjer en lignende stor strøm af meddelelser, som hidrører fra de formidlendes egne sjæle og fra underbevidsthedens rige, har man en forklaring på den mængde af materiale, der udkommer nu. Midt i alt dette må vi være taknemmelige for, at menneskets modtagelighed og sensitivitet bliver større og større. (EP1 e.107-109; EP1 d.135-136).

(3) Aspirantens skoling samt at antyde for ham mulige tendenser og evolutionslinjer og forklare det bagved liggende formål er det eneste, som er klogt at meddele på det stadium, som den gennemsnitlige aspirant nu befinder sig på. Dette har været forsøgt i disse instruktioner, og der er også givet ny belæring om det emotionelle legeme. I det næste århundrede,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

når menneskets udrustning er bedre udviklet, og når der findes en mere sand opfattelse af gruppeaktivitet, bliver det muligt at formidle mere information, men endnu er tiden ikke moden. Det eneste, der er muligt for mig, er at søge efter disse utilstrækkelige ord, som på en vis måde kan give udtryk for tanken. Idet tanken iklædes ord, begrænses den, og jeg gør mig skyldig i at skabe nye fanger, som til sidst må befries. Alle bøger er fængsler for ideer, og først når tale og skrift er blevet erstattet af telepatisk kommunikation og af intuitiv vekselvirkning, vil planen og den teknik, hvorved den kan udtrykkes, blive forstået på en mere klar måde. Jeg taler nu i symboler; jeg anvender ord for at skabe et vist indtryk; jeg konstruerer en tankeform, som, når den bliver tilstrækkelig dynamisk, kan påvirke hjernen hos sådanne overførende formidlere, som I er. Men når jeg gør dette, ved jeg godt, at meget lyder usammenhængende, og at det sjældent er muligt at gøre andet end at pege på en makrokosmisk eller mikrokosmisk kosmologi, som er tilstrækkelig til at formidle et midlertidigt billede af den guddommelige virkelighed.

… Men hvorledes kan delen forstå helheden? Hvorledes kan hele planen blive opfattet af en sjæl, som endnu kun ser en brøkdel af strukturen? Når I studerer og tænker over disse instruktioner, husk så altid, at i lyset af menneskehedens fremtidige kundskaber svarer alt det, der her formidles, til en læsebog for femte klasse i underskolen set i forhold til de lærebøger, som anvendes af en universitetsprofessor. De tjener imidlertid til at kvalificere aspiranten til at forlade lærdommens hal og gå ind i visdommens hal, hvis han anvender den information, der gives.

Lær at blive telepatiske og intuitive. Da vil disse ordformer og disse ideer, der er iklædt form, ikke være nødvendige. I kan da stå ansigt til ansigt med den nøgne sandhed og leve og virke i *ideernes* område og ikke i *formernes* verden. (WM e.523-524; HM d.533-535).

(4) … Den lære, jeg har givet nu, er et mellemled, ligesom den lære, H.P.B. gav under min vejledning, var forberedende. Den lære, som Hierarkiet har planlagt skal gå forud for og betinge den nye Vandbærer-tidsalder og inddeles i tre dele:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Forberedende, givet 1875-1890. . . . . nedskrevet af H.P.B.
2. Mellemled, givet 1919-1949. . . . . nedskrevet af A.A.B.
3. Åbenbarende, vil komme efter 1975. . . . . vil blive givet globalt over radioen.

I begyndelsen af det næste århundrede vil en indviet træde frem og fortsætte denne undervisning. Det vil blive under den samme »impression«, for min opgave er endnu ikke fuldført, og denne række af brobyggende afhandlinger mellem menneskets materielle viden og de indviedes videnskab skal gennemgå endnu en fase. (RI e.255; SI d.266-267).

108
Esoteriske studier

(1) … I det foreliggende arbejde må fremtidens udviklingsmuligheder glemmes. … At arbejde uden binding til resultater er for alle disciple en svær lektie at lære, men den er umagen værd. (DNA1 e.105; DNT1 d.127).

(2) Spild ikke tid i bekymring over resultater i det fænomenale. Det *må* uundgåeligt komme, hvis den brændende aspiration hos hver enkelt af jer, samt evnen til at blive ved til stadighed næres. (DNA1 e.107; DNT1 d.129).

(3) Der er mange paradokser i det, jeg her fortæller jer, og tilsyneladende nogle modsigelser i forhold til ortodoks okkultisme, men det er altid tilfældet, når indholdet af læren bliver mere omfattende, og de tidligere altomfattende kendsgerninger bliver underordnede aspekter af endnu større kendsgerninger. I kan heraf se betydningen af det udsagn i *Den hemmelige lære,* der siger, at Hierarkiet og alle i Sanat Kumaras råd (Shamballa) nødvendigvis har passeret gennem det menneskelige stadium af udviklingen, for kun menneskelige væsener kan fuldstændigt forene og udtrykke liv-fornuft, og kun menneskets intellekt kan bevidst skabe, hvad der er nødvendigt for at frembringe de nødvendige stadier af manifesteret liv. (TEL e.66; TEL d.68).

(4) Den største hindring for arbejdet i de fleste esoteriske skoler i vore dage er deres følelse af separatisme og intolerance over for andre skoler og metoder. … Der er ingen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

væsentlig interessekonflikt, og på den indre side – hvis de på nogen måde fungerer effektivt – betragtes de forskellige skoler i de forskellige udformninger som en enhed. Der er ingen grundlæggende forskel i læren, selv om terminologien der anvendes kan variere og arbejdets teknik er fundamentalt identisk. Hvis de stores arbejde skal fremmes som ønsket i denne tid af stress og nød i verden, er det vigtigt at de forskellige grupper begynder at anerkende deres virkelige enhed i mål, ledelse og teknik, og at deres ledere forstår at det er frygt for andre ledere og ønsket om at deres gruppe talmæssigt set skulle være den største og vigtigste, som fremkalder de ofte anvendte ord, »dette er en anden disciplin« eller »deres arbejde er ikke det samme som vort«. Det er denne holdning som er hindringen for virkelig vækst i det åndelige liv og den åndelige forståelse blandt de mange studerende som er samlede i mange ydre organisationer. I denne tid er de fordærvet af »det store kætteri, separatismen«. Ledere og medlemmer taler om »vores« og »jeres«, om denne og hin disciplin, og om denne metode som rigtig (som regel deres egen) og de andre metoder som måske rigtige, men formentlig tvivlsomme, hvis ikke direkte forkerte. Enhver af dem anser sin egen gruppe som specielt forpligtet over for dem og deres undervisningsmetode, og de truer deres medlemmer med skrækkelige følger hvis de samarbejder med medlemmerne af andre grupper. De skulle i stedet anerkende at alle studerende i lignende skoler og arbejdende under den samme åndelige impuls er medlemmer af *én skole* og forbundet i en grundlæggende subjektiv enhed. Den tid vil komme hvor disse forskellige (og for tiden) adskilte esoteriske organisationer vil erklære deres enhed, hvor lederne og medlemmerne og sekretærerne vil møde hinanden og lære at kende og forstå hinanden. En dag vil denne anerkendelse og forståelse bringe dem til et punkt hvor de vil forsøge at supplere hinandens bestræbelser, udveksle ideer med hinanden, og således i sandhed og i handling udgøre et stort kollegium i esoterisk viden i verden, med forskellige klasser og grader, men alle optaget af det samme arbejde med at skole aspiranter og forberede dem til at blive disciple, eller føre tilsyn med disciplenes arbejde og deres forberedelse til at tage

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

en indvielse. Da vil den nuværende tendens til at hindre hinandens arbejde gennem sammenligning af metoder og teknik, ved kritik og bagvaskelse, med advarsler og angstkampagner og insisteren på eksklusivitet, helt ophøre. Det er disse holdninger og metoder som for tiden hindrer sandhedens rene lys i at strømme ind. (EXH e.15-17; HF d.25-26).

109
Skoleundervisning og opdragelse

(1) Moderne undervisning har hovedsagelig været konkurrencepræget, nationalistisk og derfor separatistisk. Den har opdraget børnene til at betragte materielle værdier som de vigtigste, til at tro, at deres egen nation ligeledes er den vigtigste, og at alle andre nationer er af underordnet betydning. Det har næret deres stolthed og affødt troen på, at de selv, deres gruppe og nation er alle andre folk og folkeslag umådeligt overlegne. De opdrages derfor til at blive ensidige personer med værdinormer, som ikke svarer til virkeligheden og med en livsholdning, der er præget af fordom og partiskhed. …

Det almindelige informationsniveau med hensyn til verden er højt, men som regel partisk, præget af nationale eller religiøse fordomme, der tjener til at gøre mænd og kvinder til borgere i deres eget land, men ikke til mennesker med verdensperspektiv. Verdensborgerskab betones ikke. (ENA e.38-39; UNT d.51).

(2) På undervisningsområdet er det vigtigt med en fælles fremgangsmåde. En fundamental enighed om mål skulle beherske nationernes undervisningssystem, selv om ensartethed i metoder og teknik måske ikke er mulig. Forskelle i sprog, tradition og kultur vil og bør altid eksistere, da disse udgør det smukt varierede mønster i menneskelivet gennem tiderne. Men meget af det, som hidtil har forhindret de rette menneskelige relationer, må og bør elimineres.

Skulle vi fx i historieundervisningen vende tilbage til den dårlige, gamle vane, hvor hver nation forherliger sig selv,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sædvanligvis på bekostning af andre nationer, hvor kendsgerninger systematisk fordrejes, hvor tyngdepunkterne er forskellige krige ned gennem tiderne – en historie om aggression, om fremkomsten af en selvisk og materialistisk civilisation med en nationalistisk og derfor separatistisk ånd, som har fostret racehad og stimuleret den nationale stolthed? … Grådighed, ambition, grusomhed og stolthed er grundtemaet i vor geografi- og historieundervisning.

Disse krige, aggressioner og tyverier, som har kendetegnet alle store nationer uden undtagelse, er kendsgerninger og kan ikke benægtes. Sikkert er det imidlertid, at den lektie, der skulle læres af al det onde, de forårsagede (som kulminerede i krigen 1914-45) i dag er ganske åbenlys, og de gamle årsager til vore dages antipatier og fordomme kan nu klart påvises og deres meningsløshed fremhæves. Skulle det ikke være muligt at bygge vor historie på de store og gode ideer, som har betinget og formet nationerne, og som har gjort dem til det, de er, og understrege den kreativitet, som har udmærket dem alle? Kan vi ikke på en mere effektiv måde fremhæve de store kulturelle epoker, som – når de pludselig kom til syne i en nation – blev til berigelse for hele verden og gav menneskeheden dens kunst, litteratur og visioner?

… Verden selv er en stor smeltedigel, ud af hvilken den ene menneskehed er ved at dukke op. Dette nødvendiggør en drastisk ændring af de metoder, vi hidtil har anvendt ved undervisning i geografi og historie. Videnskaben har altid været universel. Stor kunst og litteratur har altid tilhørt hele verden. Det er på disse kendsgerninger, at undervisningen af verdens børn må baseres – på vor lighed, vore skabende højdepunkter, vor åndelige idealisme og vore berøringspunkter. Hvis ikke dette bliver gjort, vil nationernes sår aldrig heles, og barriererne mellem nationerne, som har eksisteret i århundreder, vil aldrig blive fjernet.

De lærere, som i dag står over for denne udfordring, skulle se til, at der bliver lagt et sundt grundlag for den kommende civilisation, og de må sørge for, at det er generelt og universelt i sit sigte, sandfærdigt i sin fremstilling og konstruktivt med hensyn til behandling af problemerne. … Særlig vægt må de lægge på de store øjeblikke i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskehedens historie, hvor menneskets guddommelighed glimtede frem og angav nye veje for tænkningen, nye mål og metoder for menneskelig planlægning, og dermed for altid ændrede begivenhedernes gang. …

To centrale ideer må læres børn i alle lande, og det er: *værdien af det enkelte menneske og sandheden om den ene menneskehed.* … Værdien af den enkelte og eksistensen af den helhed, som kaldes *menneskeheden,* hænger nøje sammen. Det er nødvendigt, at dette understreges. Disse to principper, når de bliver rigtigt fremført og forstået, vil føre til en intensiv kultivering af individet og dernæst til individets erkendelse af sit ansvar som en integreret del af helheden, menneskeheden. (ENA e.45-48; UNT d.57-60).

(3) Læreanstalter og universiteter skulle på undervisningsområdet i grunden svare til Hierarkiet; de skulle være vogtere af de metoder, den teknik og det system af tanker og livsimpulser, som skal *forbinde et menneske med sjælenes verden,* med gudsriget, og ikke kun med andre mennesker på det fysiske plan; ikke kun med fænomenernes verden, men også med den indre verden af værdier og kvalitet.

Jeg gentager: dette at udruste et menneske til at blive borger i Guds rige er ikke en religiøs opgave, som skal varetages af repræsentanter for de store verdensreligioner. Det bør være den højere undervisnings opgave, således at den giver alt, hvad der hidtil er gjort, en mening og et formål. Hvis dette forekommer jer idealistisk og umuligt, kan jeg forsikre jer, at når Vandbærerens tidsalder står i fuldt flor, vil det være det ufejlbarlige og anerkendte mål for den tids opdragere. (ENA e.49; UNT d.61).

(4) Det må endvidere erindres (og det er ved at blive en udbredt opfattelse), at kvaliteten af de børn, der nu inkarnerer, stadig bliver bedre og højere. De er i nogle tilfælde helt usædvanligt intelligente og det, som I (i jeres tekniske jargon) kalder IK (intelligenskvotient) er ofte fænomenalt høj. Dette vil i stadig stigende grad blive tilfældet, indtil unge mennesker på 14 år vil have en intelligens og en udrustning som de højtbegavede universitetsstuderende af i dag. (ENA e.50; UNT d.62).

(5) … Vi (kan) sige at:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Opdragelsens første bestræbelse på at civilisere barnet vil gå ud på at retlede dets instinkter.

Den næste opgave vil være at bibringe barnet sand kultur ved at lære det at bruge sit intellekt rigtigt.

Undervisningens tredje pligt må være at vække og udvikle intuitionen.

Når disse tre er blevet udviklet og fungerer, vil vi have et civiliseret, kultiveret og åndeligt vågent menneske. Et menneske vil da fungere instinktivt korrekt, være intellektuelt sundt og intuitivt bevidst. Dets sjæl, sind og hjerne vil fungere, som de skal, og i det rette indbyrdes forhold, hvilket igen skaber koordination og korrekt samklang eller samordning. (ENA e.50; UNT d.62).

(6) … Målet for alle fremtidige og nuværende bestræbelser er at bringe menneskeheden frem til et stadium, hvor den – okkult set – »træder ind i lyset«. Tendensen i hele den nuværende fremdrift, som så tydeligt kan iagttages i menneskeheden, er at sætte menneskeracen i stand til at erhverve sig viden, at forvandle den til visdom ved hjælp af forståelsen og således blive »fuldt oplyst«. *Oplysning er undervisningens vigtigste mål.* (ENA e.52; UNT d.64).

(7) Grundtonen i den nye undervisning vil være den rette fortolkning af livet i fortid og nutid med en relation til menneskehedens fremtid; den nye religions grundtone må og skal være den rette tilnærmelse til Gud, transcendent i naturen og immanent i mennesket, mens grundtonen i den nye politik og statsvidenskab vil blive baseret på de rette menneskelige relationer. Til dette må undervisningen forberede børnene. (ENA e.57; UNT d.68-69).

(8) Udbuddet af menneskers tanker i skrift og tale, der omfatter alt fra det ældste til det nye og moderne, og også det overfladiske og relativt værdiløse, er så overvældende i dag, at det er umuligt at registrere det, og en bogs levetid er kort. Hertil kommer, at der er en virkelig bestræbelse på at bringe undervisningsressourcerne inden for rækkevidde af alle mennesker på jorden. Dette vil engang ske, og den påtænkte undervisning vil udrette følgende og dermed lægge grunden til den fremtidige udvikling af en højere og bedre undervisning:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. Gøre alt, hvad der i fortiden har »set dagens lys« tilgængeligt for almindelige mennesker.
2. Vække interessen for de nye videnskaber og den nye viden, som ser dagens lys i vor tid.
3. Udvikle hukommelsen og evnen til at opfatte det, som sindet præsenteres for.
4. Forbinde fortiden med nutiden.
5. Skole borgerne i at forstå besiddelsens naturlige berettigelse med henblik på glæden og den rette anvendelse af livets materielle og intellektuelle gaver og deres relation til gruppen.
6. Efter grundig undersøgelse rådgive med hensyn til den rette profession.
7. Anvise metoder, hvorved koordination af personligheden kan opnås.

Alt dette vil sende mennesket ud i livet med en vis mængde viden om det, som er blevet opdaget i fortiden, og som er dets intellektuelle arv; med et vist mål af mental aktivitet, som kan udvikles yderligere, hvis mennesket selv vil og bidrager dertil ved en rigtig anvendelse af sig selv i forbindelse med sine omgivelser; med visse mentale idealer, drømme og spekulationer, som kan omdannes til værdifulde aktiver, hvis mennesket er udholdende, og forestillingsevnen ikke er sløret ved en ensidig, tvungen læseplan, og hvis det desuden har været så heldig at have en klog lærer og nogle forstående ældre venner. (ENA e.58-59; UNT d.69-70).

(9) … Et af vore umiddelbare mål i undervisningen må være at eliminere konkurrenceånden og erstatte den med samarbejdsånd. Her rejser sig straks det spørgsmål: Hvordan kan man gøre det og på samme tid opnå et højt niveau af individuel indsats? Er konkurrencemomentet ikke en væsentlig spore i alle bestræbelser? Det har det hidtil været, men det behøver ikke at være sådan.

Under de første fem, seks år af sit liv er gennemsnitsbarnet i dag offer for forældrenes uvidenhed, selviskhed eller mangel på interesse …

Den skade, som bliver tilføjet børnene i den alder, hvor de er letpåvirkelige og kan formes, er ofte uoprettelig og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ansvarlig for megen smerte og lidelse senere i livet. Hvad kan da gøres? Bortset fra de mere tekniske metoder, jeg tidligere har skitseret her, hvad kan da forældre og lærere gøre?

Først og fremmest søge at skabe en atmosfære, hvori visse egenskaber kan udfolde sig:

1. *En kærlig atmosfære,* hvor frygt er udelukket, og barnet forstår, at det ikke har grund til at være forsagt, undseligt eller vagtsomt, hvor det får en venlig behandling af andre, og det forventes, at det til gengæld udviser samme venlighed og høflighed. Dette er imidlertid sjældent at finde i klasseværelser eller i hjem for den sags skyld. Denne kærlige atmosfære er ikke en emotionel, sentimental form for kærlighed, men baseret på en forståelse af barnets muligheder som et individuelt væsen, på en fornemmelse af sandt ansvar, frihed for fordomme, racemæssig antagonisme, og frem for alt på en *medfølende nænsomhed.* Denne medfølende nænsomhed udspringer af en forståelse af selve livets vanskelighed, af følsomhed over for barnets normale hengivne reaktioner, og beror på en viden om, at kærlighed altid fremkalder det bedste i barn og voksen.
2. *En atmosfære af tålmodighed,* hvori barnet på normal og naturlig måde kan udvikle sin søgen efter kundskabens lys; hvor det er sikker på, at denne søgen vil blive mødt med velvilje, og at det altid vil få omhyggelige svar på alle spørgsmål, uden at der opstår følelse af jag. … Denne utålmodighed hos dem, som de beklageligvis er helt afhængige af, sår *irritationens frø*, og talløse liv bliver ødelagt af irritation.
3. *En atmosfære af ordnet aktivitet,* hvori barnet kan lære elementær ansvarsfølelse. De børn, som inkarnerer i denne tid, og som kan drage fordel af de nye opdragelsesmetoder, er nødvendigvis på grænsen til sjælsbevidsthed, og det første tegn på en sådan sjælskontakt er en hurtig udvikling af ansvarsfølelsen. Dette bør huskes, for at påtage sig små pligter og at dele et ansvar (som altid har at gøre med en eller anden form for grupperelation) er en vigtig faktor i bedømmelsen af et barns karakter og fremtidige beskæftigelse.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

4. *En atmosfære af forståelse*, hvori et barn altid er sikker på, at dets *handlingsmotiver* og bevæggrunde vil blive erkendt, og at de voksne, det er knyttet til, altid vil forstå de bagved liggende impulser, selv om de ikke altid billiger barnets handlinger. …

Det er den ældre generation, som i barnet nærer en tidlig og helt unødvendig følelse af skyld, synd og forseelse. Der bliver lagt så stor vægt på ubetydelige ting, som ikke er virkelig forkerte, men som er til besvær for forældre og lærere, at den virkelige sans for det forkerte (som er erkendelsen af en svigtende evne til at opretholde rette relationer til gruppen) går tabt og ikke erkendes. De mange små og ubetydelige synder, som påføres børn ved stadige »nej« og ord som »uartig«, og som stort set skyldes forældrenes manglende evne til at forstå og beskæftige barnet, har ingen virkelig betydning. Hvis disse sider af barnets liv varetages på rette måde, vil de virkelig forkerte ting – at krænke andres rettigheder, at støde eller skade andre for egen vindings skyld, at gøre individuelle overgreb på gruppens tarv og forhold – fremstå i det rette perspektiv og vise sig på rette tid og sted. Da vil samvittighedens stemme (som er sjælens hvisken) ikke blive holdt tilbage, og barnet vil ikke blive asocialt. Det bliver det kun, når det ikke mødes med forståelse og derfor ingenting forstår, eller når omgivelserne forlanger for meget af det. (ENA e.74-78; UNT d.85-88).

110
Gruppeaspekter

(a) GRUPPELIVETS LOV

(1) Vore grupperelationer må være synlige og erkendte. Ikke alene må et menneske i kærlighed opfylde sine familiemæssige og nationale forpligtelser, det må også med sin tanke omfatte selve menneskeheden og således bringe loven om broderskab til udtryk. Broderskab er en gruppekvalitet. De unge mennesker, der nu inkarneres, vil

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

være udstyret med en meget dybere sans for gruppen og med en gruppebevidsthed, der er mere fuldt udviklet, end det i dag er tilfældet. De vil løse deres problemer, også seksualproblemet, ved at spørge sig selv, når der opstår vanskelige situationer: Vil denne min handling tjene gruppens vel? Vil gruppen blive skadet eller lide, hvis jeg gør sådan eller sådan? Vil dette være til fordel for gruppen og fremkalde gruppefremskridt, gruppeintegration og gruppeenhed? En handling, der ikke svarer til gruppens krav, vil da automatisk blive forkastet. Når problemerne løses, vil den enkelte og enheden langsomt lære at underordne det personlige vel og den personlige glæde gruppens vilkår og gruppens behov. … Forståelse af loven om genfødelse, god vilje over for alle mennesker, der viser sig som harmløshed, samt et ønske om gruppens gode vilje vil gradvis blive afgørende faktorer i den menneskelige bevidsthed, og vor civilisation vil til sin tid tilpasse sig disse nye tilstande. (EP1 e.302-303; EP1 d.320).

(2) … Alle de forskellige aspekter af Guds liv er indbyrdes afhængige og ikke ét eneste går frem mod større virkeliggørelse, uden at det er til gavn for hele gruppen. (RI e.11; SI d.22).

(b) VALG AF DE RETTE MEDDISCIPLE

(1) At finde de rette mennesker og at inspirere dem er din umiddelbare opgave. … Du skoles som den, der må lede mennesker, og som må vejlede aspiranter i den nye tidsalders opbygningsarbejde, som de store nu er engageret i. Du må lære at opnå skelneevne, forståelse og at foretage de rette valg – gennem eksperimenteren, gennem fejltagelser og gennem succes. Alle mennesker er sjæle. Ja, min broder, men ikke alle mennesker er rede til uselvisk tjeneste. Den rette dømmekraft er en nødvendig egenskab for dig, når du ser på mennesker. Til det arbejde, som du søger at vitalisere, skal du ikke se efter de søde, de milde, de venlige og bløde, fordi alt for mange meget gode mennesker ofte er uintelligente og dovne. Se efter de stærke sjæle, som, mens de responderer på

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskehedens behov og reagerer på kærlighedens impuls, (som du besidder i så rigt mål), alligevel er i stand til at give udtryk for stærke tanker, er vitale i deres planlægning, logiske i deres aktivitet, og som ikke spilder tiden med smukke visionære drømme. Den visionære mystiker fornemmer idealet, men (fordi han ikke bruger sin forstand) indgår han ikke noget kompromis mellem de smukke ideer, som kan materialiseres i en fjern fremtid, og den nuværende periode med barsk nødvendighed. Se efter dem, som måske ikke ligner dig i deres anden stråle baggrund, men som giver dig deres tillid og kærlighed, fordi de anerkender din visdom, erkender din indre forbindelse med Hierarkiet og støtter sig til din erfaring og sjælsstyrke. Tiltræk til det arbejde, som du søger at udføre, ikke den søde, vage, svage, velmenende og blide ineffektive person. *Se efter de stærke sjæle, som du må lære at arbejde igennem.* Se efter dem, som kan samarbejde med planen.

Søg heller ikke efter medarbejdere inden for rækkerne af de psykologisk nødstedte og ulykkelige mennesker … Du må afholde dig fra at føje dem ind i nogen struktur, som du måtte oprette for de store. De er endnu ikke parate og ville udgøre dårlige sten i bygningen og være svage led i dit arbejde. Du må bygge for fremtiden.

… Symbolsk siger jeg til dig: se efter dem, som har forenet hoved og hjerte, og over hvis pande stråler det mystiske symbol for *bygmesteren*.

At du må integreres mere frit og fuldstændigt i Den store hvide loges arbejde og træde ind i et tættere fællesskab og en samhørighed med den nye tidsalders bygmestre er din vens, din broders og din lærers oprigtige ønske og bøn. (DNA1 e.144-145; DNT1 d.169-170).

(2) Når du med større fasthed kan stå fast i åndelig væren og når du kan arbejde mere målrettet og bevidst med sjælsaspektet og mindre optaget af personligheden, da vil dit liv forenkles og visse af dine specielle personlighedsproblemer vil forsvinde. Da og først da, vil din sjæl kalde dem til dig, som kan være dine sande medarbejdere.

Et vink vil jeg her give dig: Se ikke efter dem, som er *potentielt* åndelige og som endnu ikke kan give udtryk for det,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

men se efter de modne sjæle, som ikke har brug for din hjælp, men som søger dit samarbejde, som du søger deres. Du har søgt dine medarbejdere blandt dem, du hjælper, men der vil du ikke finde dem.

… Et af de forhold, som er vanskelige for ydmyge aspiranter, er at erkende det forunderlige øjeblik i deres livshistorie, hvor de *må* gå over til det at kunne skelne området for deres arbejde. Dette gør dem rede til at arbejde, som vi, lærerne på den indre side, har lært at arbejde. Vi arbejder ikke med alle, som ville fordre vor hjælp, men overlader de »mindre lys« til at blive ledet af vore disciple og de mindre lærere. Vi begrænser os til at skole de stærkere sjæle, de mere magtfulde mennesker, hvis liv kan blive »fokuseret i udstråling«, og hvis respons og indsats berettiger vor indsats. Der er mange samlet omkring dig, min broder, som du har givet megen styrke og undervisning, og som er tilbøjelige til at forveksle en indvilligelse i din undervisning og en accept af din styrke med den mere vanskelige opgave, der indebærer at opnå guddommelig selvtillid og iboende, men ikke lånt, styrke. Lad sådanne mennesker *fare* og – mens du står som et strålende centrum for magnetisk kraft – tiltræk medarbejdere for planen og ikke dem, der forbruger din energi. Gennemgå listen over dem, som har søgt din hjælp og overlad dem til deres egne sjæle. Tag dig ikke af deres kritik, men søg at vie dig til et mere vigtigt arbejde – et arbejde, der vil vise sig, når du har frigjort dig fra de omklamrende hænder af velmenende, men svage aspiranter. Da vil der rundt om stjernen, som er din sjæl, være mange »skinnende punkter«. Der har været tider, hvor det har været svært for mig at finde dig, på grund af den formørkelse, der er skabt af dem omkring dig, som mildest talt kvæler dig, når de klynger sig til dig. Stå frit … (DNA1 e.154-155; DNT1 d.179-180).

(c) GRUPPESKOLING

Den bestemte teknik, der anvendes i undervisningen af disciple, der skal indvies og optages i de forskellige ashramer, som udgør Verdens Herres store ashram, er blevet ændret. Mestrene interesserer sig ikke længere for et enkelt menneske

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hist og her, som stræber efter at gøre fremskridt på vejen, og som viser sig egnet og tydeligvis er parat til det, der kaldes »evokation af den indviede bevidsthed«. Hierarkiet kan nu med større og større klarhed se, at med Vandbærerens tidsalders komme må og vil gruppeforberedelse, gruppeindvielse og gruppeaccept erstatte de gamle metoder. De gamle metoder, der blev bygget op omkring en direkte relation mellem en mester og en discipel, nåede den højeste grad af anvendelighed tidligt i Fiskenes tidsalder. (RI e.239; SI d.250).

(d) GRUPPEINTEGRITET

(1) … Ren hensigt i én broders åndelige tanke, der resulterer i magisk arbejde, har langt større magt end tankerne hos mange brødre, der følger personlighedens tilbøjeligheder. Skønt enhver sand aspirant kan overvældes af det tilsyneladende formålsløse i hans indsats og den tilsyneladende lille rolle, han spiller, når han indser planens storhed og kan overskue de kræfter, han er oppe imod, så må han erindre sig, at der findes en stadig voksende gruppe af ligesindede, og at opgaven er en gruppeindsats. I overensstemmelse med loven arbejder de store gennem deres disciple i alle lande, og aldrig før har der været så megen stræben efter at gøre sig kvalificeret til denne funktion at være »overbringere af hensigten«, og aldrig før har der eksisteret en så stærk indre integritet og subjektiv relation mellem medarbejdere på alle områder i alle dele af verden. For første gang i historien findes der en sammenhængende gruppe, som mestrene kan anvende. Hidtil har der været ensomme, isolerede medarbejdere eller ganske små løsrevne grupper, og dette har hæmmet arbejdet meget. Nu har dette forandret sig.

Jeg ønsker at alle erkender dette og vil arbejde med på at befæste denne gruppeintegritet og at udvikle evnen til at genkende alle sådanne medarbejdere overalt, under et hvilket som helst navn eller i enhver organisation, og at samarbejde med dem, når dette er tilfældet. Det er ingen let sag, og det forudsætter følgende:

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

1. En indre sensitivitet over for planen.
2. En evne til at erkende de principper, der styrer ledelse og administration.
3. En evne til at kunne forbigå det uvæsentlige og betone det væsentlige.
4. En evne til at underordne personlig ambition og interesse for at fremme gruppeidealer og
5. En stadig bevarelse af den indre kontakt gennem meditation og evnen til at kunne ignorere personlighedens reaktioner.

Dette er grundlæggende forudsætninger, som bør optage opmærksomheden i alle grupper af medarbejdere og studerende.

Det ville være af værdi, hvis hver enkelt studerende hver dag kl. 17.00 helt målbevidst forenede sig med denne hastigt integrerende gruppe af tjenere, mystikere og brødre. Til dette formål ville det være klogt at lære følgende korte mantra udenad, som på det nævnte tidspunkt bør fremsiges stille med opmærksomheden fokuseret i hovedet:

»Må det Ene Livs kraft strømme gennem gruppen af alle sande tjenere.
Må den Ene Sjæls kærlighed kendetegne alle, som søger at hjælpe de store.
Må jeg fuldføre min del af det Ene Værk i selvforglemmelse, harmløshed og ved ret tale.«

Før derefter tanken videre fra denne hastigt voksende gruppe af verdenstjenere til de store, som står bag vor verdens evolution.

Dette kan gøres på få sekunder, hvor man end måtte befinde sig og i hvilket som helst selskab, og det vil ikke alene være til hjælp for det magiske arbejde, der udføres af lysets kræfter, men vil også tjene til at stabilisere den enkelte, øge hans gruppebevidsthed og lære ham processen at udføre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indre subjektive aktiviteter midt i og trods ydre objektive funktioner. (WM e.260-261; HM d.274-275).

(2) … Der eksisterer mennesker på jorden, i alle nationer, som i en eller anden form anerkender planetens åndelige Hierarki, og som har den egenskab (eller er ved at udvikle den), at de er ikke-separatistiske, og som samles – ikke i lukkede organisationer, men frem for alt på grund af deres fælles tænkemåde og væremåde. De udgør en gruppe som subjektivt, åndeligt, praktisk og åbent er ved at skabe en ny form for menneskelige relationer. Denne nye relation resulterer i gensidig forståelse og et mentalt samarbejde, som ikke anerkender nogen barrierer eller nationale begrænsninger. På den indre side, mht. den åndelige tilskyndelse og bestræbelse, arbejder de i dag som én gruppe; udadtil i verden er de måske ikke bevidst om hinanden, fysisk, eller har en direkte kontakt, men alligevel er de inspireret af de samme principper og udfører – i alle lande og i ethvert stort område, hvor mennesker tænker og planlægger – et lignende arbejde. (EXH e.633-634; HF d.625).

(3) … (Den nye verdenstjenergruppe) er et reelt udtryk for en eksisterende enhed, der er baseret på de samme motiver, såsom erkendelse, orientering (mod den åndelige verden og mod tjeneste for menneskeheden), og på de samme metoder og ideer. Og det på trods af, at de sædvanligvis ikke har forbindelse med hinanden på det fysiske plan, og at der ikke findes en ydre organisation og anerkendelse. Enheden er subjektiv og af den grund uimodtagelig for alle antydninger af separatisme. (RI e.299; SI d.310).

(e) TJENESTEBÅND

(1) … Bliv et mere strålende center af magnetisk liv, der forener de mennesker, som du kan samarbejde med i kærlighed og forståelse. Dette er en tung og vanskelig opgave, for det betyder at samle de mange elementer, som ellers ikke kunne forenes og sammensmeltes i tjenestens bånd. Det indebærer en forståelse, en analyse af mennesker, samt et langsomt og tålmodigt arbejde. Efterhånden som dit arbejde vokser og dets grænser udvides, så vil du i stigende grad stå

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

over for de indviklede tilstande og vanskeligheder, der ledsager menneskelige relationer. Disse må behandles med upersonlighed, kærlighed og tavshed. Søg at integrere andre i tjeneste for menneskeheden ved selv at stå fast i åndelig væren og udstråle kærlighed og visdom. … »Lev på bjergets top og gå der med dine brødre. Hold visionen klar over jordens tåger.« (DNA1 e.277; DNT1 d.312-313).

(2) En esoterisk gruppe kan ikke arbejde rigtigt og med den rette motivation, med mindre de åndelige energier, der står til gruppens rådighed, og den kundskab og visdom, der er udviklet, kommer til udtryk i konkret tjeneste. (DNA2 e.89).

(f) VÆKST VED AT DELE

(1) … Den cyklus, der nu er begyndt i verden, hedder »vækst ved at dele«, og den fremskredne del af menneskeheden kan nu tage del i Hierarkiets arbejde, ansvar og skolede tavshed, medens masserne på samme tid og parallelt lærer om det at dele økonomisk. Og, mine brødre, heri ligger det eneste håb for verden.

Alle indvielser, som disciple har adgang til, åbner mulighed for at tage nærmere okkult del i det hierarkiske liv. Dette medfører, for den fremskredne del af menneskeheden, en bemærkelsesværdig øgning i vitalitet og i vital anspændthed og kraft. Massernes reaktion viser sig som et vedholdende krav om et højere tempo og om at sætte farten op inden for alle områder af menneskehedens liv. Denne optrapning af tempoet sker samtidig med, at disciple overalt i tiltagende grad er parat til indvielse – svarende til deres status og udviklede evner.

Forskellen … mellem den tidligere og den nuværende parathed ligger i den kendsgerning, at tidligere var denne parathed et rent individuelt spørgsmål, hvor den i dag har nær relation til menneskets gruppe, og det individuelle aspekt har kun sekundær betydning. Efterhånden som tiden og tempoet tiltager i betydning for menneskemasserne, så betragter disciplen (der er rede til indvielse) sit personlige fremskridt på vejen som mindre betydningsfuldt end hans udviklede kapacitet til at tjene sine medmennesker, idet han tjener dem

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

gennem den gruppe, han er knyttet til, og som han drages til. For disciplen, der står over for de to første indvielser, vil denne gruppe være en ydre gruppe af mennesker, der kræver hans troskab, og hvor han lærer samarbejde og arbejdsmetoder i gruppen. Den mere fremskredne discipel arbejder i ashramen med direkte anvist tjeneste tilskyndet af en mester. (DNA2 e.316-317).

(2) At dele forbindes med det, som har fysisk værdi, og som bør deles, hvis retfærdighed skal ske fyldest, og med de fundamentale værdier, der er livgivende. Den form for at dele, som jeg her taler om, er at tage del i alle reaktioner, alle holdninger, alle typer af visdom, alle problemer og vanskeligheder og begrænsninger, således at de bliver konstruktive i gruppeforstand og ophører med at være destruktive. (DNA2 e.328). *Se også:* (DNA2 e.328-333).

(g) DISCIPLE OG GRUPPERELATIONER

(1) Det ville muligvis være gavnligt, at jeg her giver nogle antydninger om de grupper på de forskellige plan, som et menneske kan være tilknyttet. Disse grupper er mange og forskelligartede og kan i forskellige perioder af et menneskes liv skifte og variere, efterhånden som det arbejder sig ud af den obligatoriske karma, der styrer tilknytningerne. Vi må også huske, at når et menneske øger sin evne til at tjene, så øger det på samme tid størrelsen og antallet af grupper, som det har kontakt til, indtil det når til et tidspunkt i en senere inkarnation, hvor hele verden er dets område for tjeneste, og hvor utallige får dets hjælp. Inden det kan få adgang til at ændre sit aktivitetsområde og gå videre til andet arbejde, må det tjene på trefoldig måde – planetarisk, systemisk eller kosmisk.

a. Mennesket tjener først *gennem aktivitet* ved at anvende sin intelligens, ved at anvende sindets højeste evner og det, som dets begavelse kan frembringe til hjælp for menneskesønnerne. Det opbygger langsomt store intellektuelle kræfter, og under opbygningen overvinder det den fælde, der hedder stolthed. Det tager derefter sin aktive

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

intelligens og lægger den for fødderne af hele menneskeheden og yder sit bedste i arbejdet for menneskeheden.

b. Det tjener *gennem kærlighed* og bliver, som tiden går, en af menneskehedens frelsere, der ofrer sit liv og giver alt gennem fuldkommen kærlighed til sine brødre. Derefter kommer et liv, hvor det største offer må ydes, idet det dør på grund af kærlighed til sine brødre, så de kan leve.
c. Derefter tjener det *gennem magt*. Da det i »ildprøven« beviste, at det kun tænker på andres bedste, betros det den magt, der er et resultat af aktiv kærlighed anvendt på intelligent måde. Det arbejder med loven og koncentrerer hele sin vilje på at gøre lovens kraft mærkbar i dødens trefoldige rige.

I disse tre grene for tjeneste vil I bemærke, at evnen til at arbejde med grupper er af største betydning. Disse grupper er forskellige, som jeg før har nævnt, og de varierer på de forskellige plan. Her følger en kort opstilling over dem:

1. *På det fysiske plan* findes følgende grupper:

    a. Menneskets familiegruppe …
    b. Dets omgangskreds og venner …
    c. Den skare af tjenere som det er tilknyttet …

2. *På det emotionelle plan …*
3. *På det mentale plan …*

Som I kan se, har jeg ikke specificeret de farer, der kan angribe de forskellige legemer. Det er ikke muligt at uddybe emnet yderligere. Senere, når okkult meditation forstås bedre, og emnet studeres videnskabeligt, så vil studerende udarbejde de nødvendige data og afhandlinger, som kan omfatte hele emnet, så vidt det er muligt til den tid. Jeg vil imidlertid lade en advarende røst lyde. Jeg giver en antydning om måden – lærerne på den indre side gør sjældent mere. Vi stræber efter at udvikle tænkere og mennesker med klar vision, og som er i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

stand til at drage logiske følgeslutninger. For at opnå dette, lærer vi menneskene at udvikle sig selv, at tænke selv, at ræsonnere sig ud af deres egne problemer, og at opbygge deres egne karaktertræk. Sådan er vejen. … (LOM e.115-119; OM d.120-124).

(2) Enhver discipel er nødt til at lære at indordne sine egne ideer om personlig vækst under gruppebehovet. For at kunne have en koordineret gruppe, der fungerer som en tjenende enhed, vil nogle disciple være nødt til at fremskynde deres udvikling, og andre vil være nødt til midlertidigt at tilbageholde deres i trit med majoriteten. Dette vil ske automatisk, hvis gruppeidentiteten er den dominerende faktor i enhver discipels tanker, og ønsket om personlig vækst og åndelig tilfredsstillelse bliver sekundært. Det er hensigten, at grupperne inden for hver ashram efterhånden skal arbejde sammen, på samme måde som de forskellige afdelinger i en eller anden stor organisation arbejder effektivt sammen som en enhed. De må fungere gnidningsfrit og intelligent. Dette vil blive muligt, når de enkelte medlemmer i grupperne og de enkelte grupper taber deres egen identitet af syne i en bestræbelse på at gøre dette hierarkiske eksperiment til en succes. Den enkeltes følelser, reaktioner, ønsker og succes tæller overhovedet ikke. Kun det, som vil fremme gruppebestræbelsen og berige gruppebevidstheden, anses for vigtigt. Kun det tiltrækker sig min opmærksomhed, som bringer øget åndelig kraft til min gruppe af disciple, eller som forstærker dens lys eller det, som dæmper dens udstråling. I må huske på, at jeg altid ser på min discipelgruppe subjektivt og *som en gruppe*. Det er den samlede udstråling, jeg ser; det er den forenede rytme, som jeg bemærker, og den forenede tone og farve; det er lyden, som de samlet udsender, jeg hører. Lad mig gentage, at jeres individualiteter for så vidt ikke er af interesse eller betydning for mig, medmindre I hæver eller sænker gruppevibrationen. Som personligheder har I for os, lærerne på den indre side, ingen betydning. Som sjæle er I af vital betydning. Hver discipel i en hvilken som helst mesters gruppe kan have mange svagheder og begrænsninger. Disse virker som hindringer for andre i gruppen. Men som sjæle *er* disse disciple i nogen grad vågne og levende og har opnået et

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vist mål af samordning. Således er det tilfældet med jer alle i min gruppe. Som sjæle skatter jeg jer højt og søger at hjælpe og løfte, at udvikle og oplyse.

Her vil jeg gerne fremhæve et punkt i forbindelse med den enkelte i gruppen og hans grupperelationer. Iagttag omhyggeligt jeres tanker om hinanden og udryd øjeblikkeligt al mistænksomhed og al kritik; stræb efter at holde hinanden urokkeligt i kærlighedens lys. I har ingen forestilling om styrken af en sådan bestræbelse eller af dens kraft til at løsne hinandens bånd og til at hæve gruppen til et særdeles højt stade. (DNA1 e.9-10; DNT1 d.27-28).

(3) Kun den gruppe kan bruges i verdenstjeneste, som arbejder i fuldstændig overensstemmelse eller samklang, og denne harmoni må opnås *som gruppe.* Den må skabes, ikke gennem den proces, hvorved mennesket trækker sig tilbage i sig selv og derved hæmmer og forstyrrer gruppens ligevægt, men gennem processen for kærlig selvforglemmelse. (DNA1 e.194-195; DNT1 d.223).

(4) For enhver aspirant kommer der et liv, hvor han finder eller opdager den gruppe, han tilhører. Jeg refererer til den indre discipelgruppe såvel som den ydre gruppe af tjenere, som han kan og bør arbejde sammen med. Når disse to opdagelser synkroniseres (hvilket ikke altid er tilfældet) spares megen tid, og muligheden er stor. (DNA1 e.225; DNT1 d.257).

(5) … Det arbejde, som du har udført (sammen med denne) gruppe … har (haft det mål) at nære *din* hengivne natur, at betone *din* udvikling, *din* skoling, *dit* arbejde, *dit* behov og det, som *du* tænker. Intet af dette har været af værdi for den discipelgruppe, som du har forpligtet dig til, eller for dem, du er knyttet til i tjeneste … Det har i sandhed bevirket en adskillelse mellem dig, din gruppe og dine omgivelser. (DNA1 e.239; DNT1 d.272).

(6) Alle erhvervede kvaliteter, uanset hvilke, må af den enkelte anses som et gruppeaktiv og ikke som en personlig præstation. Dette må betones, og det indebærer klar tænkning og indre afstand med hensyn til gruppemedlemmerne. Al virkelig erkendelse forudsætter disse kvaliteter. (DNA1 e.280; DNT1 d.316).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(7) Ikke uden grund er I alle bragt sammen i denne nære relation med hinanden. Vær derfor mere fri over for hinanden, men uden kritik og spørgsmål. Elsk og støt hinanden, idet I gennemgår den nødvendige prøvning og sammensmeltning. (DNA1 e.397; DNT1 d.440).

(8) … Disciple (står) hyppigt i vejen for sig selv, fordi de ikke har lært at se bort fra deres personligheder. De har en indstilling, der kendetegnes af dyb bekymring over tidligere fejltagelser og bevidstheden om en reel utilstrækkelighed. De bliver for optaget af gruppemedlemmerne og ikke af gruppesjælen. I er som disciple for optaget af de indbyrdes personlige forhold og er ikke tilstrækkeligt fokuseret på gruppesjælen og på mesteren, centrum og brændpunkt for gruppens energi. Hvis I blot vil afvise enhver form for kritik, hvis I dyrker samhørighedens glæde og altid sammen vil søge at få del i en hvilken som helst åndelig velsignelse, som måtte blive udsendt til hjælp for verden, hvis I søger at kontakte mesteren, som en gruppe, hvis I er i stand til at kende jeres gruppe, og hvis I lukker af for enhver bekymring med hensyn til succes eller ikke-succes i den tildelte tjeneste, så ville I være til stor hjælp i den opgave, som mesteren for enhver gruppe står overfor. Den fornødne fusion eller sammensmeltning kan altid finde sted blandt disciple, når de mødes på sjælens plan, og når den fremherskende faktor er den ydede tjeneste og ikke så meget, *hvordan* den skal ydes. Dette er enhver discipel alene ansvarlig for. (DNA1 e.690-691; DNT1 d.762).

(h) GRUPPEBEVIDSTHED

Noget af det, som en discipel bør lære … er, at han allerede *er* en del af Hierarkiet, og at han på samme tid er en del af den kæmpende og ulykkelige menneskehed. Derfor står han ikke alene eller isoleret. Han er en del af Hierarkiet, fordi han er blevet optaget »sammen med sin gruppe«. Dette er en kendsgerning, selv om han ikke evner at forstå den fulde betydning af disse ord. Samtidig lærer han, at det er kun svarende til den grad, han har udviklet gruppebevidsthed og er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

begyndt at fungere som »absorberet i gruppen«, at han kan opnå en nærmere og mere vital medvirkende relation til den ashram, han er knyttet til. (DNA2 e.358-359).

(i) TELEPATISK SENSITIVITET

(1) I enhver discipelgruppe er behovet for telepatisk sensitivitet baseret på tre nødvendige forudsætninger. Jeg ønsker, at I klart forstår dette.

1. Opdyrkning af en indbyrdes telepatisk relation på det mentale plan er af afgørende betydning. Dette har altid været en kendsgerning eller betingelse, når det vedrører en mester og hans disciple og forholdet mellem seniordisciple i enhver gruppe af accepterede disciple. Tiden er nu kommet, hvor denne gruppekvalitet – af hensyn til en nødlidende verden – må udvikles af de disciple i gruppen, som kun har opnået mindre færdighed.
2. Denne telepatiske udfoldelse vil føre til en større sensitivitet over for andre. Dette er hemmeligheden bag en mesters arbejde, og det er den faktor, som gør, at han kan arbejde gennem sine disciple, idet han bruger dem som forposter for sin bevidsthed. For at kunne gøre dette præcist og sikkert må han kunne kende deres tilstand (mental, psykisk og fysisk) når han ønsker det. Han kan således erfare, om de er til rådighed eller ej for speciel tjeneste, om de er pålidelige eller ikke, når de benyttes, og om deres sensitivitet og deres fortolkning af det, de sanser, er tilstrækkelig præcis til, at de vil respondere intelligent på behovet. Har det ikke været nødvendigt for mig at studere jer alle på denne måde? Overvej dette og tænk på, hvad det indebærer.
3. Denne telepatiske sensitivitet vil også føre til den nye videnskab om inter-kommunikation, som i den nye tidsalder vil finde almen anvendelse og forståelse. Radioen er det ydre symbol på denne tilstand. (DNA1 e.63; DNT1 d.83-84).

(2) Det er ved hjælp af telepati, at ideer er blevet udbredt i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

verden gennem denne proces, hvorved impressioner mentalt indpræges en discipels eller en sensitiv persons sind. Derefter er det deres hverv at finde og styre de personers sind og aktiviteter, hvis opgave det er ikke kun at være lydhøre over for dette indtryk, men at bringe det ud til bevidstheden hos verdens tænkere. (DNA1 e.63-64; DNT1 d.84).

(3) Hvordan kan denne kollektive indprægning eller påvirkning finde sted og alligevel efterlade mennesket frit? Fordi det vil blive holdt fri for enhver form for styret viljekraft. Det eneste, som arbejdere og disciple i mine grupper vil tilstræbe, er gennem indtryk at præge visse sind med omrids af eller forslag til planen. Disse ideer vil især dreje sig om, at separatisme hører fortiden til, og at enhed er målet i den umiddelbare fremtid; at had har en tilbagevirkende kraft og er uønsket, og at god vilje er den prøvesten, som vil forandre verden.

Hvordan vil det så være muligt at holde jeres sind fri for begær og for jeres egne fortolkninger? Ved at opnå denne afbalancerende og positive negativitet hos personlighedens to lavere aspekter – det astrale legeme og hjernen såvel som den æteriske hjerne. Disse bestemmer de lavere centres reaktioner, især solar plexus centrets. Sindet vil derved være frit til at opfylde følgende tre funktioner:

1. At skabe sjælskontakt. Dette vil resultere i oplysning og en praktisk viden om planens umiddelbare aspekter.
2. At formulere tanker og således skabe tankeformer. Derved kan en klar tankeform opbygges nøjagtigt og tydeligt, og den kan styres positivt.
3. At samarbejde på de mentale plan med sine gruppebrødre, således at ens egen tankeform er en del af deres tankeform, og de derfor i forening kan skabe en levende legemliggjort form, som kan styres efter mine retningslinjer.

Her kunne man stille endnu et spørgsmål: Er der nogen særlige, kortfattede regler, som bør følges? Man kunne svare som følger, men jeg vil minde jer om, at det, I *er,* er det, der frem for alt andet tæller og har betydning i dette arbejde. Den overordnede faktor er *harmløshed* i tanke og tale; udøvelsen

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

heraf med tilbørlig iagttagelse vil hjælpe jer alle meget. Derefter følger en *vægring ved at tænke uvenligt* eller ved at øve kritik. Dette er vigtigt i forbindelse med dem, hvis sind I søger at præge. *Tavshed,* fuldkommen og ubrudt, i forbindelse med det, som I er i færd med, er også en livsvigtig faktor. Udtalelsen af ord i forbindelse med dette særdeles subtile og fortrolige arbejde (eller endog drøftelse af arbejdet med en meddiscipel), kan tilintetgøre den fine tankeform, som I søger at bygge. Det kan resultere i ugers forgæves arbejde. En *afbalanceret holdning* over for magthaverne i verden må ligeledes kultiveres; de behøver frem for alt andet den inspiration, som Hierarkiet kan give dem.

Jeg vil derfor bede jer om at rense jeres sind for alle kritiske og uvenlige tanker, således at I kan opnå en holdning af guddommelig indifferens over for de personligheder, der hurtigt passerer eller glider forbi, og det kaos, som kan iagttages overalt, og på denne måde forsøge at stille ind på Hierarkiets holdning. Det indebærer en betoning af bevidsthedsaspektet og en nøje iagttagelse af alt, hvad der foregår under overfladen – opvågnen, aktivering og stimulering af de hidtil ubevidste masser til en udtalt mental aktivitet. Begivenheder, som finder sted i ethvert land, er meget hurtigt ved at forårsage dette. Menneskeheden bliver levende, og dens bevidsthed om de subjektive værdier vækkes. Hierarkiet står rede til at møde menneskehedens frembrydende behov for vejledning. Den menneskelige races sensitivitet (som resultat af økonomisk utilstrækkelighed, krig, ængstelse og smerte) er ved at blive så påfaldende, at vi, der arbejder på den indre side, hurtigt må søge at påvirke de sensitive, vågnende psykiske mennesker med de rette indtryk. Derfor vor bestræbelse på at skabe disse grupper og at bruge mennesker som jer, der (teoretisk set) er harmløse, men i virkeligheden fulde af fordomme og forhastede konklusioner. Vi er nødt til at benytte det materiale, der er til rådighed, og er derfor altid stærkt hæmmede. (DNA1 e.65-66; DNT1 d.85-87).

(j) GRUPPEARBEJDE

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(1) »Således som fuglene sammen flyver til sommerens sfærer, således forenes sjælene i flugten. Idet de passerer gennem porten, lyser de op foran Guds trone.« Således skrev en af kirkens ukendte helgener, som ikke rejste alene. (DNA1 e.291; DNT1 d.327).

(2) Hvad skal disciplene i en mesters gruppe se efter som bevis på vellykket gruppearbejde? Først og fremmest, som I vel allerede ved, gruppeintegritet og -sammenhæng. Intet kan gøres uden dette. Disciplenes subjektive forbindelse med hinanden i deres egen gruppe, og gruppens forbindelse med andre grupper, der er optaget af specielle opgaver inden for ashramen, og fremkomsten (som et resultat af dette) af en gruppe og en ashramisk bevidsthed er vitale mål. Forhåbentlig vil dette også resultere i et telepatisk samspil, som vil føre til magtfulde resultater og vellykket ydre arbejde. Fra disse aktiviteter vil udspringe en cirkulerende gruppeenergi, der vil tjene verdens frelse. Enhver af jer bør have for øje, at et rent legeme, kontrol over følelser og stabilitet i sindet er fundamentale nødvendigheder, som dagligt bør søges opnået. Igen og igen vender jeg tilbage til disse yderst vigtige karakterforudsætninger og – hvor trættende gentagelsen end måtte være – jeg tilskynder jer til at opdyrke disse kvaliteter. Jeg må også erindre jer om, at I er modne og voksne mænd og kvinder, som ikke har behov for specifikke udtalelser om fejl og karakteregenskaber. Jeg søger kun at give foreslag til tankeretningerne. Bemærk her ordet *forslag*, fordi det er alt, hvad jeg søger at give. Disciplen må stå frit med hensyn til at følge et forslag eller en hentydning, der for ham synes vís. Hele dette arbejde kunne kaldes et eksperiment i esoterisk fornuft og i villighed til at acceptere forslag. Det sætter intuitionen på prøve, og det tester skelneevnen. Dette arbejde, som jeg har kaldet jer til, er ligeledes et eksperiment i upersonlighed, i villighed til at arbejde og lære, i frihed til at vælge eller afvise, i iagttagelse og i teknikker. Alle har deres værdi. (DNA1 e.15-16; DNT1 d.34).

(3) Som enkeltindivider har I kun ringe betydning; som enheder i den gruppe, som jeg underviser og forbereder til særlig tjeneste i fremtidige liv langt mere end i det nuværende, har I tilstrækkelig betydning til at berettige min interesse. En

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

gruppe er ikke stærkere end dens svageste led, og en gruppe lider esoterisk og som et hele, og dens kraft er afgjort formindsket, når et medlem ikke kan leve op til muligheden eller falder tilbage til personlighedens blændværk. I har set dette ske. Som enkeltpersoner prøver jeg at hjælpe jer, men *kun* med henblik på jeres gruppeintegration, gruppeindflydelse og gruppeforståelse, samt jeres gruppekærlighed, tillige med den styrke, som I hver især kan give helheden.

Jeg appellerer derfor til jer som en gruppe om intensivering af jeres gruppekærlighed, -hensigt og -tjeneste, således at den indre subjektive integration hurtigt kan fortsætte. (DNA1 e.75; DNT1 d.96).

(4) I den nye tidsalder, som vi er inde i, er alt sandt arbejde *gruppearbejde*, hvor den enkelte underordnes gruppens vel. (DNA1 e.343; DNT1 d.383).

(5) … Du vil sædvanligvis finde, at det er let for dig at samle mange små mennesker omkring dig, hvis resultater (set på baggrund af verdenstjeneste) er relativt nytteløse, men at de større tænkere ikke kan indordne sig under en sådan føjelighed. De fortsætter på deres vej, og overlader det til dig at følge efter for til sidst at nå op til dem. (DNA1 e.587; DNT1 d.648).

(6) Alle studerende, som jeg når gennem disse bøger, vil jeg minde om, at det væsentligste resultat, jeg ser frem til, er *gruppe*-samarbejde og -forståelse og ikke et resultat, der giver den enkelte fordele. Ved at studere og læse med omhu skabes et gruppesamspil. Gruppen bliver mere integreret, enhederne i den mere sammenkædet og som gruppe mere forenet i de stores udviklingsplan. Vi opbygger og planlægger for fremtiden og for menneskeheden og ikke for en bestemt aspirants personlige udvikling. Den individuelle vækst har ikke den store betydning, men at samle og udvikle en skare forpligtede aspiranter, der er skolet til at arbejde sammen og til at respondere forenet på en lære, er af virkelig betydning for dem af os, som er ansvarlige for skolingen og for forberedelsen af den gruppe af verdensdisciple, som skal fungere med frihed og med kraft i en senere cyklus. I ser kun en lille del af planen. Vi ser, hvorledes planen udvikler sig i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

en række af kommende livsforløb, og vi søger i dag dem, der kan lære at arbejde i grupper, og som kan udgøre en af de aktive enheder i de vældige hændelser, som ligger forude, sammen med de to tredjedele af menneskeheden, som ved slutningen af tidsalderen vil befinde sig på vejen, og med den tredjedel, som holdes tilbage for senere udvikling. Vi skoler mænd og kvinder overalt, således at de kan blive sensitive over for planen, sensitive over for deres gruppes vibration og således i stand til at samarbejde intelligent med hensigten bag udviklingen. Det er en fejltagelse at tro, at planen er at skole aspiranter til at blive sensitive over for en mesters eller Hierarkiets vibration. Det er kun en følgevirkning og er af mindre betydning.

Disse bøger er skrevet med det formål at undervise aspiranter, således at gruppebevidsthed kan udvikles. I bør gøre jer klart, at I *personligt* ikke tæller, men at *gruppen* så sandelig gør det. Undervisningen gives ikke blot for at skole jer eller for at give jer mulighed. Hele livet er en mulighed, og individuel reaktion på muligheder er en af de faktorer, som viser sjælens vækst. Selve livets skole er tilstrækkelig herfor. (EP1 e.xvii-xviii; EP1 d.19-20).

(7) … Sjælen (må) også opgive følelsen af ansvar for det, som andre disciple foretager sig. … Enhver personlighed følger sin egen kurs, må bære sine egne forpligtelser, gennemleve sin egen dharma og fuldbyrde sin egen karma og således tage ansvaret for sig selv over for sin herre og mester, sjælen … Når de tjenende brødre derimod samarbejder ud fra en indre subjektiv forbindelse, kan et forenet arbejde udføres.

… Visionen ses endnu ikke tilstrækkeligt klart af de mange tjenende, til at de kan arbejde fuldstændigt enstemmigt med hensyn til hensigt og mål, teknik og metode, eller med fuldstændig forståelse og enhed, hvad angår tilnærmelse. Dette fleksible, fuldkomne samarbejde ligger endnu fremme i tiden. Etableringen af indre kontakt og forbindelse, baseret på erkendt enhed i hensigt og sjælskærlighed, lader sig fortrinligt gennemføre, og for det må alle disciple kæmpe og stride. På det ydre plan er en fuldstændig enighed om detaljer, metode og udlægning af principper ikke mulig på grund af den separatistiske holdning i dag. Men – det indre tilhørsforhold

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

og samarbejde *må* for enhver pris etableres og udvikles på trods af de ydre divergenser i opfattelse. Når den indre forbindelse holdes i kærlighed, og når disciple giver afkald på følelsen af autoritet over for hinanden og på ansvar for hinandens aktiviteter, og samtidig står skulder ved skulder i det ene arbejde, da vil alle forskelle, divergenser og uenigheder automatisk overvindes.

Der er tre regler, der er vigtige for disciple i vor tid:

For det første, drag omsorg for, at der ikke opstår en kløft i den indre forbindelse, som I har med hinanden. Integriteten af det indre bånd mellem tjenende brødre må bevares intakt.

For det andet, gør din pligt, løs din egen opgave, bær dit eget ansvar og overlad til dine meddisciple at gøre det samme uden at påvirke med din tanke og din kritik. Vejene og midlerne er mange, synspunkterne er forskellige fra personlighed til personlighed. Arbejdets princip er kærlighed til alle mennesker og tjeneste for menneskeheden, idet der samtidig bevares en dyb kærlighed til dem, du er bestemt til at arbejde sammen med. Enhver sjæl vokser ind på lysets vej gennem ydet tjeneste, gennem opnået erfaring, gennem begåede fejltagelser og gennem lektier, der er lært. Dette må nødvendigvis være personligt og individuelt. Men selve arbejdet er ét. Vejen er én. Kærligheden er én. Målet er ét. Det er disse punkter, der har betydning.

For det tredje, bevar altid i arbejdet den sindsholdning, der nødvendigvis vokser frem fra de førstnævnte to regler, der må følges trofast. Du har dit eget synspunkt, din egen samvittighed, og de er således rigtige for dig. Men det, der synes for dig så indlysende og af så vital betydning, har ikke nødvendigvis samme værdi og betydning for dine brødre. (EP2 e.106-107; EP2 d.111-113).

(8) Gruppen kan være, og er det ofte, modtagelig for det »strålende center«, Shamballa, som den enkelte indviede til trods for sin egen opnåede identitet ikke kan respondere på alene. Det enkelte gruppemedlem beskyttes af gruppen mod de vældige kræfter, der strømmer fra Shamballa. Gennem en bestemt proces trappes de ned og fordeles til alle gruppemedlemmer, således at deres påvirkning ikke kun fokuseres i ét enkelt gruppemedlems centre. Her er

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

forklaringen på gruppearbejdets betydning. En af hovedfunktionerne er, esoterisk udtrykt, at optage, dele, bringe i cirkulation og derefter fordele energi. (RI e.68; SI d.79-80).

(k) LEDERSKAB

(1) … (Kend) dem for, hvad de er, som indtager høje stillinger, og som fører menneskeheden ud af slaveri og ind i frihed. Støt dem med kærlighed, fordi de er, hvor de er, på grund af deres individuelle skæbne ledet dertil af deres sjæl. …

Accept af kendsgerninger er en af disciplens første pligter. I opgaven med at hjælpe menneskeheden og som en del af en mesters gruppe eller ashram, skal der som en af de første kendsgerninger erkendes, at der findes mænd og kvinder, som er placeret i magtfulde positioner for at udføre den guddommelige plan. Det må gøres ukritisk, idet man må undgå en konstant opmærksomhed på deres begrænsninger. Deres problemer må vises forståelse. Deres sjæles kalden på din sjæl må erkendes, og til dem må udsendes en vedvarende strøm af »kærlig forståelse«. De er mere fremskredne disciple, end I er – hvor lidt dette end må erkendes. De er – bevidst eller ubevidst – under mestrenes »impression«. Det er kun lidt, gennemsnitsdisciplen kan gøre for dem til fremme af deres tænkning eller i udformningen af deres beslutninger. Jeg hentyder naturligvis til *lederne af lysets kræfter* på det ydre fysiske plan. Men disciple og aspiranter kan omgive dem med en beskyttende mur af lys og kærlighed. De kan undlade at hæmme dem med kritiske tanker, som kan forstærke den strøm af kritik, som de verdsligt sindede sender ind over dem. (DNA1 e.706; DNT1 d.778).

(2) … Ledere må lære at stå alene, og det vil de altid kunne, når de besidder tilstrækkelig kærlighed. (DNA2 e.704).

(3) Hvilke er de lektioner, som alle sande ledere må lære?

Det kan hjælpe dig at få beskrevet nogle af dem meget kortfattet, således at du kan (hvis du oprigtigt ønsker at tjene dine medmennesker, hvilket jeg mener du gør) begynde at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

tilegne dig dem, at forstå hvor nødvendige de er, og at anvende dem til dit eget behov med henblik på at kunne yde en mere fuldstændig og mere nyttig tjeneste.

Den første lektion er om *vision*. Hvad er dine mål? Hvad er den åndelige tilskyndelse, som vil være og er stærk nok til vedvarende at fastholde dig til hensigten og at være tro mod målet? Ingen kan formulere visionen for dig. Den er din egen personligheds problem, og meget vil afhænge af, hvad du vil gøre og blive, og på visionens styrke og på skønheden i det billede, som du maler med din forestillingsevne.

Den anden lektion er *udvikling af den rette proportionssans*. Denne vil, når den er udviklet rigtigt og anvendes korrekt, sætte dig i stand til at vandre ydmygt på vejen. Ingen sand leder kan være andet end ydmyg, for han erkender omfanget af sin opgave. Han er klar over sit bidrags begrænsninger (set i lyset af visionen) og over behovet for konstant selvudvikling og for at kultivere en stadig stræben efter at tilegne sig indre åndelig lærdom, hvis han nogensinde skal kunne yde et rimeligt bidrag. Derfor, fortsæt med at lære. Fortsæt med at være misfornøjet med dig selv og dine bedrifter, dog ikke i nogen ekstrem grad, men i en sådan grad, at princippet om udvikling og om at blive presset fremad og opad må blive styrket i dig. Vi hjælper andre gennem vor egen bestræbelse efter at nå målet. Dette kræver klar tænkning, ydmyghed og konstant tilpasning.

Den tredje lektion gælder *udvikling af en sans for syntese.* Den sætter dig i stand til at omfatte alt inden for dit indflydelsesområde, og også til at omfatte indflydelsen fra dem, der er større end dig. Således etableres forbindelsen til Hierarkiet …

Endnu en lektion, som i virkeligheden udspringer af ovenstående, er at *undgå en kritisk sans*, for kritik fører til barrierer og tab af tid. Lær at skelne mellem kritik og evnen til at analysere, og lær at anvende analyse rent praktisk. Lær at analysere livet, omstændigheder og mennesker ud fra dit arbejdes synsvinkel og ikke ud fra din personligheds synsvinkel. Analysér også ud fra ashramens synsvinkel og ikke ud fra lederens eller skolelærerens synsvinkel på det fysiske plan. (DNA2 e.704-705).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(4) Kan din imagination give dig et billede af din reaktion, når du – fordi du er lederen – må påtage dig ansvaret for enhver fejl, selv om du ikke måtte være personligt ansvarlig? Du må uden forbehold acceptere angreb fra dem, som du forsøger at hjælpe, som forventer alt for meget af dig, og som tvinger dig til at leve i offentlighedens søgelys. Hvad vil du gøre, hvis dine udvalgte medarbejdere ikke forstår dig, eller hvis de viser sig at være illoyale eller kritiserer uden berettigelse, eller prøver at rette sine ambitioner mod dig og nægter at se din synsvinkel, og taler om dig blandt andre mennesker og pisker en stemning op imod dig – en stemning som sandsynligvis er uden grundlag? Dette er ikke noget, som din personlighed har let ved at acceptere, men din skabende forestillingsevne må begynde at beskæftige sig med sådanne problemer, for at ledelsesprincipperne langsomt kan blive tydeligere for dig. Har du en indre imødekommenhed til at indrømme fejl og svaghed eller til at sige, at du gjorde en fejl med hensyn til teknik, metode eller tilnærmelse, i bedømmelse eller i tale, hvis der skulle opstå behov for at hele et brud i arbejdets interesse? (DNA2 e.707).

(l) GRUPPER I DEN NYE TIDSALDER

(1) For dem af os, der arbejder på den indre side, inddeles arbejderne i verden i tre grupper:

1. De få og sjældne, som er sande Vandbærere. De arbejder under virkelige vanskeligheder, for deres vision ligger hinsides flertallets opfattelsesevne, og de møder ofte mangel på forståelse, hyppige skuffelser fra medarbejdernes side, og megen ensomhed.
2. De, som er rene Fiske-typer. De arbejder med betydelig større lethed og finder et hurtigere respons fra dem omkring sig. Deres arbejde er mere doktrinært, mindre inklusivt og farvet af en separatistisk ånd. De omfatter den store masse af verdens arbejdere inden for alle forskellige områder for menneskets tænkning og velfærd.
3. De Fiske-typer, som er tilstrækkeligt udviklede til at kunne reagere på Vandbærerens budskab, men som endnu ikke

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

har tillid til, at de kan anvende dette budskab samt den rigtige Vandbærer-arbejdsmetode.

For eksempel viser de, der er inden for det politiske område, sans for internationalisme, men de kan ikke anvende den, når det gælder om at forstå andre. De tror, at de har en universel bevidsthed, men når det kommer til en prøve, så diskriminerer de og udelukker. De udgør en meget mindre gruppe end de rene Fiske-typer, og de udfører et godt arbejde og opfylder en meget vigtig funktion. Det problem, som de imidlertid udgør for Vandbærer-typen, ligger i den kendsgerning, at skønt de er modtagelige for idealet og betragter sig hver især som en af den nye tidsalder, så er de det i virkeligheden ikke. De ser en smule af visionen og har forstået teorien, men kan ikke udtrykke den i handling.

Vi har således disse tre grupper, som udfører meget nødvendigt arbejde, og som gennem deres fælles forpligtelser når ud til folkemasserne og opfylder på den måde deres dharma. Én gruppe arbejder nødvendigvis under den offentlige menings blændværk. Mellemgruppen har en meget svær opgave at udføre, for findes der ingen klar vision, opstår der ofte konflikt mellem den opfattelse, som gruppens selvvalgte omgivelser har, og den opfattelse, som den indre gruppe af vidende i verden har. Gruppens medlemmer trækkes hid og did, idet de responderer først på den enes opfattelse og derefter på den andens. Gruppen af dem, som responderer mere fyldestgørende på den begyndende Vandbærer-vibration, registrerer den opfattelse, lederne af de to andre grupper har, men med usvigelig sikkerhed føres de fremad ved de ledende mestre og stemmen af verdensgruppen af mestre. (WM e.632-633; HM d.638-639).

(2) Den syvende stråle vil føre begrebet om gruppetjeneste og offer til de kommende indviedes bevidsthed. Dette vil indlede tidsalderen for »guddommelig tjeneste«. Visionen om den enkeltes bidrag til offer og tjeneste, til gruppen og til gruppeidealet, vil i den nye tidsalder være målet for masserne af fremskredne tænkere, medens broderskab vil være nøgleordet for resten af menneskehedens bestræbelser. Disse

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ord har en større mening og betydning, end nutidens tænkere kan vide og forstå. (EP1 e.361; EP1 d.374).

(m) GUDSRIGET PÅ JORDEN

(1) Det er vigtigt, at I forstår, at der i denne tid foregår noget nyt. Et nyt naturrige, det femte rige, bryder frem; det er gudsriget på jorden eller sjælenes rige. Det toner frem på jorden og vil bestå af dem, som bliver gruppebevidste, og dem, som kan arbejde i gruppe. Det vil være muligt, fordi disse mennesker vil have opnået en selvindledt fuldkommengørelse (omend kun relativ) og de vil have identificeret sig med visse gruppe-bevidsthedsudvidelser. Desuden er de nået dertil, at de elsker deres medmennesker, ligesom de i fortiden har elsket sig selv. Kom til klarhed over dette mine brødre og forstå, hvis I kan, den fulde betydning af denne sidste sætning.

Deres arbejde vil hovedsagelig bestå i at sammenfatte og virkeliggøre det arbejde, som er udført af de to store gudesønner Buddha og Kristus. Som I ved, bragte en af dem *illumination*, dvs. indre oplysning til verden og legemliggjorde visdommens princip; den anden bragte *kærlighed* til verden og legemliggjorde i sig selv et mægtigt kosmisk princip, kærlighedens princip. Hvordan kan deres arbejde føres videre og effektiviteten tilvejebringes? Det er en proces, som vil følge tre retningslinjer:

1. Individuel indsats af den enkelte discipel, idet han anvender teknikken for ubundethed, lidenskabsløshed og skelneevne, som Buddha lærte om.
2. Gruppeindvielse, muliggjort af de enkelte disciples selvindledte indsats, idet de følger Kristi påbud. Det fører til, at personligheden og den enkelte enhed fuldstændigt indordner sig under gruppeinteresse og det, der er bedst for gruppen.
3. Gruppebestræbelse, gennemført som gruppe, for at elske alle væsener, og at opfatte og forstå den sande betydning af Vandbærerens teknik for gruppekærlighed og -arbejde. (DNA1 e.3-4; DNT1 d.21-22).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

(2) Kristus lærte os også, at gudsriget er på jorden, og at vi i første række skulle søge dette rige og lade alt andet komme i anden række. Det rige har altid været hos os, bestående af alle dem, der gennem tiderne har søgt mod åndelige mål og befriet sig selv for det materielle legemes begrænsning, for følelsernes dominans og for mentale forhindringer. Rigets indvånere er dem, der i dag (ukendt for mængden) lever i fysiske legemer og arbejder for menneskehedens vel, og som fremhæver og anvender kærlighed i stedet for følelser som deres praktiske arbejdsmetode. De udgør det store samfund af »oplyste tænkere«, der leder verdens skæbne. Gudsriget er ikke noget, som vil nedstige til jorden, når menneskene engang er blevet gode nok. Det er noget, som eksisterer og er effektivt allerede i dag og kun venter på at blive opdaget. Det er en velorganiseret helhed, som allerede er ved at blive opdaget af dem, der søger gudsriget, og som da opdager, at det rige, de søger, allerede er her. Mange ved, at Kristus og hans disciple er fysisk til stede på jorden, og gudsriget, hvori de hersker med dets love og særlige former for aktivitet, er kendt af mange og har været det gennem århundreder.

Kristus er verdens helbreder og frelser. Han virker, fordi han er hele virkelighedens legemliggjorte sjæl. Han virker i dag som i Palæstina for to tusind år siden gennem grupper. Dengang virkede han gennem de tre elskede disciple, gennem de tolv apostle, gennem de udvalgte halvfjerds og de interesserede fem hundrede … Nu virker han gennem sine mestre og deres grupper og kan derved i høj grad intensivere sine bestræbelser. Han kan og vil virke gennem alle grupper i samme grad, som de selv gør sig tjenlige til et sådant virke for udbredelse af kærlighed og bringer sig selv i bevidst kontakt med de mægtige kræfter, som de indre grupper repræsenterer.

De grupper, der altid har fremhævet den fysiske tilstedeværelse af Kristus, har i den grad forvrænget denne lære med dogmatiske påstande vedrørende uvæsentlige detaljer og med latterlige fremstillinger, således at de ikke har bidraget til nogen større forståelse af den tilgrundliggende sandhed; ej heller har det rige, de har udmalet, været særligt tillokkende. Riget eksisterer, men det er hverken et sted for streng tugt eller med gyldne harper, befolket af uintelligente

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fanatikere, men derimod et center for skabende aktivitet, der tjener et nyttigt formål, et sted, hvor enhver har sin fulde frihed til at udfolde sin guddommelighed til gavn og glæde for sine medvæsener. (RC e.50-51; KT d.52-54).

111
Indvielse

(a) REGLER FOR ANSØGERE TIL INDVIELSE

Første regel.

Disciplen må søge dybt i sit hjerte. Hvis ilden brænder klart derinde og varmer hans broder uden dog at brænde ham selv, så er timen kommet for hans ansøgning om at stå foran døren.

Når kærlighed til alle væsener, uanset hvem de måtte være, begynder at blive en fastslået kendsgerning i en discipels hjerte, dog uden at han nærer kærlighed til sig selv, er dette tegn på, at han nærmer sig indvielsens port, og at han kan aflægge de nødvendige, forberedende løfter. Disse kræves, inden hans mester indgiver hans navn som ansøger til indvielse. Hvis han ikke tager sig af det lavere selvs lidelse og smerte, hvis det er uvæsentligt for ham, om lykke falder på hans vej eller ej, hvis det eneste formål med hans liv er at tjene og frelse verden, og hvis hans broders nød er af større betydning for ham end hans egen, da overstråler kærlighedens ild hans væsen, og verden kan varme sig ved hans fødder. Denne kærlighed må være en praktisk og prøvet manifestation og ikke kun en teori eller ligefrem et upraktisk ideal og en behagelig følelse. Den er noget, som er vokset under livets prøvelser og modgang, således at livets oprindelige impuls går i retning af selvopofrelse og ofringen af den lavere natur. (IHS e.192-193; IMS d.199-200).

Anden regel.

Når ansøgningen er blevet indgivet i trefoldig form, da må disciplen trække denne ansøgning tilbage og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

glemme, at den er blevet indgivet.

Heri ligger en af de indledende prøver. Disciplens mentale holdning må være den, at han ikke bekymrer sig, om hvorvidt han tager indvielse eller ej. Selviske motiver må ikke spille ind. Kun de ansøgninger, som når mesteren gennem den energi, der frembringes ved rene altruistiske motiver, bliver af ham givet videre til Hierarkiets optegnende engel. Kun de disciple, der søger indvielse på grund af den større evne til at hjælpe og velsigne, som dette medfører, vil få svar på deres ansøgning. De, som er halvhjertede over for spørgsmålet om indvielse, modtager ikke det okkulte ridderslag, og de, som på grund af selviskhed eller nysgerrighed er ivrige efter at deltage i mysterierne, kommer ikke gennem døren, men må blive udenfor og banke på. De, som er ivrige efter at tjene, de, som føler sig tyngede af verdens nød og af det derved vakte personlige ansvar, og som har opfyldt loven, banker på og får svar; de søger optagelse, som bevilges. Det er dem, der udsender et råb om større evne til at hjælpe, et råb, der trænger ind til dem, der venter i tavshed. (IHS e.193-194; IMS d.200).

(b) FORBEREDELSE TIL INDVIELSE

(1) … (Disciplen) finder sin sjæl gennem fusionen af sjæl og personlighed. Han finder sin gruppe ved, at denne fusion af sjæl-form optages i en mesters gruppe, og til sidst optages han i mesterens ashram. …

… Når den nye verdensordens struktur begynder at tage form, vil processen gå meget hurtigere. Dette vil dog ikke ske i de første hundrede år, der blot er et kort øjeblik i menneskehedens evige historie. Fra syntese til syntese fortsætter Guds liv. Først sker der en syntese af de atomare liv til stadigt mere fuldkomne former, indtil de tre naturriger manifesteres. Dernæst en syntese i bevidstheden, der sætter mennesket i stand til at træde ind i helhedens større bevidsthed og til sidst til at træde ind i den mystiske begivenhed, som er et resultat af bestræbelserne i alle forudgående udviklingsfaser, og som vi kalder

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

»identifikation«. Efter den første identifikation, der er en højere modsvarighed til stadiet for individualisering, sker der en fortsat optagelse i de stadigt større helheder, og hver gang lyder ordet: Accepteret som en gruppe.

Er det lykkedes mig at give jer en lidt større indsigt i indvielsens betydning i denne korte gennemgang? Ser I tydeligere den tiltagende skønhed i helheden og godheden i hensigten og visdommen i planen? Får I en dybere forståelse af, at skønhed, godhed og visdom ikke er kvaliteter, som deres utilstrækkelige navn kunne tyde på, men er store kendsgerninger i manifestation? Forstår I den sandhed, at de ikke beskriver guddommen, men er navne på liv, der har en styrke og aktivitet, som menneskene endnu ikke ved noget om?

En vis forståelse af dette vil langsomt trænge ind i den enkelte discipels sind og bevidsthed, efterhånden som sindet på de tidlige stadier oplyses af sjælens lys og senere responderer på den energipåvirkning, der kommer fra den åndelige triade. Først når det opfattes, også selv om det ikke forstås, vil den kæmpende discipel komme til forståelse af, at ordene:

... Træk ikke ansøgningen tilbage. Det kan I ikke, selv om I ville, men tilføj derimod tre store krav og gå videre fremad,

er et levende påbud, der er betingende for ham, hvad enten han vil eller ej. Det, at han ikke har mulighed for at trække sig tilbage fra den position han har indtaget, er et af de første virkelige resultater af at høre det ord, der intoneres efter at have »gennemgået« de to første prøver. Det er naturnødvendigt at opleve både rædsel og glæde på samme tid, når man skal leve et åndeligt liv. Jeg mener det, jeg siger. Symbolet på eller det første udtryk af dette (for alt i de tre verdener er blot symboler på en indre virkelighed) er den kraftige tilskyndelse til forbedring, som er dyremenneskets specielle kendetegn. Det går fra utilfredshed til utilfredshed drevet af et indre noget, der konstant åbenbarer et lokkende syn af det, som er mere ønskværdigt end dets nuværende tilstand og erfaring. Først fortolker det det ud fra materiel

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

velfærd. Dernæst driver den guddommelige utilfredshed det ind i en emotionel fase af kampen. Mennesket kræver emotionel tilfredsstillelse og senere intellektuelle beskæftigelser. Denne kamp for at opnå noget skaber i hele forløbet de nødvendige instrumenter, hvormed det kan opnås, idet instrumenterne gradvis forbedres, indtil den trefoldige personlighed er klar til at se sjælen. Fra dette spændingspunkt bliver tilskyndelsen og kampen mere intens, … og mennesket træder ind på vejen.

Når først mennesket er en accepteret discipel og reelt har påtaget sig det arbejde, der er forberedelse til indvielse, findes der ingen vej tilbage. Det kan ikke vende om, selv om det ville, og ashramen beskytter det. (RI e.58-60; SI d.69-71).

(2) … Kravene (til indvielse) – efterhånden som menneskets intellekt udvikles – bliver strengere og vanskeligere at opfylde, og den indviede må derfor være af en decideret højere klasse. Nutidens mester er i særdeles høj grad meget mere vís, kærlighedsfuld og »okkult fornuftig« end mesteren på atlantisk tid. (RI e.388; SI d.394).

(3) … Ashramen har sine egne mål, intentioner og indre teknikker, der ikke har forbindelse med disciplens liv og dennes tjeneste i de tre verdener. Disciplens arbejde, som forberedelse til indvielse, har ikke grundliggende noget at gøre med hans daglige verdenstjeneste, men der ville ikke være nogen indvielse for ham, hvis dette tjenesteliv manglede. Hans tjenesteliv er i virkeligheden et udtryk for den særlige indvielse, som han forbereder sig til. Det er et alt for omfattende emne til, at vi kan beskæftige os med det her, men det er en idé, I kan tænke over. (RI e.547; SI d.549).

(c) INDVIELSE

(1) Efter en længere eller kortere tid står disciplen ved indvielsens port. Vi må huske, at efterhånden som man nærmer sig denne port og kommer mesteren nærmere, er det, som det hedder i »Lys på vejen«, »med fødderne badet i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

hjertets blod«. Ethvert trin op går altid gennem ofring af alt det, som hjertet har kært på det ene eller det andet plan, og altid må dette offer være frivilligt. Den, som betræder prøvestadiets vej og helliggørelsens vej, kender prisen, som han må betale; han har revideret sin sans for værdier og dømmer derfor ikke som et menneske af denne verden. Det er et menneske, som forsøger at erobre »riget med storm«, og som i forsøget er forberedt på den efterfølgende lidelse. Det er et menneske, som er beredt til at miste alt, bare han når målet, og som i kampen for det højere selvs herredømme over det lavere er villig til at bringe ofre indtil døden. (IHS e.82; IMS d.95).

(2) Indvielse har ikke kun den virkning at styrke og uddybe sjælsegenskaber. Den gør det ikke kun muligt for personligheden at give udtryk for sjælens evner og derved fremhæve og drage det bedste frem af det, der findes i disciplen og i hans tjeneste, men indvielse sætter ham også lidt efter lidt i stand til at råde over kræfter og energier, som han hidtil ikke har haft viden om, og som han må lære at anvende som en indviet af en vis grad på den oplyste vej. Indvielse åbenbarer for ham eksistensverdener, som han indtil da ikke har haft kendskab til og ikke har kunnet opleve, og som han må lære at samvirke med. Indvielse integrerer ham mere definitivt i vort planetariske livs »oplyste område« og bringer ny åbenbaring og vision, hvorved de ikke-oplyste områder synes endnu mere mørke. (DNA2 e.666).

(3) Indvielse er så ofte blevet fremstillet som en ceremoni, at jeg har følt det nødvendigt at imødegå denne forkerte fremstilling. Hvis I skal forstå det, jeg vil sige, må I udvise al den oplyste forståelse, I er i besiddelse af.

Indvielse er kun en ceremoni, for så vidt der indtræffer et højdepunkt i indvielsesprocessen, hvor disciplen bliver fuldstændig vidende om Hierarkiets medlemmer og sin egen stilling i relation til dem. Denne erkendelse symboliserer han for sig selv – successivt og i stadigt større omfang – som en stor rytmisk ceremoni med en fremadskridende åbenbaring, hvori han som kandidat er centrum på den hierarkiske scene. Sådan foregår det (set fra en ceremoniel synsvinkel) ved de to første indvielser og i relation til Kristus som indvieren. … Det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ceremonielle aspekt skyldes disciplens evne til at skabe tankeformer … (RI e.530-531; SI d.533-534).

(4) Indvielsesprocessen er i virkeligheden et resultat af tre energiers aktivitet:

1. Den energi, disciplen sætter i gang, når han søger at tjene menneskeheden.
2. Den energi, der bliver tilgængelig for disciplen, efterhånden som det lykkes ham at bygge antahkaranaen.
3. Den energi fra den hierarkiske ashram, som han er ved at blive »absorberet« af eller integreret i.

Det er disse tre energier, med hver sin udtryksmåde og med hver sin skabelse af specifikke resultater, som iværksætter eller beliver indvielsesprocessen. Disse energier fremkaldes af disciplen selv, og deres tiltagende styrke og kapacitet til at åbenbare afhænger stort set af disciplens beslutning, hensigt og vilje, og af hans vedholdenhed og åndelige integritet. (RI e.534-535; SI d.537).

(5) Perioder med søgen, perioder med smerte, perioder med ubundethed og perioder med åbenbaring skaber fusions- og spændingspunkter samt energiprojektion – sådan er historien om indvielsens vej.

Indvielse er i virkeligheden et navn, man har givet åbenbaring eller en ny vision, der hele tiden drager disciplen videre mod et større lys. Det er ikke noget, der tildeles eller gives ham. Det er en proces med *lys*-erkendelse og *lys*-anvendelse for at kunne træde ind i et endnu klarere lys. Historien om evolutionens vej handler om at gå fra et svagt oplyst område i den guddommelige manifestation til et område med overjordisk herlighed. (RI e.538; SI d.540).

(6) Det er erkendelsen af de forskellige »lys« på den oplyste vej, der viser, at aspiranten er rede til indvielse. Den indviede træder ind i lyset på en særlig måde. Det gennemstrømmer hans natur alt efter hans udvikling på ethvert givet tidspunkt i tid og rum. Det sætter ham i stand til at kontakte og se det hidtil usete, og på baggrund af den nyligt erhvervede viden at styre sine skridt videre frem.

Jeg taler ikke i symboler her. Alle indvielser dæmper det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

lys, der allerede er blevet tilegnet og anvendt, og derefter indhylles den indviede i et højere lys. Hver indvielse sætter disciplen i stand til at opfatte et for ham hidtil ukendt guddommeligt bevidsthedsområde, som for disciplen, når han har gjort sig fortrolig med det og dets særlige fænomener, dets vibrations kvalitet og indbyrdes forbindelser, bliver det normale erfarings- og aktivitetsområde. … Atter træder dualitet ind i hans mentale opfattelse, for han kender nu det oplyste område, hvorfra han kom til spændings- eller indvielsespunktet. Gennem indvielsesprocessen opdager han et nyt og mere strålende oplyst område, som han nu kan træde ind i. Det indebærer ikke, at han forlader det aktivitetsområde, han tidligere har arbejdet og levet i. Det betyder blot, at han står over for nye ansvarsområder og muligheder, fordi han – ved sin egen indsats – er i stand til at se mere lys, at vandre i større lys, at vise sin kapacitet mere fyldestgørende end hidtil i det stærkt udvidede område for muligheder. (RI e.539-540; SI d.541-542).

(7) Den enklest mulige definition af indvielse er en forståelse af vejen, for forståelse er en åbenbarende energi, der tillader jer at »opnå«. Indvielse er vækst i erfaring, hvorved der opnås et spændingspunkt. Når den indviede fastholder spændingspunktet, ser han det, der ligger forude. *Indvielse tillader en gradvis indtræden i den skabende Logos' sind*. Denne definition er måske en af de mest betydningsfulde, jeg nogensinde har givet. Tænk over mine ord. (RI e.557; SI d.557-558).

(8) … Ingen discipel kan gennemgå indvielseserfaringen, hvis ikke han *er* et sjælsgennemtrængt individ og er bevidst vidende på sjælsniveauer om de forskellige begivenheder, muligheder, forpligtelser og betydninger.

… Det er klogt at notere sig, at en indvielse i virkeligheden er en krise, en kulminerende begivenhed, der ikke kan forekomme, før disciplen har lært tålmodighed, udholdenhed og dømmekraft som et resultat af de mange foregående og mindre betydningsfulde kriser. En indvielse er en kulminerende begivenhed, der bliver mulig på grund af den selvpålagte disciplin, som disciplen har tvunget sig til at efterleve.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

… Kun lidt er blevet sagt om … at indvielse giver et menneske adgang til et af den guddommelige bevidstheds områder eller niveauer, til et plan eller rettere en værenstilstand, der hidtil er blevet betragtet som forseglet og lukket. (RI e.662; SI d.658-659).

(d) GRUPPEINDVIELSE

Efterhånden som den indviede går fra den ene indvielse til den næste, går det lidt efter lidt op for ham, hver gang han tager et skridt på vejen, eller han trænger ind i mysteriernes hjerte sammen med dem, som befinder sig på samme udviklingstrin, og som arbejder sammen med ham mod det samme mål, at han ikke er alene, og at de yder en fælles indsats. Det er i virkeligheden en ashrams grundtone, der betinger dens sammensætning. Den består af disciple og indviede på forskellige trin i indvielsesforløbene. De er nået til deres ashramiske bevidsthedsniveau *sammen*, og de vil fortsætte *sammen*, indtil de når den fuldkomne frigørelse. Det sker, når det kosmisk fysiske plan synker ned under bevidsthedens eller den sensitive opmærksomheds tærskel og ikke længere indeholder noget af interesse for den indviede.

… Åndelig selviskhed har fået den almindelige esoterisk studerende til at underlægge sig indvielse og gøre den personlig og individuel. Men en af de allerførste forudsætninger for indvielse er en klar og koncis erkendelse af ens egen gruppe, ikke gennem ønsketænkning, men gennem et faktisk samarbejde og virke på det fysiske plan. Jeg sagde *gruppe,* min broder, og ikke organisation, for det er to helt forskellige ting.

Husk derfor, at gruppeindvielse er en kendsgerning, og lad være med at tænke på *din egen* forberedelse til indvielse. Nogle grupper forberedes til indvielse, hvor følgende faktorer er styrende – hvad angår den enkelte:

1. En gruppe af mænd og kvinder, hvis sjæle er på samme stråle samles subjektivt til gruppeskoling af en mester på samme stråle.
2. Sådanne mennesker får mulighed for på det fysiske plan at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

komme i kontakt med nogle af dem, som de subjektivt er forbundet med, hvorved de gensidigt kan give udtryk for en følelse af gruppesolidaritet. Den subjektive relation sikres gennem den objektive kontakt. Genkendelse er således en indledende indvielsesprøve, hvilket man bør huske.

3. De mennesker, der skoles og er forbundet på den måde, befinder sig, hvad angår den indvielse der skal tages, på samme evolutionstrin. De tager den samme indvielse og underkastes de samme prøver og vanskeligheder. Disse prøver og vanskeligheder beror på personlighedsstrålen, som kan være – og sædvanligvis er – en helt anden end sjælsstrålen. Det er personlighedsstrålen, der arbejder på at forhindre kontakt, på at vildlede genkendelsen, på at forsinke processen og på at misfortolke informationer. Så længe en discipel under skoling er fokuseret i sin personlighed, vil gruppeindvielse ikke være mulig for ham, og hans genkendelse af medaspiranter vil være flygtig og vil hurtigt blive forstyrret af den kritiske lavere tænkeevne, og en mur af tankeformer, som personligheden har skabt om gruppemedlemmerne, vil forhindre, at gruppen samlet kan gå ind ad indvielsens dør.
4. Gruppeindvielse kan ikke opnås af en gruppe under skoling, før medlemmerne som gruppe har udviklet deres specielle »åndelige opgave«. Det er åndens lov, at disciplen må træde tomhændet frem for indvieren, men at gruppemedlemmerne som gruppe samlet skal yde noget, der beriger ashramen. Det kan være i form af et velgennemtænkt projekt på linje med planen, hvorved de bekræfter deres forståelse af planen og viser den indviede gruppe, de befinder sig i, og de seniordisciple, hvis kontakt er blevet dem givet, at de allerede har vist deres egnethed til at blive accepteret og gjort det gennem tjeneste. Det skal være en gruppeopgave, en gruppetjeneste og et gruppebidrag. Den enkeltes specifikke bidrag er ikke synligt.

Tanken om gruppeindvielse må huskes, for den vil farve alt det, jeg søger at oplyse jer om, og den vil fremskynde dagen for jeres egen accept.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Ingen får adgang (under indvielsesprocesserne) til Kristi ashram (Hierarkiet) før grupperelationer og gruppeaktiviteter er blevet grundlæggende i hans tænkning og levemåde. Nogle velmenende aspiranter fortolker gruppeideen som en instruktion til dem om, at de må bestræbe sig på at danne grupper – deres egen gruppe eller egne grupper. Det er ikke den idé, der fremsættes i Vandbærerens tidsalder, der i dag er så nær. Det *var* fremgangsmåden i Fiskenes tidsalder, der nu er forbi. Nu er fremgangsmåden en helt anden. Intet menneske forventes i dag at stå som centrum i sin egen lille verden og arbejde for at blive brændpunkt i en gruppe. Nu består hans opgave i at opdage den gruppe af aspiranter, han skal knytte sig til, og som han skal vandre sammen med på indvielsens vej – et helt andet og langt vanskeligere forhold. (RI e.342-344; SI d.349-351).

(e) DEN INDVIEDE

(1) *Okkult erindring*. Den indviede bliver til sidst mere og mere vidende om denne voksende indre hukommelse eller »okkulte erindring«, som vedrører Hierarkiets arbejde og primært om sin andel i den generelle plans udførelse. Når den indviede, som i sin vågenbevidsthed okkult erindrer en ceremoniel kendsgerning, hos *sig selv* finder alle disse manifestationer af forøget vækst og bevidst erkendelse, vil sandheden i hans indre overbevisning være bevidst og bekræftet.

Det bør huskes, at denne indre overbevisning ikke har værdi for andre end den indviede selv. Han må bevise sit værd i den ydre verden gennem sit liv i tjeneste og i det arbejde, som er udrettet, og han høster derved i sin omgangskreds en anerkendelse, der vil give sig udtryk i en hellig iver efter efterligning og en ihærdig indsats for at betræde den samme vej, altid tilskyndet af det samme motiv – tjeneste og broderskab, ikke selvforherligelse og selviske interesser. Det bør ligeledes huskes, at hvis ovennævnte er sandt, når det gælder arbejdet, er det endnu mere sandt, når det gælder den indviede selv. *Indvielse er et strengt personligt anliggende af universel tilpasning*. Den beror på den indviedes indre

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

opnåede resultat. Den indviede ved med sig selv, når begivenheden indtræffer og behøver ingen til at fortælle ham om den. Den bevidsthedsudvidelse, der kaldes indvielse, må omfatte den fysiske hjerne, ellers har den ingen værdi. Ligesom de mindre bevidsthedsudvidelser, som vi normalt hver dag kommer ud for og kalder for »indlæring« af noget, står i forbindelse med den fysiske hjernes opfattelse af en meddelt kendsgerning eller en situationsfornemmelse, således forholder det sig også med de større udvidelser, som er resultatet af de mange mindre.

Imidlertid er det absolut muligt for mennesker at virke på det fysiske plan og være aktivt optaget af verdenstjeneste, uden at de har nogen erindring om at have gennemgået indvielsesprocessen; og alligevel kan de have taget den første eller den anden indvielse i et foregående eller tidligere liv. Dette skyldes helt enkelt en manglende evne til at »bygge bro« fra det ene liv til det andet, eller det kan være resultatet af en bestemt beslutning, som egoet har taget. Et menneske vil måske bedre kunne udligne en bestemt form for karma og udføre et bestemt arbejde for logen, hvis han i et eller andet jordeliv er fri for okkult arbejde og mystisk selvfordybelse. Der findes iblandt os i vor tid mange sådanne mennesker, som allerede tidligere har taget den første indvielse, og nogle få, som har taget den anden, men som ikke desto mindre er uvidende om det. Dog bærer deres centre og nervesystem vidne herom over for dem, som har det indre syn. Hvis indvielse er taget for første gang i et bestemt liv, vil erindringen herom nå den fysiske hjerne.

Nysgerrighed, eller blot almindelig god levevis, har aldrig bragt et menneske til indvielsens port. Da nysgerrighed fremkalder en stærk vibration i et menneskes lavere natur, vil den kun tjene til at fjerne det fra det mål, det er interesseret i, og ikke bringe det nærmere det, hvorimod en almindelig god levevis, der ikke er viet et liv i yderste opofrelse for andre og i en tavs tilbageholdenhed, ydmyghed og uselviskhed af en meget usædvanlig art, nok tjener til at bygge gode legemer, som vil være nyttige i en anden inkarnation, men ikke til at nedbryde de indre og ydre barrierer og overvinde de kræfter og energier, der står imellem et »godt« menneske og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

indvielsesceremonien.

Discipelskabets vej er vanskelig at betræde, og indvielsernes vej er endnu strengere. En indviet er blot en arret kriger, som har tilkæmpet sig sejren i mangen en strid. Han taler ikke om sine opnåede resultater, for han har for travlt med det store arbejde, han er ved at udføre. Han taler ikke om sig selv eller om alt det, han har udrettet undtagen for at beklage de ringe resultater. Men for verden er han altid et menneske med stor indflydelse, udøveren af åndelig magt, en der virkeliggør idealer, arbejderen for menneskeheden, der uvægerligt frembringer resultater, som kommende generationer vil anerkende. Han er et menneske, som til trods for alle disse store præstationer, sjældent bliver forstået af sin egen generation. Han er ofte genstand for menneskers sladder, og ofte bliver alt, hvad han gør, misfortolket. Han lægger alt, hvad han har – tid, penge, indflydelse, omdømme, og alt, hvad verden anser for værd at eje – på den altruistiske tjenestes alter, og undertiden tilbyder han sit liv som en sidste gave for kun at opdage, at de, som han har tjent, tilbageviser hans gave, håner hans forsagelse og bruger ukvemsord om ham. Men den indviede bekymrer sig ikke, for det er hans privilegium at se lidt ind i fremtiden, og derfor ved han, at den kraft, han har frembragt, til sin tid vil bringe planen til udførelse. Han ved også, at hans navn og indsats er noteret i logens arkiver, og at den »Tavse Vogter« af menneskers anliggender har bemærket ham. (IHS e.101-104; IMS d.114-116).

(2) Den indviede vil opdage, når han vender tilbage fra ceremonien og genoptager sit arbejde i verden, at den modtagne stimulering i hans legemer vil fremkalde en periode med stor aktivitet, men også med kamp. Denne kamp, der varer ved til sejren er vundet, vil medføre, at han fra sit legeme fjerner uønsket materie og indbygger nyt og bedre materiale. Han vil opdage, at hans evner for tjeneste er tiltaget meget, og at hans nervekraft er intensiveret, således at han i tjeneste kan trække på hidtil uanede kraftreserver. Han vil også opdage, at den fysiske hjernes respons på det højere selvs røst, og dens modtagelighed over for de højere og mere subtile indtryk er stærkt forøget. Til sidst vil det gennem det fuldførte arbejde lykkes ham at eliminere al materie af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

subatomar beskaffenhed, og han vil da opbygge legemer af substans fra det højeste underplan på hvert plan. Han vil blive opmærksom på, at alle hans energier kan styres bevidst og konstruktivt, at han kender den virkelige betydning af bevidsthedskontinuitet og kan fungere samtidig på de tre plan i fuld indre erkendelse. (IHS e.135; IMS d.147).

(3) Kendetegnet for en indviet er, at han ikke interesserer sig for sin egen person, sin egen udvikling og sin egen personlige skæbne; alle aspiranter, der bliver accepterede disciple, må mestre denne teknik, der eliminerer selvinteresse. De må ligeledes løfte deres blik væk fra den gruppe af arbejdere og det Hierarki, de er en del af, og fæstne det mod bredere horisonter og større aktivitetsområder. (EP1 e.xxi; EP1 d.22).

(4) *Vandringen fremad er dobbelt. Døren har I lagt bag jer. Den er en fortidig begivenhed.*

Det første der bør bemærkes er, at vi her har definitionen på en indviet. Han fortsætter fremad i sin dobbelte natur (sjæl og personlighed). Hans spændingspunkt er ikke længere personlighedens. Han har fusioneret og sammensmeltet to guddommelige aspekter i sig, og de udgør nu én integreret enhed. Denne fusion frembringer sit eget spændingspunkt. Han har passeret døren. Et nyt spændingspunkt følger, hvor et ord lyder som respons på det invokative råb fra den nye indviede. Et ord sendes tilbage til ham: Accepteret som en gruppe. Dernæst går han fremad sammen med gruppen, som han nu er en anerkendt del af. Den indviede har (som jeg tidligere har nævnt) lagt fortiden bag sig: »Lad minderne fare«. Nutiden indeholder et spændingspunkt. Fremtiden antyder, at den indviede fortsætter fremad fra dette spændingspunkt som følge af dets effektive virkning. Døren lukker sig bag ham, som nu er et accepteret medlem af sin gruppe, og som *Den gamle kommentar* udtrykker det, »når døren lukkes, fortæller lyden den iagttagende verden, at den indviede er trådt ind på et hemmeligt sted, og hvis de vil nå ham dér, må de også passere denne dør«. Dette citat udtrykker tanken om den individuelle selv-indvielse, som vi alle må gennemgå, og om den indviedes ensomhed, når han fortsætter sin vandring. Han forstår endnu ikke alt det, hans gruppe som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

helhed forstår. Selv bliver han ikke forstået af dem på den anden side af døren. Han har i nogen tid fornemmet den gruppe, han nu er knyttet til, og han bliver stadigt mere bevidst om deres åndelige upersonlighed, som for ham næsten synes at være en form for reserverethed, og som på ingen måde nærer de elementer i ham, der har karakter af personlighed, derfor lider han. De, der er ladt tilbage som en del af hans gamle tilværelse, forstår overhovedet ikke hans grundlæggende upersonlighed, selv om den endnu er uudviklet. Deres holdning vækker i ham, når han fornemmer den, en vrede og kritik, hvilket han erkender, at den ikke burde, men på dette stadium føler han sig ude af stand til at afvise den, medens de han kritiserer bestræber sig på at trække ham ned eller på (i det mindste) at få ham til at føle sig ringeagtet og ilde til mode.

I de tidlige stadier flygter han fra dem, han har ladt tilbage, ved at trække sig ind i sig selv og ved megen unødvendig og næsten provokerende tavshed. Han lærer at trænge ind i den nye gruppes bevidsthed ved ihærdigt at forsøge at udvikle den samme evne til åndelig upersonlighed, som de har. Han ved, at det er noget han må opnå, og – efterhånden som han opnår det – opdager han, at denne upersonlighed ikke er baseret på ligegyldighed eller selvfordybelse, som han troede, men på en dyb forståelse, på en dynamisk fokusering på verdenstjeneste, på en sans for proportioner og på en ubundethed, som gør sand hjælp mulig. Således lægger han døren og fortiden bag sig. Paulus forsøgte at give udtryk for dette, da han sagde: »… Idet jeg glemmer, hvad der er bagved, og rækker efter det, der er foran, jager jeg frem mod målet, den sejrspris, som Gud fra det høje kaldte os til i Kristus Jesus«. Jeg beder jer bemærke ordet »kaldte«. (RI e.71-73; SI d.83-84).

(f) FØRSTE INDVIELSE (FØDSLEN)

(1) Ved den første indvielse, den, der gælder Kristi fødsel, er det sædvanligvis *hjertecentret,* der belives med det mål for øje mere effektivt at kunne kontrollere det astrale legeme og derved yde menneskeheden større tjeneste. Efter denne indvielse undervises den indviede hovedsagelig i

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

kendsgerningerne om det astrale plan. Han må stabilisere sit emotionelle legeme og lære at arbejde på det astrale plan med den samme lethed og ubesværethed, som på det fysiske plan. Han bliver sat i forbindelse med de astrale devaer; han lærer at styre de astrale elementaler; han må fungere med lethed på de lavere underplan, og værdien og kvaliteten af hans arbejde på det fysiske plan bliver af større og større betydning. Han forlader ved denne indvielse lærdommens hal og går ind i visdommens hal. På dette tidspunkt lægges der udpræget vægt på hans astrale udvikling, skønt hans mentale udrustning vokser støt.

Der kan gå mange liv imellem den første indvielse og den anden. En lang periode over mange inkarnationer kan gå, førend beherskelsen af det astrale legeme er bragt til fuldkommenhed, og den indviede er rede til at tage det næste skridt. (IHS e.84; IMS d.97).

(2) … I en discipelgruppe … har de fleste allerede taget den første indvielse og er ved at blive forberedt til en af de senere indvielser. Der er ikke noget overraskende i denne udtalelse eller nogen speciel grund til opstemthed eller særlig glæde. Et stort antal af verdens aspiranter udviser – gennem deres levende åbenhed for åndelige spørgsmål, gennem intensiteten af deres aspiration og deres kamp for at være gode, selvopofrende og vise, at den iboende Kristus lever i dem og *er* til stede i deres hjerter. Indvielsen med »åndelig forankring på det fysiske plan« (som fødslen i Betlehem, den første indvielse til tider kaldes), har tusinder allerede gennemgået, og de fortsætter oprigtigt og målbevidst fremad på vejen. Jeg vil minde jer om, at der kan gå mange, mange liv mellem første og anden indvielse – lange, lange mellemstadier af stille og næsten umærkelig vækst. I er på ingen måde enestående eller langt foran verdens senioraspiranter. Heri ligger grund til opmuntring og ydmyghed. Det er naturligvis *ikke* min hensigt at udtale mig om, hvem der bliver forberedt til en bestemt indvielse. *Det er noget, som hver enkelt af jer må opdage for sig selv.* Det er et spørgsmål om indre orientering og ikke et spørgsmål om ydre information. (DNA1 e.94-95; DNT1 d.116-117).

(3) Det er sjældent erkendt, at hundrede tusinder af

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

mennesker i alle lande har taget eller er under forberedelse til at tage denne første indvielse … Menneskeheden, verdensdisciplen, er nu rede til dette. Tegn på, at dette er rigtigt, er den reorientering mod det åndelige, som finder sted overalt, menneskers interesse for humane ideer og menneskehedens velfærd, den ihærdighed, hvormed de søger lyset og deres længsel efter og ønske om fred baseret på rette menneskelige relationer, opnået ved hjælp af god vilje. (DN e.149; NS d.142).

(4) … Mange tusinde mennesker i nutidens verden har taget første indvielse og er orienteret mod det åndelige liv og mod at tjene deres medmennesker. Deres liv lader hyppigt meget tilbage at ønske, og det er tydeligt, at sjælen *ikke* hele tiden er den styrende faktor. Der foregår stadig en stor kamp for at opnå renselse på alle tre niveauer. Disse indviedes liv har mange fejl, og de er meget uerfarne, men i denne specielle cyklus gør de en stor indsats for at opnå sjælsfusion. Når den er opnået, tages den tredje indvielse (den første, hierarkisk set). (RI e.385; SI d.391).

(5) Den første indvielse kan betragtes som målet og belønningen for den *mystiske erfaring*. Det er dybest set ikke en okkult erfaring i ordets egentlige betydning, for det er sjældent, at den opfattes præcist, og at der er foregået en bevidst forberedelse, sådan som det er tilfældet ved de senere indvielser, og det er årsagen til, at de to første indvielser ikke betragtes som højere indvielser. … Den mystiske vej fører til den første indvielse. Når denne vej har opfyldt sin hensigt, forlades den, og dernæst følges okkultismens »oplyste vej«, der fører til de højere bevidsthedstilstandes oplyste områder. (RI e.666; SI d.662).

(6) Den første indvielse betegner begyndelsen på et helt nyt liv og en helt ny måde at leve på. Den betegner begyndelsen på en ny tænkemåde og på bevidst opfattelse. … Det »nye menneske« må lære at gå, tale og skabe. Imidlertid fokuseres bevidstheden nu andre steder. Det fører til megen smerte og lidelse, indtil det endelige valg er foretaget, og man på ny har viet sig til tjeneste. Derefter er den indviede rede til at gennemgå dåbsindvielsen.

… (Det kan antages), at alle som virkelig elsker deres

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

medmennesker, som er interesseret i den esoteriske lære, og som søger at disciplinere sig for at kunne opnå større skønhed i livet, er indviede og har gennemgået den første indvielse. (RI e.667; SI d.663).

(g) ANDEN INDVIELSE (DÅBEN)

(1) Når først anden indvielse er taget, gøres hurtige fremskridt, idet tredje og fjerde indvielse sandsynligvis følger efter hinanden i det samme liv eller i det næste.

Anden indvielse udgør den *krise*, der består i at beherske det astrale legeme. Ligesom kontrollen over det faste fysiske legeme blev bevist ved første indvielse, bevises her på tilsvarende måde kontrollen over det astrale. Begærets ofring og død har været det tilstræbte mål. Selve begæret er blevet overvundet af egoet, og der ønskes kun det, som er godt for helheden og på linje med egoets og mesterens vilje. Den astrale elemental beherskes, det emotionelle legeme bliver rent og klart, og den lavere natur dør hurtigt ud. På dette tidspunkt tager egoet på ny et fast greb om de to lavere legemer og bøjer dem ind under sin vilje. Trangen og længslen efter at tjene, elske og gøre fremskridt bliver så stærk, at der sædvanligvis ses en hurtig udvikling. Det forklarer, hvorfor denne indvielse og den tredje ofte (skønt ikke nødvendigvis) følger efter hinanden i ét enkelt liv. I denne periode af verdenshistorien er evolutionen blevet således stimuleret, at stræbende sjæle, som opfatter menneskehedens store nød, ofrer alt for at afhjælpe denne nød.

På den anden side må vi ikke begå den fejl at tro, at alt dette har det samme forløb og foregår i den nøjagtig samme rækkefølge og på de samme stadier. Meget af det gøres samtidig og i samklang, da det er et langsomt og hårdt arbejde at lære beherskelsens kunst, men i intervallet mellem de tre første indvielser må der nås og fastholdes et bestemt stadium i udviklingen af hvert af de tre lavere legemer, førend en yderligere udvidelse af kanalen uden risiko kan tillades. Mange af os, der går prøvestadiets vej, arbejder nu på alle tre legemer.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Ved denne indvielse – hvis den almindelige kurs følges, (hvad der som sagt slet ikke er sikkert) – belives *strubecentret*. Det fremkalder en evne til i mesterens tjeneste, og til hjælp for mennesket, at drage fordel af den lavere tænkeevnes færdigheder. Det skænker evnen til at frembringe og give det fra sig, som er til nytte, måske ved hjælp af det talte ord, men i hvert fald som tjeneste af den ene eller anden art. Der gives en indsigt i det, som verden har behov for, og en større del af planen ses. Det arbejde, som herefter må gøres forud for den tredje indvielse, er personlighedens fuldkomne identificeren sig med helhedens behov. Det medfører nødvendigvis egoets fuldstændige beherskelse af den konkrete tænkeevne. (IHS e.84-86; IMS d.97-98).

(2) Den anden indvielse er tæt forbundet med Hierarkiet som planetarisk center og med anden stråles aktivitet. Denne indvielse vil i den indviede skabe en voksende forståelse af relationer, af fundamental enhed med alt, som ånder, og en forståelse af det Ene Liv, som til sidst vil føre til et stadium af udtalt broderskab, som det er målet for Vandbærerens tidsalder at frembringe. (DN e.138; NS d.132).

(3) Disciplen lærer at disciplinere sin lavere natur og at beherske sine fysiske tilbøjeligheder til en vis grad, og på den måde frigør han fysisk energi og bringer orden i sit liv. Dette tager meget lang tid og kan fortsætte i en cyklus på mange inkarnationer. … Han opdager, at hans emotionelle natur, hans lavere psykiske evner, hans astrale udvikling og blændværkets kraft har gjort samlet front mod ham.

… Han opdager, at han lever i et kaos af emotionelle reaktioner og betingende blændværk. Han begynder langsomt at erkende, at han for at tage anden indvielse *må* bevise emotionel kontrol. Han erkender også, at han må have en vis viden om de åndelige energier, der kan fordrive blændværk, samt en forståelse af den teknik, hvorved oplysning fra sindet – der overfører sjælens lys – kan fordrive dette blændværk og således »rense atmosfæren«, i teknisk forstand.

Jeg må betone, at hidtil har ingen indviet vist fuldstændig kontrol i perioden mellem en indvielse og den næste højere indvielse. Den mellemliggende periode betragtes som »en cyklus til fuldkommenhed«. Det, den indviede er ved at lægge

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bag sig og forlade for en højere erkendelse, bliver langsomt domineret af energier, der skal frigøres i den indviedes bevidsthed ved den indvielse, som han er blevet forberedt til. Denne mellemperiode er altid yderst vanskelig. …

Indvielsesprocessen mellem første og anden indvielse er for mange den værste tid med bekymring, vanskeligheder, erkendelse af problemer samt en konstant indsats for at »rense sig selv« (som det okkult kaldes), hvilket disciplen til enhver tid er underlagt. (RI e.576-577; SI d.576-577).

(4) Han (den indviede, der har taget anden indvielse) står over for at skulle gå fra et emotionelt aspirerende brændpunkt til et brændpunkt for intelligent tænkning. Han har, i det mindste teoretisk, frigjort sig fra det astrale legemes og den astrale naturs styring. Men der er stadig meget at gøre, for gamle begær, urgamle astrale reaktioner og vanemæssige emotioner er stadig magtfulde, men han har udviklet en ny holdning til dem og ser det astrale legeme i et nyt perspektiv … (og) er derfor negativ over for deres tiltrækning og positiv over for det højere krævende brændpunkt. Det, han nu nærer kærlighed til og længes efter, har ønsker om og planlægger for, ligger i en anden og højere dimension. Han har, gennem sin beredvillighed til at gennemgå anden indvielse, rettet det første slag mod sin iboende selviskhed og bevist sin beslutning om at tænke på en større og mere omfattende måde. Gruppen begynder at betyde mere for ham, end hans egen betydning.

… Ved anden indvielse gives han en vision om et højere brændpunkt, og hans plads i den større helhed begynder langsomt at åbenbare sig. En ny skaberevne og et nyt brændpunkt bliver hans umiddelbare mål, og for ham kan livet aldrig mere blive det samme. De gamle fysiske holdninger og begær kan af og til stadig overtage styringen, og selviskhed kan fortsat spille en stor rolle i hans liv, men bag dem og under dem findes der en dyb utilfredshed med tingene, som de er, og en pinefuld oplevelse af fiasko. Det er på dette tidspunkt, at disciplen begynder at lære at drage nytte af fiasko og at kende visse grundlæggende forskelle mellem det, der er naturligt og objektivt, og det der er overnaturligt og subjektivt.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

… Forstå, at ingen »tager« indvielse og gennemgår disse kriser uden først at have tilkendegivet deres egnethed og vist en skolet og intelligent kapacitet. Det er ikke et krav, når det drejer sig om første indvielse, men når det drejer sig om anden indvielse, må grundlaget altid være et nyttigt og hengivent liv med en fast beslutning om at gå ind i *området for verdenstjeneste*. Endvidere må der være ydmyghed og en udtalt erkendelse af det guddommelige i alle mennesker. (RI e.677-679; SI d.673-674).

(5) Frihed er nøgleordet for det enkelte menneske, der står over for anden indvielse og dens følger – forberedelse til tredje indvielse. Frihed er nøgleordet for verdensdisciplen i dag, og det som menneskeheden kræver på nuværende tidspunkt er frihed til at leve, tænke og vide og planlægge. (RI e.684; SI d.679).

(h) TREDJE INDVIELSE (TRANSFIGURATIONEN)

(1) Efter anden indvielse forflyttes undervisningen til næste plan. Den indviede lærer at beherske sit mentale legeme; han udvikler evnen til at arbejde med tankestof og lærer lovene for skabende tankeopbygning. Han fungerer frit på mentalplanets fire lavere underplan, og inden den tredje indvielse må han – bevidst eller ubevidst – til fuldkommenhed mestre de fire lavere underplan på de tre plan i de tre verdener. Han får en dyb viden om mikrokosmos, og han har i stor udstrækning, teoretisk og rent praktisk, mestret sin egen naturs love. Det er forklaringen på hans evne, rent eksperimentelt, til at beherske de fire lavere underplan på det fysiske, astrale og mentale plan. Sidstnævnte kendsgerning er interessant. Beherskelsen af de tre højere underplan er endnu ikke fuldkommen, og det er en af forklaringerne på mange indviedes nederlag og fejl. Deres beherskelse af stoffet på de tre højere underplan er endnu ikke fuldkommen; de mangler endnu at beherskes.

Ved den tredje indvielse, ofte kaldt transfigurationen, bliver hele personligheden badet i lys fra oven. Det er først efter denne indvielse, at monaden definitivt styrer egoet, idet den lader sit guddommelige lys strømme mere og mere ind i den beredte og rensede kanal …

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Atter gives der en vision om det, der ligger forude, den indviede er i stand til på ethvert tidspunkt at kunne genkende de andre medlemmer af Den store hvide loge, og hans psykiske evner bliver stimuleret af *hovedcentrenes* aktivering. Det er hverken nødvendigt eller tilrådeligt at udvikle evnerne for syntese eller clairaudience og clairvoyance før efter denne indvielse. Al udviklings hensigt er at vække den åndelige intuition. Når dette er sket, når det fysiske legeme er rent, det astrale stabilt og roligt, og mentallegemet under kontrol, da kan den indviede både sikkert og med visdom håndtere og anvende de psykiske evner til hjælp for menneskeheden. Ikke blot kan han benytte disse evner, men er nu i stand til at skabe og belive tankeformer, der er klare og veldefinerede, og hvorigennem tjenestens ånd pulserer uden at være behersket af lavere tanker eller begær. Disse tankeformer vil, (således som det er tilfældet med dem, der er skabt af hovedparten af menneskene) være ufuldendte og uden forbindelse og sammenhæng, men vil opnå en rimelig grad af syntese. Hårdt og uophørligt må dette arbejde være, førend dette kan gøres, men når begærnaturen er blevet stabiliseret og renset, bliver kontrollen over mentallegemet lettere. Derfor er den religiøst hengivnes vej i mange henseender lettere end det intellektuelle menneskes, for han har lært, hvad lutret begær vil sige og gør fremskridt gennem de nødvendige stadier.

Personligheden har nu nået et punkt, hvor dens vibrationer er af en meget høj kvalitet, og alle tre legemers materie relativt ren; desuden er dens forståelse af det arbejde, der skal udrettes i mikrokosmos, og andelen af arbejdet i makrokosmos meget avanceret. (IHS e.86-88; IMS d.98-100).

(2) Aspiranter og disciple bør huske, at efter tredje indvielse er *virkningerne* af den indvielse, der gennemgås, ikke kun begrænset til den enkelte indviede. Fra nu af bliver han ved alle efterfølgende indvielser overfører af den energi, der vil strømme gennem ham med stadig større kraft, hver gang staven er blevet anvendt. Han virker primært som mellemled for overførsel, nedtrapning og en efterfølgende sikker fordeling af energi til masserne. Hver gang en discipel når frem til en indvielse og står foran indvieren, bliver han blot et instrument, hvormed den planetariske Logos kan nå

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

menneskeheden og bringe nyt liv og ny energi til menneskene. Det arbejde, der udføres før og ved tredje indvielse, er blot forberedende til den type tjeneste, der kræves af en »energioverfører«. (RI e.689; SI d.683-684).

(3) … Denne tredje indvielse (er) i virkeligheden den første af de højere indvielser …

De to første indvielser – der kun betragtes som indvielser på tærskelen – giver de erfaringer, der forbereder den indviedes legeme til at kunne modtage de vældige spændinger i denne tredje indvielse. Disse spændinger sendes gennem den indviedes legeme og styres af den planetariske Logos, som den indviede står foran for første gang. (RI e.687; SI d.682).

(i) FJERDE INDVIELSE (KORSFÆSTELSEN)

(1) Inden fjerde indvielse kan tages, intensiveres forberedelsesarbejdet, og forøgelse og indsamling af viden må ske utroligt hurtigt. Den indviede har ofte adgang til biblioteket for okkulte bøger, og efter denne indvielse kan han kontakte ikke kun den mester, som han er knyttet til, og som han har arbejdet bevidst med i lang tid, men han kan også kontakte og hjælpe (i nogen grad) chohanerne, Bodhisattvaen og Manuen.

Han er også nødt til at have en intellektuel forståelse af lovene på de tre lavere plan og ligeledes kunne anvende dem for at fremme evolutionen. Han studerer de kosmiske plan og må beherske diagrammerne. Han bliver velbevandret i den okkulte teknik og udvikler et firdimensionalt syn, hvis han ikke allerede har gjort det. Han lærer at lede de opbyggende devaers aktiviteter, og på samme tid arbejder han kontinuerligt med udviklingen af sin åndelige natur. Han begynder hurtigt at samordne det buddhiske legeme, og i samordningen af dette udvikler han evnen til syntese, først i mindre grad og efterhånden mere indgående.

Ved tidspunktet for fjerde indvielse har den indviede til fuldkommenhed mestret det femte underplan og er derfor adept – for at bruge et teknisk udtryk – på det fysiske, astrale og mentale plans fem lavere underplan, og han er godt på vej til at mestre det sjette. Hans buddhiske legeme kan fungere på de to lavere underplan af det buddhiske plan.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Livet for det menneske, som tager den fjerde indvielse, eller korsfæstelsen, er sædvanligvis forbundet med store ofre og lidelser. Det er livet for det menneske, som går ind i den store forsagelse, og selv i eksoterisk henseende synes den at være streng, hård og lidelsesfuld. Han har lagt alt, endog sin fuldendte personlighed, på ofrets alter og står berøvet alt. Alt har han forsaget, venner, penge, omdømme, karakter, position i verden, familie og endog selve livet. (IHS e.88-89; IMS d.101-102).

(2) … Denne forsagelsesindvielse har en overordentlig stor betydning for menneskeheden og den enkelte indviede … For det første markerer denne store forsagelseshandling det øjeblik, hvor disciplen ikke længere har noget i sig, der binder ham til de tre verdener for menneskelig evolution. Hans kontakt med disse verdener vil i fremtiden være helt frivillig og med det formål at tjene. (RI e.696; SI d.690).

112
De mørke kræfter

(1) … Den gennemsnitlige studerende har ikke noget at frygte fra (de sorte brødre). Det er først, når der er tale om discipelskab, hvor mennesket står frem for sine medmennesker som et redskab for det hvide broderskab, at han tiltrækker sig opmærksomhed fra dem, der forsøger at hindre. Når et menneske ved at anvende meditation, kraft og aktivitet i tjenesteøjemed har udviklet sine legemer til det højst opnåelige niveau, så sætter dets vibrationer en særlig art stof i bevægelse, og det lærer at arbejde med dette stof, at håndtere strømninger og at styre bygmestrene. Når det gør dette, så trænger det ind på et område, der hører til dem, der arbejder med involutionens kræfter, og derfor kan det pådrage sig angreb. Sådanne angreb kan blive rettet mod et hvilket som helst af dets tre legemer og kan være af forskellig art. Lad mig ganske kort pege på nogle af de metoder, der tages i anvendelse mod en discipel. … :

a. Klare angreb på det fysiske legeme. Alle midler bliver taget i anvendelse for gennem sygdom eller lemlæstelse af det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fysiske legeme at hindre disciplens egnethed. Ikke alle ulykker er et resultat af karma, idet disciplen sædvanligvis har overvundet en stor del af denne type karma. Denne kilde til hindring af aktivt arbejde er han således forholdsvis fri for.

b. Blændværk er en anden metode, der anvendes, eller disciplen overdækkes med en sky af emotionelt eller mentalt stof, der er tilstrækkeligt til at skjule det virkelige og til midlertidigt at tilsløre det, der er sandt. Et studium af de tilfælde, hvor blændværk er blevet anvendt, er overordentlig afslørende og viser, hvor vanskeligt det er, selv for en fremskreden discipel, altid at kunne skelne mellem det virkelige og det falske, det sande og det usande. Blændværk findes på både de emotionelle og de mentale niveauer, men som oftest på de emotionelle. Endnu en metode er at tilbagekaste skyggerne fra disciplens egne tanker om svaghed eller modløshed, eller fra den kritik, som han i tidens løb har givet. Når dette sker, tårner de sig op til urimelige højder og den ubetænksomme discipel, der ikke indser, at han kun ser de gigantiske konturer af hans egne flygtige og tilfældige tanker, giver efter for modløshed og bliver måske tilmed nedtrykt, hvorved han kun bliver til ringe nytte for de store. En anden metode er, at der ind i hans mentale aura kastes forslag og ideer, som synes at komme fra hans egen mester, men som kun er underfundige forslag, der er hindrende og ikke til hjælp. Det kræver en klog discipel altid at kunne skelne mellem hans rigtige lærers stemme og den falske hvisken fra en, der giver sig ud for at være mesteren, og selv højt indviede er midlertidigt blevet vildledt.

Mange og raffinerede er de metoder, der anvendes for at narre og derved mindske det effektive udbytte af arbejderens indsats i verden. Det er derfor velbegrundet, at alle aspiranter bliver pålagt at studere og arbejde på at udvikle *viveka* eller den skelneevne, der beskytter mod vildfarelser. Hvis aspiranten møjsommeligt opbygger og arbejder med denne kvalitet i det daglige liv i forbindelse med alle hændelser, store som små, så er risikoen for at blive vildledt lig nul.

c. En tredje metode, der ofte anvendes, er at indhylle disciplen i en tyk sky af mørke eller at lægge et uigennemtrængeligt tågeslør omkring ham, så han snubler og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ofte falder. Det kan tage form som en sort sky af emotionelt stof og skabe en dyster følelse, som synes at spolere alle stabile vibrationer, og som kaster den forvirrede studerende ind i et fortvivlelsens mørke. Han føler, at alt forsvinder fra ham, han er offer for forskelligartede og dystre emotioner, han mener sig forladt af alle, og han tænker, at alle tidligere anstrengelser har været forgæves, og at der ikke er andet tilbage end at dø. I sådanne situationer er det nødvendigt, at han anvender evnen til *viveka*, så han oprigtigt kan afveje og roligt bedømme situationen. Han bør i sådanne situationer påminde sig selv om, at mørket aldrig kan skjule noget for den indre gud, og at bevidsthedens stabile center forbliver dér, uberørt af alt, som måtte hænde. Han bør holde ud til enden, – enden på hvad? På den omsluttende sky – frem til det tidspunkt, hvor den opløses af solens lys. Når han har passeret igennem denne skys fulde længde og går ud i dagslyset, kan han erkende, at intet på noget tidspunkt kan nå frem til eller krænke den indre bevidsthed. Gud findes i det indre, uanset hvad der sker i det ydre. Vi er så vant til at se ud på de omgivende hændelser, uanset om det er fysiske, astrale eller mentale, at vi glemmer, at allerinderst i vort hjerte findes vort kontaktpunkt til den universelle Logos.

d. Den sidste metode jeg vil omtale (jeg kan ikke komme ind på alle de anvendte metoder) er, at der kastes et mentalt mørke over disciplen. Mørket kan være intellektuelt og er som følge deraf langt vanskeligere at trænge igennem, for i dette tilfælde *skal* egoets kraft påkaldes, hvorimod det i det foregående tilfælde ofte er tilstrækkeligt med den lavere tænkeevnes ræsonnement for at løse problemet. Her i dette specielle tilfælde vil disciplen handle klogt, hvis han ikke kun forsøger at påkalde sit ego eller højere selv til hjælp med at opløse skyen, men også påkalder sin lærer, eller endog sin mester for at få den hjælp, de kan give.

Disse eksempler er blot nogle få af de farer, der kredser omkring aspiranten, og jeg har udelukkende fortalt om dem med den hensigt at advare og vejlede, og ikke for at forårsage ængstelse. (LOM e.131-133; OM d.134-136).

(2) *Beskyttelsesforanstaltninger mod de mørke brødre*. Ofte maskerer den sorte broder sig som en formidler af lys, og han

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fremstiller sig ofte som en gudernes budbringer, men jeg kan forsikre jer om, at når I handler under egoets vejledning, så vil I have klar vision og undgå at blive vildledt.

I denne tid er deres magt særdeles stor. Hvorfor? Fordi der i alle menneskers personlighed findes så meget, der responderer på deres vibration, og derfor er det let for dem at påvirke menneskets legemer. Til sammenligning har kun få i menneskeheden indtil nu opbygget den højere vibration, der responderer på grundtonen for lysets broderskab, som praktisk talt udelukkende befinder sig på de to højeste niveauer (eller det atomare og subatomare underplan) af det mentale, emotionelle og fysiske plan. Når man bevæger sig på disse underplan, så er angrebene fra elementalerne på de lavere plan mærkbare, men de gør ingen skade, og det er årsagen til det nødvendige i at føre et rent liv og have kontrollerede rene emotioner og ophøjede tanker.

I vil bemærke, at jeg sagde, at det sorte broderskabs magt tilsyneladende dominerer på det fysiske og det emotionelle plan. Men sådan er det ikke på det mentale plan, der er det plan, hvor lysets brødre virker. Mægtige sorte magikere kan befinde sig på de lavere mentale niveauer, men på de højere hersker den hvide loge, og det er de tre højere underplan, der er de niveauer, som de beder menneskesønnerne, der nu er under udvikling, om at stræbe efter, for det er deres område, som alle må kæmpe for at nå. Den sorte broder præger menneskene med sin vilje (hvis der findes en analog vibration) og involutionens elementalrige. Lysets brødre beder indtrængende den vildfarne menneskehed om at hæve sig op til lyset – det lidende menneske beder om det samme. Den sorte broder forsinker fremskridt og former alt til fremme af sine egne mål. Lysets broder anstrenger sig til det yderste for at fremme udviklingen. Han afstår forbilledligt fra alt, der kunne være belønning for det, han opnår. Han står midt i tidens tåger, kampe, ondskab og had, hvis han ved at gøre dette kan hjælpe nogle, og (ved at løfte dem op og ud af jordens mørke) sætte deres fødder på bjerget og sætte dem i stand til at overvinde korset.

Hvilke metoder kan nu anvendes for at beskytte den, der arbejder i verden? Hvad kan der gøres for at garantere hans

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

sikkerhed i den nuværende strid og i den endnu større strid i de kommende århundreder?

1. Erkendelse af, at renhed i alle legemer er en grundlæggende nødvendighed. Hvis en broder fra det sorte broderskab opnår kontrol over et andet menneske, så viser det kun, at dette menneske har nogle svage punkter i sit liv. Døren, hvorigennem indtræden kan finde sted, kan kun åbnes af mennesket selv. Den åbning, hvorigennem ondartet kraft kan vælde ind, kan kun forårsages af legemernes besidder. Det forklarer behovet for den meget omhyggelige renselse af det fysiske legeme, og behovet for kun at tillade rene og afbalancerede følelser i det emotionelle legeme, og for rene tanker i det mentale legeme. Når dette er tilfældet, så vil de lavere legemer være koordinerede, og den iboende tænker vil selv forhindre andre i at få adgang.
2. Elimination af al frygt. Evolutionens kræfter vibrerer langt hurtigere end involutionens, og i denne kendsgerning ligger der en tydelig sikkerhed. Angst fører til svaghed. Svaghed forårsager nedbrydning. Det svage punkt brister, og der opstår en åbning, og gennem denne åbning kan den onde kraft strømme ind. Årsagen til indstrømningen er menneskets egen angst, der således åbner døren.
3. At stå fast og urokkelig, uanset hvad der hænder. Jeres fødder kan være sølet til i jordens mudder, men jeres hoveder vil være badet i de højere regioners solskin. Erkendelse af jordens snavs medfører ikke besmittelse.
4. Erkendelse af nytten af den sunde fornuft, og af at anvende denne sunde fornuft i relation til alle hændelser. Sov meget, og lær under søvnen at gøre legemet positivt. Forbliv travlt beskæftiget på det emotionelle plan og tilegn jer den indre ro. Gør ikke det fysiske legeme overtræt, og leg når det er muligt. I timer med afslapning sker der en justering, der modvirker senere anspændelse. (LOM e.136-138; OM d.138-140).

(3) De disciple, der i dag arbejder i verden og gør det *bevidst* for at hjælpe Kristus og hans mission, træder ind i den beskyttende aura, som overhovedet for Hierarkiet til alle tider

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

omkranser det specielle arbejde med, som Hierarkiet har påtaget sig på vor planet. Dette forberedelsesarbejde til Hans komme er besynderligt nok farefuldt, fordi det vækker en umådelig stor og konstant fjendtlig holdning (og den vækkes i stadig højere grad) i modsatrettede onde kræfter. De store angreb fra disse kræfter sker mod disciple og specielt mod dem, der har en position og et udviklingstrin, hvor de kan handle med styrke og yde stor hjælp i opgaven med at nå andre. … Det betyder ikke, at du vil undgå angreb, og – fordi du er discipel – angreb på alle tre legemer samtidigt, men det betyder, at sådanne angreb ikke vil skabe frygt i dig. Husk altid … at det er frygt, der åbner for forkerte kræfter, og at sådanne angreb helst ikke må sigte mod dit svageste punkt, men derimod mod dit stærkeste. Det er her, at disciple ofte rammes uforvarende og derved kommer til at lide et midlertidigt tilbageslag. (DNA2 e.748-749).

(4) Ondt eller forkert opstår derfor kun når betoningen lægges på det forkerte aspekt i forhold til det opnåede udviklingstrin, eller når det som er blevet anvendt eller udviklet til det nødvendige stadium holder livet eller bevidstheden for længe. Derfor … er døden en velsignelse.

Mørkets kræfter er magtfulde energier, som arbejder på at bevare det som er gammelt og materielt; derfor er de overvejende krystalliseringens og formbevarelsens kræfter, samt materiens tiltrækningskraft og kræfterne i fortryllelsen af det som eksisterer i formlivet i de tre verdener. Derfor blokerer de bevidst indstrømningen af det som er nyt og livgivende; de arbejder på at forhindre forståelsen af det som er af den nye tid; de forsøger at bevare det som er gammelt og kendt, at modarbejde virkningerne af den kommende kultur og civilisation, at slå folk med blindhed og til stadighed stimulere det eksisterende flammehav af had, separatisme, kritik og grusomhed. Disse kræfter arbejder på en lumsk og underfundig måde, hvad angår de intelligente mennesker i verden, og tilslører deres anstrengelser i fagre ord, der får selv disciple til at udtrykke had til personer og ideologier og nærer de skjulte frø af had som findes i mange mennesker. De opildner til raseri, hadet og frygten i verden i et forsøg på at

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

bevare det gamle og bringe det ukendte i miskredit, og de forsinker i egen interesse udviklingens og fremskridtets kræfter. Deres interesser er lige så uigennemskuelige for jer som herskeren af Shamballas planer.

Det er kræfter som det er godt for jer at vide eksisterer, men der er kun lidt I som enkeltpersoner eller gruppe kan gøre ved dem ud over at se til, at der ikke i jer er noget som kan gøre jer – ubetydelige som I er – til brændpunkt for deres bestræbelser eller til et redskab for spredning af deres specielle energiart – fokuseret og målrettet had, separatisme, frygt og hovmod. Vi som er direkte tilknyttet Hierarkiet befatter os med dem, men I kan hjælpe – mere end I ved – ved at regulere jeres tanker og ideer, ved at udvikle kærlighedens ånd, og ved en udbredt anvendelse af Den store invokation. (EXH e.75-76; HF d.83-84).

113
Den hvide magiker

(1) Frem for alt vil vægten blive lagt på det faktum, at den hvide magiker er et menneske, der anvender alle evner og al viden i sin tjeneste for menneskeheden. Hans indre udvikling må komme til udtryk som tjeneste, før han får tilladelse til at deltage i undervisningen i den videregående skole. (LOM e.331; OM d.312).

(2) … Hvad udgør en hvid magikers nødvendige udrustning? Jeg (vil) kun sige én ting: – alle studerende må erkende, at visse krav må opfyldes, hvis et menneske skal betroes et vist mål af indsigt i det store arbejdes teknik. Jeg tager det imidlertid for givet, at det ikke er *karakteregenskaber*, som spørgsmålet henviser til. Alle aspiranter ved og har ned gennem tiderne lært, at et rent sind og et rent hjerte, at sandhedskærlighed og at et liv i tjeneste og uselviskhed er de vigtigste forudsætninger, og hvor de mangler, hjælper intet, og ingen af de store hemmeligheder kan meddeles. (WM e.543; HM d.553).

(3) Den hvide magiker arbejder med naturens kræfter og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

fører dem tilbage til den fremskredne menneskeheds kontrol. Dette kan allerede nu ses virkeliggjort gennem aktiviteten hos de videnskabsmænd, som den sidste del af forrige århundrede og den forløbne del af det tyvende århundrede har skabt. At en stor del af deres magiske virke har været ledet ind i selviske kanaler på grund af tendensen i denne materialistiske tidsalder, og at mange af deres kloge og sande opdagelser inden for energiens område i dag er tilpasset formål, der tjener menneskenes had eller kærlighed til selvet, er ligeledes sandt. Men dette modvirker på ingen måde det under, som deres præstationer er. Når motivet transmuteres fra ren videnskabelig interesse til kærlighed for den guddommelige åbenbaring, og når tjeneste for menneskeheden er den drivende kraft, da vil vi opleve den sande, hvide magi. Som følge heraf er det nødvendigt, at mystikeren bliver okkultist, og at nutidens aspirant skoles til rette motiver, til tankekontrol og til broderkærlighed, – der altsammen må og skal ytres gennem harmløshed. (EP1 e.359; EP1 d.372).

114
Mantraer

(1) »Jeg er lysets budbringer. Jeg er en pilgrim på kærlighedens vej. Jeg vandrer ikke alene, men kender mig som ét med alle store sjæle og ét med dem i tjeneste. Deres styrke er min. Denne styrke fordrer jeg. Min styrke er deres, og den giver jeg gavmildt. Som sjæl vandrer jeg på jorden. Jeg er den ENE's sendebud.« (DNA1 e.140; DNT1 d.164).

(2) »Jeg kender loven, og jeg stræber mod målet. Intet kan standse mine fremskridt på vejen. Hvert lille liv i min form responderer. Min sjæl har udsendt denne opfordring, og den lyder klarere dag for dag. Blændværk holder mig ikke tilbage. Lysets vej løber klart forude. Min bøn går ud for at nå menneskers hjerter. Jeg søger og tragter efter at tjene

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

dem. Giv mig jeres hånd og gå vejen sammen
med mig.« (DNA1 e.265; DNT1 d.300).

(3) »Jeg stræber efter at forstå.
Må visdom blive en følge
af kundskaberne i mit liv.«
(DNA2 e.140).

(4) »Jeg stræber mod samarbejde.
Må mit livs mester, sjælen, og ligeledes den ene,
jeg søger at tjene, lade lyset strømme gennem mig
til andre.« (DNA2 e.140).

(5) »I centret af Guds vilje står jeg.
Intet skal bortlede min vilje fra hans.
Jeg opfylder denne vilje med kærlighed.
Jeg vier mig til tjeneste.
Jeg, den guddommelige triangel,
virkeliggør viljen i kvadratet
og tjener mine medmennesker.«
(DNA2 e.141).

(6) »Jeg er ét med mine gruppebrødre
og alt, hvad jeg har, tilhører dem.
Må den kærlighed, der er i min sjæl
strømme imod dem.
Må den styrke, der er i mig
opløfte og hjælpe dem.
Må de tanker, som min sjæl skaber
nå dem og opmuntre dem.«
(DNA2 e.245).

(7) Der findes et bestemt esoterisk mantra, som udtrykker holdningen hos den discipel der stræber efter, sammen med andre i en fælles indsats, at forbinde den hierarkiske hensigt med den menneskelige aspiration og således bringe menneskeheden nærmere til målet. Hierarkiets hensigt er at forøge menneskets *evne til frihed,* så det kan udfolde sig og virke i den »større livsfylde«, som Kristus vil bringe, og som forudsætter, at menneskets ånd er fri – fri til at nærme sig det

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

guddommelige og fri til også at vælge sin egen vej dertil. Mantraet kaldes …

Disciplens bekræftelse

»Jeg er et lyspunkt i et større lys.
Jeg er en stråle kærlighedsenergi i strømmen af
Guds kærlighed.
Jeg er et punkt af offerild i ilden af Guds vilje.
Og således står jeg.

Jeg er en vej ad hvilken mennesker kan nå frem.
Jeg er en kilde til styrke der hjælper dem at stå.
Jeg er en stråle af lys der skinner på deres vej.
Og således står jeg.

Og stående således, vend om
og træd på den måde menneskers veje
og kend Guds veje.
Og således står jeg.«
(TEL e.197; TEL d.182)

(8) … (Dette) kan jeg ikke gøre bedre, når jeg skal forsøge at omskrive ord fra et sprog, der er ældre end både sanskrit og senzar. Men meningen træder tydeligt frem, og det er det vigtigste. (DNA2 e.175).

(9) »Menneskesønnerne er ét, og jeg er ét med dem.
Jeg søger at elske, ikke hade.
Jeg søger at tjene, ikke fordre skyldig tjeneste.
Jeg søger at hele, ikke såre.

Lad smerte blive gengældt med lys og kærlighed.
Lad sjælen beherske den ydre form
og livet og alt, som sker,
og bringe kærlighed for dagen,
som ligger bag om alt, som sker i tiden.

Lad vision og indsigt komme.
Lad fremtiden være åbenbaret.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Lad indre enhed vise sig og ydre skel forsvinde.
Lad kærlighed sejre.
Lad alle mennesker elske.«

Disse ord kan synes utilstrækkelige, men sagt med styrke og med forståelse af deres betydning, og med tankens og hjertets styrke bag sig, kan de vise sig utroligt magtfulde i den persons liv der fremsiger dem. De vil også skabe virkninger i omgivelserne, og den akkumulerede virkning i verden vil, efterhånden som I udbreder kendskabet til mantraet, blive stor og effektiv. Den vil ændre holdninger, klargøre visionen og føre aspiranten til en mere fyldestgørende tjeneste og til et udvidet samarbejde baseret på offervilje. (EXH e.142; HF d.145-146), (DNA2 e.146-147).

(10) »O Livets og Kærlighedens Herre,
vi kender den store nød,
berør vore hjerter på ny med kærlighed,
at også vi kan elske og give.«
(EXH e.154; HF d.157).

115
Pilgrimmen

(1) *Vejens regler*

I. Vejen betrædes i fuldt dagslys som kastes på den af dem der ved og fører an. Intet kan derfor skjules, og ved hvert sving må mennesket stå ansigt til ansigt med sig selv.
II. På vejen afsløres det skjulte. Enhver ser og kender den andens skændsel. … Og alligevel er der, trods denne store afsløring, ingen der vender om, ingen der håner hinanden, og ingen der vakler på vejen. Vejen fortsætter ind i dagslyset.
III. På vejen vandrer man ikke alene. Der er ingen fremstormen, intet hastværk. Og dog er der ingen tid at spilde. Dette ved enhver pilgrim og skynder sig fremad omgivet af sine brødre. Nogle går foran; han følger efter.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Nogle sakker bagud; han sætter farten. Han rejser *ikke* alene.

IV. Tre ting må pilgrimmen undgå: At bære en hætte som skjuler hans ansigt for andre; at medbringe en vandkrukke som kun indeholder vand nok til at dække hans eget behov; at bære en stav på skulderen, når staven ikke har nogen krumning til at holde i.

V. Enhver pilgrim på vejen må medbringe hvad han behøver: En krukke med ild til at varme sine medmennesker med; en lampe, hvis lys han kan kaste på sit hjerte for derved at vise sine medmennesker naturen af sit skjulte liv; en pung med guld som han ikke strør om sig på vejen, men deler med andre; en forseglet krukke, hvori han bærer al sin aspiration til at kaste for fødderne af ham, som venter på at modtage ham ved porten – en forseglet krukke.

VI. Pilgrimmen må, når han vandrer på vejen, have det lyttende øre, den givende hånd, den tavse tunge, det rene hjerte, den gyldne stemme, den rappe fod og det åbne øje som ser lyset. Han ved at han ikke rejser alene. (GLA e.50-51; BLV d.52-53), (DNA1 e.583-584; DNT1 d.644-645).

(2) *Karmas bæger:* Ikke før bægeret er blevet anvendt én gang, fyldt, drukket og betragtet som uvæsentligt, kan det uden risiko rumme det, der senere hældes i.

Men når pilgrimmen tømmer bægeret helt, så vender han sig mod verden i pinsel. Med bægeret i hånden (en gang tømt, atter fyldt og ikke anvendt til selviske formål) lindrer han nøden hos de kæmpende mennesker, der betræder vejen sammen med ham. Drikken af kærlighed, af hellig ild og af kølige helsebringende strømme løfter han ikke til sin egen mund, men rækker den til andre. På de udmattede menneskers vej bliver han en herre for magt – en magt, som han har opnået ved det arbejde, han har udført, en magt der er nået gennem bevidst vilje. Ved at have tømt karmas bæger, har han opnået retten til at tjene.

Se fremad, o pilgrim, mod målet. Se udstrålingen langt fremme fra den herlighed, der omslutter alt, og fra det lys som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

intet kan dæmpe. Grib bægeret og tøm det hurtigt, betænk dig ikke på grund af smerten. Det tomme bæger, den rolige hånd, den solide og stærke indsats fører til et øjebliks smerte og derefter til et udstrålende liv. (RI e.762-763; SI d.754).

(3) *Den lyttende pilgrim*: Det menneske, som i sit indre er tavs, stille og rolig, som ser alt ved hjælp af det guddommelige lys og ikke ledes af lyset, der reflekteres i den trefoldige sfære, vil snart komme til at høre. Fra æteren, der omgiver ham, vil en tone nå hans ører, en tone helt anderledes end tonerne fra den jordiske verden.

Lyt, o pilgrim, for når denne lyd i farverig vibration når den indre sans, vid da, at et punkt, der markerer en stor overgang, er nået.

Vær derpå opmærksom, o pilgrim, på denne times komme. Stig op og nærm dig med lutret stræben lyden. Vid, at når tonen bryder gennem det disede morgengry, eller den i det mættede sollys blidt når øret, så vil den indre hørelse snart blive til udvidet følelse, til indre syn og til fuldkommen forståelse.

Når sfærernes musik kommer til dig tone for tone en diset morgen, en solrig middagsstund, en kølig aften eller lyder gennem nattens mørke, vid da, at i de rytmiske toner ligger en åbenbaring skjult. (RI e.763; SI d.755).

116
En esoterisk katekismus

(Fra mestrenes optegnelser, arkiv nr. XIII)

(1) *Hvilken rolle, o pilgrim på vejen, spiller du i dette system? Hvordan vil du gå ind i freden? Hvordan vil du stå foran din herre?*

Jeg gør min del med fast beslutsomhed, med oprigtig stræben. Jeg ser opad. Jeg hjælper nedad. Jeg drømmer ikke, ej heller hviler jeg. Jeg arbejder hårdt. Jeg tjener. Jeg høster. Jeg beder. Jeg er korset. Jeg er vejen. Jeg går vejen gennem det arbejde, som jeg udfører. Jeg hæver mig over mit dødelige selv. Jeg døder begær, og jeg strider, mens jeg glemmer al

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

belønning. Jeg giver afkald på hvile og under smertens belastning taber jeg mig selv af syne og finder selvet og træder ind i freden. (IHS e.212-213; IMS d.217-218).

(2) *Hvad ser du, o discipel på vejen?*

Ikke andet end mig selv, o mit livs mester.

Se nærmere på dig selv og tal igen. Hvad ser du?

Et lyspunkt, der tiltager og aftager og gør mørket mørkere.

Se med et intenst begær mod mørket og grib muligheden, når lyset bryder frem. Hvad ser du nu?

Et frygteligt syn, o mit livs mester. Jeg kan ikke lide det. Det er ikke sandt. Jeg er ikke dette eller hint. Denne onde selviske ting er ikke mig. Jeg er *ikke* den.

Tænd med vilje, kraft og aggressivt begær lyset og fortæl udførligt om den vision der må komme. Hvad ser du?

Hinsides mørket, som åbenbares for mig ved lysets hjælp, ser jeg en lysende form, der kalder på mig. Hvad er det for et væsen, der står så imødekommende i mørket og lyset? Er det og kan det være mig selv?

Hvad kommer til syne for dig, når du står på VEJEN, o discipel, medtaget og træt og alligevel triumferende i lyset?

En strålende skinnende form som er mit selv, min sjæl. En mørk og skyggeagtig skabning, men gammel og vís, erfaren og bedrøvet. Det er mit selv, mit lavere selv, min urgamle prøvede skikkelse på jordens veje. De to står ansigt til ansigt, og imellem dem findes den brændende grund … De bevæger sig og smelter sammen … Vejen ender. VEJEN ligger åben foran dem. Synet er opnået, og i lyset toner virkeligheden frem.

Hvad kan du nu åbenbare, o tjener på vejen?

Åbenbaring kommer gennem mig, o livets herre. Jeg ser den ikke.

Hvorfor kan du ikke se den? Hvad hindrer dig i det?

Intet hindrer mig. Jeg søger ikke at se, for jeg har set. Min opgave er åbenbaring. Jeg søger intet for mig selv.

Hvad kommer til dig for at blive åbenbaret? Hvad har du at åbenbare?

Kun det, der har eksisteret i æoner og har været her i evigheder. Nærværelsens enhedsskabelse og kærlighedens område, den levende, elskende, vise og altomfattende Ene,

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

som omslutter alt, som er alt, og som ikke lukker noget ude.

Hvem er denne åbenbaring for, o tjener i de levende skabningers verden?

For alle, som er indesluttet i den levende, kærlige nærværelse. For dem der, skønt den er dem ganske ukendt, opretholder denne nærværelse, og som for altid må holde ud – således som denne nærværelse gør.

Og hvem er de, som lever i denne nærværelse, men ikke véd det?

De er mig og dig, og stadig er de mig selv, og alle jeg møder. Det er den ene i enhver form, som måske tror, at formen er alt. Den som lever i tid og rum og ikke ser livets lys i formen, den som skjuler sig i den, bag slørene, mellem de fire og fem (*de fire naturriger og gudsriget. A.A.B.*) og ikke ser andet. For dem skal jeg åbenbare sandheden.

Hvordan vil du udføre denne den sværeste af alle opgaver, o triumferende discipel?

Ved at vise, at jeg selv er sandheden. Ved at leve som et fragment af nærværelsen og ved at se den i alle dens facetter. Og på den måde bringes åbenbaring ind i de fire ved hjælp af det femte. (RI e.302-303; SI d.312-314).

117
Nogle opmuntrende ord

(1) … Det er først, når disciplen er villig til at frigøre sig fra alt og til ikke at fastholde noget for at kunne tjene den store, at frigørelse opnås, og begærlegemet bliver transmuteret til et legeme for den højere intuition. Det er ved at tjene fuldt ud hver dag – uden tanke om eller planlægning for fremtiden – at mennesket kan kaldes den fuldkomne tjener. Lad mig henlede jeres opmærksomhed på følgende: Al bekymring og angst er hovedsagelig baseret på selviske motiver. I frygter for yderligere smerter, I viger tilbage for sørgelige erfaringer. Det er ikke på den måde, I når målet. Målet når I ved at betræde forsagelsens vej. Det kan muligvis betyde forsagelse af glæde eller forsagelse af god anseelse eller forsagelse af venner og forsagelse af alt, der står hjertet nær. Jeg siger *muligvis*. Jeg

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

siger ikke, at det er således. Jeg søger blot at påpege, at såfremt det er den måde, I skal nå målet på, da er det den rigtige vej for jer. Alt, som bringer jer hurtigt frem til mestrene og til deres lotusfødder, bør I ivrigt ønske velkommen.

Derfor må I dagligt fremme det højeste ønske, der udelukkende omfatter anerkendelse af den indre vejleder og lærer, samt den egoiske respons på gode handlinger udført uden emotionelt engagement.

Skulle tab blive jeres lod, så tag det med et smil. I sidste instans kommer en stor belønning, og alt det tabte vil vende tilbage. Skulle hån og foragt blive dit lod, så tag også det med et smil, for det er kun mesterens anerkendende blik, der er værd at søge. Skulle løgnagtigheder versere, frygt ikke, men kæmp videre. En løgn er en jordisk foreteelse, man kan lade ligge som noget, der er for ringe til at bruge tid på. Ærlighed, ubetinget stræben, en helliget hensigt og øren, der er døve for al jordisk larm – alt dette er målet for disciplen. Jeg siger ikke mere. Jeg ønsker blot, at I ikke sløser unødig energi på intetsigende indbildninger, febrilske spekulationer og ængstelige forventninger. (LOM e.43-44; OM d.55-56).

(2) … Alle I som arbejder og strider for det gode og for menneskehedens vel under inspiration fra Hierarkiet, vær optimistiske og fat mod på ny. Hierarkiet ikke alene *står* (som jeg ofte har sagt) men kommer dag for dag og år for år nærmere menneskeheden. Den magt der ligger i Hierarkiets fokuserede, åndelige enhed kan i dag mærkes på mange måder; den er stort set ansvarlig for den tålmodige bestræbelse som alle humanitære medarbejdere udviser, og alle som har en vision om enhed trods store uoverensstemmelser, og trods udmattelse og pessimisme som omstændigheder, for hårde for mennesker at udholde, har påtvunget menneskesindet. Hierarkiet står og arbejder. Mestrene arbejder i overensstemmelse med planen – en plan som er forankret i racens historiske fortid og kan efterforskes; en plan som, på grund af menneskelig selviskhed, nødvendiggjorde verdenskrigens grusomme rædsler (1914-1945); en plan som i dag kan og vil bygge bro over den afgrund som nu eksisterer mellem den utilfredsstillende selviske materielle fortid og den

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nye fremtid, som vil fremvise et stort mål af verdensenhed, og som støt og med dygtighed i handling vil indføre de åndelige værdier i stedet for dem der hidtil har været drivkraften.

Garantien for dette er intelligensens udvikling hos mennesker overalt, som kæmper blindt for frihed og forståelse, og som stadig modtager den indre vished, viden og hjælp fra dem der (som altid) sørger for de betingelser hvorved menneskeheden bedst kan nå frem til guddommelig erkendelse og udtryk. (EXH e.672-673; HF d.662).

(3) Vær ved godt mod, for der findes intet virkeligt nederlag for menneskeånden; der findes ingen endelig udslettelse af det guddommelige i mennesket, for det guddommelige rejser sig altid sejrrigt fra helvedes mørkeste afgrund. Det er dog nødvendigt at overvinde den materielle naturs træghed som svar på menneskets nød såvel individuelt som hos de nationer, der ikke er beskæftiget med situationens væsentlige problemer. Der er tegn på, at dette er ved at ske. Der er ingen magt på Jorden, der kan forhindre mennesket i at nærme sig sit forudbestemte mål, og ingen forening af magter kan holde mennesket tilbage. (EA e.532-533; EA d.481-482).

118
Afslutning

(1) *Hengiven tjeneste for menneskeheden*

Jeg slutter med en appel til alle, som læser disse instruktioner, om at samle deres kræfter, at forny deres løfte om hengivent at tjene menneskeheden, at underordne deres egne ideer og ønsker gruppens vel, at vende blikket bort fra sig selv og på ny fæstne det på visionen, at vogte deres tunge for tom tale og kritik, for sladder og insinuationer, og at læse og studere, således at arbejdet kan gå fremad på intelligent måde. Må alle studerende bestemme sig til i denne tid med kriser og med hurtigt opstående muligheder at ofre alt, hvad de har, for at hjælpe menneskeheden. Behovet og kravet er her nu. Timen er kommet, og jeg anmoder alle jer, som jeg søger at hjælpe, om at følge de stores uophørlige anstrengelser. De arbejder dag og

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

nat i et forsøg på at hjælpe menneskeheden og at udligne det onde og de ulykker, som er så dybt rodfæstede i vor nuværende situation. Jeg tilbyder jer en mulighed og siger jer, at I behøves – selv den allermindste af jer. Jeg forsikrer jer, at grupper af studerende, som arbejder i samklang og med dyb og aldrig svigtende kærlighed til hinanden, kan opnå betydningsfulde resultater.

At hver og en af jer må arbejde således, og at hver og en af jer må tabe det lavere selv af syne i erkendelse af verdens nød, det er den inderligste bøn og det dybeste ønske … (WM e.639-640; HM d.644-645).

(2) *Taler til disciple*

Frem for alt vil jeg sige: Prøv at genvinde jeres tidligere åndelige stræbens og selvdisciplins glød. Hvis I aldrig har mistet den (skønt mange disciple har), så forsøg at tvinge inspirationens energi til at arbejde effektivt, således at den kommer til udtryk i en bestemt handling på det fysiske plan. Hvordan – spørger I nu, mine brødre? Ved at forøge udstrålingen af jeres lys i verden gennem kærlighed og meditation, således at I fremstår som en ledestjerne for andre i livets mørke nat, som i dette århundrede synes at have sænket sig over menneskeheden. Forsøg at være mere kærlige end I tidligere har troet det muligt, således at andre – forkomne og gennemisnet af livets hændelser og den menneskelige tilværelses nuværende rædsler – kan vende sig til jer for at få varme og trøst. Det, som jeg og alle, der er tilknyttet Hierarkiet, søger at gøre i denne desperate krisesituation, er at finde dem, der er pålidelige kilder for levende energi, for gennem dem at udsende den kærlighed, den styrke og det lys, som verden behøver, og som den må have, hvis denne storm skal rides af. Jeg beder jer om at yde mig og menneskeheden denne tjeneste. Jeg beder ikke om noget spektakulært, men det vil kræve en voldsom anstrengelse fra jeres sjæls side, hvis I skal respondere tilstrækkeligt. Jeg beder ikke om noget, som er umuligt. Jeg vil erindre jer om, at det fysiske legeme og hjernens apati, følelsesnaturens inerti, samt sindets oplevelse af magtesløshed, når det bliver konfronteret med så store

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

problemer, vil søge at hindre jer.

Igen viser jeg jer vejen, og igen venter jeg. Vil I intensivere jeres indre liv og således opnå den kraft, som vil sætte jer i stand til, på samme tid, at leve som et virkningsfuldt menneske og som en levende kærlig sjæl? Det er etablering af kontinuitet i denne dobbelte proces, som I nu har allerstørst behov for. Det vil føre til fusion, personlighedens koordinering og en stærkt forøget effektivitet. Mange disciple er ikke unge, og tankens og følelseslivets indgroede vaner er ikke lette at nedbryde. De *må* imidlertid nedbrydes, og I må ikke føle nogen uvilje. Personlighedens rytmer er stabiliserede og udgør jeres mindste modstands vej. I må skære tværs igennem dem og derved forme livets kors, hvorved vanskelighederne i jeres tilværelse vil øges. Resultaterne vil blive nye rytmer af skønhed.

Til dem, som befinder sig i lidelsens flammehav (og de er mange) af smerte, bekymring og sorg – jeg ser det overalt omkring mig og prøver at stå stabilt i midten af det hele – siger jeg: Det, som kommer til syne, er ikke altid det, som det i virkeligheden er. Det, som sønderriver og nedbryder personlighedens liv, er ofte den frigørende faktor, hvis det forstås rigtigt. Det, som vil bryde frem, når lysets kræfter er trængt igennem verdens mørke, vil vidne om den udødelige menneskeånds natur. Til jer alle siger jeg: I er omgivet af min kærlighed, og ashramens aura, hvis centrum jeg er, står som en mægtig værnende mur omkring jer og omkring alle, der kæmper for det rette. *Se til, at I kæmper.* I kan derefter, hvis I vil, fornemme denne kærlige beskyttelse. Hvis I vil, kan I hver dag sætte jer *i forbindelse* med jeres mester. Vi er hverken blinde eller udeltagende. Vi ved imidlertid, at der findes værre onder end død og smerte. Vi ved, at dette er tidspunktet for menneskehedens største mulighed, og hvis mennesker kan gå sejrrigt gennem dette stadium og (ved deres egen sjæls styrke) kan overvinde dette særdeles nærværende onde, da vil menneskehedens udvikling blive fremskyndet i en grad, der ikke var anset for mulig. Det vil føre til en frigørelse, ved egen hjælp og ved eget initiativ. Dette betyder ligeså meget i menneskehedens liv, som det betyder i den enkelte discipels liv. Den chance og mulighed må *ikke* fratages mennesket. De

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

vundne åndelige og evige værdier er af langt større betydning end denne midlertidige smerte.

Hvor lidt I end måtte erkende det, når I tænker på os i vore såkaldt sikre opholdssteder, så giver evnen til at identificere sig med alt, hvad verden i dag rummer af smerte, samt sensitiviteten hos dem, der sammen med Hierarkiet er forbundet med menneskehedens ulykkelige tilstand, deres opgave – at stå rede – der indebærer den højeste grad af åndelig smerte. De forstår dybderne i menneskehedens reaktion. De begriber og forstår, for *de er ét med alle mennesker*. Dette indebærer en langt større forståelse, end I kan forestille jer, og det kan kun udtrykkes fyldestgørende ved ordet »identifikation«. De har brug for den pålidelige støtte fra alle deres disciple, den stabile kærlighed, den loyale holdning, den urokkelige respons på menneskelig nød, som vil tillade dem med større lethed, at bære den tunge byrde, som menneskelig karma har pålagt dem, og *som de frivilligt bærer*.

Vil I give dette? Vil I hjælpe vort arbejde på enhver tænkelig måde, både som personligheder, der har viet sig til tjeneste, og som sjæle, der går den oplyste vej? Menneskehedens behov for kærlighed og lys, Hierarkiets behov for kanaler og for dem, som vil arbejde under vejledning på jorden, kan kalde alt det frem, som I har at give, og kan fremkalde jeres sjæl (den eneste sande belønning, som disciplen søger) i magt og kærlighed. Dette vil ske for jer, hvis I vil glemme det lille selv.

At jeres viden må forvandles til visdom, og visionens øje må lede jeres livsprocesser og alle jeres forehavender, dette er ønsket (dybt i mit hjerte) for alle og enhver af jer. (DNA1 e.99-102; DNT1 d.122-124).

(3) »Nøglen er fundet, og med hændernes kraft i lysets tjeneste, og med et hjerte, der banker af kærlighed, drejes nøglen. Døren åbner sig helt.

På hurtige fødder træder den, der skynder sig mod lyset, ind ad døren. Derefter venter han. Han holder døren på klem for dem, der følger efter, og således er han aktivt ventende.

En stemme lyder: 'Min broder, luk døren, for enhver må selv dreje nøglen med sine egne hænder, og enhver må træde ind ad døren alene. Det strålende lys i herrens tempel lyser

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

ikke for alle på samme dag eller i den samme time. Enhver kender sin time. Din time er *nu.*

Luk derfor døren, min broder. Husk, at de, der står bagved dig véd ikke, at døren er blevet åbnet, eller at døren er blevet lukket. De ænser den ikke. Slå dig til ro med den tanke, min broder, og når du går ind ad døren, så luk den omhyggeligt, og træd ind på det næste stadium på den opadgående vej – alene, men alligevel ikke alene'.« (DNA1 e.313; DNT1 d.351), (RI e.766-767; SI d.758).

(4) Jeg har her givet jer visse nødvendige antydninger og meget at tænke over. Jeg giver jer af min tid og af min kærlighed, af min interesse og min forståelse. Lad os sammen *tjene*. (DNA2 e.59).

(5) Lad kærlighed spille sin rolle i jeres liv og i jeres gensidige relationer, således som den må og gør i Hierarkiet. Se ashramen, som I er tilknyttet, som et miniaturehierarki og opbyg jeres bestræbelser efter det, I har lært om Hierarkiet. Anse, at alt vil være spildt, medmindre det er produktivt i forbindelse med tjeneste for menneskeheden, og bliv i stadig tiltagende grad fordomsfri i holdningen til alle disciple og til Hierarkiet. Den kommende cyklus er særlig betydningsfuld, hvad angår tilbud af muligheder, og jeg ønsker, at I – igen som enkeltpersoner og som gruppe – vil benytte denne chance. Fæst blikket på menneskelige behov og læg jeres hånd i min … og fortsæt fremad med mig og få større indflydelse og bliv bedre egnet. (DNA2 e.110).

(6) Og sådan står de – menneskeheden og Hierarkiet. Og sådan står du, min broder, personlighed og sjæl, fri til at gå fremad ind i lyset, hvis det er din beslutning, eller til at blive stående uden at gøre fremskridt, uden at lære noget og uden at komme ud af stedet; du er lige så fri til at vende tilbage til identifikationen med vogteren, idet du således siger nej til englens indflydelse, afviser en umiddelbart forestående mulighed og udskyder dit afgørende valg til en langt senere cyklus. Det gælder for dig og for menneskeheden som helhed. Vil menneskehedens tredje stråle materialistiske personlighed dominere den nuværende situation, eller vil dens kærlighedssjæl vise sig som den mest magtfulde faktor, der tager hånd om personligheden og dens små problemer, og som

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

leder den til at skelne ret og til at erkende de sande værdier og på den måde indføre tidsalderen for sjælens eller hierarkisk herredømme? Tiden alene vil vise det. (GLA e.160; BLV d.146).

(7) Jeg kalder jer til bøn og til meditation, for begge er nødvendige i dag, fordi det emotionelle og det mentale legeme derved indgår en fusion til én aspirerende helhed. Jeg kalder jer til disciplin, for det er fastens mening, og til den vedvarende bestræbelse at leve på højeste niveau hele tiden; dette er så ofte en drøm, men ikke ofte en kendsgerning. I dag, i denne nødens stund for hele verden, er aspiranter og disciple, som er villige til i det mindste at gøre en konsekvent, ihærdig indsats, nødvendige for menneskeheden og Hierarkiet.

Mine brødre, jeg har fremholdt billedet for jer, jeg har holdt visionen op for jer i årevis om de muligheder for tjeneste og discipelskab den indebærer. Jeg har opridset for jer den tjenestemekanisme der allerede eksisterer og som kan opildnes til handling og nytte i verden. Jeg overlader sagen i jeres hænder, idet jeg beder jer huske at den forenede interesse, kærlighed, tjeneste og penge fra de mange er langt mere magtfuld end selv den mest selvopofrende indsats af to eller tre. Ingen er overflødig eller nytteløs, med mindre han vælger at være det. …

Der må være stabilitet, uselviskhed og tavshed, samt mod og tillid – tillid til jeres egen sjælsstyrke, tillid til det overvågende Hierarki og tillid til planen. (EXH e.353-354; EXH d.353-354).

(8) *Jeres åndelige mål er etableringen af gudsriget*. Et af de første skridt hen imod dette er at forberede menneskers sind på at acceptere den *kendsgerning* at Kristi tilsynekomst er nært forestående. I må fortælle mennesker alle vegne at mestrene og deres grupper af disciple arbejder aktivt på at skabe orden ud af kaos. I må fortælle dem at der *er* en plan og at intet på nogen mulig måde kan hindre planens udførelse. I må fortælle dem at Hierarkiet står, som det har stået i tusinder af år, og er det levende udtryk for den gennem tiderne akkumulerede visdom. I må fortælle dem, frem for alt, at Gud er kærlighed, at Hierarkiet er kærlighed, og at Kristus kommer fordi han elsker menneskeheden.

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Dette er budskabet som I må bringe videre i denne tid. Og med dette ansvar forlader jeg jer. *Arbejd*, mine brødre. (EXH e.701; HF d.690).

(9) … Egoets største udvikling … sker (ofte) i det øjeblik, hvor smerten er størst … For de af jer, der har det indre syn og en intuitiv forståelse, opstår der en mulighed for at understøtte denne opfattelsesevne og til at lede en desperat verden – dybt nedsænket i mørke og lidelse – et skridt nærmere lyset. Jeres opgave er at anvende den viden, der er jeres, og at tilpasse den til verdens behov, således at sandheden hurtigere kan blive erkendt. I ethvert menneskes hjerte ligger intuitionens blomst skjult. Det kan I sætte jeres lid til, for en evig eller kosmisk kendsgerning iklædt en passende form vil altid blive modtaget med anerkendelse og forståelse. (RI e.11; SI d.23).

(10) Hovedgrundtonen i hver eneste planetarisk indvielse, selv den allerhøjeste, er RELATION. Vi ved ikke, hvilke andre kvaliteter, der åbenbares for den indviede på andre veje, men målet for al stræben på vor planet er rette relationer mellem mennesker, mellem Gud og menneske, mellem alle det guddommelige livs udtryk fra det allermindste atom til uendeligheden.

Set fra et synspunkt om vor planets evolution, så findes der intet andet end kærlighed, god vilje og viljen til det gode. Det eksisterer allerede, og den sande manifestation er i dag nærmere end nogensinde før i planetens historie.

Fra stadium til stadium, fra krise til krise, fra punkt til punkt og fra center til center udvikler Guds liv sig og efterlader sig større og større skønhed, efterhånden som det lever gennem den ene form efter den anden og i naturrige efter naturrige. Ét resultat fører til det næste. Mennesket er kommet fra de lavere naturriger, og som et resultat af menneskets kamp vil gudsriget også komme til syne. At fremme tilsynekomsten af dette rige er alt, som virkelig angår menneskeheden i dag, og alle livsprocesserne i menneskeheden er rettet mod at forberede hvert enkelt menneske til at gå ind i dette rige. Viden om, at der måske findes større manifestationer end selve gudsriget, kan virke inspirerende, men det er også alt. At manifestere gudsriget på

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

jorden, at forberede vejen for den store indvier, Kristus, at muliggøre Hierarkiets fremtræden på jorden, er en fuldt ud tilstrækkelig opgave for os alle og noget, som vi kan leve og arbejde for, drømme om og stræbe efter.

… Må lys, kærlighed og kraft skinne på jeres vej, og må I, når tiden er inde og med en så lille forsinkelse som muligt, stå foran indvieren og slutte jer til rækkerne af dem, som – aktivt og bevidst – elsker deres medmennesker, arbejder som genopbyggende og genskabende energier og for altid – TJENER.

Jeg underskriver mig som mesteren *Djwhal Khul* …

TIBETANEREN

(RI e.737-738; SI d.729-730).

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysninger.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembé (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
- Vol. I Esoteric Psychology
- Vol. II Esoteric Psychology
- Vol. II Esoteric Astrology
- Vol. IV Esoteric Healing
- Vol. V The Rays and the Initiations

A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org

Kun til privat brug. © Copyright 1972 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2002